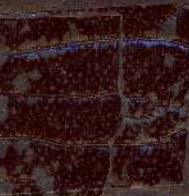

MAHA BHARATA

SABHA PARVA

கணபதிதுணை.

வில்லிபுத்தூராவார்

அருளிச்செய்த

மகாபாரதம் சபாபருவமுலமும்,

ஆறுமுகநாவலரவர்களுக்கும்,

வித்துவசிரோன்மணி ந. ச. பொன்னம்பலத்தினையவர்களுக்கும்,
உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்பலவரவர்களுக்கும் மாணாக்கரும்,
திருவனந்தபுரத்து மகாராஜா காலிஜில் தமிழ் சம்ஸ்கிருத பண்டிதர்
வ. கணபதித்தினையவர்களுக்குச் சகோதரரும், மாணாக்கருமாகிய
யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறைசார்ந்த புலோவி

ஸ்ரீ. வ. குமாரசுவாமிப்பலவரவர்கள்

செய்த

புத்துரையும்.

—:—

இவை

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை மேற்கு

க. வேற்பிள்ளையால்

தமது

விவேகாதந்த யந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

கனியுகம் ௧௦௦௧. விகாரிஸ் மார்கழி.

விலை ரூபா ௨.௫௦

1899.

6343

விவேகானந்த யந்திரசாலைப்

புத்தகசாலையின்

புத்தகவிளம்பரம்.

	ரூ	சதம்
மகாபாரத ஆதிபருவ உரை (உரையாசிரியர் படத்தோடு) }	௩.	௫௦
ஷா. உரை படமில்லாமல்	௩.	௦௦
மகாபாரதம் சபாபருவ உரை ௨		௦௦
(ஆரணியபருவம் அச்சிலிருக்கிறது.)		
யாப்பருங்கலக்காரிகை ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்பு லவரவர்கள் திருத்தியும், புதுக்கியும், விளக்கி யும் செய்தது	௩	௫௦
தமிழ் அகராதி	௪	௫௦
க - ம் பாலபாடம்	௩	௬
உ - ம் பாலபாடம்	௩	௧௦
ங. - ம் பாலபாடம்	௩	௨௦
வெற்றிவேற்கை உரை	௩	௬
சுந்தரலங்காரம்	௩	௬
கருவாயந்தாதி	௩	௬
வாக்குண்டாமுரை (முதுரை)	௩	௬
சுப்பிரமணியசுவாமி விருத்தம்	௩	௩
கந்தர்ஷட்டிகவசம்	௩	௫
ஆறுமுகசுவாமிவிருத்தம்	௩	௩
ஆண், பெண்பிள்ளைகள் தாலாட்டு	௩	௫
ஆத்திசூடி. கொன்றைவேந்தனுரை	௩	௬
பட்டணத்தார்பாடல் சரித்திரத்தோடு	௩	௧௦
நிகண்டு ௧௨ தொகுதி. முதலாவதுக்குச் சொ ற்பொருளுரையோடு	௩	௧

இவைவல்லாமல், பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வேண்டிய பலதினிசப்புத்தகங்களும் விற்கப்படும்.

சூகமயம்.

உடுப்பிட்டி.

ஸ்ரீமத். அ. சிவசம்புப்புலவரவர்கள்

பாபிரம்.

—(∴)—

(எண்சீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

ஒளிநீடு திகிரியரிக் குளக லைக்குள்
 ளொருகலையாம் வியாதமுனி யுரவேர னுன்றோர்
 களிநீடு மாரியமாங் கடலிற் கண்ட
 காவியமா பாரதத்தைக் கணிந்த சந்தத்
 துளிநீடு நறவொழுகச் சொல்லி னின்புந்
 தொகும்பொருளின் பும்பிறவுந் துதைய வுள்ளத்
 தளிநீடு வில்லிபுத்தூ ராழ்வார் செவ்வி
 யருந்தமிழ்யாப் பிற்பெயர்த்திட் டமைத்தா ரன்றே.

அப்பெரிய காவியத்துக் கறிஞ ரானே
 ரகமகிழ்ந்து புதுவிருந்தா யயில முன்னோர்
 செப்பியபல் லிலக்கியமாய்த் திகழ்மேற் கோளுந்
 திடத்தபல வுரைக்கோளுந் செறியக் காட்டித்
 தப்பிலெழுத் துரையணியிற் றருதற் பால
 தந்துவட மொழியமைவுந் தருவ தந்து
 மெய்ப்படுமா ரியகதைக்கு வேறு றுமல்
 விருத்தியுரை யுதவினனால் விழைந்து மாதோ.

வளந்திகழ்யாழ்ப் பாணவட வாரித் தென்பால்
 வளர்பருத்தித் துறைசார்ந்த வான்பு லோலித்
 தளந்திகழுந் பலமலர்த்தார் தழைத்த சையத்
 தடம்புயத்து வல்லியப்பத் தனத னூலங்

களந்திகழ்நம் பசுபதியாங் கடவுள் கஞ்சக்
கான்மலரில் வரங்கிடந்து கணிப்பில் கால
முளந்திகழ்மெய்ப் பத்திலை யுறைப்ப நன்ன
ருளுற்றிவைத்த பெருந்தவத்தி னுதித்த மைந்தன்.

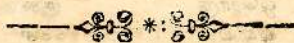
வாய்ந்தவியற் றமிழ்க்கலைகள் வழாது தேறி
மதினீர்சுப் பிரமணிய வள்ள லுக்கும்
ஆய்ந்தவர்கள் கொளத்தேறி யாங்கிலேய மாரியமாம்
பெருந்தரங்க வாழி நீந்தித்
தோய்ந்தசுவைத் தண்டமிழ்தூற் றுறைகை போந்து
துகடபுமா சிரியநிலைத் தோற்ற மெய்தி
யேய்ந்தபுகழ்க் கணபதிப்பண் டிதற்கும் பின்னே
னியல்புளிச்செந் தமிழ்க்கலை ளெல்லாக் கற்றோன்.

நிலவுமதி வடகடவி னிலையுந் தேறி
நெறிபொறையா திகட்கெல்லா நிலைய மாணேன்
மலவிருளே யலரியென வாட்டுஞ் சைவ
வழியொழுகி யிதரமத வழுவுங் கண்டோன்
குலவுடுவின் மாணவகர் குழும நாப்பட்
குருமதியின் விளங்கியிடுங் குமார சாமிப்
புலவனிருங் கலைகள்புல புலங்கொ ளுத்தும்
போதகர்கண் ணுறைத்தபத்திப் பொற்பி னானே.

-----0-----

மகாபாரதம் சபாபருவப்

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ.		அழுத்தமே	ககக	இரணியனிரணியா	
அங்கன்	ககக	அளவிலா	ககக	க்கென்றறரை	மிகு
அஞ்சி	ககக	அறந்தரு	ககக	இருக்கின்ற	உருக
அழியு	ககக	அற்பனை	சுரு	இருந்தமை	சுருக
அண்டர்	எரு	அன்மதாழ	ககக	இருபுடை	சச
அதிசய	அக	அன்னபோதி	ககக	இருமருங்கி	ககக
அதிரப்	எரு	அன்னையுந்	எக	இரும்போ	ககக
அதிரமுரசு	சுரு	ஆ.		இருவருங்	எரு
அதிரமுழக்	சுரு	ஆடுவர்	ககக	இல்லெடுத்து	ககக
அத்தபதி	ரு	ஆதலா	ககக	இவர்	ககக
அத்திசைக்கனர	கக	ஆதிவரு	எக	இவனை	உரு
அத்திசைக்கணிரு	கக	ஆரமணங்	கக	இவ்வகை	சச
அத்தின	கக	ஆர்கொலோ	எக	இறைஞ்சி	கக
அந்தமா	கக	ஆல்வரும்	சக	இனியவன்	கக
அந்தவந்த	உரு	ஆவியார்	கக	இன்றரமரின்	கக
அந்தவன்	கக	ஆனினெஞ்ச	கக	இன்னதா	கக
அப்பொழுதமல	அக	ஆருகி	உரு	இன்னதே	கக
அரக்கர்	அக	ஆனசம்	கக	இன்னற்படி	உரு
அரசவைக்கணி	ரு	இ.		இன்னன	கக
அரசவையிலெனை	உரு	இகலெறி	கக	ஈ.	
அரசன்	உரு	இங்கித	ரு	ஈதொரு	அரு
அராவ	அரு	இங்குந்	சக	ஈரடி	சச
அரிவிர	சரு	இழம்பனை	சரு	ஈரம்	கக
அரிவை	உரு	இத்தக	சரு	ஈன்ற	கக
அருகெலா	கக	இந்தநல்	அரு	உ.	
அருமறைசொல்	உரு	இந்தமண்டப	கக	உங்க	கக
அருமறைமுறை	அரு	இந்திரபுரி	ரு	உடுத்த	உரு
அரும்பனை	ரு	இந்திரன்	கக	உண்ணி	கக
அரும்பெற	கக	இப்பிறப்	சரு	உத்தம	உரு
அருளாரு	உரு	இம்முறை	சரு	உம்மா	உ
அல்லார்	உரு	இரங்கி	கக	உருட்டிய	உரு
அவிர	கக	இரணியனிரணியா	கக	உற்பாதம்	உரு
அழுதமுது	உரு	க்கென்றதான	சக	உன்னுனர்	உரு
				உன்னை	கக

உ பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

பாட்டு, பக்கம், பாட்டு, பக்கம், பாட்டு

உவ.	ஒருவ	உஉ	கைவரு	கசுசு
ஊடெலா	கசுஅ	ஒழிவு	உருக	
ஊதையின்	கரு	ஒளிநலர்	கசுந	
எ.	இ.	கோ.		
எடுத்த	கரு	ஒரிரண்டு	எஅ	கொண்டு
எண்டிசா	கருச	ஒரொரு	ருச	கொந்தள
எண்ணம்	உ	ஒவிய	கசுச	கொல்ல
எண்ணுரு	உரு			கொற்ற
எத்தனை	கரு	க.		கோ.
எந்நாட்டி	எரு	கங்கைதரு	சுஎ	கோமக
எல்லியல்	கரு	கங்கைமகன்	உகஉ	கோமன்
எழுநாளிவ்	காஉ	கஞ்சனெனு	எஉ	
எனத்தரு	அ	கடகரி	கரு	ச.
எனவியந்து	கசுச	கணைவரும்	கரு	சகுனி
என்பதன்	ச	கண்டுதண்டு	கசுச	சங்கை
என்மைந்தர்	உஉக	கதியொடு	ருச	சத்கோடி
என்றபொழு	உகச	கரகதக்	சரு	சதுர
என்றபோ	கரு	கரிகள்	ருக	சத்திய
என்றவந்தந்தை	உஉரு	கருதற்	உச	சந்தச்
என்றவமுனி	அரு	கரும	கருக	சம்பகம்
என்றவனுரைப்பக்	கேட்டு	கவளயாளை	கருக	சரத
என்றவனுரைப்பத்	கசுஅ	கனல்	ருச	சி.
தானு	கசுஅ	கன்னி	கசுஅ	சிங்க
என்றுகொண்டின்	உச	கா.		சிறதை
என்றுகொண்டென்	கரு	காசி	உக	சிலை
என்றுமா	கசுஅ	காட்டு	கரு	சிறிய
என்னது	கரு	காயமுற்றம்	கசுஅ	சு.
என்னவெரு	உருக	காயந்த	கருஅ	சு.
என்னு	உருக	காரென	கரு	சுமிமன்ற
என்னே	கரு	கார்தவழ்	கசுஉ	சுரிமுழல்
என்னே	கசுஅ	காலமுதிது	சரு	சுருதி
		காளிடை	கசுஅ	சுறுது
வ.	கு.	கு.		கு.
வதிலா	கரு	குருகுலா	கருஅ	குரன்
வவிய	அக	குருமர	கரு	குழுவ்
வவின	கரு	குழகரா	கசுச	செ.
வற்றினுன்	சு	குன்றிசை	ருக	செகத்து
ஐ.	கரு	குன்றுடை	கசுச	செருவிளவ்
ஐந்து	கரு	கூ.		செல்வப்
ஐவகை	அச	கூற்றிசை	ருஉ	செழுந்திரு
ஒப்பிலா	கரு	கே.		சென்றியரக
ஒருதிற	கசுஅ	கேட்ட	கசுஅ	சென்றுழி
				சென்னி

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சே.		தானுமைந்த	௧௨௧	நினக்கிது	௧௦௮
சேணிநந்து	௧௬௪	தானே	௧௧௧	நின்னே	௧௦௯
சேதிருல	௭௬	தான்படை	௨௦௭		
சேதிமன்ன	௮௨	தி.		நீங்களுந்	௧௧௦
சொ.		திண்ணிய	௭௮	நீடுகின்ற	௧௧௧
சொல்லடை	௧௪௪	திருகு	௧௭௬	நீடுமால்	௧௧௪
சொற்றவா	௧௭௭	திருதராட்டிர	௧௨௩	நீடுறு	௧௬௦
ஞா.		திருத்தக	௧௮௪	நீபுரிந்த	௧௨௧
ஞானமாகிய	௧௦௦	திருந்த	௬௪	நீயிலங்கை	௧௧௧
த.		தினகரன்	௧௬௭	நீயெனின	௧௪
தகாமொழி	௧௮௧	திதினல்	௧௦௭	நீலனிட்ட	௧௧௧
தங்கள்	௪௧	தியீனம்	௨௨௩	நெ.	
தடாநிறை	௧௧௧	து.		நெடுமா	௧௧௮
தண்டார்	௧௧௪	துப்புற	௧௦௧	நே.	
தண்ணிய	௧௮௧	துயிலுணர்	௧௬௧	நேயமுண்டு	௧௬௪
தந்தைதனரு	௨௨௬	தே.		நோ.	
தந்தைதன்னேவல்	௧௦௭	தேசறை	௧௧௭	நேரன்றூள்	௧௧௦
தந்தைமொழி	௧௦	தேம்போ	௨௦௦	ப.	
தமதின்	௧௬௭	தேர்	௧௭௧	பகலவன்	௨௧௭
தமையனூர்	௧௪௪	தேறலார்	௧௨௭	பச்சிளங்	௧௧௧
தம்பிமார்	௧௨௧	தேனினுஞ்	௧௧௧	பஞ்சவர்	௧௬௧
தம்பிமைந்த	௧௬௨	தை.		படைகொடு	௨௨௨
தம்பியர்க	௬	தையலங்	௨௧௦	பம்பிப்பரந்த	௭௧
தம்பியர்விழை	௧௧௧	தொ.		பராசர	௧௧௧
தரித்தனர்	௧௪௬	தொல்லை	௧௮௨	டரிதி	௧௧௧
தருக	௨௧௦	தோ.		பரியன	௧௪௧
தருமன்	௧௧௧	தோ.		பழியுடை	௧௮௦
தலத்து	௧௧௨	தோரணவீதி	௬௧	பறைவன்	௧௧௮
தழலோ	௧௧௬	த.		பாஞ்சாலி	௨௧௬
தழல்	௬௧	தந்தகொ	௧௮௮	பாடினான்	௧௧௧
தன்சரு	௧௨௬	தன்னெடு	௧௪௪	பாண்டவர்	௧
தன்புய	௧௮௮	நா.		பாந்தளேறு	௧௧௧
தன்பெரு	௧௦௨	நாட்டிடை	௨௧௨	பாயன்	௧௧௦
தன்ன	௨௧	நானே	௧௧௮	பாரதப்	௨௧௧
தன்னே	௨௦௬	நாநலம்	௧௪௪	பாவைதன்	௧௬௧
தா.		நாவி	௬௮	பி.	
தாதி	௧௨	நானே	௧௨௧	பிளந்தெதி	௧௭
தாதை	௧௬௭	நானங்க	௨௧௧	பின்பிறந்த	௧௧௧
தாமரை	௧௦	நானமுக	௧௮௭	பின்னிய	௭௦
தானமுந்	௬௧	நி.		பு.	
தானவராகி	௧௮௬	நிறுத்தறம்	௧௧௧	புடைபட	௭௧
தானவர்	௧௨				
தானுமாமனு	௧௧௧				

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
புரைகோள்	௧௬௪	மன்குல	௧௫௮	மை.	
புரியுமோண்	௧௬௭	மன்வந்தி	௨௦௧	மைக்கோதில்	௨௦௮
புரிவிலா	௧௬௨	மன்மேருற்ற	௨௦௩	மைத்திறத்தி	௧௩௧
புழைநெடு	௧௪௦	மன்னநின்	௪௦௪	மைந்தர்	௫௬
புள்ளலங்	௧௫௬	மன்னவை	௧௧௪	மைந்தனங்	௧௦௯
		மன்னிரு	௧௬௩	மையோடரி	௨௦௩
				மைவரை	௨௧௯
பூ.		மா.		மொ.	
பூலை	௧௬	மாடம்	௪௭	மொட்டின	௧௪௫
பூந்தண்	௧௬௧	மாதர்	௪௬		
பூபால	௬௫	மாதுரங்க	௧௩௦	யா.	
பூவார்	௧௬௩	மாயமொன்	௧௬௫	யாதவ	௫௪
பெ.		மாலே	௫௮	யாதொரு	௨௨௩
பெயர்பெறு	௬௩	மாளவ	௩௨	யாரையோ	௩௮
பெருங்கட	௧௪௩			யாவரு	௪௦௦
பெருந்தகையேவ		மி.		யாவையுங்	௧௭௪
லோடு	௧௮௧	மின்னிடை	௧௮௭	யாழிவெம்	௧௫
பெருந்தகையே		மி.		யானெறி	௧௬௮
வன்மாற்ற	௧௧௩	மிண்டவர்	௧௪௬	யானேமேல்	௭
பெற்றதந்தை	௧௨௨	மீதடுக்கி	௪	யான்புரி	௭
பொ.		மீதெடுத்த	௧௬௫	யான்விது	௧௩
பொங்குறு	௬௦	மீளவர்	௪௦		
பொருவில்	௧௪௧	மீளவு	௧௭	ரா.	
பொல்லா	௨௦௨			ராயகுய	௧௬௩
பொன்னை	௧௬௧	மு.		வ.	
போ.		முந்தவந்து	௧௫௫	வஞ்சம்	௪௮
போதுபோரு	௧௬௬	முரசின	௧௭௮	வஞ்சனை	௬௯
போதுற	௬௬	முழுதணர்	௬௧	வடாது	௩௧
ம.		முளையிலே	௧௨௭	வடிவுடை	௧௩௩
மகன்மொழி	௧௧௫	முறையோ	௨௦௫	வண்டாரு	௨௧௯
மங்குல்	௧௬௦	முனிவர்	௧௬௦	வண்டி	௪௮
மங்கையர்	௫௦	முன்குல	௫௧	வந்தனர்	௧௨
மடந்தை	௧௩௮	முன்னர்	௧௬௬	வந்தனன்	௧௧௯
மண்டபங்	௧௦௪			வரவர்	௪௩
மண்டபத்தி	௧௬௨	மு.		வரைநிலங்	௧௪௨
மண்மிசை	௬	முத்ததாதை	௧௨௩	வனநெறி	௧௪௧
மண்வளர்	௧௪௭	மெ.		வன்றபோ	௧௩௨
மந்திர	௧௫	மெய்வரு	௧௭௪	வா.	
மருண்மிரு	௧௪௮	மே.		வாது	௧௬௬
மருமயிங்	௧௭௬	மேகங்கள்	௨௧௭	வாருங்கன்	௨௦௧
மறத்திரு	௧௪௬	மேகங்குருதி	௧௬௬	வாரர்குழை	௪௫
மறைந்து	௨௨௯	மேதகத்	௧௨௫	வரளிமின்	௧௪௨
மற்றவ	௮௫	மேல்வரு	௨௨௫	வானோர்	௨௦
மற்றுமற்	௨௭	மேனாளிங்	௩	வான்மரு	௨௭
மனத்தா	௫				

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வி.		விலங்கிய	அச	வெஞ்சின	அ0
விசையவெம்	உசு	வில்லின	ச0சு	வெருவரும்	சுசு
விசையனின்	கஉஅ	விழியிலா	கஉசு	வென்னுதன்	உசுசு
விண்ணிலங்	கஅச	விழியினெஞ்	சுசுசு	வே.	
விதரண	சுசு	வினேமுற்றி	உசு	வேணுமாகி	சுசுசு
விதியினு	௫௫	வின்மக	உஉசு	வேந்தழை	சு௫சு
விதர	சுசு	வீ.		வேந்தனு	சுசு
விர்தமால்	௩0	வீமென்	அச	வேயை	க௫௫
விந்தை	க௫சு	வீமன்	சுசுசு	வேலினால்	அ0
வியனும்பர்	உ	வெ.		வை.	
விரிதனில்	சு௫	வெங்கிரா	சுசுசு	வைத்த	சுசுஉ
விருந்தறு	சுசு	வெஞ்சின	சு00	வையமு	சு0சு
விரைவினிற்	சஉ				

சூசீபத்திரம்.

சபாபருவம்.

	பாட்டு.	பக்கம்.
திராசுருயச்சருக்கம்...	க௫௩	க
குதுபோர்ச்சருக்கம்...	உஅச	சுசு

பிழை திருத்தம்.

தன்மனத்தில் எண்ணமும் ஈண்டாகுமென எண்ணிக்கூறும் என்பதற்கு, தம்முடைய மனத்தில் வெகுகாலமாபிருந்த நினைவாகிய சராசந்தவதையுமிந்த அமைதியின் முடிவதாகுமென்று ஆலேச்சித்துச்சொல்லுவார் என்பது பொருளாகக் கொள்ளுக.

குதுபோர்ச்சருக்கம் கஉஅம் பக்கம் எஉம் பாட்டு விசேட உரையில் உம், கூம், சம், டும் வரிகளின் தொடக்கத்திலே “திராவிடு” “த்தார்” “மொழி” “ல்களா” என்பவைகள் சில பிரதிகளிற் பதியப்பெருமையால் அவற்றைச் சேர்த்துப்படிக்க.

இரண்டாவது

சபாபருவம்.

—❧❧❧❧❧❧—

இராசசூயச்சருக்கம்.

—:0:—

சபாபருவமென்பது சபையினது நிகழ்ச்சியைக்கூறும் படலமென்று உருபும் பயனுந் தொக்க தொடர்மொழியாய்க் காரணப்பெயராயிற்று. காண்டவவனத்திலெரியாதயந்த மயனென்பவனாலே பாண்டவர்களுக்கு இந்திரப்பிரத்தநகரிற் செய்யப்பட்ட மண்டபமும், அத்தினாபுரியிலே சிற்பரால் துரியோதனனுக்குச் செய்யப்பட்ட மண்டபமும் சபாஎனப்படும். இவ்விருமண்டபங்களினும் முனிவரும், வேந்தரும் சென்று வைகியதுமுதலான நிகழ்ச்சி இப்படலத்திற்காண்க. இச்சபாபருவம்:—இராசசூயமெனவும், சூதுபோர் எனவுமிரண்டு சருக்கங்களை யுடைத்து. இவற்றுள், இராசசூயச்சருக்கத்தில் இராசசூயமென்னும் பெயருடைய மகாயாகம் நடந்தசரிதமும், சூதுபோர்ச்சருக்கத்தில் சூதுவினையாடியசரிதமுங்கூறப்படுதலால் அச்சருக்கங்களுக்கு அவை காரணப்பெயராயின.

பாண்டவர்கள் புரிந்த தவப்பயனாகியவதரித்துப்பகைத்துமேன்மேன்மூண்டவீளை முழுவதுவுமுனைதோறுமுரண்முருக்கி முகில்புகாமற் காண்டவமுங்கனல்வயிற்றுக்கனறணியதுகருவித்துக்காக்குமாறே பூண்டருளெம்பெருமானைப்போற்றுவாரெழுபிறப்புமாற்றுவாரே.

(இ-ள்.) பாண்டவர்கள் புரிந்த தவப்பயனாகி அவதரித்து - பாண்டபுத்திரர்கள் செய்த தவத்தின் பலனாகி யுகித்து, —மேன்மேல் மூண்ட வீளை முழுவதும் - மேலும் மேலுமூண்டாகிய பகையனைத்தையும், —முனைதோறும் முரண்முருக்கி - போர்முனைகடோறும் வலிமையழித்து, —முகில் புகாமல் காண்டவமும் கனல்வயிற்றுக்கனல் தணிய துகருவித்து - (மழைபெய்து தணிக்குமாறு) மேகங்களுகாதபடி காண்டவவனத்தையும் அக்கினிதேவனுடைய வயிற்றுப் பசியழலடங்கும் வண்ணம் புகிப்பித்து, —காக்குமாறே பூண்டருள் எம்பெருமானைப்போற்றுவார் - இரட்சிக்கும் வகையாகிய கிருத்தியத்தையே நியதியாகக் கொண்டருளிய எங்கடவுளைத் துதிப்பவர், —எழுபிறப்பும் மாற்றுவார் - எழுவகைப்பிறவிகளையும் நீக்குவோராவர். எ-று.

உகரஞ்சாரியை. போற்றுவாரெழுபிறப்புந்தொலைத்தல் ஒருதலையாதலின் ஈற்றேகாரத்தேற்றப் பொருளில்வந்தது. முத்தொழில்களுட் படைத்தலுழித்தல்களையு

மொவ்வோர் சமயத்துச்செய்பவராயினும் நியமமாகப் பூண்டதொழில் காத்தலையோ மென்பது தோன்றக் காக்குமாறே எனப்பிரிநிலையேகாரங்கொடுத்துக்கூறினார். ஆதி பருவத்தொடுமருவியபாயிரத்தில் “பூக்குமாமுதலெவனவன் பொன்னடிபோற்றி” என்று படைத்தற்றொழிலதிசாம்பிரதாபப்படுத்திக்கூறப்பட்டமையாலிரண்டாவதாகிய இந்தச்சபாபருவத்திற் காத்தற்றொழில் பிரதானப்படுத்திக் கூறப்பட்டது. (க)

வியனும்பர்பலகணமுஞ்சரபதியஞ்சென்றெழில்கொள்விகம்பின்மேவ
நயனங்கண்முதலானவைம்புலனுமனமும்போனசரியெய்திப்
பயன்மிஞ்சுதொழிலினராய்ப்பாண்டவருந்திருமாலும்பயிலும்வேலை
மயனென்பான்வாய்புதைத்துவளம்படவந்தொருமாற்றம்விளம்பிடுநேன.

(இ-ள்.) வியன் பல உம்பர் கணமும் - மேலான பலவகைத் தேவகூட்டமு
ம்,—சரபதியும் சென்று எழில் கொள் விசம்பின்மேவ - தேவேந்திரனும் போ
ய்ச்சிறப்பையுடைய விண்ணுலகத்தையுடைய,—பாண்டவரும் திருமாலும் - (தரு
மன் வீமன் அருச்சுனன் நகுலன் சகாதேவன் ஆகிய) பஞ்சபாண்டவரும் ஸ்ரீ.
கிருட்டிணமூர்த்தியும்,—நகரி எய்தி - (இந்திரப்பிரத்த) நகரத்தைச்சார்ந்து,—நய
னங்கள் முதலான ஐம்புலனும் மனமும் போல் - கண்களாதியான பஞ்சப்பொறிக
ளும் (இவற்றைவிடையங்களிற் செலுத்திநிற்கும்) மனமும்போல்,—பயன் மிஞ்
சு தொழிலினராய்ப்பயிலும் வேலை - பலன் நிகுத்த காரியமுடையோராய்க் கலந்த
(அன்புடன்) இருக்குங் காலத்தில்,—மயனென்பான் வந்து - (அரசுத்தச்சாளுகிய)
மயனென்போன் (அவ்விடத்தில்) வந்து,—வாய்புதைத்து - வாயைக் (கையினுற்)
பொறுதி நின்று,—உளம்பட ஒருமாற்றம் விளம்பினேன் - வளப்பமுண்டாகும்படி
ஒருவார்த்தை விண்ணப்பஞ்செய்தான். எ-று.

ஏகாமீற்றரசு. புலன் ஆகுபெயர். பஞ்சப்பொறிகளையும் இயையுடைய பு
லன்களிற் செலுத்தி ஒற்றித்து நிற்பது மனமாதலால், தாமன்முதலான ஐவரையு
ம் வேண்டும் விடையங்களிற் கிருட்டிணர் பிரேரித்துநிற்குத்தலைமதோன்றவும்,
ஒற்றுமைதோன்றவும் நயனங்கண்முதலான ஐம்புலனுமனமும்போற் பயிலுமென்
று உவமை முசத்தால் விசேடித்தார். அவ்வைவரினுந் தமயனெனவாற்றினும் வி
சிட்டமுடையனென்பது விளக்குதற்குப் பஞ்சப்பொறிகளுள்ளும் விசேடமுடைய
நயனத்தைமுதலாகக் கொண்டுக்கூறினார். ஐவரையுடனும்பொறிவாகவுங் கிருட்
டிணரை மனமாகவு முவமித்தமையாலும் ஒருடம்புயிர்க்கே யிவ்வாறும் வேண்டிவ
னவாதலானு மிவ்வறுவரு மொருவர் போலொற்றுமைப்பட நின்றாரென்றவாராயி
ந்து. (உ)

உம்மாலின்றருவினையேனுயிர்பிழைத்தேனீர் தந்தவுயிர்க்கு வேறேரீர்
கைம்மாறு வேறில்லைக்குருகுலம்போலெக்குலமுங்காக்குகிற்பீர்
தெம்மாவலுகாளுஞ்செங்கோன்மைக்குருபதிக்குச்சிறப்பம்வல்லோ
ரம்மாவென்றதிசயிப்பவரியமணிமண்டபமொன்றமைக்கின்றேனே.

(இ-ள்.) அருவினையேன் இன்று உம்மால் உயிர்பிழைத்தேன் - தீவினையே
ன் இன்றைக்கு உங்களுதலியால் (சாகாமல்) உயிர்கொண்டெய்தேன்,—நீர்தந்தவு
யிர்க்கு வேறேரீர் கைம்மாறு இல்லை - நீவிர்தந்தவுயிர்க்கு வேறொரு பிரதியுபகாரமி
ல்லை,—குருகுலம்போல் வேறு எக்குலமும் காக்குகிற்பீர் - குருகுலத்தைக்காப்ப
துபோல மற்றெக்குலத்தையுங் காக்கின்றவரே,—தெவ் மாற உலகு ஆளும் செங்
கோன்மைக் குருபதிக்கு - பகைவரிலராக உலகத்தை அரசுசெய்கின்ற செங்கோ

லையுடைய குருகுலமன்னனுக்கு, —சிற்பம் வல்லோர் அம்மாவென்று அதிசயிப்ப-
சிற்பதாலுணர்ந்தபதியர் அம்மாவென்றுரைத்து ஆச்சரியமடைய, —அரிய மணி
மண்டபம் ஒன்று அமைக்கின்றேன் - செயற்கரிதான இரத்தினமண்டபமொன்றை
யாக்குகின்றேன். ஏ-று.

ஏகாமிற்றகை. தீயினுற் பெரியதொராபத்தையுற்றனதலினின்றுதற் கே
ற்றபிராப்தவினையுளதாயிற்றென்பது தோன்ற அருவினையெனப்பட்டது. அவ
ர்காத்துதலாதவழியுயிரிழுத்தல் தப்பாறென்பது போதா நீர்த்தவையெனவிசேடிக்க
ப்பட்டது. உயிர்போற்றிற்றத்பொருள் பிறிதின்மையால் வேறொர் கைமாலில்லையெ
னப்பட்டது. நீதியினும் வீரத்தினு மிக்காவென்பதுணர்த்திய செம்மாறவகாரா
மென்று விசேடிக்கப்பட்டது. “தெவ்வென்பொழியே தொழிர்பெயரற்றே, மவ்
வரின்வல்கான் மவ்வுமாகும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தினிண்டாம் விதியின்படி தெ
வ்வென்னு கிலைமொழியிற்றுலகமெய் வருமொழிமுதலின் மாரம் வந்தமைபான்
மகரமாகத்திரிந்தது. செங்கோன்மையென்பதில் மை பருதிப்பொருள்விருதி. சி
ற்பவகையைத்து முணர்ந்தோரும் வியர்தும்படியானவரியமணிமண்டபமாதலின்
வேண்டாவென்று தக்காது சம்மதிக்கத்தருமென்பது போதா அங்ஙனம் விசே
டிக்கப்பட்டது. அம்மாவென்பது அதிசயக்குறிப்பு. நீர் வேறுபந்த வயர்க்கு ஓர்
கைம்மாறு நேறில்லையென்று கூட்டி, நீர் பிதிதாசத்தந்த வயர்க்கொரு கைம்மாறுக
ப் பிறிதில்லையென்றுரைப்பினுமையும், ஓர் என்பதற்கு ஓர்த்தரியவெனினுமாம்.
மேனாளிவ்வுலகாண்டவிடபருவனசுரகுலவேந்தர்வேந்தன்
றாணைமையுடன்பொருதுதரியலரைத்திறைகொணர்ந்ததாராபந்தி
போனாருமொளியிசும்பலமணிகள்னிந்துவெனும்பொய்கைதன்னி
லானுமற்கிடப்பனவுண்டவையிதற்கையுபகரணமாகுமென்றான்.

(இ-ள்.) அசுரகுல வேந்தர் வேந்தன் பேல் நான் இவ்வுலகாண்ட விடபருவ
ன் - அசுரகுலராசாதிபாசனும் முன்னாளில் இரத்தலுக்கதை ஆளுகைசெய்தோனு
மாகிய விடபருவனென்போன், —ஆண்மையுடன் தரியலரைப்பொருது - பரக்கிர
மத்தோடு பகைவரைப் போர் செய்து (வென்று), —திறைகொணர்ந்த - திறையாக
க்கொண்டுவரப்பட்ட, —தாராபந்திபோல் நானும் ஒளிவீசும் பலமணிகள் - நகரத்
திரவரிசைகளைப் போல எப்போதுஞ் சுடர்விட்கின்ற பலவகை இரத்தினங்கள், —
விந்து என்னும் பொய்கை தன்னில் ஆளுமற்கிடப்பன உண்டு - விந்து என்று சொ
ல்லப்படுங் தடாக (திரைக்கோட்டையில்) அளவில்லாததன்வாய்க்கிடப்பன வண்டு, —
அவை இதற்கே உபகரணம் ஆகுமென்றான் - அவ்விராத்தினங்கள் (உத்தேசிக்கப்
பட்ட) இம்மண்டபத்திற்கே உபயோக காரணமாயிருக்குமென்றான் (மயன்) ஏ-று.

தான் சாரியை. ஆண்மையுடனென்பதில் உடன்விசேடணப்பொருளில்வந்தது.
வென்றென்பது சொல்லெச்சம். கொணர்ந்தமணி வீசுமணியெனத்தனித்தனிகூட்
கெ. பலநிறமான பலசாதிமணிகளென்பார் பலநிறமான வான்மீனுமடங்கத்தாராபந்தி
போலென்றார். பசலினு மிரவினு மொளிருதறேன்ற காருமொளியீசுமென விசே
டிக்கப்பட்டது. திறையாவதி வென்றவாசருக்குக்குத்தேமைத்தவாசாரற்கொடுக்கப்படு
வது. தோற்றவாசர்க்களிட்டுத் தென்றவாசர் சேனைகளாலவின்னறிச் சுமர்வதுமா
ம். பொய்கைச்சொயிற்பொருத்திய கோட்டைக்குட்குவிக்கப்பட்ட மணிகள் என்று
வியாசமகாபாரதம்ஈறுதலால் எண்ணப்பொய்கைதன்னிற்கிடப்பன வென்பதற்குச்
சரி இலக்கணையாற்பொருளுரைக்கப்பட்டது. மணிகளின்மிகுதியைப்பூனைத்துகறி
யதினால் இது வீதுகோணினி.

(ச)

என்பதன்முன் முப்பதின்மேலேரிட்டிகொணுறாயிரவரெடுத்தபாரம்
வன்புடனேதரித்துவரையசைந்தாலுமசையாதவயிரத்தோளா
ரன்புமிக்கும்விழிக்கருணையறன்புதல்வனேவலினுலசுரத்தச்சன்
றன்பணியீதெனப்பணிப்பவொருநொடியிற்கொடுவந்தார்தளர்விலாதார்.

(இ-ள்.) என்பதன்முன் - என்றுகூறியவளவில், - அன்பு மிகும் விழிக்கரு
ணை அறன் புதல்வன் வலினால் - அன்புநிறைந்த கண்ணருளுடைய தருமராச
னது ஆளுஞ்ஞாயக்கொண்டு, - அசுரத்தச்சன் தன்பணி ஈது எனப்பணிப்ப - அ
சுரதபதியாகிய மயனுனவன் இது தன்சுருமமென்று கட்டினையிட, - வரை அசைந்
தாலும் அசையாத வயிரத்தோளார் - மலைநெகிழ்ந்தாலும் நெகிழாதகடினமாகிய
புயபலத்தையுடைய, - முப்பதின்மேல் இரட்டி கொள் துறாயிரவர் - அறுபதுலக்ஷ
ம்பேர், - எடுத்த பாரம் வன்புடனே தரித்து - எடுத்த (நவரத்தினங்களாகிய) பெ
ரும்பாரச்சுமைகளை வன்மையோடுதாங்கிக்கொண்டு, - தளர்விலாதார் ஒருநொடியி
ற் கொடுவந்தார் - சோர்வற்றவர்களையொருமாத்திரைப்பொழுதிற் கொண்டுவந்த
னர். - எ-று.

முன்னென்பதும் நொடியிலென்பதும் விரைவுதோன்ற நின்றன. வரையசை
ந்தாலுமென்பதிலும்மை வரையினதசையாவியற்கையை யுணர்ந்திநின்றலாவெதிர்
மறை. செய்யுளாதலின் ஈதெனச் சுட்டுகின்றது. மண்டபஞ்சுமைத்தற்கு வேண்டு
மளவை யறிந்ததற்கேற்ற தொகையோரையனுப்புவது தச்சுலாகவேண்டியதாத
லாலும், இவனுமரசனுமதியின்றிப் பணித்தலியலாமையாலும் அறன்புதல்வனே
வலினால் தச்சன் பணிப்பவெனக்கூறப்பட்டது. மயனுடையவேண்டுகோளுக்கி
சைந்தவருளையும் விசித்திரமணிமண்டபமுளதாகு முவகையையுங் குறிப்பித்தற்கு
அன்புமிகும் விழிக்கருணைமெனவிசேடித்தார். (இ)

மீதெக்கிப்பசம்பொனாற்சுவர்செய்துமரகதத்துண்வீதிபோக்கி
யோதிடத்திற்சுருங்காமற்செழுந்துகிருத்திரம்பரப்பியுலகோரேழு
மாதிடத்தான்வைகுதற்குவாய்க்குமதோவிதுவென்னவரம்பில்சேர்வீச்
சோதிடத்தோர்நாளுரைப்பச்சுதன்மையினுமுதன்மைபெறத்தொடங்கினோ.

(இ-ள்.) வரம்பு இல் கேள்விச் சோதிடத்தோர் நான் உரைப்ப - அளவிற
ந்த கேள்வியுடைய சோதிடனுலோர் சுப முகூர்த்தநிச்சயஞ் செய்துசொல்ல, -
தொடங்கினுன் - மண்டபத்தொழிலாரம்பித்தவனுய், - மீது அடுக்கிப்பசம்பொன்னா
ற்சுவர்செய்து - மேலாக அடுக்கப்பசுமையான கனசத்தினுலே சுவருண்டாக்கி, -
ஓதுஇடத்திற் சுருங்காமல் மரகதத்துண் வீதிபோக்கி - (சிற்பதால்) கூறிய இடவ
ளவிலொடுங்காமல் மரகதத்தினமிழைத்ததுண்களை (இருமருங்கும் நிறுத்தி) வீதி
யொழுங்குபடச்செய்து, - செழுந்துகிர் உத்திரம்பரப்பி - அழகிய பவளத்தால் உத்தி
ரங்களைத்தாபித்து, - உலகு ஒரேழும் மாது இடத்தான் வைகுதற்கு இது வாய்க்கும
தோ வென்ன - சத்தலோகத்திலுள்ளவரும் உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடை
யோராகிய சதாசிவமூர்த்தி வீற்றிருத்தற்கு மிதுகிடைக்குமோ வென்று வியந்து
ரைக்கும்படி, - சுதன்மையினும் முதன்மைபெற - தேவேந்திரனுடைய சுதன்மை
யென்னுஞ் சபாமண்டபத்தினுஞ் சிறப்புயர்வுண்டாக. - எ-று.

ஏகாரயிற்றசை. தொடங்கினுனென்பது முற்றெச்சம். முதன்மைபெறவென்
பதிலெச்சம் வருஞ்செய்யுளிற் செய்தானென்னு முற்றுவீனையொடுமுடித்தது. வா
ய்க்குமதோ வென்பதில் அதுசாரியை. ஓகாரம் எதிர்மறை. சதாசிவமூர்த்திக்குங்

கிணையாத சிறப்பினதிம்மண்டபமென்று வரம் பிறந்து புகழ்ந்தமையாலிது கௌ
டநெறியால் வந்த காந்தமென்னுங் குணவலங்காரத்துடன் வீறுகோளணியுமாம்.
மனத்தாலுந்திருத்தகுநாள்வரம்பாலுமுரம்பயிரோள்வலியினாலு [4-
மினத்தாலுந்தெரிந்துதனதெண்ணியவெண்ணினுக்கேற்பவெண்ணில்கோ
தினத்தாலுஞ்செயற்கரியசெழுமணிமண்டபமீரேழ்திங்கட்செய்தான்
மனத்தான்மிஞ்சியதருமன்றம்பியர்க்குத்தண்டிடென்வெண்சங்குமீர்தான்.

(இ-ள்.) மனத்தாலும் - புத்தியினாலும், — திருத்தகுநால் வரம்பாலும் - அழ
கமைந்த தகுதியுடைய சிறப்பாத்திரப்பிரமாணத்தினாலும், — உரம்பயில் தோள்வலி
யினாலும் - திண்மை மிகுந்த புயவலிமையினாலும், — இனத்தாலுந் தெரிந்து - தன்சா
திவர்க்கத்தாலுமாராய்ந்து, — எண்ணிய தனது எண்ணினுக்கு ஏற்ப - சிந்தித்ததன
து துண்ணிய வாலோசனைக்கியையும்படி, — எண்ணில் கோடி தினத்தாலுஞ் செய
ற்கு அரிய செழுமணி மண்டபம் - பிறரால் எண்ணிறந்தகோடிக்கணக்கான நாட்
சென்றும் முடித்தற்கரிய சிறந்த மத்தின விசித்திரமண்டபத்தை, — ஈரேழ் திங்கட்
செய்தான் - பதினான்கு மாசத்திற்செய்து முடித்தான், — தனத்தால் மிஞ்சிய தரும
ன் தம்பியர்க்கு - செல்வத்தால் மேம்பட்ட தருமராசனுடைய தம்பியாராகிய வீம
னுக்கும் அருச்சுனனுக்கும், — தண்டிடென் வெண் சங்கும் ஈர்தான் - தண்டாயுதத்
தையும் வெண்ணிறமான சங்கையுங்கொடுத்தான். ஏ-று.

தண்டுவிமனுக்கும் தேவதத்தமெனும் பெயருடைய சங்கு அருச்சுனனுக்கு
ங் கொடுக்கப்பட்டனவென்று மிவையிரண்டும் விடபருவராசனுடையனவென்றும்
வீந்து நாமவாலிக்குளிருந்து மயனாலெடுக்கப்பட்டனவென்று மித்தண்டாயுத மே
வ்வகைப்பட்டலாயுதங்களாலுமழிக்கப்படாத வலியுடைய தென்றும், சங்கோ ப
கைவர் வெருவிபூர்ச்சிக்கத்தக்க பெருமுழுக்குடையதென்றும், இம்மயனாற்சமைக்
கப்பட்ட மண்டபமோ நீரில்லாத இடம் நீரிருப்பது போலவும், நீருள்ளவிடம்
நீரில்லாதது போலவும் இன்னுமநேகபேதமான விசித்திரங்களமையப்பெற்றதெ
னவும் வியாசபாரத்திற்கூறப்பட்டன. (எ-று.)

அத்தபதிதன்குறிப்பாலமைத்தபெருமண்டபத்தினளவுநீளம்
வித்தரமோடியர்ச்சியெனும்வனப்பனைத்துங்கண்டோர்கள்வியந்துகூறக்
கொத்தலர்தார்மணிமுரசுக்கொடியுயர்த்தோன்கனற்பிறந்தகொடியுந்தா லு
மெத்தமருமனமகிழ்க்குடிபுகுந்தானிதைஞ்சலநக்கிடி யேறன்னான்.

(இ-ள்.) அத்தபதி தன் குறிப்பால் அமைத்த - அந்த (மயனென்னும்) தப
தியினது மனச்சங்கற்பத்தால் உண்டாக்கிய, — பெருமண்டபத்தின் - பெரியசபாம
ண்டபத்தினது, — நீளம் வித்தரமோடியர்ச்சியெனும் அளவு வனப்பு - நீளமும் அக
லமும் உன்னதமுமென்று சொல்லப்படும் பிரமாணலக்ஷணமும், — வனப்பனைத்தும் -
(ஏனைய) சிறப்புக்களுமெல்லாம், — கண்டோர்கள் வியந்து கூற - (அம்மண்டபத்
தைப்) பார்த்தவர்கள் புகழ்ந்துரைக்க, — இறைஞ்சலநக்கு இடியேறு அன்னான் -
பகைவராகிய சர்ப்பங்களுக்கு இடியேறுபோல அச்சகாரணனாயிருக்கின்றனா
கிய, — கொத்து அவர் தார் மணிமுரசுக்கொடி உயர்த்தோன் - (குவளைப்) பூங்கொ
த்து மலருகின்ற மாலையையணிந்த அழகிய முரசுக்கொடியைய மேலோங்கச்செய்த
தருமராசன், — கனற்பிறந்த கொடியும் தானும் - யாகாக்கினியிலுதித்ததிரௌபதி
யுந்தானுமாக, — எத்தமரு மனமகிழ்க்குடிபுகுந்தான் - எல்லாச்சுற்றத்தவருமனக்களி
க்கும்படி (அம்மண்டபத்திற்) குடிபுகுந்தான். ஏ-று.

தன் சாரியை, அனைத்தும் தமருமென்பவற்றும்மைகண் முற்று. கொடியுந் தானுமென்பவற்றும்மைக் கொண்ணுய்ப்பொருள். நீள்வகலவுயர்ச்சிகளுமளவாகவமைந்திருத்தலுமொருசிறப்பாதலின் வனப்பு என்னுமிடையின்றமொழி முன்னுக்கட்டப்பட்டு அந்த லகஷணமும், பின்னுக்கட்டப்பட்டு ஓவியர் லாவி சோலை நவமணிப் பிரபைமுதலியளித் திரலகஷணமுமுணர்ந்திகின்றது. இவ்வாறியடந்த மொழி முன்னும் பின்னுக்கடியிருகார் பொருள்பயக்குமிதுதாப்பிசைப்பொருள்கொள்ளப்படும். கொத்து கூட்டம். அலந்தாரென்னும்கிணைத்தொலையிலலென்னும்பெயரெச்சந்தாரென்னுமிடப்பெயர்கொண்டது. தாரெனப்பொதுப்பட்டக்கூறினார் தருமனுக்குரியது குவளைத்தாராதலினிப்பொருள் கூறப்பட்டது. கொடியுந் தானுமென்பதற்கொடியுமளவாகுபெயர், கொடியுந் தானுமென்று சேர்க்கப்பட்ட பன்மையெழுவாய் தலைமைபற்றித் குடியுந் தானென வொருமைவினையான்முடிந்தது; “தானுந்தேரும்பாகனும்வந்தென்னவருண்டான்” என்பதிற்போல. எத்தருமென்பதிலும்மைமையு மென்னும்மையாகக்கொண்டு கனற்பிறந்தகொடியுந் தானுமெத்தருமருக்குமுடிந்தானென்றுபொருள்கூறுதலித்கிணைச்சிறப்பினும், தமராவார் அதுசர்முதலாகியபந்துவருக்கமுமந்திரி சேனாபதி காலான முதலான இயாகாங்கச்சுந்தமுமாம். எல்லாவரசர்கொடிக்குமெலாகவுயர்த்தியதாதலின் முரசக்கொடியுயர்த்தவென்றார். இடியெற்றாலஞ்சுவதுந்திற்குருதிப்பதும்விடசர்ப்பமாதலின் அற்றம்பார்த்துத்திற்கு குறிக்குமிதெஞ்சலரையின்சேசர்ப்பமெனக் கொண்பொருள்கூறப்பட்டது. தருமனையிடியேறாக்கிணைத்தற்கியையப் பகைவரைச்சர்ப்பமென்றுருவகஞ்செய்யாமையா லிது ஏகதேசவுருவகம்.

(அ)

தம்பியர்களுல்வருடன்றன்மொழியுமுடியோனந்தானுமேனையம்புவிமன்னருமுனிவரனைவருஞ்சூழ்தரவிருந்தவமையந்தன்னிற்றுமபுநாரதரென்னுமிருவரினாரதனத்தோன்றேற்றப் [மைந்தன் பைம்பொன்மலர் தூபெதிர்போய்ப்பணிந்ததைஞ்செய்தான் பாண்டு]

(இ-ள்.) பாண்டு மைந்தன் - பாண்டிருமாரனாகியதருமன், —தானும் தம்பியர்கள் நால்வருடன் தன்னுமாய்முடியோனும் - தானும் தம்பியர்நால்வரும் குளிர்ச்சியானது ளகிமாலைபுனைந்தமுடியையுடையகருட்டினரும், —ஏனை அம்புவிமன்னரும் - மற்றை அழகிய (பற்பல) தேசத்தரசர்களும், — முனிவர் அனைவரும்சூழ்தர இருந்த அமையந்தன்னில் - சமஸ்தமுனிவர்களும் சூழ்ந்திருப்ப (இவர்க்கெல்லாம்நடுவில்) இருந்தசமயத்திலு, —தும்புரு நாரதரென்னுமிருவரினும் - (சங்கிதசாகித்தியத்திவ்வல்லுநராகிய) தும்புருநாரதர்களென்றுகொல்லப்படுகின்ற இருமுனிவர்களில், —நாரதனும் தோன்றல் தோன்ற - நாரதராகியபெருமையிற்றிறந்தமுனி (அச்சகையில்) வந்தமாதிரதத்தில், — எதிர் போய்ப்பைம்பொன்மலர் தூய்ப்பணிந்து இறைஞ்சி - எதிர்சென்றுபசியபொன்மயமான மலர்களை இட்டிவணக்கித்தடுத்தது, —என்செய்தான் - (மேலும்) எவ்வளவு உபசாரங்கள் செய்தான். —எ-று.

நாரதனைன்றுகூறுது இருவரினுமென்று இருசைச்சுழைபுற்றி யிவர்யான்மியிவரிருவரெனப்பட்டாராதலின்மீதத்தொகையைக்கூறிப் பிரித்ததோர்தருதியாயிருத்தலினாலேயாம். முனிவருட்பெருமையுடையானென்பார்தோன்றலெனவும், கண்டபொதேதரிக் காதெழுந்தெதிர்கொண்டானென்பார் தோன்றலெனவுக்கறிஞர். பெரியோர்க்குச்செய்யுமுபசாரமாகியவுலகொழுக்குக்கூறப்பட்டமையாலிது காந்தமென்னுஞ்ஞானவலந்தாரம்.

எற்றினுஞ்சனத்திற்றனித்தனி யேயுபசாரம்யாவுந்தன்னு மாற்றினுன்வழியினைப்பும்லயன்போலிருந்தோனைமகிழ்ச்சிகூர்ந்து

போற்றினவையான்புரிதவம்யாதெனப்புகழ்ந்தான்போதயிற்றென்ற
காற்றினாலும்புந்துஞ்சூதம்போற்புளகரும்புங்காயத்தானே.

(இ-ள்.) ஆசனத்தில் ஏற்றினான் - ஆசனத்திலிருந்தி, — உபசாரம்பயாவும் தனித்த
னியே தந்து வழி இளைப்பு மாற்றினான் - (பாத்தியம் அருக்கியம்முதலான) பூசோபசார
ங்களுள்ளும் வேறுவேறுகச்செய்தவழிவந்ததளர்ச்சிதீர்த்து, — மலர் அயன் போல் இ
ருந்தோளேமகிழ்ச்சிகூர்ந்து போற்றினான் - பதுமாசனத்திலிருக்கின்றபிரமதேவர்போற்
பிரமதேவோடுவீற்றிருக்கின்றநாரதமகாமுனிவரை ஆனந்தமேலிட்டித்துதிசெய்து, — நீ
வரயான் புரிதவம்யாது எனப்புகழ்ந்தான் - (தேவரீர்) (இச்சிறுமுடிவின்சண்) எழுந்த
ருளுத்தருடியேன்செய்துவைத்தமகாதவமெதுவோவென்றவியந்து வாசகோபசாரமு
ஞ்செய்து, — பொதியில் தென்றற் காற்றினால் அரும்பும் நறும் சூதம்போல் புளகு அரு
ம்பும் காயத்தான் - பொதியமலையிலிருந்துவருகின்ற தென்றற்காற்றினாலே (தனிரும்
பூங்கொத்தும்) அரும்புகின்ற வாசங்கமமாமாவிரட்சம்போலமயிர்ப்புளகமுண்டாகப்
பெற்ற தேசத்தையுடையனாயினான் (சருமன்). எ-து.

ஏகரமீற்றசை. யாவும்என்பதிலும்மைமுற்று. காடத்தானென்பது பெயரடியாகத்
தோன்றிய குறிப்புவினைமுற்று. இங்ஙனமன்றி யாணப்பெயராகக்கருதியேற்றினுனென்
பதுமுதலியவினைகட்குக்கருத்தாவாகக்கோடல்கிறும்பின்றும். ஏற்றினான் மாற்றினான்போ
ற்றினான் புகழ்ந்தானென்பனமுற்றெச்சம். தருமனதுமகிழ்ச்சிதோன்றத்தனித்தன்முடிந்
தனவெனக்கருதி விவற்றைமுற்றென்றுகொள்ளினுமமையும். ஒருசுருத்தாவின்வினைகள்ப
லதொடர்ச்சியாய்வந்தமையாற்காரததீபகாலக்காரமும், மலரயன்போலிருந்தோளையே
னவும், சூதம்போற்புளகரும்புமெனவும் உபமாலக்காரங்களும், உலகொழுக்காகியவுப
சாரநடைசிறந்து வந்தமையாற்காரத்தமென்னுஞ்ஞனவலக்காரமுமாகியபலவுந் தருவிவந்
த சங்கீரணலக்காரம். போற்றுதல் புகழ்நென்றின்னவுமுபசாரமாக, உபசாரம்பயாவு
ந்தந்தென்றுமுன்னர்க்குறியுபதென்னையெனின்; பாத்தியசகலானநிமித்தம் தீர்த்தம்வி
திதல், சுத்தாசனத்தின்பொருட்டித் தீர்த்தங்கொடுத்தல், துபதீபக்காட்டுதல், பனிரீர்
தெளித்தல் என்னுமிவைமுதலாயின பாத்தியார்க்கியாகிபூசோபசாரமும்; ஏனை
யன வாசகோபசாரமுமாயிருக்கூறுயடங்குதலால் யாவும்என முன்றொகுத்துக்கூ
றியது பின்வகுத்துக்கூறியவாசகோபசாரமொழிந்த பூசோபசாரமாதவினென்க.
“வந்தமாமுனிவன்நனக்கெதிர்புருந்து வருகெனவுரைத்திவண்வரீ, பெந்தமாதவ
ஞ்செப்தனமெனமுகமனியம்பியங்கியாவருநிறைஞ்சி, யந்தமாமணிப்பொற்றவிசி
னிலிருத்தியருத்தியோடருக்கியமுதலா, முந்தவாதவிற்பூசனைவிதிபிச முறைதவ
ருவகைமுடித்து.” என்று வரதகவிராகர் கூறியதுதான்.

(30)

யான்புரிந்ததவமுலகில்யார்புரிந்தாரவனிபரிலிசையின்வினைத்
தேன்புரிந்ததெள்ளமுதாலமுதுண்டோர்செவியிரதந்தெவிட்டுவிப்பாய்
மான்புரிந்ததிருக்கரத்துமதியிருந்தகதிவேணிமங்கைபாகன்
ருன்புரிந்ததிருக்கத்துக்கிசையமகிழ்ந்திசைபாடுந்தத்துவஞானி.

(இ-ள்.) வீணை இசையின் தேன்புரிந்த தெள்ளமுதால் - யாழிசையா
கிய தேனோகெலக்கப்பட்ட தெளிவானவமுதத்தினால், — அமுது உண்டோர் செவி
நிராத் தெவிட்டுவிப்பாய் - (பாற்கடற்றோன்றிய) அமுதபானஞ்செய்தோராகிய
தேவர்களுடைய காதுகளில் அவ்வமுதினுமிக்க சுவையைநிறைக்கின்ற சங்கீத
சாகித்திய பண்டிதரே, — மான்புரிந்த திருக்கரத்து மதியிருந்த கதிவேணி மங்கை
பாகன் தான் - மான்றங்கிய திருக்கரத்தினையும் பிறைதங்கியகங்கைச்சடைபையும்

உமையமர்ந்த (ராம) பாகத்தையுமுடையோராகிய நடேசப்பெருமானுள், — புரிந்ததிருக்கூற்றுக்கு இசைய மகிழ்ந்து இசைபாடுந்தத்துவஞானி - செய்தருளுந் திருநடனத்திற்கிணங்க ஆனந்தங்கொண்டு தேவகாணம்பாடும் பரத்தத்துவமகா ஞானியே, — உலகில் அவனிபரில் யான் புரிந்ததவும் யார் புரிந்தார், — உலகமுழுவதினுமுள்ள அரசர்களில் நான்செய்த பெருந்தவத்தை யாவர்செய்துள்ளார் (ஒருவருஞ் செய்திலர்.) எ-று.

இன்னுந்தானுஞ்சாரியைகள். தேவர்கள் வேண்டிதலாலவர் செவிப்புக்கட்டு மிசை தேவாமிரத்தினுமிக்க சுவையுடைய தென்பது போதரத் தேன்புரித் தவெனவுந் தென்னமுதமெனவும் விசேடித்தார். அமுதருந்தியதேவர் செவியாற் கேட்கும் பெருமையுடைத்தன்றி என்போலுமானிடர்களுடைய புன்செவிகளாற் கேட்கப்பெறாத விசையென்பது தோன்ற அமுதுண்டோர் செவியிரதந்தெவி ட்றிவிப்பாபெனப்பட்டது. மன்புரிந்ததிருக்கரம் மதியிருந்ததிவேணிமங்கைபா கனென்னுமிவை நடேசப்பெருமானது தியானவடிவியியல்பை விளக்கியும்; இத மகிதங்களாகிய கருமமே பலன்றருங்கடவுளன்றி வேறுகடவுளில்லை யென்னுங் கர்மேச்சரவாதிகளாகிய மீமாஞ்சகருடைய செயல் பவிதமாகாதென்ப துணர்த் திய முகத்தாற் பதியுண்டென்பதும், மிக்கவாபத்துற்றோருஞ் சரணடைந்தாற் காத்துய்விக்குங் கருணையுடைமையும், சத்தியஞ் சிவமுமாய்ப் படைத்தல் காத்த ல் அழித்தலாகிய முத்தொழிநடாத்துந் தன்மையும் குறிப்பித்தும் அடைமொழி களாய் நின்றன. தலைமையும் கருணையும் கர்த்தவ்யமுமுடைய பெருமானெதி ரே நின்றானந்த நடந்தரிசித்து மந்நடத்திற்குப்பயோகமான தேவகானஞ்செய்தும் பரத்ததுவ விவேகியாயிருக்கின்ற நீர் இங்குவருதற்குச் சிறிதும் யோக்கியமில்லே னிடத்து வலியவந்தமைபாற் காரியவேதுவால் அனுமதிக்கப்பட்டுப் பெருந்தவமு ண்மை புலப்படுமாதலின் யான்புரிந்ததவமுலகில்யான்புரிந்தாரவனிபரில் என்று கூ றப்பட்டது. இத்தொடர்க்கு யான்புரிந்ததவ முலகரில்யாற்செய்தார், அவனிபரில் யாற்செய்தாரென்று தனித்தனி பொருள்கூறினும் பொருள்தம். தத்துவஞானமா வது பதி பசு பாசமாகிய திரிபதார்த்தம் காரணகாரியம் கித்தியாகித்தியம் என்னுமி வற்றின் விவேகம். இதன்விரிவு பதினாவினுரைப்படும்; ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும். இசையமுது உருவகவணி. நடராயர் திருவுருவத்தை யடைமொழிகள்விளக்கின மை தன்மைகவற்சியும், உபசாரநடை காந்தமுமாகிய குணவலங்காரங்கள். (கக)

எனத்தருமன்மகன்கூறவினோயோர் கடனித்தனிகின்றிறைஞ்சலீல கனத்தனையதிருமேனிக்கண்ணனுந்தன்மனங்கனிப்பக்கண்ணிகேக்க மனத்தினமுக்கணுகாதமாதவத்தோ ணுதிட்டிரற்கிம்மாடகூடந் தனத்தின்மிகுகுபேரனெழிலளாகையினுமில்லதென்றுசாற்றினானே.

(இ-ள்.) எனத்தருமன் மகன் கூற - என்று தருமபுத்திரனுபசாரஞ்சொ ல்ல, — இனையோர்கள் தனித்தனி நின்று இறைஞ்ச - வீமன்முதலானதம்பிமார்கள் எழுந்து நின்று தனித்தனியாய்வணங்க, — லீல கனத்தனையதிருமேனிக் கண்ண னும் - லீலமேகத்துக்குச்சம்மானவண்ணத்திருமேனியையுடைய கிருட்டிணரும், — தன் மனங்கனிப்பக் கண்ணின் நோக்க - தம்முடைய மனங்கனிக்கும்படி கண்களா ல் (விரும்பிப்) பார்க்க, — மனத்தின் அழுக்கணுகாத மாதவத்தோன் - சிந்தையிலே கணங்கமென்பது சாரப்பெறாத பெருந்தவ (ச்செல்வ) ராகிய நாரதமுனிவர், — இம் மாடகூடம் - (மிகுவிசித்திரமான) இந்தமாளிகைமண்டபமானது, — தனத்தின் மிகு குபேரன் எழில் அளகையினும் இலதென்று - செல்வத்தின் மேம்பட்டகுபேரனு

டைய சிறந்தபட்டணத்திலுமில்லையென்று;—உதிட்டிறற்குச்சாற்றினான் - தருமராசனுக்குச்சொல்லினான். எ-று.

ஏகாரமீற்றசை. விட்டுணுவின்வதாரமான் மகத்துவமுடையராதலிற் கிருட்டிணர்விரும்பிப் பார்த்தலே முனிவர்க்குச் செய்யலாயிருந்தவுபசாரமாதலின், கண்ணனுமனங்கனிப்பக் கண்ணினைக்கவென்றார். இம்மாடகூடச்சிறப்பு அளவு புரியினு மிகதென்று நாரதமுனிசாற்றியதள்ளவாறேயர்மென்பதை வலியுறுத்தப் பொருட்டு மனத்தினமுக்கணுவாத மாதவத்தோனென்று விசேடிக்கப்பட்டது. தனத்தின்மிகு குபேரனென்றவிசேடணம் அவனதுபதியாகிய அளகையிலிருக்கின்ற சபாமண்டபம் மற்றெல்லாமண்டபத்தினுஞ் சிறந்திருத்தற்குக்காரணம் விளக்கிநின்றது. கண்ணனுமென்னுமும்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சத்துடனுயர்வுசிறப்புமாம். மண்மிசைநால்விரனிற் கு மெனவருஞ்செய்யுளிற் கூறுதலால் இந்திராதிதேவர் களுடைய சுதன்மைமுதலான சபாமண்டபங்களினெனவும் பொருடருதலினால் அளசையினுமென்னு மும்மை யாச்சப் பொருளுமுயர்வுசிறப்புப் பொருளுந்தத்து

மண்மிசைநால்விரனிற் குமணிமகுடத்தணியரங்கின்மண்ணுளோரும் வின்மிசைவாணரு நெருங்கவிராயவருமறைச்சடங்கினிராசசூயங் கண்மிசைமாமணிகிரென்கான்முளையப்புரிவியெனக்காலனூரிற் பண்மிசைவிணையின் கிழவன்பாண்டுமொழிந்தனெனவும் பகர்வுற்றோன்.

(இ-ள்.) பண்மிசை வீணையின் கிழவன் - இசையிலே மேம்பட்ட யாழ்ப்பாடுத் தருதியுரிமை யுடையோராகிய நாரதமகாமுனிவர்,—மண்மிசை நால்விரல் நிற்கும் மணி மகுடத்து அணி அரங்கில் - (கைவிரல்மடக்கி யெண்ணும்போதில்) பூமிமுழுவதிலும் (ஐந்துவிரல்களிற் சிறுவிரலொன்றமே மடக்கப்பட அணிவிரன் முதலான) நான்குவிரல்களும் (மடக்கப்படாமல்) நிற்குங்காரணமுடைய நவமணிக ளிழைக்கப்பட்ட சிகரம்பொருந்திய சிறப்புளாய்ந்த சபாமண்டபத்தில்,—மண்ணு ளோரும் வின்மிசை வானரும் நெருங்க விராய - மண்ணுலகினராகிய மனுடரும் வின்னுலகவாழ்வுடையராகிய தேவரும் நெருங்கிக்கலந்து சென்டாடுகின்ற;— அருமறைச்சடங்கின் இராசசூயம் - அரிய வேதத்தில் விதித்த கருமமாகிய இராசசூயமெனப்படு மகாயாகத்தை,—கண்மிசை மாமணி நிகர் என்கான்முளையப் புரிவியென - கண்ணிலுறை கருமணிக்கு நிகரான் எனது புத்திரனாற் செய்வீர்பா யரகவென்று,—காலன் ஊரிற் பாண்டு மொழிந்தனன் எனவும் - யமலோகத்திலிருக்கின்ற பாண்டிராசன் (அங்கேசென்ற எனக்குச்) சொன்னானென்றும்,—பகர்வுற்றான் - (தருமராசனுக்குக்) கூறினார். எ-று.

ஏகாரமீற்றசை. உம்மை மூன்றனுண் முன்னையவை யெண்ணுப் பொருளிலும், பின்னது இறந்ததுதழீஇய வெச்சப்பொருளிலும் வந்தன. சிறந்த மண்டபங்களைக் குறித்தென்னுதவற்காகக் கைவிரலே மடக்கும்போது இராசசூயமண்டபத்தை ஒன்றுகறினைத்துச் சிறுவிரலே முதன் மடக்கியபின் அதனோடுசேர்த்தெண்ணத்தகுஞ் சிறப்புடைய மண்டபமுலகிற் பிரிதின்மையான் மற்றவிரல்கள் மடக்கப்படவேண்டாமையின் நால்விரல் நிற்குமரங்கென்றார். ஆகவே தருமராசனுடைய இம்மண்டப மெம்மண்டபத்தினு மிகமேம்பட்டதென்று கூறியவாறு

டனே முன் போர் செய்தோரில் சமரவேற்றியை யாவர் பெற்றுனர்,—இப்போது ஆரண் மாமுனி வரராய்ப் போதுமெனப் புகன்றான் - இப்பொழுது வேதத்தையறிந்த பெருமைப்பொருந்திய பிரமணவேடமுடையராய்ப் போகுவென்று மொழிந்தார்,— அறன் மகனும் அல்தே என்றான் - (இங்கனம் கிருட்டிணர் கூறியவார்த்தையைக்கேட்ட) தருமராசனும் அப்படியேயாகுவென்றான். எ-று.

சந்தனமரங்கிரிச்சார்பில் வளர்வனவாதலின் ஆரமணங்கமழ்சலமென விசேடிக்கப்பட்டது. அசலமனெகவுளவானாலும் வாரிதியை மதித்தற்குவல்லது மந்தரமன்றிமற்றொன்றில்லைபென்றவைப்பு. முற்கவியிற்கூறிய “அச்சராசந்தன் நன்னையின்னே சநகோடியிபமதுகைச்சதாசதிசேய் தனைப்பொழியச்சாதிப்பார்யார்” என்பதை வலியுறுத்தித்திறலால் வேற்றுப்பொருளவைப்பலங்காரம். போதுமென்பது தும்மீற்று உளப்பாட்டுத்தன்மைவினைமுற்று. அல்தேசெய்யத்தக்கதென்று சொல்லச்சமராகக் கொடுஞ்ஞக. அப்படியேயாகலாமென்று மரியாதைப்பொருளுணர்த்தும் அதே என்னும் மலையாளபதஞ் செய்யுளோசைபற்றி அல்தேயென விரித்தல் விகாரமெய்தி நின்ற திசைச்சொல்லெனினுமாம். (௧௭)

அரிவிரசந்துழாய்மகுடத்தரியுமிரண்டரிகளருளான்மையோருமெரிவிரசநெடுங்கானமிருதினத்தில்விரைந்தேகியெண்ணில்கரவற்கிரிவிரசநகரெய்திக்கிரித்தடந்தோண்மகதேசன்கிளருங்கோயிற் கரிவிரசங்கோபுரப்பொற்றிருவாயில்புகுந்துரைத்தார்காவலோர்க்கே.

(இ-ள்.) அரிவிரசம் துழாய்மகுடத்து அரியும் - வண்டுகள்படியுந் துளகிமாலே பொருந்திய கிரீடமணிந்த கிருட்டிணரும்,—இரண்டு அரிகள் அருள் ஆண்மையோரும்—வாயுகுமாரனு மிக்கிரகுமாரனாகிய ஆண்மையிற்கிறந்த கீமார்ச்சுனர்சனும்,—எரிவிரசம் நெடுங்கானம் இருதினத்தில் விரைந்து ஏகி - அக்கிரிபரந்த வெம்மையுடைய நெடியவனமார்க்கத்தை இரண்டிராவில் விரைவாகச்சென்று,—என் இல் காவல் கிரிவிரசநகரெய்தி - அளவற்ற காவலமைந்த கிரிவிரசமென்னும் பட்டணத்தையடைந்து,—கிரித்தடந்தோண்மகத ஈசன் கிளரும் கோயில் - மலைபோலும் திண்ணிய விசாலமான தோள்களையுடைய மகத்தேசாதிபதியினது விளங்குகின்ற அரண்மனையின்,—அரிவிரசம் கோபுரப்பொன் திருவாயில் புகுந்து - யானைகள் நெருங்கி நிற்கப்பெற்றதும் சிகரகோபுரம் வாய்க்கப்பெற்றதுமாகிய அழகிய திருவாயிலிற் பிரவேசித்து - காவலோர்க்கு உரைத்தார் - துவாரபாலகராகிய சேவகர்க்குத் தெரிவித்தார். எ-று.

ஏகா ரீற்றசை. இரண்டு அரிகளென்ற திண்டு வாயுடையும் வாசவனையுமாதலின் ஆங்கன முறைவகுக்கப்பட்டது. மலைகளாற் சூழப்பட்டுள்ள நகரமாதலிற் கிரிவிரசமென்று பெயராயிற்று. மகத + ஈசன் = மகதேசனென்று வடமொழிச்சந்திபெற்றது. ஈசனென்பது தலைவனென்றும் ஆளுவோனென்றும் பொருள்படும். திருவாயில் - வீரல்க்குமிவகிக்கின்ற வாயில். (௧௭)

வேறு.

வந்தனர்முனிவர்மூவரென்றுரைப்பின்மன்னவற்கெனவவருரைப்பத் தந்திடுமெனலும்புகுந்துகீடம்பொற்றவிசிருந்தாசியுஞ்சாற்றக்

கந்தடர்குவவுத்தோலில்விற்றுகுறியுக்கட்சியுங்கருந்துறநோக்கி யந்தணரலலீர்யாவர்நீரென்றானவவுரைக்கமலனுமுரைப்பான்.

(இ-ள்.) முனிவர் மூவர் வந்தனர் என்று மன்னலற்கு உரையினென - பிராமணர் மூவர் வந்திருக்கின்றாரென்று அரசனுக்குத் தெரிவியுங்கொண்டு சொல்ல, — அவர் உரைப்பத் தந்திடும் எனலும் - அவ்வாயிற்காவலர் போய் அரசனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய (அதுகேட்ட அரசன் பிராமணர்களைக்) கொணருக்கொண்டு உத்தரவுகொடுத்தும் (வாயிலோரதனையறிவிக்க), —புகுந்து நீடு அம்பொன் தலிச இருந்து ஆசியும் காழ்த- (அம்மூவரும் அரண்மனையிற்)பிரவேசித்து நெடிய சிதந்த சனசபீடத்திலிருந்து (சராசந்தராசனை) ஆசீர்வதிக்க, —சுந்து அடர் குவவுத்தோலில் விற்றுகுறியும் காட்சியும் கருத்துற நோக்கி - துணையும்டர்த்துச் சிறைக்கவல்ல திரட்சியான புயங்களில் வில்வாழ்ந்திய தழும்பையும் பார்வைக்குறிப்பையும் தனது மனவிவேகத்தாலுற்று நோக்கி, —அந்தணரலலீர்நீர் யாவர் என்றான் - நீவிர் பிராமணரலலீர் மந்தியாவரென்று வினாவினான், —அவ்வரக்கு அமலனும் உரைப்பான் - (சராசந்தன் வினாவிய) அவ்வார்த்தைக்கு மலரகிதராகிய கிருட்டிணரும் விடைகொடுப்பாராயினர். ஏ-று.

எவ்வயிர்க்குஞ் செந்தன்மை பூண்டொழுது வோரென்னு நிருத்திதோன்ற அந்தண வாசக மீண்டுப் பிரயோகித்தது தறுசண்மையான காட்சியும் விற்றழம்பு மந்தணர்க்கடா தனவென்பதைவளக்குதற்பொருட்டாம். எனவே இவ்வேடங் கபடமென்றும் இவர் சத்திரியராகுமென்றுத் துணிர்தானென்றவாறுயிற்று. சத்திரியரெனத் துணிர்தானென்ன யாவர் நீரென்று வினாசெய்ததெய் தெற்றுக்கெனின்; வேந்தருள்ள மின்னரிவரென்று வகுத்துணர்த்தப்பொருட்டேயாமென்க. தந்திடுமெனலுமென்பது கேட்டவாயிலோர் அம்மூவர்க்குமதனை யறிவித்தமை கவியிற் கூறப்பட்டிலையினும்; “இடையிலுள்ளன - மறைதலால் - மொழிவருவித்து முடித்தனர் கொளலே” என்றிலக்கணக்கொத்திற் கூறியவாற்றினிடையின் மறைந்த மொழியினையபரிந்து வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஆகியுமென்னு மும்மை சிறப்பு.

(சஅ)

யான்விதுகுலத்தில்யாதவனிவரோருருகுலத்தலைவனுக்கிளையோர் மான்மதமலர்த்தார்மன்னகேளொருவன்வாயுவின்மதலைமற்றொருவன் வான்மதிலுதித்தபொன்னகர்க்கிறைவன்மதலைநின்வளநகர்காண்பான் கான்மதக்களிற்றாய்முனிவராய்வந்தோங்காவலர்க்கனுக்கொணுமையினால்

(இ-ள்.) கான்மதக்களிற்றாய் மான்மத மலர்த்தார் மன்னகேள் - வழிகின்ற மத சலம்பொருந்திய யானைப்படையையுடையோய் சுத்தனரி நறுமணங்கமழும் பூமாலை யையுடைய ராசனே கேள், —யான் விதுகுலத்தில் யாதவன் - யானே சந்திரகுலத்தில் யதவம்மிசத்தவன், —இவரோ ருருகுலத்தலைவனுக்கு இளையோர் - இங்கிலரோருருகுலத்தரசனாகிய தருமராசனுக்குத் தம்பியர் (இவ்விருவருள்ளும்), —ஒருவன் வாயுவின்மதலை - ஒருவன் வாயுகுமாரனாகிய கீமனாகும், —மற்று ஒருவன் வான் மதில் உதித்த பொன்னகர்க்கு இறைவன் மதலை - மற்றொருவன் பெரிய மதிலினுள் சூழப்பட்ட பொன்னகராகிய அமராவதியானுகின்ற தேவேந்திரனது குமாரனாகிய அருச்சுனனும், —நின் வளநகர்காண்பான் - உன்னுடைய வளப்பலிறைந்த பட்டணத்தைப் பார்க்கும்பொருட்டு, —காவலர்க்கு அணுகொணுமையினால் முனிவராய் வந்தோம் - விதிக்காவலர் வாயிற்காவலராகிய சேவகர்க்கு(அகப்பட்டுத்) தடைபடாமையைக் கருதி வேதியவேடதாரிகளாய்வந்தோம்.

ஆகாரந் தெரிநிலை, வான் என்பதற்கு விண்ணுலகிலெனினுமாம், “வேற்றுமையு
ருபுகளல்லாதனவும் வேற்றுமையுருபுகள்போல் வெளிப்படுமே” என்னும் விதியைக் குக
ரத்தை சாரியையெனக்கொண்டு காலவரணுகொணுமையினுலென்று பொருள்கூறியும
மையும், காலவரலணுகொணுமையென்று உருபுமயக்கமெனினுமமையும், முனிவரா
ய்வந்தோமென்றதனால், அனுமதிபெற்றந்தி ஏனையோர் புகுதலையுமையும் அந்தணரி
ட்டப்படியே புகலாமென்பதும் பெறப்பட்டன. (கக)

என்றுகொண்டுண்மையாதவனுரைப்பவிருபயவியினெண்ணிசையுஞ்
சென்றுகொண்டடர் துத்தெவ்வர்தம்முயிருந்திறைகருமுறைமுறைகவர்த்து
வென்றுகொண்டணிர்தவாகையோன்றினவுமிக்கனவெமதினைமேருந்
குன்றுகொண்டமைந்ததோள்களெம்முடனீர் குறித்தமர்புரிபுமென்றுரையா.

(இ-ள்.) என்று கொண்டு - என்று தொடங்கிக்கொண்டு, —யாதவன் உண்மை உ
ரைப்ப - கிருட்டிணர் மெய்வார்த்தை சொல்லு, —இருபுயவலியின் எண் திசையும் செ
ன்று கொண்டு அடர்த்து - (தனது) இருதோளாண்மையினால் அட்டதிக்கும்போய்ப்
பொறுத்துநின்று நெருக்கி, —வெவ்வர்தம் உயிரும் திறைகளும் முறை முறை கவர்த்து
வென்றுகொண்டு அணிந்த வாக்கையோன் - பகையரசர்களுடைய பிராணனையுந் திறைப்
பொருள்களையும் பலமுறைவாரி வெற்றிகொண்டு சூடிய வாக்கையுமையுடைய சரா
சந்தன், —இனை மேருந் குன்று கொண்டு அமைந்த தோள்கள் தினவு மிக்கன - இர
ண்டு மகாமேருமலைகளால் ஆகிஊற்போன்ற எமது புயங்கள் தினவு மிகுந்தன, —எம்மு
டன் நீர் குறித்து அமர்புரியும் என்று உரையா - எம்முடனே நீவிர் விரும்பிப் போர்
செய்மினென்று கூறி. எ-து.

யாதவனுரைத்த வுண்மையாவது முனிவராய் வந்தோம் யான் கிருட்டிணன் மந்திர
ருவரும் வீமார்ச்சுனரென்றதாம். போர்குறித்து வந்தவர்கள் நின்வளநகர்காண்பான் வ
ந்தோமென்றது பொய்ம்மையன்றோவெனின் - அது உனதுவளநகரத்தார் காணும்படி
பிராமணவோடத்தோடு வந்தோமென்றும் பொருடருதலாற் பொய்ம்மையன்றாமென்க.
அன்றி ஏற்புதிக்கோடலென்னு முத்தியானுமமைக்க. (உ௦)

நீயெனிலாண்டோரொர்பதிற்றிரட்டிநெடுஞ்சிறைக்கலுழன்முன்னெறிக்கொ
ளீயெனவோடிமதுரைவிட்டாழியெயிற்றுவாரகைப்பதிபுகுந்தாய்
நோயெனவசுரர்க்குடைந்து பொற்காவினுழைதருநாறுமாமகத்தோன்
சேயெனினினையன்வீமனைவிசம்பிற்சேர்த்துவனெனவிழிசிவவா.

(இ-ள்.) நீயெனில் - (கிருட்டிண கேள்) நீயாவெனின், —ஆண்டு ஓர் ஒன்பதிற
று இரட்டி - பதினெட்டிலுருடும், —நெடுந் சிறைக் கலுழன் முன் நெறிக்கொள் ஈயென
ஓடி - நெடிய சிறுகுளையுடைய கருடனுக் செதிர்ப்பட்ட ஈயைப்போல (வெருவி) ஓ
டி, —மதுரை விட்டு ஆழி எயில் துவாரகைப் பதிபுகுந்தாய் - வடமதுராபுரியைநீங்கி
(மேற்குக்) கடலினிடத்துச் செய்யப்பட்ட மகில்குழந்த துவாரகாபுரியில் துழைந்
தாய், —நோயென அசுரர்க்கு உடைந்து - (நன்மருந்தினுக்குப்) பினிநீங்குவதுபோல
அசுரருக்குப்பறங்கொடுத்தோடி, —பொற்காவில் துழை தரும் நூறு மாமகத்தோன் சே
யெனின் இனையன் - பொன்மயமான ஐந்தருச்சுழலில் ஒதுங்கியிருந்த மகத்தான சதவே
ள்வியோனாகிய இந்திரனது குமாரனோ வெனின் சிறுவனாயிருக்கின்றான் (ஆதலின்), —

ஹிமனேவிசும்பிற் சேர்த்துவன் என விழிசிவவா - ஹிமசேனனையே (பொருது) விண்ணுலகத்தீட்டைவிப்பெனென்று கண்சிவந்து கோபித்து. எ-று.

சராசந்தனது மருதனாகிய சஞ்சனேக் கிருட்டிணர் கொன்ற காரணத்தாற் பதினெட்டெத்தரம் சராசந்தனுக்குங் கிருட்டிணாதி யாதவர்க்கும் மூண்டு நடந்தபொறிற் றேற்றேடிச் சராசந்தனுக்கஞ்சி வடமதுரைபைக் சைவிட்டு மேற்குச்சமுத்திராடு விலே துவாரகையென்றொருபட்டணமுங் கோட்டையுந் செய்வித்து அதிலேயாதவ ரோடு கிருட்டிணரும் பிரவேசித்திருந்தனரென்ற கதைச் சரங்கத்தாற் கவிப்பொருள் விரிவுணர்க் கலுமுன்முன் ஈயெனவென்பது பண்புந் தொழிலும் பற்றிவந்த கிந்தையு வமையணி. நோயெனவென்பதற்கு ரோய்க்குந் தளர்வதுபோலவெனிணுமாம். (உசு)

மந்திரச் சுற்றத்தவர்களை யழைத்து மதுமலையை மகிதலந்தனக்கோ ழிந்திரனெனவேமணிமுடி புனைந்தன், ரியாவருந்தேவரும் வியப்ப மந்தரகிரியும் விர்தமுந்தம்மின் மலைவபோன் மல்லமர் மலைவான் சந்தணிதடந்தோள்கொட்டியார் த்தெழுந்தான் மறுமியிழிச்சராசந்தன்

(இ-ள்.) மந்திரச் சுற்றத்தவர்களை அழைத்து - (தனது ராசகாரிய) சுற்றமாகிய மந்திரிகளை அழைத்து, —மதுமலையை மகிதலந்தனக்கு ஓர் இத்திரன் எனவே - (சுகதே வனாகிய) குமாரனை ஏகபூரோசேந்திரனென்னுமாறு, —யாவரும் தேவரும் வியப்ப அ ன்று மணிமுடி புனைந்து - எல்லாமனுடருந் தேவரும் வியந்துரைக்கும்படி அன்றை க்கே மாணிக்கமகுடஞ்சூட்டிவைத்து, —தழல் உமிழ் விழிச்சராசந்தன் - கோபாட்களின யைக்காலுகின்ற சண்களையுடைய சராசந்தன், —மந்தர கிரியும் விர்தமும் தம்மினம லைவபோல் - மந்தரமலையும் விர்தமலையும் தம்முண்மறுபட்டுப் பொருவது போல, — மல்லமர் மலைவான் - மற்போர் செய்யும்படி, —சந்து அணி தடம் தோள் கொட்டி ஆ ர்த்து எழுந்தான் - சந்தனபரிமளம் பூசப்பட்ட விசாலமானபுயங்களைத் தட்டிக்கொண்டு அறைகூவியெழுந்தான். எ-று.

பெரும்போர் செய்யச்சம்பவித்தமையால், அகித்தியத்தை கினைந்து, அரசர் செ ய்கிறவழக்கப்படியே, தனக்குப்பின்னராளத் தன் குமாரனாகிய சுகதேவனுக்கு முடி சூட்டிவைத்ததன் பின்னரே போர்தொடங்கினுனென்றதிக. யாவருந் தேவரும் விய ப்பமலைவானென்று கூட்டிப்பொருள் கோடலுமாம். மந்தரமும் விர்தமும் மலைவபோ லென்றது பண்புந் தொழிலும்பற்றிய அபூதவுவமையணி. (22)

யாழிவெம்பதாகைவீமனுமவனுமாயாழியும்யாழியுமெனவே தாளினுஞ்சமரமண்டலங்களினுந்தாழ்விரற்றடக்கைமுட்டியினுந் [தி தோளினுஞ்சென்னித்தலத்தினுமற்போர்சொன்னபோர்விதமெனந்நொடங் நாளினுந்திங்கனொன்றினிற்பாதிநள்ளிரவினுஞ்சமர்நடத்தி.

(இ-ள்.) யாளி வெம்பதாகை வீமனும் அவனும் - கொடியசிங்கக்கொடியையுடையவீமனுஞ் சராசந்தனும், —யாளியும் யாளியும் எனவே - சிங்கமுந் சிங்கமும் பொரு வதுபோல், —தாளினும் சமரமண்டலங்களினும் - கால்களாலும் போர்க்குரிய மண்ட லவகையினாலும், —தாழ்விரல் தடக்கை முட்டியினும் - கவிந்த அங்குலிகளமைந்த நீண்டசரமுட்டிகளாலும், —தோளினும் சென்னித்தலத்தினும் - புயங்களாலும் சீரங்களாலும், —மற்போர் சொன்ன போர்விதமெனந் நொடங்க - மற்போர் (தூல்வகுத்துக்)

கூதிய போர்வகைகளைத்து மொவ்வொன்றாக வாரம்பித்த, —தங்கள் ஒன்றிணிப்பா திசாளிலும் நன்னிரவிலும்— ஒருமாதத்தின்பாதிடாகிய பதினான்குபகலிலும் நடுச்சாமமாகிய இரவிலும், —சமர்நடத்தி— (விடாது) போர்செய்து, எ-று.

அரசருக்குக் கை முழந்தாளளவு நீண்டிருக்குமென்று அங்கவிலக்கணதால் கூறுதலால் தாழ்விரற்றடக்கையெனவிசேடித்தார். மண்டலமாவன—ஆலீடம் பிரத்தியாலீடமுதலாயின. முட்டியென்பது இடித்தற்பொருட்டுக் கைவிரல்களைமடக்கிக் கபித்தமாகப்பிடிப்பது. பகலுமிரவுமொழியாது பதினான்கு தினஞ் சமர்நடத்தியென்றவாறு. “சதுர்த்தசியாம் நிசாயாம்” என்று வியாசபாரதங்கூறுதலாலும், திங்களுன்றசொல்லானஞ் சாந்திராயணமாசமேயென்றும் பதினான்குதினமென்றுமுறைச்செய்தது. (.)

பூசலநடுங்கவெழுநகிரிநடுங்கப்போதகத்தொழிதிசைநடுங்க மீதலநடுங்கக்கண்டகண்டவர்தமெய்களுமெய்யுறநடுங்கப் பாதலநடுங்கவரி நுவர்மாமனமும்பறையறைந்தயர்வுடனடுங்கச் சாதலங்கொழிந்தவிடரெலாமுழந்துதங்கநிறந்தனித்தனிதளர்ந்தார்.

(இ-ள்.) பூசலம் நடுங்க—பூமியதிரவும், —எழுகிரிநடுங்க—உயர்கிரிகள் கிடுகிடுக்கவும், —போதகத்தொழி திசை நடுங்க—அட்டசயங்களுமட்டிசைசை நடுங்கவும், —மீதலநடுங்க—விண்ணிலுந் நடுங்கவும், —கண்டகண்டவர் தம் மெய்களும் மெய்யுறநடுங்க—நோக்கிய நோக்கியோருடைய நெஞ்சமுஞ் சரீரமுமிகநடுங்கவும், —பாதலநடுங்க—கீழுலகும்பிதமாகவும், —இருவர் மாமனமும் பறையறைந்து அயர்வுடனடுங்க—(சராசந்தன் கீமனென்னும்) இருவருடைய பெரிய நெஞ்சமும் பறையடித்ததுபோல் அயர்ச்சியுற்று நடுங்க, —சாதல் அங்கு ஒழிந்த இடர் எலாம் உழந்து—மரணமொன்றொழித் தொழிந்த சங்கடமெல்லாம் பட்டு, —தங்களில் தனித்தனி தளர்ந்தார்—தங்களள்ளே தனித்தனியே களைத்தார். எ-று.

மெய்களு மெய்யுறநடுங்கவென்பதற்குச் சரீரங்களுமுண்மையாக நடுங்கவெனினுமாம். பறையறைந்தெனது நெஞ்சிடித்தலை. “நெஞ்சபறை கொட்ட” என்றார் பிறரும். சாதலங்கொழிந்த விடரெலாமெனவே சாதற்கணியதான வவத்தையென்றவாரும்.

கொல்லவென்றெண்ணுமிருவருமொருவரொருவரைக்கொல்லொணுமையினால் மல்லமர்வலியுமிருபுவலியுமிழந்துமாமகிதலத்துறலுங்கல்லடர்செம்பொன்வரைமின்முக்குவகிகாலுடன்பறித்தகால்கண்டு நல்லதன்மைந்தற்குணர்வுமிண்டெய்தநலத்துடனல்கியதன்றே.

(இ-ள்.) கொல்ல என்று எண்ணும் இருவரும்—கொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கின்ற (கீமசராசந்தர்கள்) இருவரும், —ஒருவர் ஒருவரைக் கொல்லொணுமையினால்—ஒருவர்மற்றொருவரைக்கொல்லமாட்டாமையால், —மல் அமர்வலியும் இருபுவலியும் இழந்து மாமகிதலத்து உறலும்—மற்போர்வீரமு மிருதோளாண்மையுந் தொலைந்து (இளைத்தப்) பெரியபூமியில் (கீழ்ந்து) கிடந்தாராக, —கல் அடர் செம்பொன் வரையின் முக்குவடி—கற்கள் பரக்கப்பட்ட செம்பொன் மேருகிரியினின்றும் மூன்று சிகரங்களை, —காலுடன் பறித்த கால் கண்டு—அடியோடு மிகுங்கிய வாயுவானது கண்டு, —தன் நல்ல மைந்தற்கு உணர்வு மீண்டு எய்த நலத்துடன் நல்கியது—தனதுசம்புத்திரஞ்சிய கீமனுக்கு உணர்ச்சி மீளவு முண்டாகும்படி நன்மையாயுதவிற்று. எ-று.

அன்றுமேயு மகசகன். சொல்லவென்பது மொண்ணமையென்பதும் கொல் எனவும் ஒண்ணை எனவும் விகாரமாயின. மல்லமர்வலியாவது புயமொழிந்தவேனையவங்கன் சுளின்வலியாம், மல்லமர்செய்யு முபாயவலியெனினுமாம். முன்னொருகாலத்தில் நாகராசனாகிய ஆதிசேடனும் வாயுவும் யானேவலியன் யானேவலியெனன்று தனித்தனியே தம்மைத்தித்துப் பெருமிதமுற்றுப் பின்பு, மேருமலையினுயிரஞ் சிதரங்கனையு மாயிரம் படங்களை லாதிசேடன் கவித்துமுடி வாயுமோதிப்பிடுங்கவொட்டாமற் காப்பதாகவும், ஆதிசேடனுடைய காப்பையுங்கடந்து வாயுபகவான் சிதரங்கனை யொடிப்பதாகவும், தமதுவீரபரீட்சைக்கலைகளை தீர்ப்பாகவு மிருவருமிசைந்து, பின்னாதிசேடன் மேற்கூறியவகையேகாக்க, மாருதமானது பிரசண்டவேகமாகவந்து மோதிமோதிமுன்றுசிகரங்களை மாத்திரம் பிடுங்கித் தக்கிணதிகையில் வீசியெறிந்தது. அங்ஙனம் வீழ்க்கப்பட்ட மூன்றுசிகரங்களே திருக்காளத்திமலையும் திரிசிராமலையும் திருக்கோணமலையுமாகிய தக்கிணகைலாயங்களாம். இது செவ்வந்திப்புராணத்தில் “வந்தவாயுவும் வந்தூவந்தறைந்தனன்வரையை, முந்திவேறற்பறித்தனைன் கொடுமுடிமுன்றை, யந்தமூன்றையுங் கொடுநமன்றிகையினிலையவே, சிந்தினுன்மலமுன்றிலே விழுந்தனசிகரம்.” எனவருத்தும், கந்தப்புராணத்தில், “வடவரையதனின்மூன்று வான்குவடெறிந்துவவ்விபுடல்சினவரவமுட்கவுததியின் வீழ்த்தமைந்த” எனச்சுருக்கியுங்கூறப்பட்டன. இதனும், “செம்பொன்வரையின் முக்குவடுகாலுடன் பறித்தகால்” என்பதைவிரித்ததிக. (1)

மீளவுமிருக துவசனுற்றெழுந்துவிதலையின்விழுந்தமேவலனைத் தாளொடுதாள்கள்வலியுறத்தன்பொற்றடக்கையான்முடக்கதப்பிடித்து வாளுநிர்வாளாற்கனகனைப்பிளந்தவண்டுழாய்மணங்கமழ்மௌளிக் கோளரியெனவேபிளந்தெறிந்தண்டகோளமும்பிளக்கநின்றூர்த்தான்.

(இள.) மிருக துவசன் மீளவும் எழுந்துற்று - சிங்கக்கொடியோனாகிய வீமன் மீட்டுமெழுந்தகிட்டி, - விதலையின் விழுந்தமேவலனை - நடுக்கத்துடனே (பூமியில்) விழுந்து கிடக்கின்றபகைவனை, - தாளொடு தாள்கள் வலி உற தன் பொன் தடக்கையான் முடக்கு அறப்பிடித்து - (அவனுடைய) தாலொடு (தன்னுடைய) கால்கள் வலிமையாக ஊன்ற தன்னுடைய அழகிய நீண்டகையினால் மடங்காமற்பிடித்து, - வாள்கிர் வாளால் கனகனைப்பிளந்த - ஒளிபொருந்திய நகமாகியவாளினாலே (முன்னாலில்) இரணியனை (இருபாதியாக) பிளந்த, - வண்டதுழாய் மணம் கமழ் மௌளிக் கோளரி எனவே பிளந்துஎறிந்து - அழகியதுளபமாலையின் (நறு) மணம் வீசுகின்ற முடிசையுடைய நரசிங்கம்போல் உடலை இருகுகுசுக்கிழித்தெறிந்து, - நின்று அண்டகோளமும் பிளக்க ஆர்த்தான் - (சமர்க்களத்தில்) நின்றுகொண்டு (முழக்கத்தினால்) அண்டகடாசுறும் வெடிக்கும்படி பேராரவாரஞ்செய்தான். எ-று.

உற்றெழுந்தென்பதற்கு உணர்ச்சியுற்றெழுந் தென்றுரைப்பினுமமையும். மிருக துவசன் எழுந்து, பிடித்து, பிளந்து, எறிந்து, பிளக்க, ஆர்த்தான் என முடிந்தது. மிருகமென்னும் பொதுச்சொல்லுத் தலைமைபற்றிச்சிங்கத்தையுணர்த்திற்று. (உசு)

பிளந்தெறிபிளவுமீளவும்பொருந்திப்பிஸிறுமாமதகரிநிகர்ப்பக்கிளர்ந்துவெஞ்சமரந்தொடங்கலுந்தனதுகேதனக்கேசரியனையான் வளர்ந்ததின்புயத்தின்வலியினுன்முன்னைமல்லமரெழுமடங்காக வுளைந்திடமலைந்துவீழுமாறுதைத்தானோரிரண்டானதாலுடலம்,

வேறு.

சந்தச்சிகரச்சந்தணியுந்தடந்தோளாண்மைச்சராசந்தன்
முந்தப்பொருதமல்லமரின்முரணோழிந்துமுடிந்ததற்பி
னிந்தப்புதுமைதணையிவாவேத்தாவிறைஞ்சாயதுகுலமா
மைந்தற்கொருவாசகமுரைப்பான்மணித்தார்ப்புயவாசவன்மைந்தன்

(இன்.) சந்தச் சிகரச் சந்து அணியும் - அழகியமலையிற்றோன்றிய சந்தனத்தே
ய்வையை அணிந்த, - தடந்தோள் ஆண்மைச்சராசந்தன் - விசாலமாகிய புயவன்மை
யை உடைய சராசந்தனாவன், - முந்தப்பொருத மல் அமரில் முரணோடி அழிந்து
முடிந்ததன்பின் - முற்பட்டு உடன்ற மற்போரில் வலிமையுந் தானுமழிந்து முடிந்தபி
ன்பு, - மணித்தார்ப்புய வாசவன் மைந்தன் - சிறந்தமாலையணிந்த புயங்கனையுடைய தே
வேந்திரகுமாரனாகிய அருச்சுனன், - இந்தப்புதுமை தணையிவா ஏத்தா இறைஞ்சாயது
குலமாம் மைந்தற்கு ஒருவாசகம் உரைப்பான் - இந்த அதிகுயத்தை வியந்து துதித்து
வணங்கி யதவம்மிசோற்பவராகிய கிருட்டிணருக்கு ஒருவார்த்தை விண்ணப்பஞ் செ
ய்வானுயினான். எ-று.

தன்னிரண்டுஞ்சாரியை. சராசந்தன் முரணோடி அழிந்து முடிந்தபின் என்பதற்கு
முரணுமழிந்து சராசந்தனு முடிந்தபின் என எதிர் நிரணியையாகப் பொருள் கோடலு
ம் பொருந்தும். இந்தப் புதுமையென்றது உடல் பாதாதி கேசம்வரையு மிருகுகுடப்
பன்முறை பிரிந்து பின்பு பொருந்திப் பின்மாதிரியிட்டபோது பொருந்தாது மாய்ந்தத
ன்மையாம். இதுபின்வருஞ் செய்யுளானு மறியப்படும். ஏத்தா விறைஞ்சா வென்பவ
ந்துக்குச் செயப்படுபொருள் கிருட்டிணர். (உக)

இன்னுரமரினிவன்கையான்றதோனுடலமொன்றியது
மொன்றாதிரன்பெட்டதும்யாமுணரும்படிநீயுரைத்தருள்வாய்
குன்றாலன்மழைதடுத்தகொற்றக்கவிகைக்கோபாலா
வென்றானென்றபொழுதவனுமிற்றந்தோன்சரிதமினிதுரைப்பான்.

(இன்.) குன்றால் அன்று மழைதடுத்த கொற்றக் கவிகைக் கோபாலா - (கோவர்
த்தனமாகிய) மலையினாலே அந்நாளில் (கன்) மாரியைத்தடுத்த வெற்றிக்குடையையுடைய
கோபாலரே, - ஆரமரில் இன்று இவன் கையால் இறந்தோன் உடலம் ஒன்றியதும் -
(செய்தற்கு) அரியபோரில் இன்றைக்கு கீமனுடைய கையினாலிறந்த சராசந்தனுடைய
(இருபிளவான) சரீரம் பொருந்தியதன்மையும், - ஒன்றாது இரண்டிபட்டதும் - (மாதி
யிட்டபோது) பொருந்தாமல் இருகூறுயேயிருந்ததன்மையும், - யாம் உணரும்படி நீ உ
ரைத்தருள்வாய் என்றான் - நாமதியும்வண்ணம் நீர் சொல்லியருள்வீரென்று பிரார்த்தி
த்தான், - என்றபொழுது - இவ்வண்ணம் அருச்சுனன் வேண்டிக்கொண்டபோது, - அ
வனும் இறந்தோன் சரிதம் இனிது உரைப்பான் - அக்கிருட்டிணரும் மாய்ந்தோனாகிய
சராசந்தனுடைய சம்பவத்தை விளக்கக் கூறுவாராயினார். எ-று.

யாமென்றது கீமனையு முளப்படுத்தி, எனவே கீமனும் அருச்சுனனுமென்றபடி
'அது கேட்டுளமகிழ்ந்தார் சரர் கோமகனும் துணைவனும்' என்று பின்வருஞ்செய்யுளா
ற் மெளியப்படும். சராசந்தனைக் கொன்றபின் கீமன் கிருட்டிணர்ச்சுனரைச் சார்ந்

தொருங்கிருந்தமையால் இவன் என்பது சமீபச்சுட்டாம். கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகக்கொண்டு பசுக்களைக்காக்காவிடும் கண்மாரியாற் பசுக்களிறப்ப தெருதலையா மென்பதுணர்த்திய கோபாலாவென்றார். பசுக்களை இரட்சித்தவ ரென்ப தப்பெயரின் பொருளாம், குன்றான்மழைதடுத்த சரிதம் பின்னரைக்கப்படுமாண்டுணர்க. (௯௦)

வானோர்பகைவர்களிலொருவன்மகதகுலத்துமாரதப்பேரானேவயிற்றிலவதரித்தானவன்காணின்தவடல்வேந்தன் மீனோததிசூழ்மேதினியின்வேந்தர்குலத்தைவேரோடுந் தானோராழிதனிநடத்தித்தடிந்தானணிந்தசமர்தோறும்.

(இ-ள்.) வானோர் பகைவர்களில் ஒருவன் மகத குலத்து மாரதப் பேரானேவயிற்றில் உற்பவித்தான் - தேவர்க்குப் பகைமன்னராயினோர்களில் மகதகுலத்தாரில் பிருகரதன் என்னும் ஓரசனிடத்து ஒரு குமாரன் உதித்தான், —அவன் இந்த அடல்வேந்தன் காண் - அவனே இவ்வலியோனாகிய சராசந்தன் என்றதிக, —மீன உத்தி சூழ் மேதினியின் - மற்றவர்கள் சஞ்சரிக்குங் கடல்சூழ்ந்த பூமியின், —தான் ஓர் ஆழி தனி நடத்தி - தான் ஏகசக்கிரம் பொதுவறநடாத்தி, —அணிந்த சமர்தோறும் - அணியாகி வந்தெதிர்த்த போர்முனைகளிலெல்லாம், —வேந்தர் குலத்தை வேரோடுந் தடிந்தான் - அரசர்குலத்தை வேரோடுந் களைந்தான். எ-று.

மகாரதப்பேர் ஆனேன் பிருகரதன் என்பான், பிருகரதனுடைய மனைவியரிருவர் வயிற்றிலவதரித்தோனே அவன்வயிற்றில் அவதரித்தான் என்றதுபசாரம். மீன உத்தி யென்பன மீனோததியென்று வடமொழிக் குணசந்திபெற்றன. சமர்தோறுமென்பது இடப்பன்மையினுந் தொழிற்பன்மையினும் வந்த இடைச்சேல். இதுகாலப்பன்மையினும்வரும். (௯௧)

எண்ணற்கரிய முடிவேந்தரெண்ணுயிரவர்பசுவாக மண்ணித்தனையுந்தன்குடைக்கீழ்வைக்கும்படிமாமகம்புரிவான் கண்ணிச்சிறையினிடைவைத்தான்கண்ணுயிரத்தோன்முதலாக விண்ணிற்பயிலுந்தேவர்களுமிவன்பேர்சொல்லவெருவுவரால்.

(இ-ள்.) மண் இத்தனையும் தன் குடைக்கீழ் வைக்கும்படி - பூமிமுழுவதையும் தனது கெரந்தர்க்குடையின்கீழே வைக்குமாறு, —மாமகம் புரிவான் - பெரியநரமேதையாகஞ் செய்யுகிமித்தம், —எண்ணற்கு அரிய முடிவேந்தர்எண்ணுயிரவர் பசுவாகக்கண்ணிமதித்தற்கரிய மகுடவர்த்தனவரசர்க ளெண்ணுயிரம்பேரை யாக பசுவாகக்கருதி, —சிறையின் இடை வைத்தான் - சிறைச்சாலையிலே (சேர்த்து) வைத்தான், —கண் ஆயிரத்தோன் முதலாக விண்ணிற்பயிலும் தேவர்களும் - ஆயிரங் கண்களையுடையோனாகிய இந்திரதையாக வானாலகிற் சஞ்சரிக்குந் தேவர்களும், —இவன் பேர் சொல்ல வெருவுவர் - இச்சராசந்தனுடைய நாமத்தைச் சொல்லவு மிகவஞ்சுவர். எ-று.

ஆல் அகை. சராசந்தன் முடிமன்னரை யாகபசுவாகப் பல்கொடுத்து நரமேத யாகஞ் செய்யும்படி சிறைச்சாலையில் வைத்தானெனக்கொள்க. மண்ணுலகென்றுள்ள இத்தனையுமென்பதாகருத்து. இவன்பேர் சொல்ல விண்ணிற்பயிலுந் தேவர்களும் வெருவுவரெனவே மண்ணிற்பயிலு மரசர் வெருவுதல் தண்டாபூபிக நியாயத்தாற் கூறாதே

புமைந்தது. பிறர்சொல்லக்கேட்ட மாத்திரத்தில் யெருவுவரெனவும் தாமட்பெயரைச் சொல்லவெருவுவரெனவு மிருபொருட்கு மியைந்து நின்றது. மண்ணித்தையுமென்னு மும்மைமுந்து. தேவர்களுமென்னு மும்மை யுயர்வுசிறப்பு. சொல்லுமென்பதிற் ரெக்கவும்மை யிழிவுசிறப்பு.

(கஉ)

இவனைப்பயந்தோன்மகவொன்றுமின்றிச்சண்டகௌசிகப்போற் தவனைப்பணிந்துவரம்வேண்டத்தவனுந்தான்வாழ்தடஞ்சூதத் தவனிக்கரியதிங்கனியொன்றளித்தானளித்தவக்கனியை நவநித்திலவாணகையி ருவரில்வாழ்பவர்க்குநல்கினால்.

(இ-ள்.) இவனைப்பயந்தோன் - இச்சராசந்தனைப்பெற்ற பிதாவாகிய பிருகரன், — மகவொன்றும் இன்றி - ஒருபிள்ளையுமில்லாமையால், —சண்ட கௌசிகப் போற்ற்தவனைப் பணிந்து வரம்வேண்ட - சண்டகௌசிகப் பெயரையுடைய தவமுனிவரை வணங்கி(ப் புத்திரப்பேற்றைக்கருதி) வரந்தேட்ப, —தவனும் - அந்தபோதனரும், —தான் வாழ் தடஞ் சூதத்து அவனிக்கு அரிய தீங்கனி ஒன்று அளித்தான் - தான் வசிக்கின்ற விசாலமா ன மாமரத்தினின்றும் வீழ்ந்த மண்ணுலகிற் கிடைத்தற்கரிய மதுரமான ஒரு பழத்தை (ப்பிருகரத மகாராசனுக்குக்) கொடுத்தான், —அளித்த அக்கனியை (முனிவரற் கொடி த்தருளப்பட்ட) அம்மாங்கனியை, —நவ நித்திலவான் நகை இல் வாழ்பவர் இருவர்க்கு நல்கின் - புதிய முத்துக்கு நிகரான வெண்மையான ஒளியைக்காணுகின்ற பற்களையு டைய இல்வாழ்க்கைக்குரிய மனைவியிருவருக்குங் கொடுத்தான். ஏ-று.

இன்றியென்னும் வினையெச்சங் காரணப்பொருளில் வந்தது. தவன் தவமுடையோனென்னும் பொருட்டு. தான் வாழ் சூதம் தான் வசித்தற்கு நிறுல் கொடுக்குஞ் சூதம். சூதநிறுலில் வாழ்கின்றமுனிவரைச் சூதத்தில் வாழ்வதாகக் கூறியது இலக்கணை. சுவையிருதியும் பயனுந்தோன்ற அவனிக்கரிய தீங்கனி யென்றும், நாடப்பட்ட பழையமுத்து வெண்கதிர் மழுங்கிப் பழுப்பெய்தி யிருக்குமாதலின் அவை இப்பற்களுக் குவமையாகத் தகாவென்பது தோன்ற நவநித்திலமென்றும் விசேடித்தார். இதுபுகழு வமையணி. ஒருகனியை இருவருக்கு மாகக்கொடுத்தது; காசிராசனது இரட்டைப்புத ல்வியராகிய விவர்களைப் பிருகத்திரதமசாராசன் விவாகஞ்செய்தகாலத்தில் யான் எவ் வகையான பிரீதி செய்தாலும், உபசாரஞ்செய்தாலும் தும்மிருவர்க்குஞ் சமமாகவே செய்வேனென்று அவ்விருவர்க்குஞ் சொல்லிய வர்க்குத் தப்பாமைப் பொருட்டாம்.

காசித்தலைவன்கன்னியர்தங்கண்போல்வடுமுற்றியகனியை யாசிற்பிளந்துதங்கொழுநனருளாலமுதொத்தினிதருந்த மாசற்றிலங்குமகவிருவர்வயினும்பகிர்ந்துவளர்ந்ததற்பின் பாசத்துடனையோரொருவர்பயந்தார்வுடிவிற்ப்ப்பாதி.

(இ-ள்.) காசித்தலைவன் கன்னியர் தம் கண்போல்வடுமுற்றிய கனியை - காசிரா சனுடைய புத்திரிகள் தமது கணனைப் போன்ற பிஞ்சு முதிர்ந்ததாகிய மாம்பழத் தை, —தம் கொழுநன் அருளால் ஆசில் பிளந்து அமுது ஒத்து இனிது அருந்த - தங்க ளையகனுடைய ஆஞ்ஞைப்பிரசாரம் விரைவிலே (இருகருகப்) பிளந்து தேவாமிர்தம் போல இனிமையோடும் புசித்தாராக, —மாக அற்று இலங்கும் மகவு - களங்கமின்றித் துலங்கும் சிறுவனொருவன், —இருவர் வயிலும் பகிர்ந்து வளர்ந்ததன்பின் - அவ்விரு

பெண்கள் உதரத்திலும் பாதிபாதியாய்க் (கர்ப்பத்தில் வளரவேண்டியமட்டும்) வளர்ந்தபின்பு, —பாசத்துடனே - அன்போடு, —ஒரொருவர் வடிவிற்பப்பாதிபாதியந்தார் - ஒவ்வொருவரும் (ஒருபுதல்வனுடைய) வடிவத்தின்பாதி பாதியங்கத்தை சுன்றார்.

வளர்ந்ததன் எனபதிலே தன் சாரியை, தங்கொழுநுளானென்றதனாலிருக்கலாய் பிளந்திருவரு மருத்துகவென்பதை அவனருளென்பதும், மாசந்திலிங்கு மகவென்றதனால் அதிகசந்தரமான குழந்தையென்பதும், வடிவிற்பப்பாதியெனவே ஒருகால மொருகையு மொருசண்ணு மொருசெவியும் பாதிச்சிரமும் பாதிமார்பும் பாதிவயிறு மென்றின்னதன்மையுடைய வுடற்கூறென்பதும் (வியாசமகாபாரதத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்ட மையாலே) தெரியப்படும். பாதி பாதியென்பன “ஒன்பதொழித்த வெண்ணென்பது மிரட்டின்” என்னுஞ் சூத்திரத்து நெறியென்ற விலேசானே பப்பாதிபாதியென்றாயிற்று. வடுப்போலுங்கண்ணென்று பெருவழக்காயுரைப்பதனை விபரீதப்படுத்திக் கண்போல் வடுவென்றது விபரீதவுவமையணி.

(கசீ)

ஒருவனிருவருதரத்துமுடனுற்பவித்தவுற்பாதம்
வெருவிமகதகுலவேந்தன்வியன்மாநகரின் புறத்தெறியப்
புரிசைவாயிற்கண்டவற்றைப்புசிப்பாளெடுத்துப்பொருத்தினளாற்
றருமமுணராமனத்தியொருதசைவாயர்க்கிசரையென்பாள்.

(இள.) ஒருவன் இருவர் உதரத்தும் உடன் உற்பவித்த உற்பாதம் - ஒருபுதல்வனே (பாதிபாதிபாய்) இருதாயர்வயிற்றினின்றும் ஒரேசமயத்திற் பிறந்த உற்பாதத்தைக் குறித்து, —மகத குலவேந்தன்வெருவி வியன்மாநகரின் புறத்து எறிய - மகதகுல மன்னனாகிய பிரகத்திரதன் அச்சமுற்று விசாலமாகிய பெரிய நகரின் (மதில்வாயிற்) புறத்தே எறிவித்துவிட, —தருமம் உணராமனத்தி தசைவாய்ச்சரையென்பாள் ஒரு அரக்கிதருமத்தை அறியாத மனமுடையவளும் புலான் மணங்கமழும் வாயையுடையவளும் சரையென்னும் பெயருடையவளுமாகிய ஒரு அரக்கியானவள், —அவற்றைப் புரிசைவாயிற்கண்டு புசிப்பாள் எடுத்துப் பொருத்தினள் - (எறியப்பட்ட) அவ்வுடற்பாதிசனை மதில்வாயிற் புறத்தேகண்டு புசிக்கவிரும்பினவளாய் எடுத்துப் பொருத்திப் பார்த்தாள்.

ஆல் அசைநிலை. உற்பாதமாவது பின் வருங்கேட்டுக்கு அறிகுதியாய் முன்னே நிகழ்வது. சண்டகௌசிகமுனிவருளிய மாங்கனியைப் புசித்தலாலே இருமனைவியருங் கருப்பமாயினராதலின் இரு குழந்தைகள் பிறக்குமென்று மகிழ்ந்து கொண்டிருந்த பிரகத்திரத மகாராசன் அவ்விருவரும் பிரசவித்தவுடனே மகவின் மூகங்காணுமாசையாற் சென்று பார்த்தொருமகவே யிருபாதிபாகப் பிறந்திருப்பக்கண்டு ஹக்கவசத்தையு உற்பாதத்தினால் வெருவி இவ்வுடற்பாதிசனிரண்டையு மெறியும்படி யுத்தரவுசெய்தலு மவற்றைத் தாடியரெடுத்துக் கொடுபோந்து நகர்மதில் வாயிலின்புறத்தே யெறிந்தாராக நினைந்தின்று மியல்புடைய அரக்ககுலத் தொருத்தியாகிய சராத்தேவி அன்றிரவு அம்மானிட மகவினிருகடறுகையுங் கண்டு புசிக்கும்படி யெடுத்தவள் ஒவ்வொரு பாதியிலும் ஒருகண்ணொருசெவி யொருகை யொருகாலமைந்து நெடுஞ் சமபாதிபாயிருக்கு மதிசயத்தைநோக்கி யவ்விருபாதியையுஞ் சந்துசெய்து பார்த்தாள். அப்போது அவ்விரு பாதியுமொன்றி யொருவடிவாயமைந்து உயிரியக்கம்பெற்றுப் பெருஞ்சத்தமாயழக்கண்டு, சுந்தரமான இக்குழந்தையைப்புசிக்கமனமில்லாதவளாய், புத்திரனில்லாமையான் மனோவியாகுல முற்றிருக்கின்ற இந்நகரத்தரசனுக்கு இக்குழந்தையைக்

கொடுப்பெனென்று துணிந்து சிறந்த மானுட மாதபோலுருவெடுத்துக் குழந்தையை
ங்கொண்டுபோய்ப் பிருகத்திரத மகாராசனைச் சந்தித்துக் கொடுத்தது மரசன் அக்குழந்
தையைப் பேராசையோடும் வாங்கிக்கொண்டு அம்மா நீ யாரென்று வினாவுதலும், யா
ளே இந்நகரத்தைக் காக்கின்ற சராசேவி நீ புத்திரனில்லாமல் வெருகாலம் வருந்தி
யதறிந்திக் குழந்தையை யுனக்குக்கொடுத்தேன் இது உன்பத்தினிகளின்ற உன் குழந்
தையே சந்தேகமில்லை. சரா என்னும் பெயருடைய என்னுலே சந்துசெய்யப்பட்டமை
யாற் சராசந்தனென்னும் பெயரிட்டுக் குழந்தையை யழைப்பாயாக என்று சொல்லிப்
போனான். என்பது இக்கவியினும் பிற்கவியினுமடங்கிய சரிதமாம். (கரு)

தன்னுலொன்றுபடுதலுமத்தனயன்றன்னைச் சராசந்த
னென்னுவழைத்தியெனமகதத்திறைவற்களித்தங்கேகிளளா
லந்நாண்முதலப்பெயர்படைத்தானதானுலிவ்வாறுனதெனச்
சொன்னதுகேட்டுளமகிழ்ந்தார்கரர்கோமகனுந்துணைவனுமே.

(இ-ள்.) தன்னால் ஒன்று படுதலும் - தன்னுலே சந்தித்தோரு வடிவாதலு
ம்,—அத்தனயன் தன்னை மகதத்து இறைவற்கு அளித்து - அப்புதல்வனை மகததேசாதி
பதியாகிய பிருகத்திரதனுக்குக் கொடுத்து,—சராசந்தன் என்ன அழைத்தியென அங்
கு ஏகினை - சராசந்தனென்று இக் குழந்தையை யழைக்கக்கடவை என்றுரைத்து அ
ங்கு நின்றுப் போயினான்,—அந்நாள் முதல் அப்பெயர்படைத்தான் - அன்றுமுதலாகச்
சராசந்தனென்னும் பெயருடையனுயினான்,—அதனால் இவ்வாறுஆனது எனச்சொன்னா
ன் - (முன்னிருபாதிசுரையிருந்த வுடலொன்றாகப் பொருத்துப்பட்டதேகம்) ஆனமையா
ல் (போரிலும் பலமுறைப் பீரிந்தும் பொருந்தியும் மாறியிட்டபோது பொருந்தாமலிற
ந்தும்) இவ்வாறுயிற்றென்று (கிருட்டிணர்) போதித்தார்,—அது கேட்டு சுரர் கோமக
னும் துணைவனும் உள மகிழ்ந்தார் - அவ்வரலாற்றைக் கேட்டுத் தேவேந்திர குமாரனா
கிய அருச்சுனனுமவன்றமையனாகிய வீமனு மனமகிழ்ந்து அதிசயித்தார். எ-று.
ஏகாரமும் ஆலும் அசைகள். (கரு)

வினைமுற்றியபின்மூவருநல்வினையேபுரிவோர்மன்னவரை
யினைதற்சிறைவிட்டிகன்மல்லாஹிறந்தோன்மகனையெழின்மகுடம்
புனைவித்தந்தநகரீசன் பொற்றூள்வணங்கவவனே நு
துனைபொற்றடந்தேரூர்ந்ததத்தின்சுதன்வந்தெதிர்கொண்டிடமிண்டார்.

(இ-ள்.) வினைமுற்றியபின் - போர்வினைமுடிந்தபின்னர்,—மூவரும் நல்வினையே
புரிவோர் மன்னவரை இனைதல் சிறைவிட்டு - (கிருட்டிண வீமார்ச்சுனரென்னு) மூவ
ரும் தருமகாரியஞ் செய்வோராய் (ச்சராசந்தனை சிறைவைக்கப்பட்ட) வேந்தர்களை
வருந்தாற் சிறையினின்று நீக்கி,—இசல் மல்லால் இறந்தோன்மகனை எழில் மகுடம்புனை
வித்து - வலியமற்போரின் மாய்ந்த சராசந்தன்மகனை அலங்காரமுடி சூட்டுவித்து,—
அந்த நகர் ஈசன் பொன் தாள் வணங்க - அந்நகர் வேந்தனாகிய மைந்தசுகதேவனென்
போன் (திறையொடுவந்து)பொன்மயமான பாதர்களை வணங்க,—அவன் ஏறுந் துனை
பொன் தடந்தேர் ஊர்ந்து - அச்சராசந்தனேறிய வேகமுடைய கனகமயமான சிறந்த
பெரிய இரதத்தில் மூவரும் ஏறித்துண்டி,—(தேர் ஊர்ந்து) அறத்தின் சுதன் வந்து

எதிர்சொண்டிட மீண்டார் - (சராசந்தனை வதைத்து வெற்றியோடுவருவது கேள்வியுற்ற சந்துட்டியினால் தேரூர்ந்த தருமராசன் வந்து எதிர்கொள்ள மீண்டு இந்நிரப்பிரத்த நகர் சார்ந்தார். எ-று.

வினை போர்; சென்னிதழ்ந்து பல்கொடுக்குமாறு சிறையிடப்பட்டவேந்தரைப்பிராணதண்டத்தினுய்லித்துச் சிறைநீக்கியது பெரும்புண்ணியமாதலின் நல்வினையேபுரிவோரென்றார். ஏகாந்தேற்றப்பொருளில் வந்தது. 'மணிமுடிபுனைந்து' என்று முன்கூறப்பட்டிருக்க ஈண்டு 'முகுடம்புனைவித்து' என்ற தென்னையெனின்; மணிமுடிசூட்டி முன்னிளவரசாக்கப்படலும், அந்நகர்வேந்தனை வென்றவர்க்கே யவ்வரசரிமையுடைத்தாமாதலின் வென்றலில்வீரருடைய தயையினுற் சகதேவன் புதிதாகவரசரிமையெய்தினனாதலிற் பின்முகுடம்புனைதல் கூறப்பட்டதென்க. சகதேவனென்பது சமாரார்த் தத்தார்த்ரேற்ற நகரீசனென்றார். மிகவிசேடமான தேராதலின்சராசந்த; நேறுந்தேரைத் தாற்சொண்டேறினார். தேரூர்ந்தவென்பது முன்னும் பின்னுஞ் சேர்ந்துதாழ்பிசைப்பொருள் கொள்ளத்திடந்தது. நகரீசன் என்பது சகதேவனென்று குறித்தற்குச் சமாரார்த்தநாமமாய் நின்றது. இங்ஙனமன்றி அந்நகரத்திலொரு சிவாலயமுண்டென்றும், அதிலமர்ந்த சிவபெருமானே வணங்கவென்றும் பொருள்கூறுதல் அசம்பாவிதமாம். (கௌ)

கருதற்கரியநிதியனைத்துங்கவாரந்தோர்காட்டக்கண்டுவந்த முரசக்கொடியோன்முன்வேதமொழிந்தோன்முதலாமுனிவரு மரசக்குழாமுமீண்டியபேரவையிற்கடவுளரசின்ற வரிவிற்குமான்மாதிரங்கன்வெல்வானேகும்வகையுரைத்தான்.

(இ-ள்). கருதற்கு அரிய நிதியனைத்தும் கவர்ந்தோர்காட்ட - (சராசந்தனுடைய) மதித்தற்கரிய மிகுசெல்வங்களைவாரிக் கொணர்ந்த மூவருங்காட்ட, - ஈண்டு உவந்த முரசக்கொடியோன் - (அவைகளைக்) கண்டுமகிழ்ந்த முரசகேதனனாகிய தருமனும், - முன்வேதம் மொழிந்தோன் முதலாமுனிவரும் - முன் வேதத்தை நான்கு கூறும்வகுத்தவியாசராசியான முனிவர்களும், - அரசக்குழாமும் ஈண்டிய பேர் அவையில் - வேந்தர்கூட்டமும் நெருங்கியிருக்கின்ற பெரியசபையிலே, - கடவுள் அரசு ஈன்ற வரிவில் குமரன் - தேவேந்திரகுமரனாகிய நெடியவில்லாண்மையிற் சிறந்த அருச்சுனன், - மாதிரங்கன் வெல்வான் ஏகும் வகை உரைத்தான் - திக்கு விசயஞ்செய்யப்போகும் வகையைக்கூறினான். எ-று

சராசந்தனது குமாரனாகிய சகதேவனுலே திறைகொடுக்கப்பட்டதும் வலித்திற் கொள்ளப்பட்டது மடங்கக்கவாரந்தோரென்றார். கவர்ந்தோரென்றது வீமார்ச்சுனன்கிருருட்டிணர் மூவரையும். எம்மன்னரிடத்து மொருங்கில்லாத தேசிற்கிறந்த நவமணியாதியென்பார்கருதற்கரிய நிதியென்றார். கருதற்கரிய நிதியாதலானும் பெருந்திறல் வேந்தனைச் செகுத்துத் திறையாகக் கொணரப்பட்டமையானுந் தருமன் கண்டுவந்தாணென்படி. அனைத்துமென்ற தீண்டு மிகுதியையுணர்த்திற்று. (காஅ)

கருதிப்படியேவரராசகுயப்பெயர்மாமகந்தொடங்கக் கருதிக்குணபாலெம்முன்னும்வடபால்யானுங்காற்றிசைக்கு நிருதித்திசைக்குநடுவெம்பிசிவனுஞ்சிலவேணிரைமணித்தோர் வருதிக்கினிலிவ்வினையோனுமலைவானெழுகவருகவென.

(இன்.) சுருதிப்படியே வரராச சூயப்பெயர் மாமகம் தொடங்கக் கருதி - வேத விதிப்படி எண்ணிய பேறுபயக்கு மிராசசூயமென்னும் பெருவேள்வியை ஆரம்பிக்கக் கருதி, - குணபால் எம்முன்னும் - கிழக்குத்திசையில் எமது தமயனாகிய கீமனும், - வடபால் யானும் - உத்தரதிசையில் யானும், - கால் திசைக்கும் கிருதித் திசைக்கும் நடு எம்பி இவனும் - வாயுதிசைக்கும் கிருதி திசைக்கு மிடையதாகிய மேற்குத்திசையில் எமது தம்பியாகிய இந்த கருலனும், - சிலே வேள் நிரமணந்தேர் வருதிக்கினில் 'இவ்வினையோனும் - (கருப்பு) கில்லையுடைய மன்மதனது வரிசைப்பட மணிகட்டப்பட்ட தேராகிய தென்றற்காற்றுத் தோன்றி வருதற்கிடமாகிய தென்றிசையில் இவ்வனுசனாகிய சகாதேவனும், - மலைவான் எழுக வருக என - (வெற்றிபெறுதற்குப் பரராசரைப்) பொருமவண்ண மெழுந்து வருவென்று, - என.

வேள்வியை விதித்தது வேதமாதலின் சுருதிப்படியென்றும், மந்திரலோபங் கிரி லாலோபந் திரவியலோபஞ் சிவிதுமின்றிப் பூர்த்தியாகப் புரியவென்பது தோன்றத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தல் கூறப்பட்டவாறு, சம் ராட் என்னும் மகாராமத்தடனே யெண்ணியது பயக்கும் பெருமையும் பரராசரைப்பொருது கீழ்ப்படுத்திச் செய்யுமரு மையுந் தோன்ற ராசசூயப் பெயர்க்கு முன்னும் பின்னும்படைகள் சேர்க்கப்பட்டன, வ ர என்பதற்கு மெலானவெனினுமாம், முக்குறிலிலொன்று முன்வரப்பெறாமல் ராச சூயமென வடமொழியமராய் நின்றது, நடுவென்பது முன்னின்ற திசையோடும் பி ன்னின்ற எம்பியோடுஞ் சேர்ந்து தாப்பிசையாயிற்று, அருச்சுனனாகிய தனக்குரு சகாதேவனுக்கும் நடுத்தோன்றினே னருலனைதலினென்க, தென்றலை “வடக்கோடு தே ர்” என்றார் குமரகுரு சுலாமிகளும், தோப்பொதுமைபற்றி மணிகூறப்பட்டது, “து மஞ்சால் விரகச்செந்தி” என்பதிற்றிப்பொதுமைபற்றித் தாமஞ்சாலென்னு மடை கந்த புராணத்துட் கொடுக்கப்பட்டது போலென்க, மணியென்பதற்கு அழகென்றுபொருழு ரைத்து, நிரைவருவெனக் கூட்டி (கடற்றினைபோல) முறைமுறைபாக வீசுகின்ற தென்றலென்று பொருளுரைப்பினுமாம், எழுகவென்பது முற்றெச்சம், சுருதி, எழுசு, வருசு, என்னுவென்பன பார்த்தனவினைகள் எனவென்பது விகாரம், இவ்வெச்ச ம் பிற்கவியில் எழுந்தாரென்னும் வினையொடுமுடிந்தது, எழுந்தாரென்றது ஏனையவ ரோடருசசனனது வினையுமாதலிற் செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டெச்சம் வருவினி தித் தன்வினையொடு முடிந்த முடிபாம். (நக)

எண்ணுஞ்சேனையுடன்விரைவினெழுந்தாரிவரீநிருவோரும்
விண்ணுங்கடவுளாலயமுமுதலாவள்ளமேலுலகு
மண்ணும்புயங்கதலமுதலாமற்றெவ்வுலகுமாதிராமுந்
துண்ணென்றிட்டவைத்துவகைப்பெரும்பெரியத்தின்றுவனிமினில்

(இன்.) இவர் ஈரிருவோரும் - இவர்கள் நால்வரும், - என்னுஞ் சேனையுடன் வி ரைவின் எழுந்தார் - (சகம் ரதம் தரசுக் காலாளைன்று) எண்ணப்படுகின்ற (நால்வ கைச்) சேனையுடனே வேதமாயெழுந்தார், - விண்ணும் கடவுள் ஆலயமும் முதலா உ ள்ள வியன் உலகும் - வானமும் தேவமானிகையும் ஆகியாகச் சொல்லப்பட்ட மேலு லகமும், - மண்ணும் - பூமியும், - புயங்க தலம் முதலாம் - மற்று எவ்வுலகும் - சர்ப்ப லோகமாகியான கீழுலகளைத்தும், - மாதிரமும் - ஆட்டதிக்கும், - ஐந்து வகைப் பேர் பெரும் இயத்தின் துவனியினில் - ஐவகைப்பெயருடைய பெரிய வாத்கியங்களின் முழ க்கினால், - துண்ணென்றிட்ட - திட்டிக்கிடன, - என.

இவரென்ற சுட்டு வீமார்ச்சன ரகுலசகாதேவரையுணர்த்தி நின்றது. எண்ணுஞ் சேனை மதிக்கத்தகுஞ்சேனை யெனினுமாம். மேலுலகுங் கீழுலகு மண்ணுலகு மாதிர முமாகிய வளைத்துமதிர்ந்தனவெனவே ஆதாரலக்கணையால் அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள தாவரசங்கமப் பொருள்களுமதிர்ச்சியெய்தினவென்றவாரும். ஆகவே, பஞ்சவாத்தியத்தின் மிகுதியுஞ் சேனையின்மிகுதியுங் கூறியதுமாயிற்று. ஈரிருவோருமென்னும் மும்மை முற்றுப்பொருளு மேனையவும்மைகளைண்ணுப்பொருளுந் தந்தன. (சௌ)

நானங்கமமுஞ்செங்கமுநீர்நறுந்தார்வேந்தர்நால்வரையு
மானம்பெறுதிண்சேனையுடன்வளர்மாதிரத்துவகுத்தேவி
நினங்கமடமேனநரவரியாய்நரராயமெய்ஞ்ஞான
வானந்தமுமாகியநாதனன் றேதுவராபதியடைந்தான்

(இ-ள்.) மீனம் கமடம் ஏனம் நர அரி ஆய் - மற்சாவதாரமும் கூர்மாவதாரமு
ம் வராகாவதாரமும் நரசிங்காவதாரமும் கங்கியவதாரமுமாய்,--நரர் ஆய் - வாமனா
தாரமும் பரசுராமாவதாரமும் கோதண்டராமாவதாரமும் பலராமாவதாரமும் கிருட்
டிணுவதாரமுமாய்,--மெய்ஞ்ஞான ஆனந்தமும் ஆகிய நாதன் - சத்திய ஞானநாதமு
மாயிருக்கின்ற நாராயணன்,--நானம் கமடமும் செங்கமுநீர் நறுந்தார் வேந்தர் நால்வ
ரையும் - கத்தாரிகமமுஞ் செங்கமுநீர்ச்சகந்தமாலையைப் புனைந்த (வீமார்ச்சன ரகுலச
காதேவராகிய) அரசர்நால்வரையும்,--மானம் பெறு தின் சேனையுடன் வளர் மாதிரத்
து வகுத்து ஏவி - வலிமையுடைய தின்னிய சேனையுடனே பெரிய நாற்றிச்சுகளி
லும் பகுதிப்படுத்திப் பிரேரித்து,--அன்றேதுவராபதி அடைந்தான் - அன்றைக்கே து
வாரகாபதியைச் சார்ந்தார். ஏ-று.

அரியென்னும் வெகுபொருட்டிரிசொல் ஈண்டுச்சிங்கத்தையுங் குதிரையையுமுணர்த்
திறிற்றலானும், மனுடவடிவமுஞ் சிங்கவடிவமுஞ் சேர்ந்தது நரசிங்காவதாரமும், மனு
டவடிவமுங் குதிரைமுசுமுஞ்சேர்ந்தது கங்கியவதாரமுமாதலானும் இவ்விரண்டும் நர
வரியெனப் படுமாதலின் இரட்டிற் ற மொழிதலென்னு முத்தியால் இத்தொடர்
மொழிக் கவ்விருபொருளு முரைக்கப் பட்டன. (நரசிங்கமாகி - பரியானாகி)
என இவ்வாசிரியர் கூறியதும், 'உன்னி முகங்கொண்டினி வருவோய்' எனப்
பிறர் கூறியதுமுணர்க. கங்கியவதார மின்னுமாகலிலை யினிவருவதொன்பதொ
ருசாராரும், தசாவதாரங்களுமாகி முடிந்தனவென்பது மற்றொரு சாராருங் கூ
றுப. வாமனாவதாரமும் பரசுராமாவதாரமுங் கோதண்டராமாவதாரமும் பலராமா
வதாரமும் கிருட்டிணுவதாரமுமாகிய ஐந்தும் மானுடவடிவமே யாதலானும், நரராய்
என்பதங் வைவகையினையு மடக்கி நின்றலானு மதற்கங்கனம் பொருளுரைக்கப்பட்டது.
இவ்வாறே ஒவ்வொரு நிமித்தந் தசாவதாரமாய் விபூகமாயினும் நாதனு முண்மை
யியல்பிற்றிரிவின்கை விளக்குதற்கு மெய்ஞ்ஞானவானந்தமுமாகிய நாதனென்றார். ஆ
னந்தமுமாகியவென வாக்கவாய்பாட்டாற் கூறியதென்னெ யெனின் ஒவ்வோர்சாலத்
தொவ்வோரவதாரமாயும், பலவவதார மொருகாலத்தாகியும் பின்னும் பஃறிதமாய்
நிற்பதோடு எஞ்ஞான்றும் சச்சிதானந்தமாய் நிற்குந்தன்மை தோன்றுதற்காமென்க.
“ஒன்றாயிருதிநமாயோரைந்தாயையையந்தாய்” என்னுங் கந்தபுராணச்செய்யுளில் ஒன்
ருயென வாக்கவாய்பாட்டாற் கூறியது முணர்க. சராசந்தனுடைய பகைமையினால்
வடமதுரை கைவிட்டுக்கடனடுவித் துவாரகையென்றொரு பட்டணமமைத்ததிலிருந்த
போதும், அவனிலெய்துமேதம்பற்றியங்கும் நிலையாயிராதெங்குஞ் சென்றுகொண்டி
ருந்த கிருட்டிணர் அவனிறந்தமையாலினி வருமேதம்பாதுமில்லை யென்னுங்கருத்தா
ன் மகிழ்ந்து புக்கனரென்பது தோன்ற அன்றேதுவராபதியடைந்தானென்பட்டது.

வேறு.

வாண்மருச்சுதனுமீரிரண்டுகடல்வயவருதினியின்வார்க்கமு
நான்மருப்பொருகைமும்மதத்துவயநாகமேவிவளர்திசையின்வாழ்
கோன்மதிக்கநெடுவங்கமுந்திசழ்கலிங்கமுந்தெறுகுலிங்கமுந்
தான்மலைத்துமுனைமுரண்மிகுத்துவருதரியலாரைமுனைதள்ளியே.

(இ-ள்.) வான் மருச்சுதனும் - பெருமையானவாயுமாராதிய கீமனம், —ந
ரிரண்டு கடல் வயவருதினியின்வார்க்கமும் - நாதகடல்போலும் மிகுதியான வலியசுது
ரங்கசேனைவகையும், —நான் மருப்பு ஒருகை மும்மதத்து வயநாகமேவி வளர்தி
சையின் வாழ் கோன்மதிக்க - நான்குகொம்புகளையும் ஒருகையினையும் மூன்றுமதங்க
ளையுமுடைய வலிய ஐராவதயானை பொருந்திவளர்கின்ற கிழக்குத்திசையில் வாசஞ்
செய்கின்ற இந்திரனுமதிக்கும்படி, —நெடு வங்கமும் திசுழ்கலிங்கமும் தெறு குலிங்க
மும் தான் மலைத்து - நெடிய வங்கதேயத்தரசரையும் விளங்குகின்ற கலிங்கதேயத்தரச
ரையும் சண்டகராகிய குலிங்கதேயத்தரசரையும் தான்பொருது, —முனை முரண் மி
குத்து வரு தரியலாரை முனைதள்ளி - முனைதற்கான மறமிகுத்து வந்தெதிர்த்த மா
ற்றாரை அப்போர்முனைகளிற் (கொன்று) வீழ்த்தி, எ-று.

கோனுமெனற்பாலது சிறப்புமமைதொக்குக் கோனென நின்றது. ஏனையவும்மை
களைந்து மெண்ணுப்பொருளன. ஏகாரமீற்றைசு. மருத் - சுதன் என்பன வடமொழி
ச்சந்திபெற்று மருச்சுதன் என்றாயின. தான் சாரியையெனினுமாம். அவ்வத்தேயவர
சரைப்பொருமாறு தொடக்கியதனால் மலைத்தென்றார். மலைத்தென்றது வலித்து நின்
ற தென்னுமாம். வங்கங் கலிங்கங் குலிங்கமென்னும் பெயர்களவ்வத் தேயவெந்தரை
யுணர்த்தியாகுபெயராய் நின்றன. முனைமுரண் வினைத்தொகை. (சுஉ)

மற்றுமற்றுமவண்மருவுபாடைகளின்மன்குலத்தொடுதெழிந்துமே
லுற்றவுற்றவரையானம்யாவையுமொடிந்திடிந்துபொடியுண்ணவே
யிற்றவிற்பலதலைகளாலையெயிந்துமோதிவருகுருதியான்
முற்றமுற்றவரையினமும்வார்க்குருதிநதியுமாயெழமுருக்கியே.

(இ-ள்.) அவண் மற்றும் மற்றும் பாடைகள் இல் மருவும் மன்குலத்தொடு தடி
ந்து - அக்கிழக்குத்திசையில் வேறும் வேறும் பாடை நிலங்களின் வாசராகிய வேந்த
ரைக் கிளையொடுங் கெடுத்து, —மேல் உற்ற உற்றவரை - மேலும் வந்து வந்து பொரு
த வீரரை, —யானம் யானையும் ஒடிந்து இடிந்து பொடியுண்ண - (வாகனந்தேர்முத
லான) ஊர்திகள்யாவும் முரிந்து தகர்ந்து பொடியாய்விட, —இற்ற இற்ற பல தலைக
ளால் - அற்ற அற்ற பல சிவங்களாலும், —ஆலையெறிந்து மோதி வரு குருதியால் - தி
ரைவீசியடித்தோடுகின்ற வுதிர்த்தாலும், —முற்ற முற்ற வரையினமும் - (பொர்க்களம்
முற்றாக முற்றாக மலைக்கட்டமும், —வார்க்குருதி நதியும் ஆய் ஏழ முருக்கி - நீண்ட இ
ரத்தவாறுமாயெழும்படி (மிகு தொகையாகக்) கொன்று, எ-று.

ஏகாரமீற்றைசு. பாடைகள் இல்பாடைகள் வழங்குமிடம். அன்றி இல்லென்ற
வது இன்னென்றவது வகுத்து வேற்றுமையுருபாகக்கோடல் சிறப்பின்றும் உற்றவ
ரெழைப்பதற்கு நடைமலையென்றுகாறி யானையெனினும்; முற்றம் உற்றவரை

யினமுமென்று பிரித்துச் செருமுற்றத்திலுற்ற கிரிவர்ச்சமெனினும் பொருத்தம். யானைகளைன்றபடி பலதலையென்றது யானை குதிரை மனிதரென்னும் பலவகைத்தலைகளை. பலதலையினால் வரையினமுங் குருநாயால் நதியுமாயெழுவென்று நிரணிறப்பொருளமவ்வலங்காரமும் வந்தன. வடநூலா ரிதனை யதாசங்கியாலங்கார மென்பார். ஆயெழ உண்டாகியெழ. எழுவென்னும் வினையெச்சம் காரியப்பொருட்டாயிற்று. (சக)

அந்தவந் தவவனிபரேலாமபயமபயமென்றடிவணங்கவே
வந்தவந்தநிதியாவையுஞ்சிகரவடமகேதரமெனக்குவித்
தெந்தவெந்தநரபாலர்பாரினிகரென்னவென்னவவரிதையெனத்
தந்ததந்தவிததந்திமிதுகொடுதங்கண்மாரகரிசாரவெ.

(இன்.) அந்த அந்த அபனிபர் எல்லாம் அபயம் அபயமென்று அடிவணங்க - (இறந்தவரொழிய எஞ்சுகின்ற) அவ்வவ்வரசர்யாவரும் அபயமபயமென்று (கீழிற்
து) கால்களை வணங்க, - வந்த வந்த நிதியாவையும் - கிடைத்த கிடைத்த நிரலியங்களை
னைத்தையும், - சிகரவடமகேதரம் எனக்குவித்து - கொடுமுடிசுடைய உத்தர மேருகி
ரிசைப்போலக் குவைசெய்து, - பாரில் எந்த எந்த நரபாலர் நிகர் என்ன என்ன - பூமி
மியில் எவ்வெவ்வரசர் (இவ்விலைக்கு) நிகராகுவரென்று சொல்லும்படி. சொல்லும்படி,
- அவர் இறையெனத்தந்த - அவ்வரசர் இறையாகக் கொடுத்த, - தந்த வித தந்தி
மீதுகொண்டு - கொம்புகளையுடைய நானுவிதமான யானைகளையும் பெற்று அவற்றிலே
றிக் கொண்டு, - தங்கள் மாரகரிசார் - தங்களுடைய பெருமைபொருதிய இந்திரப்பிரத்
த நகரை அடைய. எ-று.

ஓகாரம் முன்னது இசை நிறையும், பின்னது ஈற்றசையுமாம். வணங்குதற்கே
கையுறையாகக்கொண்டு வந்த நிதியென்று பொருளுரைத்து முன்னதைப் பிரிநிலையே
காரமாகக் கொள்ளினுமாம். தந்திவிதங்களாவன; நதிசரம், வனசரம், கிரிசரமென்
பன. நதிச்சார்பிலும் வனச்சார்பிலும் கிரிச்சார்பிலுந்தோன்றிச் சுஞ்சரிப்பவென்றி
வற்றின் பொருளாம். தந்தியென்பதே தந்தத்தையுடையதென்னும் பொருடரவற்றாக
த்தந்தத்தையென்றதனால் சரிசரம், பனிபனமென்பவற்றிற் சரிபனிகள் காரணப்பொ
ருளுணர்த்தாது இடுகுதியளவாய் நின்றனபோல், தந்தியென்பது மீண்டிடுகுதிபோல்
யானையென்னும் பொருண்மாத்திரையாய் நின்றது. முன்னடுக்குகள் போலத் தந்தத
ந்த வுன்று கூட்டி இதனையு மடுக்காகக்கொண்டு பொருளுரைப்பினுமாம். அடுக்
குக்கள் பன்மைகுறித்த நின்றன. அரசருக்குக் குடிசனிறப்பது இறையெனவும் சீழ்ப்
பட்ட மன்னரிடப்பது திறையெனவும் படுமாயினும் இறையென்பது இதுவென்னும்
பகுதிச்செயப்படுபொருளுணர்த்தும் ஐவிகுதியொடுபுணர்ந்து இறுக்கப்படுவதென்னுங்
கருத்தில் வந்ததாதலானும், திறையுமிறக்கப்படுவ தாதலான மீண்டுத் திறை இறையெ
னப்பட்டது. அபயமென்பது ஆபத்துற்றவர் தம்மை அச்சந்தவிடுத்துக் காக்குமாறு
வேண்டிக்கொள்ளுஞ் சொல். பூமியென்னும்பொருட்டாகிய ஈகார லீற்று மகியென்ப
தும், தாங்குவதென்னும்பொருட்டாகிய தரமென்பதுமாகிய வடமொழிகளிரண்டுக் கூ
டி மகேதரமென்று மேருமலைக்கொரு பெயராயின. நரபாலர் நிகரென்ன வென்றது
வீரத்தையும் வீரத்தால் வந்தசெல்வமிசூதியையும் வியந்தபடி. தங்களுென்று பன்மை
யாகக்கூறியது. 'மருச்சுதனும் வகுதினியின்வர்க்களும், என்றுமுன்னுரித்தபடி விம
சேனனோடு சேனாவிரையுமமைத்தற்கென்க. எனலாம், கொடுஎன்பன தொகுத்தல் வி
காரம்.

(சச)

விசையவெம்பகழிவிசயன்வெவ்விசையொழநுதிக்கிழவன்மேவிவாழ்
திசையடைந்துகதிரிரவியென்னும்வகைசிறிமாறுபொருதெவ்வரா
நிசையழிந்துவெவியாகநால்வகைநெருங்குசேனையொடுநிலனுநின்
றசையவன்பினுடனேகிணெழுபராகமென்றசையடைக்கவே.

(இ-ள்.) விசையவெம்பகழிவிசயன் - வேதத்தையுடையவனாகிய சொடும்பாண
ங்களைபுடைய அருச்சுனன், - வெவ்விசையொடு இருந்திக்கிழவன் மேவிவாழ் திசை அ
டைந்து - சுடியவேந்தோடு சங்கதி பதமதிதிகளுக் குரியோனாகிய குபேந்திரன்
வாசஞ்செய்கின்ற வடதிசையைச்சார்ந்து, - கதிர் இரவி என்னும் வகை - கிரணங்களை
புடைய சூரியனைந்துரைக்கும்படி, - சிறி மாறு பொருதெவ்வராம நிசை அழிந்து
வெவியாக - சினந்துமாறாகப்போர்செய்த பகையரசராகிய இருப்பொழுது தோலைத்து
வெவியாகிவிட, - பொருக்கு நால்வகைச் சேனையொடு - செறிந்த சதுரங்க சேனையு
ன், - நிகழும் கின்று அசைய - பூமியும் (பாசத்தினாலே) தளம்பவும், - எழுபராகம் எ
ன்திசை அடைக்க - எழுகின்ற பூதானி அட்டதிசைசேனையுழைக்கவும், - உள் பிழடன்
ஏகினன் - வலிமையொடு போயினன். எ-று.

ஏகாரமீற்றசை, விசயவெம்பத “அஐ முதலிடைபொக்குஞ் சயஞ்முன்” என்
பதனால் விசையவென்றாகுமாதலின் வெற்றியென்னும்பொருட்டென்குமாம். விசயனை
யிரவியாகவும் அவனாலிரந்தழிந்தபகைவரை யிரவாகவுருகங்கு செய்தமையால் இது
இயைபுருவகவணி. (சகி)

பாரதப்பெயர்கொள்வருடமாதிபலபாரினுள்ளநரபாலரைப்
பேரதக்குலமும்வேரதப்பொருதுபிஞ்ஞகன்கிரியுமெயமுஞ்
சேரமொத்தியவனுள்ளகந்தருவர்கின்னரேசர்பலநிறையிடப்
பேரடர்த்துகமுடிந்தகாலையொழுபுணரியென்னநனிபொங்கியே.

(இ-ள்.) பாரதப்பெயர் சொள்வருடமாதி பலபாரில் உள்ள நரபாலரை - பாரதத்
ண்டமுதலான பலதேயத்துமுள்ளமன்னரை, - போர் அறக் குலமும் வேர் அறப் பொ
ருது - (அவர்களுடைய) நாமமும் வழங்காதொழியவும் கிண்குரும் லேரோடு ராசமா
சவும் போர்செய்து, - பிஞ்ஞகன் கிரியும் இமயமும் சேர மொத்தி - சடாமகுடத்தையு
டைய சிறீசண்டர் வீற்றிருக்கின்ற சைலாயச் சார்புமிமயமுமாகிய பர்வததேசங்களை ஒ
ருங்கே அடர்த்து, - அவண் உள்ள கந்தருவர் கின்னர நகர் பலர் நிறையிட - அங்கு
ள்ள கந்தருவாதிபர்களுங் கின்னராதிபர்களுமாகிய பலருந் திறைகொடுக்கும் கண்ண
ம், - போர் அடர்த்து - போர்முனையில் நெருங்கி, - உக முடிந்தகாலே எழு புணரி என்
ன நனி பொங்கி - உகாந்தகாலத்துப் பிரவாகித்தொழுகின்ற சமுத்திரத்தைப்போல மிக
வும் கோபமேலிட்டு. எ-று.

ஏகாரமீற்றசை, குலமுமென்பதிலும்மை இறந்ததுதழீஇயது. மற்றிரண்டு மெ
ன்னும்மைகள், கந்தருவேசர் கின்னரேச ரெனக் கூட்டுக. எழுபுணரி வினைத்தொ
கை, பண்புத்தொகையாகக்கொண்டு ஏழ்கடலெனப் பொருள்கறிமும்மையும். (சசு)

விந்தமால்வரைபுமேமகூடமுடனிடதநாமநெடுவெற்புமா
மந்தராசலம்விசாலமாலியமணித்தடஞ்சிகரமலையுடன்
கெந்தமாதனமுநீலசைலமுமெனப்புகன்றபலகிரிசில்வா
முந்தராதிபர்நடுங்கமேருகிரியப்புறத்துநனியனுகியே.

(இ-ள்.) மால் விந்த வரையும் ஏம கூடம் உடன் திடத நாம நெடு வெற்பும் - பெரிய விந்தகிரியும் ஏமகூடமும் திடதமுமென்னும் நெடிய பர்வதநுகளும், —மா மந்தராசலம் விசாலமாலியம் மணித்தடம் சிகரமலை உடன் கெந்தமாதனமும் நீலசைலமுமெனப்புகன்ற பல கிரியில்வாழ் அந்தராதிபர் நடுங்க - பெரியமந்தரகிரியும் விசாலமான மாலியவாறும் மாணிக்கப்பாறைகளமைந்த சாரலையுஞ் சிகரத்தையுமுடைய இரத்தின கிரியும் கந்தமாதனமும் நீலகிரியுமென்றுசொல்லப்பட்ட நாராபர்வததேயங்களில் வாழ்கின்ற அழகிய மன்னர்கள் (அச்சத்தினால்) நடுங்கச்செய்து, —மேருகிரி அப்புறத்துநனியனுகியே - மேருமலைக்கப்பாலும் தூரதேயஞ்சென்று. எ-று.

ஏகாநந்திற்றசை. உடனிரண்டு மும்மைகளு மெண்ணுப்பொருளில்வந்தன. சனகசனனியர் சன்மமென்பன செனகசனனியர் சென்மமென்று திரிந்தலாறு போலக் கந்தமாதனமென்னும் வடமொழிக்ககரத்தகரமெகரமாய்த் திரிந்தது. அம் தரா அதிபர் எனப் பருக்கப்பட்டது. தராவென்பது நிலம். மலைகளிலே கந்தருவகின்றாராகிய அந்தரசரிதர் வாழுதலு முண்மையால், அந்தர அதிபர் என்று பிரிப்பினுமமையும். (சுள்)

அத்திசைக்கணரசானவுத்தரகுருக்கல்மேன்மையைடக்கிமே
லெத்திசைக்குமிவனன்றிவீரரிலரென்றுதேவருமியம்பவே
மெத்திசைப்பனிலிலா வெழுச்சமரவிசயகம்பமுநிறுத்தினன்
முத்திசைக்குமதிவெண்குடைக்கடவுண்முதல்வனானவரிபுதல்வனே

(இ-ள்.) முத்து இசைக்கும் மதி வெண்குடைக்கடவுள் முதல்வனான அரிபுதல்வன் - முத்துக்கள்தொடுக்கப்பட்ட சந்திரன்போலும் வெண்குடையையுடைய தேவாதிபதியாகிய இந்திரனுக்கு மகனாகிய அருச்சுனன், —அத்திசைக்கண் அரசு ஆன உத்தர குருக்கள் மேன்மையை அடக்கி - அந்தவடதிசையில் ராசரீகஞ் செய்கின்ற உத்தரகுருக்களடத்தவர்களுடைய பெருமிதத்தை அடக்கி, —எத்திசைக்கும் இவன் அன்றி வீரர்மேல் இவர் என்று தேவரும் இயம்ப - எல்லாத்திசைக்கும் இவனையொழிய வீரர் இனியில்லையென்று (அங்குள்ள) தேவரும் வியந்துகூற, —மெத்து இசைப்பனிலிலா எழ - மராதிர்த்திடாகிய குளிர்ந்த சந்திரிகை எழுந்துபரக்க, —சமர விசய கம்பமும் நிறுத்தினன் - போர்க்குரிய வெற்றித்தம்பற்றையுந் தாவித்தான். எ-று

ஏகாநுன்னதிசைநிறை பின்னதிற்றசை. குருக்களென மேற்பன்மைகூறுதலால், அரசென்ற திண்டியல்பான மொழியேயன்றி யரசனென்பதன்றிரியாகிய அரசன்றாமெனக்கொள்க. உத்தர குருபூமியிற்றேவசாதியார் வசித்தலாலே தேவருமியம்பவென்றார். முத்திசைக்குங் குடையெனவியையும். “உவமைக் குவமை யின்றென மொழி” என்றதனால், குடைக்குவமையாகிய மதிக்குமேலுவமை புணர்க்கப்படாததலின் முத்திசைக்கு மென்பதற்கதவேபொருளாம். “நித்திலவெண்குடை நிறுத்த” என்றும்பிறரும். எத்திசைக்குமென்பதி லும்மை முற்று மனையிரண்டும்மைபு முயர்வுசிறப்புமாம். (சுஅ)

கிரிகள்கோடியிரதங்கள் கோடிபவனத்தினுங்கடுகுவனவெம்
பரிகள்கோடிநவகோடிமாமணிகள் பல்வகைப்படுபுகம்பொனின்
கிரிகள்கோடியெனவேகவர்ந்தெழுகிரிப்புறந்தெறுகிரீடிவந்
தரிகள்கோகிடிளர்சோலைசூழ்தமதுசெல்வமாநகரியனுகினுன்

(இன்.) கரிகள்கோடி இரதங்கள்கோடி - கோடியானைகளுந் கோடிதேர்களும்,--
பவனத்தினும் கடுகு சவன வெம்பரிகள்கோடி - சாற்றினும் விரைந்துசெல்லும் வேகத்
தையுடைய கோடிருகிறைகளும்,--நவகோடி மாமணிகள் - மதத்தான நவகோடி இர
த்தினங்களும்,--பல்வகைப் பசும்பொன்னின் கிரிகள் கோடியெனக் கவர்ந்து - நானா
வகைப் பசும்பொற்கோடி மலைகளென்னும்படி கவர்ந்து,--எழுகிரிப் புறந்தெறு கிரீடி
வந்து - ஏழு பர்வததேயங்களை அடர்த்துச் சயங்கொண்ட அருச்சுனைவந்து,--அகிக
ள்கோடி கிளர் சேனை சூழ் - அதிகமான வண்டிகள் பறந் தெழுத்தகிடமான தண்டலை
சூழ்ந்த,--தமது செல்வ மாநகரி அனுகினுன் - தம்முடைய செல்வநிறைந்த பெரிய இ
ந்திரப்பிரத்த நகரத்தைச்சார்ந்தான். எ-று.

மற்றச் செல்வத்தைக் கோடியென்னுந் தொகையாற் கூறிமாமணிகளை நவகோடி
யென்றதனாலே வகைச்சொருகோடியாக நவரத்தினங்களை நவகோடியென்று கூறிய
வாரும். பல்வகைப்பசும்பொற் குவைகளையுங்கவர்ந்து எனக்கூட்டுக. பொனின்
தொகுத்தல்விசாரம். எழுகிரி ஈண்டிலினைத்தொகை யன்று பண்புத்தொகை. இப்பெ
ரும்போராடி மன்னரை யெல்லாஞ் சயங்கொண்ட தருச்சுனைக் கொருவினையாட்டா
மென்பார் கிரீடியென்றார். ஈற்றதாகிய கோடி மிகுதிப் பொருட்டி. தமதென்றதற்கு
நாற்பத்து நான்காங்கலிற் நங்களென்பதற் குரைத்ததுரைக்க. (சக)

வடாதுசென்றவரிசிலைமகிபனிமெழுமடங்குமிசுவலியுடன்
குடாதுசென்றினையவிரமாரகருலன்குலனென்றுகுலைகுலையவே
யடாதமன்னரையடர்த்ததித்தவரையஞ்சலென்றமருடற்றினு
னிடாதவன்றனமெனக்கரந்தனர்களைமன்னவர்களையாருமே

(இன்.) வடாது சென்ற வரிசிலை மகிபனினும் - (விரயத்தின்பொருட்டு) வடபு
லத்துச்சென்ற தீர்க்கோதண்டத்தையுடைய அருச்சுனைலும்,--இனைய வீரமாரகரு
ல் - இளைஞனும் வீரனுமாகிய பெருமையினையுடைய ரகுலனென்பான்,--எழுமடங்கு
மிகுவலியுடன் குடாது சென்று - சத்தமடங்கான மிகுதிறலோடு மேற்றிசைப்பதிபுரு
ந்த,--நகுலன் என்று குலை குலையவே - (கண்டோர்) நகுலன் நகுலனென்று நடுந
டுக்க,--அடுத்தவரை அஞ்சல் என்று - (வந்துசரண்) புருந்தோரை அஞ்சற்க என்று
ம்,--அடாத மன்னரை அடர்த்து சமர் உடற்றினுன் - வந்த பணியாத வேந்தரை
நெருக்கியுஞ் சமர்செய்தான்,--ஏனை மன்னவர்கள் யாரும் - மற்ற வேந்தரெல்லாரு
ம்,--இடாதவன் தனம் எனக்கரந்தனர்கள் - ஈயாதானுடைய செல்வந் தொலைந்தது
போலோடியொளித்தனர். எ-று.

ஏகாமுன்னதிசைநிறையும் பின்னதிற்றசையுமாம். மகிபனினும் என்பதிலைந்து
குடி மகிபனினும்பினைய நகுலன், மகிபனிமெழுமடங்கு வலியுடையனென்று இளமை
வலிமையிரண்டற்கு மெல்லையறிவித்து நின்றது. அடுத்தமன்னரு மடாதவரும் வித
ந்து கூறப்படவே ஏனையமன்னவரென்றது பணியாதும் போர்க்கஞ்சியு மிருந்த

நாயர்வுநிப்ப. குமாணு மென்பதற்கு வேறுபொருள் கூறியவ்விரண்டினையு மெண்ணு மமை யென்னுமாம். வசையைப்பெற்று அதற்குப் பிரதியாகத் திறைப்பொருளைக் கொ டுத்தென்பது படக்கூறியதனால்து பரிவருத்தானவகாரம். இசைக்கும் வசைகொண்டு என்பதற்கு தமது தோன்று தொடர் கீர்த்திக்கும் வசையைப் படைத்தென்று கொ டலுமொன்று. பரத கண்டத்தார்த்து வடதிசையின் மேருவுள்ளதாதலின் வடமலை யெனப்படுதலால் அத்திசையிலன்றிக் குடதிசையிலு மென்பார் மேற்றிசைக்கு மொ ருமேருவுண்டென வென்றார். கொடுக்கப்பட்ட திரவியத்தின் மிகுதியு மொனியுந் தோன்றற்கு உன்னதமும் பொன்மயமுமான மேருவையொப்புலமை கூறினர். இதுப ண்புந்நிப வபூசவுலமை, கூற்றிசைக்கும் கற்றிசைக்கு மென்பன தொழில்பற்றிய வுலமை. (இஉ)

அளவிலாததிறையோடுமத்திசையுதித்ததோரிரவியாமெனத் துளபமாலேசுமழ்மெளலிநாதனுறை துவரையெய்தியுயர்கருதியின் கிளவியான்முனிவர் தொழுபதந்தொழுதுகேசரித்துவசவீரனுக் கிளவன்மீளவுமரிப்பிரத்தநகரெய்திமன்னையிறைஞ்சினான்.

(இ-ள்.) கேசரித்துவச கீரனுக்கு இளவல் - சிங்கக்கொடியையுடைய தின்னி யனாகிய கீமனுக்குத் தம்பியாகிய நகுலன், - அத்திசை உதித்தது ஓர் இரவியாகும் எ ன்ன் - அம்மேற்றிசையி லுதயஞ்செய்ததோர் பரிதியாகுமென்று (கண்டோர்) சொல்லு ம்படி, - அளவு இல்லாத திறையோடும் - அபரிமிதமான திறைப்பொருளோடும், - துள ப மாலே சுமழ் மெளலி நாதன் உறை துவரை எய்தி - துளசிமாலே பரிமளிக்கா நின் ற முடியையுடைய கிருட்டிணதேவர் வாசஞ்செய்கின்ற துவாரகாபதியைச்சார்ந்து, - உயர் சுருதியின் கிளவியான் முனிவர் தொழுபதந் தொழுது - மேலான வேதவாக்கிய ந்கராளாற்றுதித்து மாதவர் பணியும் பாதங்களை வணங்கி, - மீளவும் அரிப்பிரத்த ந கர் எய்தி மன்னனை இறைஞ்சினான் - பின்னும் இந்திரப்பிரத்த ந்கரத்தையடைந்து தருமராசனை வணங்கினான். எ-து.

பதிவாக்காகிய பரிசுத்த முதநூலாதலின் உயர் சுருதி யென்றுவிசேடிக்கப்பட்ட து. அந்தணர்க்கேயன்றி யரசார்க்கும் வேதமுரியதாதலிற் சுருதியின் கிளவியாற் றொ முதமை முனிவர்க்கும் நகுலனுக்கும் பொதுமையாய் நின்றது. மீளவுமென்றது அரி ப்பிரத்த நகரெய்தியென்பதனோடிகையும; இறைஞ்சினென்பதனோடு மியைப்பினுமா ம். மேற்றிசையிலுதிப்பதோரிரவியில்லாமையால், அத்திசையுதித்ததோரிரவி யெ ன்றது அபூசவுலமையணி. (இங்)

குன்றிசைத்தகசரத்துரங்குபதாநிகுழவிறைகொள்ளவு றின்றிசைத்துவருபலபனைக்குலமிரைக்கவுங்கொடிநிரைக்கவுந் துன்றிசைப்பனிநிலாவெழக்கவிகையெண்ணிலாதனதுலங்கவுந் தென்றிசைப்படர்தன்மேயினானகுலநிருபனுக்கினையசெம்மலே.

(இ-ள்.) நகுல நிருபனுக்கினைய செம்மல் - நகுலராசனுக்கினைய ராசனாகிய ச காத்தேவன், - குன்று இசைத்த கசரத் துரங்குப பதாநி சூழ் இறைகொள்ளவுந்

மலைபோன்ற யானைத் தேர் பரி காலாளென்னுஞ் சதுரங்கச்சேனைகள் சூழ நிற்சவும்,—
நின்று இசைத்து வரு பல ப்னைக்குலம் இரைக்கவும் - நின்றுசைக்கப்பட்டு வருகின்ற
பலபேரிகைவர்க்கம் பேரொலிசெய்யவும்,—கொடி நிரைக்கவும் - துவசங்கள் வரிசையா
கப் பிடிக்கவும்,—துன்று இசைப் பனி நிலா எழ எண்ணிலாதன கவிதை துலங்கவும் - மி
குந்த கீர்த்தியாகிய குளிர் நிலாப் பரக்க வெண்ணற்ற வெண்குடைகள் பிரகாசிக்கவு
ம்,—தென் திசைப் படர்தல் மேயினான் - தக்கினைதிக்கித்துப் பிரயாணமாயினான்.

இசைத்து வருபலபனைக்குலமிரைக்கவு மென்பதற்கு ஊதிவருகின்றபல மூங்கிற
சூழல்வாந்திய மொலிக்கவு மென்றுரைப்பினும், துன்றென்பதைக் கவிதை பென்பத
னோடிகைத்து நெருங்கியவென்று பொருள் கூறினுமையுமே. இசையை நிலாவாக
வருவாகச் செய்ததினாலே பனியென்று மடைகொடுக்கப்பட்டது. “துமஞ்சால் விர
கச்செந்நீ” என்பதுபோலக்கொள்க. (ருச)

அத்திசைக்கணிநுகடலினுக்குருகடுவானமண்டலமனைத்தினு
மத்திகைப்புரவிமண்டலேசரும்வயங்குமாமகுடமகிபரும்
புத்திகைக்கவாமர் பொருதழிந்துதிறைபொழியவாரிவளர்புயகிரிப்
பித்திகைத்தொடையனிலனென்னுநரபதிபெரும்பதிபுகுந்தபின்.

(இ-ள்.) அத்திசைக்கண் இருகடலினுக்கும் நடுவான மண்டலம் அனைத்தினும் -
(சகாதேவன்) அத்தென்திசையில் குணகடல் குடகடலென்னு மிரண்டற்குமிடையா
ன் தேசங்களினெல்லாம் (சென்று),—மத்திகைப்புரவி மண்டல நகரும்- முட்சோல்
தரித்த குதிரைச்சேனையிற் சிறந்த மண்டலாதிபதிகளும்,—வயங்கும் மாமகுட ம
கிபரும் - விளங்காநின்ற பெருமையான மகுடவார்த்தன மன்னரும்,—புத்திகைக்க அ
மர் பொருது அழிந்து - மனம்வெறுக்கப் போர்செய்து தோற்று,—திறை பொழிய
வாரி - திறைப்பொருளை (மழைபோலச்) சொரிய வாரிக்கொண்டு,—வளர்புய கிரிப்
பித்திகைத் தொடையல் நிலென்னும் நரபதி பெரும்பதி புகுந்தபின் - வளர்ந்த
புயாசலங்கனிற் கருமுறைப் பூமலைமையணிந்த நிலென்னும் வேந்தனிருக்கின்ற
(மரகிஷமதியென்னும்) பெரிய பட்டணத்திற் பிரவேசித்தபின்பு. எ-து.

அந்தமாரகரிகாவலான சுடரங்கிசிறியெதிர் பொங்கிமேல்
வந்தவிரன் மிகுசேனையரவையுமயங்கவெம்புகையியங்கவே
கந்துரீ மூகளியானைமன்னன துகண்டுவெங்கனலவிப்பதோ
நிந்துமாமுகசரங்களேழுநெடுகாவினாழியவேவினான்.

(இ-ள்.) அந்த மாரகரிகாவலான சுடர் அங்கிசிறி எதிர் மேல் பொங்கி - அந்
த (மரகிஷமதி என்னும்) பெரிய பட்டணத்திற்குப் பாதுகாப்பாயிருந்த ஒளியுடை
ய அக்கினிவெருண்டு எதிராக மேலே சுவாலித்தெழுந்து,—வந்த வீரன் மிகுசேனையா
வையும் மயங்க வெம்பு கை இயங்க - பிரவேசித்த சகாதேவனுடைய மிகுந்த சேனைக
ளனைத்து மயங்கித் திகைக்கும்படி கொடிய புகைப்படலங்கள் பரக்க,—அது கந்து
சிறு களி யானை மன்னன் சண்டி - அநனைக் கட்டுத்ததியையுந் சுளிக்கின்ற செருக்கா
ன யானைப்படையை யுடைய சகாதேவன் பார்த்து,—வெங்கனல் அவிப்பது ஓர்

இந்துமா முகசரங்கள் - கொடுத் தழுவீர்த்தணிக்கவல்ல ஒப்பற்றமகத்தான பிறைமுகாத்தி ரங்கனை, - ஏழு ரெடு நாலினான் அழிய ஏவின்ன - ஏழு ரெடிய நாக்கையுடைய அக்கி னிதேவன் புறங்கொடுக்கும்படி பிரயோகித்தான். ஏ-து.

மேல் வந்த வீரனென்றும், வந்த வீரன்மேலென்றும் கூட்டியுரைப்பினுமமையும். யாவையும் முதல்வேற்றுமை, சுந்து மென்னு மும்மை தொக்கு நின்றது. (௫௬)

அஞ்சியந்தவழலோனுமப்பொழுதொரந்தனைவடிவாகியே வஞ்சியந்தொடையன்மன்னன்முன்புவரவந்தமாமுனியைமுன்னனி யெஞ்சினின்றுசுடுகின்றகாரணமிதென்னை யென்னனுமியம்பினுன் னுஞ்சிவரந்தபுகைவானவன்றனதுவரவுநீலன்வழிபாடுமே.

(இ-ள்.) அப்பொழுது அந்த அழலோனும் அஞ்சி - அப்போது அந்தத் தீக்கட வுஞ் மச்சமுற்று, - ஓர் அந்தணான் வடிவாகி - ஒரு பிராமணவுருவமெடுத்து, - வஞ்சி அம் தொடையல் மன்னன் முன்பு வர - அழகிய வஞ்சிமாலையைப் புனைந்த சகாதேவ ராசனுக்கெதிரேவர, - மன்னன் வந்த மாமுனியை நீ எஞ்சி நின்று சுடுகின்ற காரண ம் இது என்னை என்னலும் - அவ்வரசன் (அங்குணம்) வந்தமகத்துவமுடைய வேதிய னை (நோக்கி) நீ உற்சாகமாய் நின்று (என்சேனைகளைச்) சுடுதற்குக்காரணம் யாதெ ன்று வினாவுதலும், - மஞ்ச இவரந்த புகை வானவன் தனது வரவும் நீலன் வழி பாடும் இயம்பினான் - மேகமண்டலம் வரையுங்கின்றந்த புகைப்படலத்தையுடைய தீக் கடவுள் (எதிர்த்து வந்து போர்செய்த) தனதுவரவையும் (இப்பட்டணத்தைப் புகை வரணாகாதுகாக்கும்படி) நீலராசன் தன்னைவழிபட்டு வேண்டிக்கொண்டதையும் (சகா தேவனறியச்) கூறினான். ஏ-து.

புகைவர்மேற்செல்லும்போ தணிவததுவர்தலின் வஞ்சியந்தொடையலென்றார். “வெட்சி நிராகசுவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம்; வட்காரமேற்செல்வது வஞ்சியாமெ ன்பது” பொருளிலக்கணம். மஞ்சிவரந்தபுகை யென்பதற்கு மேகம்போற்படலமா யெழுந்த புகையெனினும், மேகமண்டலம் வரையுமுயரந்த புகைக்கொடியெனினுமமை யும். அந்தணரை வீரர்கொல்லாரென்று கருதி அவ்வடிவமைந்து சென்றான். அக்கி னிதேவன் காண்டவவெளித்தற்றாற் றுணையாகின்றவ னருச்சுனனாதலி ன வனுக்குத் தம்பியான சகாதேவனுக்குத் தானுந்துணைசெய்யுந் கடனுடையவனாகவு ம ல்தொழிந்து நீலனுக்குத்துணையாய் நின்று பொருதெரித்தமையால் அத்தற்குக்காரணம் வினாவவு மியம்பவுநோந்தன. சேனைகளைத் தீக்கடவுளெதிர்த்துச் சுடும்போது சேனை கள் மயங்கித் தியங்குவதைச் சகாதேவன்கண்டு அக்கினியை முறைப்படிதியானிக் க, அக்கினிதேவன் வேதியவடிவமைந்து வந்து முன்னிற்க வல்திறந்தசகாதேவன், ‘உ மக்குப் பிரீதியானயாகுந் செய்தற்பொருட்டுத் திக்குவிசயஞ் செய்ய வந்தேனாதலி ன், இப்போரிலென்தகுமாறாக நீலராசனுக்குதவியாக நீரிந்தற்குக்காரண மென்னையென் று வினாவுதலும்; அக்கிளிபகவானதுகேட்டு, சகாதேவனே, நீ கூறியதுமெய்யே. இ துவன்றியு முனதுதமையானுசிய அருச்சுனனிடத்துக் காண்டவவன் மெரித்தபோது பேருதவிபெற்றிருக்கின்றேன். ஆயினும், நீலராசன் முன்னை என்னிடத்து வரம்பே

ஊழியபோது யான்சொல்லிய சந்தியவாக்குத்தவருமைப் பொருட்டி னசெய்தேனென் று சகாதேவனுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு; நீரரசனிடஞ் சென்று, சகாதேவனுடைய பெருமையைக்குறித்துப் பேசியாகத்தினியித்தம் வெருபொருளைத் திறைபாகக்கொ டிப்பித்தான். நீரரசனுக்கு வரங்கொடுக்கச் சம்பவித்த செய்தியுமுண்டு. ஆதலின் ருரைக்கிற் பெருகும். இவைவியாசபாரதத்தில் கித்தரிக்கப்பட்டன. (ரு௭)

நீலனிட்ட திறையானகோலமணி நீலமாதிநவநியமுஞ் சாலமிக்கதபனியமும்வெளவியுயர்சாரலவந்தசயிலப்புறத் தேலநெட்டட விமுதியமோதிவெளியாகவேற்கடலோய்கடைச் சாலமுற்றியெழுகாலெனும்படி கல்கிஞனெழுக்கழும்.

(இ-ள்.) நீலன் இட்ட திறையான கோல மணி நீலம் ஆதி நவநிதியமும் - நீரரசன் கொடுத்த திறையாகிய ஆழகிய மாணிக்கம் நீலம் முதலான நவரத்தினங்களையும்,— சால மிக்க தபனியமும் வெளவி - பெருந்திரளான செம்பொன்னையும் கவர்ந்து கொ ண்டு,—உயர் விர்த சயிலச்சாரற் புறத்து வல நெட்டடவி வெளியாக முதியமோதி- உன்னதமான கித்தரிச் சாரலருசேயுள்ள ஏலச்செடியாலாகிய பெருங்காடு வெளி யிடமாகும்படி முறிய ஊடர்த்து,—ஒழுகடையும் கடைச்சாலம் முற்றி எழுகால் எ ன்னும்படி எழுக்கலங்கமும் கல்கிஞன் - சத்தசாகரங்களையும் யுகாந்தகாலத்து முகிர் ந்தெழுக்கின்ற பிரசண்டமாருதங்கலங்க விசியடிப்பதுபோல வெழுவகைக்கலங்கதேச ங்களையும் பொருது கலங்கச்செய்தான். இ-று.

வெளவியென்றதனால் ஆன்மைமுன்னுது பெற்றகிதியென்பது பெறப்பட்டது, மலைச்சார்பினதாதலி னவ்வுரிமைதோன்ற வேலுவடவியென்றார். குறிஞ்சிநில விரு த்தாந்தத்தில் “ஏலக்காவின் மாக்கள் புருந்தே” என்றாற்பிறரும். கல்கிகதேயத்திற் சென்று சகாதேவன்செய்த செருமோகரம் பிறவாற்றான் வகுத்துக்கூறுதலரிதென் பார், பிரளயகாலத்து வாயுவின்செயலை யுபயித்துத் தொகுத்துக்கறிஞர். (ரு௮)

சென்னிநாடுகுட்கொங்கநாடுதிறைகொண்டதென்ன னுறைசெந்தமிழ்க் கன்னிநாடுவவுடன்புருந்துமணிநித்திலக்குவைகன்கைக்கொளா மன்னிநாடுகடல்கொண்டகைம்முனிவன்வைகுமாமலயநண்ணினான் பின்னிநாடுறவினங்குவெஞ்சமாவீரவாகைபெறுவேலினான்.

(இ-ள்.) நாடுற மின்னி வினங்கும் வெம் சமர வீரவாகை பெறு வேலினான். உற்றுநோக்கும் வண்ணம் மின்னிப் பிரகாசிக்கின்ற கரும்போரில் வலிமையோடு வா கைமாணையப் பெறுதற்கேதுவான வேலையுடையோனாகிய சகாதேவன்,—சென்னி நாடு குட கொங்கநாடு திறைகொண்டு - சோழராசனது புனனுட்டிலும் சேரனது கு டநாடுகொங்கநாடுகளிலும் (பொருது) திறைவாங்கிக்கொண்டு,—தேன்னைது செந்தமி ழ்க்கன்னிநாடு உறவுடன் புருந்து - செந்தமிழ் மோழி வழங்கும் பாண்டிநாட்டில்

நாயுடன் பிரவேசித்து, —மணி தித்திலக் குணங்கள் கைக்கொள்ள - அழகிய முத்துத் திரள்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, —நாடு கடல் கொண்ட கைம்முனிவன் மண்ணிலையும் மாமலயம் நண்ணினான் - விரும்பப்படுகி் கடலையடக்கித்திரித்தகையையுடைய அசத்திய முனிவர் நிலைபெற்று கீற்றிருக்கப்பெற்ற பெருமைமான் பொதியடலையைச்சார்ந்தான்.

வெற்றிகொண்டோர் புனைபுமாலை யதுவாதலின் வாகைபெறுவென்றார். “போர்க்களத்துமிக்கார், செருவென்றுது வாகையாய்” என்பது பொருளிலக்கணம். சூடக்கினுள் கொங்கநாடு என்று பொதுப்படவுரைப்பினுமாம். “சந்தனப்பொதியச் செந்தமிழ்முனையினுந், சென்றதரபாண்டியனென்னுந் தமிழ்நாடனுந், சக்சப்புலவருந் தழைத்தினிதிருந்த, மங்கலப்பாண்டியனாரா” ஆதுவாதலின் செந்தமிழ்க் கண்ணிராடென்றும், சகாதேவனது தமயானிய அஞ்சுகனன் கிவாசஞ்செய்த சித்திராங்கதையின் பிதாமூதலான கிளோரது நாடாநலின் உதவுடன் புருந்தென்றும், பொருதென்னுது திகழயென்னுது கைக்கொளாவென்றுங் கூறினார். கைக்கொளா வென்பது செய்யாவென்னும்வாய்பாட்டு விதிவினைபெச்சம், செந்தமிழ்க்கன்னி நாரிதப்புருந்தென்று பிரித்து செந்தமிழ்க்கன்னிகை வாஞ்சித்து நோக்கப்புகுந்தென்று சிலைடைப்பொருடொளித்தவாறுங் காண்க. நாகிடலைன்பதற்குத் தேடப்படுகி் கடலென்றுரைப்பினுமமையும், தேடினசரிதமாவது - விருத்திராகாசனோடு தேவேந்திரன் போர்செய்த போது இந்திரனது வச்சிராயுதத்திற்கு வெருவி யவ்விருத்திரன் கடலிடந்து வீழ்ந்தொளித்தானாக; இந்திரனுங் கடலிடந்துவீழ்ந்து தேடிக்காணுது பிரமதேவரிடத்திச் செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்தான். பிரமதேவரதனைக்கேட்டு விந்தகிரியாயடக்கிய அசத்தியமுனியிடத்துப் போயுனது காரியத்தை முடிப்பாயென்றனுப்பச் சென்ற விர்திரன் அசத்தியரிடஞ்சென்றிரனை விண்ணப்பஞ்செய்ய அசத்தியர் சித்தியினுந் கடனீர்முழுவதையுந் தமது கையிலேயுடக்கி யுட்கொள்ள; கீர்வறந்த கடற்பள்ளத்திற் றேடி விருத்திராகாசனைக் கண்டிந்திரன்கொன்றானென்பது. திருவிளையாடற் புராணத்து “ஓக்காவிர்திரனும் விழ்ந்தானுடல் கிளவுருமேன்னான், புக்கிடந்தேடிக்காணான்” என்பதுமுதலான செய்யுட்களாற் கூறப்பட்டமைகாண்க. (ருக)

செகத்தியங்குதனியாழியைவரினுமினையகாரிையொடுசேனையந் நகத்தியைந்தபொழுதவனிபள்வபூறுநவ்வெனத்தலைநடுங்கவே மிகத்தியங்கிரெடுமேருவெற்பின்மிசைமேவுவானவர்கண்மீளவு மகத்தியன்றனைவடக்கிருத்தும்வகையுன்னினுர்கள்சமமாகவே.

(இ-ள்) செகத்து இயங்கு தனி ஆழி ஐவரினும் இனையகாரியொடு சேனை அந் நகத்து இனையந்தபொழுது - பூமிமுழுவதிலுந் செல்லா நின்ற ஏக்கச்சக்கரத்தையுடைய பஞ்சவருள்ளும் இளைஞனாகிய சகாதேவனோடு சேனைகள் அப்பொதியடலையிற் சேர்ந்தபோது, —அவனி பவ்வம் உறும் நவ் எனத் தலைநடுங்க - பூமியானது கடலிடத்துப் பொருந்திடதோணியைப்போலத் தலைநடுங்க, —நெடு மேரு வெற்பின் மிசை மேவு வானவர்கள் மிகத்தியங்கி - உன்னதமான மேரு கிரியில் லசிக்கின்ற தேவர்கள் பெருங்கலக்கமுற்று, —சமம் ஆக - பூமிசமமாதற்பொருட்டு, —மீளவும் அசத்தியன்றனை வடக்கு இருத்தும் வகை உன்னினுர்கள் - மின்பும் அசத்தியமுனிவரை உத்தரபாகத்தி லிருத்தும்படி சகுநினுர்கள், —எ-று.

காளை தருணபருவத்திடபம் அந்நையொத்தவனென்று பொருள், “வகரத்தினவிநாண்மொழியிற்றது” என்பது தொல்காப்பிய விதியாதலின், ஆவ், இவ், உவ், வெவ் என்னு நாண்மொழியினுமன்றி வகரமெய்யீறுகாதிருக்கவும் ஈண்டு நவ் என்றது வடமொழியாதலி னென்றுகொள்க. செகமென்பது சகரமெய்யிலகரந் தமிழிலெகரமாய்த் திரிந்த வடமொழி. சமமாகவென்றதனற் சகாதேவனுஞ் சேனையும் புருந்தபோது மிகுபாரத்தினற் பொதியமலைபு மதையடுத்த தென்னுந் தாழ்வடைந்தன வென்பதும், தக்கிணபர்கந்தாமலே உத்தரபாக முயர்ந்ததென்பதும், மீளவும் வடக்கிருத்தும் வகையென்றதினால் அகத்தியர் முன்னும் வடக்கிருந்தே யனுப்பப்பட்டுப் பூமிசமமாகுநிமித்தந் தக்கிணதேயத்தமர்ந்தனரென்பதும் குறிக்கப்பட்டன. “தாமுந்தவத்தொன்றனைக் கண்ணுதற்சாமிரோக்கித், தாமுங்குறியோ மிவண்யாவருஞ்சார்தலாலே, தாமும் புவிதக்கிணமுத்தரஞ்சாலவோங்கத், தாமுஞ்சவர்க்க நிலநூற் நன்தாமுமன்றே”. ஆனான் முனிகேளொரு நீயிவ்வசலநீங்கித், தேனும்ருதவனமேய தென்னுமோண்ணி, வானூர் பொதியுமேயுதி வையமெல்லா, மேனானெனவே நிகராகி விளங்குமென்றான்”. என்னுங்கந்தபுராணக்கவிசுரலச்சரிதமினிதுணர்க. (௧௦)

கன்னிலங்கொலெனவவியமெய்பெறுகடோற்கசன்றனையழைத்துநீ தென்னிலங்கைதிறைகொண்மீயின்கவெனவினையதாதையுரைசெய்யவே மின்னிலங்கனியெயிற்றரக்கர்குலவீரனாகியவிபீடணன் நன்னிலங்கொடுகொளப்புருந்தொருசமுக்கறச்சமருழக்கினன்.

(இ-ள்.) இனிய தாதை - சிறிய பிராவாகிய சகாதேவன்,—கல் நிலம் என வவிய மெய்பெறு கடோற்கசன்றனை அழைத்து - கற்புறாறபோலத்தின்னியதேகத்தையுடைய கடோற்கசனை அழைத்து,—நீ தென் இலங்கை திறைகொண்டு மீள்க என உரைசெய்ய - நீ தக்கிணதிகையிலிருக்கின்ற இலங்காபுரியிற் (சென்று) திறைவாங்கி வரக்கடவைமென்று கூற,—மின் இலங்கு அணி எயிற்று அரங்கர் குல வீரனாகிய விபீடணன்றன் நிலம் கொதி கொளப் புருந்து - மின்னலைக் கான்று விளங்குகின்ற வரிசையான பற்களையுடைய நிகாசரவம்மிசத்து வீரனுமிருக்கின்ற விபீடணராசனது இலங்காதேயத்தில் (அத்குள்ளார்) மணம்புழுங்கும்படி பிரவேசித்து,—ஒரு சமுக்கு அறச் சமர் உழக்கினன் - தடுமாற்றஞ் சிறிதுமின்றிப் போர்செய்து கலக்கினன் (கடோற்கசன்). -று.

கொல் அசைநிலை. மின்னிலங்கென்பதற்கு மின்னல்போலிலங்குமென்றுரைப்பினுமாம். தன்னிரண்டுஞ்சாரியை. நிலம் ஆகுபெயர். இலங்கை எப்புறத்துங் கடல் சூழ நடுவேயிருத்தலால், நிலங்கொதிக்கொள்ள என்பதற்கு அந்நிலத்தருகேயுள்ள கடல் குமிழிகொண்டு கொதிக்கவென்று சமீபலக்கணையார் பொருளுரைப்பினுமாம். என்னவிரண்டுங் கொளவுந் தொகுத்தல்விகாரம். (௧௧)

யாரையோவுரைசெய்யெனத்திறனிசாசராதிபனியம்பலும்
பாரையேழினையுமுழுதுடைக்குருகுலந்துமென்மைபெறுபாண்டுவின

பேரன்யான் விற்றலும் பன்மாமருகனென வரக்கர்பெருமான் மனத்
தூருமாதரவினோடழைத்தவனையுவகையோடு மிகவுறவுரு.

(இ-ள்) திறல் நிராசர அதிபன் நீயாரையோ உரையெய் என்ன இடம்பலும் - வலியுடைய அரக்கர்களுரரசனாகிய லிபீடணன் (சண்முக) நீ யாவன் சொல்லுகியென்று வினாவுதலும், —யான் பாரை ஏழினையும் முழுதடைக் குருகுலத்து மேன்மை பெறு பாண்டிவின் பேரன் - யானே சத்தியமிசையு முற்றுகவுடைய குருவம்மிசத்துப் பெருமைபெற்ற பாண்டிராசனுடைய பெளத்திரன், —விறல் இடம்பன் மாமருகன் என்ன - (மேலும்) தன்மையுடைய இடம்பனது நன்மருமகன் என்று தரங் கூற, —அரக்கர் பெருமான் மனத்து ஊரும் ஆதரவினோடு அவனை அழைத்து - ஆவ்விபீடணராசன் தன்மனத்தெழுந்த பந்துடன் க்கடோற்க்கனை யழைத்து, —உவகையோடு மிக உறவுரு - மகிழ்ச்சியோடு மிகவுறவுபாராட்டி. எ-து.

பாரை ஏழினையெனப்பணிக்கும் பண்புக்கும் தமிழிற் பிறித்பிறிதாக வேற்றுமையுருபுகொடுத்தது. “கிருஷ்ணேந சர்ப்பேண” என்பதுபோல் வடமொழிவழக்குப் பற்றியேயாமென்க. எழுபாநினையு முழுதுடையென்பதுபசாரம். கிபீடணனுக்கடோற்க்கனு மரக்கர்குலமாதலினவ்வொற்றுமைபற்றி யன்புடனுறவுகொண்டாடினென்றபடி. “வேறிலையுண்டியார் - திணைபாவிடமொலாஞ் செல்லுமென்ப” என்பதிலக்கணங்கொத்து விதியாதலின் - யாரென்பது முன்னிலையொருமையில் வந்தது. “காரையூர்கின்ற கடவுளர்கோன் வைகலுறு, மூரையோ மேலையுலகுதனிவுள்ளாயோ, பாரையோகட்செவிகள் பாதலுத்தையோவெந்தா, யாரை நீ தேற்றேனிவனுற்றவாரென்றே” என்னுங்கந்தபுராணக் கவிவினுமிதுகாண்க. யாரையோ என்பதில் யாரென்பதே வினாப்பொருளுணர்த்தி நிறுதலால் ஐகாரத்திற்கப்பாற் பொருந்திய ஓகாரமசையிலே. நிராசராதிபனென்று முன்கூறப்பட்டமையால், பின், அரக்கர் பெருமானென்பது கூட்டினற்றன்மையாய் கின்றது. (கஉ.)

நீயிலங்கையிடைவந்ததென்கொலென நீதியாலுயருதிட்டிரன்
ராயசூயமெனுநாமமாமகமியற்றுவான் விற்றலொடெண்ணினு
னையமானவினையோர்களுவருநெடுந்திராசுமாமடங்குவென்
றையமாதிதிசுரட்டலுற்றனர்களியானுரின்ககரியெய்தினேன்.

(இ-ள்) நீ இலங்கையிடைவந்தது என் சொல் என்ன - நீ இவ்விவ்வுலகையில் வந்தகாரணம் யாதென்று வினாவு, —நீதியால் உயர் உதிட்டிரன் ராசசூயமென்னும் நாம மாமகம் இயற்று வான் விற்றலொடு எண்ணினான் - நீதியானமிகத் தருமராசன் இராசசூயப்பெயருடைய மகாயாகத்தைச் செய்யுமாறு திடமாக மனச்சங்கற்பஞ்செய்து கொண்டான், —நேயமான இனையோர்கள் நால்வரும் - வாற்சல்லியமுடைய தம்பிமார் நால்வரும், —நெயும் திராசுமகம் அடங்குவென்று ஏயமாநிதி திரட்டலுற்றனர்கள் - பெரிய திசையிடங்களெங்கும் (சென்று பொருது) சயங்கொண்டு (அவ்வத்தேசங்களில்) உள்ள மிகுதிரவியங்களைச் சேர்ப்பாராயினர், —யானும் நின்னகரி எய்தினேன் - யானும் (இதன்பொருட்டே) உனது இலங்காபுரிக்கு வந்தேன். எ-து.

வென்றே அம்மாதிரி என்றுபிரித்து அம்மாதிரியென்பதற்கு - அழகிய பெருகிதி என்றுரைப்பினுமாம். வினாவியது விபீடணனும் விடைகொடுத்தது கமோற்கசனும் மென்றதிகாரத்தான் விளங்கி கிற்றலின் விரித்துரையாது சுருங்கச்சொல்ல வென்னுமழக மையக் கூறப்பட்டது. இடை ஏழாமலேற்றுமையுருபு. எனவென்பது மெனுவென்ப துந் தொகுத்தல். ராசவென்பது "வலவிற்கம்முதலாமுக்குறிலும்" என்னும் விதியை பெய்தாது வடமொழியியலாகிய கின்றதாசனெனமுன் வரக்கடவதாகிய இதரத்தை நினைத்து வழிமோனைகொடுத்து யானுமென்று கூறினார். (கக)

அற்பனைத்துவகுமெண்ணவேயறனளித்தமன்னனழல்வேள்வியின் கற்பனைக்குதவிதருகெனப்பழையகால்விழுத்தகெடுவேலைவிற வெற்பனைப்புகலவந்தவிடனைகளித்தநீடுயர்வியன்றலைப் பொற்பனைத்தருவொரோமுமேமுமுடனெகவர்த்துகழல்போற்றியே.

(இ-ள்.) அனைத்த உலகும் அன்பு எண்ணவே - அகிலலோகத்தினரும் அன்புகொ ண்டாட, - அறன் அளித்தமன்னன் அழல் வேள்வியின் கற்பனைக்கு உதவிதருக என - தரும்புத்திரவேந்தனது அச்சினியிடத்துச் செய்வதாகிய (இராசகுப) யாசகங்கற்பத் தின்பொருட்டி (நீயும்) உதவிபுரிசுவென்று, - பழையகால் விழுத்த கெடு வேலை வீழ் வெற்பனைப்புதல் - முன்னுளில் வாயு (பிடிங்கி)எறிய நெடியகடலில் வீழ்ந்த (மேரு)கி ரியின் கிசரமாகிய இலங்கையிலரசனுக்குச் சொல்ல, - அந்த விடனை அளித்த - (அ துகேட்ட) அவ்விபீடணராசன் கொடுத்த, - நீடு உயர் வியன் தலைப் பொற்பனைத் த ரு ஓரோழம் ஏழும் உடனே கலர்க்கு சழல் போற்றி - மிகவுயர்ந்த விசாலமான தலை மையுடைய பொன்னினிலையற்றப்பட்ட பதினான்கு பனைமரங்களையுடனே பெற்றுக் கொண்டு (அவனுடைய) கால்களைத்துதித்து. எ-று.

தருகவேன்பது கடைக்குறையுமென்னவென்பது தொகுத்தலுமாய் விகாரப்பட்ட ன், வெற்பனுக்கென்றபாலது வெற்பனையென வருபுயங்கமாயிற்று. ஒருகுலவொற் றுமை-யானும், உதவுகொண்டாடும் பிரீதியுடைய விபீடணனது இத்தன்மையை முன் னுணராது சுமர்செய்தவராதற் தீர்த்தபொருட்டும், அவ்விபீடணன்சிரஞ்சுவியாயுள் ளோளுதலானும் கழல்போற்றியதாம். அறன் - தருமன், யமனென்றவாரும், என வே அறனளித்த வென்பதற்குத் தரும்புத்திரனென்றுரைத்தது. அன்றித்தரும்த்தை க்காத்து விருத்திசெய்கின்ற வென்றுரைப்பினுமாம். உலகு ஆகுபெயர், கால்விழுத் த கிழ்வெற்பின் சதைமுன்னுரைக்கப்பட்டது. (கச)

மீளவந்தினையதிரைப்பாநமுடி மீதுவைத்தொளியினங்குபொற் பாலையம்பனைகள்பற்பராகமுதலானபன்மணிபரப்பினு னாசிரனாடிவிமையோரோடொத்தபெருநூனபன்மணிநுநல்லறன் கானைபங்கழல்வாணங்கினன்றனதுபதிபுகுத்துகனிகுகியே.

(இ-ள்.) மீள வந்த இளையதாரை பாநம் முடி மீது வைத்து - திரும்பவந்து சி ரியபிதாவாகிய சகாதேவனுடைய கால்களைத் (தனது) சிரமீதுவகித்து, - ஓளியினங்கு பொற் பாளை அம்பனைகள் - ஓளியிரகாசியானின்ற கனகத்தினுளையற்றிய பாளைகள்வாய்க் த அழகியபனைகளையும், - பாநப்பராகம் முதலான பன்மணிபரப்பினுள் பதமராகமாகியான

பலரத்தினங்களையும் (முன்னாகப்) பரவிவைத்தான்,—இமையோரொடு ஒத்த பெரு
ஞானபண்டிதனும் - தேவருக்குச் சமானமான ஞானமகாபண்டிதனாகிய சகாதேவனு
ம்,—நாளிரண்டில் நன்குகிடையே தனதுபதிபுகுந்து நல்ல அறன் காளை பைங்கழல் வண
ங்கினன் - இரண்டு நாளெல்லையில் மிசுலிரைந்து தனது (இந்திரப்பிரத்த) நகரைச்
சேர்ந்து நல்ல தருமபுத்திரனுடைய பசியபாதங்களைப் பணிந்தான். எ-று.

பின்வருஞ் சம்பவங்களை முன்னேகுதித்துணரு மறிவாற்றலுடையவனுதலின்,
இமையோரொடொத்த பெருஞானபண்டிதனென்று விசேடித்தார். பழம்பொருந்து
சருக்கத்திலுந் தருவாசமுனிச்சருக்கத்திலுந் கிருட்டிணனாதுச்சருக்கத்திலுந் சகா
தேவனுடைய ஞானபாண்டித்தியம் நன்குணரப்படும். பத்மராகமென்னும் வடமொழி
தமிழிற் பற்பராசமென்றாயிற்று. பன்மணிபரப்பினுனெனிக்கவியிற் கூறியதுகொண்டு
முற்கவியிற் பாளையம்பனைகளோடு பன்மணிகளையும் விபீடனன் கொடுத்தனனென்ப
தும் பெறப்பட்டது. இதுவந்தது கொண்டு வராதது முடித்தலென்னுமுத்தி. (சுடு)

வேறு.

ஆல்வரும்புரவித்திண்டேரதன்மகனறுசரான
நால்வருஞ்சென்றுதிக்கோர்நாளிரண்டினுந்தன்செய்ய
கோல்வரும்படியேயார்க்கிக்கொணர்ந்தனதிறைகள் கண்டான்
மேல்வருமிராசகுயவேள்விநாம்விளம்பக்கேண்மோ.

(இ-ள்.) ஆல்வரும் புரவித் திண் தேர் அறன் மகன் - (நடனம்) ஆடிவருகின்
ற குதிரைகளையும் குதிரைபூண்ட தின்னிய ரதங்கையுமுடைய தருமபுத்திரரான்,—
அதுசரான நால்வரும் சென்று திக்கு ஓர் நாளிரண்டினும் தன் செய்ய கோல் வரு
ம்படியே ஆக்கிக் கொணர்ந்தன திறைகள் கண்டான் - தம்பிமார் நால்வரும் போய் அ
ட்டதிக்குகளினும் தனது செஞ்சோல் நடைபெறும்படி செய்து (அவ்வத்தேயத்தார்
கொடுக்கக்) கொண்டுவந்த திறைப்பொருள்களையெல்லாம் பார்த்து மகிழ்ந்தான்,— மே
ல்வரும் இராசகுய வேள்வி நாம் விளம்பக் கேள் மோ - இனிவருமிராயகுய யாகத்
தைப்பற்றி நாஞ்சொல்லக்கேள். எ-று.

உம்மையிரண்டும் முற்று. மோ முன்னிலையகை. தன்னென்றவொருமை அற
ன்மகனை நோக்கியது. ஆல்வரும் புரவி நாட்டியக்குதிரை, புரவியிருகாற்குட்டி யு
ரைக்கப்பட்டது. இப்பாரதசரிதமெல்லாஞ் சனமேசயமகாராசனுக்கு வைசம்பாய
னமுனி கூறியதாக வியாசமகாபாரதத்திற் சொல்லப்பட்டமையால், ஈண்டுக்கேளென்
ற முன்னிலையொருமை சனமேசயமகாராசனைக் குறித்து நின்றது. (சூக)

இரணியனிரணியாக்கனென்றதானவரைவென்றாங்
கரணியவிலங்கைமூதூரர்க்கையதுசனோடு
மரணமுற்றிடமுன்சீறிமாமனைமலைந்துமற்றை
முரணியபகையுந்தீர்ப்பான்மூர்த்தியாய்ப்பிறந்துளோனை.

(இ-ள்.) இரணியன் இரணியாக்கன் என்ற தானவரை வென்று - இரணியன் இர
ணியாக்கனென்னும் பெயருடைய அசுரரைச்சயித்து,—அரணிய இலங்கை மூதூர்

அரக்களை அதுசனையும் ஆங்கு மரணம் உற்றிட முன்சிறி - (நீர்) அரணுடைய பழம்பதியாகிய இலங்கையிலிருந்த நிருதராசனாகிய இராவணனை (அவனுக்குத்) தம்பியாகிய சும்பகன்னனுடனே நாசமாகும்படி முன்னே வெருண்டு, —மாமனை மலைந்து (பின்பு) மாமானுன கஞ்சனைப் பொருது (கொன்று), —முரணிய மற்றைப் பகையும் தீர்ப்பான் மூர்த்தியாய்ப் பிறந்துள்ளோனை - மாறுபட்ட (சிசுபாலன் முதலான) மற்றைப்பகைவரையு முடிக்கும்படி யுருத்தரித்தவதாரஞ் செய்துள்ளகிருட்டிணரை. எ-று

அரணுவது மாற்றுவதுதற் கரிதாய்ப் பதியைச்சூழ்ந்துள்ளதாப்பு. அது மலை யரண், காட்டரண், நீரரணென்று பலவகைப்படும். அன்னவற்றுள் இலங்கையென்னுஞ் சொல்லானே யதற்கரணுள்ளது நீரென்பது பெறப்படுதலினின்றேனவரையாது அரணென்ப பொதுப்படக்கூறினர். இலங்கையென்பது நீர்க்கு நடுவேயுள்ளவூர். மூர்த்தியாயெனவே அருபமேயியற்கையென்பது விளங்கிக்கிடந்தது. மூர்த்தியென்பது சரீரியென்னும்பொருட்டு. பிறந்துள்ளோனென்பது தொகுத்தல் விகாரம். ஆங்கு அசைநிலையென்னுமாம். (சுஎ)

விரைவினிற்கொணர்தியென்றுவினைநாரதனைப்போக்கித்
தரணிபர்க்கெல்லாமோலைதனித்தனிதூதிற்பேர்க்கி
வரணுடைச்சுருதிகாண்கும்வகுத்தவனாதிபான
விருபிறப்பாளர்யார்க்குமுலாகனையேவினானே.

(இ-ள்.) விரைவினில் கொணர்தியென்று வினை நாரதனைப்போக்கி - சீக்கிரமழைத்து வருகவென்று வினையில் வல்ல நாரதமுனியையனுப்பி, —தரணிபர்க்கு எல்லாம் தனித்தனி தூதில் ஒலை போக்கி - அரசாயாவருக்கும் வேறுவேறுகத் தூதரிடத்தே திருமுகம் விடுத்த, —வரன் உடைச் சுருதி நான்கும் வகுத்தவன் ஆதியான இருபிறப்பாளர்யார்க்கும் - மேன்மையுடைய சதுர்வேதங்களையும் பகுப்புச்செய்த வியாதன்முதலான முனிவர்க்கெல்லாம், —உலாகனை ஏவினான் - உலாகமுனிவனை (அழைப்போனாக) அனுப்பினான் (தருமன்). எ-று.

வாதராயணமுனி வேதத்தை நான்குகருக வகுத்தகாரணம்பற்றி வியாதனைன்று பெயர்ப்படைத்தானென்பது சந்தபுராணத்தில், “மற்றவன்வதரிசுவனத்தில் வையே, அற்றமில் வாதராயணனெனும்பெயர், பெற்றனனாகி” என்றும்; “சுரையறு வேதமாங்கடலை நான்கவாய்ப், பிரிநிலையாக்கியே நிறுவும்பெற்றியால், புராதவிர் முன்வரன் புதழ்வியாதனைன், ரெருபெயர் பெற்றன னுலகம்போற்றவே” என்றுங்கூறப்பட்டமையால், சுருதிவகுத்தவனென்றது வியாதனையென்பது பெறப்பட்டது. (சுஅ)

தானவர்தச்சன்வந்துசமைத்ததோர் சிற்பந்தன்னை
வானவர்தச்சன்கண்டுமுகிமுமண்டபத்தின்வேந்த
ரானவரெவருமீண்டியந்தணரெவருமீண்டி
மானவரெவருமீண்டிவரம்பறநெருங்கினாரே.

(இ-ள்.) தானவர் தச்சன் வந்து சமைத்தது ஓர் சிற்பம் தன்னை - அசுரத்தச்சனாகிய மயனென்பவன் வந்து நிருமித்த ஒப்பற்ற சிற்பத்திறத்தை, —வானவர் தச்சன் க

ண்டு மகிழும் மண்டபத்தின் - தேவத்தச்சனாகிய விச்சுவகர்மாப்பார்த்து (வியந்து) மகிழ்ந்தேதுவாயிருக்கின்ற சபாமண்டபத்தில், -வேந்தரானவர் எவரும் ஈண்டி - ஆரசராயினோர் யாவரும் விரைந்து சென்றும், -அந்தணர் எவரும் ஈண்டி - முனிவரெல்லாம் விரைந்தும், -மானவர் எவரும் ஈண்டி - (மனிதருள்ளே) தக்கோர்யாவரும் விரைந்தனாகியும், -வரம்பு அற நெருங்கினார் - எல்லையின்றி நெருக்கமடைந்தார்.

காண்டவவனத்திலெரிந்திறவாது தப்புவித்த நன்றியை நினைத்துத் தானையனுவி வேண்டிச் செய்தானாதலின் வந்துசமைத்த சிற்பமென்றார். நெருங்கினாரென்று பின் கூறப்படுதலாலே, முன் ஈண்டியென்பன மூன்றும் விரைந்துவருதலென்னும் பொருளான. ஆச்சொற்கப் பொருண்மை, சிலப்பதிகாரத்துப் புறஞ்சேரி யிறுத்த காதையில - “இடுக்கண்களைதற்கு ஈண்டென்போக்கி” என்னுமடிக்கு “இடுக்கணும் நீக்குதற்கு விரைந்து செல்வாயாகவெனப் போகவிட்டு” என்று அடியார்க்கு நல்லாரென்னு மாகிரியர் செய்தவுரையகத்துங்காண்க.

(சூக)

வரவரவந்தவந்தமுனிவரைவணங்கியாடு
திரமுறப்பெற்றுவேந்தர்சிறப்பெலாந்திருக்கணோக்கி
நரபதிதானுமற்றைநால்வருநீலமேனி
யிரவியையனையான்றன்னையுவகையோடெதிர்கொண்டாரே.

(இ-ள்.) வர வர - (அந்தணர் முதலாயினோர்) வருந்தோறும், -நரபதிதானும் மற்றை நால்வரும் - தருமராசனும் தம்பிமார் நால்வரும், -வந்த வந்த முனிவரை வணங்கி - வந்த வந்த முனிவர்களைப்பணிந்து, -ஆசி திரமுறப்பெற்று - (அம்முனிவர்) கூறிய ஆசிமொழிகளை உறுதியாக வேற்று, -வேந்தர் சிறப்பெலாந்திருக்கண் நோக்கி - மன்னருடைய அலங்காரங்களையெல்லாம் (தங்கள்) திருக்கண்ணுற் பார்த்து, -நீலமேனி இரவியை அனையான் தன்னை - நீலவண்ணத்திருமேனியையுடைய சூரியனுக்கொப்பான கிருட்டிண மூர்த்தியை, -உவகை ஓடு எதிர்கொண்டார் - கனிப்போடும் எதிர்கொண்டனர். எ-று.

நால்வரென்னுந்தொகைக் குறிப்புச்சொல், வீமார்ச்சுன நகுல சகாதேவரையுணர்த்திற்று. நீலமேனியான் இரவியை யனையானென்பது பொருள். அல்லது உம் நீலமேனி யிரவியொன்றுளதாயினதனை யொப்பானென்று அபூதவுவமையாகக்கொடலுமொன்று.

(எ0)

கரகதக்கனிதுபோலுங்கனிட்டரீரிருவரோடுங்
துரகதத்தடந்தேர்விட்டுத்துழாய்மணங்கமழும்பொற்றோண்
மரகதக்கிரியன்னாவணங்கினர்தழுவிவெள்ளைத்
திருகிறத்தவன்றன்செம்பொற்றிருப்பதமிறைஞ்சிறை.

(இ-ள்.) கரகதக்கனிது போலுங் கனிட்டர் ஈரிருவரோடும் - துதிக்கையையுடைய கனிற்றியானேபோன்ற தம்பிமார் நால்வரோடும், -துரகதத் தடம் தேர்விட்டு - குதிரைபூண்ட விசாலமான தேரைவிட்டுத் தருமனுக்கடி (ஐவரும்போய்), -துழாய்மணம் கமழும் பொன் தோள் மரகதக்கிரி அன்னாளை வணங்கினர் தழுவி - துளசி மணம் பரிமளிக்கின்ற அழகிய புயங்கள் வாய்ந்த மரகதமலைபோலுந் தோற்றமுடைய கி

ருட்டிண் மூர்த்தியைப்பணிந்து தழுவிக்கொண்டு,—வெள்ளைத் திருநிறத்தவன் தன் செம் பொன் திருப்பதம் இறைஞ்சினார் - வெண்மையான ஆழகிய வண்ணத்தையுடைய பலபத்திரருடைய செம்பொன் மயமான திருப்பாதங்களை வணங்கினார். எ-று.

தருமனுக்கடி ஐவரும்போயென்பது குறிப்பெச்சம். கரகதவென்னும் தொடரில் கதவென்னும் வடமொழி அடைந்தவென்னும்பொருட்டு. கரத்தையும் வேகத்தையுமுடைய வென்றுரைப்பினுமாம். மரகதக்கிரியன்னுனை யென்றது பண்புபற்றிவந்த வுவமையணி. தோளையுடைய மரகதக்கிரியுளதாயினதனை யன்னுனென்றுரைத்து அபூதவுவமை யென்னினுமாம். ஒட்டுறகதத்தோர் என்று கூட்டி ஓடாநின்ற குதிரைகள் பூண்ட தேரென்றுரைத்து; கனிபட்டரிருவர் மரகதக்கிரியன்னுனைவணங்கினர் என்றுகோடலுமொன்று. (எக)

இருபுடைமருங்குந்திக்கோரெட்டையும்வென்றோர்போத நிருபதிதேறிற்போதநேமியான்கனிற்றிற்பேதச் சுரர்பெருந்தச்சன்செய்ததொன்னகர்வீதிபுக்கார் வருதிருப்பவனிகேட்டார்வளநகர்மாதரெல்லாம்.

(இ-ள்.) திக்கு ஓர் எட்டையும் வென்றோர் இருபுடை மருங்கும் போத - அட்டதிகையும் விசயஞ்செய்தோராகிய லீமாரச்சுன நகுல சகாதேவர் இருபுறத்திலும் போகவும்,—நிருபதி தேரில் போத - தருமராசன் தேர்மீதபோகவும்,—நேமியான் கனிற்றில் போத - சக்கராயுதராகிய கிருட்டிணர் கனிற்றியானையின்மேலிவந்து செல்வவும்,—சுரர் பெரும் தச்சன் செய்த தொல் நகர் வீதிபுக்கார் - (முன்னே) விசுவகர்மாவின் செய்யப்பட்ட பழய (இந்திரப்பிரத்த) நகரின்வீதியிற் பிரவேசித்தார்,—வளநகர்மாதர் எல்லாம் வருதிருப்பவனிகேட்டார் - அச்செல்வநகரில் வசிக்கும் பெண்களெல்லாம் (கிருட்டிணராதியோர்) சிறப்போடு மூலப் போதலைக் கேட்டுணர்ந்தார்.

மாதரென்றுமளவிலமையாது எல்லாமென்றதினால், பேதை, பெரும்பை, மஞ்சை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்றுரைக்கப்பட்ட எழுவகைப்பருவத்து மாதருமென்பதுபெறப்பட்டது. “திறந்தெரிந்தபேதை முதலெழுவர் செய்சை, மறந்தயரவந்தான்மறுகென்று” என்னும் வெண்பாப்பாட்டியலிற் கூறப்பட்டதுஉங்காண்க. மருங்கு ஏழாம்வேற்றுமையுருபு. கனிது ஆண்யானை. (எஉ)

சரடிகளினுஞ்செம்பஞ்செழுதுவாரெழுதுமுன்ன ரோரடியெழுதியின்போலொல்கிவந்திறைஞ்சுவாரு மாரமுதனையகண்ணினஞ்சனமெழுதுகின்ற சிரியகோலுங்கையுந்திருத்தகத்தோன்றுவாரும்.

(இ-ள்.) சர் அடிகளினும் செம்பஞ்சு எழுதுவார் - இரண்டு உள்ளங்கால்களினும் செம்பஞ்சின் சாரத்தைப்பூசுவாராய்,—எழுது முன்னர் ஓர் அடி எழுதி - எழுதி முடிக்கமுன் ஒருகாலெழுதி (அவ்வளவில்),—மின் போல் ஒல்கி வந்து இறைஞ்சுவாரும் - மின்னுகொடிபோல துடங்கிவந்து பணிகின்றோரும்,—ஆர் அமுது அனைய கண்ணின் அஞ்சனமெழுதுகின்ற சிரியகோலும் கையும் - உண்ணப்படும் அமுதத்தையொத்த கண்களிலே மைதிட்டுங் கருவியாகிய சிறந்த (துகிலைகக்) கோலங் கையுமுடை

பராய்,—திருத்தகத் தோன்றுவாரும் - அழகுதரும்படிவந்து வெளிப்படுவாரும். எ-று

தேசம் விரையும் விளங்குதற்கு மின்போலென்றுவழித்தார். திருத்தக வென்பதற்குத் திருமகளுக்கு நிகராக வென்றுரைப்பினுமையும். (எசு)

விரிதுகில்வேறுடாமல்விரைகமழ்தூநீராடிச்
சுரிசுழன்மேகமாரிதுளித்திடவெதிர்கொள்வாரும் -
கரதலமலரிற்சங்குங்கலாபமுஞ்சிலம்புமார்ப்பத்
தெருவெலாந்தாமேபாகிச்சிறடிசிவப்பிப்பாரும்.

(இ-ள்) விரைகமழ் தூநீர் ஆடி வேறு விரிதுகில் உடாமல் - வாசுந்தோய்ந்து பரிமளிக்கின்ற சுத்த சலத்திலே முழுதி (உலர்ந்த) விசாலமான வேறுவஸ்திரச் சூரிக்காமல் (நனைந்ததுகடனே),—சுரிசுழல் மேகம் மாரிதுளித்திட எதிர்கொள்வாரும் - சுரித்த கூந்தலாகிய மேகத்தினின்றும் மழைத்துளி சிந்தச் சிந்த (ச்சென்று) எதிர்கொள்ளுவாரும்,—கரதல மலரில் சங்கும்கலாபமும் சிலம்பும் ஆர்ப்ப - கைம்மலரிலணியப்பட்ட வளையுமும் (சுழுத்திலணியப்பட்ட) கலாபமும் (காலிலிடப்பட்ட) சிலம்பும் ஒலிச்சு,—தெரு எல்லாந் தாமே ஆகிச் சிறடி சிவப்பிப்பாரும் - வீதியெங்குந் தாமேபாந்து சென்று (தங்கள்) சிறிய பாதங்களைச் சன்றுவிப்பாரும். எ-று.

சலாபமாவது இருபத்தொருகோவைமணி. நீராடிதற்குப் புனையுந்துகிலினும் நீராடியபின்னுட்ப்பது விசாலமான துதிலாதலின் விரிதுகிலென்றார், உனரும்படி முன்னே விரித்ததுகிலென வுரைப்பினுமாம். மடியாயிருந்து விரிக்கப்படுந் துகிலெனினுமாம். குழன்மேகம் உருவகவணி. கரதலுந்துத்தம்வசமழிந்து பன்முறைபோதலும் மீளுதலுமாய்த் திரிந்தனராதலிற் சிறடிசிவக்கலாயின. மேலேச்செய்யுளினு மிச்செய்யுளினுங் கூறியவாறு, அலங்கரித்தருளுயோடும், நீராடியீரம் புலர்ந்தாமலும் விரைந்துவெளிப்பட்டது தம்மனைக்கணித்தான வீதிகடந்துபோய்விட முன்காணவேண்டு மென்னும் வேட்சையினுலென்க. (எசு)

வார்குழைப்பற்பராகமணிவிளக்கேற்றுவாரு
நேரிழைமருங்குல்வாட்டுநிறைகுடம்பூரிப்பாரும்
காரிளங்கமுகும்பச்சைக்கதலையுநிறைத்துத்தோளாந்
தோரணநாட்டுவாருந் தாமலர்சிந்துவாரும்.

(இ-ள்.) வார்குழைப் பற்பராக மணிவிளக்கு ஏற்றுவாரும் - நீண்டதாநில் பதுமராகரத்தினத் (தோடாகிய) தீபத்தைஏற்றுவவரும்,—நேரிழை மருங்குல் வாட்டிம் - நேரான தூலுக்கொப்பான இடையைத்தளர்விக்கின்ற,—நிறைகுடம் பூரிப்பாரும் - (தன்மாகிய) பூரணகும்பங்களைப் (பின்பும்) பூரிக்கச்செய்யவரும்,—கார் இளங்கமுகும் பச்சைக்கதலையும் நிறைத்து - கரிய (சுழுத்தாகிய) இளங்கமுகுகளையும் (தொடைகளாகிய) பச்சைவாழைகளையும் வரிசைப்படுத்தி,—தோளாம் தோரணம் நாட்டுவாரும் - கைகளாகிய (பூமாலைத்) தோரணத்தைத் தூக்குகின்றவரும்,—தாமலர் சிந்துவாரும் - (கூந்தலிலணிந்து) தூய்மலர்சனைச்சொரிபவரும். எ-று.

அரசர்முதலிய பெருமைவிற்த் சிறந்தோர் வீதிவருகைவிற்த் தீபமேற்றி நிறைகுடந் தாபித்துக் கமுகுங்கதலையு நிறைத்துத் தோரணநாற்றி மலர் தூவுவது தேயத்தார் வழி

ச்சுமாதலின்; அங்வுபசாரநிசுழ்ச்சி கூறுவார்போன்று அவையனைத்தும் மகனிர்ப்படிவத்
துளமைந்து கிடந்தமை விளக்குமுசுத்தானே யம்மகனிர துருவுந் திருவும் வியந்து கூ
நினாராயினர். பற்பராமணி விளக்கென்பதற்குப் பதுமராகத்தோடு மாணிக்கத்தோ
டுகளாகிய விளக்கையென்றிரண்டாக வுரைப்பினுமமையும். சுந்தரவடிவத்தாடவரை
க் காணுதலாலே துணங்கன்பூரிப்பெய்துமாதலின்நங்கன முரைக்கப்பட்டது. சமுருங் கத
வியு மென்பவற்றிற் சமுத்துத்தொடை யென்னுஞ்சொற்கடொக்குநின்றன். பெரியபு
ராணத்திலே, “எரியவிழாரத்தன் மென்பூத்தலை தொடுத்திசையவைத்து, திரள்பெறச்சு
ருக்குஞ் செச்சைமாலையோ” என்று கைகளைப் பூமாலையாக வருணித்தமையா லீண்டு
ப் பூமாலையோரண மென்றுவிதந்துரைக்கப்பட்டது. பல அங்கங்களை யுருவகித்தமை
யாலிது அநேகாங்க வுருவகவணி. (எடு)

மாதர்களெவர்க்குமுன்போய்வணங்குதற்குன்னிச்சிந்தை
யாதரவுடனேவந்துமாவணமணுகுறும்
சூதடர்கொங்கைபொற்றோள்கரிமுழல்கமக்கலாற்றாப்
பேதுறுமருங்குலோடும்பித்துறுபிடியன்னரும்.

(இ-ள்.) மாதர்கள் எவர்க்கும் முன்போய் வணங்குதற்கு உன்னி - (மற்றை
ப்) பெண்களெல்லாருக்கும் முன்னே (தாம்) சென்று (கிருட்டிண) மூர்த்தியை வண
ங்க நினைத்து, —சிந்தை ஆதரவு உடனே வந்தும் - மனவாஞ்சையோடுபோயும், —சூது
அடர் கொங்கை பொன் தோள் சுரி குழல் சுமக்கல் ஆற்றா - சூதாகிருவிபோலுந் த
னங்கனையும் பொன்மயமான தோள்களையுஞ் சுரித்த கூந்தலையுந் தாங்கப்பெறாத, —பே
துறுமருங்குலோடு பித்துறு பிடியன்னரும் - வருந்துகின்ற இடையுடனே (மதி)
மயங்கியபிடியானைக் கொப்பான மடந்தையரும், எ-று.

சிலமாதர் எல்லார்க்குத் தாம் முர்திப்போய் வணங்க நினைத்துந் கொங்கை தோ
ள் கூந்தலாகிய பாரத்தைச் சுமக்கமுடியாத மெல்லிடைவருந்துதலினாலே விரைந்து
செல்லமாட்டாதவராய் பிரமோகித மெய்தினரென்பதாம். சூது ஆகுபெயர்.

இவ்வகைகுழக்கொண்டாங்கனெழுவகைப்பருவமாதர்
செவ்வியுமழகுந்தேசஞ்செய்யபூந்திருவோடொப்பார்
மெய்வழிநின்றபோகமேகமேயனையான்றனை
மைவழிகண்ணிதோக்கிமன்னுறவணங்கிதாரே.

(இ-ள்.) செவ்வியும் அழகும் தேசம் செய்யபூந்திருவோடு ஒப்பார் எழுவகை
ப்பருவமாதர் - (இயற்கை) அழகும்(செயற்கை) அலங்காரமுமொளியுஞ் செந்தாமரை
மலரில்வசிக்கு மிலக்குமிர்து நிகரான ஏழ்வகைப்பருவமாதர்களும், —இவ்வகை ஆங்க
ண் குழுக்கொண்டு - இவ்வாறாக அவ்விதியிற் கூட்டமாகி, —மெய் வழி நின்ற - உண்
மைவழியில் நிலைபெற்ற, —போக மேகமே அனையான் தன்னை - காலமேகம்போலு நீல
வண்ணராகிய கிருட்டிணமூர்த்தியை, —மை வழி கண்ணின் நோக்கி - (திட்டிய) அஞ்
சனம்வழிகின்ற நயனங்களாற்பார்த்து; —மனன் உற வணங்கினார் - நெஞ்சுவந்து ப
ணிந்தார், எ-று.

மெய்வழிநீற்றல் அறவிகள் புரியுந் தூயதவமார்த்தத்தில் விளங்கி நிற்றல். போகமேயணையானென்பதற்கு - போகமழையைக்காலுகின்ற மேகம்போன்றவரென்றுரைப்பினுமாம். மைவழிதல் ஆதரவுமிகுதியாற்றுவிக்குந் கண்ணிராழ்கரைந்து மையொழுதுதல். செயற்கையழகு ஆடையணிகலன்களாற் றைபுனைந்து பிறப்பித்தவழகு. ன்மூலகைப் பருவமுமொன்றோடொன் றெவ்வாது வேறுபாடுள்ளன வாதலிற் பருவம் பற்றித் திருவோடுவமித்தன் மாறுபாடாமாதல் நீண்டுச்செவ்வி யென்பதற்குப் பருவமென்று பொருள்கடறுவது சிறப்பினும். திருவோடொப்பார், மேகமேயணையானென்பன - பண்புபற்றிவந்த வுலகமயணிகள்.

(௭)

வேறு.

மாடம்பயிலுமணித்தோரணவீதி
நீடஞ்சனக்கனெருங்கித்தடுமாற
வாடம்பாக்கொண்டலன்னாணையாபாத
சூடங்கருகித்தொழுதார்சிலமாதர்.

(இ-ள்.) மாடம் பயிலும் மணித் தோரண வீதி - மானிகை மிகுந்துள்ள அழகிய தோரணந்துங்குகின்ற வீதியில், - சிலமாதர் - சிலபெண்கள், - நீடு அஞ்சனக்கண் றெருங்கித்தடுமாற, - (தங்கன்) மைதிட்டிய நெடிய கண்கள் றெருக்கமுற்று அங்குமிங்குஞ் சென்றுலைய, - ஆடம்பரக் கொண்டல் அன்னாணை - ஆடம்பரமான மேகம்போன்ற கிருட்டிணரை, - ஆபாத சூடம் சருகித் தொழுதார் - பாதிமுதன் முடிவறையுஞ் சிறித்துப்பணிந்தார். ஏ-று.

ஆவென்பது வடமொழியுபசர்க்கம். ஆடம்பரம் இடம்பம். ஆடம்பரக்கொண்டலன்னாணை என்பது விகாரவுவமையணி.

(௮)

கங்கைதருபொற்கழலான்மணிமாப்பிற்
கொங்கைமுகுளங்குழையும்படியாகச்
சங்கையறமெய்தழுவுதற்குத்தம்மினுந்தஞ்
செங்கைமலர்பதறச்சென்றார்சிலமாதர்.

(இ-ள்.) சிலமாதர் - (மற்றுஞ்) சிலபெண்கள், - கங்கைதரு பொற்கழலான் மணிமாப்பில் - கங்கானதியைத் தோற்றுவித்த பொன்மயமான பாதக்களையுடைய கிருட்டிண மூர்த்தியினது (கௌத்துவ) மணிபொருந்துங் மாப்பிலே, - கொங்கை முகுளம் குழையும் படியாகச் சங்கை அற மெய் தழுவுதற்கு - தங்கன் தனங்களாகிய மொட்டிகுள் குழுங்கும்படி ஐயமின்றி மெய்யுறவணையும் பொருட்டு, - தம்மினும் தம் செங்கை மலர்பதறச் சென்றார் - தங்கனக்காட்டிலும் தங்கன்சிவப்பான கையாகிய மலர் பரபரக்கப்போயினார். ஏ-று.

விட்டுணுவினுடைய பாதத்திற் கங்கையுற்பவித்த தென்பது “கங்கைமாரதி கால்வழிகருணையங்கடலே” என இவ்வாசிரியர் பிண்குறியதாலும் விளங்கி நின்றது. “பணியிடைத்துயில்பவன் பரந்தமார்பிடை, மணியினைவேகடம் வகுக்குமாறுபோல” என்று பிறரு மோதுதலான் மணிமாப்பென்பதற் கங்கனம் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தாமரை

முருள மென்றவது கோங்கமுருள மென்றவது வரைந்து கூறுது பொதுப்பட முருளமென்றானால் அவ்விரண்டனு னொன்றுகொள்ச. (எக)

வண்டுமலர்சரும்பாம்வண்ணப்படையானைக்
கண்டனையகண்ணிறைந்தகாயாமலர்வண்ணன்
செண்டுதரித்தோன்றிருப்பவளத்தாரமுத
முண்டுமனத்தினுலுய்ந்தார்சிலமாதர்.

(இ-ள்.) வண்டு மலர் சரும்பு ஆம் வண்ணப்படையானைக் கண்டனைய - வண்டு களாகிய நாளும் பூக்களாகியபாணமுங் சரும்பாகிய வில்லுமாகிய சிறந்தபடைக்கலமுடைய மன்மதனைக்கண்டாற்போன்ற (உருவொப்புமையுடைய),—கள் நிறைந்தகாயாமலர்வண்ணன் - தேன்றதும்பிய காயாம்பூப்போலும் நீலநிறத்திருமேனியரும்,—செண்டு தரித்தோன் திருப்பவளத்தி ஆர் அமுதம் - செண்டுநாங்கினவருமாகிய கிருட்டிணமூர்தி தியினதுபவளம்போலுஞ் செய்யவண்ணத்திருவதரத்து அரிய அமுதத்தை,—மனத்தினு ல் உண்டு - மனோபாவவையினுற் பருகி,—உய்ந்தார்சிலமாதர் - (உயிர்கீங்காது) உய்திபெற்றார் சிலபெண்கள். எ-று.

கண்டாலனையவெனற்பாலது கண்டனையவென விராமாயிற்று. கண்டனையவண்ணன், மலர்வண்ணனைனத் தனித்தனிகட்டிக் கண்ணிறைந் வென்பதற்குக் கண்களிலிறைந்தவென்றுவண்ணனுக்கேற்றியுரைப்பினுமாம். பவளம் உவமவாகுபெயர். ஆரமுதமென்பதற்கு நிறைந்தவமுதமென்றுரைப்பினுமமையும். காயாமலர்வண்ணனைன்பதுபண்புபற்றியவுவமை. (அ0)

வஞ்சம்பரில்சகடவாளசுரன்மாளவிறம்
கஞ்சன்படவுதைத்தகாலானைக்கண்டுருகி
யஞ்சம்புமெய்யுருவவைம்புலனுஞ்சோகமுற
நெஞ்சந்தடுமாறநின்றார்சிலமாதர்.

(இ-ள்) சிலமாதர் - சிலபெண்கள்,—வஞ்சம்பரில்சகடவாள் அசுரன்மாய - மாயஞ் செய்கின்ற சகடாசுரனென்னும் வாட்படையோன் நாசமாகவும்,—விறல் கஞ்சன்பட - வீரனாகிய கஞ்சன்மாயவும்—உதைத்தகாலானைக்கண்டு உருகி-உதைத்தபாதங்களையுடைய கிருட்டிணமூர்த்தியைப் பார்த்து (மனம்) உருகி,—அஞ்ச அம்பும் மெய் உருவ - (மன்மத) பஞ்சபாணங்களுந் தேகத்தை துளைத்துப் பறியவும்,—ஐம்புலனும் சோகம் உற - பஞ்சப்பொறிகளுந் துன்பமடையவும்,—நெஞ்சந் தடுமாற நின்றார் - மனஞ்சஞ்சலப்படவு நின்றனர். எ-று.

சகடாசுரனாவன் கிருட்டிணரைக் கொலைசெய்யும்படி கஞ்சனானைப்பப்பட்டவசுரன். இவன் சகடவடிவெடுத்து ஆயப்பாடியிலேசென்றுற்றுச் சிறுவர்களேறியுலாவி விளையாடுதற்கமைந்து நின்று வழங்குநாளிற் குழந்தைப்பிராயத்துக் கிருட்டிணருமுலாவி விளையாடு நியித்த மச்சகடத்திலேற, ஓடுவதுபோற் பாவனைகாட்டி ஆகாயத்திலுயர்ந்தெழுந்துபோக வதனைக்கிருட்டிணர் நோக்கி யிதமோசயத்தன மென்றுணர்ந்து, அவ்வசுரனை யுதைத்து வீழ்த்தி நாசஞ் செய்தனர். இதனை “உயர்சகடம் விழ

வுதைத்துப் பொதுவர்தமனை வளர்த்தமாலே” என்றிவ்வாசிரியர் வகுப்பதானுமுணர் க. அஞ்சனைக்கொன்ற சரிதம் பின் விரித்துரைக்கப்படுமிடத்திற்கு. மாளவுதைத்த, படவுதைத்த வென்று கூட்டுக. ஐந்தம்பெனற்பாலது அஞ்சம்பென்று போலியாயிற் று. மெய்யுருவ வென்பதிலெச்சஞ் சோகமுதுதற்கேதுவாய் நின்றது. விடயதுகர் ச்சியுடைய பொறிகளுக்குச் சோகமேயன்றி விடயமாகிய புலன்களுக்குச் சோகமில்லை யாதலின்; ஈண்டுப்புலனென்பது பொறியையுணர்ந்தி ஆகுபெயராய் நின்றது. ஐ ந்தம்புமெய்யுருவ வென்று சுருங்கச்சொல்லாயுரைப்பினும் மன்மதபாணநான்கின் என் னு பின் கூறப்படுதலானும் ஐந்தாவது பிரயோகிக்கப்படுவதாகிய நீலோற்பலபாணமுயி ர்கவரவல்லதாதலானும், அதனைப்பொழித்தேனைய நான்குபாணங்களுமே சோகமுதுத ர்கேதுவாய்ப் பிரயோகிக்கப்பட்டனவென்று கொள்ளுக. (அசு)

தங்கள் குலமுன்றிற்றலையாய மும்மதத்து
வெங்கண்மதமாமிகைவருவோன்மெய்ந்நோக்கி
யங்கண்மிளிரவரும்புருவவின்முரியத்
திங்கணுதல்வேர்வோடநின்றூர்சிலமாதர்.

(இ-ள்.) சில மாதர் - சிலபெண்கள், —தங்கள் குலமுன்றில் - தங்களுடைய மாளிகை களின் முற்றத்தருகே, —தலையாய மும்மதத்து வெங்கண் மதமாமிகை - தலைமையான மும்மதங்களை யுங் கொடுங்கண்மையையுந் செருக்கையுமுடைய யானையின்மேல், —வ ருவோன் மெய் நோக்கி - வருகின்ற கிருட்டிணருடைய திருக்கோலத்தைப்பார்த்து, — அம் கண் மிளிர - அழகிய கண்கள் ஒளிகூரவும், —அரும் புருவ வில் முரிய - அருமை யான புருவங்களாகிய விற்கள் முரியவும், —திங்கள் துதல் வேர்வு ஓட நின்றூர் - பிறைபோன்ற நெற்றிவேர்வைநீர்சிந்தவுகின்றனர். எ-று.

முன்றிற்றலையென்றுகூட்டித் தலையென்பதை யேழாமுருபாகவும், ஐயமும் மத த்தென்பதற்கு உண்டாகிய மும்மத மென்பதுபொருளாகவுங் கொள்ளினுமமையும். முன்னே மும்மத மென்றதனை பிற்குறியமதஞ் செருக்கெனப்பட்டது. வெங்கண் - வன்சண்மை; கோபாக்கினிசாறுங் கண்ணென்னுமாம். இப்பொருட்கு வெம்மையாகு பெயர். “தாறெனக்கண்ல் சொரிததுகண் யானையே” என்றார் பிறரும். அம் கண் மி ளிர வென்பதற்கு, நீர் கண்களினிறந்து விளங்கவென்றுரைப்பினுமாம். (அஉ)

காலமுகிலுமலர்க்காயாவுமன்னதிருக்
கோலமுடையோன்குலவுமணிப்பூண்மார்பின்
மாலேநுந்துளபமன்றலுக்குவாணயன
நீலவரிவண்டாகிநின்றூர்சிலமாதர்.

(இ-ள்.) கால முகிலும் காயாமலரும் அன்ன - (கார்) காலமேகத்தையுங் காயா ம்பூவையும் போன்ற நீலமான, —திருக்கோலம் உடையோன் குலவு மணிப்பூண்மார்பி ல் நறும் துளபமாலே மன்றலுக்கு - சுந்தரவடிவுடையோராகிய கிருட்டிணரது பிரகா சியானின்ற (கொத்துவ) மணியணிபொருந்திய மார்பிற் புனைந்த சுகந்தமான துழாய் மாலேமணத்துக்கு, —வாள் நயனம் வரிநீலவண்டாகிச் சிலமாதர் நின்றூர் - வாட்படை க்கு நிகரான கண்கள் வரிபொருந்திய நீலவண்டென்போற் றெடூர்ந்துசெல்லவிட்டு (வா ட்சித்துச்) சிலபெண்கள் நின்றனர். எ-று.

மணத்தைவிரும்பி மாலையைத்தொடர்ந்த வண்டுடோல விழிகளைச்செலுத்தி வாஞ்
சித்து நோக்கி நின்றனரென்பதில், மாலைமன்றுக்கென்பது மாதர்மேற்செல்லங்கால்,
மாலையிடப் பெற்று மணஞ்செய்வது குறித்தென்று சிலேடைப்பொருடொளித்தவாறு
ங்காண்க. வான் நயனநீல வரிவண்டென்பதற்கு, ஒளிபொருந்திய விழிகளையுடைய நீ
லவரிவண்டுகள்போலாகி பென்றுரைப்பினுமையும். இச்சுவியுமிதற்கு முன்னுற்றபத்
துக்கவியுமாகிய பதினொருக்கவிகளினுள் சிருங்காரரசாலங்காரஞ் சிறந்துவந்தது. (அசு)

வேறு

மங்கையர்பலருயிங்ஙன்மன்மதபாணநான்கி
லிங்கிதவின்பமெய்தியின்னுயிரோடுநிற்பப்
பங்குறவந்தவந்தப்பாண்டவரைவரோடுங்
கொங்கவிழ்துளபத்தாரான்குந்நிவாழ்கோயில்புக்கான்.

(இ-ள்.) மங்கையர் பலரும் - எழுவகைப்பருவமாதரும், —இங்ஙனம் - இவ்வாறு
க, —மன்மத பாணம் நான்கின் - மன்மதனுடைய நான்குபாணங்களினால், —இங்கித இ
ன்பம் எய்தி - மனக்குறிப்பினாலே இன்பதுகூர்ந்து, —இன் உயிரோடு நிற்ப - (இறந்தப
டாமல்) தீத்திப்பான உயிரொன்றுடனே நின்றாராக, —கொங்கு அவிழ் துளபத்தாரா
ன் - நறுமணத்துடனலர்ந்த துளபமாலை புனைந்த கிருட்டிணர், —பங்குறவந்த அந்தப்
பாண்டவர் ஐவரோடும் - (தமது) பாங்காகவந்த அப்பஞ்சபாண்டவர்களோடும், —குந்
தி வாழ் கோயில் புக்கான் - குந்தாதேவி வாசஞ்செய்கின்ற மாளிகையிற் பிரவேசித்
தார். எ-று.

மன்மதபாணமைந்தேயாகவு மீண்டுநான்கென்றது சாக்கரடெய்துவிக்கு நீலோற்
பலமலரம்பையொழித்தொழிந்தவற்றை. மெய்யுறுமின்பதுகூர்ச்சி வாயாமையானிங்கி
தவின்பமொன்றே பெற்றனரென்பதாம். மனோபாவனையிலாவதில் வின்பதுகூரப் பெற்
றவுயிராதலி னின்றனவிரென விசேடிக்கப்பட்டது. நிற்பவென்னும் வினையெச்சம் புக்
கானென்னும் பிறகுந்தாவின் வினைகொண்டுமுடிந்தது. (அசு)

கொற்றவரைவர்தம்மைக்குருகுலம்விளங்குமாறு
பெற்றவள்பாதம்போற்றிப்பிறப்பிறப்பறுக்கவல்லோன்
மற்றவள்வாழ்த்தவாழ்த்தமனமகிழ்த்தமிழின்வந்த
பொற்றொடிபணிவுமேனைப்பூவையர்பணிவுங்கொண்டான்.

(இ-ள்.) பிறப்பு இறப்பு அறுக்க வல்லோன் - (தம்மைவழிப்புகின்றவருடைய)
சனனமரணங்களை நீக்கியருளத்தகுந்தோராகிய கிருட்டிணர், —குருகுலம் விளங்கு
மாறு கொற்றவர் ஐவர் தம்மை பெற்றவள் பாதம் போற்றி - குருவம்மிசந் துலங்கும்
படி (தருமன் முதலான) அரசரைவரையும் பெற்ற குந்தாதேவியினது பாதங்களைத்து
தித்து, —மற்று அவள் வாழ்த்த வாழ்த்த மனமகிழ்த்து - அக்குந்தாதேவி வாழ்த்துந்
தோறும் அகமகிழ்த்து, —அழுவின் வந்த பொன் தொடி பணிவும் ஏனைப்பூவையர் பணி
வுங்கொண்டான் - யாகாக்கினியிறப்பவித்த திரௌபதியினது வணக்கத்தையும் (சுபத்தி
ரைமுதலான) மற்றமங்கையாறு வணக்கத்தையும் பெற்று ஆசீர்மொழிந்தார். எ-று.

மற்று அசை, நஞுவன் சகாதேவனிருவரையு மீன்றவண்மத்திரையாதலின், ஐவர் தம்மையின்றவளென்னுது பெற்றவளென்றும், கிருட்டிணர் தேவராசலாலுங் குந்தாதேவி மாமிபாதலாலும் பணிந்தென்னுது போற்றியென்றும், திரௌபதியாதியோர் தங்கை முறையினராதலிற் பணிவுக்கொண்டானென்றுங் கூறினார். பணிவுகொண்ட முறையிற்றானே யவர்கட்காசியெய்தலு மடங்கினிற்றலி னதுவிரித்துரைக்கப்பட்டது. கிருட்டிணருடைய செய்திகூறலே, ஐவரும் தம்மைப்பெற்றவன் பாதம்போற்றி வாழ்த்துப்பெற்றதுந் திரௌபதியாதியருடைய பணிவுகொண்டதுங் கூறுதே யமைந்தன. பொற்றொழு மூன்றும்வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துற்ற அன்மொழித்தொகை. (அரு)

அரசவைக்கணிசெய்சிங்கவாசனத்திருத்திவெற்றி
முரசடைத்துவசவேந்தன்முசமலர்ந்திருந்தகாலை
விரைசெயப்புரவித்திண்டேர்வீமனைமுதலோரெங்கு
முரைசெலக்கவர்ந்தசெல்வங்காட்டினின்றுரைசெய்தாரே.

(இ-ள்.) வெற்றி முரசு உடைத் துவசவேந்தன் - வெற்றிமுரசுக்கொடியினனாகிய தருமராசன், - அரசு அவைக்கு அணிசெய் சிங்க ஆசனத்து இருத்தி - இராசசபைக்குச் சிறப்பைச்செய்கின்ற சிங்காசனத்திலே (கிருட்டிணரை) அமர் வித்து, - முசமலர்ந்து இருந்த காலை - முசமலர்ச்சியுற்றுத் தானுமிருந்தபோது, - விரை செயப்புரவித் திண்டேர் வீமனை முதலோர் - வேகமாய்ச்செல்லும் வெற்றிக்கிளைந்த குதிரைகளையுந் திண்ணிய தேர்களையுமுடைய கீமானையோர், - எங்கும் உரை செல்லக் கவர்ந்த செல்வங் காட்டி நின்று உரை செய்தார் - எல்லாத் தேயங்களிலுந் தங்க்ளாளுஞ் சூரபைரும்வண்ணம் (வென்று தாங்) கவர்ந்த செல்வங்களைக் (கிருட்டிணருக்குக்) காண்பித்து நின்று மொழிந்தார். எ-று.

ஏகரமீற்றசை. இருந்தகாலையென்றும் கின்றுரை செய்தாரென்றுங்கூறியதாற்றகுதியுபசாரம் விளக்கியவாறுந்காண்க. உரையென்பதற்குக் கீர்த்தியெனினுமாம். செல்வென்பது தொகுத்தல் விகாரம். செயவென்பது வடமொழியெட்டாமொற்று மதிலேறிய அசுரவுயிருந் திரிந்துவந்தது. செல்வங்களைவன பொன்னு மணியும் புரவியுந் தேருமுதலாயின. (அசு)

முன்னரமேதஞ்செய்வான்முடிச்சராசந்தனென்னுங்
கின்னரர்பாடுஞ்சீரான்கிளப்பருஞ்சிறையில்வைத்த
வந்நரபதிகளோடுமவன்மகன்மாகதேச
னெந்நரபதிகளுக்குமிரவியேயென்னவந்தான்.

(இ-ள்.) முடிச்சராசந்தன் என்னும் கின்னரர்பாடும் சீரான் - மகுடவர்த்தனனாகிய சராசந்தனென்று சொல்லப்படுங் கின்னரர்பாடுங் கீர்த்திமானியிருந்த வேந்தனவன், - முன் நரமேதம் செய்வான் கிளப்பரும் சிறையில் வைத்த - முன்னாளிலே நரமேதமாகஞ் செய்தற்பொருட்டுச் சொல்லுதற்கரிய காவற்சாலையில் வைத்த, - அந்நரபதிகளோடும் - அந்நரேந்திரர்களோடும், - அவன் மகன் மாகதேசன் - அச்சராசந்த குமாரனாகிய மகததேசாதிபதி, - எந்நரபதிகளுக்கும் இரவியே என்ன வந்தான் - எல்லாவரசாக்கு மாதித்தனென்று சொல்லுமாறு (தோற்றமுடையனாய்) வந்தான். எ-று.

தொன்றுதொட்டநெடுநிலவேந்தனென்பார் முடிச்சரசந்தனென்றும், தேவசாதி யாராலும்வியந்துரைக்கப்படுமார்கீர்த்தியனென்பார் கின்னரர்பாடுஞ் சீரானென்றும்பெ யர்க்குமுன்னும் பின்னுங்கூறிய வடைமொழிகளானே யவன்பெருமை கூறுமுகத்தார் சுகதேவனுடைய வுயர்வுவிளங்குதலி விரவியெயென்ன வந்தானென்றும் கூறினார். இ வளை யிரவியென்னவே யேனைவேந்தரை மதிஞருச்சுக்கிரன் முதலிய மற்றக்கிரகங் களோடொப்பித்தாரென்பதும் பெறப்பட்டது. (அ௭)

அரும்பனைக்கொடியோனாகியவயர்த்தவனீராகும்
பொரும்படைச்சேனைவெள்ளப்பூருவின்குலத்துளோர்கள்
கரும்பனைத்தடக்கைவெங்கட்கரிமுதற்சேனையோடு
மிரும்பினைக்குழைக்குநெஞ்சர்யாவரும்பிண்டிமொய்த்தார்.

(இ-ள்.) அரும்பனைக்கொடியோன் ஆதி - அரிய பனைத்துவசனாகிய வீட்டுமன் முதல், —அரவு உயர்த்தவன் ஈராகும் - சர்ப்பகேதன வினுதியான, —பொரும்படைச் சேனை வெள்ளப் பூருவின்குலத்து உள்ளோர்கள் - பொருகின்ற படைக்கலங்களையும் நால்வகைச்சேனையுமுதலியவையுமுடைய பூருவின் மரபிலுள்ளாரும், —இரும்பினைக் குழைக்கும் நெஞ்சர் யாவரும் - இரும்பை நெகிழ்விக்கும் வன்னெஞ்சராகிய ஏனைய ரசர்களும்கூடும், —கரும் பனைத் தடக்கை வெங்கட்கரிமுதற் சேனையோடும் - கரிய பனை போலநீண்ட கையையுடைய யானைமுதலான சதுரங்கசேனைகளோடும், —எண்டி மொ ய்த்தார் - விரைந்து வந்து நெருங்கிவைகினார். எ-று.

இவர்களுது வன்னெஞ்சொடு நோக்குங்காற் கடினமான இரும்பு குழைவுறு நெ கிழ்ச்சிப் பொருளென்று சொல்லத்தகு மத்தனை கடின மனமென்பார் இரும்பினைக் கு ழைக்கு நெஞ்சரென்றார். இதனானே, புறங்காட்டாது நின்று பகைவரைச்சொல்லும் போர்மறத்தொழிலிற் சிறந்தவரென்று கூறத்தரியத்தவங்கூறியதாயிற்று. எண்ணெய் விரைத்துறலென்பது முன்விரித்துரைத்தது காண்க. (அ-அ)

இந்திரபுரிக்குமிந்தவிந்திரபுரிக்குந்தேவ
ரந்தரமறிவுறாமலதிசயித்துவகைகூரச்
செந்திரமடந்தைக்குள்ளசெல்வங்களனைத்துஞ்சேர
வந்ததுபோலும்வேள்விமாநகர்த்தோற்றமம்மா.

(இ-ள்.) வேள்வி மாநகர்த் தோற்றம் - யாகாரம்பத்தொடு பொருந்திய பெரிய ந கரத்தின் (பொலிவுத்) தோற்றம், —தேவர் - ஆமார்உள், —இந்திரபுரிக்கும் இந்த இந்திர புரிக்கும் - (தமது) இந்திரலோகத்திற்கும் இவ்விந்திரப்பிரத்தத்திற்கும், —அந்தரம் அறி வுறாமல் அதிசயித்து உவகை கூர - வேறுபாடறியாமல் அற்புதமெய்தி மகிழ்ச்சி மிஞ் ச, —செந்திரு மடந்தைக்கு உள்ள செல்வங்கள் அனைத்தும் சேர வந்தது போலும் - அழகிய மகாலட்சுமிக்கு (உரிமையுடையவளாய்) உள்ள செல்வங்களெல்லாம் ஒருங் கேவந்தெய்திய தன்மையைப்போலும். எ-று.

அம்மா அதிசயப்பொருடருமிடைச்சொல். செல்வங்களனைத்தும் பகுதி பகுதி யாக வாராதொருங்கே வந்தமைந்தன வென்பதுணர்த்திய அனைத்து மென்பதின்மேற் சேரவென்றுங் கூறினார். வந்தது எண்ணெய்தொழிற் பெயராய் நிற்பதின் அனைத்து

மென்னும் பன்மைக்கு வழுவின்றி முடிபாயிற்று. வேள்வி செய்தற்பொருட்டுப் பல தேயங்கனையும் வென்று கவர்ந்த பஃறிதப் பொருட்பொலிவு மலங்காரப்பொலிவு மமைந்திருந்த மாநகரமாதலின் அந்நகரமுமயித்துக்கறினார். செல்வமுஞ்சிறப்பு மின் பழு முதலாயின குறையின்றி நிறையப்பெற்றிருத்தலின லீந்திரபுரிக்கு மிந்திரப்பிரந்த நகர்க்கு மந்தரமதிவுறலரிதாயிற்று. அதிசயித்தது விண்ணுலகச் சிறப்பு முதலாயின மண்ணுலகிலிவ்வாறமைந்தமை நோக்கி யென்க. அல்லதூஉம் விண்ணுலகத்தினின்று போந்தும் பிறிதொருபுதியை யடைந்திலோம் விண்ணுலகிற்குநே நின்றவராகின்றோமென்றதிசயித்தனரென்று கொள்ளினுமாம்.

(அக)

தோரணவீதிதோறுந்தூரியமுழக்கந்தன்னி
 னாரணமுழக்கமிஞ்சவந்தணராகியுள்ளோர்
 காரணமுணர்ந்தோர்வேள்விக்கனன்முகமாகத்தேவர்
 பாரணம்பண்ணவிட்டபைம்பொன்னேடுகையிற்சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) தோரண வீதிதோறும் - தோரணங்கள்வாய்ந்த வீதிகளெங்கும், - தூரியமுழக்கம் தன்னின் ஆரண முழக்கம் மிஞ்ச - மங்கலபேரிகை யாரவாரத்தினும் வேதாத்தியயனகோஷம் அதிகப்படி, - அந்தணராகியுள்ளோர் காரணம் உணர்ந்தோர் - பூசுரர்களும் வேததாற்பரியங்களை நன்குணர்ந்த முனிவர்களும், - கனல் முடமாகத்தேவர் பாரணம்பண்ண இட்ட - அக்கினிவாயிலாகத் தேவர்கள் அவியேற்றுமுகரும்படி ஆக்கப்பட்ட, - பைம் பொன் வேதிகையில் சேர்ந்தார் - பசும்பொம்மயமான வேதிகைக்கணியராய்ச் சென்றிருந்தார். எ-று.

தூரியமுழக்கத்தன்னி னாரணமுழக்க மிஞ்ச வென்றதனால், வேதாத்தியயனஞ் செய்யும் பூசுரர்மிகுதிகுறியதாயிற்று. தேவராயினோர் யாவரைக்குறித்தாயினும் அக்கினியில் அவிசொரிய அவ்வவியை அக்கினியேற்றவ்வுத்தேவர்க்குச் சேர்ப்பதாத்திற் கனன் முகமாகத் தேவர் பாரணம்பண்ண வென்றார். “கலைக்கொழும் தழுஞ்சக்கலைவன் டவ்வினையோர், சுவைக்கவினன்முதாயின” என்று திருவிளையாடற்புராணங் கூறியது ந்காண்க. வேதிகையாவது யாகசாலையி லோமகுண்டத்தருகே உன்னதமாகச்செய்யப்பட்ட மண்டபம். வேதிகைக்கணித்தான இடத்தை வேதிகை என்றது சமீபலக்களை.

சுமெனற்கலுமுனாகச்சருதியின்படியேகோட்டி
 நடுவுறத்திசைகனான்குநான்குவெள்ளேறுகோட்டி
 வடுவறச்சமைத்தசாலமண்டபந்தன்னேநோக்கிற்
 கடவுளர்க்கமைத்தயாகதலமெனக்கவினிற்றம்மா.

(இ-ள்.) சுமம் அனல் - சுமிகின்ற அக்கினிகுண்டத்தை, - சுருதியின்படி - வேதவிதிப்படி, - நடுவுற - மத்தியிற்பொருந்த, - கலுமுனாக் கோட்டி - சுருடாகாரமாகச் செய்து, - திசைகள் நான்கும் நான்குவெள்ளேறு கோட்டி - (அந்நாயகுண்டத்திற்கு) நார்த்திசைப்புறத்தும் வெள்ளிய நான்கு இடபாகாரமாக (உப) குண்டங்க்களையமைத்து, - வடுவறச்சமைத்த சாலமண்டபந்தன்னை - குற்றமின்றிச்செய்த யாகசாலமண்டபத்தை, - நோக்கில் - உற்றுநோக்கின், - கடவுளர்க்கு அமைத்த யாகதலம் என்னக் கவினிற்று - (இந்திராதி) தேவருக்காக்கப்பட்ட யாகசாலையப்போலச் சிறந்து விளங்கிற்று. எ-று.

அம்மா அதியயப்பொருட்டு. ஆசுவென்பதனை ஏற்றோடுக்கட்டுக. நாயகருண் டத்தைக் கலுழுவடிவாகவும் உபருண்டங்ளை இடபவடிவாகவுமமைத்தது வைணவமத ம்பற்றியாம். சுடுமனல் அடையடுத்தானியாகுபெயர். கவினிற்றென்பது பெயரடி யாகப் பிறந்தவினை. (கக)

வேறு.

திருந்தமெய்ஞ்ஞானமுந்தெளிந்ததெய்வத
வருந்தவமுனிவர் பேரவையின்மேன்மையாற்
பெருந்தகைநாபியம்பெருமன்வாழ்வுபோன்
திருந்ததுகுருபதியாகசாலையே.

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானமும் திருந்தத் தெளிந்த - (வேதத்திற் கிரியாகாண்டத்தை யேயன்றி) உண்மையான ஞானகாண்டத்தையு நன்குணர்ந்து தெளிந்த, —தெய்வத அ் ருந்தவமுனிவர் பேரவையின் மேன்மையால் - தெய்வத்தன்மையானசெயற்கரியதவத்தா ன்மேம்பட்ட முனிவர்தங்கியபெருமையான சபாவிசேடத்தால், —குருபதியாகசாலை - குருகுலோற்பவாகிய தருமராசனுடைய யாசசபாமண்டபமானது, —பெருந் தகை நாபியம் பெருமன் வாழ்வுபோன்று இருந்தது - பெருந்தகைமையினையுடைய விட்டுணு மூர்த்தியினது உந்தியங்கமலத்துதித்த பிரமதேவர்வாழ்வு சத்தியலோகம்போற் சிறந் திருந்தது. எ-று.

ஏகாமீற்றகை. பெருந்தகை பண்புத்தொகைப் புறத்துவந்த வனமொழித்தொகை. வாழ்வுதொழிலாகுபெயர். பிரமதேவர்க்குச் சமமான ஞானவதிவினையுடைய முனிவ ர்வசித்தலாற் பிரமலோகத்தை யுலமைகிறார். சிட்டராயினோரிருக்குஞ் சபைபேர வையும், ஏனையோரிருக்குஞ்சபை சிற்றவையுமென்திருவகையுண்டாதலிற் சிற்றவையன் றென்பது குறித்தற்குப் பேரவையென்றடைகோடுத்துக் கூறப்பட்டது. (கஉ)

யாதவகுலத்தினுக்கிறைவனாகிய
மாதவனிணையடிவணங்கிமற்றுள
பூதலத்தரசெலாம்பொருந்துபொற்பின
லோதநீர்வண்ணன்வாமூலகுபோன்றதே.

(இ-ள்.) யாதவ குலத்தினுக்கு இறைவன் ஆகிய மாதவன் இணை அடி வணங்கி - யாதவகுலத்தகிபதியான கிருட்டிணருடைய உபயபாதங்களையும் பணிந்து, —மற்று உ ள்ள பூதலத்த அரச எல்லாம் பொருந்து பொற்பினல் - பூயியிலுள்ள வரசரெல்லா ன் சேர்ந்திருக்குஞ் சிற்றபினல், —ஒதநீர் வண்ணன் வாழ் உலகு போன்றது - பெரு க்கான கடல்போலங் கருகிறத்தினையுடைய விட்டுணுமூர்த்தி வீற்றிருக்கின்ற வையு ண்டலோகத்தை நிர்த்தது. எ-று.

ஏயு மற்று மகை. கிருட்டிணருமரசராதலின் மற்றென்பது வேறென்னும்பொ ருளில் வந்ததெனினுமாம். மாதவன் இலக்குமிகாந்தனென்னும் பொருட்டாதலின் வி ட்டுணுவின்வதாரமான கிருட்டிணரை மாதவனென்றதபசாரம். கிருட்டிணரைப் பெ ருமையாகக்கொண்டு பெருந்தொகையின் நிருக்கப்பெற்ற சபாமண்டபம் விட்டுணுவைப் பொருளாகத் தியானித்துக்கொண்டு பெருந்தொகையினர் வசிக்கும் வையுண்டத்தை யொத்ததென்றதாயிற்று. (கங)

விதியினுமுயர்ந்ததொல்வியாதன்மேதினி
பதிகளாகியதிற்பாண்டுமைந்தரை
மதியினிலொருபுடைவருகென்றன்பினாற்
நிதியுறச்சின்மொழிசெவியிற்செப்பினான்.

(இ-ள்.) விதியினும் உயர்ந்ததொல் வியாதன் - பிரமாவின் முயர்வுடைய பழையவியாதமுனி, —மேதினி பதிகளாகிய திற்பாண்டு மைந்தரை மதியினில் அன்பினால் ஒருபுடை வருக என்று - பூமிக்கரசர்களாய் வந்த வலியபாண்டுசுமாரர்னைவரையும் மனப்பிரீதியோடும் ஒருதனியிடத்தில் வருகவென்றழைத்து, —சின் மொழி செவியில் திதி யுறச் செப்பினான் - சிலவார்த்தைகளை அவர்களுடையமாதங்களில் நிலைபெறும்படி போதித்தான்.

வியாதன் விட்டுணுவினமிசாவதாரமாதலின் விதியினுமுயர்ந்தவென்றும், முன்னிந்திரராயிருந்து பின்பு பூமியரசராயினபையின் மேதினிபதிகளாகிய வென்றும், சபையாரதிகுறுகரைக்கவேண்டுஞ் செய்தியாதலின் ஒருபுடைவருகென்றுஞ் செவிநிற் செப்பினானென்றுங் கூறினார். “ராதலினிலவுமுன் கலையின்பன்மையிற், கோத்துபோர்சலுகொண்டு வேலைசூழ், மேதினியதனிடை வியாதனைன்றிடும், போதசமுனியெனப் போர்த்துவைகுதி” என்பதன்ளிப்ட கந்தபுராணவிறையால் வியாதமுன்கிட்நுணுவினம்சமாயவதரித்ததுணர்க. பாண்டவர் முன்னிந்திரரென்பது பிற்கவியுரைகளாலறிக. இரகசியசெய்தியை யொருபுடையழைத்துரைப்பது மதியென்றுகொண்டு, அன்பினுலென்பதனைச் செப்பினானென்பதனோடியைய வுரைப்பினுமமையும். அன்பினுலென்பதின் மூன்றாமுருபு விசேடணப்பொருளில்வந்தது.

(கசு)

இங்கிதத்திந்திரரென்பர்யாவருஞ்
சங்கரன்விதியினுற்றரணிபாலராய்
வெங்கனற்றோன்றியமின்னையவரு
மங்கலம்புவிமகள்வழக்கினெய்தினார்.

(இ-ள்.) இங்கிதத்து - மனக்குறிப்புடன், —யாவரும் இந்திரரென்பர் - (பூர்வசன் மமுனரவல்லோர்) எல்லாரும் (உங்களைமுன்னே) இந்திரராயிருந்தவரென்று சொல்லுவார்கள், —சங்கரன் விதியினால் - மகாதேவருடைய ஆஞ்ஞையினால், —தரணி பாலராய் - பூமியிலவதரித்தவராய், —வெம் கனல் தோன்றிய மின்னை - (முன்னே நாளாயணியாயிருந்துபின்) வெப்பமான (யாக) அக்கினியிலுதித்த திரைபதியை, —ஐவரும் புவிமகள் வழக்கின் மங்கலம் எய்தினர் - (நீவிர்) ஐவரும் பூவுலகைப் பின்னமின்றிய ரசாரும் வழக்கத்தைப்போல ஒத்து விவாசஞ்செய்தீர். என்று.

யாவருமென்பதற்கு நீர்யாவருமென்றும், என்பரென்பதற்கேற்ற வெழுவாய்வருவித்து முரைப்பினுமமையும், சங்கரன்விதியினுலென்பதைக் கனற்றோன்றியதற்குங் கொள்ளுக. நாளாயணியென்பான் தவஞ்செய்து வேண்டிக்கொள்ள மகாதேவர் அவருக்கு ஐந்திந்திரர்களை நாயகராகும்படி விதிக்கவல்லவருமவரும் பூவுலகிற்குேன்றி நாயகரு நாயகியுமாயினரென்பதை யிவ்வாசிரியர் “வன்பாதலத்தில்வருநால்வரும் வானின்வந்த, புன்பாகசாதனனுந் தன்னடி போற்றி நிற்ப, அன்பான்மகிழ்நரிவட்கை வருமாதிரென்று, மென்பாவை பங்கன் விதிக்கப்புவியீதுவந்தார்” என்றும், “இம்மாத

தொல்லையருமாதவத் தெல்லைண்ட, அம்மாது" என்றுங் கூறிய தொடர்பில் வகைபடக் காண்க. இங்கிதத்து மந்தாலமெய்தினீ ரென்றுகூட்டி அதற்கு இன்பென்றுபொருள் கூறினும் பொருந்தும். இங்கு இதத்த என்றிருசொல்லாக வைத்தரைப்பினுமாம். மின் உவமையாகுபெயர், புவிமகள்வழக்கினென்பதற்குப் பூமியில் வழங்குமிப்பிறப்பிலென்றுசேரடலுமொன்று. (கரு)

ஓ ரொருதலைவராயோரொராண்டுள்ள
கூருவகையினோடுங்கொழுநராநினீ
மாரழப்பிறந்தமானதந்தின்மைத்தற்குப்
பேரழல்வளர்த்திடும்பெற்றிபெற்றனள்.

(இ-ள்) ஓரொரு ஆண்டு ஓரொரு தலைவராய் - ஓவ்வொருவருடம் (நீவிர்) ஓவ்வோரசராய், — உளங் கூர் உவசையினோடும் கொழுநர் ஆயினீர் - மனத்தினிறைந்த மகிழ்வேடு நாயகராய் இருந்தீர், — ஆர் அழல் பிறந்தமான் - அரியயாகாக்கினியிலுதித்த திரௌபதியானவள், — அறத்தின் ஊமத்தற்குப் பேரழல் வளர்த்திடும் பெற்றி பெற்றனள் - தருமராசனுக்குப் பெருமையானயாகாக்கினியை யனுகூரித்து வளர்க்குந்தகுதியினளானாள். எ-று.

அழற்பிறந்தவளழலைவளர்த்தலையபுடைத் தென்பதும் விளக்குதற்கங்ஙனங்கூறினார். பேரை யழல்வளர்த்திடும் பெற்றியார் பெற்றனளென்றுகொண்டு யாகபத்தினி பென்றுபெயருடையளாயினுளென்பதமொன்று. கூருவகையோடு மென்றவிசேடணம் அவர்மனவொற்றுமையையும், பின்னால் வருந்திரௌபதியினின்பத்தை மறந்திருந்த வருமையையும் விளக்கி நின்றது. (கக)

மைந்தர்நீர்நால்வருமகஞ்செய்வேந்தனே
தந்தையுந்தாயுமித்தருமவல்லியே
யிந்தவான்பிறப்பினுக்கிறைநாண்முதற்
குந்தியும்பாண்டுவுமென்றுகொண்மினே.

(இ-ள்) இற்றை நாள் முதல் இந்த வான் பிறப்பினுக்கு - இன்றுமுதல் இந்த நெடும்பிறப்பு முடிவுவரையும், — நீர் நால்வரும் மைந்தர் - நீங்கனூல்வரும் புத்திரரும், — மகஞ்செய் வேந்தனே தந்தையும் - யாககருந்தாவாகிய தருமனெபிதாவும், — இத்தரும வல்லியேதாயும் - யாகபத்தினியாகிய இந்தத்திரௌபதியே மாதாவுமாம் (ஆதலின்), — பாண்டிவும் குந்தியும் என்றுசொன்மீன் - (முன்பிதாமாதாக்களாயிருந்த) பாண்டிவுங் குந்தாதேவிபுமென்றிவ்விருவரையும் கொள்ளுங்கள். எ-று.

ஏ - அகை. மைந்தர்நால்வரு மகஞ்செய்வேந்தனே தந்தையுந்தாயு மித்தருமவல்லியே பென்றதனலிம்முறை போதரவு மதன்மேலுங் குந்தியும்பாண்டுவுமென்றது இப்பாவணியினி யழிக்கப்படாது நியதியாயெஞ்ஞான்றும் வலியுறவேண்டுமென்பதை விளக்கி நின்றலிற் கூறியதுகூறலென்னுங் குற்றமன்று. பாண்டு உற்பவகாரணனாயிராமலே தந்தையெனப் படுதலால், தருமராசனும் அவ்வாற்றாற் றந்தையெனப் படுதற்குமுக்கிலி யென்பதனோடு, "சேட்டப்ரதா பிதாசம:" என்னுந் தருமசாத்திர விதியானு

மொக்கு மாதலின், பாண்மீவென்றுகொண்மினென்றும் நகுலசகாதேவரிருவரையுங் குந்தியீரூதவளாகவு மவ்விருவருக்கு மவன் தாபெனப் பட்டதுபோல, திரௌபதி சேட்டப்பிரதாபுக்கு யாகபத்தினியாகின்றாளாதலானும், வீமனுதிரால்வருக்குந் தாயாசப்பர் வனை செய்யத்தருமென்று வலியுறுத்துதற்குக் குந்தியென்றுகொண்மினென்றும் பின் னுக்கறப்பட்டமையாற் போந்தகருத்தாம். (௧௭)

கனல்வருமின்னையுங்கணவன்றன்னையு
முனிவரன்மொழிந்திட்டுகூர்த்தமானபின்
புனைமுடிதிருக்குழம்புமுருநானமு
மினிமையிற்சாத்தினுரெண்ணின்மாதரே.

(இ-ள்.) முகூர்த்தம் ஆனபின் முனிவரன்மொழிந்திட - சுபமுகூர்த்தந் தொடங்கியபின் முனிசிரேட்டனாகிய வியாதன் சொல்ல, - கனல் வரும் மின்னையும் கணவன் தன்னையும் - யாகாக்கினியிலுதித்த திரௌபதிக்கும் காந்தனாகிய தருமனுக்கும், - புனை முடி திருக்குழல் - (மஞ்ஜம்) புனைகின்ற கிரகிலும் அழகியகூந்தலிலும், - புறமும் நானமும் - புறமையுந் சுத்தாரியையும், - எண் இல் மாதர் - ஆளவற்றபெண்கள், - இனிமையில் சாத்தினர் - பிரீதியோடுமணிய்தார். எ-று.

ஏகாரமகை, மின்னை கணவன்றன்னையென்பவற்றில் ஐ வேற்றுமை மயச்சம். தன்சாரியை, உம்மைசுவிரண்டு மெண்ணில்வந்தன, மின்னுக்குக் குழலிலும் கணவனுக்கு முடியிலுமென்று எதர் கிரகினையாகக்கொள்க. திருக்குழலென்பதற்குச் சேதேவியென்னுந்தலைக் கோல மணிகின்ற கூந்தலெனினுமாம். (௧௮)

கதியொடுபிறைதவழ்க்குக்கைக்காட்டுநன்
னதிதருபுனல்கொடுநானமாட்டினார்
விதிமுறையறிந்தவர்வேள்விக் கேற்பன்
பதியுடன் அணிந்தனாபாபைதன்னையும்,

(இ-ள்.) விதிமுறை அறிந்தவர் - விதிமுறைகளை அறிந்தோர், - பிறை கதியொடுதவழ் கடுக்கைக் காட்டு நல் நதி தருபுனல் கொண்டு நான்ம் ஆட்டினார் - சந்திரகலை யானது விரைவாக்களுகின்ற கொன்றைமாலையைப் புனைந்த திருச்சடாடவியினின்றும் (பகிரதார்சனது தவத்தால்) வந்த கங்காநதியினின்றும் வருவித்த தீர்த்தத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்தார், - பதியுடன் பாவை தன்னையும் - கணவனையும் பாரியையும், - வேள்விக் கேற்பன் அணிந்தார் - யாகசுருத்தாக்களாயிருத்தற்கேற்ற ஆடையணிகளால்லங்கரித்தார். எ-று.

பிறைதவழ் கடுக்கைக்காட்டுன்றது சேண்டமூர்த்தியினது திருச்சடையை. சடையிலணிந்த கங்கையென்பதே பெர்ருளாதலிற் கடுக்கையாகிய காட்டுண்டுவரைப்பது சிறப்பினரும். “செஞ்சடாடவிமேல், ஆற்றை” என்றார் பிறரும். நன்னதியென்றார் பாருளோர் படிந்து பாதகம் போக்குதற்கான புண்ணியதீர்த்தமாதலின். கொடுவென்பது தொகுத்தல் விகாரம். பதியுடன் பாவைதன்னையென்பன நானமாட்டிதற்கு மணிதற்குஞ்செயப்படுபொருளாய் நின்றன. பிறை கடுக்கையென்ற விசேடணங்களாலும் பின்னதியென்றதினாலுஞ் சிவனென்பது விளங்கிற்றலினெடுத்தோதாராயினர். (௧௯)

வேறு.

மாலை முன் வணங்கிக்கங்கைமைந்தனை வணங்கியாக
சாலையை நோக்கும் வேந்தன் தம்பியை நோக்கி முந்தீர்
வேலையின் மணலிற் சாலு மிகு சனமருந்தத்தேவ
ராலயத்தமுதமன்னவடி சிவீயளித்தியென்றான்.

(இ-ள்.) மாலை முன் வணங்கி - கிருட்டிணரை முதல் நமஸ்கரித்து, —கங்கை
மைந்தனை வணங்கி - (அதன்பின்) கங்காசுதனாகிய வீட்டுமனை நமஸ்கரித்து, —யாக சா
லையை நோக்கும் வேந்தன் - யாகசாலைச் சடங்கைக் கருதி நடாதுநீர் தருமராசன், —
தம்பியை நோக்கி நீ - வீமசேனனைப் பார்த்து நீ, —முந்தீர் வேலையின் மணலின் சாலும்
மிகு சனம் அருந்த - மூவகைநீர்த் தொகுதியாகிய சமுத்திர (தீரத்தின்) மணலைப்போல
மிகப்பெருந்தொகையான மாந்தருண்ணும்படி, —தேவர் ஆலயத்து அமுதமன்ன அடி
சில் - தேவர்களுடைய மாளிகைகளிற் பொருந்திய அமுதத்தைப் போன்றவுணவை, —
அளித்தி என்றான் - கொடுக்கக்கடவை யென்று கற்பித்தான். எ-று.

சாலும் மிகுமென்னுமுரிகளபித்து மிகுதிப் பெருக்கத்தை விளக்கி நின்றன.
முந்தீர் - ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் மழைநீர். முந்தீரென்பதற்கு முந்தீர்மை யென்றுரைப்
பது மொன்று. அவையாவன: படைத்தல், காத்தல்; அழித்தல், பாற்கடல கடைந்
தெடுத்த வழுதத்தைத் தேவர் மேன்மேலு முண்ணக்கருதித் தத்தமாளிகைகடோறுந்
சேமித்து வைத்தனராதலின் தேவராலயத்தமுத மன்னவென்றார். அருச்சுன நகுல
சகாதேவர்கட்கு வெவ்வேறு காரியங்கள் பின்வகுக்கப்படுதலாலிண்டுத் தம்பியென்ற
து வீமனை யாமென்பது பாரிசேட நியாயத்தாரற் பெறப்பட்டது. (400)

நாவியின் மதமுஞ்சார்ந்து நதும்பனிநீ நுந்தாரும்
வரவியிற்காவி லுள்ள மலர்களுமற்றுமயாவ
மேவியவரிவில்லாண்மை விசயனை நல்குகென்றான்
துவிலைபளிதமேனைத்து ணைவரை வழங்கச் சொன்னான்.

(இ-ள்.) நாவியின் மதமும் சார்தும் - நாவிப் புண்குஞ் சந்தனமும், —நதும்பனி
நீரும் தாரும் - நன்மணங்கமழும் பனி நீரும் பூமாலையும், —வாவியில் காவில் உள்ள
மலர்களும் - தடாகங்களிலுஞ் சோலைகளிலுமுள்ள நீர்ப்பூக்கோட்டுப்பூக்களுமாகிய இவ
ற்றையும், —மற்றும் யாவும் - ஏனைய சுகந்த நிரவியங்களனைத்தையும், —வரிவில்லாண்
மைமேவிய விசயனை - நீண்டததுவிலை சாமர்த்தியமெய்திய அருச்சுனனை, —நல்குகளன்
றான் - கொடுக்கக்கடவை யென்றான், —ஏனைத்துணைவரை - மற்ற நகுல சகாதேவர்க
ளை, —து இலை பளிதம் வழங்கச் சொன்னான் - தூய வெற்றிலை (பாக்கு) பச்சைக்கர்
ப்பூரம் ஆகிய வற்றைக் கொடுக்க ஆஞ்ஞாபித்தான். எ-று.

வீமனைத்தம்பியென்றும் அருச்சுனனை விசயனென்றுங் கூறி நகுல சகாதேவர்க
ளை அதுசரென்று மிரட்டையரென்று மிருபொருட்குமியையத் துணைவரென்றார்.
சோறுண்டானெனவே கறி முதலானவையும் அடங்குதல் போல் “ஒரு மொழி யொழி
தன்னினங் கொளற் குறித்தே” என்பதினா லிலையெனவே அவர்க்காய் முதலானவையுங்
கொள்ளப்பட்டன. நல்குக வென்றனென்பது நல்குகென்றனென்று விகாரமாயிற்று.

தானமுந்தியாகந்தானுந்தபனம்மாமதலையான
 மானவன்கொடுக்கவென்றான் வரம்பிலாநிதிகள்வாவுங்
 கானலங்கடல்சூழவையங்காவலன்காவலென்ற
 னேனையோர்பலரும்வோந்தனைவனின்முறைநின்றாரே.

(இ-ள்) தானமுந் தியாகம் தானும் - தானத்தையும் தியாகத்தையும், —தபனன்
 மாமதலையான மானவன் கொடுக்க என்றான் - சூரியனது பெருமைப் புதல்வனை
 கன்னன் கொடுக்கக்கடவென்றான், —வரம்பு இல்லா நிதிகள் பாலும் - எல்லையில்லாத
 (பொன்மணியாதி) திரவியங்களேதையும், —கானல் ஆம் கடல்கூழ் வையம் காவல
 ன் காவல் என்றான் - சுழிகளின் றொடர்புடைய அழகிய சமுத்திரத்தால் வளைக்கப்பட்
 ட பூமியைச் சாக்குந் துரியோதனராசன் ஏற்றுக்காக்கக்கடவென்றான், —ஏனையோர்
 பலரும் - மற்றையோர் பலரும், —வோந்தன் ஏவலின் முறை நின்றார் - தருமராசனுடை
 ய ஏவற்பிரகாரம் ஆவ்வக்காரியத்தை நடாத்துகின்றவராயினர். எ-று.

ஏகாரமசை. தானமுந் தியாகமுமென்னுமும்மைகள் என். தானமாவது சற்பாத்
 திரப் பிராமணருக்குக் கொடுப்பது. தியாகமாவது புலவர்க்குக் கொடுப்பது. உலோப
 மின்றி அவாத்தீரவேண்டுமெனவு முவகையோடு வழங்குதற் பொருட்டு வள்ளத்தன்
 மையுடைய கன்னனிடத்திச்சாரிய நியமனஞ் செய்யப்பட்டது. அரசர் கொண்டுவரும்
 நவமணி பொன்முதலான திறைப்பொருள்களை ஏற்றுக்காவலில் வைப்பது துரியோத
 னனது கடனாயிற்று. மானவன் வலியோனென்னும் பொருட்டி.

சஞ்சயன் - வருகின்ற அரசர்களுக்குப் பிரதியுபசரிப்புச்செய்யவும், கிருபன் - நவ
 மணிமுதலான நிதிகளை அந்தணர்க்குத் தானன்கொடுப்பிக்கவும், எஞ்சினவைகளைக் கா
 க்கவும், விதுரன் - சமஸ்ததிரவியங்களையுங் கெடுதலின்றிக் காக்குந்தனாதிபதியாகவும்,
 அசுவத்தாமன் - வருகின்ற பிரசமணரையுபசரிக்கவும், வீட்டுமேனார் தரோணனும் - (பு
 த்தியனுபவமிசுந்தோராதலால்) நானுவைக்கருமங்களிலும் வை செய்ப்பட்டன
 எவை செய்யப்படவில்லையென்று ஆராய்ந்து சர்வாதிபதார நடாத்தவும் ஏவப்பட்டு அ
 வற்றைச் செய்வோராயினரென்று வியாசமகாபாரதத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டதை
 இவ்வாசிரியர் தொகுத்து ஏனையோர் பலரும் தந்தமேவலின் வழிகின்றாரென்றனர்.
 கிருட்டிணர் - (பெரும்பலனையுடையவிரும்பி) அந்தணர் முதலாயின சிட்டர்களுக்கெல்
 லாம் பாத்திரத்தக்கொடுக்குந்தொழிலை எவருமேவாமற்றாமாகவே நடாத்தத்தொடங்கி
 னாரென்றும், திருதராட்டிரனுஞ் சோமதந்தனும் யாதாதிபதிகள் பொலச்சந்துட்டியோ
 டும் எக்குமுலாவித்திரிந்தனரென்றும் வியாசவாக்கிற் காணப்பட்டன. (202)

தழல்வனரோமகுண்டத்தலத்தினில்வலத்திலாதித்
 தழல்வருபாவைவைகத்தருமன்மாமதலையாங்கட்
 டமுல்புரைவேதவாணர்தாளினைவணங்கித்தானுந்
 தழலெனவிருந்தானெல்லாவினைகளுந்தகனஞ்செய்வான்.

(இ-ள்) எல்லா வினைகளும் தகனம் செய்வான் தருமன் மாமதலை - சசலபாவங்
 களையு மெரிப்போனாகிய தருமபுத்திரமகாராசன், —தழல் வளர் ஓம குண்டத்தலத்தினி
 ல் - அக்கினிசுவாலிக்குமோம குண்டத்துக்குச் சமீபத்தானத்தில், —ஆதித்தழல் வருபா
 வை வலத்தில் வைக - ஆதியிலே யாகாக்கினியிலுதித்த திரௌபதி வலப்பக்கத்திலிருப்

ப, —ஆங்கண் தழல் புரை வேத வாணர் தாளினை வணங்கி - அவ்விடத்து அக்கிளிக்குச் சமானமாகிய பரிசுத்தர்களும் வேதத்தை யுணர்ந்தவர் சமூகமாகியுள்ள (வியாதன் நார தன்முதலான) அந்தணர்களுடைய உபயபாதங்களை வணங்கி, —தானும் தழலென இருந்தான் - தானும் அக்கிளி யென்றுரைக்கும்படி (சுத்தனாக) இருந்தான். எ-று.

தலத்தினில் இருந்தானென்று முடிக்க. தானுமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயது இராசசூயமாகாவேன்வி செய்தலாகிய மிக்க புண்ணியத்தீபர லெல்லாவினைகளுந் தகன மாருமென்று கொண்டுதகனஞ் செய்வானென்பதை வானீற்றெச்சமெனினுமகையும். அக்கிளியைத் தூய்மைக்குவமை கூறுதலாலங்கனம் விரித்துரைக்கப்பட்டது. “வன்னி யினுந்தாயுளும் வான்மீகி” என்றார் பிறரும். சுகியென்னும் பெயர்க்காரணனோக்கியும் ஷதநியப்பெயர். தழலென்னுஞ்சொல்லும் பொருளும் பன்முறை வந்தமையாற் சொற் பொருட்பின்வருகிலையணி. தழல்புரை, தழலென வென்பன பண்புவமைமயனி. (மொக)

கடகரியுரிவைபோர்த்தகண்ணுத்தகடவுண்மாறி
யிடம்வலமாகப்பாசத்திறையோடிருந்தவாபோ
லுடல்கலைபுறுப்புத்தோலினொளித்திடப்போர்த்துவேள்விச்
கடனினுக்குரியவெல்லாங்கவினுச்சாத்தினுனே.

(இன்.) கடகரி உரிவை போர்த்த கண்ணுத்த கடவுள் - மதயானையின் ரோலைத் (திருமேனியிற்) போர்த்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய மகாதேவர், —இடம் வலமாக மாறி பாசத்து இறையோடு இருந்தவா போல் - இடப்பாசத்தை வலப்பாசத்துறும்படிமாறி (வாமபாசத்தம்மையை) வலப்பாசத்தச் சொண்டிருந்ததுபோல, —உடல் கலை உறுப்புத் தோலின் ஒளித்திடப்போர்த்த - சரீரம் கருமானினது அவயவமமைந்த தோலினுல் மறையும்படிசலித்து, —வேள்விக்கடனுக்கு உரிய எல்லாம் உவின் உறச்சாத்தினுன் - யாசமுறைமைச் சேற்ற (உடை யுத்தரிய பூஷணமாலையன்) யாவஞ் சிறப்புவாய்க்க வ ணிந்தான். எ-று.

ஏகாரமசை, இன் சாரியை, உறுப்புத்தோல் கால் வால் செவிமுதலான வங்கங்கள் யாவந் தவிராதொருங்கே பொருந்த விரித்தோல். திரௌபதி வலப்பாசத்தப் பொருந்தத் தருமராசன் கிருட்டிணசாரமென்னு மாணின் ரோலை யுடன் மறைய மேற்போர்த்திருந்தமை, யானைத் தோலைத் திருமேனியிற்போர்த்த மகாதேவர் பார்வதிதேவியை வலப்பாசத் திருத்தி வீற்றிருந்த தோற்றம்போலு மென்று விரொருவமைபு மொருவ யிற்போலியுமையும் வந்தன. (சுருச)

பொங்குறுமோழச்செந்தீப்புகையினைப்போர்த்ததென்னப்
பைங்கடல்பருகுமேகம்பரிதியைமறைத்ததென்ன
வங்குறுப்புடனெவங்கோட்டரிணத்தொக்கருணமேனி
யெங்கணும்புதைப்பவேள்வித்தொழிலிலேயிதயம்வைத்தான்.

(இன்.) பொங்குறும் ஒழச்செந்தீப் புகையினைப் பேரர்த்தது என்ன - சுவாலிக் கின்ற செந்திறவோமாக்கினி புகையைப் போர்த்தது என்று சொல்லவும், —பைங்கட ல்பருகுமேகம் பரிதியை மறைத்தது என்ன - பசியகடலைக்குடித்த (காள்) மேகஞ் சூ ரியனைமறைத்தது என்று சொல்லவும் (இசைய), —அங்கு உறுப்பு உடனே வெங்கோ ட்டி அரிணத்தொக்கு - அவ்விடத்து அங்கங்களுந் கடிய கொம்பும் வாய்ந்த மானரே

லானது, — அருண்மேனி எந்தனும் புதைப்ப - செந்திறச்சரீர முழுவதும்மைப்ப, — வெள்வித் தொழிலிலே இதயம் வைத்தான் - யாககாரியத்தில் மனஞ் செலுத்துகோனாயினான். எ-து.

செந்திறமேனியிற் சருமான்குறல் புனைந்தோற்றத்திற்குப் புனையைத் திப்போர் த்தமையுங் காணமேசஞ் சூரியனைமறைத்தமையுமாகிய டலவுவனமகள் உந்தமையாற் பல்பொருளுவகமயணி, வெண்மேகமன்றென்பது விளக்குதற்குப் பைங்குடல் பருகுமேகமென்று விசேடிக்கப்பட்டது. (200)

தருமன்மாமதலையந்தச்சடங்குசொற்படி யோதொட்டிப் புரிவுடைத்திசைகணுந்கும் புற்களாற்காவல்செய்து ள்ளிரிசுடர்ந்திகண்மூன்றும்விண்ணாவர் முகங்களுக்கச் சருவையான் முகந்தெய்யைச் சருதியாலோமஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) தருமன் மாமதலை - தருமபுத்திரராசன், — அந்தச்சடங்கு சொற்படியே தொட்டி - அந்த (யாக) கிரியாவிதிப்படி ஆரம்பித்து, — புரிவு உடைத்திசைகள் நான்கும் புற்களால் காவல் செய்து - விருப்புடைய நான்குதிக்குகளையும் (தருப்பைப்) புற்களினாலே காவற்படுத்தி, — விரி சுடர்த் திகள் மூன்றும் விண்ணவர்முகங்களாக - விரிந்த சுவாலையையுடைய மூவகையக்கிரிகளையும் தேவர்களுடைய முகங்களாகப் பரவனைசெய்து, — சருவையான் முகந்த தெய்யை - துதிப்பினாலே அன்னிய தெய்யை, — சருதியால் ஓமம் செய்தான் - வேதமந்திரோச்சாரணத்தொடு ஆகுதிபண்ணினான். எ-து

பிறயாகங்கட்கு விதித்தவிதி கலவாமலென்னும் பொருடந்தமையால் ஏகாரம் பிரிந்தலை. அந்தச்சடங்கென்றது இராசகுயிச்சடங்கு. புல்லென்னும் பொதுப்பெயரின்றித் தருப்பையென்னுஞ் சிதப்புப்பொருளில் வந்தது. புரிவுடைத்திசை வேள்விச்சாலையாகச் சங்கற்பிக்கப்பட்ட வாஸ்தவின்நிசை, சருதியாலென்பதில் மூன்றனுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில்வந்தது “தாங்குகையாலோங்குகடைய” என்பதிற்போல. (200)

முழுதுணர்வரம்பில்கேள்விமுனிவர்குழாமுமென்று மழிவிலாமலரோனாதிமராதங்குழாமுக்குழாமு முசுடர்முத்திப்பொங்கவெழுபகலோமஞ்செய்தான் பழுத்துபாண்டுசெய்தமாதவம்பலித்ததொப்பான்.

(இ-ள்.) பழுது அது பாண்டு செய்த மாதவம் பலித்தது ஒப்பான் - குந்தமற்ற பாண்டுகாராசனியற்றிய பெரும் புண்ணியம் பலிதமானது போன்ற தருமராசன், — வரம்பு இல்கேள்வி முழுதுணர் முனிவர்குழாமும் - எல்லையற்ற சாத்திரங்களையும் வேதங்களையு முற்றுணர்ந்த முனிசிரேட்டர்களுடைய சங்கமும், — என்றும் அழிவு இல்லா மலரோன் ஆகி அமரர் தம் குழாமும் குழ - எப்போதும் ஈசமற்ற பிரமன் முதலான தேவர்களுது சங்கமுஞ் சூழ்ந்திருப்ப, — எழு சுடர் முத்திப் பொங்க - எழுந்த சுவாலையையுடைய மூவகைத்தமையும் விருத்தியாகும்படி, — எழுபகல் ஓமஞ் செய்தான் - ஏழுதினமாகஆகுதிரடத்தினன். எ-து.

முழுதுணர் வரம்பில் கேள்வி முனிவர்கள் என்பதற்கு முற்றுணர் வினரும் வரம்பில்கேள்விகளையுடையவருமாகிய முனிசுரரென்றுரைப்பினுமமையும். ஈண்டு முற்றுணர்வாவது - முக்காலசம்பவங்களை மறியுமுணர்வு, என்று மழிவிலா மலரோனென்றதும்

அமரரென்றதும் உபசாரம். அமரரென்பது மரணமற்றவரென்னும் பொருட்டு “அய ன்மரராகிய பெபரவர்க்கு, நிச்சயம் படுமுசுமனை” என்று கந்தபுராணத்துட்கூறப் பட்டதுகாண்க. ஏழு சுடர் முத்தி என்பது ஏழு நாச்சுடர்களை யுடைய முத்தியெனினு மாம். (௪௦௭)

வேறு.

இம்முறை யிராசசூயமா மகத்துக்கெழுதொணநான்மறையுரைத்த கம்முறையிமையோரானவர்க்கெல்லாமரும்பெறலவியுணவருளி மும்முறைவலம்வந்திருவருஞ்சுவாகைமுதல்வனைமுடியுறனனங்கித் தெம்முறையரசரிதிதியையனைத்துந்தானமுந்தியாகமுஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) இம்முறை இராசசூயமா மகத்துக்கு ஏழுத ஒண்ணு நான் மறை உரை த்த அம்முறை - இவ்வாறே இராசசூயமென்னு மகாயாகத்துக்கு ஏழுதாவேத நான்கு ம் விதித்த அவ்விதிப்படி,—இமையோரானவர்க்கு எல்லாம் பெறல் அரும் அவி உண வு அருளி - தேவரயாவர்க்கும் பெறுதற்கரிய பலியுணவைக் கொடுத்து,—இருவரும் சு வாகை முதல்வனை மும்முறைவலஞ்செய்து முடியுறவனங்கி - (தருமராசனார் த்ரௌ பதியுமாகிய) இருவரும் சுவாகா தேவி சாந்தாகிய அக்கினியை மூன்றுதரம்பிரதக்ஷி னஞ் செய்து தம்முடிதேயவனங்கி,—தெவ்முறை அரசர் இடு திறை அனைத்தும் - பகைமைத்தன்னமயராயிருந்த வேந்தர் கொடுத்த திறைப்பொருள் யாவற்றையும்,— தானமும் தியாகமும் செய்தான் - தானமாகவுந் தியாகமாகவுந் (அந்தணர்க்கும் புல வர்க்கும்) உபகரித்தான். எ-று.

ஏழுத ஒண்ணு வென்பன நிலைமொழியீற்றசரவியரும், வருமொழியிடை னசர வொற்றுஞ் செய்யுள் விசாரமாய்க் கெட்டுப்புணர்ந்து ஏழுதொணு வென்றாயின. பெ றலருமென்பன நிலைமாதியரும் பெறலென்றாயின. இருவரும் வலம்வந்து, வணங்கி, செய்தான் என்று உயர்நிலைச்சுட்பால் விரவிச்சிறப்பினு லான்பான் முடிபெய்திற்று. “தெவ்வென்மொழியே—மஃவரின் வசிகான் மவ்வுமாகும்” என்னும் விதியால் நிலை மொழியீற்று வசரவொற்று மசரமாய்த்திரிந்து தெம்முறையென்றாயிற்று. வேதம்பொ ருளமைதிச்சூயைந்தவாறே வேண்டுமிடங்குளிற்கேற்ப உதார்த்தம் அதுதார்த்தம் சுவரிதம் பரிசிதம் என்னுஞ்சரபேதங்களுடனோதியே பொருளுணரப்படுமாசலானும், குருமுன் னிலையிற் சுரவமைதியோடு ஓகியோதி நிலைப்பாக்குவதன்றி ஏட்டெழுத்தாகப்பார்த்த வாகித்து நிலைப்பாக்கிற் சுரபங்கப்பட்டுப் பொருளும் பிறைபடுமாதலானும், ஏழுதொ ணுமறையெனவிசேடிக்கப்பட்டது. (௪௦௮)

ஏழுநாளிவ்வாறியமையவரெவர்க்குமிமகிரிதனிலயன்வேட்ட ஐழிமாமகம்போலியற்றியெண்டிசையினுயர்புனல்யாவையுஞ்சொரிய வாழிவாய்முகிலுமின்னுமேயென்னவரும்புனலாடியபின்னர் வாழிபாடினர்களுரதன்முதலோர்மங்கலம்பாடினர்புலவோர்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு ஏழுநாள் - இவ்வண்ணமே ஏழுநாளாக,—இமையவர் எவர்க் கும் - தேவர்களயாவர்க்கும்—இமகிரிதன்னில் அயன் வேட்ட ஐழிமா மகம் போல் இயற்றி - இமயமலையிலே (முன்னுளிற்) பிரமாவிலே செய்யப்பட்ட கிரமத்தினையு

டைய மகாயாகத்தைப் போலச் செய்து,—எண் திசையின் உயர் புனல் பாவையுஞ் சொரிய - அட்டதிகாமுகங்குளினும் (வருவித்த) மேலான தீர்த்தங்களைத்தெயுஞ் சொரிய,—ஆழிவாய் முகிலும் மின்னுமே யெனை அரும்புனல் ஆடியபின்னர் - சமுத்திரத்திற் காணப்படு மெசுமு மின்னலும் போல (தீருமனார் திரௌபதியும்) பெற்றதரும் (புண்ணிய) தீர்த்தங்குளினுலே (அபயிருத) ஸ்நாசஞ் செய்தின்பு,—பாரதன் முதலோர் வாழிபாடினர்கள் - நாரதன் முதலான முனிசிரேட்டர்கள் ஆசீர்வாத கீதங்களைப்பாடினார்,—புலவோர் மங்கலம் பாடினர் - விததுவான்கள் மங்கலக்கவினைப்பாடினர்.

தனில் தொருத்தல் விகாரம். பாடினர்கள் என்பதிற் கள்விருத்தமேல்விருதி. ஊழி என்பதி லிகரஞ்சாரியை. ஊழ் முறைமை யென்னும் பொருட்டு. அட்டதிக்கினு மிருந்து கொணரப்பட்ட புண்ணிய தீர்த்தங்குளிலாடியது அட்டதிகாமுகங்குளத் தனக்குரிமை யாகும்பொருட்டு. அபயிருத ஸ்நாசமாவது யாகபலனெய்தும்படி, (யாகமுடிவிலே செய்யும் ஸ்நாசம். தருமன்மீதார் திரௌபதியினுஞ் சொரிபுனல் மழைபோலாகி நிலத்திற் பரவிக்கடல் போலுதலால் ஆழிவாயெனவு முகிலெனவும், திரௌபதியினது தேகப்பிரகாசத்தைக் குறித்த மின்னெனவு முவமைகள் புணர்க்கப்பட்டன. (1) பெயர்பெறுமுனிவரெவாக்குமெண்ணிரண்டாம்பேருபசாரமும்வழங்கியுயர்வழவுயர்ந்தவேள்வியினுயர்ந்தோனுயர்குலப்பாவையுந்தானுமயர்வறுஞானவடிவமாய்நின்றமாயனை மனனுதவணங்கியுயர்வறுகங்கைமகன்பதம்பணிவுற்றதன்மகன்வினவினவினம்மா.

(இ-ள்,) பெயர் பெறும்முனிவர் எவர்க்கும் - கீர்த்திபெற்ற முநீர்திரையார்க்கும்,—எண்ணிரண்டாம் பேருபசாரமும் வழங்கி - பெருமையான சோடசோபசாரப் பொருள்களையுந்தானஞ் செய்து,—உயர்வு அற உயர்ந்த வேள்வியின் உயர்ந்தோன் - (முற்றையரசர்க்கெல்லாம்) உயர்வுகெட மேலான யாகத்தினு லுயர்ந்தோனாகிய தருமராசன்,—தானும் உயர் குலப்பாவையும் - தானுமுயர்குலோற்பவளாகிய திரௌபதியும்,—மயர்வறு ஞானவடிவமாய்நின்ற மாயனை மனனுதவணங்கி - மயக்கமற்ற மெய்ஞ்ஞானரூபமாய் நின்ற கிருட்டிணவரசர் சிந்தையன்பொடி நமஸ்கரித்து,—அயர்வறு கங்கைமகன் பதம் பணிவுற்று - அயர்ச்சிக்நீங்கிய கங்காசுத்தினு கிட்டுமனுடைய பாதங்களை யு நமஸ்கரித்து,—அதன் மகன் வினவினன் - தருமபுத்திரராசன் வினவினான். எ-று.

அம்மா ஈற்றசை. வேள்வியினுயர்ந்தலாவது இராசசூயசமுடித்தச் சம்ராட் என்னும் பெயரைப்பெறுதல். அக்கினியினுதித்தவளாதலின் உயர்குலப்பாவையெனார். அந்நமரபையகள் புரியினு ஞானத்திற் கிருக்கில்லை யென்பதணர்த்திய மயர்வறு ஞானவடிவமாய் நின்ற மாயனென்றும், பராக்கிரமமுடைய முடிமன்ன ரிகல் கொண்டிடையு செய்தாதிந்த யாகம் நிறைவேறுமோ விடையுறையதுமோ வென்று மனத்தினுண்டாகியிருந்தவயர்வு வேள்விமுற்றியது கண்டோர்ந்த தாதலனயர்வறுகங்கை மகனென்றும் விசேடித்தார். சிசுபாலனுடைய தோற்றமுமப்பொழுதசீரீகூறியது முதலான சம்பவங்களுமறவாது நினைத்திருந்தமைபற்றி யங்கனங்கூறியதெனினுமாம். தானும் பாவையும் வணங்கிப் பணிவுற்று வினவினன் என்னுமுடிபும் முன்னுரைத்தவாறமைக்க.

(ககௌ)

பரிதியுமதியும்வன்னியுமுதலாம் பல்வகைக்குலத்துமுற்பவித்த நரபதிருமாத்திலயாவரே பெறுவார்நவிலுமுற்புசைமற்றெனன்க

சுருதியவசுக்களெல்லாமிலொருவன்கன்கையின் நிநுமகன்மெய்வச்
சுருதியமகஞ்செய்புனிதனை நோக்கித்தென்முனிவரையுநோக்கி.

(இ-ள்.) பரிதும் மதியும் வன்னியும் முதலாம் பல் வகைக்குலத்தும் உற்பவித்
த - சூரியனுக்கு சந்திரனு மக்கினியுமுதலான நானா வம்மிசத்திலுந் தோற்றிய, - நரப
திசுபாத்தில் - இராசசூரத்தின், - யாவரே நவிலும் முந்நிலைச பெறுவார் என்ன - ய
வர் (வேறும்) விதித்த அக்கிரபூசை பெறத்தகுந்தவரென்றதேட்ப, - சுருதிய வசுக்கள்
என்னமில் ஒருவன் சங்கையின் திருமகன் - மதிச்சாப்பட்ட அட்டவசுக்கள் லொருவனா
கிய (திமென்) என்பவனும் அழகிய சந்தாகதனுமாகிய கீட்டுமென்பான், - தெய்வ
ச்சுருதி மாமசுஞ் செய் புனிதனை நோக்கி - தெய்வத்தன்மை யகமந்த வேதசம்பந்த
மான பெரிய (நாச்சுய) யாதஞ்செய்யுந்தாயோனாகிய வியாதனைப்பார்த்து, - தொன்
முனிவரையும் நோக்கி - பழைய (மற்ற) முனிவர்களையும் பார்த்து. எ-று.

மற்று அனாதை. சுருதியவசுக்கள் முன்னே குறிக்கப்பட்ட வசுக்களெனினும்
வசிட்டமுனிவனது சாமதேனுவைத் தவிரச்சுருதியவெனினும், கங்கையின் வயிற்றினுதி
க்கச்சுருதியவெனினும். (கக்க)

ஆர்கொலோவகாபூசனைக்குரியாரரசரிலந்தணி நுரைமின்
பாரசெலாந்தத்தஞ்ஞடைநிழற்புரக்கும்பார்த்திவாய் ரையமுணர்வீர்
தாருலாமார் பிரேன்றும்வியாதன்ற நுமன்மாமதலையை நோக்கிக்
காரின்மாமேனிக்கரியசெந்திகிரிக்கண்ணுக்குதவெனக்கதித்தான்.

(இ-ள்.) தார் உலாம் மார்பீர் அந்தணர் - மாலை அசையு மார்பினையுடைய மு
னிவர்களே, - பார் எல்லாம் தத்தம் குடைநிழல் புரக்கும் பார்த்திவர் யாரையும் உண
ர்வீர் - பூமிமுருவதையும் தங்கள் தங்கள் கொற்றங்குடைநிழலில் வைத்துக்காக்கின்ற
வேந்தர்களை யெல்லாமறிவீர்தலின், - அசரில் அச்சு பூசனைக்கு உரியார் யார் கொ
ல்லோ உரையின் என்றலும் - (இங்கிருக்கிற) அசர்களில் முதற்பூசை பெறுதற்கு அ
ருதராயுள்ளார் யாவர் சொல்லுமின்னென்று வினாவுதலும், - வியாதன் தருமன் மாமத
லையை நோக்கி - வியாதமுனிவன் மகத்தான தருமபுத்திரரரசனைப்பார்த்து, - காரின்
மாமேனிக் கரிய செந்திகிரிக்கண்ணுக்கு உதவு என்னக் கதித்தான் - மேகம்போன்ற
கீலகிறத்திருமேனியையும் பெருமையான செந்திமச் சக்சராயுத்தையு முடைய கிரு
ட்டினைக்கு (முதன்மரியாதை) கொடுக்கக்கடவை யென்றுகூறினான். எ-று.

கொள் அசை. ஓசாரம் பிரிகிலை, சுருமை யீண்டுப்பெருமைப்பொருட்டு. அஃதப்
பொருட்டாதல், "சுருங்கழல்" என்பதனுமறிக. காரின் மாமேனி கரியவென்று பா
டமோதிக் கார்போல் மாமேனி சுருமையாயிருக்கப்பெற்ற வென்றுரைத்தனுமொன்று.
அசுரரைச்சொன்று குருதிதோய்தலாற் செந்திகரியெனப்பட்டது. தாரெனப் பொதுப்
படக் கூறிலும் பதுமத்தொடையென்று கொள்ளுக. அந்தணர்க்குரியததுவாதலின்;
அறிவீரென்பது துணிக்தரைத்தற்கேதுவைவிளக்கிற்று. அச்சுவென்பது "இணைந்தியல்
காலையரலக்கோமும்" என்னும் விதிபெறுது வடமொழிய்யமாய் நின்றது. உலாவுமெ
ன்னுஞ்செய்யுமெனெச்சம் "செய்யுமெனெச்சவீற்றுயிர்மெய் சேறலும்" என்பதனால் வு
காங்கெட்டு உலாமென்றயிற்று. கத் என்னுந் தாதிந் நேன்றிய கதித்தானென்னும்
வடமொழிகூறினென்னும் பொருட்டு, "கண்டிளம் வெருவிமுன்கதித்தவாசகம்"

என்றிவ்வாகியர் முற்கூறியவெச்சத்தானுமுணர்ச்சு, மார்பர் என்பதும் அந்தணர் என்பதும் முறையே மார்பர் அந்தணர் என, “ரவ்வீற்றுயர் பெயர்க்கு ஈற்றயல் அகரம் இசயாதல்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், ஈற்றயல் அகரம் ஈகாரமாய்த் திரிந்துவந்தன. (௧௧௨)

என்றபோதந்தவேத்தவையிருந்தோர்யாவருமிருந்துழியிருந்து நன்றுநான்மறையோர்சிகாமணியுரைத்தநவிரதுநல்லுரையென்றார் சென்றபோர்தோறும்வென்றியேபுனையுஞ்சேதிபபதிசுபாலன் கன்றினுனிதயங்கருகினுவதனங்கனலெனச்சிவந்தனன்கண்ணும்.

(இ-ள்.) என்றபோது - என்று (வியாதமுனி) கூறியசமயத்தில், -அந்த வேந்து அவையிருந்தோர் யாவரும் - அந்த ராசசபையிலிருந்தோர் அனைவரும், -இருந்துழி இருந்து - இருந்தவிடங்களிலே இருந்து, -நான்மறையோர் சிகாமணி உரைத்த நவிரது நல்லுரை நன்று என்றார் - சதுர்வேதங்கனையுந் தெரிந்த முனிவர்க்கெல்லாஞ் சிகாமணிபோல் விளங்கும் (வியாத) முனி புகன்ற சூற்றமற்ற நல்வார்த்தை தக்கதென்று அனுவதித்தார், -சென்றபோர் தோறும் வென்றியே புனையும் - சென்ற சென்ற செருக்களினெல்லாம் வெற்றி (வாடை) மாலைமையேதரித்த, -சேதிபபதி சுசபாலன் - சேதித்தே சத்தாரச்சகதிபனாகிய சுசபாலனென்பான், -இதயம் கன்றினுன் வதனம் கருகினுன் - உள்ளங்கடத்து முகங்கருகி, -கண்ணும் கனலெனச் சிவந்தனன் - விழிசுரும் நெருப்புப் போற் சிவந்தான். -எ-று.

வேத்தவை வலித்தல் விசாரம். இனியச்சுசபாலன் வென்றியெய்துவதின்திக் கிருட்டிணரோடு பொரும்போரித் தோற்றிறப்பாடலிற் சென்றபோரென்றிறந்த காலத்தார் கூறினர். முன்னொருகாலமுந் தோற்றிறப்பானென்பது தோறுமென்னு மிடைச்சொல்லானும் பிரிநிலை யேசாரத்தாலும் பெறப்பட்டது. எனவே மகாவீரனென்று கூறியவாறாயிற்று. சேதிபபதியென்பது “சிலவிகாரமா முயர்தினை” என்னும் விதியினால் நிலைமொழி வீற்று ரகரமெய்கெட்டுச் சேதிபபதியென்றாயிற்று. வென்றியென்பதுஞ் சிகாமணி யென்பதமாகுபெயர். கன்றிக்கருகிச் சிவந்தமை தன்முடிவெய்துவிக்கு மூழினுலெழுந்த பொருமைமினுலுங் கோபத்தினுலுமாம். சுசபாலன் இதயங்கன்றினுன்; வதனங்கருகினுன்; கனலெனநான் என்பன “உயர்தினைதொடர்ந்த பொருண்முதலாயும், அதனொடுசார்த்தினத்தினைமுடிபின்” என்னும் விதியினாலே உயர்தினைமுதலைச்சார்த்த சினைகளும்முதல்வினையான்முடிந்தன. (௧௧௩)

வேறு.

பூபாலரவையத்துமுற்பூசைபெறுவார்புறங்கானில்வாழ் கோபாலரோவென்றுருத்தங்கதிர்ந்துக்கொதித்தோதினன் காபாலிமுனியாதவெங்காமணிகரானகவினெய்தியேழ் திபாலடங்காதபுகழ்வீரகயமன்னசுசபாலனே.

(இ-ள்) காபாலி முனியாத வெங்காமன் நிகரான கவின எய்தி - (பிரம்) சுபாலத்தைத் தரித்த மகாதேவராத் கோபித் தெரிக்கப்படாத விரும்பப்படும் மன்மதனுக்குச் சமானமான அழகுபடைத்து, -ஏழ்த்தீபால் அடங்காத புகழ் வீரசபம் அன்ன சுசபாலன் - சத்த தீபங்களாலு மடக்கப்படாத மா கீர்த்தியினை யுடையனாயிருக்கின்ற வலி

மையிற்சிற்ற யானையை யொத்த சிசுபாலனென்னு மரசன்,—பூபாலர் அவையத்து முற்பூசை பெறுவார் புறங்கானில் வாழ் கோபாலரோ என்று - இராசசபையிலே அக் கிரபூசைபெறுதற்குதியோர் முல்லைவனத்திலே வசிக்கின்ற பசுமேய்க்கு மியல்புடைய இடையர்களாவென்று,—உருத்து அங்கு அதிர்ந்துக் கொதித்து ஓதினான் - கோபித்து அவ்விடத்து ஆரவாரித்து மனம்பழுங்கி மொழிந்தான். எ-று.

ஏகாரமகை. ஓசாரமெகிர்மறைப்பொருளையுட்கொண்டலினு, ஈசனுடைய துதற்கண்ணழலினு லெரிந்துருவிழந்தமன்மறையிலுமமைக்காகானுதலிற் காபாலிமுனியாத காமனென் றில்பொருளுவமை கூறினார், கபாலி காபாலியென்றது நீட்டல், அநங்க னுதற்கு முன்னுருவுடையானுயிருந்த காமனென்று கொள்ளினுமாம், மண்ணுலகினுள் எதிபங்களேழேயாதலின் திபாலென்னுமிடத்து முற்றும்கைவிசாரத்தாற்றெுக்கது, பூவுலகிலடங்காது மிஞ்சிய புகழென்றவாருயிற்று, மதத்தான்மயங்கியயானைபோற் கோபாவேசத்தான் மயங்கினுனென்பது குறிப்பித்ததற்குச் சிங்கமென்னுது சயமென்றார், வெங்காமன் கொடியகாமனெனினுமாம். (ககக்)

குரன்குலத்தோர்குபேரன்குலத்தோர்சுடர்ப்பாவகப்
பேரன்குலத்தோர்கண்முதலோரிருந்தார்கள்பெயர்பெற்றபேர்
வீரங்கொலோவாகுசாரங்கொலோசெல்வமிச்சங்கொலோ
பூரம்புராசிப்புவிக்கென்றுமுதுவோர்கள்பொதுவோர்கொலோ.

(இ-ள்.) குரன் குலத்தோர் - சூரியவம்மிசத்தவரும்,—குபேரன் குலத்தோர் - சந்திரவம்மிசத்தவரும்,—சுடர்ப் பாவகப் பேரன் குலத்தோர்கள் முதலோர் - பிரகாசமான பாவகனென்னும் பெயருடைய அக்நினிவம்மிசத்தவரும் முதலான,—பெயர்பெற்றபேர் இருந்தார்கள் - கிர்த்திபெற்ற (அரசர்கள் வந்து) இருந்தார்கள்,—வீரம் கொல் ஓ - வீரமோ,—வாகு சாரம் கொல் ஓ - புயபலமோ,—செல்வ மிச்சம் கொல் ஓ செல்வமிசுதியோ(இதற்குக்காரணம்),—பூரம்புராசிப்புவிக்கு (அல்லதுஉம்) - நிறைவான சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட நிலவுககுக்கு,—என்றும் முதுவோர்கள் பொதுவோர் கொல் ஓ - எந்நாளும் பெரிய மனுடர்கள் இடையர்களோ, எ-று.

கொல் அசைநிலைகள், ஓசாரங்கள் வினா, வீரமாவது அத்திர சத்திரப்பயிற்சியினுலுண்டாகிய ஆகந்துகவன்மை, வாகுசாரமென்பதனாற் குறிக்கப்பட்ட மற்றப்பலமாவது சரீரத்திலமைந்த சகச்சவன்மை, சூரிய சந்திராக்கினி குலத்தவராகி வம்மிசத்தவரின் மாகிர்த்திமாண்க ளிங்கிருந்தனராகவும் அவர்களிலொரு தக்கவருக்கு அக்கிரபூசை செய்வதே தருதியாகவு மதையொழித்து, இடைக் குலத்தோருவனுக் கதுசெய்யவார்இதற்குக் காரணமென்னவென்று கூறியவாருயிற்று, முதல் என்பதனாற் பிருகு குலமாதியவுக் கொள்ளப்பட்டன. (ககரு)

வேறு.

பராசரமுனிவன்மதலையாம்படியேபகர்ந்தனைபழுதிலாமாற்ற
மிராசமண்ட லத்தின்மரபினுல்வனியாலேற்றமுந்தோற்றமுமுடையோன்
சுராசுரர்வியக்குங்கஞ்சனைமலைவான் குரன்மாமகன்வாழிற்றுதித்தான்
றராதலமிசையேபிறந்திவன்கற்றதெத்தனையிந்திரசாலம்.

(இ-ள்) பராசரமுனிவன் மதலை - பராசரமுனிபுத்திரனே,—ஆம்படியே பழுதிலாமாற்றம் பகர்ந்தனை - ஆகவேண்டிய பிரகாரமே குற்றமற்ற வாசகம் புகன்றும்,—

இராசமண்டலத்தில் - இராச கூட்டத்தில், - மரபினால் வலியால் ஏற்றமும் தோற்றமும், உடையோன், - குலத்தினாலும் வலிமையினாலும் உயர்ச்சியுள் கீர்த்தியுமுடையவன் - சுர அசுரர் வியக்கும் கஞ்சனை மலைவான் சூரன் மாமகன் வயிற்று உதித்தான் - தேவரும் அசுரரும் வியந்து கூடும் கஞ்சராசனைப் பொருது கொல்லும்படி சூரனென்பவனுடைய புத்திரனாகிய வசுதேவன் மனைவியிடத்திலவதரித்த கிருட்டிணனையாம், - தராதலியகையே பிறந்து இவன் சுற்றது எத்தனையிந்திரசாலம் - பூமியிலே இவன் பிறந்தபின் தெரிந்தது எவ்வளவு இத்திரசாலவித்தைகள் - எ-று.

தோற்றமாவது நெடுந்தாரத்துள்ளாரானுந் தெரியப்படுகிலையாகிய கீர்த்தியாதலினங்குணமுரைக்கப்பட்டது. மகன்மனைவியாகிய தேவகியின் வயிற்றை மகன் வயிற்றென்றுபசுரம். முன்னுள்ள ரொருவருமறியாத இத்திரசால மாயவித்தைகளைக் கற்பிப்பாரின்றித் தானே தெரிந்தானென்பது சருத்தாகக்கொள்க. ஆம்படியே பகர்ந்தனை பழுதிலாமாற்றமென்றதும், மரபினால் வலியா லேற்றமுந் தோற்றமுமுடையோன் சூரன் மாமகன் வயிற் றுதித்தானென்பதும் வஞ்சகப்பதிப்பலங்காரம், மரபினால் வலியால் ஏற்றமுந் தோற்றமு முடையோனென்பதைக் கிருட்டிணருக்கன்றிக் கஞ்சனுக்குவிசேடணமாக்க்கி யுரைப்பது குறித்தசெய்தியோடு தொடர்பில்லாமையாற் சிறப்பின்கூடும். ஆகுமென்னுஞ் செயவெனெச்சம் உயிர் மெய் செட்டு ஆமென்றாயிற்று. உதித்தானென்பது வினையாலணையும்பெயர். “அண்மைவினியல்பும்” என்னும் விதியால் மதலையென இயல்பாய்கின்றது. “இடையுரிவடசொலினியப்பியகொளாதவும் பொருந்தியவாற்றிற் கியையப் புணர்த்தல் நெறியே” என்றதனாற் சுரா சுரரென வடமொழித்தீர்க்கச்சுந்திபெற்றது.

(சுகன்)

சொற்றவானன்று சுகன்றிருத்தாதை சூதிகைத்தோன்றியபொழுதே பெற்றதாய்தா னும்பிதா வுமுன்வணங்கப்பேசலாவுரையெலாம்பேசிக் கற்றமாயயினுற்கன்னியங்கிருப்பக்காரிருட்காளிந்திநீந்தியற்றைநாளண்டரானவர்க்கெல்லாமரச னுக்கருமகவானுன்.

(இ-ள்.) சுகன் திருத்தாதை சொற்றவானன்று - சுகப்பிரமமுனிக்குப் பிதாவே நீகூறியது அழகாயிருந்தது, - சூதிகைத்தோன்றிய பொழுதே - சூதிகையிலே பிறந்த சமயத்தில், - பெற்றதாய் தானும் பிதாவும் முன் வணங்கப் பேசலா உரையெல்லாம்பேசி - (தன்னை) ஈன்ற மாதாவாகிய தேவகியும் பிதாவாகிய வசுதேவனும் முன்னாக வணங்கும்படி (பிறருக்குச்) சொல்லலாகாத (இரகசிய) வார்த்தைகளையெல்லாம் பேசி, - சுற்ற மாயையினால் - தெரிந்த மாயாப்பிரயோகத்தினாலே, - கார் இருள் காளிந்தி நீந்தி - கரிய இருணிறைந்த இரவிலே யருளுகியைக்கூடந்து, - அண்டரானவர்க்கு எல்லாம் அரசனுக்கு - இடையர்க்கெல்லாமகிபதியாகிய நந்தசோபனுக்கு, - அற்றைநாள் கன்னி அங்கிருப்ப - அன்றைக்கே பிறந்த பெண்குழந்தை தேவகியிடத்தி லிருப்ப, - அருமகவு ஆனான் - (அத்தினமே) அருமைப்புதல்வனாய் (அசோதையினிடத்தில்) இருந்தான் எ-று. தாதை அண்மைவினியாதலின் ஈறியல்பாயிற்று.

சூதிகை பிரசவகீடு. பேசலாவுரை குழந்தையாகிய கிருட்டிணரைக் கொல்லக்கருதிய கஞ்சராசனறியக்கூடாத வார்த்தை. பேசக்கூடாத குழந்தைப்பிராயத்தில் (முற்றையோர்) பேசமாட்டாத வுரைபெனினுமாம். மாயையினுற்கன்னி - மாயை வந்தவதரித்த கன்னி யென்பதுமாம். அரசனுக்கு அற்றைநாட் கன்னியென்றும், அரசனுக்கு அற்றைநாளருமக வானானென்று மியைக்க. பூபாரம் பொறுக்கலாற்றாத பூமிதேவி இப்

பாரத்தை நீங்கும்படி பிரமாவின்விடத்து முறையிடி, அப்பிரமா வெகுதேவரோடுசென்
று நாராயணரிடத்து விஞ்ஞாபிக்க, அதுகேட்டநாராயணர் தமது மாயையைப் பார்த்து
தேவகியினுடைய ஏழாங் கருப்பத்தை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் வசுதேவனுடைய மூத்
தமனைவியாகிய உரோகினியின்வயிற்றிற் சேர்த்துவிட்டு நிரோபயக் கோகுலத்தில் நந்
தகோபன்மனைவியாகிய அசோதைவயிற்றிற் பிறக்கக் கடவையென்று கட்டினிடி, அம்
மாயைஅவ்வாறே செய்ய, நாராயணர் தமநம்மிச்சுங்கொண்டு தேவகி வயிற்றிலெட்டாவ
து கருப்பமாகிப் பிரவேசித்துப் பிறந்தவுட னிரவிந்ருனே இங்கிருந்தாற் கஞ்சனுடய
த்திரவமுண்டாமாதலி னென்னை யெடுத்துக்கொண்டு காளிந்திருதியைத்தாண்டிப் போ
ய்நந்தகோபன் மனைவியாகிய அசோதை இன்றுபெற்ற குழந்தை யென்னும்படி அந்
கேசேர்த்துவிட்டு அவளின்னுபெற்ற குழந்தையை எடுத்து வந்து தேவகியின்விடத்து ஸி
ருப்பச்செய்யென்று சொல்லக்கேட்டுப் பிதாமாதா விருவருமற்புதவசத்தராய் அக்குழந்
தையினதுதெய்வத்தன்மையைக் குறித்து வணக்கஞ்செய்து பிரசவிக்குங் குழந்தையைக்
குறித்துக் கஞ்சனுனைப்படி காத்திருந்த காவலாளர்கள் கிருட்டிணருடைய மாயாலல்
லபத்தினுலே மயங்கினாராக; அக்காவலருக்குத் தெரியாவண்ணம் வசுதேவ னக்குழந்தை
யை யெடுத்துக்கொண்டு யமுனையாற்றைத் தாண்டிப் போய் மாயையாற் நிகைபபுற்
திருந்த நந்தகோபன்மனைவியாகிய அசோதையிடத்திற் சேர்த்துவிட்டு, அவளப்பொழு
தின்ற பெண்குழந்தையை ஒருவருமறியாமலெடுத்து வந்து தேவகியிடத்திற்சேர்த்துக்
காவல்கடவாதவன் போலிருந்தான். என்பதிக்கவிபிலடங்கிய சரித மிதுவொன்றி கவி
ப்பொருளைத் தெளிக.

(௧௧௭)

சுன்றதாய்வடிவங்கொண்டுளமுருகியினைமுலைத்தடத்தனைத்தமூதம்
போன்றபால்கொடுப்பப்பொழிமுலைப்பா லோபூதனையுயிர்கொலோதுஉள்ளான்
சான்றபேருரலாலுயிர்தொறுமெட்டாத்தயிருடன் நுநெய்பாஸுருந்தி
யான்றதாய்கண்டுவிடத்தினிற்சிணிப்பவணிபுரலுடனிருந்தமூதான்.

(இ-ள்.) சுன்றதாய் வடிவங்கொண்டு உள்ளம் உருகி இளைமுலைத்தடத்து அ
னைத்து அமுதம்போன்ற பால்கொடுப்ப - (பூதனையானவன்) பெற்றமாதாவினருவமா
கி மனங்கச்சிந்து இருந்ததடங்கனிலும் (எடுத்து) அனைத்து அமுத்திதற்கு நிகரான
னிய பாலை ணட்ட,—பொழி முலைப்பாலோ பூதனை உயிர்கொல்லோ துசுந்தான் -
சுரந்தமுலைப்பாலையோ அப்பூதனையினுடைய உயிரையோ பருகினான்,—சான்றபேர்
உரலால் உறிதொறும் எட்டாத்தயிருடன் நுநெய்ப்பால் அருந்தி - மிருகியான பெரிய
உரங்களினுலே அணுகி உறிசுதொறும் எட்டாதிருந்த தயிரையும் நுநெய்யையும்
பாஸையுங்களவாக எடுத்துப்பருகி,—ஆன்றதாய்கண்டு விடத்தினில் பிணிப்ப -பெரும
யுடையதாயாகிய அசோதைசுண்டு கவிற்றினுலே (உரலோடு) கட்டிவைப்ப,—அணி
உரலுடன் இருந்து அமுதான் - சிறந்த அவ்வுரலோடிருந்து அமுதான் (இக்கிருட்டிண
ன்) எ-று.

பாலோவென்னுமோகாரமொழியிசை. உயிர்கொலோவென்னுமோகாரந் தெரிநிலை;
கழிவெனினுமாம். கொல் அசைநிலை. சான்றவென் றடைகொடுத்தது ஒன்றின்மேலொ
ன்றாய் பலவுரல்க ளுடுக்கப்பட்டமையாலாம். கிருட்டிணருடைய திருவடிபடப்பெற்ற
பெருமையாலெனினுமாம். எட்டாத வென்பதன் னுவிசாரத்தாற் குறைந்தது. உடன் மு
ன்னது உம்மைப்பொருளிலும் பின்னது உடனிகழ்ச்சியிலும் வந்தன. கிருட்டிணரை
குழந்தையாகக் கொண்டு வளர்த்த மகத்துவங்குறித்து ஆன்றதாயென்றும், அவரது தி

ருமேனியமுந்தப்பெற்றமையால் அணிபுரலென்றும் விசேடித்தார். அணிபுரலுடனென்பது முன்னும் பின்னும் சேர்ந்துகின்று தாப்பிரைப்பொருட்பற்றது. மேற்கவியிற்குரிய மாயாவதாரமான பெண்குழந்தை தேவகியிலிடத்திருந்து சுதிரிமுதலும், அவ்வமுருரலைக் காலவாளங்கேட்டு உடனெப்போய்த் தேவகி குழந்தையைப் பிரசவித்தாளென்று சுஞ்சனுக்குத்தெரிவித்தலுள் ஈஞ்சன் பதைபதைத்து விரைந்து போய் வசுதேவனிடத்தில் அப் பெண்குழந்தையை வாங்கி (முன்னே ஆயுப்பிள்ளைகளையும் கொன்ற பிரகாரமே கொல்லுகருதி) அக்குழந்தையை உயர எறிந்துவிட்டு வாளாயுரத்தில் வந்துவிழுந்து தண்டாகி யிறங்கும்படிச் சூ வாளாயுதத்தைக் கீழேயோதிக்கொண்டு நின்றான். அப்பொழுது அக்குழந்தை கீழேவிழாமல் “உன்னைக் கொல்லுகிறாயென்று வேறிடத்திருக்கிறான்” என்று சொல்லி மேலேப்போயிற்று. அதுகேட்ட ஈஞ்சன் வியாசுலமுடையதாய் அச்சியவனைத் தேடி யறிதற்கு மிகமுயன்று ஆயப்பாடியிலே யிருக்கின்றானென்று நினைத்துப் பூதனை யென்னும் பிசாசை யழைத்துக் கிருட்டிணனுடைய தாய்வுழுவாகிப் போய் ரச்சப்பாலை யூட்டி யக்கிருட்டிணனைக் கொல்லுதி யென்றேவ பூதனை அவ்வண்ணமே சென்று பானுட்டக் கிருட்டிணன் இவன் பேய்மகளென்றறிந்த பாலை கிருப்பிப் பருருவோர் போன்று அவளுடைய உயிரைக் கவர்ந்து கொண்டார். என்பது இக்கவியில் டங்கிய சரிதற்கு லொன்று. மற்றதுவெளி. மொல்லுமாறு சென்ற பேய்மக ளுள்ள முருகானாகவு முளமுருகியென்றது சிசுபாலன்கற்று.

(கசஅ)

பாடினான்மறுகுபெருநகைவினைப்பப்பாணையர்மனைதொறும் வெண்ணெய்க்
காடினானவர்கண் முகந்தொறுமெச்சிலாக்கினுனகன்று முன்னோட
வோடினானவின் பேரிளங்கனறையுயிருடனொருநதனிவிளவிற
சாடினானவின் முதுகையும் புள்ளின்றனவோடலகையும் பிளந்தான்.

(இ-ள்.) மறுகு பாடினான் - லீதியிற் பாடித்திரிந்தான்,—பாணையர் பெருநகைவினைப்ப மனைதொறும் வெண்ணெய்க்கு ஆடினான் - (இடைப்) பெண்கள் மிசமுதுவல் செய்யும்படி (அவர்களுடைய) விமேடொறும் நவரீதம் பெற்றுண்ணு நிமித்தம் கூத்தாடினான் - அவர்கள் முகந்தொறும் எச்சிலாக்கினான் - அப்பெண்களுடைய முகங்களிலெல்லாம் (முத்தமிட்டு) உச்சிட்டஞ்செய்தான்,—அகன்று முன் ஓட ஓடினான் - (பசுக்கன்று வெருண்டு) தொறுவினின்றும் பிரிந்து முன்னாக ஓடத் (தான் பின்னாகத்) தொடர்ந்தோடி,—ஆவின் பேரிளங்கனறையுருடன் ஒருநதனி விளவில் சாடினான் - பசுவின்து பெரிய இளங்கனறைய உயிரோடு ஒப்பற்ற விளாமரத்திலே மோதினான்,—அரவின்முதுகையும் - (காளியனென்னஞ்) சர்ப்பத்தின்முதுகையும்,—புள்ளின் தாலு ஒடு அலகையும் பிளந்தான் - இராசாளிப்பகையினது நாவையும் தண்டத்தையும் (நெரித்தும்) பிளந்து வேதனைசெய்தான் என்று.

ஓரசுரன் பசுக்கன்றுபோலுருவெடுத்துப் பசுக்கூட்டத்திற்குநிரித்தலைக்கிருட்டிணரறிந்த அம்மாய்ப் பசுக்கன்றைப் பிடித்து; கிருட்டிணர் பசுக்களை மேய்க்கும் வளத்திலே களையினலே நிறல் விரும்பி வந்து படுத்திருக்குஞ் சமயத்திலே அடியோடுபாதி மேலே விழுந்து கிருட்டிணரைக் கொல்லச் சமயம்பார்த்துக் கபித்தாசுரன் விளாமரமாக நின்றதையும் கிருட்டிணர் தெரிந்துகொண்டு பழமுதிர்க்க ஏறிபவர்போலப் பாலைகாட்டி அந்தவிளாமரத்திலே மோதி, விளாமரமுகம் கண்டும் முறிந்தும்விழுந்தும் நாசமாகும் பிடி அவ்விரண்டசுரர்களுையும் ஒருபாயத்தார் கொண்டனர். மேலும், யமுனாதிச்சார்பிலொருதடாகத்திலே காளியனென் றொருவிடசர்ப்பம் வசித்தலினாலே அந்தத்தடாகத்

திற் சலம் எவருக்கும் பயன்படாமலிருந்ததை அதிர்ந்து கிருட்டிணர் அந்தச் சர்ப்புத்தி னுடலின்மீது பாய்ந்துநின்று கூத்தாடி நசுக்க அதனைக் கண்ட காளியனுடைய மனைவி கள் துயருற்றும் கிருட்டிணரைத் துதித்ததினாலே அந்த நாகத்தைக் கொல்லாமல் அந்த வாயின்மீதுள்ள தரத்தி நீரை யார்க்கு முபயோகப் படுத்தினர். புள்ளின்தாலுவோடல கைப்பிளந்தது:—“விறைகொப்பளிக்குமலர்த்தடத்தேரரசரன்வெவ்வாய்ப்புள்ளாகி, மரு தமொடியத்தரவிதவழந்தமாயன் தன்னையிழுங்குதலும், எரியின்மீதுகூடவுமிழ்ந்துகுத் தவிவரவெம்பெருமான, குருகின்பருவாய்செய்யமலர்க்கரத்தாந்திழித்தாங்குமியிருமுடித்தா ன்” என்ற கூர்மபுராணக்கூற்றுலதிக. இச்சரிதவணைகளைக்கொண்டு பாட்டின்பொருளத லந்தெளிச. (ககக)

பின் னரியகுஞ்சிககோ வலர்பயந்தபேதையர் பலரையுங்களிந்த கன்னியின்மருங்கு மோரையின்மருங்குக்கலையெலா நாணிடைக்கவரந்தே முன்னியவின் பச்செருக்கிலேமயக்கிமுரி விற்றகாமனுமானு னன்னியன் லல்லம்மற்றிவன் பெருமையரசரிலா தறியாதார்.

(இ-ள்.) பின்னிய குஞ்சிக்கோவலர் பயந்த பேதையர் பலரையும் - பின்னப்பட்ட குருமியையுடைய கோபாலர் பெற்ற அனேக இளம் பெண்களையும், —களிந்த கன்னியின் மருங்கும் ஓரையின்மருங்கும் - யமுனையாற்றங் கரையிலும் (சோலையில்) மக னிர் விளையாடும் ஆயத்திலும், —நாணிடை கலையெல்லாம் கவர்ந்த - (அவ்விடைப்பெண் கள்) நாணும்படி (அவர்களுடைய) தூசுகளனைத்தையும் அபகரித்து, —முன்னிய இன் பச் செருக்கிலே மயக்கி - விரும்பிய காமமதர்ப்பிலே மயங்கச்செய்து, —மூரில் காம னும் ஆனன் - வலிய வில்லையுடைய மன்மதனுமாயினான், —அன்னியன் அல்லன் - (அறி யப்படாத) பிறன்ல்லன், —இவன் பெருமை அரசரில் அறியாதார் ஆர் - இங்கிருட்டிண னுடைய மேன்மையை வேந்தர் களில் அறியாதவர் யாவர். எ-று.

களிந்த கன்னி—களிந்தகிரியினின்றுத் தோன்றிய காளிந்தியாறு; யமுனை யென்ப துமது “கங்கையாளிடத்தி லாதரமெலிந்த காலேபிற் களிந்த வெற்பனித்தமங்கை” என்று இவ்வாசிரியர்முன்னுரைத்ததுமதிக. கலையெனினுந் தூசெனினுந் துகிலெனினும் பு டைவையெனினும் ஆடையெனினுமொக்கும். சாமனுமானெனவே தூர்த்தனைன்றிகழ் ந்தவாருயிற்று. சிசுபாலனுக்கு மைத்துனமுறை யுடையராதல் பற்றிக் கிருட்டிணரை அன்னியன்ல்லன்னென்றான். பெருமையென்றது ஈண்டுக்குறிப்பினால் இழிபையுணர்த்தி ற்தது. அரசரிலாதறியாதாரெனவே அரசரறிந்து வைத்துந் தகுதியற்றகிருட்டிணரை அக்கிரபுசைக்கு ஏற்றுக் கொண்டது பெருந்தவதேயாமென்று சபையார்க்குங்குற்றங் கூறியதாயிற்று. (கஉ0)

வேறு.

அண்டர்க்கெல்லாமரசானவாகண்டலனுக்கண்டரிவி துண்டற்கமைத்தபாலடிசிவ்ண்டானொருநாளொருதானே கொண்டற்கன்மாரியைமுன்னங்கோவர்த்தனமேகுடையாகச் சண்டப்பிரசண்டவேகமுடன்றடுத்தானேறுபடுத்தானே.

(இ-ள்.) அண்டர்க்கு எல்லாம் அரச ஆன ஆகண்டலனுக்கு - தேவரனைவர்க்குந் தலைவனுகிய வாசவனுக்கு, —இனிது உண்டற்கு அண்டர் அமைத்த பால் அடிசில் - நன்கு புசிக்குமாறு இடையர்கள் சமைத்துப் படைத்த பாற்சோற்றை, —ஒருநாள் ஒருநாளே

உண்டான் - (அவ்விர்திரனுக் கின்றித் தனக்காகி) ஒருநாள் தான் தனியே புசித்தான், — கோஷ்டல் கன்மாரியை - மேசங்கள் சொரிந்த சிலாவருவதத்தை, — சண்டப்பிர, சண்ட வேசமுடன் - மிக்க விரைவான பெருங் காற்றோடும், — முன்னம் - முன்னாலில், — கோவர்த்தனமே குடையாகத் தடுத்தான் - கோவர்த்தனகிரியையே குடையாகக்கொண்டு தடைசெய்தான், — ஏறுபடுத்தான் - இடபத்தைக் கொலைசெய்தான். எ-று.

வேகம் ஆகுபெயர், இடைய ரெல்லாரும் வழக்கப்படி தேவேந்திரனுக்குப் பாற் பொங்கல் செய்து பூசை செய்யுமாறு தொடங்குவதை யறிந்த கிருட்டிணர் தடுத்து அப்பொங்கல் பூசைகளைக் கோவர்த்தன மலைக்குச் செய்யும்படி சொல்லக்கேட்ட அவ் விடையர்கள் அம்மலைக்குப்படைத்த பாற் பொங்கல்களை பெல்லாம் கிருட்டிணர் அம்மலைவாகத் தெய்விகமாயிருந்துண்டு தமது வார்த்தையில் விசுவாசங் காட்டினார். பின்பு தேவேந்திரன் தனக்குப் பாற்பொங்கற் பூசை கிடையாததேர்பத்தினாலே சத்த மேகங்களையும் விடுத்தப் பிரசண்ட வாயுவோடு கூடிய சொடிய கன்மாரி பெய்விக்க இப்பெருங்காற்றாலுங் கன்மழையாலு முண்டாகிய உபத்திரவஞ் சகிக்காமல் இடையர் களெல்லாம் கிருட்டிணரைக் கிட்டி நின்று (நாங்களுங் பசுக்களு மோருங்கே மடியுந்த ருணமாயிருக்கின்ற இந்த ஆபத்தினின்றும் காத்தருள வேண்டு மென்று) பிரார்த்தித்த அவ் கிருட்டிணர் கோவர்த்தனகிரியை எடுத்துக் குடையாகப் பிடித்துக் கோங்களையும் கோபாலரையும் மக்குடையின் கீழே வைத்து ஏழு நாளிடைவிடாது பெய்த சிலாவருட த்தினுற் சிறிதுஞ் சேதமின்றிக் காத்தனர். ஓரகரன் கிருட்டிணரைக் கொல்லக்கருதி இட பருபமாகி வர அதைகிருட்டிணர் அறிந்து கொன்றனர். இச்சரிதங் களினாலே பாஷடி சிவனுடனும், கன்மாரியைக் கோவர்த்தன கிரியாற்றமிழ்த்ததும், ஏறுபடுத்ததும் வகுத் துணர்ச.

(௧௨௧)

பம்பிப்பரந்தபுன்மேயும்பசுவின்கன்றுங்கோபாலர்
தம்புத்திரரும்புயத்தோன்றன்மாயையினுலொளித்திருநா
ளெம்புத்திரருமெங்கோவினிளங்கன்றினமுமெனத்தெளிய
வம்பிற்புரிந்தமாயையிவனல்லால்யாவர்வல்லாரே.

(இங்.) பம்பிப்பரந்த புன்மேயும் பசுவின் கன்றும் - நெருங்கிப் பரந்த புன்களைத் தின்றுகின்ற பசுக்களாகளும், — கோபாலர் புத்திரரும் - இடையர்களுடைய புதல்வர் களும், — அம்புயத்தோன் மாயையினால் ஒளித்திருநாள் - பிரமாவினுடைய மாயத்தினு லே மறைந்திருந்தபோது, — எம்புத்திரரும் எம் கோவின் இளங்கன்று இனமும் என த்தெளிய - (இடையர்கள்) எங்களுடைய புதல்வரிவ ரென்றும் எம்பசுக்களி னிளங்கன் றுக்கூட்டங்க ளிவைவென்றுந் தெளிந் துணரும்படி, — வம்பில் புரிந்தமாயை- வம்பா கச்செய்த மாயையை, — இவன் அல்லால் யாவர் வல்லார் - இந்தக் கிருட்டிணரைத் தவிர (அறிந்து மாற்ற) வல்லார் மந்தியாவர். எ-று.

ஏகாரமீற்றசை. தம், தன்னிரண்டுஞ் சாரியை. என விகாரம், பம்பிப் பரந்த புன் மேயுமென்பதற்குப் பரந்தபுன்களைப் பரந்து போய்நின்று மேயுமென் றுரைப்பினுமாம். வம்பு - புதுமை. பசுக் கன்றுகளையும் அவற்றைமேய்க்கு மிடைச் சிறுவர்களையும் ஒரு நாட் பிரமதேவர் தமது மாயத்தினு லொளித்து யார்க்குந் தெரியாதபடி செய்ய, இடையர்கள் தம் மைந்தரையும் கன்றுகளையும் கண்ணுற் பரிதவிக்க, அஃதறிந்த கிருட்டிணர் தாமே அத்தனை ரூபங்கொண்டு பிரமதேவரை விம்மித் மடைவித்து மாயையைமாற்றினர் என்னுஞ் சரித்தராத் கவிப்பொருளுணர்ச.

(௧௨௨)

அதிரப்பொரும்போரஞ்சினனோவஞ்சாமைகொலோதெரியாது
மதுரைப்பதியுந்தன்கிலையும்வாழ்வுற்றுறந்துவாசிதிவா
யெதிரொப்பிலாததுவாரகையென்றியற்பேர்ப்படைத்தமாநகரின்
முதிரப்பொரும்போர்த்தம்முனுடனிருந்தான் பன்னுண் முரணறுத்தே

(இ-ள்.) அதிரப்பொரும் போர் அஞ்சினனோ அஞ்சாமை கொல்லோ தெரியாது-
ஆரவாதத்தொடும் வினைக்கின்ற போரைக்குறித்து அச்சமுற்றானோ அஞ்சாமையோ அறி
யேன்,—மதுரைப்பதியும் தன்கிலையும் வாழ்வும் ஹந்தா - வடமதுரை நகரையும் தன்
சுற்றத்தையும் வாழ்க்கையையும்விட்டு,—வாரிதிவாயெதிரா ஒப்பினில்லாத ஹவாரகைகள்
று இயற்பேர்ப்படைத்த மாநகரில் - (மேற்குக்) கடலிலே (ஆக்கிய) நேராக உவமை சொ
ல்லக்கூடாத ஹவாரகை யென்று இயற் பெயர் பெற்ற பெரிய நகரத்தில்,—முதிரப்
பொரும் போர்த் தம்முனுடன் பன்னுண் முரண் அறுத்து இருந்தான் - முதிர்வுடன்
பொருகின்ற போர் வன்மையை யுடைய தமயனாகிய பலராமனுடன் அனேகசரலமாகப்
பகைமையின்றி யிருந்தான். எ-று.

மதுரைப்பதியும் தன்கிலையும் வாழ்வுற்றுறந்து துவாரகைமாநகரில் பன்னுளிருந்
தான். பொருப்போர் அஞ்சினனோ அஞ்சாமைகொலோ தெரியாது என்று காரியத்தை
நிச்சயமாகக் கூறிக் காரணத்தை ஐயவாய்ப்பாடு தோன்றக் கூறினும் கிளைவாழ்வுகளா
கிய பாக்கியத்தைத் துறந்திருக்கும் அபாக்கியநிலை அஞ்சாமைகாரணத்தா லெய்துவத
ன்றென்பது விளக்கிக் கிடத்தலால் அதன்பாவமாகிய அச்சத்தினால் சம்பவித்ததென்பது
நிச்சயிக்கப்பட்டது. எனவே சராசந்தனுக்கு அஞ்சி முதநகர்விட்டுப் புதுநகர்புருத்தவன்
என்றிசுழ்ந்தபடியாம். (௧௨௩)

வேறு.

கஞ்சனெனுமாமனொடுகாளையமர்வினோந்தான்
வஞ்சனையினுலமருமெத்தனைமலைந்தான்
மஞ்சமெனவேமருவுதமரிலொருநாளே
மிஞ்சிவிரகா லுரியமேதினிபுரந்தான்

(இ-ள்.) கஞ்சன் என்னும் மாமனொடு காளை அமர்வினோந்தான் - கஞ்சனென்னும்
பெயருடைய மாதுலனுடனே காளைப்பிராயத்துப் போர்செய்தான்.—வஞ்சனையினுல
மரும் எத்தனைமலைந்தான் - கபடவுபாயத்தினால் போர்களுந் எவ்வளவு செய்துமுடிந்
தான்,—தஞ்சமெனவே மருவுதமரில் - ஆதாரமாக வலமந்திருக்கின்ற சுற்றத்தாரில்,—ஒ
ருநாளே மிஞ்சி - ஒப்பற்ற தான்மாத்திரம் மேம்பட்டு,—உரியமேதினி விரகால் புரந்
தான் - (தனக்குஞ்சகோதரர்க்கும்) உரிய பூமியை வஞ்சகமா யரசாளுகின்றான்.எ-று.

தன்னால் ஏவப்பட்ட பூதனை, சகடாசுரன், பகாசுரன் முதலானவர்களை யெல்லாங்
கிருட்டிணர் உபாயத்தினால் கொன்றசெய்கையை அறிந்த கஞ்சன், தனக்குக்கிருட்டிண
ரேசத்துருவென்று நிச்சயித்து, இவனை உபாயத்தினு லைழத்துக் கொல்லவேண்டுமெ
ன்று கருதி தனாயாகஞ் செய்வவென்று ஆரம்பித்து இதினிமித்தமாக அழைத்துவரும்
படி ஒருநாளை யனுப்பித் தெரிவித்தபோது கிருட்டிணர் தமது தமையனாகிய பலரா
மனுடன் மதுராபுரிக்குவந்து, தம்மைக் கொல்லுங் குறிப்புட னமைத்த குலையாபிட

மென்னும் யானையையும் பாக்கையுஞ்சொன்று யாகவிலையுமுறித்து, முட்டிகன், சரணாரன் என்னுமல்லர்களைப் போர்செய்துகொன்று, தம்முடனே அதிகசெற்றங்கொண்டிவந்தெதிர்ந்தகஞ்சுனைபும் பொருதுகொன்றனர். என்பதிக்கவியின்சரிதம். புரந்தா (௧௨௪)

வேறு.

அன்னையுந்தாதைதானுமருஞ்சிறையகத்துவைக முன்னிருமுவர் முன்னோர்தங்களை முருக்குவித்தான் பின்னொருதமயன்றன்னைப்பெற்றதாயிருவரென்றென்றிந்திலஞ்சொல்லவைத்தானிலனைவேறியாவரொப்பார்.

(இ-ள்.) அன்னையும் தாதைதானும் அரும் சிறை அகத்து வைக - மாதாவும் பிதாவுமாகிய தேவகி வசுதேவனென்னும் இருவரும் நீக்குதற்கரிய காவற்சாலையிலிருப்ப, - முன் இருமுவர் முன்னோர் தங்களை முருக்குவித்தான் - முன்னே பிறந்த ஆறு தமயன்மாரைக் கொல்வித்தான், - பின் ஒரு தமயன் தன்னை - (அவ்வாறுபெருக்கும்) பித்திய மற்றொரு தமயனாகிய பலராமனை, - பெற்றதாய் இருவர் என்று என்று இ நிலம் சொல்லவைத்தான் - பெற்றதாயினுக்கு இருவரென்றென்று இவ்வுலகத்தார்சொல்லும்படி செய்தான், - இவனை வேறு யாவர் ஒப்பார் - இத்தன்மைகளெல்லாமுடைய இருட்டிணனை மற்றியாவர் நிகர்ப்பார். எ-று.

நிலம் ஆகுபெயர். முன்னிருமுவர்முன்னோரென்றத பலராமனுக்கு முன்னே பிறந்த அழகை. இறந்தவாறுவரும் இறவாதவரொருவருமாகத் தமையன்மாரிரு கூற்றினராயமைதலின் முன்னோரென்றும், பிந்தமயனென்றும் பரத்துவாபரத்துவவிசேடணசுகிதமாய்க் கூறினர். பிந்தமயன் - இனியதமயன். தேவகியயிற்றிலுண்டான கருப்பம்பின்பு உரோகிணியயிற்றிலிருந்து பிறந்தமையாற் பெற்றதாயிருவரென்றது தேவகியையு முரோகிணியையுமென்க. இதன்விரிவு இச்சருக்கத்து ஊற்றுப்பதினேழாங் கவியினுரையகத்துக்காண்க. தாயென்னும் ஒருமை இருவரென்னும் பன்மையொடு தொடர்தல்வழுவன்றோவெனின், அவ்வாறன்று. பெற்றதாய் மற்றவர்க்கும் ஒருவரே இவனுக்கு இருவராம்; என்று புதுமைதோன்றக் கூறியதொடர்பில் தாய் என்னும்பெயரின் முறைமை பிரதானஞ் செய்யுட்டட்ட லுலாகிடதொரு ஒருமை பன்மை முடிபாமாதலினென்க. என்று என்று என்னுமிடக்கு (ஆச்சரியத்தாற்பலரும்) பலகாலங்கூறு மிகுதியை விளக்கி நின்றது. தேயத்திலுள்ளமற்றவரையு மொவ்வாத ஒருசன்மப்பிரட்டனென்றிகழ்ச்சிதோன்ற இவனை வேறியாவ ரொப்பாரென்றான்.

(௧௨௫)

என்றுகொண்டெண்ணினாவுக்கிசைந்தனவுரைகளெல்லாமொன்றினொன்றுச்சமாகியுயர்ச்சியுந்தாழ்வுந்தோன்றக் கனடியமனத்தினோடுங்கட்டுரைசெய்தான்மன்றற்றென்றலஞ்சோலைசூமுஞ்சேகரிநாடுடையகோவே.

(இ-ள்.) என்று கொண்டு எண்ணி - இவ்வாறுகக் (கிருட்டிணனுடைய செய்திகளை) விடையீகரித்துச்சிந்தித்து, - நாமுக்கு இசைந்தன உரைகள் எல்லாம் - நாவில்வந்த

வார்த்தைகளையெல்லாம்,—ஒன்றின் ஒன்று உச்சமாக - ஒருவார்த்தைக்கு மற்றொருவார்த்தை உன்னதமாக,—உயர்ச்சியும் தாழ்வும் தோன்ற - உயர்வுமிழிவும் புலப்பட,—மன்றல் தென்றல்¹ அம் சோலை சூழும்சேதிநாடு உடையகோ - நறுமணங்கமழந் தென்றற்காற்று வீசுகின்ற² அழகியபூஞ்சோலை சூழ்ந்த சேதிநாட்டை ஆளுதலுடைய மன்னனாகிய சிசுபாலன்,—கன்றிய மனத்தினோடும் கட்டுரைசெய்தான் - கோடாவேசகித்தையோடும் கடுமொழிகளைத் தொடுத்தாரைத்தன். எ-று.

தென்றற்காற்றுச் சந்தனப்பொதியவரையிலிருந்து நறுமணமளவி வருதலான் மன்றற்றென்றலென விசேடிக்கப்பட்டது. தென்றல் வருமலையென்னும் பொதியப்பரியாயமுறோக்குக. மன்றலென்பதைச் சோலைக்கேற்றியிருரைச்ச. கடு உறைபெனவும், கட்டு உரையெனவும் பிரிக்கப்படும். உயர்ச்சியுந் தாழ்வுந்தோன்றலாவது: கிருட்டிணருடைய பாலிலைகளின் காரணங்களை யறியாதவர்க்கு அவை நின்றையாகவும் அறிந்தவர்க்குப் புகழ்ச்சியாகவு மெண்ணப்படுதன்மை. அவ்வாறன்றிப் பூதனை, பசுடாகரன், குரண்டகாகரன் முதலானவர்களை மாய்த்தமையுங் கன்மாரியை மலைக்குடையாற் றடுத்ததும் முதலாயினசெயற்கரிய பெருமையாகவும், நவநீத்சோரம் துகில்கவர்தன் முதலாயினசிறுமையாகவும் விளங்கலென்னுமாம், ஏகார மீற்றதை. (உக)

வேறு.

திண்ணியநெஞ்சினனாகியசுபாலன்நன்னெஞ்சிற்றிருந்தோன்ற வெண்ணியமன்பேரவையிரியம்பியபுன் சொற்களெல்லாமெண்ணிப்பெண்ணிப் புண்ணியர்வந்தினிதிறைஞ்சும்பூங்குழலோன்வேறென்றும்புகலானாகிப்பண்ணியதன்புரவிநெடும்பருமணித்தேர்மேற்கொண்டான்பரித்பேரவ்வான்.

(இ-ள்.) திண்ணிய நெஞ்சினன் ஆனசுபாலன் - தைரியமான மனத்தினையுடைய சிசுபாலராகன்,—தன் நெஞ்சில் தீக்கு தோன்ற - தன்னுடைய மனப்பொல்லாங்கு வெளிப்படும்படி,—எண்ணிய மன்பேரவையில் இயம்பிய புன்சொற்கள் எல்லாம் - மதிக்கப்பட்ட நிலைபெற்றபெரியசபையிற் கூறிய நிந்தனைவாசகங்களைத்தையும்,—புண்ணியர்வந்து இனிது இறைஞ்சும் பூங்குழலோன் - தவத்தோர்வந்து பிரீதியொடுவணங்குந்தாமரைப்பூவுக்குச் சமானமான பாதங்களையுடைய கிருட்டிணதேவர்,—எண்ணி எண்ணி - கணித்துக்கணக்கிட்டு,—வேறு ஒன்றும் புகலானாகி - மற்றொன்றும் பேசாமல் மௌனமாயிருந்து,—பரிதிபோல்வான் - சூரியனைப்போன்றவராய்,—பண்ணிய தன்புரவி நெடும் பருமணித்தேர்மேற்கொண்டான் - ஆயத்தஞ்செய்யப்பட்ட தனது குகிறை பூண்டதும் பெரியமணிகளையுடையதுமான நெடியதேர்மீதேறினார். எ-று.

புன்சொல் (நிலைபெறுத) நொய்யசொல்லென்னுமாம். எண்ணி பெண்ணியென்னு மடுக்குப் பலகாற் பேசுந்தோறும் விடாதேசணக்கிட்டென்று எஞ்சாப்பன்மைப் பொருள்பட நின்றது. எண்ணியது பொறுக்கவேண்டிய நூறுபிழைகளின்மேற்படுமோ வென்று தொகையறிதற்பொருட்டாம். நூறுபிழை பொறுப்பதற்கும், வேறென்றும் புகலாமைக்குங் காரணமென்னையோவெனின்; அது வருமாறு:—

சிசுபாலன் சேதிராசவம்மிசத்திலே மூன்றுகண்களுடனும் நான்குகைகளோடும் பிறந்தான். இந்த உற்பாதங்கண்டு பெற்றார் அஞ்சி அக்குழந்தையைப் பரித்தியாசஞ்செ

ய்யச்சுருதினார். அப்போது வியாகுலமுற்றிருந்த பிதாவாகிய தமகோஷராசன், அசுசி, மந்திரிகள், புரோகிதர் என்னுமிவர்க்கு அசரீரி:- “இந்தக்குழந்தை அதிஷ்டவானாயு மித்தபலவானாயும் வருவான், ஆதலாலவனைப்பற்றி அஞ்சவேண்டாம். நீங்கள் ஆக்சமின்றிக் குழந்தையை வளர்த்திடுங்கள். அவன்மரணமிப்போதன்று. பின்னாலவனை ஆயுதத்தாற் கொல்பவனும் பிறந்துவிட்டான்.” என்று கூறிற்று. இதைக்கேட்டு மகவாசையாற் கலிலைகூர்ந்து தாயாகிய சாத்தி, இவ்வாறு தெரிவித்தது கடவுளாயினும் மூற்றவராயினு மாகுக, என்னுடைய இந்தக்குமாரனைக் கொல்வோன் யாவன்? என்று விளக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றேனென்றிருகற்களையுப் கூப்பி வணங்கு; அதற்கு அசரீரி:- இக்குமாரன் எவனுடைய மடியில் வைக்கப்படும்போது மிகையான கைகளிரண்டும் வீழ்த்திட நெற்றிக்கண் மறையுமோ அவனை உன்னுடையமகனைக் கொல்லுவோனென்றது. விகாரரூப சிசுசனைத்தையும், அதைச்சுட்டி அசரீரிவாக்கு நிகழ்ந்ததையுப் கேள்வியுற்றுப் பூவேந்தர் பலர் சேதிநாட்டிற்கு வந்தார்கள். வந்தவேந்தர் களைச் சேதிநாசனுபசரித்து, அக்குழந்தையை ஒவ்வொருவர் மடியிலும் வைத்தான். இவ்வாறே ஆயிரக்கணக்கான வெகுபேருடைய மடியிது வைக்கவும் அசரீரிவாக்கின்படி நிறைவேற்றவில்லை. யாதவ குலத்தாருங்கேள்வியுற்று, சங்கருடணனும், ஜநார்த்தனனும் தங்கள் பிதாவினது சகோதரியும் யாதவருடைய மகனாகிய சேதிநாசனது மனைவியைக்காணும்படி போயிருந்தனர். அவர்களையுபசரித்ததன்பின் சேதிநாசன் மனைவியாகிய சாத்தி குழந்தையைத் தாமோதரனுடைய மடியிது வைத்தான். வைத்தும் அநிதமான இருகைகளும் வீழ்த்தன; நெற்றிக்கண்ணுமறைந்தது. இந்த நிகழ்ச்சியைக்கண்டு அசரி அச்சமுற்றக்கர்முடிற்று, அந்தக் கிருட்டிணரைநோக்கி ஒருவரம் வேண்டொன்றாய், மகாலல்லபமுடைய கிருட்டிணரே, அச்சத்தினாலே வேதனையுற்ற எனக்கொருவரந்தாரும்; ஆபத்தாற்றவர்க்கு அபயங்கொடுப்பவர் நீரேயென்றான். அதுகேட்டகிருட்டிணர்:- அம்மாயப்படவேண்டாம். நல்லொழுக்கந்தெரிந்துள்ளீர் என்கிருந்தித்தஞ்சவேண்டாம் நானாமக்குத்தரவேண்டிய வரமென்ன? அதையே உம்முடைய உத்தரவின்படி நான்செய்வேனென்னுதலும்; யதுகுலசிங்கமே சிசுபாலன்செய்குற்றங்களை எனக்காகப் பொறுத்தருளமென்று கேட்க; அதற்குக் கிருட்டிணர் அவன் கொல்லப்படவேண்டிய திதியுடையனாயபோதும் அவன்செய்த தூறுகுற்றங்களைப் பொறுத்துவிடுகின்றேனென்றார். சிசுபாலன்செய்த பிழை தூற்றுக்கு மேற்பட்டமை யாற் பின்புபொருராயினார். என்பது வியாசமகாபாரதமொழிபெயர்ப்பு. இதனொண்டு சலிப்பொருள் விளக்கங்காண்க. தூறுபிழைபொறுத்த இத்தொன்மைவழக்குப்பற்றியே பிழை தூறுஞ்சான்றோர் பொறுப்பர்” என்னு நீதிவாக்கியமமைந்ததென்பர்.

எந்நாட்டிலவனிபருமீண்டியவித்தொல்லவையினிசைத்தசேதி
நன்னாட்டுக்கதிபதியாநரபாலமின்மாற்றநன்றுநன்று
கன்னாட்டும்படியாகவிருவோரும்பொருதறிதுங்கடிதேகென்று
தன்னாட்டமிகச்சிவந்தான்கரியவடிவினிற்புனைந்ததன்முடியோன்.

(இ-ள்.) நல் சேதி நாட்டுக்கு அதிபதியாம் நரபால - நல்லசேதியேயத்திற்குத் தலைவனாகிய மனுடகாவலனே கேள், — எந்நாட்டில் அவனிபரும் ஈண்டிய இத்தொல் அகவயின் - எல்லாத்தேயத்தரசர்களுஞ் சேர்ந்திருக்கின்ற இம்முதாசபையில், — இசைத்த நின் மாற்றம் நன்று நன்று - கூறிய உனது வார்த்தை அழகாயிருந்தது அழகாயிருந்தது, —

கல் நாட்டிப்படியாக இருவோரும்பொருது அறிதம் - சிலாதாபனஞ்செய்யும்படிநாமிரு வரும்போர்செய்து பார்ப்போம்,—கடிது ஏகு என்று - விரைவாகப்பிறப்பட்டு வாடுவெ னு சொல்லி,—கரிய வடிவின் புனைந்த தன் துழாயோன் - தமது கரியகிருமேனியில ணிந்த குளிர்ச்சியான துளசிமாலையையுடையோராகிய கண்ணபிரான்,—தன் நாட்ட ம் மிகச்சிவந்தான் - தம்முடையகண்கள் மிகவுஞ்சிவப்பற்றார். ஏ-று.

கண்ணாட்டுதலாவது வென்னிடாதெதிர்த்து நின்றுபொருகிறந்த மகாவீரனது பெ யரும்புகழுந்தீட்டிக் கல்லுருத்தாபித்தல். இது நரசிங்கலெனவும்படும். “என்னே முன்னி ல்லன் மின்னெவ்விர்பலரென்னை, முன்னின்று கண்ணின்றவர்” என்னுந்திருவள்ளுவ ர்குறளிற் கண்ணின்றவரென்னுங் கூற்றானும் “கண்ணின்று நெந்தை கணவன்என்ப ட்டான்” எனப்பிறர்கூறுதலானுமறிசு. (கஉஅ)

சேதிசுலநரபதியுஞ்செருப்புரிதற்கஞ்சுவனோதேரிலானான் மோதிவலம்புரியூதமுகிலினங்கண்முழங்குவபோன் முரசமார்ப்ப வேதியரோடவையிருந்தவேந்தரெல்லாமதிசயிப்பவிமானந்தோறுஞ் சோதிமுடியமரர்வரநகர்ப்புறத்திலமர்புரியத்தொடங்கினாரே.

(இ-ள்.) சேதிசுல நரபதியும் செருப்புரிதற்கு அஞ்சுவனோ - சேதிநாட்டார் க்கதிபனுகிய சிசுபாலனும் போர்செய்தற்கு வெருவுவானு,—தேரில் ஆனன் - (அப் பொழுதே) தேர்மீதேறினான்,—மோதி வலம்புரியூத - ஒன்றுக்கொன்றெதிராக அநேக வலம்புரிச்சங்குடன் முழக்கவும்,—முகில் இனங்கள் முழங்குவபோல் முரசம் ஆர்ப்ப- மேகராகிகள் ஆரவாரிப்பனபோல முழவவாத்தியங்கள் அதிரவும்,—வேதியரோடு அ வை இருந்த வேந்தர் எல்லாம் அதிசயிப்ப - முனிவர்களும் அவரோடு சபையிலிரு ந்த அரசர்யாவரும் ஆச்சரியமடையவும்,—வியானம் தோறும் சோதி முடி அமரர் வர - விமானங்கடோறும் (ஏறிக்கொண்டு) ஒளிபொருந்திய இரத்தின கிரீடங்களைப் பு னைந்த தேவர்கள் (போர்ச்சிறப்புக்கானும்படி) வரவும்,—நகர்ப் புறத்தில் அமர் புரிய த் தொடங்கினார் - நகரின்புறத்திலே (போய்ப்) போர் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

நரபதியுந்தேரிலானானென்னு மும்மை கிருட்டினர் தேர்மேற்கொண்டது மன்றி யென்னும்பொருள்பட நின்றலால் இறந்தது தழீஇய எச்சம். நரபதியுஞ் செருப்புரி தற்கஞ்சுவனோவென்று கூடியுயர்வு சிறப்புமாம். அமரர்வரவென்றதனாலிவ்வி ருவரதும் போர்ப்பெருமை விளங்கியவாறுகாண்க. முகிலினங்கண் முழங்குவபோ லென்பதை வலம்புரி யூதுதற்குப் கூட்டுசு. ஊத, ஆர்ப்ப, அதிசயிப்ப, வரவென்னு ஞ் செய்வென்னும் வினையெச்சங்கள் தொடங்கினாரென்னும் பிறகருத்தாவின் வினை கொண்டன. (கஉக)

ஆதிவருகதிப்பரியுமணிவயிரத்தின்டேருமனிலமென்ன மோதிவருகடகளிறுங்காலானும்பொருதுரகர்முடிகள்சோர யாதவானரபதியிருங்கினையும்பெருங்கினையோடெதிரிலாத சேதிசுலநரபதியுஞ்செய்தவமர்கராசுரரிற்செய்தாருண்டோ.

(இ-ன்.) ஆதி வருகதிப்பரியும் - மண்டலமாயோடுகின்ற வேசமான குதிரைகளும்;—அனில வயிரத் தின் தேரும் - அழகிய வலிய தின்னிய தேர்களும்த், —அனிலம் என்ன மோதியரு கடனிறும் - வாயுவைப்போல மோகரித்து வராகின்ற மதயானைகளும், —காலாரும்பொழுது - காலாட்களுமாகிய சதுரங்கவேளைவேயுந் சமச்சலாற்றினமையால், —உரகர் முடிசன் சோர - (ஆதிசேன முடிவான) சர்ப்பர்சளுடைய டலைகள் சாயும்படி, —யாதவனும் நரபதியும் இரும் கிளையும் - யதவம்மிசத்தோரான கிருட்டிணரும் பெரிய சுந்தரத்தவரும், —பெரும் ஐனோமோடு எதிர் இன்ஸா, சேதிசுவ நரபதியும் - மிகுசுற்றத்தவருடனே ஒப்பற்ற சேதிசுவத்தச் சிசுபாலராசனும், —செய்த அமர் சுர அசுரரில் செய்தார் உண்டோ - இயற்றியபோர்த்திறர் தேவாசுரருள்ளுந் செய்தவருண்டோ (இல்ல) எ-து.

மோதி வருதல்- எதிர்ப்பட்ட தோற்றங்களைச் சாடி வருவது வெனிஷும், நியூலிச் சுளித்து வருதலெனினும், சாற்றைச் செவியிலுலடித்து வருதலெனினுமாம். யாதவாறப்பெய்க்கினையும், கிளையோடு சேசுருநரபதியுமா யிருத்திறப்பட்டெதிர்க்குச் செய்த வமரென்றுகொள்க. வடமொழித் தீர்க்கச்சந்தவியுமா ந்கராசுரரென்றாயிற்று. உம்மைகள் எண்ணினும், ஓசாரபெதிர்மறையினும் வந்தன. (சுரு)

வேறு.

யானேமேல்வருகிருப்பருந்தில்யானேமேல்வருகிருப்பருந்தில்
சேனாமாமுகிலேழுமேநிகரென்னவம்புதொடுத்தலிற்
ருளையாறுநிறைந்துபல்லவனியாகியிருக்கியதூர்விதச்
சேனையாவையுமெய்கிவந்தனகிந்தைமாமலர்கருகலே

(இ-ள்.) யானைமேல் வரும் கிருபரும் - (கிருட்டிணப்பச்சத்தவராய்) யானையின் மேல் ஏறிவந்த அரசரும், — திறல் யானைமேல் வரும் கிருபரும் - (சிசுபாலப்பச்சத்தவராய்) வலியயானையின்மீதிவாந்த வந்த அரசரும், — சோனைமாமுகில் ஏழுமே நிகர் என்ன - விடாமழையைச் சொரிநின்ற பெரிய சத்தமேகங்களுமே ஒப்பாகுமென்னும் படி, — அம்பு தொடித்தலின் - (இடையறாது) பாணப்பிரயோகஞ் செய்தலினால், — தானை ஆறும் நிறைந்து பல்லணியாகி மிஞ்சிய சதுர்விதச்சேனையாவையும் - அறுவகைச்சேனைகளு நிறைந்து பற்பல அணிகளாகிமிருந்திருக்கின்ற நால்வகைச்சேனைகளும், — சிந்தை மாமலர் சருக மெய்சிவந்தன - மேலான இதயாரவித்தங்கள் வாடிச்சருகச் சரீரங்கள் சிவக்கப்பெற்றன. எ-று.

உம்மை முன்னிரண்டு மெண்ணுப்பொருளும், பின்மூன்றாம் முற்றுப்பொருளுந்த
ந்தன. ஏகாரம் முன்னது பிரிநிலை, பின்னது ஈற்றகை. எண்டுத்தானையாறும் என்ற
து சதுரங்கசேனையிற் காலரக்களினறுவகையினையும். அவையாவன:- மூலப்படையும்
கூலிப்படையும், நாட்டுப்படையும், சாட்டுப்படையும், தலைப்படையும், பகைப்படையு
மாம். இதனை, “உறுவின்மிக்கவர் பகையினெய்த்தவருதவும்ப்படையுடைநிழற், செ
றிதலத்தினில் வளர்நகர்ப்படை திரள்வனப்படை பொருள்விலைத், தறுகண்மெய்ப்படை
யுறுதியின்பொருதமதகப்படையெனவிரா, யறுவகைப்படைசுறும்வகுத்தனவணிகளுந்
கிளபணிகளே” என இந்நூலாசிரியர் வகுத்துக்கூறியதனானுமுணர்க. இச்சுவியில்

உறவின்பிச்சவருதவு மப்படையெனவும், பகையினெய்த்தவருதவுமப்படையெனவு மிரு
காத் கூட்டிப்பொருளாக. நிருபரும் நிருபரும் முகிலேழுமே யென்ன அம்
புறொதித்தலின், தானையாறு கிடைந்த - என்பதற்கு இருதிறத்து வீரருந் சத்தமேக
மென்னுமாறு அவர் விசும் அம்பாகிய மழையிடைவிடாது சொரிதலாற் சேனைகளாகி
ய காறு கிரம்பியென்று சிலேடையலங்காரப் பொருடொளித்தவாறுங் காண்க. சிந்
தைபாம்பலர் கருமெய்கிவர்தன என்பது விரோதாலங்காரம். (சகக)

ஓரிரண்டிவளுதினிக்குளுமுயர்தடங்கிரியொப்பவே
யிரிரண்டுவித்ததினலுமியப்பலுற்றனவெண்ணில்பஃ
மேரிரண்டணிபுருளினோருள்சென்றுமுட்டினதீயிழிக்
கரிரண்டெதிர்மலையுமாறெனவண்டபித்திகலங்கவே.

(இ-ள்) ஓர் இரண்டு வருகினிக்குள்ளும் - (சிசபாலகிருட்டிணர் என்னும்) இருவர்
சிறத்துச் சேனைகளும், —உயர் தடங்கிரி ஒப்ப - உன்னதமும் விசாலமுமுடைய ம
லைகளுக்கொப்பாக, —நிரிரண்டு வித்ததினலும் இயம்பலுற்றன எண்ணில் பல் தேர் இர
ண்டு அணி - நால்வகையினும் பெயர்சொல்லப்படுகின்ற எண்ணற்ற அநேக தேர்களிர
ண்டணியிலும், —உருளினோடு உருள் - சில்லோடு சிற்கள், —தீ இழிக்காரிரணி - அன
லோடு கூடிய இழியைச் சாலுதென்ற இருமேகங்கள், —எதிர்மலையுமாறு என -
எதிராகப் பொருவதுபோல, —அண்டபித்திசலங்க - அண்டச்சுவர்த்தகருமாறு (ஒலி
யெழும்), —சென்று முட்டின - ஓடித்தாக்குப்பட்டன. எ-து.

அணியென்பதற்கு அழகென்றுரைத்தலுமாம். நிரிரண்டு வித்ததேராவன:—அதிர
தம், மகாரதம், சமரதம், அர்த்தரதமென்னுமிவை. அண்டபித்திகலங்கவென்பதைக் கா
ரிரண்டுமலைதற்கும் விசேடணையார்க்கு. கிரம்பியிருக்கின்றபரமானுக்கள் பெருமுடிக்கு
ண்டாயபோது சத்தோர்ப்பத்திக் சயலனுக்களாதியாகச்சலனமடைந்து மோதி நெருங்
கி முட்டியலாலே அவ்வுணுக்கூட்டத்தை உள்ளடக்கி முடியிருந்தபொருள் வெடித்து
ச் சிதைவுறு மென்பது தத்துவருண்முடிபு. ஆயினும் மிக்கவன்மையுங் கருமூலமைந்
த அண்டபித்திகை ஈண்டெழுமோசையாற் தசருமென்று மிகுத்துக்கூறியது சொ
டமார்ச்சு மென்க. காரிரண்டெதிர்மலையுமாறென்பது பண்புந் தொழிலும் பயனும்
பற்றிவந்த அபூதவுவமையணி. கார் குணவாகுபெயர். (சகஉ)

சிங்கமொன்றுடனொன்றுசிறுசெருக்கெனும்படிசேனைவாய்
வங்கர்கொங்கணர் துளுவராரியர்மகதரொட்டியர்மாளவர்
கங்கர்கொங்கர் தெலுங்கர் சினர்கலிங்கர் சிங்களர் கௌசல
ரங்கர்சோனகரானவீரரதிர்ந்துதங்கனிளமர்செய்தார்.

(இ-ள்) சிங்கம் ஒன்றுடன் ஒன்று சீறு செருக்கு என்னும்படி - சிங்கங்கள் ஒ
ன்றுடனே மற்றொன்று சூர்த்தெழுகின்ற முதிர்ச்சிபோல, —சேனைவாய் - சேனைகளி
ல், —வங்கர் கொங்கணர் துளுவர் ஆரியர் மகதர் ஒட்டியர் மாளவர் கங்கர் கொங்கர்
தெலுங்கர் சினர் கலிங்கர் சிங்களர் கௌசலர் அங்கர் சோனகர் ஆனவீரர் - வங்கர்
முதல் சோனகரிறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட பதினாறுதேயத்தாராகிய வீரர்களும், —
அதிர்ந்து தங்களின் அமர்செய்தார் - ஆர்ப்பரித்துத் தங்களுள்ளே போர்செய்தார்.

செருக்கெனும்படி மென்பது அதிர்ந்து தங்கனினம்செய்தாரென்பதிலே
தோய்ந்தது. இது பண்புந்தொழிலும் பத்திய விரியுமையணி. (ககங)

வெருவரும்படி கம்புகொம்புனிதங்கொண்மா முரசா தூரா
விருவர்தம்படைகளினுமுழியெழுந்தகாலெனவதிர்தலான்
மருவியெண்டிசை முகமுநிற்பனமத்தவாபனைகன்ன மு,
திருவிரும்புபுயத்துவானவர் செவிகளுஞ்செவிடானவே.

(இன்.) வெருவரும்படி - அச்சமுண்டாகும்வண்ணம், - கம்பு கொம்பு விதம்
கொள் மாமுரசு ஆகியா - சங்கு வயிர் பலவகையான பெரிய முரசு முதலாக, - இருவ
ர்தம்படைகளினும் - கிருட்டிண சிசுபாலரிருவருடைய சேனைகளினும், - ணுழி எழுந்த
கால் என்ன அதிர்ந்தால் - உகமுடிவுகாலத்தில் உண்டான பிரசண்டவாயுவைப்போ
லீ தூரவாரித்தலினால், - எண் திசை முகமும் மருவி நிற்பன மத்தவாரண கன்னமும் -
அட்டதிக்கிடத்தம் பொருந்திநிற்கின்றனவாகிய மதயானைகளுடைய செவிகளும், -
திருவிரும்பு புயத்துவானவர் செவிகளும் - வீரலக்குமி விருப்பி வசிக்கும் புடங்ளை
யுடைய தேவர்களுடைய காதுகளும், - செவிடான் - செவிபிட்டன். எ-று.

தம் - பன்மைச்சாரியை. ஏகாபிற்றைச. எண்டிசைமத்தவாரணகன்னமும், வா
னைவர்செவிகளுஞ் செவிடானவென்றதினாலே புடையபந்து மிக்கதூரஞ்சென்று தா
க்கும்பேரோதை யென்பதும், பேரோதைசென்று தாமக்குதலால் ஒசையுணர்கருவியா
கிய சுரோத்திரேந்திரியமியல்புசெட்டுச் செவிபடுமென்பது கூறப்பட்டன. திருமகா
லக்குமியென்னுமாம். (ககங)

புடைபடக்கினையாகிவந்தெதிர்பு துரந்தாரயாவருந்
தொடைபடப்பரிவுறுமனத்தொடுதொந்தயுத்தமுடற்றினார்
குடையெடுத்தனரிருவரும்பெறுகொடியெடுத்தனர் கொற்றவெம்
படையெடுத்தனர் மாமறைப்பசுபாலனுஞ்சிசுபாலனும்.

(இன்.) புடைபடக் கினையாகிவந்து எதிர்பு துரந்தாரயாவரும் - பக்கங்களிற் சு
ற்றமாகி வந்தெதிர்த்த பூமியையானும் பாரத்தைச்சுமக்கின்ற வேந்தர்யாவரும், - தொ
டைபட - தொடர்ச்சியாக, - பரிவுறும் மனத்தொடு - பற்றுடையமனத்தினராய், - தொ
ந்தயுத்தம் உடற்றினார் - இவ்விருவராப் போர்செய்தார், - மாமறைப் பசுபாலனும்
சிசுபாலனும் இருவரும் - பெருமையான வேதங்களையும் பசுக்களையும் பரிபாலித்த
கிருட்டிணரும் சிசுபாலனுமாகிய இருவரும், - குடை எடுத்தனர் - கொற்றக்குடையை
ப்பிடித்தார், - பெறு கொடி எடுத்தனர் - (தொன்றுதொட்டுப்) பெற்றதுவசத்தையுயர்த்
தினார், - கொற்றவெம்படை யெடுத்தனர் - வெற்றியையுடைய வெய்யபடைக்கலங்ளை
எடுத்தார். எ-று.

பூசாதாரந்தாரென்பது பூசித்தலாகிய பாரத்தையுடையவரென்று பொருடருநல்
போற்புதாரந்தாரென்பதும் பூமியாளும்பாரத்தையுடையவரென்று பொருள்கொள்
னப்பட்டது. தொடைபடவென்பதற்குப் பாணங்ள் படுமபடியாக வென்றுரைப்பினு
மாம். போர்செய்யக்கிடைப்பது வீரருக்குமிக்கமகிழ்ச்சியாமாதலின்பரிவுறு மனத்தொ

டு என்ருர். இரண்டிரண்டென்றுபொருள்படுத்துவதெவ்வென்றவென்றொழி தெரந்
தமென்று தமிழில்வந்தமைமரண்க. (நாடு)

வேலினால்வடிவாவினாலவரிவில்லினாலுரைபெற்றவெங்
கோலினாலேருவருமுனைந்திருகுன்றமொத்தனதேறினர்
மாலினால்வருமத்தபாளைசுண்டலைவதெத்தாமதித்தபோர்
தூலினால்வருவதெவ்வென்றனர் துண்டையாவினுதுண்ணியார்.

(இள்) துண்டையாவினும் துண்ணியார் இருகுன்றம் ஒத்தனதேறினர் - துண்ணி
யபொருளைத்தினும் துட்பமுடையோரும் இரண்டுமலைகளை ஒத்ததேர்களின் மேலே
நினைந்துருவாகியிருட்டினை கிசபாலர், - இருவரும் - இருவோரும், - மாலினால் வரு
ம் மத்தபாளைகள் மலைவது ஒத்து - மயக்கத்துடனேவருகின்றமதபாளைகள் பொருவது
போல், - வேலினால்வடிவாவினால் - வேற்படையினாலுங் கூரியவாளாயுதத்தினாலும், -
வரிகில்லினால் உரைபெற்ற வெங் கோலினால் - நீண்டவில்லினாலும் கீர்த்திபெற்றசொ
டியபாணத்தினாலும், - முனைந்து - எதிர்த்து, - மதித்தபோர் தூலினால் வருவது மலைந்த
னர் - மதிக்கப்பட்ட போர்தூற் பிரகாரங்குற்றந்தீர்ப் பொருதனர், எ-று.

துண்ணியபொருளைத்தும் துட்பமாகவுணர்ந்தவராதலின்கருன்கூறினர். வரு
வதூலினால் மலைந்தனரென்றியையும். தூல் தூர்வேசமுதலானபோர்வித்தை.

வேறு.

வெஞ்சினமுடுகவொருவருக்கொருவர் வெல்லுந் தோற்றலுமின்றி
வஞ்சினமுரை செய்துள்ளமுமெய்யும்வாகுபூதரங்கரும்பூரித்
தெஞ்சினர்தமைப்போலினேத்தபினிவிவானோற்றுதல்கடனெனக் கருதிக்
கஞ்சனை முனிந்தோலிவன் முடித்தலைமேற்கதிர்மணித்திகிரியேவினனே.

(இள்) வெம் சினம் முடுக - கடுங்கோபமுண்டாக, - ஒருவருக்கு ஒருவர் வெல்லு
ந்தோற்றலும் இன்றி - ஒருவர்க்கொருவர் வெல்லியுந் தோல்வியுமில்லாமல், - வஞ்சினம்
உரைசெய்து - சுபதஞ்சொல்லி - உள்ளமும் மெய்யும் வாகு பூதரங்கரும் பூரித்து -
மனமுஞ் சரீரமும் புயாசலங்கரும் பூரிப்படைந்து (பொருது), - எஞ்சினர் தமைப்
போல் இளைத்தபின் - இறந்தவர்போல் (மிக்க) சனையெய்தியபின்பு, - கஞ்சனை முனிந்
தோன் - கஞ்சராசனைக் கோபித்துக்கொன்றவராகிய கிருட்டிணர், - இனி வான் ஏற்று
தல் கடன் என்னக் கருதி - இனி (இவனை) மேலுலகத்துக்கனுப்புதன்முறையாகு மென்
து நினைத்து, - இவன் முடித்தலைமேல் - இந்தச்சிசுபாலனுடைய கிரீடம்புனைந்த சிரசி
ல், - கதிர்மணித் திகிரி ஏவினன் - பிரகாசமான அழகிய சக்கராயுதத்தைப் பிரயோகி
தார். எ-று.

ஏகாரமீற்றைச. உம்மை என். போர்முனையிற்சமத்துவமுடையராயிருந்தனரெ
ன்பது விளக்க, ஒருவருக்கொருவர் வெல்லுந் தோற்றலுமின்றியென்றும்; இப்போர்
த்தொழிலுக்கச்சமும் துக்கமுமின்றி யுவந்தனரென்பது குறித்தற்கு, உள்ளமுமெய்
யும் வாகுபூதரங்கரும் பூரித்தென்றும்; யானுனைக்கொல்வேனென்றுமாதிரி மாறி

யிருக்கும் வஞ்சினமுரை செய்தனராதலி னதுதப்பாமன் முயல்வேண்டுமென்னுமற்
சாகத்தொடு மிகப் பொருதமை தோன்ற, எஞ்சினர் தமைப்போலினைத்தபின்னென்
றும், தருவாசமுனிவன் கூறிய பிரதிகாபகிவிர்த்தியாகுந்தருணஞ் சமீபித்தலால், இனி
வானேற்றுதல் கடனெனக்கருதியென்றும்; கஞ்சனைக் கிருட்டிணர் கொன்றதற்குஞ் சி
சுபாலனுக்குப் போற்சாபத்தொடர்பு காரணமென்பார் கஞ்சனை முனிந்தோனென்றுங்
கூறினர், தலைமேலென்பதில் மேல் ஏழனுருபாய் வந்தது, வாருபூதாக்களென்று
ஏகாங்கவருவகம், பூதரம் - மலை, பொருது என்பது சொல்லெச்சம், (சாக)

எவியதிகிரிவிரரைத்துறக்கமேறவிட்டிடுவிரவ்யைப்போன்
மேவியபகையாமைததுவன்முடியைவிளங்குசோளகையுறவிசி
யா விகளனைத்து நிறைந்தொளிகிறந்தவச்சுதனலெகொள்பாற்கடலிற்
நீவியவமுதமமரஞ்சுகளித்தோன்றிருக்காஞ்சென்றுசேர்ந்ததுவே,

(இ-ள்.) ஏவிய திகிரி - கிருட்டிணராற்செலுத்தப்பட்ட சக்கராயுதம், - விரரைத்
துறக்கம் ஏறவிட்டிடும் இரவியைப்போல் - (பின்னிடாதுபொருத) விரரை வீரசுவர்க்க
கதிபற் போகும்படிவிடுகின்ற சூரியமண்டலம் போல், - மேவியபகையாம் மைத்துன
ன் முடியை - சூட்டிய பகாலஞ்சிய மைத்துன முறையுடைய சிசுபாலனு தலை
யை, - விளங்கு கோளாகை ௨௭ லீசி - துலங்குகின்ற அண்டமுசட்டைப் பொருந்தும்
படி துணித்தலீசி, - அலெகொள் பால் கடலில் தீவிய அமுதம் அமரருக்கு தளித்
தோன் - திராவிசுகின்ற பாற்கடலிற்றெற்றுவித்த தீவ்விய அமுதத்தோற் தேவருக்கு
சுந்தவரும், - ஆவிசன் அனைத்தும் நிறைந்து ஒளிகிறந்த அச்சுதன் - எல்லாவுயிர்களிட
த்தும் வியாபித்து ஒளிவிளங்குகின்ற முடிவில்லாதவருமாகிய கிருட்டிணரது, - திருக்
கரம் சென்று சேர்ந்தது - திருக்கரத்திற் போய்த்தங்கியது, எ-து.

ஏகாரபிற்றசை, வஞ்சமுறப் பராக்ரமத்தாற் பொருதவீரர் ஆயுதத்தான் மாய்ந்த
போதே யவருயிர் பரிதிமண்டலத்தை யூடுருவி யாய்பாற் செல்லுதல் போலச் சிசுபாலனு
டைய சென்னியைச் சக்கராயுதத்திடுத்து வீராவேச விசையுடன் கிளர்ந்தண்டகோள
கையுறப்பொருந்தும்படி லீசிக் கிருட்டிணபகவானுடைய திருக்கரத்தே போய்த்தங்கி
ற்றென்றபடி, தம்மையன்புற்று வழிபடுவார்க்கிதமே புரிய மியல்பினரென்பது புலப்ப
டத் தீவிய வமுத மமரருக்களித்தோ னென்றும், அழியாத வியல்பினரென்பது விளங்கி
ய அச்சுதனென்றும், இங்ஙனக் கடவுட்டன்மையுடையவர்க்குப் பகையென்ப தெவரி
டத்து மில்லையென்பதை விளக்குதற்குப் பகையாமென்னும் விசேடணங் கிருட்டிணரு
க்குப் புணர்க்காது சிசுபாலனுக்குப் புணர்த்தும், சிசுபாலன் விட்டுணு பதஞ்சாரவே
னுந் தொடர்புடையனாதலின் பிறக்குப்போதேயமைந்தபகை யென்பது தோன்ற மே
வியபகை யென்றும், முன்னிசைவின்படி தம் பதஞ்சாரச் செய்யுங் கருணையாற்றமும்
பகைபோனடித்தன ரென்பது விளக்க ஆவிகளனைத்து நிறைந்தொளிகிறந்த வென்று
ங்கூறினர், மேவியபகை (விட்டுணுபதத்தை) மேவுதற்கான பகையென்றுரைத்துச்
செய்யிய வென்னும் வினையெச்சத்தொடர்மொழிபெனைக் கொள்ளினுமாம், தீவ்ய என்
னும் வடமொழி தீவியவென்றுயிற்று,

அமுதவஞ்சையாங்குடிய தேவாசுரரென்னு மிருதிமக்கட்டத்தில் அசுரருக்கியா
து அமரருக்கேயமுதர்கொடுத்தபையால், அமுதமமரருக்களித்தோனென்பதிற் பிரித்தல்

யேகாரர் தொக்கதென்று கோடலுமொன்று. “ஆழிகடையெழுந்த மெய்ச் சூத்திரத்தோர்
யவுணர் கடாமுனக்கடிமைபல்லாமைபுண்டோ” என்று உம்பப்புவலவர்கூறியதனுது நி
து தெரியப்படுமீ. (கௌ.)

சேதிமன்னவன் மன்றம் முடியினை நெடியோன்றிகிரி சென்றரிந்திவொருபொற்
சோதிமற்றவன்றனுடலினின்றெழுந்துசுடரையும் பிளந்துபோய்மீண்டு
மாதிராமனைத்துமொளியுறவிளக்கிமண்ணைந்தருள்பதமடைய
வேதியர்முதலோர்யாவரும்வேள்விப்பேரவைவேந்தருங்கண்டார்.

(இள்.) சேதி மன்னவன் தன் முடியினை - சேதிதேசத்தாசனாகிய சிவபாலனு
டைய தலைபை, - நெடியோன் திகிரி சென்று அரிந்திட - கிருட்டிணருடைய சக்கரா
யுதம் போயறுத்தலும், - ஒரு பொன் சோதி மற்ற அவன் தன் உடலினின்று எழுந்
து - பொன்மயமான ஒரு ஒளியானது அந்தச்சிசுபாலனுடைய தேகத்தினின்றும் தோ
ன்றி, - சுடரையும் பிளந்து போய் மீண்டு - (சூரியனது) ஒளிமண்டலத்தையும் ஊடு
ருவிச்சென்று திரும்பி, - மாதிரம் அனைத்தும் ஒளியுற விளக்கி - திருச்சுளனைத்தையு
ஞ் சோதிமயமாக விளக்கி, - மண் அளந்தருள் பதம் அடைய - (முன்னுளில் வாமை
ராய்) உலகஎந்தருளிய பாத்தத்திற் சென்றடைந்ததாக, - வேதியர்முதலோர் யாவரும்
வேள்விப் பேரவை வேந்தரும் கண்டார் - வேதவித்துக்களாகிய சமஸ்த முனிவரும்
பெரியயாகசபையிலிருந்த மன்னரும் அதனைக்கண்டார். ஏ-து.

தன் இரண்டும் சாரியை. மற்றஅசைநிலை, சுடரையுமென்பதில் உம்மை சிறப்பும்
அனைத்தும் என்பதிலும்மை முற்றும், யாவருமென்பதிலும்மை முற்றோடென்னும், வே
ந்தருமென்பதிலும்மை என்னுமாம். அளந்தருள் என்பதில் அருளென்பது மேன்மையு
பொருள் குறித்த நின்றது. கேட்டருள், தந்தருள் எனவயர்ந்தோர் வினையகத்திலோ
தே மேன்மைப்பொருள் குறித்தலகவழக்குச் செய்யுள்வழ்க்கென்று மீறிடத்தாம் அரு
ளென்பது பயின்றுவருதல் காண்க. வேதவித்துக்களாகிய வியாதன், நாரதன் முத
லான முனிபுங்கவரும் புலவரும் வேந்தரு நிறைந்த அவ்வபாதலிற் பேரவை யென்றின்
மலிளக்கிய அடை மொழியொடு புணர்த்திக் கூறினர். சிற்றவையுண்டென்பது மு
ணர்கு. (ககக.)

சுதொருபுதுமையிருந்தவா வென்பாரிந்திரசாலமோவென்பார்
மாதொருபாகனல்லதிக்கண்ணன்மதிருலத்தவனலென்பார்
கோதொருவடிவாம்புன்மொழிகிளைஞர்கூறினும்பொறுப்பாரோவென்பார்
காதொருகுழையோனினவலைத்தேர்மேற்கண்டிதங்கண்ணினைக்களிப்பார்

(இள்.) சுது ஒரு புதுமை இருந்தவா என்பார் - இத்தோரதசயமிருந்தபிழன்
னையென்றுரைப்பார்கிலர், - இத்திரசாலமோ என்பார் - இத்திரசாலவிர்த்தையோ வென்
து சொல்வார்கிலர், - இக்கண்ணன் மாத ஒருபாகன் அல்லது மதி குலத்தவன் அல்
லன் என்பார் - இத்தக்கிருட்டிணர் அத்தமாரீசுவரரே யன்றிச் சக்திவம்மிசத்தோ
ரு (சாமானிய) மானுடரல்லர் என்றுரைப்பார்கிலர் - கோது ஒருவடிவாம் புன்மொ
ழி - குற்றமெல்லாமோருருவான வகைமொழியை, - கிளைஞர் கூறினும் பொறுப்பாரோ
என்பார் - சுற்றத்தார். சொன்னுஞ் சகித்திருப்பாரோ வென்றுரைப்பார்கிலர், - காது
ஒரு குழையோன் இளவலை - ஒருகாதிலே குண்டலமணித்திருக்கின்ற பலதேவரு

எனய நம்பியாவிய கிருட்டிணரை, —தேர் மேற் சண்டி - தேரின்மீதிருக்கக்கூண்டி, —
தயி மண் இளை களிப்பார் - தங்களுடைய இரு கண்களும் களிக்கப்பெறுவார், எ-று

சிசபாலனுடைய சோதிதோன்றித் கிருட்டிணருடைய பாதத்திற்சேர்ந்த இக்
காட்சி மெய்மையோ பொய்மையோ வெண்பார் இத்திரசலையோ வென்றார். இந்தி
ரகாலமாவது கண்டோர் அதிசயிக்கத்தக்கதாய் மெய்போலத் தோற்றமான செய்
யொருவினோடு வித்தோ.

மாறடவழிவரையிருத்தலினாலே அவ்வுருவம்பற்றி மனனுென்று முன்னினை
ததநினைவை யொழிந்துக்கடவுளாகவே மதிக்கவேண்டுமென்பார் இக்கண்ணன் மாறொ
ருபகணல்லது மதிதலத்தவலலென்றும், சிசபாலன் மைத்தனமுறை யுடையானுதலிற்
டோர்செய்யவுங் கொல்லு மடாடென்பது இத்தனைவமொழிகளைக் கூறியதனால்
விவகித்தென்பார் கோதொருவடிவாம் புன்மொழி கிளைஞர் கூறினும் பொறுப்போ
யென்றும், கடவுட்டன்மையுடையவரென்று அப்பொழுதே யறிந்தமையாலே பெரும்
பேருகவிரும்பித் தரிசித்தனரென்பார் தேர் மேற்க்கூடு தங்கண்ணனைகளித்தார் என்
துக்கூறப்பட்டது. (சசக)

அதிசயித்திவ்வாறிருந்துழியிருந்தோரனைவருமாழியான்மன்றைத்,
அதிசெயத்தருமன்சுதன்முதலெவருந்தொழுதெதிர்வந்துவந்திதைஞ்ச
விதியெனப்பொருதவெங்குளத்தடையவ்வியாதமா முனியெடுத்துரைப்ப
மதியுடைக்கடவுள்விடுமன்முதலாமன்னவரயாவருங்கேட்டார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அதிசயித்து இருந்தழி - இப்படியாக ஆச்சரியமடைந்திருந்
தபோது, —இருந்தோர் அவையரும் ஆழியான் தண்ணத்துதிசெய்ய - (சபாமண்டபத்
தில்) இருந்தோரெல்லாம் சக்கரதாராகிய கிருட்டிணரைத்ததிக்கவும், —தருமன் சுத
ன் முதல் வரும் தொழுது எதிர் வந்து வந்து இதைஞ்ச - தருமபுத்திரன் முதலானோ
ரெல்லாம் கைகூப்பி (முறை முறையாக) வந்து வந்து வணங்கவும், —விதி என்னப்
பொரு வொம் கனத்திடை - ஊழின்படனென்றும்படி போர்செய்த வெய்யகனத்திலே, —அ
வ்வியாத மாமுனி எடுத்த உரைப்ப - அந்தவியாதமுனி (சிசபாலனுடைய உடலினின்
றெழுந்த சோதி கிருட்டிணருடைய பாதத்திற் சென்றடைந்த காரணவரலாற்றை)
எடுத்துப்போதிக்க, —மதியுடைக்கடவுள் விடுமன் முதலாம் மன்னவர் யாவரும் கேட்
ட்டார் - புத்தியிற் சிறந்த தெய்வத்தன்னையுடைய கீட்டுமனதுகிரான வரசரனைவரும்
கேட்டார், எ-று.

விதியாவது - முன்செய்வினை. அதுதப்பாதேயலிதாவதுபோல, சிசபாலனைத் தப்
பாதே கொல்லுதற்கேற்ற தொரு பெரும்போரென்பார் விதியெனப்பொருதவென்றார்.
விதி ஆகுபெயர். “விதிப்பயனென்ன நம்மை வெஞ்சமர்வெல்ல வொட்டான்” என்றி
வ்வாசிரியர் பிற்கூறியது கோக்கியுமுணர்க. கிருட்டிணருக்குப் பகைவனுய்ப்பிறந்து
மடிய வேண்டிய நியதி முன்னிருந்ததைப் பின்னறிந்தோர் அவ்விதிதானிப்போரைத்
தொடர்கின்றென்றும்படி யென்றுரைக்க வெனினும், இப்போர் விதியினையுடைய
வியாதமுனி எடுத்துரைப்ப வென்றியைப்பினு மொக்கும். இவ்விதியின்வரலாறு பின்னி
த்தரிக்கப்படுவது காண்க. தியென என்னும் வசவினவதார மாதலிற் கடவுள் கீடு
மனென்றார். (சசக)

ஐவகைவடிவாய் எஞ்சுமாய் நின்றவச் சுதனமன்னுநந்தன்
செய்யொளிதிகழும்பங்கயக்கண்ணன்றிருமுகர்கொழுநனைச்சாணத்
துய்யசெய்தவத்துத்துருவாசமுனிவன்சேறலுஞ்சுடர்கொள்வையுண்ட
மெய்யுறுகோயிற்றுவாரபாலகர்வெதபண்டிதன்நனைவிலக்க.

(இ-ள்.) ஐவகை வடிவாய் எஞ்சுமாய் நின்ற அச்சதன் - பஞ்சபேத மூர்த்த
மாய்ச் சர்வவியாபகமாய் நின்ற அச்சதனும், - அமலன் ஆனந்தன் - நிர்மலரும் ஆன
ந்தரும், - செய் ஒளிதிகழும் பங்கயக்கண்ணன் - செந்நிறவொளியின்குஞ் சலசலோ
சனரும், - திருமுகன் கொழுநனைக்காண - மாலக்குயிரந்தருமாகிய விட்டுணு மூர்த்தி
யைக்காணு நிமித்தம், - துய்ய செய் தவத்துத் தருவாசமுனிவன் (சுடர் கொள்
வையுண்டம்) சேறலும் - சுத்தமான செய்வவரிசேடமுடைய தருவாசமகாமுனி பிர
காசமுடைய வையுண்டத்துக்குப் போகும்போது, - சுடர் கொள் வையுண்டத்தோ
யில் தவார மெய்யுறு பாலர் - ஒளிபொருந்திய வையுண்டத்துக் கோயில் வாயிலி
ன் மெய்காப்பாளர், - அவ்வேடிபண்டிதன் தன்னை விலக்க - வேத (முழுவதும்) அவ்
குணர்ந்த அத்தருவாசமுனியை (ஆலயத்துப்பிரவேசித்த வொட்டாது) தடைசெய்த
னராக. எ-று. (சேட)

விலங்கியவிருவாரதம்மைமந்தவெஞ்சின முனிவரன்வெகுண்டு
துலங்கியகோயிற்றுவாரமவிட்டவனிதோன்றுமின்போயெனச்சபித்தா
னலங்கலந்துளவமௌலியானதுகேட்டந்தணர்நனைமெதர்கொண்டு
கலங்கியதுவாரபாலர்நின்சாபங்கடப்பதெக்காலமோவென்றான்.

(இ-ள்.) விலங்கிய இருவர் தம்மைமும் அந்த வொம் சின முனிவரன் வெகு
ண்டு - தடைசெய்த (துவாரபாலர்) இருவரையும் அந்தக்கங்கோபமாகிய தரு
வாசமுனி அழன்று, - துலங்கிய கோயில் தவாரம் விட்டிப்போய் - விவந்துகின்ற
கோயில் வாயிலை விட்டிப்போய், - அவனி தோன்றுமின் எனச்சபித்தான் - (நீங்கள்)
பூமியிலே பிறக்கக்கடவர் என்று சாபமிட்டான், - அவ்வல் அம் தப மௌலியா
ன் அதகேட்டு - அழகிய (துளசி) மாலைபுனைந்த திருமுடியினைமுடைய விட்டுணு அ
ச்சாபச் செய்தியைக்கேட்டு, - அந்தனை தன்னை எதர்கொண்டு - தருவாசமுனிவைய
எதிரே சென்று கண்டு, - கலங்கிய துவாரபாலர் - (உனதுசாபத்தால்) லைங்கிய வ
யிற் காவலர், - நின்சாபம் சுடப்பது எங்காவோ என்னுன் - உன்னுடைய சாபத்தை
நிவிர்த்திசெய்வது எங்காவோ வென்று வினவினார். எ-று.

விலங்கியவென்பது விலங்கியவென விராமாயிற்று. விலங்கியவென்பதிபல்பான
மொழியென்பாரு முள். "சாபத்தாலுஞ் சாபமொழி தன்னால் வளருந்தவத்தாலுங்
கோபத்தாலும் பெயர்படைத்த கொடிய முனிவன் அருவாசன்" என்றும், பிருண்டி
ந்தருவாசமுனியை மிக்க கோபி பென்று கூறுவான், வெஞ்சினமுனிவரனென்று
ம், "குணமென்னுங் குன்றேறியின்றர் வெகுளி, கண்டீய" ஆதலின் அத்தணிந்து அ
ருளுயிஸ்ப்புடையானென்னு நிருத்தி தோன்ற அந்தணன்நனைபென்றுங்கூறினார். அ
ந்தணரென்பதற்கு அப்பொருளுண்மை "அந்தணரென்போரதவோர் மந்தறவவுயிர்க்
குஞ் செந்தண்மைபூண்டொழுதான்" என்பதிற் செந்தண்மை பூண்டொழுதாலாகிய
காரணத்தான் வந்தபெயராகக்கூறப்பட்டது கொண்டிசு. (சேக)

என்றவாழ்முனிவன்பரிந்திவரெழுநூலின்புதுமன்பராய்வருத
லன்றிமும்மடங்குபதைவராய்வருதல்லதிக்குன்பதமனுநார்
மன்றலந்துளபமாலையாயென்னமலர்மகன்மகிழ்ந்துமவனாகக்
கன்றியமறையோன்சாபநீர்தடக்குங்கருத்து மற்றியாதுகெர்லென்றான்.

(இ-ள்.) என்றமும் முனிவன் பரிந்து - என்று விட்டுனுமூர்த்தி விருவாதும்
(அதுகேட்டதுருவாச) முனி (வாயிலோருக்கு) இரங்கி, - மன்றல் உம்தளப மெளலியா
ம் - பரிமளமான அழகிய துழாயணி முடியினையுடையகவானேகேட்டருள்த, - இவர் -
இத்துவாரபாலகர், - எழுகால் இன்புதும் அன்பராய் வருதல் அன்றி - (உமக்கு) ஏழு
தாம் சந்தோஷகரமான அன்பராய்ப் பிறத்தலினுல்லாமல், - மும் மடங்கு பதை
வராய் வருதல் அல்லது - முர்முறை மாற்றாராய்ப் பிறத்தலினுல்லாமல், - இக்கு
உன்பதம் அனுநார் என்ன - இங்கே உம்முடைய பதவியைச் சாரார் என்று (சாப
நீவிர்த்தி வருத்துச்) கூறலும், - மலர்மலர் மகிழ்நதும் - செந்தாமரைமலரில் பாசஞ்
செய்கின்ற மலாக்குமிக்கு நாயகராகிய விட்டுனுமூர்த்தியும், - அவரை - அவ்வாயி
லோரை (போக்கி), - நீர் கன்றிய மறையோன் சாபங் கடக்குங் கருத்து மற்ற
யாது கொல் என்றான் - நீங்கள் (உங்களைக்) கோபித்த முனிவருடைய சாபத்தை நி
விர்த்தி செய்துகொள்ளுமாலோசனை (இவ்விரண்டினும்) எவ்வென்று கேட்டார்.

அன்றி, அல்லது என்பன விசர்ப்பப் பொருடந்து நின்றன. இவ்விருவழிகளிலொ
ருவழியாய்ப் பிறந்தே வையுண்டபதவி சாரலாமென்பது தாற்பரியம். வருதலென்னுந்
தொழித்பெயிரண்டினும் ஆவருபுகடொச்சை, அல்லது உம் "தொழித்பெயர் வினைமு
தல் செயப்படுபொருளை கருவியிடம் பெயரசெச்சமுற்றசுதலும்" என்று இலக்கணம்
கொத்திந்குரியவாறு, வருதலென்னுந் தொழித்பெயர் வருதலென்று முற்றுப்பொரு
ளில் வந்தனவெனினுமாம். இப்பொருட்டு பின் அல்லது விசர்ப்பப்பொருளினிற் சத்தம்
றைமாத்தரையாய் நின்றது. (சசச)

மற்றவரிதைவன்மலரடிவனங்கிவான்பிறப்பேழுறமாட்டே
முற்றுமுப்பவமுமுனக்குவெம்பகையாயுற்பவித்துன்பதமுதுவேம் [ப
வெற்றிகொண்முதிர் போர்தேரியாயென்றார் விமலனுங்கொடியவெஞ்சா
மற்றிமெவகையவ்வமலர் துகளித்தானசுரராயவரும்வந்துதித்தார்.

(இ-ள்.) மற்ற அவர் இறைவன் மலர் அடி வணங்கி - அந்தத்தவாரபாலகர் வி
ட்டுனுவினுடைய (தாமரை) மலர்போலும் பாறங்களைத்தொழுது, - முதிர் போர் வெ
ற்றிகொள் தேரியாய் - முதிர்ச்சியான போர்தோறுஞ் சயங்கொண்ட சக்கரப்படை
யையுடைய சுவாமி சேட்டருளும், - வான் பிறப்பு ஏழ் றை மாட்டேம் - (நாங்கள்) அ
கிகமான ஏழு பிறவிசைப் பொருந்த மாட்டேம், - முப்பவரும் உற்று உனக்கு வெம்
பகையாய் உற்பவித்து உன்பதம் உறுவேம் என்றார் - (சுருக்கமான) மூன்று பிறப்பை
யுமருவி உமக்குக் கொடும் பகைவராயுதித்து உம்முடைய பதவியைச்சார்வேமென்று வி
ண்ணப்பஞ் செய்தார், - விமலனும் கொடிய வெம் சாபம் அற்றிடும் உகை அவ்வரம்
ஆவர்க்கு அளித்தான் - துயோராகிய விட்டுனுவும் கொடிய வெய்ய சாபம் நிவிர்த்தி
யாகும் வகைமையை அவ்விருவருக்கும் அருள்செய்தார், - அவரும் அசுரராய் வந்து
உசித்தார் - அவ்வாயிற்காவனரும் (முதல்) அசுரராகவந்து பிறந்தார். எ-று.

(இ-ள்.) அப்பொழுது அமலன் அரும் சினம் ஒழிந்து - அப்போது அயராக்கிய கிருட்டினர் பிறரனுகுத்தரு) அரிய கோபந்தணிந்து, —ஆங்கு அருள் உடை அறத்தி ன் மைந்தனைப்பார்த்தி - அவ்விடத்துத் தண்ணையுடைய தருமபுத்திரனை நோக்கி, —இப் பொழுது அரசரானவர்க்கு எல்லாம் இரும் சிறப்பு உதவுக என்று இசைப்ப - இப்போ து வேந்தராயுள் ளோரனைவர்க்கும் தகுதியான மரிபாதை செய்க வேன்று - ஆஞ்ஞா டிக்க, —மமப் பொழுது ஓவிகர் வெண்ணிலவு உமிழும் மதி குலத்து உதித்தருள் ம ன்னன் - இராக்காலத்துப் பிரகாசமான வெள்ளிய நிலாவைக்காலுகின்ற சந்திரனை வச்சத்துத் தோன்றிய தருமராசன், —முப்பொழுது உணரும் முனிவரன் பணியால் திரிபாசைப்பவர்களுையும் அறிந்த முனிசிரேட்டராகிய வியாதருடைய ஆஞ்ஞாபு, — முறை முறை பூசனைபுரிந்தான் - வரிசைப்பிரகாரம் பூசோபகாரங்களைச்செய்தான் என்று

முப்பொழுது - ஆகுபெயராயக்காலக்கனினைடைபெறுஞ் செய்தியை விளக்கினி ன்று. முறைமுறை பென்னு மெக்குப் பன்மைப் பொருளில்வந்தது. முதலுபகாரஞ்செ ய்பவென்றிய தகுதியினர்க்கு முன்னும், அதன் பின்னுபகரிக்கப்படுவோர்க்குப் பின்னு மாக இவ்வாறே முறைப்படி பூசித்தலாம். (சுரு)

அருமறைமுறையாலரசனை முனிவரனைவருமா சிசொற்றருளித் தருநிரைபயிலுந்தத்தமவிபின்ஞ்சார்ந்தனர் தகவுடன் மீளக கருமுகிலனையமேனியங்கருணைக்கண்ணனுங்கிளையுடன் னுவரைத் திருநகரடைந்தான் சென்றுவன்றிறல்கூர்சேதிப்பபெரும்பகைசெகுத்தே

(இ-ள்.) முனிவர் அனைவரும் - இருடிகளெல்லோரும், —அரசனை அரு மறை மு றையால் ஆசிசொற்றருளி - தருமராசனை அரிய வேதவிதியோடு ஆசீர்வதித்து, —தகவு டன் மீள தரு நிரைபயிலும் தத்தம விபின்ம் சார்ந்தனர் - தகுதியோடு திரும்ப (நி முன்) மரவரிசைகள் மிகுந்திருக்கின்ற தங்கள் தங்களுடைய (தபோ) வனத்தைச் சே ராந்தனர், —கருமுகில் அனைய மேனி அம் கருணைக்கண்ணனும் - கரிய மெகத்துக்கு நி கரான வடிவத்தையும் அழகிய கிருபாரோச்சுத்தையுமுடைய கிருட்டினரும், —வன் திறல் கூர் சேதிப் பபெரும்பகை செகுத்து - வலிய செளரியமிதந்த சேதிநாட்டரச னைய சிசுபாலனென்னும் பெரிய பகைவனைக்கொன்று, —கிளையுடன் சென்று - சுற்றத் தாரொகிம்போய், —துவரைத் திருநகர் அடைந்தான் - துவாரகையென்னுமழகிய பட்ட ணத்தை அடைந்தார். எ-று. (சுரு)

அராவவெங்கொடியோனாதி யாவுள்ளவரசருத்தநகரடைந்தார் விராட ணுமயாகசேனனுமுதலாம்வேந்தருந்தம்பதிபுகுந்தார் சராசனத்தடக்கைச்சல்லியன்முதலோர்கிளையுடன்மப்புரஞ்சார்ந்தார் பராவருமுதன்மைப்பாண்டவர்கடற்பார்பண்புறத்திருத்தியாண்டிருந்தார்

(இ-ள்.) அராவ வெங் கொடியோன் ஆதியா உள்ள அரசரும் தம் நகர் அடை ந்தார் - வெய்ய சர்ப்ப கேதனனாகிய துரியோதனன் முதலாயிருந்தவேந்தர்களும் தங் கருடைய பட்டணத்தைச்சேர்ந்தார், —விராட ணும் யாகசேனனும் முதலாம் வேந்தரு ம் தம்பதி புகுந்தார் - விராடன் யாகசேனன் என்னுமிவர்முதலான அரசருந் தமது தேயத்தையடைந்தார், —சராசனத்தடக்கைச் சல்லியன் முதலோர்கிளையுடன் தம் பு ரம் சார்ந்தார் - விற்படைதாங்கிய விசாலமான கையைமுடைய சல்லியரசன் முதலா

வினோர் சுற்றத்தோயித்தங்களுடைய நகரத்தைச்சார்ந்தார்.—பராவரும் முதன்மைப் பாண்டவர் - (வேற்றரசர்வந்து) துதித்தற்கரிய தலைமையினையுடைய பஞ்சபாண்டவர் கூறும்.—கடல் பார் பண்பு உறத் திருத்தி ஆண்டு இருந்தார் - கடல் சூழ்ந்த பூவுகை நன்மையமையும்படி திருத்தஞ்செய்து அரசாண்டிருந்தனர். எ-று.

“தம் தம், எந் நம் மீருமவ்வருளுவே” என்னும் விதியால் நிலைமொழியீற்றுமக ரத்திரிந்த தம் நகர் தந்தகரென்றியிற்று. தந்தகரடைந்தார், தம் பதிபுகுந்தார், தம்புர னுச்சார்ந்தார் என்று வேறுவேறுகவருத்துக் கூறியது விகற்பத்தின்முடித்தலென்னும் உத் தியாலென்க. (கருஉ)

முன்குலத்தவர்க்குமுனிசுலத்தவர்க்குமும்மதக்கைம்முகக்களிற்று மன்குலத்தவர்க்கும்வான்குலத்தவர்க்கும்வரம்பிலாவகைக்கலைதெரியு நன்குலத்தவர்க்கும்பொருளெலாநல்கிநாடொழும்புகழ்மிகவளர்வான் னீன்குலக்கதிர்போற்றேய்ந்தொளிசிந்தான்நண்ணளித்தரும ராசனுமே.

(இங்.) தண்ணளித் தருமராசனும் - மிகுந்த அருளுடைய தருமராசனும்,— முன் குலத்தவர்க்கும் - ஆதிவருணத்தினராகிய பார்ப்பார்க்கும்,—முனிசுலத்தவர்க்கு ம் - முனிவர்கூட்டத்திற்கும்,—மும் மதக் கை முகக் களிற்று மன் குலத்தவர்க்கும் - முன்று மதசலத்தையுந் துதிகை பொருந்திய முகத்தையுமுடைய யானைப்படையை யுடையோராகிய அரசவருக்கத்தவர்க்கும்,—வான் குலத்தவர்க்கும் - தேவசாதியார்க்கு ம்,—வரம்பு இல்லா வகைக்கலை தெரியும் நல் குலத்தவர்க்கும் - அளவற்ற நாகுசாத்தி ரங்கனையும் ஒதியுணர்ந்த சிறந்தபண்டிதர்க்குற்தும்,—நாள் தொறும் - எப்போதும்,— புகழ் மிக வளர்வான்பொருள் எல்லாம் நல்கி - சீர்த்தியிக விருத்தியாகும்படி (பொன் னுடை ஆபரணம்முதலான) திரவியங்களைத்தையுமுபகரித்து,—தன்குலக் கதிர் போல் தேய்ந்து ஒளிசிந்தான் - தன்னுடைய வம்மிசமுதல்வனாகிய சங்கிரகைப்போலச் சுருங் கியும் ஒளியால் மிகுந்தான். எ-று.

ஏகாரமீற்றகை, தேய்ந்து மென்னுமும்மை தொக்குகின்றது. சங்கிரன் தேய்ந்த காலத்தில் ஒளியுஞ்ஞமைவதுண்டு; தருமபுத்திரனோ பொருளெலாம் நல்கியதினற் சு ருக்கமடையினும் ஒளியாற்சுருக்கான மிகப்பிரகாசித்தான் என்றுகூறியதினற் சங்கிர னை ஒருபுடை ஒத்தும் ஒவ்வாது மிக்கும் வந்த இருபொருளுயர்ச்சி வேற்றமையணி. சந்திரன்மேய்ந்தகாலத்து மொளியெய்வதுபோலத் தருமன் பொருளாத் சுருங்கியும் புகழ்விளங்கப்பெற்றான் என்று பொருள்கூறிற் பண்புந் தொழிதும் பற்றிவந்தவுவமை யணியாம்.

செய்யுள் களை

(கருக)

இராசகுயச்சருக்க முற்றிற்று.

சூ து போ ரீ ச் ச ரு க் க ம்.

ஞானமாகிய பரம்பரவமித்தமாய்நவிரறுமயக்காகி
வானமாபுடன்வாயுவாய்த்தேயுவாய்வனமுமாய்மண்ணுகித்
தானமாமறைமுறைமையிற்பற்பலசராசரங்களுமாகி
யேனமாயிவையனைத்தையுருப்பினுலேந்தினுனெனையாண்டோன்,

(இள்.) ஞானம் ஆகிய பரம்பர அமித்தம் ஆய் - ஞானமேமாகிய மிகமேலான அமித்தமாயும், —நவீர் அறம் மயக்கு ஆகி - மாசற்ற மயக்கமாயும், —வானம் ஆய் - ஆகாயமாகியும், —உடன் வாயுவாய் - (அவ்வாகாயத்தி னின்றும்) உடனே காற்றாகியு ம, —தேயுவாய் - (அக்காற்றினின்றும்) நெருப்பாகியும், —வனமும் ஆய் - (அந்நெருப்பி னின்றும்) நீராகியும், —மண் ஆகி - (அந்நீரின்னின்றும்) நிலமாகியும், —தான மாமறை முறைமையில் - ஈத லறமென்று கூறுகின்ற உயர்வுடைய வேதத்தில் விதித்த பிரகா ரம், —பற்பல சர அசரங்களும் ஆகி - (அந்நிலத்திற்) பற்பல பேதமான சங்கமப்பொ ருள் தாவரப் பொருள்களாகியும், —இவை அனைத்தையும் ஏனமாய் மருப்பினால் ஏ ந்தினுன் - (மேல்வகுத்த) இப்பொருள்களையெல்லாம் பன்றியினுருவமெடுத்துக் கொம் பினுலே தாங்கியவருமான விட்டுணுமூர்த்தியே, —என்னை ஆண்டோன் - என்னை அடி மைக்கொண்டருளிய கடவுளாம் (ஆதலின் அவரையே தியானிக்கின்றேன்) ஏ-று.

ஞானமாகிய பரம்பரவமித்தமாயெனவே பக்குவான்மாக்களுக்குப் பேரின்பம் அ ருளுதலும், மயக்காகியெனவே பக்குவமுண்டாதற்கு நிமித்தமாக கிந்தித்தவிடயங்களி னும் புன்வழுவாது பதிந்து துகர்த்தப்பொருட்டுக் கன்மத்திற்கேற்ப மயக்குதலாகிய திரோபாவமும், வானமாயென்பது முதலியவற்றும் சிருட்டிபேதமும், இவையனைத் தையுமேந்தினுனெனவே சர்வாதாரநியந்தாவென்பதும் விளக்கியவாறுகாண்க. வானமு தலாயின வென்றினுன்றியுதித்தனவென்பது- “ஏதஸ்மாத் ஆத்மந ஆகாசச்சம்பூக: ஆகாசாத்வாயு: வாயோரக்சி: அக்நேரப: அத்ப்யாம் பிருதிவீ பிருதிவ்யாம் ஓஷதி” என்கும் வேதவாக்கியத்தாலுமுணர்க. (க)

வே று.

தாமரையனையசெங்கட்டரணிபனிராசுரூய
மாமகமுற்றித்தங்கண்மநரநர்புகுந்தபின்னர்
நாமருபனுவன்மாலேநாகவேறுயர்த்தசெல்வக்
கோமகனினேஞரோடுங்குறித்ததுகூறலுற்றும்.

(இள்.) தாமரை அனைய செம் கண் தரணிபன் - செந்தாமரைமலருக்கு நிகரா ன சிவந்த விழிகளையுடைய பார்த்திவனாகிய தருமனுடைய, —இராசரூய மாமகம் மு ற்றி - இராசரூயமென்னு மகாயாகமுடிந்த, —தங்கன் மாரநர் புகுந்த பின்னர் - (அர சரெல்லாம்) தங்களுடைய பெரியநகரத்தையடைந்தபின், —நாமரு பனுவல் மாலே - (கவிராசருடைய) நாவிலைமந்த பாமாலைகளைத் தரித்தவனும், —நாக ஏறு உயர்த்த செல்வக் கோமகன் - சரப்பவேற்றைக் கொடியாக வுயர்த்தியவனும் செல்லச்சிறப்புடை

யோனுமாகிய துரியோதனராசன், —இளைஞரோடும் குறித்தது கூறலுற்றும் - தனது தம்பியார்சளுடன் ஆலோசித்த செய்தியை (இச்சருக்கத்தாற்) சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (உ)

கணைவரும்வரிவில்வாழ்க்கைக்கடுங்கனலனையதோற்றத் துணைவருந்தா னுங்கங்காசுதனுமற்றெவருஞ்சூழ விணைவருமரச ரில்லா விகலரியேறுபோலவான் கணைவருமோதையு தூர்க்கிளர் நெடும்புரிசைபுக்கான்.

(இ-ள்.) இணை வரும் அரசர் இல்லா இகல் அரி ஏறு போல் வான் தானும் - (தனக்கு) நிகரான மன்னர் பிறரில்லாதவனும் வலிய ஆண்கிங்கத்திற் கணையானவனுமாகிய துரியோதனராசன் தானும், —கணை வரும் வரி வில் வாழ்க்கைக் கடும் கணல் அனையதோற்றத்தணைவரும் - அம்புகள் (பொருந்திப்) புறப்படுத்தான நெடிய விற்போர்த்தொழில் வாழ்வையும் கொடிய நெருப்புக்கு நிகரான தோற்றத்தையுமுடைய தம்பியாரும், —கங்கா சுதனும் மற்று எவரும் சூழ - கங்கைமகனாகிய வீட்டுமனும் மற்றியாவரும் சூழ்ந்துவர, —கணை வரும் ஒதை மூதூர்க் கிளர் நெடும் புரிசை புக்கான் - மருதப்பறையினின் றெழுமொலியையுடைய முதிய அத்திஞாபுரியின் உன்னதமான நெடிய மதிவினுட்புகுந்தான். எ-று. (க)

சென்றுழியெவருந்தத்தஞ்செழுமனையெய்திவாசந் துன்றியவமளிகங்குற்றுயில்புரிந்தெழுந்தபின்னை நின்றவெம்பரிதித்தோற்றந்தொழுதுதந்நியமமுற்றி வன்றிறலரசன்கோயின்மன்னவைவந்துசேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) சென்றுழி - போனபோதே, —எவரும் தம் தம் செழுமனை எய்தி - யாவரும் தங்கள் தங்களுடைய அழகிய மானிகைகளையடைந்து, —வாசம் துன்றிய அமளி - நயுமணங்கமழுகின்ற பூஞ்சயனங்களில், —கங்குல் தயில் புரிந்து எழுந்த பின்னை - இராப்பொழுதிலே நித்திரைசெய்து எழுந்த பின்பு, —நின்ற வெம்பரிதித் தோற்றம் தொழுது தம் நியமம் முற்றி - நிலைப்பட்ட வெய்ய சூரியோதயத்தை வணங்கித் தம்முடைய காலச்சந்தியாவந்தன முடித்து, —வன் திறல் அரசன் கோயில் மன் அவை வந்து சேர்ந்தார் - வலிமையுந் திண்மையுமுடைய துரியோதனராசனுடைய அரசன்மனைச்சபையில் வந்து கூடினார். எ-று.

மனையென்பதும் அமளியென்பதும் அலிநினைச்சாதிபொருளும். பரிதிவிம்பம்பாதியின்மேற்படத்தெரிதற்கு முன்னமே பிராதக்காலசந்தியெய்ய வேண்டுவது விதியாதலிற் றேன்றது நின்ற பாகத்தை நின்றபரிதியென்றும், காணப்பட்டபாகத்தைப் பரிதித்தோற்ற மென்றுக்கூறினார். நின்றபரிதி முதனளில் அத்தமித்தபரிதியென்றுமாம். சூரியமண்டலபாகத்தில் மற்றக்கோட்கள் தன்னைச் சூழ்ந்து சஞ்சரிப்பத் தான் அவற்றைச் சூழ்ந்து சஞ்சரிப்பதின்றிப் பரிதிநடுவாக நிற்ப தென்பதும் பூமியின் சுழற்சியினாலே பரிதியுதிப்பதும் அத்தமிப்பதும் போலப் பூமியினுள்ளார்க்குத் தோற்றுவ தென்பதும் கணிதநூல்மதமாகலின் நின்றவெம்பரிதித்தோற்றமென்று விசேடித்தாரென்றுமொன்று. (ச)

இறைஞ்சியவேந்தர்க்கெல்லாமிருப்பளித்தெதிரந்தவேந்தர்
நிறஞ்செறிசுருதிவேலானினைவினோடிருந்தபோதி
லறஞ்செறிதானம்வண்மையளவிலாதளித்துநாளும்
புறஞ்சுவர்கோலஞ்செய்வான்சூபதிக்குரைக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) எதிரந்த வேந்தர் நிறம் செறி குருதிவேலான் - (போர்செய்யவந்து) எதிர்ப்பட்ட அரசருடைய மார்புளிறு புருந்த இரத்தந்தோய்ந்த வேலையுடைய துரியோதனராசன், — இறைஞ்சிய வேந்தர்க்கு எல்லாம் இருப்பு அளித்து - (நன்னை) வணங்கிய மன்னருக்கெல்லாம் ஆசனங்கொடுத்து, — நினைவினோடி இருந்தபோதில் - ஆலோசனையுடனிருந்த சமயத்தில், — அறம் செறி தானம் வண்மை அளவு இலாது நாளும் அளித்து - தருமத்தொடு கூடிய தானமும் தியாகமுமாகிப்பவற்றை அளவின்றித் தினந்தொறுங் கொடுத்து, — புறஞ்சுவர் கோலம் செய்வான் - சுவரினது புறப்பக்கத்தை யலங்காரஞ்செய்வோனாகிய கண்ணன், — சூபதிக்கு உரைக்கலுற்றான் - துரியோதன ராசனுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

நிறஞ்செறியென்பதைக் குருதியின்மேலேற்றியுரைப்பினுமாம். உட்கவர்பழுதுபட்டிருப்ப அந்நினைத்திருத்தாது புறச்சுவரைப்பிழைத்துத் தித்திரிப்பதுபோலப் பொருமைமுதலான அகக்குற்றத்தைமற்றருதே கைத்துக் கொண்டையப் பேணியது இடம்பிமித்தமென்பது விளக்குதற்குப் புறஞ்சுவர்கோலஞ் செய்வானென்றார். இது ஒட்டலங்காரம். அங்கனமாயின் அறஞ்செறிதானமென்ற செற்றுக்கெனின் அது தானப் பொதுமையைச்சுறித்தவிசேடணமென்க. சூபதி - பூமிக்குத்தலைவன். இறைஞ்சியவேந்தர்க்கெல்லாமிருப்பளித்து எதிரந்தவேந்தர் நிறஞ்செறிசுருதிவேலான் என்பதற்கு வணக்கிய (குறுகில்) மன்னருக்கெல்லாம் (பூமியில்) இருப்பிடங்கொடுத்து, (அமையாதேபோர்க்குவந்து) எதிர்ப்பட்டமன்னருடைய மார்பிற்சென்றுததத்த குருதிபூசண்ட வேலினானென்று, அடங்கினார்க்கிருப்பளித்தலும் அடங்காதார்க்கு நெஞ்சு பிளத்து மாகிய வுபகாரவயசாரமிரண்டையும் வேலுக்கு விசேடணமாக்கி யுரைத்தலுமொன்று இப்பொருளில் வேலென்னு மொருபொருளே யுபகாரமும் அபகாரமுமாகிய மாறுபாட்டைவிளைத்தல் கூறியதினால் விரோதாலங்காரம். சுவர்ப்புறமென்பது புறஞ்சுவரென்று சொல்லுநிலைமாரிய இலக்கணப்போலியாய்த் தொடைபோக்கி மெலிந்தும்வந்தது. (ரு)

தாதவிழ்குவனோமலைத்தருமன்மாமதலைபெற்ற
மேதகுவேள்விச்செல்வம்வேந்தரில்யாவர்பெற்ற
ரேதனவவன்மன்வாழ்க்கையாநினியெதிருண்டென்று
பாதகநினைவைத்தானும்பகர்ந்தன்னப்பரிவுகூர்.

(இ-ள்.) தாது அவிழ் குவளைமலைத் தருமன்மாமதலை பெற்ற - பராகமுடைய மலர்ந்த குவளைப்பூமாலையை அணிந்த பெருமைபொருந்திய தருமபுத்திரன் பெற்றுக் கொண்ட, — மேதகு வேள்விச் செல்வம் வேந்தரில் யாவர்பெற்றார் - மேன்மையான (இராசகுய) யாக்கச் செல்வத்தை அரசருள்ளே மந்தியார் பெற்றவர் (ஒருவருமில்லார்), — அவன் தன் வாழ்க்கை அளவு ஏது - அவனுடைய வாழ்க்கைச் செல்வத்திற்கு அளவேது, — இனி எதிர் யார் உண்டு என்று - இனி (அத்தருமனுக்கு) நிகராக யாவருள

ரென்று,—பாதக நினைவைத்தானும் பரிவு கூரப் பகர்ந்தான் - தீமையான என்னைத்
தை அக்கண்ணும் (தரியோதனனிடத்து) அன்புமிகுதலாற் கூறினான். எ-று.

இராசகுமரபாகத்தைச் செய்து செல்வம் பெற்றவர் முன்னளிலு மொருவருயில்
லையோவெனின்; தருமபுத்திரன்செய்து முடித்தபிரகாரம் விஸ்வராமாகச் செய்தபெரு
ஞ்செல்வப்பேற்றினரிலரென்க. இக்கருத்துக்கொண்டே இராசகுமரபாகம் யாவர் பெற்
ருரென்னுது, தருமன்மதலைபெற்ற மேதருவேள்விச்செல்வமென்று கூறியதென்ற. தா
லுமென்பதிலுமமை பின் சகுனிமுதலானோர் கூறுங்கூறுக்களைத் தழுவி எச்சம்பொ
ருட்டாய்நின்றது. பரிவுகூரவென்னும் வினையெச்சம் ஏதப்பொருளில்வந்தது. உ
ண்டு என்பது “வேறிலையுண்டியார்- திணைபாலிடமெலாஞ் செல்லுமென்ப” என்னுஞ்ஞ
த்திரவிதியா லுயர்கிணையில் வந்தது. (சு)

விதரணவினோதன் சொன்னவார்த்தையும்வேந்தர்வேந்த
னிடையமுமொன்றாய்நின்றவியற்கையைச்சகுனிகண்டு
புதைநகமடங்குளும்புறஞ்செலாதொடுங்குமாலுன்
மதகரிவிடுமோ வென்றான்வசையிசையாகக்கொள்வான்.

(இ-ள்) விதரண வினோதன் சொன்னவார்த்தையும் - கொடையப் பொழுதுபோக்கு
ங்காரியமாயுடைய கண்ணன் கூறியவாசகமும்,—வேந்தர் வேந்தன் இதயமும்- இராச
ராசனாகிய தரியோதனனுடைய மனமும்,—ஒன்றாய் நின்ற இடந்தையை - பேதமின்
தி ஒற்றுமைப்பட்டிருந்த தன்மையை,—வசை இசையாகக் கொள்வான் சகுனிகண்டு-
(மேலானோர்) வசையென்றுசொல்லுங்காரியங்களையே கீர்த்தியாகக்கொள்ளு மியல்பு
டைய சகுனியானவன் உணர்ந்த,—புதை நக மடங்கல் ஈரலும் புறம் செல்லாது ஒ
டுங்குமாலுன் - (விரனுனிகளிலுள்ள உறைகளிற்) புதைந்து மறைந்திருக்கின்ற நகங்க
ளையுடைய சிங்கமானது எப்போதும் புறப்படாமல் (மலைக்குகையிற் பராமுகமாய்)
ஒடுங்கியிருக்குமேயாலுன்,—மதகரி விடுமோ என்றான் - மதயானைநெருங்காமலிருக்கு
மோவென்றுசொன்னான். எ-று.

கொடைத்தொழிலின் மிக்கோருயினும் அக்கொடையாலாகும் பயன்முழுவதும்
குறைவறவெய்த வொட்டாத துன்மநியுடையானென்பது நெரணித்தற்கு விசுரணவினோ
தனென்றாரதலி னிது புகழ்வதுபோலப் பழித்தல். ஆயுதங்களுஞ் சேனைகளுமாகிய
கருவித்துணைகளையுடைய மகாவீரனாகிய நீ அத்துணைகீரதிலராகிய பஞ்சபாண்டவர்
களை அடர்க்காஜொடுங்கி யிருப்பையாயின் அவர்கள் உன்னை மிஞ்சுவார்சனாதலிற் ப
ராமுகஞ் செய்யாமன் முயன்று அவர்களைக் கீழ்ப்படுத்தி மேம்படக்கடவையென்பது
புஷ்பபடப் புதைநகமடங்குளும் புறஞ்செலாதொழியுமானுன், மதகரிவிடுமோவென்
துகூறினான். இஃதொட்டலங்காரம். புதைநகமென்பதற்குத் தன்னாற்பிடிக்கப்படும்
யானைமுதலியவற்றிலாழ்ந்து புதையுநகமெனினுமாம். சகுனிதன்யருளானதரியோத
னனை மனத்தளர்வின்றி உற்சாகப்படுத்தவும், பராக்ரமத்தான் வெல்லக்கூடாத பஞ்
சவரை வெல்லுதற்குத் தான்வகுக்குமுபாயவழியாற் கெடுத்தற்கிசைந்து தன்வசப்ப
டுத்தவுங்கருதி வீரத்திற்சிறந்த பஞ்சவர்களுையானையாகத்தாழ்த்தும், அத்துணைவீரமில்
யாகிய தரியோதனனைச் சிங்கமாகவுயர்த்திய முகமன்கூறினானென்க. தமயனதூர் த
ம்பியினதும் புதல்வரான தரியோதனனாகியும் பஞ்சவர்களையும் ஒற்றுமைப்படுத்தா
து பேதப்படுத்திக் கேடுகுழ்தல் அறிவுடையார்க்கு வசையாதலின், அத்தகாதகருமத்

தைச் செய்யத்தகுங்கருமமாகத் துணிந்தசகுனியை விபரீதபுத்தியுடையானென்பததோ
ன்ற வானசயிசையாகக்கொள்வானென்றார். (எ)

சொல்லிடை நஞ்சு கக்குந் துன்மதியுடையதம்பி
வில்லிடை நின்ற தம்முன் வெம்மனங்க ளிக்கச் சொன்ன
வில்லிடை நிறைந்ததேனுமமுதவெண்கிரணத்திங்க
வில்லிடை யிரவிமுன்ன ரெவ்வுழிநிதர்க்குமென்றே.

(இ-ள்.) சொல்லிடை நஞ்சு கக்கும் துன்மதியுடைய தம்பி - (பேசுஞ்) சொல்
லிலும் விடஞ்சிந்துந் தியநிலைவையுடைய தம்பியாகிய தூர்ச்சாதனன், -வில் இடை
நின்று - வில்லாது தூரத்தில் நின்று, -தம் முன் வெம்மனம் களிக்க - தமயனாகிய து
ரியோதனனுடைய சொடிய சிந்தைமகிழும்படி, -அமுத வெண் கிரணத்திந்நர் - அமு
தத்தின்றுன்மையான வெண்கிரணங்கலையுடைய சந்திரன், -அல்லிடை நிறைந்த தே
னும் - (சூரியனில்லாத) இராச்சாலத்தில் நிறைந்து மேன்மையாகவிளங்கினாலும், -எல்
லிடை இரவியுண்ணர் எவ்வுழி நிதர்க்கும் என்றுசொன்னான் - பகற்பொழுதிலே சூரி
யனது சமுகத்தில் எங்கனஞ் சமானமாகுமென்று கூறினான். ஏ-று.

சொல்லிடியுமென்னுமும்மை தொக்குநின்றது. துன்மதியுடைய தம்பியென்றத
னாலே தூர்ச்சாதனனென்பது விளங்கிற்று. வில்லிடை நான்குமுழத்தாரம். என்ப
து “கரமோர் நான்கு, தங்குதறனுவென்றாகும்” என்று மேலுரைத்தவாற்றானாக. ‘த
ருமன்மாமதலை பெற்ற மேதகுவேள்விச்செல்வம் வேந்தரில் யாவர்பெற்றார் - யாரினி
யெதிருண்டு’ என்று கண்ணகிய வார்த்தைக்கெதிராக சந்திரன் இரவியில்லாத அ
ல்லிலே தாரகாசனங்களுக்கு மேலார் தன்மையாக விளங்கினாலும் பகலிலே பேரொ
ளியுடைய சூரியசமுகத்திற் பிரகாசிக்கமாட்டான் என்ற ஒட்டலங்காரத்தினாலே
சிற்றரசர் கூட்டத்தள்ளே தருமராசன் சிறந்தவிளங்குகின்றானன்றித் துரியோதன
ராசனுக்கு முன்னேசிரேட்டமாக விளங்கத்தக்கவனல்லென்று தொனிப்பித்துத் து
ரியோதனனைக் களிப்பித்தானென்ப திதன்கருத்தாம். (அ)

தமையனுந்தம்பிசொன்ன தன்மையை யுணர்ந்துநீதி
யமைதருதந்தைகேட்பவவன்பெருந்தாதைகேட்பக்
கமைபெறுவிதரன்கேட்பக்கார் முகக்கன்னன்கேட்ப
விமையவன்றுரோணன்கேட்பயாவருங்கேட்பச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) தமையனும் தம்பி சொன்ன தன்மையை உணர்ந்து - தமையனாகிய து
ரியோதனனும் தம்பியாகிய தூர்ச்சாதனன் கூறிய அத்தன்மையான வாசகத்தைக் கே
ட்டினர்ந்து, -நீதி அமை தரு தந்தை கேட்ப - நீதிபொருந்தப்பெற்ற பிதாவாகிய தி
ருதராட்டிரன் கேட்கவும், -அவன் பெருந் தாதை கேட்ப - அத்திருதராட்டிரனுக்கு
ப் பெரியபிதாவாகிய கீட்டிமன் கேட்கவும், -சகமை பெறு விதரன் கேட்ப - பெருமை
யுடைய விதரன்கேட்கவும், -கார்முகக் கண்ணன்கேட்ப - வில்லான்மையினையுடைய க
ண்ணன்கேட்கவும், -இமையவன் துரோணன் கேட்ப - பூசரகுலத்துத் துரோணசாரி
யன்கேட்கவும், -யாவரும் கேட்பச் சொல்வான் - மற்றவருங் கேட்கவுஞ் சொல்வானு
யினான். ஏ-று.

தாச்சாதனன் கூதிய விபரீதமான வார்த்தையைக்கேட்டுப் பெருமிதமடைந்து உத்காகமுடையனாய்த் துரியோதனன் அன்னோர்கேட்டுமொறு கூறத்தொடங்கினு னெ ன்றதாம். க்ஷமா - என்னும் வடமொழி கமையென்றாயிற்றெனக்கொண்டு பொதுமம் யென்று பொருள்கூறினாமாம். கார்முகக்கண்ணன் - கார்டோலுங் கொடையாலுலக்கு முகத்தினனாகிய கன்னனெனினுமாம். இமையவனென்றது பூதேவகுலத்தைச்சுட்டிற்று.

இந்திரன் முதலாவுள்ளவிமையவாசிதப்புச்செய்யச் சுந்தரப்பொற்றோள்வேந்தர்தொழில்புரிந்தேவல்செய்யா மந்திரமுனிவர்வேள்விமறைநெறிமுறையிற்செய்யத் தந்திரவெள்ளச்சேனைத்தருமனேதலைவனுான்.

(இ-ள்.) இந்திரன் முதலா உள்ள இமையவர் சிதப்புச் செய்ய - இந்திராதி தே வர்கள் மேன்மை செய்யவும், -சுந்தரப் பொன் தோள் வேந்தர் - அழகிய இலக்குமி யீசிக்குந் தோளையுடைய அரசர்கள், -ஏவல் தொழில் புரிந்து செய்ய - ஏவினகருமங் களை விரும்பிச்செய்யவும், -மந்திர முனிவர் - மந்திரங்களில்வல்ல இருபுள்ள, -வேள் வி மறைநெறி முறையிற் செய்ய - (இராசசூய) யாகத்தை வேதவிதிப்படி கிரமமாகச் செய்யவும், -தந்திரவெள்ளச்சேனைத் தருமனே தலைவனுான் - வெள்ளக்கணக்கான காலாட்களையும் மற்றைச்சேனாசமுத்திரங்களையுமுடைய தருமனே யாவார்க்கு மதிபதி யாயினான். எ-று.

தேவர்கள் சிறப்பிக்கவும், வேந்தர் ஏவற்றெழில் செய்யவும், முனிவர் வேதவிதி வமுலாமல் யாகத்தைச் செய்துமுடிக்கவும் தருமனே தலைவனுயினனெனவோ விண்ணு லகு மண்ணுலகும் புகழ்படைத்த சம்ராட்டாயினென்றவாறாயிற்று. தருமனையெ ன்னுமேகாரம் பிரிநிலை. நால்வகைச்சேனைகளுட்காலாட்களை யீண்டுத் தந்திரமென்று மேனைமுலவகைச்சேனைகளையுஞ் சேனையென்றுங்கூறினர்.

(சு0)

இனியவன்சின்னாட்செல்லினெம்மனோர்வாழ்வுங்கொள்ளுந் துனைவரும்புரவித்திண்டோர்த்துனைவருஞ்ஞரராணர் முனைவருகூர்முள்வேலைமுளையிலேகளையினல்லா னனிவரவயிர்த்தபோதுநவியமுமடியுமன்றே.

(இ-ள்.) இனி சின்னாள் செல்லில் - மேலுஞ்சிலபகல்கழியுமானால், -ஆவன் எம் மனோர் வாழ்வும் கொள்ளும் - அத்தருமன் எம்மவர்களுடைய இராச்சியத்தையுங்கவற் வான், -துனைவரும் புரவித் தின் தேர்த் துனைவரும் ஞரராணர் - வேகமாய்ச்செல் லுங் குதிரைகள்பூண்ட திண்ணியதேரையுடைய தம்பிமாரும் வீரராய் விளங்கினார், - முனை வரு கூர்முள் வேலை முளையிலே களையின் அல்லால் - துளியிற்பொருந்திய கூர் மையான முள்ளையுடைய வேலமரத்தை முனைத்த சிறுபருவத்திலே (கையினுலே சுக மாய்ச்) களைந்திட்டாலன்றி, -நனிவர வயிர்த்தபோது - (காலம்) அதிகஞ்செல்ல அம் மரம் வைரித்தபோது (தறிக்கச்சம்பவித்தால்), -நவியமும் மடியும் அன்றே - கோடா லியும் வாய்மடியுமல்லவா. எ-று.

அன்றே அசைநிலையெனினுமாம். சிலநாள் சின்னாளைன்று சந்திவிதியாலாயிற்று. புரவியென்பதற் தேரென்பதம் அலிநினைச்சாகியொருமை. வாழ்வுக்கேதுவாகிய இ ராச்சியத்தை யுணர்த்தலால் வாழ்வு ஆகுபெயர், தருமனே தலைவனுான் துனைவ

ருஞ்சுரராரர் ஆதலின் இனியவன் சின்னட்செல்லின் எம்மேனுவாழ்வன் கொள்ளு
மாதுலர் காலந்தாழ்க்காது விரைந்து போர்செய்யப்புகின் எம்படைகள் சிதையப்பெ
ருது எளிதின் வெற்றியெய்தலாமென்பதும், காலந்தாழ்த்துப்புகின் அவர் மிக்கபலம்
டைவராதலின் எம்படைகள்மாயப்பெற்று நாமும்வருந்தலோமென்பதும் நனிவரவ
யிர்த்தபோது நவியமுமடியும், என்ற சமாசோத்தி யலங்காரத்தான் விளங்கிக்கிடந்த
மை சாங்க, நவியமும் என்னுமும் உயர்வுசிறப்பாதலின் ஏனையருவி கண்மழி
தல்குருதே யமைவதுமறிக. (கக)

போதுறவிரைந்துமற்றப்புரவலன்செல்வம்யாவும்
பேதுறக்கவாந்நிலேனேற்றின்னையார்முடிக்கவல்லார்
மோதுறப்பொருதேயாதன்மொழியொனுவஞ்சமொன்று
திதுறப்புரிந்தேயாதல்கொள்வதேசிற்தையென்றான்.

(இ-ள்.) போதுற விரைந்து - சமயங்கிடைப்ப விரைவோடு,—மற்றப் புரவலன்
செல்வம் யாவும் - அத்தருமரசனுடைய செல்வங்களனைத்தையும்,—பேதுறக் கவர்ந்
திலேனேல் - (அவன்) திகைக்கும்படி (யான்) அபகரியாது விடுவேனாயின்,—பின்னை
யார் முடிக்கவல்லார் - வேறியாவர் (இதனை) நிறைவேற்றவல்லவர்,—மோதுறப் பொ
ருதேயாதல் - (ஆயுதங்களால்) மோதும்படி போர்செய்தாவது,—மொழி ஒண்ணு வஞ்
சம் ஒன்று தீது உறப் புரிந்தே யாதல் - சொல்லக்கூடாத ஒருவஞ்சகோபாயத்தை
த் திமைசம்பவிக்கச் செய்தாவது,—கொள்வதே சிற்தை என்றான் - கவருவதுதான்
(எனது) நிச்சயமான அபிப்பிராயமென்று கூறினான். எ-று.

ஆகுதல் என்பது ஆதலெனவும், ஒண்ணுவென்ப தொனுவெனவும் விகாரமாயின.
ஆகுதல் விகற்பப்பொருட்டாய் நின்றது. மொழிய ஒண்ணுவென்றுபிரிப்பினுமாம்.
உபாயத்தாலாவது பராக்கிரமத்தாலாவது தருமனுடைய செல்வங்கள் யாவற்றையு ம
பகரிப்பது நிச்சயமானநினைவென்றுனென்க. கொள்வதேயென்பதிலேகாரர் தேற்றப்
பொருட்டு. (கஉ)

என்னலுமுரியதம்பியெழுவதேதருமமின்றே
செந்நெலின்வாளைபாயுஞ்செல்வநாடுடையகோமா
னென்னலங்கய்தவீமனகைத்ததுநேயமான
கன்னலின்மொழியாண்மூரல்விளைத்ததுங்கண்டிலீரோ.

(இ-ள்.) என்னலும் - என்று (தரியோதனன்) சொன்னமாத் திரத்தில்,—உரிய
தம்பி - (அவனுக்கு) உரிமைத்தம்பியாகிய தூர்ச்சாதனன் (சொல்லுவான்),—இன்றே
எழுவதே தருமம் - (தாமதமின்றி) இன்றைக்கே (போர்செய்தற்காக) எழுந்துபோவ
தே தாரியம்,—செம் நெல்லின் வாளை பாயும் செல்வநாடு உடைய கோமான் - செந்
நெற்பயிர்களிலே வாளைமீன்கள் குதிக்கும் நீர்வளம்மாய்ந்தநாட்டையுடைய அரசன்,—
நென்னல் அங்கு எய்த - முதுகுளில் அவ்விந்திரப்பிரத்த நகிரிப்போக,—வீமன் நகை
த்ததம் - வாயுருமாரன் சிரித்ததும்,—நேயமான கன்னல் இன்மொழியான் மூரல் வி
ளைத்ததம் - பிரிதியுடைய கரும்பினிரசம்போலும் இனியவார்த்தைபேசுகின்ற திரௌ
பதிகைத்ததும்,—கண்டிலீரோ - நீர் அறிந்திலீரோ. எ-று.

தருமராசனுக்கு மயனென்பவனுற்செய்யப்பட்ட விசித்திரசபாலங்காரங்களை யெல்லாம் பார்க்கும்பொருட்டு ஒருநாள் துரியோதனராசன்போய் உலாவிநோக்கும்போது, தாமரை அலர்த்திருக்கின்றபான்மையாகச் சித்திரமமைந்து தெளிபளிங்கினுள் முற்றிய ஒரிடம் தாமரைபூத்த நீர்த்தடாகமாகக் காணப்பட்டமையால் அவ்விடத்திலே போகும்போது துரியோதனன் நனையாமற்காக்க கிளைத்துத் தானுதித்திருந்த துகிலை உயர்த்திச் சுருக்கிக்கொண்டு நடந்தான்; தாமரைவாலியானது நீரில்லாத வெறுநிலமாகத்தோற்றிநபடியால் அவ்விடத்து வஸ்திரத்தைத் தூங்கவிட்டுக்கொண்டுபோய் அவ்வஸ்திரம் நனையப்பெற்றும்; தூண்களிருந்தும் இவ்வாறே மயங்கித் தடுமாறித்திகைத்ததைத் திரௌபதியும், கீமனும், பிறரும்பார்த்து நகைத்தனராதலின் 'ஒன்னலங்கெய்த கீமனகைத்ததுநேயமான, கன்னலின்மொழியாண்மூரல் விளைத்ததும்' என்றான். 'பொன்னைச்சீரிக்கும் பூக்கோயில் புனல்வரவியிலென்றெங்கள்ரூல, மண்ணைச்சீரித்த செங்கலிவாய்மாறாநிரங்கியமுதார்த்த, மின்னைச்சீரிக்கு துண்ணிடைமாய்' என்றித் தூலாசிரியர் பின்னித்தவகுத்துக் கூறியதானுமுணர்ச்சு.

(கக)

எத்தனைதரணி வேந்தர் யாகநலவிழாவில்வந்தாரத்தனைபேரில்யாழுமொருவராயடங்குகின்றேங்கொத்தனைபுகளுநன் னீர்க்குருகிலக்கோமானந்தமுத்தனையன்றிப்பின்னையாரையேமுதன்மைசெய்தான்.

(இங்.) நல் யாக விழவில் - தகுதியான (இராசகுமரென்னும்) யாகோற்சவத்தில்,—எத்தனை தரணி வேந்தர் வந்தார் - எவ்வளவு தேசாதிபதிகள் வந்தார்கள்,—அத்தனைபேரில் ஒருவராய் யாரும் அடங்குகின்றேம் - அவ்வளவுபேர்களில் ஒருவராக யாரும் (முதன்மையின்றி) ஒங்குகின்றேம்,—கொத்தனை உகளும் நல் நீர்க் குருகுலக்கோமான் - கொத்தனையென்னும் மற்சங்கள் குதிக்கின்றமதுரமான நீர்வளத்தையுடைய குருகுலாதிபலன தருமன்,—அந்த முத்தனை அன்றிப் பின்னையாரையே முதன்மைசெய்தான் - அந்தக்கிருட்டிணனை முதன்மைசெய்ததன்றி வேறெவரையாவது முதன்மைப்படுத்தினா (இல்லை). எ-று.

எத்தனை அத்தனை என்பன முறையேவடதூலார் மதம்பற்றி, யச்சத்ததச்சத்தங்களை அதுசரித்துவந்தன. "எப்பொருள்பார்யார்வாய்க் கேட்பினும்பொருண் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு" என்று திருவள்ளுவர் வடதூலார் மதம்பற்றி அங்கனங் கூறியதுஉங்காண்க. அகரச்சுட்டுமுதலாகிய சொற்கள் தச்சத்தமும்; ஏகரமும் யாவும் முதலாகிய வினப்பெயர்கள் யச்சத்தமுமாம். என்பது—"சுட்டினுட்டானகரத், தினைப்பெயரிட்டது தற்சத்தம் யற்சத்தம் யாவெகரம்" என்று பிரயோகவிவேகநூல் கூறுவது கண்டுணர்க. தாயத்தினராகிய நாமும் பற்பலதேயத்தினின்றும் வந்தபிறவேந்தர்போல எண்ணப்பட்டமென்றி விசேடமுதன்மை செய்யப்பெற்றிலோமென்பது அத்தனைபேரில் யாமுமொருவராயென்றும், அடங்கியென்றுங் குறித்தசொற்களாலினிது விளக்கப்பட்டன. யாமுமென்பதிலும்மை உயர்வு சிறப்பு. கொத்தனை ஒருசாதிமீன். முத்தன்- என்பது விடப்பட்டவனென்றும் பொருளையுடையதாய் வந்த வடமொழி. மேன்மைகருதுங்காற் பாசங்களால் விடப்பட்டவனென்றும், கீழ்மை கருதுங்காற் பிதாமாதாக்களால் விடப்பட்டவனென்றும் இருபொருட்கு மிகையத்து கின்றதெனினும், நண்டுப்பழிப்போன் கூற்றதலிற் பின்னதேபொருளாம்.

(கச)

நந்தகோமகனுக்கெல்லா நல்கிய முதன்மைகண்டு
வந்தகோவெள்ளஞ்சேரவாய்திறவாமனிதப்
வெந்தகோவிவனுக்கிந்தமுதன்மையென்றெதிர்த்துமாற்றந்
தந்தகோமடியுமாறுசமரமும்விளைப்பித்திட்டான்

(இ-ள்.) நந்தகோமகனுக்கு - நந்தகோபன்மகனாகிய கிருட்டிணனுக்கு, - நல்கிய முதன்மை எல்லாம் கண்டு - உதவிய உபசாரமனைத்தும் பார்த்து, - வந்த கோ வெள்ளம் சேர வாய்திறவாமல் நிற்த - (அவ்விடத்து) வந்திருந்த வெள்ளக்கண்களான அரசர் கள் ஒருங்கே வாய்திறந்து பேசாமலிருக்க, - எந்த கோ இவனுக்கு இந்த முதன்மை என்று - எந்தமேம்பாட்டினாலே இவனுக்கிந்த முதன்மை செய்வதென்று, - எதிர்த்து மாற்றம் தந்த கோ மடியுமாறு - எதிர்த்து வாக்குவாதம் செய்த சிவபாலரான் இறங்கும் படி, - சமரமும் விளைப்பித்திட்டான் - போரையும் உண்டாக்குவித்தான். எ-று

நந்தகோபன் என்பது கடைஞமுறைந்து நந்தகோவென நின்றது. வெள்ளமென்பது பெருந்தொகையுள்ளொன்று. மூன்றாமடியிற் கோவென்பது மேன்மை. "ஐயகோ" என்றும்போல அசைநிலையாய் நின்றதெனினுமாம். இப்படியானபோது எந்தவென்பதும் முதன்மை யென்பதனுடையையும். எந்து அகோ எனப்பிரித்து என்ன ஆச்சரியம் என்றுபொருள் கொள்ளினுமாம்: இப்பொருட்டு எந்து என்பதை மலையாளத் திணைச்சொல்லாகவும், "அகோவென்பதை வடமொழியாகவுள் கொள்ளுக. கிருட்டிணர் தொடங்கிய போரை யாகாதிபதியாயிருந்த தருமபுத்திரன் தடுக்காமையாலே அடித்தருமனுடைய கருத்தின்வண்ணமே நிகழ்ந்ததென்பதை விளக்குதற்கு விளைப்பித்திட்டானென்று பிறவினையாற் கூறினான். இதற்கும் பின்வருங்கவிக்கும் முற்கவியின்வந்த குருநிலக்கோமானென்பதைச் சட்டிய அவனென்பது தொன்றாத எருவாயாம். (சுரு)

தன்புயவலியுநான்குதம்பியர்வலியுமாயன்
வன்புயவலியுந்கொண்டேமண்ணெலாங்கவரவெண்ணி
யின்புயச்சிகரிமன்னர்யாரையுந்தன்கீழாக்கி
யின்புயலனையான்மேன்மைவிளைக்கவேவேள்விசெய்தான்

(இ-ள்.) தன்புயவலியும் - தன்னுடைய புலபராக்கிரமமும், - நான்கு தம்பியர்வலியும் - (விமர்ச்சனரகுலசகாதேவராகிய) நான்குதம்பிராருடைய பராக்கிரமமும், - மாயன் வன்புய வலியுந் கொண்டே - கிருட்டிணனுடைய உரத்தபுயவலிமையுந் துணையாகக்கொண்டு, - மண் எல்லாம் கவர எண்ணி - பூமிமுழுவதையும் அபகரிக்க நினைத்து, - இன்புயச் சிகரிமன்னர் யாரையும் தன்கீழாக்கி - இனிய புயாசலங்களை யுடைய அரசர்களெல்லாரையுந் தனக்குக்கீழ்ப்படுத்தி, - மின்புயல் அனையான் மேன்மை விளைக்கவே - மின்னுதின்ற மேகத்துக்கு நிகரான அக்கிருட்டிணனுடைய மகத்துவத்தை அதிகப்படுத்தற்கே, - வேள்வி செய்தான் - யாகத்தைச் செய்தான். எ-று.

ஒன்றிருகின்ற சக்கரப்படையை யுடையவராதலாலே மின்புயலனையானென்றார். மின்னெலாடு கூடியபுயலென்று உருபும் பொருளும் விரித்துரைப்பினுமாம். அனையான் குறிப்புவினைமுற்றுவனையும் பெயர். ஆறுமுருபு தொக்கது. நான்காமுருபு தொக்கதெனினுமாம். புயலனையானென்று தருமனையாமென்றல் பொருந்தாது. (கங்)

எல்லியல்பரிதியன்னயதுருமன்னன்னுந்
சல்லியமிகுபோர்செய்யச்சல்லியன்றன்மேற்சென்றான்
சொல்லியசுருமம்வாய்ப்பச்சூழ்வலைப்படுத்திக்கொண்ட
வல்லியமென்னச்சூழ்ந்துமலைவதேசுருமமென்றான்.

(இ-ள்.) எல் இயல் பரிதி அன்ன - பகற்காலத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற சூரியனுக்கு நிகரான், - யது சூல மன்னன் தானும் - யது வம்மிசத்தத்தபதியான கிருட்டிணனும், - சல்லியம் மிகுபோர்செய்ய - கலக்கமிக்க போர்செய்யும்படி, - சல்லியன் தன்மேல் சென்றான் - சல்லியனிடத்துப் போயிருக்கின்றான், - சொல்லிய சுருமம் வாய்ப்ப - (நாம் முன்) பேசியகாரியம் நிறைவேறும்படி, - சூழ்வலைப் படுத்திக்கொண்ட வல்லியம் என்ன - சூழ்ந்த வலையாலகப்படுத்தப்பட்ட புலையப்போல, - சூழ்ந்து மலைவதே சுருமம் என்றான் - (நாங்கள் சேனைகளோடு போய் ஐவரையும்) சூழ்ந்துகின்று பொருவதே செய்ப்பத்தக்காரியம் என்றான். ஏ-று.

ஐவர்க்குநவியாகிய கிருட்டிணன் வரமாட்டாது பிரிந்து தடங்கியிருக்கின்ற இத்தருணத்திற்போய் ஐவரைச் சூழ்ந்து பொருவதே காரியமென்றென்பதிதீவ்ஈருத்தராம். சூழ்ந்தென்பதற்கு ஆலோசித்தென்று உரைப்பினுமாம். (கன)

வேந்தனுமொருப்பட்டந்தவெண்ணெய்வரய்க்கள்வன்மீளப்
போந்திவர்தமக்குமின்றுபொருதுணையாகமாட்டான்
சாந்தணிகுவவுத்தோளான்சல்லியன்வலியனிப்போ
நாந்தகவெண்ணிலவல்லேயைவரையடர்க்கலாமே

(இ-ள்.) வேந்தனும் ஒருப்பட்டு - துரியோதனராசனும் சம்மதித்து, - அந்தவெண்ணெய்வரய்க்கள்வன் - நவரீதங்கமழுகின்ற வானையுடைய சுள்வனாகிய அக்கிருட்டிணன், - மீளப்போந்து - (குறித்த போர்க்களத்தினின்றும்) மீண்டு வந்து, - இவர் தமக்கு இன்று பொருதுணை ஆகமாட்டான் - இந்தப்பஞ்சவருக்கும் இப்போது போர்த்தணையாக நிற்கமாட்டான் (அதற்குக்காரணம்), - சாந்து அணி குவவுத்தோளான் சல்லியன் வலியன் - சந்தனம் பூசிய திரட்சியான புலங்கனையுடைய சல்லியன் மிக்க செளரியவான், - இப்போது ஆகும் தகவு எண்ணில் - இப்போது ஆகவேண்டிய தன்மையை நினைக்கின், - ஐவரை வல்லே அடர்க்கலாம் - பஞ்சவரையும் விரைந்து பொருது சயம் பெறலாம். ஏ-று.

ஏகாரமீற்றசை. ஐவரையு மென்னுமுற்றும்மை தொக்கது. ஆகும் என்பது செய்யுமெனெச்ச கீற்றுயிர்மெய் சேறும் என்பதனாகெட்டு ஆம் என்கின்றது. சல்லியன் வலியனென்றதனால் போந்த கருத்தாவது: - அவனோடு பொரும் போர் விரைவின்றாடிவுபெறுது: அதனாலே கிருட்டிணர் தாமதித்துத் தடங்கிநின்பார் என்பதாம். (கஅ)

வஞ்சனைகொண்டேயாதல்வா ரணமணித்தேர்வாகி
நஞ்சனையவராலாதனையேயழித்தல்வேண்டுங்
கஞ்சனைமலயவெண்ணிக்கரியபேய் முலைப்பா லுண்ட
நெஞ்சினெனய்தா முன்னநீர்விரைந்தெழுமினென்றான்.

(இங்.) வஞ்சனை கொண்டே யாதல் - தபடோபாயத்தினாலாவது, —வாரணம் மணித்தேர் வாசி ரஞ்ச அனையவரால் ஆதல் - யானை கண்டாமணி ஒலிக்கப்பெற்ற தேர் குதிரை விடத்துக்கு நிகரான வீரர் என்னுஞ் சதுரங்கசேனைகளையும் கொண்டாவது, —யானையே அழித்தல்வேண்டும் - (சாலந்தாழ்க்காமல்) நாளைத்தனைமே (பஞ்சவரைக்) கொல்லல்வேண்டும், —கஞ்சனை மலைய எண்ணி - கஞ்சநாசனைப் பொருது கொல்லக்கருதி, —கரிய பேய் முலைப்பால் உண்ட நெஞ்சினன் - (பூதனை யென்னும்) கரியபிசாசினன் முலைப்பாலைப் பருகிய (வஞ்சகோபாய) மனத்தினனாகிய கிருட்டிணனானவன், —எய்தாமுன்னம் - வந்து கூடுதற்கு முன்னரே, —நீர் விரைந்து எழுவின் என்றான் - நீங்கள் விரைவாக எழுந்திடுங்கொன்று சொன்னான் (சுரியோதனன்). எ-து.

விகற்பப்பொருளில்வந்த ஆதல் விகாரம். கரியபேய் முலைப்பாலுண்ட நெஞ்சினனென்று விசேடித்தது பருகுதற்கடாத நச்சுப்பாலைப்பருகியது காலம்வருமளவு மடங்கியிருந்து கஞ்சனைக்கொல்லுதற்கே கருதிய புத்தியினுலென்பது குறித்தற்காம். குழந்தையையிலே இத்துணை மதிதுட்பமுடையவன் வந்துகூடி யைவருக்குதவிசெய்யும் போது, யாம் ஐவரையடர்த்தலிதென்பது விளக்கிய எய்தாமுன்னம் விரைந்தெழுமினென்று கூறினான். எய்தாத என்னும் பெயரெச்சமீதுசெட்டு சிந்தது. (சக)

வெஞ்சிலைகுனித்தோரம்பியான் விடினவெருண்டவேந்த
ரெஞ்சிவிண்புகுவரல்லால்யாவரேயெதிர்க்கவல்லார்
வஞ்சனைகொண்டுவெல்லமதிப்பதுவாளால்வெல்ல
அஞ்சினமாயினன்றோவென்றனனகர்கோமான்

(இங்.) யான் வெம் சிலை குனித்து ஓர் அம்பு விடின் - நான் கொடியவில்லை வளைத்து ஒருபாணத்தைப் பிரயோகிப்பின், —வெருண்ட வேந்தர் - சினத்த மன்னர், —எஞ்சி விண்புகுவர் அல்லால் - இறந்து சுவர்க்கலோகம் போவாரேயென்றி, —எதிர்க்க வல்லார் யாவரே - எதிர்தின்று பொரவல்லுநர் யாவர், —வஞ்சனை கொண்டு வெல்ல மதிப்பது - சுபடத்தால் வெல்லக்கருதுவது, —வாளால் வெல்ல அஞ்சினமாயின் அன்றோ என்றான் - வாள்முதலிய ஆயுதங்களினுலே வெல்லுதற்குப்பயந்தோமாயினன்றோ வென்றுகூறினான், —அங்கர் கோமான் - அங்கதேயத்தார்சு அசிபதியாகிய சனான்.

வாள் என்பது உபலக்கையாதலால், ஏனைய ஆயுதங்களையும் குறித்து நின்றது, அல்லதுஉம், வாளைன்னுஞ்சிறப்புப்பெயர் ஆயுதமென்னும் பொதுப்பொருளில் வந்த தென்னுமாம். (உ9)

யாவருமொழிந்தவார்த்தையின் புறக்கேட்டுப்பின் னுந்
தாவருபுரவித்திண்டேர்த்தானையான்சகுனிசொல்வார்
மேவருகன்னன்றிவிண்ணுளோரெதிர்ந்தபோதுங்
கோவருமுன்றிலாணக்கொடுஞ்சமர்வெல்லலாமோ,

(இங்.) யாவரும் மொழிந்த வார்த்தை இன்புறக்கேட்டு - அனைவருங்கூறிய சொற்களை இனிமையாக்கக்கேட்டு, —தாவரும் புரவித்திண்டேர்த் தானையான் சகுனி - பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரைபூண்ட திண்ணியதேர்ப்படையையுடைய சகுனியென்போ

ன்,—பின்னுஞ் சொல்வான் - பின்புக்கூறுவான்,—மேவரு கன்னன் அன்றி - (பனக லர்) "அனுக்குதற்கரிய கன்னனுமல்லாமல்,—விண்ணுள்ளோர் எதிர்த்தபோதும் - தேவர் சன் எதிர்த்தாலத்தும்,—கோவரும் முன்றிலானைக் கொடும் சமர் வெல்லலாமோ - அரசர்வருதற்கிடமான முர்த்தத்தினையுடைய தருமபுத்திரனைக் கொடியபோரில் வெல் லக்கடுமா கூடாது. எ-று.

அவர்கூறியவார்த்தை தன்மனத்திற்கணங்காற்றவாகவும், இன்புமக்கேட்டது ப ருசுவரை ஆடர்க்கேவெண்டுமென்பதில் யாவரும் ஒத்தசுருத்தினமென்பதவரவர் சொ ல்லால் விளங்குதல்பற்றியேயாம். தாவரும்புரனித் திண்டேர்த் தானையான் சகுனி யென்று விசேடித்தது மற்றையோர்போலப் போர்செய்யுங் சருகிகளுடையவாயிருந் தும், இவ்விடத்து உபாயமேயென்திப் பராக்கிரமம் பயன்படாதுென்று துணிந்தமை விளக்குதற்காமென்ச. பின்னுமென்பதில் உம்மை இதந்ததநீதியெவெச்சம். போ துமென்பதில் உம்மைசிறப்பு. ஓசாரமெதிர்மறை. (உஉ)

இடிம்பனைப்பகனைவைவேலிகற்சராசந்தன்றன்னை
நெடும்பனைப்புயத்தால்வென்றநிகரிலாவீமனிதற்க
கடும்படைப்பெருமையால்வென்காணலா மென்பராயிற்
ரெடும்படைத்தடக்கைவீரர்க்குத்தரஞ்சொல்லலாமோ.

(இ-ள்.) இடிம்பனை - இடிம்பனைனும் அரசர்களையும்,—பக்னை - பகாசரனையு ம்,—வை வேல் இகல் சராசந்தன் தன்னை - கூரிய வேலையுடைய வலியசராசந்தனையு ம்,—ரெடும் பனைப்புயத்தால் வென்ற - நெடியபருமையான தோள்களினாலே (முத் போர்செய்து) வென்ற,—நிகர் இல்லா வீரன் நிற்க - இனையற்றவீரனாகிய வீமனிருந் து,—கடும் படைப் பெருமையால் வென் காணலாம் என்பராயின் - கடியசேனைப் பெ ருமிதங்கொண்டு புறங்காட்டச் செய்யலாமென்று சொல்லுவாரானால்,—ரெடும் ப டைத் தடக்கை வீரர்க்கு - செலுத்துகின்ற ஆயுதங்களைத் தாங்கிய விசாலமான கை களையுடைய வீரருக்கு,—உத்தரம் சொல்லலாமோ - மறுமொழிசொல்லக்கடுமோ (கூ டாது.) எ-று.

ஓசாரமெதிர்மறை. வீரர்க்குத்தரஞ்சொல்லலாமோ வென்பதற்கு வீரர்களுக்கு ஒப்புச்சொல்லலாமோ என்றரைப்பினுமாம். போர்பெற்ற அவ்வீரர்களையெல்லாம் நி ராயுதனாகிநின்ற புயத்தால்வென்றவீமனிருக்கவும் அலட்சியமாயிவ்வாறு கூறுவோ ருடன் உத்தரஞ்சொல்லுவதிற் பயனின்றமென்றுகூறுமுசத்தரனே அவரதுணர்வின் மையை வெளிப்படுத்தியதுகாண்க. (உஉ)

துப்புநமுமுதச்செவ்வாய்த்திரௌபதிதுணைத்தோள்வேட்டுக்
கைப்படுசிலையினோடுங்காவலர்கலங்கிழ
மெய்ப்படுமுனியாய்வந்துவிசயன்வில்லிதுத்தபோது
மிப்பொழுதிருந்தவீரர்யாவருமிருந்திலேமோ.

(இ-ள்.) துப்பு உரழ் - பவளத்துக்குநிகரான,—அமுதச்செவ்வாய்த் திரௌப தி துணைத்தோள் வேட்டு - அமுதம்போலமினிய சிவந்தவாயையுடைய திரௌபதியி னது இருதோள்களையும் விரும்பி,—காவலர் - அரசர்கள்,—கைப்படு சிலையினோடும் க

லக்கிழ - (தமது) கைகவிற் பொருத்திய கில்லோடும் (வளைச்சலாற்றையால் மனக்) கலக்கி (ஒவ்வொருவராய்) கீழ்த்தரைகாட, — விசடன் - அருச்சுனை, — மெய்ப்படும் முனிபாய் - வந்து வில் இறுத்தபோதும் - வம்பத்தரும் பார்ப்பானாகவந்து வில் (வளைத் து என்று இலக்கு) கீழ்த்தியபோதும், — இப்பொழுது இருந்த வீரர் யாவரும் இருந்தி லேமோ - இப்போது (இங்கே) இருக்கின்ற வீரரெல்லாம் இருக்காதுவிட்டோமோ (இருந்தோம்) என்று.

புணர்ச்சியைவிரும்பியென்பது சுருத்தாதலின் துணைத்தோள் வேட்டி என்பது இடக்கரடக்கவின்பாற்படும். மெய்ப்படும்முனி பென்பதற்கு வாய்மைபேசும் பார் பானெனினுமாம்; மெய்கரென்னும் பரியாயமுறோக்கிப்பீதரிசு, சீராத் திற்புனைந்த வே டத்தால் வேதியாகவந்தெனினுமாம். வில் இறுத்தபோது மென்பவற்றினையே ம னைந்தசொற்கள் “இடையிலுள்ளன வெல்லாமறைதலால், மொழிவருவித்து முடித்த னாகொளலே” என்னுமிலக்கணக்கொத்தவீரீயின்படி வருவித்தரைக்கப்பட்டன. யாவருமென்பது இருந்திலேமோ வென்று தன்மைவினையான் முடித்தது. அல் லதுவும் நாம் என்பது சொல்லெச்சமாய் நின்றதென்று வருவித்து நாம் யாவருநி ருந்திலேமோ வென்று முடிக்கினுமாம். பின்வருஞ்செய்யுளில் ‘வெல்லமாட்டோம்’ என்று தன்மைவினையான் முடித்தற்கேற்ற தொகைகிலைக்கருத்தாவை (நோக்கியுமுணர்க, இறுத்தபோது மென்னு மும்மை அத்தற்குப்பிந்திய இப்பொழுதென்பதைத் தழுவுதலா ல் ஏதிரது தழீஇய வெச்சப்பொருட்டு. ஓசாரம் எதிர்மறை. (2.க)

இப்பிறப்பொழியவிண்ணுமேழெழுபிறப்பினுறு
மெய்ப்பிறப்பற்றநீதித்தருமனைவெல்லமாட்டோ
மொப்பறப்பினைத்ததோளாயுபாயமெங்கேனுமொன்றா
றப்பற்றருதுகொண்டுசுதிப்பதேதருமென்றான்.

(இன்.) இப்பிறப்பு ஒழிய - இத்தப்பிறப்பிலன்றி, — இன்னும் ஏழெழு பிறப்பினு லும் - இன்னும் ஏழாயெழுபிறப் பிறப்பாளினும், — மெய்ப்பு இறப்பு அற்ற - மெய்மை அறிதலில்லாத, — நீதித்தருமனை - நீதியையுடையோனாகிய தருமபுத்திரனை, — வெல்ல மாட்டோம் - (நாமொருங்குகிரண்டு போர்செய்தும்) வெல்லமாட்டோம் (ஆதலின்), — ஒப்பு அது பனைத்ததோளாய் - சமானமின்றிப் பருத்தபுயங்களையுடைய மன்னு (கே ள்), — எங்கேனும் உபாயம் ஒன்றால் - யாதேனுமொருபாயத்தினாலே, — சூது கொண் டி - வஞ்சகமாரக்கத்தைக்கொண்டு, — தப்பு அற சகிப்பதே சுருமம் என்றான் - தப்பு வொட்டாமலழிப்பதே காரியமென்று சொன்னான் (சகுனி.) என்று.

அற்றவென்பதும், நீதியென்பதும் தருமனைபென்பதனோடு தனித்தவிதொடர்ந் தன. மெய்வழியு நீதிவழியுத் தப்பில்லாதுடைமறாதலின் வஞ்சகோபாயங்களறியா ன்: அவனறியாத வஞ்சகவழியான் மோசஞ்செய்வது எங்களுக்கேற்ற காரியமென்ற னென்பதிறன் விளக்கம். எங்கேனுமென்பதற்கு எவ்விடத்தாவதென்று கூறினுமாம்.

தன்பெருமாமன்சொல்லத்தாணிபன்றம்பிதானும்
வன்பெருஞ்சேனைகொண்டுமலைவதற்கவர்களஞ்சா
ரின்பெருநெயமிக்கவிவன்மொழிப்படியேமாயப்
புன்பெருநஞ்சூதுகொண்டுபொருவதேபுத்தியென்றான்.

(இன்.) தன் பெரு மாமன் சொல்ல - தனதுபெருமையுடைய சகுனிமாமன் இவ்வாறு கூறி,—தரணிபன் தம்பி தானும் - துரியோதனராசனுக்குத் தம்பியாகிய தர்ச்சாதனனும்,—வன் பெரும் சேனைசொண்டு மலைவதற்கு துளிகள் அஞ்சார் - வலிய மிகுசேனைகளாற் றொரும்பொரு்கு அப்பஞ்சபாண்டவர் பார்த்த பின்னிடார்,—இன் பெரும் நேயம் மிக்க இவன் பொழிப்படியே - எங்கிலிய மிக்க தன்புடைய இந்தச் சகுனிமாமன் சொற்பிரசாதமே,—புன் மாயப் பெரும் சூதகொண்டு பொருவதே - இழிய வஞ்சகமான பெரிய சூதாடலாற் பொருவதுதான்,—புந்தி என்னுன் - (வெல்லுதற்கான) உபாயமென்று சொன்னான். எ-று.

பகைவரைச் சீழ்ப்படுத்தி அவராச்சகங்கருதற்கு வேண்டியபயத்தில் சருவியாய் மற்றவர் மருளத்தகுமருஞ் சூழென்பான் மாயப்பெருமென்னு மண்டவன் சொழிந்தோ தினான். அங்கனமாபிற் புன்னென்றிழித்த தென்னையோவெனின், அது சூதனியற் றன்கத் தன்னமைய விளக்குதற்குக் கவிசுட்டியுரைத்ததென்க. (உரு)

கோமகனெஞ்சுநாவுங்குளிரந்துபேருவகைகூர்ந்து
மாமனைத்தவிசின்தண்ணேவருதியென்றிருத்திக்கொண்டு
பாமருபனுவன்மலைப்பாண்டவர்தம்மையில்லகைக்
காமருசூதால்வெல்லுங்கருத்தெனக்குரைத்தியென்றான்.

(இன்.) கோமகன் லெஞ்சும் நாவும் குளிரந்து - இராசபுத்திரானுன் துரியோதனன் மனமு நாக்கும் வேகந் தணர்ந்து,—பெரு உகைக கூர்ந்து - மிக்ககளிப்பதிகரித் து,—மாமனைத் தவிசின்தண்ணே வருதியென்று - தன்மாய லுடைய சகுனியை (நோக்கி) இவ்வாசனத்திலே வந்திருவென்று,—இருத்திக்கொண்டு - (தன்னுடன்சமீபமாக) இருத்திக்கொண்டு,—பாமரு பனுவன் மலைப்பாண்டவர் தம்மை - சவியரையுடைய பிரபந்தமாகலைபு புனைந்தபஞ்சபாண்டவரை,—நின்னகைக் காமர் உருதால் வெல்லும் கருத்து - உணறுகையினுளாகுகின்ற அழகியசூதினால் வெல்லுமுபாய ஆலோசனையை,— எனக்கு உரைத்தி என்னுன் - எனக்குச்சொல்லுத்யென்று கேட்டான். எ-று.

மிச்சவலியுடைய இடிம்பனைப் பசனைச் சராசந்தனை ஆபுதயின்றி மற்போரில் வென்றவீமனும், திரைபசிமினது சுயம்வரத்திலே போயிருந்த தாமெல்லாம் பிறவே ந்ததெல்லாம் வளைச்சலாற்றாத வில்லைவளைத்து மேம்பட்டவியலு முள்ளிட்டபஞ்சவ ரைச் சேனைகொண்டு வெல்லுதன் முடியாதாரியமாதலிற் சூதினால் வெல்லுவதே புத்தியென்று சகுனிபுற் தர்ச்சாதனனும் கூறியதை யுடன்பட்டானுதலின், சேனைக்குந் தனக்குமழிவச்சமின்றி யுண்டாகுமாக்கமென்று சருதிக்கோமகன் நெஞ்சுநாவுங் குளிர்ந்தானே யாயினும், அதுதப்பாதே முடிதற்கடுப்பதை வகைபடவாராய்ந்து நிச்சயித் தற்பொருட்டுச் சூதால்வெல்லும் கருத்தெனக் குரைத்தியென்றும், அச்சுதால் வெல்லுவதும் பிறரல்லர் நீயே யென்றுசூதிப்பித்தற்கு நின்னைச்சுருதென்றும் கூறினனென்க. பாமரு பனுவன் மலை என்பதற்குப் பரக்கின்ற நதுமனைமனைந்த பூமாவையும், பிரபந்தமாவையும் மென்றிரண்டாக வுரைப்பினுமாம். காமரு என்பதில் உகருஞ்சாரியை. கோமகனென்னு முயர்க்கினையொகிசார்த்தப்பட்ட நெஞ்சுநாவுமாகிய கினைகள் குளிர்ந்தென்னுமெச்சத்தையேற்று என்னுன்னென்று யுயர்நீனை முற்றொருமுடிந்தன. குளிர்

ந்து, கூர்ந்து, வருதியென்று, இருத்திக்கொண்டு, உரைத்திடுபென்றென்று ஒருசரு
ந்தாவின் வெருவினைகள் முறையாக வந்தனமபால் இதுகாரகதீபலங்காரம். (உசு)

மண்ணின் செல்வக்கோயின் மண்டபமொன்று தேவர்
பொன்னுலகினுக்கு மில்லையென்பதோர் பொற்பிறங்குப்
பன்னுதாற் சிறப்பங்குன்றப்பட்டு ரொழில்வினைஞர் தம்மா
ன்னிலவிநிவுண்டாக நாளையேயியற்று விப்பாய்.

(இ-ள்.) மண்ண - இராசனே (மேள்),—நின் செல்வக் கோயில் - உடைசெல்வத்
துக்கிடமான கோட்டையில்,—மண்டபம் ஒன்று - ஒருமண்டபத்தை,—தேவர் பொ
ன் உலகினுக்கும் இல்லை என்பது ஓர் பொற்பிறந்து ஆக - தேவர்களுடைய சுலங்க்
லோகத்தினுக்கும் (இதுபோல்) இல்லையென்று நனைச்சத்தஞ் சிறப்புடையதாக,—
பன்னுதாற் சிறப்பம் குன்றப் பலதொழில் வினைஞர் தம்மால் - சொல்லப்பட்ட சிற்பநூ
லின்றித்தலைக் குறைவின்றி நன்குணர்ந்த பலதொழிலுங் கைவரப்பெற்ற சிற்பாசர்
நியமர்த்தொண்டு,—அல் நிலவிநிவுண்டாக - அல்ல இடவிசாலமுறம்படி,—நாளையே இ
யற்றுவிப்பாய் - (சாலதாமதமின்றி) நாளாத்தினமே செய்கிக்கச்சடனவ, எ-று.

தேவரென்பதை முதல்வெற்றையினில் கவத்துப் பொன்னுலகத்து மிதபோற் சி
ந்தமண்டப மில்லையென்று தேவர்களைக்கவென்றுகூறியும், துற்சிறப்பங்குன்றா என்
பதற்கு நூல்கித்ப்படி சிற்பகைகளிற் குறைவற்ற வென்றுகூறினுமாம். செல்வக்
கோயிலென்று விசேடித்ததினற் பொன்னுலகத்தினு மில்லையென்னும்படி இரத்தின
முதலானவைகள் குயின்று செய்யுமாறு அவற்றையுமிகவுடையகோயிலென்று விளக்
கியவாரும். பட்டுரொழில்சுளாவன்:- கல்வெலை, மரவெலை, கதைவெலை, இரும்புவெலை,
பித்தலாவெலை என்னுமிவ்வவற்றும் பஞ்சவண்ணத்தீட்டிம் வேலையுமாம். இவ்வனைத்
தும் வல்லுநரே தபதியரென்று சொல்லப்படுவர். பொற்பிறங்குவு நிலவிநிவுண்
டாகவு நாளையேயியற்றுதற்குச் சிற்பர் மிகப்பலர்வேண்டப்படுவராதலிற் பல் என்பது
சிற்பின் மிகுதியையுணர்த்தி நின்றதெனினுமாம். தம் சாரியை, (உஎ)

மண்டபங்காணவெம்முன் வருகவென்றழைத்துவந்தார்
கண்டுகண்களித் துமற்றக்கா வலரிருந்தபோதற்
புண்டரவிசாலநெற்றிப்புரவலபொழுதுபோக
வண்டரும்விரும்பும்வன்குதாடு தும்வருகவென்பேம்.

(இ-ள்.) மண்டபம் காண வருக என்று எம் முன் அழைத்து வந்தால் - (விசி
த்திர) மண்டபங்காணுமாறு வருவீராவென்று சொல்லி எமக்கெதிரே அழைத்துவந்
தால்,—மற்று அக்காவலர் - அவ்வரசர்,—எண்டு எண்களித்து இருந்தபோதில் - (மண்
டபச்சிறப்பை) நோக்கிக் கண்களிப்பெய்தியிருந்தசமயத்தில்,—புண்டர விசாலநெற்றி
ப் புரவல - (ஊர்த்துவ) புண்டரமணியப்பட்ட அதன்ற நெற்றியினைபுடைய இராச
னே,—பொழுதுபோக - பொழுதுபோக்காக,—அண்டரும் விரும்பும் - தேவரும் அ
பேட்சிச்சத்தரும்,—வன்குது ஆடுதும் வருக என்பேம் - (புத்தி) வன்மையான சூதா
டுவெம் வருகவென்று கேட்பேம். எ-று.

மற்று - அசை. அக்காவலர் - பஞ்சபாண்டவர். ஊர்த்துவ புண்டரமாவது வை
ணவர் நெற்றிநடுவே சீழிருந்து மேலேறத் திருமண்ணிலே தீட்டுக்குறி புண்டர

மென்பதற்குப் பொட்டென்றுரைப்பினுமாம். புரவலவென்றது தருமனையாம்.
அண்டருமென்னுமும்மையர்வுசிறப்பு. (உஅ)

அதிர்முரசுயர்த்தகோவுமையெனத்துணியும்பின்னை
மதிமருளியற்கைத்தாருமாயவெஞ்சுதுதன்னால்
விதியென்பபொருதுவாழ்வுமேதருமரசுந்தங்கள்
பதிமுதற்பலவுத்தோற்கும்படிசெகுத்திவிவென்றான்

(இ-ள்.) அதிர் முரசு உயர்த்த கோவும் ஐயெனத் துணியும் - ஆர்ப்பரிக்கின்ற முரசவாத்தியம் (எழுதிய கொடியை) ஒங்கச்செய்த தருமராசனும் நல்லதென்று உடன்படுவான், - பின்னை - பின்பு, - மதி மருள் இயற்கைத்தாரும் மாயவெம் சூது தன்னால் - சிந்தை பிரமிக்கத்தகு மியல்புடைய மாயசம்பந்தமான கொடிய சூதினால், - விதி என்னப் பொருது - ஊழின்பயனென்னுமாறு போராடி, - வாழ்வும் - வாழ்வுக் கேதுவான பொருளையும், - மேதகும் அரசும் - மேலான இராச்சியத்தையும், - தங்கள் பதிமுதல் பலவும் - தங்களுடைய நேயமுதலான பலபொருள்களையும், - தோற்கும்படி - (அவன்) இழந்திடும்படியாக, - செகுத்திவிவ் என்றான் - மோசப்படுத்துவேனென்று சொன்னான் (சகுனி.) எ-று.

முரசு, விதி, வாழ்வு எனபன ஆகுபெயர்கள். வாழ்வு மேதகும் அரசும் என்பதற்கு வாழ்வு மேம்படுத்தக்கேதுவான இராச்சியமும் என்றரைக்கலாகாதோவெனின்; 'வையமுமரசும் வாழ்வும் வாங்குகைகருத்தேயாயின்' என்றுபின் கூறுதலாலாகாதென்க. (உக)

இன்னதேகருமமென்றென்றினோஞ்ஞரும்விழைந்துசொன்ன
ரன்னதேகருமமாகவவர்வழியொழுருரீரான்
றன்னதேயாகுயிர்த்தத்தலமெனுங்கருத்தாண்மாமன்
சொன்னதேதுணிந்துமார்புந்தோள்களுப்பூரித்திட்டான்

(இ-ள்.) இளைஞரும் - (துரியோதனனுடைய) தம்பிமாரும், - இன்னதே கருமம் என்றென்று விழைந்து சொன்னார் - இதுவே செய்யத்தக்க காரியமென்றென்று விரும்பிக்கூறினார், - அன்னதே கருமமாக அவர் வழி ஒழுரு ரீரான் - அதுவே தான் செய்யுங் காரியமாக அவர்களுடைய வழியிலொழுருந் தன்மையுடைய துரியோதனன், - மாமன் சொன்னதே துணிந்து - மர்தவளுகிய சகுனி சொல்லிய உபாயவகையையே (நன்றென்று) நிச்சயித்து, - இந்தத்தலம் தன்னதே ஆகும் என்னும் கருத்தால் - இந்தப்பூமி (இனித்) தன்னுடையதே யாகு மென்னு மெண்ணத்தினால், - மார்பும் தோள்களும் பூரித்திட்டான் - மார்பும் புயங்களும் பூரிக்கப்பெற்றான். எ-று.

என்றென்று என்னும்பெயர்க்குத்தம்பிமார்தனித்தனி கூறியபன்மையில் வந்தது. இந்தவுபாயவழியினாலே பஞ்சபாண்டவர்களை மோசஞ்செய்து அவரது இராச்சியத்தை யபகரிப்பது நிச்சயமென்றுணர்ந்தமையால், அவருடைய பூமிபாகமுந் தன்னு

கச

டைய பூமிபாகமுஞ் சேர்ந்தொன்றாய் விடுமென்பது கருதித்தன்னதேயாகுமிந்த த்தலமென்றும் பூரித்திட்டானென்றுக்கூறப்பட்டன. “உயர்திணைதொடர்ந்தபெ” ருண்முதலாகும், அதனொடுசார்த்தினத்திணைமுடிபின்” என்னும் விதியால், நீரானென் னுமுயர்திணையச்சார்ந்தமார்பு, தோள்கள் என்னுஞ் சினைகள் பூரித்திட்டான் எ ன்றுயர்திணைமுடிபெய்தின. இன்னதே செய்யத்தக்கதென்று இளைஞர் விழைந்த சொன்னதெதுவோ அதுவேகாரியமாகக் கொண்டு அவர் வழியொழுது மியல்பி னென்று பொருளுரைப்பினுமாம். எனவே தனக்கென ஈல்லுணர்வில்லாதானெ ன்றவாறுயிற்று. (கூ)

வில்லினுயர்ந்தவென்றிவிதரணைநோக்கிக்கொற்ற
மல்லினுயர்ந்தபொற்றோள்வலம்புரிமாலேவேந்தன்
வல்லினுபாயம்செய்யமாதலனுரைத்ததெல்லாஞ்
சொல்லினவனுங்கேட்டுச்சொல்லெதிர்சொல்லுற்றான்

(இ-ள்.) கொற்ற மல்லினால் உயர்ந்த பொன் தோள் - வலிமைபொருந்திய மற்போரினான் மேம்பட்ட சிறந்த புயங்கனையும், —வலம்புரி மாலேவேந்தன் - நந்தி யாவர்த்தப்பூமாலையையும் உடையதுரியோதனராசன், —வில்லினால் உயர்ந்த வெ ன்றி விதரணை நோக்கி - வில்லினான்மேம்பட்ட வெற்றியினையுடைய விதரணைப் பார்த்து, —வல்லினால் உபாயம் செய்ய - சூதினாலே தந்திரஞ்செய்யும்படி, —மாத லன் உரைத்த எல்லாம் சொல்லினான் - மாமனான சகுனி சொல்லியவாறெல்லாஞ் சொன்னான், —அவனும் கேட்டு - அவ்விதரணை கேட்டு, —சொல் எதிர் சொல்லு ற்றான் - அத்துரியோதனனுக்கு எதிர்மொழி கூறுவானாயினான். எ-று.

தோளிற்புனைந்த வலம்புரிமாலையையுடைய வேந்தனெனினுமாம். வீரச்சிறப் பினையுடைய வேந்தற்கு வஞ்சகச்சூதினால் வெல்லு நினைவடாதென்பார் கொற்றம ல்லினுயர்ந்த பொற்றோள் வேந்த னென்றும், வில்லினுயர்ந்த வென்றிவிதர னென்றுங்குறிநர், துரியோதனனுடைய கருத்துக்கிசையாத வார்த்தையெனவும், உத்தரவார்த்தை யெனவு மிருபொருட்கு மிகையச் சொல்லெதிர் சொல்லுற்றா னென்றார், எதிர்ச்சொல் - சொல்லெதிரென்று நிலைமாதிய இலக்கணப்போலி.

வையமுமரசும்வாழ்வும்வாங்குகைகருத்தேயாயிற்
பொய்யடர்குதுகொண்டுபுண்மையிற்சுவரவேண்டா
மையரின்றந்தையோலையையவருக்கெழுதிவிட்டான்
மெய்யுறமறுத்துச்சொல்லார்வேண்டினதருவான்

(இ-ள்.) வையமும் அரசும் வாழ்வும் - பூமியையும் இராச்சியத்தையுஞ் செல் வத்தையும், —வாங்குகை கருத்தே ஆயின் - பெற்றுக் கொள்ளுவது உனது நினை வாயின், —பொய் அடர் குது கொண்டு - பொய்மைமிகுந்த சூதாட்டத்தினால், — புண்மையின் கவரவேண்டாம் - இழியவழியால் அபகரிக்கவேண்டாம், —ஐய - ஐய னே கேள், —நின் தந்தை - உன்பிதர், —ஐவருக்கு ஓலை எழுதிவிட்டால் - (வைய முமரசும் வாழ்வு முதலென்று) பஞ்சவருக்குப் பத்திரம் வரைந்தனுப்பினால், — மெய்யுற மறுத்துச் சொல்லார் - உண்மையாக (அவற்றை) மறுத்துரைக்கமாட்டா ர், —வேண்டின தருவர் - விரும்பிக் கேட்டவற்றை (யெல்லாம்) தருவார். எ-று.

அன்றுமேயுமசைநிலை. “நதாநொடுவெனு மூன்றுமுறையே, இழிந்தோனெம் போன்மிக்கோனிரப்புகை” என்பது சொல்லிலக்கணமாதலின், தருவர் என்றசொல்லானே சமானமான அவரிடத்துப் பெறுவதிழிபன் நென்று விளக்கியவாரும்.

தந்தைதன்னேவலாலேதருமனுந்தம்பிராநு
மிந்தமண்ணுடல்கைவிட்டுடிகெழுநாணஞ்சேர்வர்
முத்துநுமதேயாகுமுழுதும்வாழ்வெழுதுஞ்செம்பூம்
பைந்தொடையரசர்கேட்டாற்பாவமும்பழியுமாகா

(இ-ள்.) தந்தை தன் வலாலே - பிதாவினுடைய ஆஞ்ஞைப்பிரகாரம்,—தருமனும் தம்பிராரும் - தருமராசனுந் தம்பியர் நால்வரும்,—இந்த மண் ஆன் தல்கைவிட்டு - இப்பூமியை அரசாளுதலைக் கைநெகிழிவிட்டு,—எரி கெழு காணம் சேர்வர் - அக்கினிபரம்பிய வனத்தை யடைவர்,—முழுதும் வாழ்வு முத்துநுமதேயாகும் - (அவர்களுடைய) வாழ்வுமுழுதும் தாமதமின்றி உம்முடையதேயாகிவிடும்,—எழுதும் செம்பூம் பைந்தொடை அரசர் கேட்டால் - கொத்துவேலை செய்யப்பட்ட பசிய (சனக) மாலைபையும் செம்மையான பூக்களாற்றொடுக்கப் பட்ட பசியமாலைபையும் புனைந்த இராசர்கள் கேட்டறிந்தாலும்,—பாவமும் பழியும் ஆகா - பாதகமுமாகமாட்டாது வசையுமாகமாட்டாது. -எ-று.

நன்கித்தந்தை யென்றது திருதராட்டிரானே. தன் - சாரியை. தந்தையேவலாலே மண்ணுளுதல் கைவிட்டுக் காணஞ் சேர்வரென்றிக்கலியற்குறப்பட்டமையால், முற்கலியில், ‘ஓலையெழுதிவிட்டால்’ என்பதற்கு இப்பூமியைத்திரியோதனனுக்காகவிடுத்தலும் வனம் புகுதலுமாகிய இவ்விரண்டிசைக்கூறு மெழுதிய ஓலையென்று கருதப்படும். இது வந்தது கொண்டுவராதது முடித்தலென்னுமுத்தி. எழுதும் பைந்தொடை, செம்பூம்பைந்தொடை என்றிருகாற்கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. எழுதுந்தொடை யென்பதற்குக் கவிமாலையென்றுரைப்பினுமாம். எழுதுமென்பதற்கு அவ்வாறே ஓலையை யெழுதுமினென்றுரைத்தல் பொருந்தாது. ஆன் - தல்—“னலமுன்றனவும் னளமுண்டணவும், ஆகுந்தநக்களாயுங் காலே” என்னும் விதியினாலே னகரவொற்றின் வலப்புறத்து வந்த தகரம் டகரமாய்த்திரிந்தும், “குறில்செறியாளவல்வழிவந்த தகரத்திரிந்தபிற்கேடும்” என்னும் விதியினாலே ஆன் என்னுநிலைமொழியீற்றுளகரவொற்றுக்கேட்டும் ஆடலென்றானமை காண்க. (௩௩)

திதினல்வரித்துநெஞ்சந்தீயவராடுமாயச்
சுதினல்வென்றுகொள்கைதோற்றமும்புகழும்ன்று
போதினன்முகனுமாலும்புரிசடையவனுங்கேள்வி
யாதிநான்மறையுமுள்ளவளவுயிவ்வசையருதே

(இ-ள்.) தீதினல் வரித்து - தீயவழியாலழைத்து,—நெஞ்சம் தீயவர் ஆடும்-மணங்கொடியராயினோர் ஆடுகின்ற,—மாயச் சுதினல் வென்று கொள்கை - வஞ்சகச்சூதால்வென்று கொள்ளுதல்,—தோற்றமும் புகழும் அன்று - பெருமையும்ன்று கீர்த்தியுமன்று,—போதில் நான்முகனும்மாலும் - செந்தாமரைமலரில் (இருக்கின்ற) சதாரமுகப்பிரமாவும் விட்டுணுவும்,—புரிசடையவனும் - முறுகியசடைய

யுடைய உருத்திரமூர்த்தியும்,—கேள்வி ஆதி நான்மறையும் - கேள்வியினுலறிந்தோ
தும் ஆதியானசுதர்வேதங்களும்,—உள்ள அளவும் - இருக்கும்வரையும்,—இவ்வ
சை அருதே - இந்தவசை தொலையவேமாட்டாது. எ-று.

இவ்வசையரூது நெடுங்கால நிலை நிற்குமென் றுணர்ந்துதற்கு நான்முகனு
மாலும் புரிசடையவனு நான்மறையுமுன்னவளவு மென்றான். போது இவ் நான்
முன்னென்பதற்குப் போதாகிய இல்லத்தையுடைய நான்முகனென்னுமாம்: எட்
டெழுத்திற் பார்த்துவாசித்தே கற்கிற் சுரபங்கப்பட்டுப் பொருளும் பிழைபடுமென்
பதுபற்றி ஆசாரியர் ஓதிய உச்சாரணப்படியே கேட்டோதியறியப்படு முதனூ
லாதலாற் கேள்வி ஆதிநான்மறையென்று விசேடிக்கப்பட்டது. அருதே என்பதி
லேகாமீற்றசை. இதுவுமிதற்கு முன்னுள்ள மூன்றுகவிகளு மொருதொடராய்ப்
பொருடந்தன. (௩௪)

என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயெரியெழுமனத்தனாகி
யொன்றியகேண்மைத்தந்தைக்கொருபுடைவாரமுண்டோ
வன்றிறன்மைந்தர்வாழ்வுவாங்கியின்றெமக்குத்தந்தாற்
புன்றொழில்வசையெயன்றிப்புக்கொலோபுகல்வதம்மா

(இ-ள்.) என்று அவன் உரைப்ப - என்றுவிதூளுவன் சொல்ல,—கேட்டி
ஏ - (துரியோதனன்) கேட்டி,—எரி எழும் மனத்தனாகி -(அச்சொற்களாலே) தீ (மூ
ண்டு) எழுகின்ற மனத்தையுடையவனாகி,—ஒன்றிய கேண்மைத் தந்தைக்கு - பொ
ருந்திய பற்றுடையபிதாவக்கு,—ஒருபுடை வாரம் உண்டோ - (இருபக்கத்தாரிட
த்துமேயன்றி) ஒருபக்கத்திப்பற்றுண்டோ இல்லை,—வன்றிறல் மைந்தர்வாழ்வுவா
ங்கி இன்று எமக்குத் தந்தால் - திண்ணியவீரத்தினையுடைய புதல்வரது செல்வ
த்தைவாங்கி இன்றைக்கெமக்குத் தரின,—புன் தொழில் வசையே அன்றிப் பு
கழ் கொல்லோ புகல்வது - அவ்விழிய செய்கையினாலே வசையே சொல்லப்படுவ
தன்றிக் கீர்த்தியுஞ் சொல்லப்படுவதா அன்று. எ-று

கொல்லென்பதும், அம்மாவென்பதும் அசைநிலை. ஏகாரம் முன்னது இசை
நிறை, பின்னது பிரிநிலை. ஒகாரமுன்னது எந்ந்மறை, பின்னது ஒழியிசை. தி
ருதராட்டிரன் துரியோதனனுக்குத் தந்தையாயிருப்பதுமன்றிப் பஞ்சவர்க்கும் பிதா
முறையாயுள்ளாளுதலினாலும், துரியோதனது தூற்றுவரைப்போலவே அப்பஞ்ச
வரிடத்தும் பரிவுடையாளுதலினாலும் ஒன்றியகேண்மைத் தந்தைக் கொருபுடை
வாரமுண்டோவென்றும், அவர் வாழ்வை வாங்கிக் கொடுத்தவற்கும் அதனைப்பெ
ற்றவர்க்கும் வசையேயாமென்னுங் கருத்தால், வாழ்வுவாங்கி யின்றெமக்குத் தந்
தாற் புன்றொழில் வசையேயென்றுங் கூறினான். வாழ்வு - ஆகுபெயர். எமக்
கென்று பன்மையாற்றியது தம்பிமாரையுங்கட்டியென்க. வன்மை - இயற்கை
வலிமை. திறல் - செயற்கைவலிமை. இதுமுதலிருகவியுமொருதொடர். ()

நினக்கிதுதொழிலாலென்றுநேயமுமவர்கண்மேலே
யெனக்குயிர்த்தந்தைநீயென்றியானுனைமகிழ்ந்துகாண்ப
னுனக்குமுன்கினைக்குநாளுமுண்டியும்வாழ்வுமிக்கே
மனக்கருத்தங்கேயென்றான்மாசுணந்துவசன்மாதோ

(இ-ள்.) நினக்கு இது தொழில் - உனக்கிது (செய்யுள்) சாரியமாம்,—என்றும் நேயமும் அவர்கள்மேலே - எப்போதும் அன்புமவர்களிடத்திலேயே,—நீ எனக்கு உயிர்த்தந்தை என்று - நீயேயெனக்குயிர்க்கொப்பான பிதாவென்று,—யான் உன்னைமகிழ்ந்து காண்பன் - நான் உன்னைப்பிரீதியாய்க் காண்கிறேன்,—உனக்கும் உன்கிளைக்கும் - உனக்கும் உன்னையடுத்திருக்கின்ற நின்சுற்றத்தவர்க்கும்—நானும் உண்டியும் வாழ்வும் இங்கே. எப்போதும் ஆகாமுஞ் செல்வாக்குமிவ்விடத்தேயாம்,—மனக்கருத்து அங்கே என்றான் மாசுணத்துவசன் - உள்ளன்புமாதிரம் அவ்விடத்தேயாகுமென்று கூறினான் சருப்பகேதனனாகிய துரியோதனன்.

ஆல், மாதா, ஓ அசைசன். காண்பன் காலவழுவமைதி. என்றுமென்பதைத் தாப்பிசையாக முன்னுங்கூட்டி. நினக்கிது தொழிலாலென்று மெனவைத்து, எங்கருத்துக்கிசையாமையே உனக்கென்றுத் தொழிலாமென்றுரைப்பினுமமையும். என்றும் நானும் என்பவற்றும்கூட முற்றுப்பொருளும், நேயமும் என்பதிலும்ம எச்சப்பொருளும், வீனையும்கைகளிரண்டும் என்னுப்பொருளுந் தந்தன. எங்களிடத்தே யுணவுஞ் செல்வாக்கும், பஞ்சபாண்டவர்களிடத்தே யுள்ளன்புமாமென்பான் இங்கே...அங்கேயென்றனென்க. பால்கொடுப்பினும் விடமே யுதவும் பாம்புபோல, விதூரன்கூறிய நன்மதிவார்த்தைக்கு மிக்க கடுமொழிகூறிய வியல்புதோன்ற மாசுணத்துவசனென்றார்.

(கக)

மைந்தனக்குரைத்தமாற்றமனத்தினையிப்பின்னும் வெந்திறல்விதூரனுற்றுவிளம்புவனென்பமாதோ புந்தியின்மறுவிளாசோப்புதல்வரிலொருசாரன்பு தந்தையர்க்கில்லையென்றாயானும்தந்தையன்றோ.

(இ-ள்.) மைந்தன் அங்கு உரைத்த மாற்றம் மனத்தினே ஈர - மசுருனதுரியோதனன் அவ்விடத்துக்கூறிய வார்த்தையாகிய வானாயுதமானது மனமாகியமரத்தையரிய,—வெந்திறல் விதூரன் - மிக்க வீரனாகிய விதூரன்,—உற்று விளம்புவான் என்ப - லேர்ந்து சொல்லுவான் என்று கூறுவார்,—புந்தியில் மறு இல்லாதோய் - மனத்திலேகுற்றமற்றதுரியோதனனாகேன்,—தந்தையர்க்கு - தாதையர்க்கு,—புதல்வரில் - புத்திரர்களில்,—ஒருசார் அன்பு இல்லை யென்றாய் - (சமமாக வன்றி) ஒரு பக்கப் பற்று உண்டாவதில்லை யென்றுரைத்தாய்,—யானும் அத்தந்தை அன்றோ - நானும்அப்பிதாவன்றோ. எ-று.

மாதா ஓ அசைசன். புதல்வரிலொருசாரன்பு தந்தையர்க்கில்லையென்றாய் யானும்தந்தையன்றோ என்றுசாத்தியத்தொகை கையாயிகத்தாற் கூறப்பட்டதினால் என்க்கும்புதல்வரில் ஒருசாரன்பில்லையென்னும் பொருள்பெறப்பட்டதறிக. எவ்வனமெனின் தந்தையர்க்குப் புதல்வரில் ஒருசாரன்பில்லையென்பது பூர்வசாதனம், யானுந்தந்தையென்பது உத்தரசாதனம் ஆதலின்; எனக்கும் புதல்வரிலொருசாரன்பில்லை என்பது சாத்தியம். இச்சாத்தியந்தான் நியாயவல்லக்கணவிதியாற் றொக்கு நின்றது. எனவே இருபக்கத்து மன்புடையோருதலின் ஒருதிறத்துப்புதல்வருடைய வாழ்வை மற்றொருதிறத்துப் புதல்வர் அபகரிப்பதற்கு யான் ஒத்துநில்லாது அத்தியநினைவை மாற்றச் சம்புத்தி கூறியதை நீயிசுந்ததே தகாததென்று விளக்கியவாரும். ஈரவென்னும் வினைக்கியைய மாற்றத்தை வானாகவு மனத்தை

மரமாகவு முறைசெய்யப்பட்டதற்கு. என்றாய் யானும் என்பன வருமொழிமுதலில் யகரம்வந்தமையால் தனிக்குறிலணையாது வந்தநிலைமொழியீற்று யகரமெய் றெட்டு என்றாயானும் என்றுமூடித்தற்கு “குறிலணைவில்லாவீற்றுமெய்யகர, முறுவது யகரமேலோடுதல்வழக்கே” என்னுஞ் சூத்திரத்தை விதியாகக்கொள்க. இதுமுதலான்குசெய்யுளு மொருதொடர். (௬௭)

நீங்களுமவருநேயநெறி முறைதவறாதென்றும்
வாங்குநீ நுததியாடைமண்ணின்மேல்வாழ்தலுற்றாற்
பாங்கலாவரசரெல்லாம்பணிந்துதும்வாயினிற்ப
போங்கியபுகழும்வாழ்வுமொருப்படவளருமன்றே.

(இ-ள்.) நீங்களும் அவரும் - நீங்களும் அப்பஞ்சவர்களும்,—என்றும் - எப்போதும்,—நேயநெறிமுறைதவறுது - அன்பும் ஒழுக்கமும் முறைமையுந் தடுமீர்நப்பெறாமல்,—வாங்கு நீர் உத்தி ஆடை மண்ணின்மேல் வாழ்தல் உற்றால் - வளைவான நீர்கிறைந்த கடலை வஸ்திரமரகவுடைய பூமியின்கணவாழ்ந்திருந்தால்,—பாங்கு அல்லா அரசர் எல்லாம் - அடங்கமாட்டாத மன்னர் யாவரும்,—பணிந்து தும்வாயில் நிற்பர் - வணங்கிக்கொண்டு உங்களுடையவாசலிலே (கிறையோடு) நிற்பார்கள்,—ஒங்கிய புகழும் வாழ்வும் ஒருப்படவளரும் - (மேலும்) உயர்வான கீர்த்தியும் வாழ்க்கையும் ஒன்றுபட்டு அபிவிருத்தியாகும். ஏ-று.

அன்றையசரிலை. பொதுப்பட முறையெனக் கூறியதனாற் சேட்டசனிட்டமுறை, இராசரீகமுறையென்னு மிரண்டுங் கொள்ளப்படும். அரசரெல்லாம்பணிந்துவாயிலிளிப்பது திறைகொண்டுவந்துகொடுத்தற் பொருட்டென்பது ‘அறையோதவனஞ்சும் புலியரசான உனைத்துந், திறையோடிட மறநின்புதொர் திருவாயின் மருங்கே’ என்றிந்தூலாசிரியர் வகுத்துக்கூறியதாலுணர்க. பாங்கல்லாவென்பது பாங்கலாவென்று தொகுத்தலாயிற்று. பாங்கலாவென்பதற்கு அருகாகவென்றுரைத்து நிற்பவென்பதனோடு முடிப்பது சிறப்பின்றும். (௬௮)

உங்கலினவருநீருமுளம்பிரிந்தெதிர்த்திரானாற்
தங்களினெதிர்த்தாரம்மாகுருகுலத்தலைவரென்னுப்
பொங்கலிகிசூங்கஞ்சப்புரவலனொழிவுகண்ட
திங்களினுயர்ச்சிபோலத்தெவ்வருந்திகழ்வரன்றே.

(இ-ள்.) அவரும் நீரும் உளம் பிரிந்து - அப்பஞ்சவரும் நீங்களும் மனுவொற்றுமை வேறுபட்டு,—உங்களின் எதிர்த்திரானால் - உங்களுள்ளே முனைத்திரையாயின்,—அம்மா குருகுலத்தலைவர் தங்களின் எதிர்த்தார் என்ன - ஆகா குருகுலவேந்தர் தங்களுக்குள்ளே தாமாக முனைப்புடையராயினானென்று,—தெவ்வரும் - பகையரசர்களும்,—பொங்கு அளி நிகழும் - பரந்தவன்கள் சஞ்சரிக்கப்பெற்ற,—கஞ்சப் புரவலன் ஒழிவு கண்ட - தாமரைமலர்க்கு நாயகனை சூரியனத்தமிழ்தலைக்கண்ட,—திங்களின் உயர்ச்சி போலத் தெவ்வரும் திகழ்வர் - சந்திரனுடைய மேம்படுகையைப்போலப் பகைவர்களும் பெருமிதமுறுவார்கள். ஏ-று.

அன்றே ஈற்றசை. மிக்கவொற்றுமையுடைய குருகுலவேந்தர் அவ்வொற்றுமைகெட்டுத் தங்களுள்ளே முனைப்புடையருமாயினர். இஃதாச்சரிய மென்றெண்ணும்படி நின்றலால் அம்மாவென்பதின்னடத்சயப் பொருளில்வந்தது. சூரியப்பிரபைக்கெதிரே யொளிமழுங்குகின்ற சந்திரனானது அச்சூரியன் மறைந்தசமயத்தில் மிகப்பிரகாசிப்பதுபோல, நீங்கள் ஒற்றுமைகெடாதிருந்தபோது சீழ்ப்படிந்திருந்த பகையரசர் உங்களுற்றுமைக்கேடுகண்டு இனி வலியுழந்து கெடுவீரென்னுங் கருத்தாற் பெருமதிமெய்தவரென்றுதி போதித்தானென்றிக. (௩௬)

ஆதலாலுறுத்சொன்னேமுறைதெரிந்துகோடி
யேதிலார்போலலானுமினியுனக்கியாதுஞ்சொல்லேன்
நீதலாதுணராவஞ்ச்சிந்தையார்பரிந்துகூறுங்
கோதலாதுனக்கிங்கேலாதெனச்சிலகூறினானே

(இ-ள்.) ஆதலால் உறுதி சொன்னேன் - இன்னகாரணங்களால் உனக்கு நற்புத்திகுறினேன், —ஆம் முறைதெரிந்து கோடி - வேண்டும் நெறியையறிந்து கடைப்பிடிக்கக்கடவை, —நீது அல்லாது உணரா வஞ்சச் சிந்தையார் பரிந்து கூறும் - தீமையையெய்ன்றி நன்மையையுணரமாட்டாத வஞ்சகமனக்கொடியோர் பரிவுடையராய்ச்சொல்லுகின்ற, —கோது அல்லாது - துன்மதியேயன்றி (நன்மதியானது), —உனக்கு இங்கு லலாது - உனக்கிப்போது சம்மதியாயிராது, —ஏதிலார்போல - (உனக்குக்கெடுமதிகூறும்) பகையரைப்போல, —யானும் இனி உனக்கு யாதும் சொல்லேன் என - நானும் இனி யுனக்கொன்றுங் கூறமாட்டேனென்று, —சில கூறினான் - சில வார்த்தைகள் சொன்னான். எ.று.

ஆகுமென்பது ஆமென்று விகாரமாயிற்று. ஏகாரமீற்றசை. தீவினையாளர் கூறுங்கெடுமதியுனக்கேற்புடைய இன்னுரையாயும் யான்கூறு முறுதிரன்மதியுனக்கேலாத வெறுப்புரையாய் மிருத்தல்கண்டு, நீயுவந்துகொள்ளுதற்காக உனக்குப் பிரீதியான கெடுமதியுரைப்பேனாயின் யானுமுனக்குக் கேடுகூழும்பகையரோ டொப்பேனாதலின் அங்ஙனங்கூறுதலுந் தகாதென்பது பற்றி ஏதிலார்போல யானுமினியுனக்கியாதுஞ் சொல்லேனென்றான். இக்கருத்தை “மன்னவர் செவியழன் மடுத்ததாமென, நன்னெறிதருவதோர் நடுவுநீதியைச், சொன்னவரமைச்சர்கடுணைவர் மேலையோர், ஒன்னலர்விழைந்தவாறுரைக்கின்றார்களே” என்று கந்தபுராணத்துட் கூறியது கொண்டுமுணர்ச. (௪௦)

நிறுத்தறம்வளர்ப்போனெஞ்சினீதியுங்குரவரேவன்
மறுத்தெதிருரைக்குமென்பால்வடுவூரேவரைந்துகண்டாய்
செறுத்தவராகிகொள்வாயடியனென்செய்ததெல்லாம்
பொறுத்தருளென்னைக்கையாற்போற்றினன்முறுவல்செய்தான்

(இ-ள்.) செறுத்தவர் ஆவி கொள்வாய் - (உன்னோடு) பகையுற்ற வேந்தருடைய உயிர் கவரும் (வீரச்) செயலுடையோய் (கேள்), —நிறுத்து அறம் வளர்ப்போன் நெஞ்சில் நீதியும் - நிலைநிறுத்தித் தருமத்தை விருத்திசெய்ய முதிட்டிரனதுள்ளத்தில் நீத்யமைவையும், —குரவர் எவல் மறுத்து எதிர் உரைக்கும் என்பா

ல் வடுவும் - தந்தையருடைய ஆளுனனாய்மறுத்து எதிர்வார்த்தைசொல்லுமென்றி
டத்துவசையையும்,—நீ வரைந்துகண்டாய் - நீயேவரையறுத்தறிந்துகொண்டாய்,—
அடியனேன் செய்தது எல்லாம் - அடியேன்செய்த பிழைகன்யாவற்றையும்,—பொ
றுத்தருள் என்ன - பொறுத்தருளவேண்டுமென்று சொல்லி,—கையால் போற்றி
னன் - கையினுற் கும்பிட்டி,—முறுவல் செய்தான் - (வாயினால் எள்ளல்) நகைசெ
ய்தான். எ-று.

செய்தது என்னுமொருமை எல்லாமென்னும் பன்மையொடு வழுவுமைதியா
க முடிந்தது. போற்றினனென்று வாயின்றொழில் கைக்கேற்றப்பட்டது. எல்
லாம் பொறுத்தருளென்றதும், போற்றினதும், முறுவல்செய்ததும் ஈண்டுநித்தித்
ற் பொருட்டாம். “எள்ளலினமை பேதைமை மடனென், றுள்ளப்பட்டநகைநான்
கென்ப” என்று தொல்காப்பியர் கூறிய நான்குநகைகளுள் என்னுமொன்றாயட
ங்குதலறிக. நிதியும் வடுவும் நிறுத்து வரைந்துகண்டாயெனினுமாம். (சுத)

செழுந்திருவிரும்புமார்பன்செப்பியகொடுமைகேட்டு
விழுந்திரண்மாலேத்திண்டோள்விதூறும்வெகுண்டுமுன்னித்
தொழுந்தகைமெளலிவேந்தனகுழ்ச்சியிற்சிகைசவுரும
லெழுந்துதன்கோயில்புக்கானிகலரியேறுபோல்வான்

(இ-ள்.) செழும் திரு விரும்பும் மார்பன் செப்பிய கொடுமை கேட்டு - அ
ழகிய மகாலக்குமி அபேட்சிக்கு மார்புடையனாகிய துரியோதனன் கூறிய கொ
டுமொழிகளைக்கேட்டு,—விரும் திரள் மாலேத் திண் தோள் விதூறும் - தூங்குகி
ன்ற திரண்டமாலேபுனைந்த வலியதோள்களையுடைய விதூறும்,—வெகுண்டு -
கோபித்து,—முன்னி - (சிறிது) சிந்தித்து,—தொழும் தகை மெளலிவேந்தன் கு
ழ்ச்சியிற்கு இசைவுருமல் - (எவராவும்) தொழத்தகும் முடிபுனைந்த துரியோதன
ராசனது தூராலோசனைக்குச்சம்மதியாமல்,—இசல் அரி யேறுபோல்வான் எழுந்து-
வலிய ஆண்சிங்கத்துக்கொப்பாரும்படி (பெருமித்தோடும்) எழுந்து,—தன் கோ
யில் புக்கான் - தனதுமானிகைக்குப் போனான். எ-று.

‘அவனுரைப்பக்கேட்டே யெரியெழுமனத்தனாகி’ என்று முன்னுரியோதன
ன்கோபித்தமையைத் தொடர்ந்தறிற்றலால், விதூறும்மென்னும் உம்மை இறந்
தது தழீஇயவெச்சம். “புகழ்புரிந்தில்லிலோர்க்கில்லையிசுழ்வார்புண், ஏறுபோற்
பீடுநடை” என்றுபிறநூலாரு மாடவரது பெருமிதநடைக்கு ஆண்சிங்கத்தை யுவ
மைகூறுதலால் இகலரியேறுபோல்வானென்பதை விதூரனென்பதனோடியைத்து
ரைக்காது பிரிந்து நின்றபடியே பொருளுரைக்கப்பட்டது. (சுஉ)

புரிவிலாமொழிவிதூரன்போகலும்புரிவிலொன்றுஞ்
சரிவிலாவஞ்சமாயச்சகுனியுந்தம்பிரமும்
விரிவிலாமனத்தோடெண்ணும்விசாரமேவிசாரமாக
வரிவிலான்விரைவின்னீடோர்மண்டபஞ்சமைக்கவென்றான்

(இ-ள்.) புரிவு இல்லா மொழிவிதரன் போகலும் - திருக்கற்ற (மெய்)வா
க்கினனாகிய விதரன் எழுந்துபோதலும், -வரி வில்லான் - நெடியவிற்படையின
னாகிய துரியோதனன், -தம்பியாரும் - துர்ச்சாதனன் முதலான தம்பியரும், -புரி
வில் ஒன்றும் சரிவு இல்லா வஞ்சமாயச் சருனியும் - செய்காரியத்தில் ஒன்றாவது
வழுவிப்போகாத சுபடமாயருட்சியில் வல்லசருனியும், -வரிவு இல்லா மனத்தோ
டு எண்ணும் விசாரமே விசாரமாக - (பிறவியங்கனிவப்பொழுது) விரிதலற்றம
னத்தொடு சிந்திக்கும் ஆராய்ச்சியே ஆலோசனையாக முடிய, -எண்டு ஓர் மண்ட
பம் - இவ்விடத்தொருமண்டபத்தை, -விரைவின் சமைக்க என்றான் - சீக்கிரஞ்செ
ய்கவென்றுரைத்தான். எ-று.

விதரன் நீட்டல்விசாரம். புரிவு இல்லா மொழியென்பதற்குத் துரியோதனனுடைய
பொல்லாங்குற் பற்றில்லாத மொழியெனவும், புரிவில் ஆம் மொழியெனப் பகுத்து
நிற்காரியத்திற் கிணங்கிய தகுதிடான மொழியெனவும் கூறுதலுமாம். விரிவிலாமன
த்தோடென்பதற்குப் புண்ணியபாவங்களினை யென்றும், அப்புண்ணியபாவங்களுக்கு
முறையே சுகதுக்கமனுபவிக்கும்படி சுவர்க்கநரக புயனங்களுண்டென்பதும், செய்த
வினை செய்தவனையேசார்ந்து அனுபவிக்கப்படுவது தப்பாஜென்பதும் பகுத்துணராதொ
டுங்கிய மனமெனினுமாம். (சக)

பெருந்தகையேவன்மாற்றம்பிற்படமுற்பட்டோடி
விருந்ததொல்வேந்தர்த்தத்திருக்கையினியன்றவெல்லா
மருந்திறன்மள்ளரா லுமணிமணித்தேரினாலும்
பொருந்தவேகொணர்வித்தாங்கட்பொற்சுவரியற்றினரே.

(இ-ள்.) இருந்த தொல் வேந்தர் - அங்கிருந்த பழமையிளையுடைய அரசர், -
பெருந்தகை ஏவல் மாற்றம் பிற்பட முற்பட்டு ஓடி - பெருந்தகையுடைய துரியோ
தனனது ஏவல்வாசகம் பிந்தும்படி அவ்வாசகத்துக்கு முந்தியோடி, -தம் தம் இருந்
தையின் இருந்த எல்லாம் - தங்கள் தங்களுடைய அரண்மனைகளிலிருந்த கிரவியங்களை
ல்லாவற்றையும், -அரும் திறல் மள்ளராலும் - அரியவலிமையுடைய வேலையாட்களைக்
கொண்டும், -அணி மணித் தேரினாலும் - அழகியமணிகளையுடைய சகடங்கள் வழியாக
வும், -பொருந்தவே கொணர்வித்து - இடையுட்படி வருவித்து, -ஆங்கண் - அவ்விடத்
து, - பொன் சுவர் இயற்றினார் - பொன்னாற் சுவரெழுப்புவித்தார். எ-று.

ஏசாரமுன்னதிசைநிறை, பின்னதிற்தரை, மாற்றங்கேட்டபின்னோடினவர்களுடைய
ஒட்டத்தை அம்மாற்றத்தின் முந்தினதாகக்கூறியது மிக்கவிரைவையுணர்த்துதற்
காம். மணி சண்டாமணி. இயற்றுவித்தாரெனற்பாலது விவ்விருதி தொக்குத்தன்வினை
போல இயற்றினாரென நின்றது. இடனை வடதாலார் அந்தர்ப்பாவிதணிச்சென்பர். (சச)

சங்கையில்சிற்பதுண் தூற்றபதியர்தகவுகூரச்
செங்கையினமைத்தகோலச்சித்திரத்துணநாட்டி
யங்கையிலருணரத்தத்தணிகொருத்திரமுமேற்றிக்
கங்கையினுயர்ந்தமுத்தின்கற்றையான்முற்றும்வேயந்தார்.

(இ-ள்.) சங்கை இல் - சந்தேசயில்லாத, — துண் சிற்ப தூல் தபதியர் - துண்ணிய சிற்பசாத்திர வுணர்வையுடைய தபதியர்சன், — தமது கூர - தகைமைமிகும்படி, — செம் கையின் அமைந்த - செவ்வியகைகளாலியற்றிய, — கோலச் சித்திரத் துணைம் நாட்டி - அலங்காரமான சித்திரங்கள் வாய்ந்த துண்ணி நிறுத்தி, — ஆம் கை இல் - ஆழகு வெறுத்தலில்லாத, — அருண் ரத்தினத்து அணிசொள் உத்திரமும் ஏற்றி - செந்நறுமான மாணிக்க ரத்தினவரிசையமைந்த உத்திரங்களையும் அந் துண்சனின்மேலேற்றி, — சங்கையின் உயர்ந்த முத்தின் கற்றையால் - சங்கரத்தியில் உற்பத்தியான முத்துக்களின் சரங் களால், — முற்றும் வேய்ந்தார் - (மேலிடம்) முழுவதையும் வேய்ந்தனர். எ-று.

சங்கையில் என்பதைத்தபதியர் என்பதனோடியெடுத்து எண்ணில்லாத தபதியரென்றுரைப்பினுமமையும். ரத்னமென்பது “இணைந்தியல்சாலை... நகரக்கரமும், மிசைகளும்” என்னும் விதிப்படி நகரத்தின்மிகை நிற்குந்தகரமெய்யில் அகரவுயிரும், “ரவ்விந் கம்முதலாமுக்குறிலும்... மொழிமுதலாகியுன்வருமீ” என்னும் விதிப்படி முதலிலே அகரவுயிரும் பொருந்தி அரதனமென்றாகது வடமொழியமாய்வின்றது. (சுதி)

ஓவியஞ்சிறக்கத்தீட்டி யொண்கொடிநிறைத்துச் செஞ்சொற் காவியமாக்கக் கெல்லாங்கருத்து வுசவினிற்றுகி வவியபுரவித்திண்டேர் மன்னவனினை வுக்கேற்ப வேவியவினைஞர் தம்மால் வியல்புறச்சமைந்ததன்றே.

(இ-ள்.) ஓவியம் சிறக்கத்தீட்டி - சித்திரங்களை ஆழகுறம்படியெழுதி, — ஒன் கொடி நிறைத்து - சிறப்பான துவசஞ்சுரலை வரிசைப்படுத்தி, — செஞ் சொற் காவிய மாக்கட்டி எல்லாம் - திருத்தமான சொற்களாற் சாவியங்களைப்பாடவல்ல புலவர்செல்லாம், — அருத்து உறு கவினிற்றுகி - உள்ளஞ்சென்றுபதியுமாறு சிறப்பமைத்ததாகி, — வாவியபுரவித்திண்டேர் மன்னவன் நினைவுக்கு ஏற்ப - வாய்ந்து செல்லும் பரிசின் பூண்ட திண்ணிய தேர்களையுடைய துரியோதனராசனது எண்ணு தித்திடைய, — ஏவிய வினைஞர் தம்மால் - ஏவப்பட்ட சிறப்ப்தொழிலாளரால், — இயல்பு உறச்சமைந்தது - (மண்டபம்) தருதியாகச் செய்துமுடிக்கப்பட்டது. எ-று.

அன்றே அசை. அன்றேசமைந்ததெனினமாம். மன்னவன் நினைவுக்கு ஏற்ப ஏவியவினைஞர் தம்மால் என்பதற்கு மன்னவன் தன்னினைவுக்கிசைய ஏவியவினைஞரால் என்று மன்னவனையெழுவாயாகக் கொண்டு பொருளுரைப்பினுமாம். மண்டபமென்பது சொல்லெச்சம். காவியம் பாடும் புலவர் மண்டபச் சிறப்புப்பாடுங்கால் நன்குவிநித்துவ ருணித்த ப்பாடும்வண்ணஞ் சிறப்புகளெல்லாமுளங்கொள நாடியறிதற்கான விசித்திர மணிமண்டபமென்பார் காவியமாக்கக் கெல்லாங் கருத்து வுசவினிற்றுகி யென்றார். (சுக)

மன்னவைக்கானபைம்பொன்மண்டபஞ்சமைந்ததென்று தன்னவைக்குரியேரர் சொல்லச்சசுருநியுந்தா னுநோக்கிச் சொன்னவைக்கேற்றதென்றுதொழுதருசாதைதன்பான் மின்னைவைத்தொ ளிரும்வேலான்மேவினன்விளம்பலுற்றான்.

(இ-ள்.) மன்னவைக்கு ஆன - இராசமுடித்திற்குத்தகுதியான, — பைம்பொன்மண்டபம் சமைந்தது என்று - பசும்பொன்மண்டபமானது செய்து நிறைவேற்றப் பட்ட

டதென்று, —தன் அலவங்கு உரியோர் சொல்ல - தன்னுடைய சபைக்குரிமையாயினோர் பெரிவிக்க, — மின்னை வைத்து ஒளிரும் வேலான் - மின்னலைவைத்தாலென்னப் பிரகாசித்தின்ற வேலையுடைய துரியோதனன், —தானும் சகுனியும் நோக்கிச் சொன்னவைக்கு ஏற்றதென்று - தானுஞ்சகுனியும் பார்த்து (இம்மண்டபம்) சொன்ன விடயங்களுக்குத்தகுந்ததென்று வியந்து, —தொழுதகு தானை தன்பால் மேவினன் - தொழும் தகைமையினையுடைய பிராவான் திருதாராட்டிராணிட்டு சென்று, —விளம்பலுற்றான் - சொல்லுபவனுயினான். எ-று.

வைத்தாலென எனற்பாலது வைத்து எனத்திரிந்து நின்றது. மேவினன் முற்றெச்சம். சொல் நவைக்கு ஏற்றதென்று என்பதற்குச் சொற்குற்றம் படுத்தேற்ற தன்மையானதெனக்கூறி என்று பொருளுரைப்பினுடாம், சொற்குற்றம் படுத்தலாவது நானூறுபடிதல்.

(சன)

அரும்பெறலையகேட்டியடியினேன்கருந்துமுற்றம்
கரும்புயறவழுஞ்சென்னிக்கதிர்மணிக்கட்டமொன்று
பெரும்புகழுகரிவீண்டுச்சமைத்தனன்பெருமைகாண
வருபபடிதாதொன்றேவுன்மைந்தரைவிரைவிரினென்றான்.

(இ-ள்.) பெறல் அரும் ஐய கேட்டி - பெறுதற்கரிய பிராவே கேட்டருள்க, — அடியினேன் கருத்து முற்ற - அடியேனுடைய மனோரதம் சபைமாகும்படி, —கரும் புயல் தவழும் சென்னி - கரியமேகத் தவழும் (உன்னதமான) சிகாத்தையுடைய, — கதிர்மணிக்கட்டம் ஒன்று - பிரகாசித்தின்ற மணிகளைக்குயிற்றிய ஒருபண்டபத்தை, —பெரும் புகழ் நகரின் நண்டுச் சமைத்தனை - மரச்சீர்த் தியினையுடையநகரில் இவ்விடத்தாக்குவித்தேன், —பெருமை காண உன்மைந்தரை வருமபடி - (இம்மண்டபம்) சிறப்பைக்காணுகிறீர்தம் உம்முடைய புதல்வராகிய பஞ்சவரை வருமாறு, —தாது ஒன்று விரைவின் ஏவு என்றான் - ஒரு தூதை விரைவாக அனுப்புசென்று பிரார்த்தித்தான்.

தன்னு தூரலோசனைக்கு முன்னுடன்பட்டமைபாலும், பின்னுந்நிலை மாறாகண்ணம் வசப்படுத்தற்பொருட்டும் அரும்பெறலையென்று புனைந்து கூறினான். பெறலரும் எனற்பாலது நிலைமாறி அரும்பெறலெனநின்றது. சமைப்பித்தனனைப்பது சமைத்தனனெனநின்றது. “முதனிலையின்றியுந் தொழிற்பெயர் மொழிகுவர்” என்ற இலக்கணக் கொத்தின்படி துதென்பது கூத்தென்பதுபோல முதனிலையின்றிவந்த தொழிற்பெயர் அகிதிண்டுத் துதென்னும் பொருள்பட நின்றது.

(சஅ)

மகன்மொழிநயந்துகேட்டுவாழ்வுறுதந்தைதானு
மிகநயந்து நுகநல்லவிரகினுல்வெல்லலுற்றீ
ரகநெடும்போர்செய்தாலுமைவரையடர்க்கொணுது
சகுனியையன்றிவேறாதரவல்லார்தரணியென்றான்.

(இ-ள்.) மகன்மொழி - துரியோதனனுடைய வார்த்தையை, —வாழ்வுறு தந்தைதானும் நயந்து கேட்டு - வாழ்வுற்றிருக்கின்ற திருதாராட்டிரனும் விரும்பிக்கேட்டு, —மிக நயந்து உருகி - மிகநயப்புற்றுக் கசிந்து, —நல்ல விரகினுல் வெல்லலுற்றீர் - வாய்ப்புடைய வஞ்சகக்குழ்ச்சியால் வெல்லத்தொடங்கினீர், —அக நெடும் பேர் கொட்டாலும்

ஐவரை அடர்க்கொணு - வருத்தமுடைய பெரும்போர் விளைத்தாலும் அப்பஞ்சவரை வெல்லக்கூடாது, —சகுனியை அன்றி தரணி தரவல்லார் வேறு ஆர் என்றான் - சகுனியைத்தவிர (அவ்வவருடைய இராச்சிய) பூமியைக்கவர்ந்து தரவல்லவர் மத்தியாவரென்று (வியந்து) கூறினான். எ-று.

தாயத்தாருடைய பூமிபாகத்தை விரகிஞர் கவருமிப்பெருங்கொடுமைக்குடன் பட்டு, மிகநயந்துருகி அந்நகன்கூறியது வாழ்ந்திருக்குமியல்புடையாரக்குச் சிறிது மடாதென்பார் வாழ்வுறுதற்கைதானு மென்று விசேடித்தார். (சக)

விழியிலா வென்றிவேந்தன்விதுரணையழைத்துநீபோய்
மொழியிலாருலகின்மற்றுன்மொழியினைமறுக்கவல்லார்
பழியிலாவிசைகொணீதிப்பாண்டவர்வந்துன்மைந்தர்
வழியிலா யொழுதும்வன்மைருட்டி நீகொணீதியென்றான்.

(இ-ள்.) விழி இல்லா வென்றி வேந்தன் - குருடலாகிய வெற்றியையுடைய திருதராட்டிர மன்னன், —விதுரனை அழைத்து - விதுரனைத் தனக்குமுன்பாக அழைப்பித்து, —நீ போய் மொழியில் - நீ போய்ச் சொல்லுவையாகில், —உன் மொழியினை மறுக்கவல்லார் உலகில் மற்று ஆர் - உன்னுடைய சொல்லுமறுத்திருக்க வல்லவர் உலகத்திற் வேறியாவருளார், —பழி இல்லா இசைகொள் நீதிப்பாண்டவர்வந்து - வசையற்ற கீர்த்தியமைந்த நீதியினைபுடைய பஞ்சபாண்டவரிக்கேவந்து, —உன் மைந்தர் வழியில் ஆய் ஒழுதும் வன்மை - உன் புதல்வராகிய துரியோதனாதியருடைய (குழ்ச்சி) வழியிலாகி பொழுதும்படி, —மருட்டி நீ கொணீதி என்றான் - மருட்டிதல் செய்து நீயே அழைத்து வரக்கடவை யென்று ஆஞ்ஞாபித்தான் எ-று.

நீ சொல்லியதைப் பஞ்சபாண்டவரொருபோதும் விலக்காதன்பட்டொழுதுவரென்பதை வலியுறுத்ததற்கு நீ போய் மொழியிலாருலகின்மற்றுன்மொழியினைமறுக்கவல்லாரென்று பொதுப்பட்ட நியாயாங்க புர்வசாதனைப் பெய்துரைத்ததுமன்றித் துரியோதனன் முதலானோர்களை உன்மைந்தரென்றுரிமைப்படுத்தியும் அந்நகனமுரிமையுடைய பஞ்சவர்களை யுரிமைகூறுது பாண்டவரென்றும், மருட்டியென்று மேதிலார் போற் கூறினான். (இ)

தம்பியர்விழைவாற்குடஞ்சமைத்தபேரழகு காண
விப்பர்வந்தெமையுமெய்தோருகவிரைவினென்னப்
பைம்பொனிஞ்ஞெயிலைபுறவெழுதியின்னே
யெம்பியுமேருகென்றானேவனினவனும்போனான்.

(இ-ள்.) தம்பியர் விழைவாற் சமைத்த - (உமது) தம்பியார்கள் விருப்ப்பாடு செய்யித்த, —கூடம் பேரழகு காண - மண்டபத்தினது பெருஞ்சிறப்பை நோக்கும்படி, —விரைவின் இப்பர் வந்து - தாமதமின்றி யிவ்விடத்துவந்து, —எமையும் எய்தி - எமையுஞ்சந்தித்தர்கொண்டு, —ஏகுக என்ன - போகக்கடவீரென்று, —பைம் பொன்னின் ஞெயிலை பண் புற எழுதி - பசும்பொன் ஞெயிலை தகைமைப்படவெழுதுவித்த (அத்திருமுடித்தைக் கொடுத்த), —இன்னே எம்பியும் ஏகுக என்றான் - இப்பொழுதே தம்பியும்போகுக வென்று கட்டளையிட்டான், —ஏவலின் அவனும் போனான் - திருதராட்டிரனுடைய ஏவுதலினால் அவ்விதுரனுஞ் செல்வானாயினான். எ-று.

விரும்பி நோக்கத்தரும் பேரன்காரத்தென்பான் கூட்டுசெய்த பேரழகு காணவென்றும், காலநீட்டியாது வருகவென்பான் விரைவினென்றும், மண்டபக்காட்சிக்குவருங்கருத்துச் சோர்ந்து வாராஜொழியினும் தம்மைக்காணுதற் கென்பது குறிப்பிற்றப்பாது வருகுவென்பது கருதி எமையுமெய்தி யேருகவென்றும், விதரணது தாமதத்தை யொழித்தற்கு இன்னே பென்றுக் கூறினென்க. இத்திய சுருமத்திற் செல்லுதல்விதரணுக்கு விரும்பன்றென்பது விளக்குதற்கு ஏவலினனும்பொருளென்றார். திருதராட்டிரன் அந்தகனுதலா லெழுதுவித்தலென்றி யெழுதுதல் கூடாமைபற்றி எழுதியென்பதற்குப் பிறவினைப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. (இ-ள்)

காரெனக்களியுசுற்றக்காற்றென்புரவியிண்டத்
தேரினுகொருவன்றன்னைச்சிலம்பெனத்தேர்கள்சூழ
வீரரிப்பலரும்போற்றவிதரணுமிரண்டுநாளாற்
பாரினுக்குயிரேபோலும்பாண்டவர்நகரிசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) தேரினுக்கு ஒருவன் தன்னை - தேரிலேறிய ஒப்பற்றகுரியனை, - காரெனக்களியு சுற்ற - முகிற்கூட்டங்கள் சூழ்வதுபோல (விதரணைக்) கரியாயனைக்கூட்டங்களுக்கும், - காற்றென்புரவி ஈண்ட - காற்றுச்சூழ்வதுபோலக் குதிரைகள் விரைந்து நெருக்கமாய்ச் சுற்றவும், - சிலம்பெனத் தேர்கள் சூழ - மலைகளின் சூழல்போலத் தேர்கள் சூழவும், - வீரரில் பலரும் போற்ற - (மந்தேக) வீரர் சூழ்வது போல வெகு வீரர்கள் சூழ்ந்து போற்றவும், - விதரணும் - விதரரசனும், - இரண்டு நாளால் - இருதினத்தில், - பாரினுக்கு உயிரே போலும் பாண்டவர் நகரிசேர்ந்தான் - பூமிதேவிக்கு உயிரேயென்னு மருமையும் பெருமையுமுடைய பஞ்சபாண்டவர்களுடைய இந்திரப்பிரஸ்த நகரையடைந்தான். என்று.

சிறப்பியல்பு தோன்ற விசேடிக்காது தேரினுகொருவன்றன்னை யெனப்பொதுப்படக்கூறியதனாற் குரியனையும் விதரணையுமென்று தனித்தனி கொள்ளுதல். குரியனைக்குமும் வீரராவார் மந்தேகரென்பதை “தரங்கவாரிதிப்புறத்தெதிர்மலைந்தவெஞ்சுரமில், உரங்கொள் கூர்நெடும் படைகளாலுடன் தமந்தேகர், துரங்கமேமுடைக்கடவுளை” என்னுங்கவியிலில்வாசிரியர் விளங்கக் கூறியதுங்காண்க. பாரினுக்குயிரேபோலுமென்பதனைப்பாண்டவரோடு முடிப்பதிலும் நகரியோடு முடிப்பது சிறப்பாம். “அயன்படைத்திடு மண்டத்துக்காவியாய்ப், பயன்படைத்த பழம்பதியென்பரால், நடன்படைத்திடு நற்றெண்டைநாட்டினர். வியன்படைத்து விளங்குமேற்பாடியே” என்று சந்தபுராணத்தில் அங்கனம் கூறியதுமுண்ட. (இ-ள்)

வேறு,

புரியுமொண்கதிரகவினுறுபொலிவினாற்பொன்னுலகாமென்ன
வரியபைம்பொனின்மணிகளினிறைந்தசீரளகைமாநகரென்னத்
தெரியுமன்புடனறங்குடி. அருப்பதோர்தெய்வவான்பதியென்ன
விரியும்வெண்கொடிப்புரிசைசூழ்வளநகர்விழிகளித்திடக்கண்டான்.

(இ-ள்.) புரியும் ஒண்கதிர்கவின் உறு பொலிவினால் - விரும்பப்படும் ஒள்ளிய கிரணமுஞ் சிறப்பும் பொருந்திய பொலிவுபற்றி, - பொன் உலகாம் என்ன - பொன்னுலகாகிய சுவர்க்கமென்னவும், - அரிய பைம் பொன்னின் மணிகளின் நிறைந்த - பெறு

நீர்க்கிரியைகளையெல்லாம் அந்தந்தங்களால் நிறைவப்பெற்று, —சீர் அளவை மாறக்
வெண் - சிறப்புடைய மதத்தான் அளகாபுரியென்னவும், —தெரியும் அன்புடன் அறம்
குடி இருப்பது ஓர் தெய்வ வாய்ப்பு என்ன - விளங்கிய காதுலோடு தருமத்தேவதை குடி
கொண்டிருக்கப் பெற்றதொரு தெய்வமேற்புறவி யென்னவும், —விரியும் வெண் கொடிப்
புரிசை சூழ் வள நகர் - விரிந்த வெண்மையான துவசவட்டையுடைய மதிலார் சூழப்ப
ட்ட வளம் பொருந்திய (இந்திரப்பிரஸ்த) நகரை, —விழி கனித்திடக் கண்டான் - கண்
கள் கனிப்புறப் பார்த்தான் (விதூன்). எ-று.

“அதிகாரத்தால்...மொழிவருவித்து முடித்தனர் கொளலே” என்னுமிலக்கணக்
கெடுத்துவிதிப்படி விதூனென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு வரு
வதனை வடநூலார் அத்தியாகாரமென்பர். சிறப்பினுலே தேவலோகமுஞ் செல்வத்தால்
ளகாபுரியு மென்மையார் தருமதேவதை யுறைபதியுமென்று ஒரு நகரைப்பலபட வரு
லாத்தமையால் இது பலபட்டபுனைவணி. இந்னை வடநூலார் உல்லேகாலங்காரமெ
ன்பர். (இங்)

ஊடுலாநதும்பொய்கைநீள்வாவிசி னுடம்பெலாமலர்பூவின்
ரோடுலாமெழுசுரும்பினமதுகரச்சொல்லெலாஞ்செழுங்கீதம்
பாடுலாமிளஞ்சோலைமென்பொங்குரின் பணையெலாங்குரியிலோசை
நாடுலாநெடும்புலவ்வயல்கழனி யினடுவெலாம்விளைசெந்நெல்.

(இ-ள்) ஊடு எல்லாம் நதும் பொய்கை - நடுவெல்லாம் பரிமளமான வாவிக்கு
ம், —நீள் வாவியின் உடம்பு எல்லாம் மலர் - நீண்ட அவ்வாவி வடிவமுழுவதும் (தாம
ரை, சூவளை) முதலானபூக்களும், —பூவின் தோடு எல்லாம் எழுசுரும்பினம் - அப்பூக்
களினிதழெல்லாம் பறக்கின்ற வண்டிக்கூட்டங்களும், —மதுகரச் சொல் எல்லாம் செ
ழும் கீதம் - அவ்வண்டிகளுடைய ஒலியெல்லாம் இன்னரசைகளும், — பாடு எல்லாம் இ
ளம் சோலை - பச்சாங்கனெல்லாம் இளமரக்காக்களும், —மென் டொங்குரின் பனை எல்லா
ம் குயில் ஓசை - மென்மையான அச்சோலைகளின் கொம்புகளி னெல்லாம் குயில்களி
ருந்து கூவுகின்ற ஓசைகளும், —நாடு எல்லாம் புனல் வயல் - நாடுகளி லெல்லாம் நீர்வ
ளமுடைய வயல்களும், —சுழனியின் நடு எல்லாம் விளை செந்நெல் - அவ்வயல்களின்
நடுவிடங்கெல்லாம் விளைகின்ற செஞ்சாலிகளும் (உள்ளனவாம்). எ-று.

இத்தக்கவியும் பிற்கவியும் வாக்கியங்கடோறும் வீணமுடிபு தொகுக்கப்பட்டு வந்த
சிறப்புடையன. தொடர்ச்சியினுலே இது மாலாதிபகாலங்காரம். (இங்)

அருகெலாமணிமண்டபமவிரொளியரங்கெலாஞ்சிலம்போசை
குருகெலாம்வளர்பழனம்புள்ளொலாங்குடனின் புறஹுடன்
முருகெலாங்கமழ்துறையெலாந்தரளம்வெண்முத்தெலாநிலா வெள்ளம்
பருகெலாம்புனனதுயெலாநீரெலாம்பங்கயப்பசங்கானம்.

(இ-ள்.) அருகு எல்லாம் மணிமண்டபம் - மருங்கெல்லாமழகிய மண்டபங்களு
ம், —அவிர ஒளி அரங்கு எல்லாம் சிலம்பு ஓசை - காந்தகின்ற வெள்ளியையுடைய
அம்மண்டபங்களினெல்லாம் நடனமாற்றுகூட கால்களினையிப்பட்ட) சிலம்புகளி
னெலியும், —வளர்பழனம் எல்லாம் குருகு - (பயிர்) வளர்த்திருக்கப்பட்ட வயல்களி
னெல்லாம் அன்னப்பறவைகளும், —அப்புள் எல்லாம் கூடல் இன்புறனுடல் - அப்புற

வைகொல்லா மின்பமுறக்கலத்தலும் (மின்னும்) இன்பமுறுதற்குப் புலத்தலும் (ஆயு
முயற்சிகளும்).—மருகு எல்லாம் கமழ் துறை எல்லாம் தரளம் - முழுவதும் தேன்
மணக்கின்ற நீர்த்துறைகளினெல்லாம் முத்துக்களும்,—வென் முத்து எல்லாம் நிலா
வெள்ளம் - வெண்மையான முத்துக்களினெல்லாம் நிலா யொளி கெள்ளமும்,—நடி
எல்லாம் பருகு எவ் ஆம் புனல் - ஆறுகளெல்லாம் பருகுதற்குப்பொருதமான ஒன்று
புனல் சுத்தசலமும்.—நீர் எல்லாம் பசும் பங்சயக்கானம் - அந்நீர்முழுவதிலும் பசிய
தாமரைக்காரம் (உள்ளனவாம்). எ-று.

வெண்ணிறத்தின் பெயராகிய குருசென்பது அந்நிறமுடைய அன்னத்தைக் கா
ரணத்தாற் குறிக்குமாதலானும், “பானிற் குருகிற் மேர்ந்து” என்று வேக சிந்தாமணி
யிலும், “நீரொளிபப், பாலுண் குருகிற் மெறித்து” என்று நீதிநூலிலும் அன்னத்தை
க் குருகென்று கூறுதலானும் ஈன்றிருகுருசென்பதற்கு அன்னமென்று கிறப்பு ரோக்
கிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. கொய்யாடிநாரையென்றுரைப்பினு மிழுக்காது. புலவி
யானது கலவியின்பிசுவெய்துதற்குக் காரணமாதலால் இன்புறவென்பது முன்னதா
கிய கூடலென்பதனோடும் பின்னதாகிய ஊடலென்பதனோடும் கூடித்தாடபிசையா
ய்ப் பொருள்பயந்தது. “துனியும் புலவியுமில்லாயிற்சாமங், கனியுங் சுருக்காயுமற்ற”
என்னுந் திருக்குறளினும் புலவிகாம விற்பத்துக்குக் காரணமாகக் கூறப்பட்டதற்கு,
இதுவுமாலாதிபகாலக்காரம். (ருரு)

ஆனகம்பலமுழங்கவந்தெதிர்பணிந்தாதுலர்க்கமுதன்ன
போனகம்பரிந்தடுநெடுஞ்சாலையேபுகுத்தமாமறுகெல்லாம்
வானகந்தனையமையுமென்றும்பருமண்ணின்மேல்வரவெண்ணு
ஞானசஞ்சுகனகரியையெங்ஙனேநாம்வியப்பதுமன்றே.

(இ-ள்.) புகுத்த மாமறுகு எல்லாம் - சென்ற சென்ற விசாலமான வீதிகளெவ்
வீடத்திலும்,—ஆனகம் பலமுழங்க வந்து எதிர்ப் பணிந்து - வரத்தியங்கள் அநேகம்
ஆர்ப்பரிக்க வந்து எதிராகவணங்கி,—ஆதலர்க்கு - வறிஞர்களுக்கு,—அமுது அன்ன
போனாம் - அமுதம்போலுமினிய போசனபதார்த்தங்களை,—பரிந்து இடும் நெடுஞ்சா
லையே - அன்பாய்ச்சொடுக்கின்ற அன்னசுத்திரங்கள் (உள்ளன),—வானகம் தன்னை அ
மையும் என்று - விண்ணிலாக அனுபவத்தைப் போதுமென்று (வெறுத்து),—உம்பரும்
மண்ணின்மேல்வர என்னும் - தேவர்களும் பூமியின்கண் வரவிறுமபும் (அனுபவவிசே
டமுடைய),—ஞான சஞ்சுகன் நகரியை - ஞானசக்திபெய்யுடைய தருமராசனுடைய
ய : இந்நிரப்பிரந்து நகரத்தை,—நாம் எங்கனே வியப்பது - (முழுவதும்) நாம் எவ்
வண்ணம் வியந்து சொல்லலாம். எ-று.

வரத்தியங்களை அடித்து முழக்குதல் அடிதேசியனேயென்றிப் பாதேசிகளுமறிந்து
வந்துபோனகமுண்ணுதற்பொருட்டாம். அன்னசாலையெனக்கவரும் வறிஞரை வ
ணங்கி யுபசரித்தன்போடும் போசனமிடுமியல்பை விளக்குதற்கங்கனக் கூறினார். ஞா
னருபனென்னும் பொருளமைதியுற ஞான சஞ்சுகனென்றார். (ருசு)

வந்தனன்சிலைவிதுரனென்றோடி முன்வந்தவருரையாமுன்
றந்தைதன்றனிவரவறிந்திளையுருந்தருமனுமெதிர்கொண்டார் [டே
சிந்தையன்புடன்றொழுத்தொழுவைந்தரைச்செங்கையாற்றழிகொண
யந்தனம்புலிகண்டபைங்கடலெனவவனுமெய்குளிர்த்திட்டான்.

(இ-ள்.) சிலை விதரன் வந்தனன் என்று - (விசேட) விற்சாமர்த்தியமுடையவிதரராகர் (இந்நகரத்தில்) வந்தனரென்று. — ஒடிமுன் வந்தவர் உரையாமுன் - (கண்டிருந்து துவருள்ளே) ஒடிமுந்தி வந்தவர் சொன்னவுடனே, — தந்தை தன் தனி வரவு அறிந்து - பிராவுடைய ஒப்பற்ற (பேருகிய) வருகையை அறிந்து, — தருமனும் இளைஞரும் எதிர் கொண்டார் சிந்தை அன்புடன் தொழத் தொழ - தருமராகனும் தம்பியர் நால்வரும் எதிர்கொண்டவராய் மணப்பத்தியோடு வணக்க வணங்க, — அவனும் - அவ்விதரனும், — எமந்தரைச் செஞ்சையால் தழீஇக்கொண்டே - அப்புதல்வரைத் தனது சிலந்த கரங்களாலெடுத்து (மார்புடன்) அணைத்துக்கொண்டு, — ஆம் தன் ஆம் புல கண்டபைங்கடல் என்ன - அழகிய குளிரந்த சந்திரனைக்கண்ட பசிய சமுத்திரம்பெருகிக்குளிரவது போல, — மெய் குளிரந்திடான் - சரீரம்பூரித்துக் குளிரப்பெற்றான். எ-று.

விதரனுடைய வில்லிசேடமாலசென்பதை 'இருசிலையுண்டென்றிந்த விருநிலத்தியம்பும் வில்லினெருசிலை' என்றிவ்வாசிரியர் கூறியதாலதிக, வழிமொனைத்தொடைச்சிறப்புநோக்கி, இளைஞருத்தருமனுமொத்தருமனைப்பிற்குநிலர், எதிர்கொண்டார் முற்றெச்சம். இளைவினையாலணையும் பெயராகக்கொண்டு எதிர்கொண்டவராகிய தருமனுடைய இளைஞருத்தொழத் தொழுவென்று முடிக்கனுமமையும். தொழத்தொழுவென்னு மடுக்கொண்டு தந்தையைத்தாழுமவன்கொடிமதிநோபுரநெடுவீதியண்டராலயமொனத்தகு கோயில்சென்றடைந்தபிண்டல்வேந்தர் வண்டுதாமரைமலரெனச் சமுதலுமாமலாடிபணிந்தேத்தக்கண்டிவாழ்வுடனவர்க்கருள்புரிந்துதன்கருத்தினுல்லிடையீந்தான்.

(இ-ள்.) தாமுந் தந்தையைக்கொண்டு - தாங்கரும் பிதாவாகிய விதரனை அழைத்துக்கொண்டு, — வண் கொடிமதில் கோபுர நெடுவீதி - அழகிய கொடிகள் நாட்டிய சுற்றுமதிர்கோபுரங்கொடியுடைய நெடிய வீதியினின்றும், — அண்டர் ஆலயம் என்னத் தருகோயில் சென்று அடைந்தபின் - தேவருடைய ஆலயமென்று சொல்லத்தகுந்த அரண்மனையின்போய்ப் புருந்தபின், — வண்டு தாமரை மலர் என்னச் சமுதலும் மாமலர் அடி - வண்டிகளானவை தாமரைமலரென்று கருதிச் சூழ்கின்ற பொமையான மலர்போலும் பாதங்களை, — அடல் வேந்தர் பணிந்து ஏததக்கண்டு - வல்லமையினையுடைய அரசர்கள் வணங்கித் துதிக்கக்கண்டு, — அவர்க்கு வாழ்வுடன் அருள்புரிந்து - (வணங்கிய) அவ்வரசர்க்கு வாழ்வோடருள்செய்து, — தன்கருத்தினால் விடை நந்தான் - தன்னுடைய மனவிருப்புடன் அனுமதி கொடுத்தான் (விதரன்). எ-று.

வீதிகளையுடைய கோயிலெனினுமாம். அண்டராலய மெனத்தகு கோயில் என்பது உயர்வுநவீகியணி. வண்டுதாமரைமலரெனச்சுழலுமாமலரடி. என்பது மயக்கவணி.

தானுமைந்தரோரைவருமொருபுடைதனித்திருந்துழிவண்டு
தேனுகர்ந்திசைமுரல்பசுந்தொடையலான்றிருத்தகமொழிகின்றான்
கோணுவந்துதன்றிருமுகமெழுதிநீகோணர்கமைந்தரையென்ன
யானும்வந்தனவேவலாலழைத்ததற்கேதுவுமுளதன்றே.

(இ-ள்.) வண்டு தேன் துகர்ந்து - வண்டிகள் தேனைப்பருகி, —இசை முரல் பசும் தொடையலான் - கீதம்பாடுகின்ற பசியபூமாலையை வணிந்த விதரன், —தானும் மைந்தர் ஓரைவரும் ஒருபுடை தனித்து இருந்துழி - தானும் (தருமன்முதலான) ஐந்து புதல்வருமோரிடத்துத் தனியே யிருந்தபோது, —திருத்தகமொழிகின்றான் - வாழ்வு தரும்படி கூறுகின்றான், —கோன் துவன்று தன் திருமுகம் எழுதி - திருதராட்டிரரா சாவானவர் வாசகஞ்சொல்லித் தம்முடைய திருமுகத்தை யெழுதுவித்து (தந்தது), —நீ மைந்தரைக் கொணர்க என்ன ஏவலால் - நீ (போய்ப்) புதல்வரைபவழத்துவரக்கூடவையென்று (என்னை) ஏவினதினாலே, —யானும் வந்தனன் - நானும் (இவ்விடம்) வந்தேன், —அழைத்ததற்கு ஏதுவும் உளது-உங்களை அவரழைத்ததற்குக் காரணமுமுண்டு.

அன்று ஏ அசைகள். மோச யத்தனத்திலுடன்பட்டுச் செல்லுதல் தன்கருத்தன் றென்பது விளக்குதற்கு ஏவலால் வந்தனனென்றான். (இசு)

நீபுரிந்தநல்வேள்வியின்கடன்கழித்தியாவருநெடுமாடக்
கோபுரந்திகழ்முதெயில்வளநகர்க்கோயில்புக்கனமாக
நூபுரந்திகழிணையடி யரம்பையர்நோக்கருங்கவின்னகொண்ட
மாபுரந்தரனிவனெனவிருந்தன்னவல்புரிமலர்த்தாரான்.

(இ-ள்.) நீ புரிந்த நல் வேள்வியின் கடன்கழித்து - நீ செய்த நல்ல (ராசகுய) யாசநியதி முடித்து, —யாவரும் - அனைவரும், —நெடுமாடக் கோபுரம் திகழ் முதெயில் வளநகர்க்கோயில் - நெடிய மாளிகைகளையும் கோபுரம் விளக்கும் பழைய மதிலையுமுடைய வளம்பொருந்திய அத்தினுபுரியின் அரண்மனையில், —புக்கனமாக. புகுந்தேமார்க, —வலம் புரி மலர்த்தாரான் - நந்தியாவர்த்தப்பூமலைபுனைந்தவனாகிய துரியோதனன், —நூபுரம் திகழ் இளை அடி அரம்பையர் - சிலம்புகள்விளங்காநின்ற இருகால்களையுடைய அரமகளிர், —நோக்கு அரும் சவின் கொண்ட - உற்றுநோக்குதற் கரிய பேரழகமைந்த, —மாபுரந்தரன் இவன் என்ன இருந்தனன் - மகத்துவமுடைய தேவேந்திரனிவனென்று சொல்லத்தகும் பொலிவோடிருந்தான். எ-று.

அரம்பையர் நோக்குங்கவின்னகொண்டபுரந்தரன் போலன்றி, அவர்நோக்குதற்கு க்கிடையாத பேரழகுடைய விசேடபுரந்தரனென்பார் அங்ஙனங்கூறினார். நிறைவேற்றி என்பதற்குக்கழித்தென்பது மலையாள தேயப்பெருவழக்கு. (கஉ)

தம்பிராராடுந்தகையிலாத்துன்மதிச்சகுனிதன்னெடுமெண்ணிக்
கும்பமாமிணிநெடுமுடிநிரைத்தவண்கூடமொன்றமைக்கென்ன

வம்பராசிசூழ்மண்டலத்தரசெலாமடங்குபேரவைத்தாக
வம்பராலயகிரைச்சமையத்தனரொட்பநூலுணர்வுற்றோர்.

(இ-ள்.) தம்பிராரோடும் - (துச்சாதனன் முதலான) தம்பியரோடும், —தகை இல்லாத் துன்மதிச்சகுனிதன்னொடும் எண்ணி - தகுதியற்ற தூர்ப்புத்தியுடைய சகுனியோடும் ஆலோசித்து, —கும்பமாமணி நெடுமுடி நிறைத்த - கும்பகலசங்களும்தான் மானிக்கமிறைத்த வுன்னதகிரங்களும்தான் வரிசையாகச் செய்யப்பட்ட, —வண் கூடம் ஒன்று அகமக்க என்ன - அழகிய மண்டபமொன்று செய்க வென்று கட்டினையிட, —அம்பராசி சூழ் மண்டலத்து அரசு எல்லாம் அடங்கு பேரவைத்தாக - கடலாற் சூழப்பட்ட பூவுலகிலுள்ள வேந்தனைவருமடங்கும் இடவிசாலமுடைய சபையாக, —ஒப்பதூல் உணர்வுற்றோர் சமைத்தனர் - துண்ணிய சிற்பசாத்திங்க நிறுவல்ல தபதியர் செய்துமுடித்தார், எ-று.

தகை இல்லாத்துன்மதி என்பதற்குத் தடைபடாத தூர்ப்புத்தி யென்றைப் பிதுமாம். தூர் என்னும் வடமொழியுபசர்க்கம் “இடையுரிவடசொலினியம்பியகொளாதவும், போலியுமருஉம் பொருந்தியவரற்றிற், கியையப்புணர்த்தல் யாவர்க்கு தெரியே” என்று கூறியவாற்றால் ஈற்று மகாரமெய் நகரமாகத்திரிந்துகின்றது. ()

பெற்றதற்கை யோடுள்ளுமுணர்வெலாம் பேசுமண்டபத்தன்னிற் கொற்றவன்குடி புகும்பொழுது தன்னையுங்கூட்டி மன்னவைமுன்னர் மற்றமாதலனைஞ்சமோவஞ்சமோ மாயமோ வகுத்தாங்குக் கற்றகுதுகீன்னுடன்பொருகினைவின்க நத்தினித்தெரியாதே.

(இ-ள்.) கொற்றவன் - துரியோதனன், —பெற்ற தற்கை யோடு உள்ளும் உணர்வு எல்லாம் பேசி - பெற்றபிதாவுடனே தன் மனத்தெண்ண மெல்லாந் சொல்லி ஆலோசித்து, —நின்னையும் கூட்டி மண்டபம் தன்னில் குடிபுகும் பொழுது - உன்னையுஞ் சேர்த்து மண்டபத்திற் குடிபுகுஞ் சமயத்தில், —மற்ற மாதலன் - மாமனாகிய மற்றச்சகுனி, —நெஞ்சமோ வஞ்சமோ மாயமோ வகுத்தாங்குக் கற்றகுது - தன்னுணர்ச்சியோ வஞ்சகமோ கபடமோ வகைப்படுத்திய தென்னக் கற்றறிந்தகுதை, —நின்னுடன் பொரு நினைவினை - உன்னுடனே ஆடுங்கருத்து டையனையிருக்கிறான், —கருத்து இனித்தெரியாது - இனி அவர்களுடைய கருத்து இன்னதென்று தெரியாது, எ-று.

கொச்சிற்றகை எதிர்மறைப்பொருட்டாகவையத்து, கருத்தினித் தெரியாதே என்பதற்கு அவர் கருத்தின்னதென்பது உங்களுக்கினித் தெரியாதா என்றுரைப்பினுமாம். சகுனி தன்னுடைய வுணர்வாமுமும் வஞ்சகமுங் கபடமுமே யாசானாகவிருந்து பொதிக்கவறிந்ததன் நிச்சுதிலே இவ்வளவு தேர்ச்சியுறும்படி கற்பித்தற் கொருவாறுமுடியாதென்பான் அங்ஙனங்கூறி, அதனாலே அவனோடு குதாடுதல்பெருங் கேடாக முடிபென்று தருமனுக்குக் குறிப்பித்தான். கற்றகுது நெஞ்சமோ வஞ்சமோ மாயமோ வகுத்து ஆங்கு நின்னுடன் பொருகினைவினை என்றியைத்துக் கற்றறிந்தகுதை விவேகமாகவும் வஞ்சகமாகவும் கபடமாகவும் வகுத்து அவ்விடத்தே உன்னுடனும் முடையான் என்றுரைத்தலுமொன்று, நினைவினை குறிப்புவினைமுற்று. (௧௨)

திருதராட்டிரன் திருமுகமிதுவெனச் சென்றிறஞ்சின் வாங்கி
விரதமாக்கமென்றறிந்தமப்பேனு வான்வினைஞர்கைக்கொடுத்திட்டா
விரதமாற்றமங்கெழுதியபடியினையம்பலுமதுகேட்டு
வரதனற்பணிப்புறுதொழில்யாவர்நாமதுக்கவென்றுரைசெய்தான்

(இ-ள்.) திருதராட்டிரன் திருமுகம் இது என்ன - திருதராட்டிரமன்னருடைய
திருமுகமிதுவென்று நீட்ட, - விரதம் ஆக்கம் என்று அறிந்து அறம் பேணுவான்
சென்று இறைஞ்சினன் வாங்கி - சத்தியமேசெல்லாவதென்றறிந்து புண்ணியத்தை
ப்பாதுகாக்கு மியல்புடைய தருமராசன் அனுரூபபாய் நின்று வணங்கி வாங்கி, -
வினைஞர் கைக் கொடுத்திட்டான் - (அத்திருமுகத்தைக்) காணருடைய கையிலே
கொடுத்தான், - அங்கு எழுதியபடியினால் இரத மாற்றம் இயம்பலும் - அத்திருமுக
த்திலெழுதியவாறே இனியவாசகத்தைச் சொல்லுதலும், - அது கேட்டு - அதனைக்
கேட்டு, - வரதனால் பணிப்புறுதொழில் - (எய்தன்) குரவராலே கற்பனைசெய்யப்
பட்ட காரியத்தை, - மறுக்க நாம் யாவரென்று உரை செய்தான் - மறுத்திருத்தற்கு
நாமாவென்று சொன்னான். எ-று.

திருமுகம் - சீட்டு. இறைஞ்சினன் - முற்றெச்சம். திருதராட்டிரன் கற்பித்த
வாரொழுக்குவதன்றித் தமக்கெனவொரு சுதந்திரமில்லையென்னுங்கருந்தால் பணி
ப்புறுதொழில்யாவர் நாமதுக்க என்று மற்றநால்வரையுந் தன்னோடுளப்படுத்திப் பண்
மையாகவுங் கூறினென்க. (கூக)

மூத்ததாதை தன்னோலையுமினையவன்மொழியுமொத்தமைநோக்கி
வார்த்தைவேறுமற்றொன்றையுமுரைத்திலன்மனுநெறிவழுவாதோன்
சேத்தநாகவெங்கொடியவன்கொடியவன்சிறந்தையினிலேதோன்றக்
கோத்தகோவைநன்றாயினுந்தகுவதோகுருகுலத்தனக்கென்றான்

(இ-ள்.) மூத்ததாதை தன் ஓலையும் - பெரியபிதாவாகிய திருதராட்டிரனுடைய
திருமுகப் பாசாரமும், - இனையவன் மொழியும் ஒத்தமை நோக்கி - இனையபிதாவா
கிய விதரனுடைய வார்த்தையும் ஒத்திருந்த தன்மையுணர்ந்து, - மனுநெறி வழுவா
தோன் - மனுநீதி தவறாதோனாகிய தருமபுத்திரன், - வார்த்தை வேறுமற்றொன்றை
யும் உரைத்திலன் - வேறொரு வார்த்தையுங் கூறாதவனாய், - சேத்த நாகவெம் கொ
டியவன் - சிவந்த வெய்ய நாகக் கொடியையுடைய துரியோதனன், - கொடிய வன்
சிறந்தையின் நிலை தோன்றக் கோத்த கோவை நன்றாயினும் - (தனது) கொடியவன்
கண்மையான் மனநிலை (புறத்தே) புலப்பட (ஒன்றின்பின்னொன்றாக) அடுக்குச் செ
ய்யப்பட்ட சூட்சு நன்றெனினும், - குருகுலத் தனக்குத் தகுவதோ என்றான் -
(தொன்றுதொட்டமென்மையினையுடைய) குருகுலத்துக் கேற்புடையதோ (ஏலா
தே) என்றான். எ-று.

துரியோதனனது தூராலோசனைத் தொடர்ச்சி அவனுடைய வன்மனக்கிடக்கை
யை வெளிப்படுத்துதற்கு நன்றாயினும் பெருமையுடைய குலத்திற்குத்தகாதென்று
கூறியவாரும், பூக்களை ஒன்றின்பின்னொன்றாக அடுக்குதற்குக் கோத்து மாலையாக்குவ
துபோல, முன்செய்யுங் காரியங்களுக்கும் பின்செய்யுங் காரியங்களுயு மோர்ந்த ஒன்
றின்பின்னொன்றாக அடுக்குச்செய்தமை தோன்றக் கோத்தகோவையெனப்பட்டது.
மற்று அசை. நாகம் பாம்பின் விசேடம். ஓகாரமெதிர்மறை. (கூச)

அடியுமாண்மையும்வலிமையுஞ்சேனையுமழகும்வென்றியுந்தத்தங்
குடியுமானமுஞ்செல்வமும்பெருமையுங்குலமுமின்பமுந்தேசம்
படியுமாமையொழுக்கமும்புகழுமுன்பயின்றகல்வியுஞ்சேர
மடியுமாண்மதியுணர்ந்தவர்குதின்மேல்வைப்பரோமனழ்வையார்

(இ-ள்.) அடியும் - சந்ததியும், — ஆண்மையும் - ஆண்டகைமையும், — வலிமை
யும் - வீரமும், — சேனையும் - படையும், — அழகும் - சுந்தரமும், — வென்றியும் - சய
மும், — தம் தம் குடியும் - தங்கள் தங்கள் குடிமையும், — மானமும் - மானமும், —
செல்வமும் - ஐசுவரியமும், — பெருமையும் - மேன்மையும், — குலமும் - குலநலமு
ம், — இன்பமும் - சுகமும், — தேசம் - ஒளியும், — படியும் - பூதியும், — மாமறை ஒரு
க்கமும் - மகிமையான வேதநடையும், — புகழும் - கீர்த்தியும், — முன்பயின்ற கல்வி
யும் - முன்னே கற்ற வித்தையும், — சேரமடியும் - ஒருங்கே நாசமாகும், — மதி உண
ர்ந்தவர் - புத்திதெரிந்தவர்கள், — சூதின்மேல் மனம் வைப்பரோ வையார் - சூதாட்
டத்தில் மனஞ்செலுத்துவாரோ செலுத்தார். எ-று.

ஆல் அசை. தேசு என்று கூறியிருக்கப் பின்பு புகழென்றதென்னை யெனின்
ஒருவனுக்குத் தேசாவது பிறரால் செயற்கரிய அளவிறந்த வொப்புரவு நகை முதலி
யபற்றித் தானுளனாய்காலத்து மிகுத் தோன்றுதலுடைய ஒளி. இதனை “ஒளி
மொருவற்குள்ளவெறுக்கை” என்னுந் திருக்குறளுரையிலும், புகழாவது இம்மைப்
பயனாகி யிவ்வுலகின்சனிகழ்ந்து இறவாதுநிற்கும்கீர்த்தியென்பதனைப் புகழ்திகாரத்
தவதாரிகையினும் பரிமேழகர் கூறியதானும், “உண்ணுனெளிரிநுனெங்குபுக
ழ்செய்யான்” என்று தூரண்டாக் நாலடியார் கூறுவதுமுணர்க. (சுரு)

குழகராயினமடந்தையர்க்குருகுவோர்குறிப்பிலா மையினானும்
பழகுவார்மிகச்சிந்தைநோய்தாங்களேபடுக்குமாறுணராம
லழகுபேரறிவாகவேகொண்டவரத்தொழில்புரியாமற்
கழகமடவும்பெறுவரோவிதனினுங்கள்ருணலினிதன்றே

(இ-ள்.) குழகராய் - தருணபருவமுடையராய், — இள மடந்தையர்க்கு உருகு
வோர் - தருணபிராயத்துப் பெண்களை வாஞ்சிக்கின்ற தூர்த்தரானவர், — குறிப்பு இ
ல்லாமையில் - வேறுநற்குறிப்பற்றமையினால், — சிந்தை நோய் - மனத்துன்பத்
தை, — தாங்களே மிகப்பெக்குமாறு உணராமல் - (தங்களுக்குத்) தாங்களேமிகஉண்
டாக்கும் வழியையறியமாட்டாமையால், — பழகுவார் - (சூதாட்டத்திலே) பழகுவா
ர், — பேரறிவே அழகாகக் கொண்டவர் - மிக்க கல்வியறிவையே தமக்குச் சிறப்பெ
ன்று கைக்கொண்டவர், — அறத் தொழில் புரியாமல் கழகம் ஆடவும் பெறுவரோ -
தருமகாரியத்தைச் செய்யாமற் சூதாடவும் பெறுவாரா, — இதனினும் கள் உணல்
இனிது - (பெருங்கேட்டுக்குரிய) இச்சூதாட்டத்தினும் பார்க்கக் கட் குடித்தல் நல்ல
தாம். எ-று

அன்றே தெளிவு. மடந்தையரென்பது பதின்மூன்று வயதின்மேற் பத்தொன்ப
து வரையுமுள்ள பிராயத்துப் பெண்களைக் குறிக்குஞ் சிறப்புச் சொல்லெனினு மத
ற்குக் கீழ்ப்பட்ட சிறந்த மங்கைப் பருவமுதலியனவுங் குறித்துப் பொதுப்படப்
பெண்ணென்னும் பொருளில் வந்தது. நல்வினை செய்து சுகமுறுதற்கேற்றகால
த்தை அந்நல்வினை செய்தலிற் கழிக்காது சூதாட்டத்தாற் கழித்துப் பின்பு துக்க

த்தை யனுபவிப்பாராதலின் தங்களுக்கு மனத்துன்பத்தைத் தாங்களே யுண்டாக்குவரென்பதும், தங்களுக்குத் தாங்களே யுட்பகைவராயிருந்து கேடு சூழ்வேயறியுமுணர்வில்லாத மந்தரென்பதும் போதர அங்ஙனங் கூறினார். ஓகாரமெதிர்ப்பறைப் பொருட்டி. அன்றேயென்பது தெளிவுப்பொருட்டாவது “அன்றிற்தேயும்” என்னுந்தொல்காப்பியச் சூத்திரவுரையாலறிக.

(கக)

மேதகத்தெரிஞான தூற்புலவரும் வேத்து நூலறிந்தோரும்
பாதகத்திலொன்மென்ன வேமுன்ன மேபலபடப்பழித்திட்டார்
தீதகப்படுபுன்றொழிலினை ஞுரிற்சிந்தனை சிறிதின்றித்
தோதகத்துடனென்னையோசகுனிதன்சூது னுக்கெதிரென்றான்

(இ-ள்.) மேதகத்தெரி ஞான தூற்புலவரும் - மேலான தத்துவசாரங்களை யுணர்வீக்கும் ஞானசாத்திரங்களைக் கற்றுவல்ல புலவரும், - வேத்து நூல் அறிந்தோரும் - இராசநீதி தூல்களான (மிருதி முதலியன) கற்று வல்லவரும், - பாதகத்தில் ஒன்று என்னவே - (சூதாட்டத்தைப் பஞ்சமகா) பாதகங்களுள் ஒன்றென்று, - முன்னமே பல படப் பழித்திட்டார் - ஆதிகாலத்திலே பலவாறாக நிந்தித்து விலக்கினார், - தீது அகப்படு புன்தொழில்இளைஞரில் - தீமைவசப்பட்ட இழிதொழிலாளராகிய இளைஞரைப்போல, - சிந்தனை சிறிது இன்றி - ஆலோசனை அற்பமுமின்றி, - தோதகத்துடன் - வஞ்சகத்துடன், - சகுனி தன் சூதினுக்கு என்னையோ எதிர் என்றான் - சகுனியானவன் தன்னுடைய சூதாட்டத்துக்கு என்னையோ எதிரியென்று கூறினான். எ-று.

சூதாடல் பெரும் பாவமென்பது வைதிகதூல் வல்லார்க்கும், லௌகிகதூல் வல்லார்க்கு மொத்த கருத்தாமென்பது வினக்குதற் கங்ஙனங் கூறப்பட்டது. தீது அகப்படும் புன்தொழிலினை ஞுரென்பதற்குத் தமது தீமையானனஞ் சென்றவாறே செய்யுமிழிதொழிலுடைய சிறியோரென்றுரைப்பினுமாம். என்னையோவென்றது சூது பெருங்குற்ற மென்றறிந்த என்னையென்று பொருடருதலால், ஓகாரமொழியிசைப்பொருளில் வந்தது. வேத்து வலித்தல் விகாரம்.

(கஎ)

தன்கருத்தினினிகழ்த்தவாறும்முறைதருமன்மைந்தனுக்கூறி
யென்கருத்தினுற்பெறுவதென்விதியினையாவிரெபெதிர்வெல்வார்
மன்கருத்தையுமவன்றிருவுளநிகர்மகன்கருத்தையுநோக்கி
நின்கருத்தையீயுரையெனவிதூரனுநிகழ்த்தனவுரைக்கின்றான்.

(இ-ள்.) தருமன்மைந்தனும் இம்முறை தன் கருத்தினில் நிகழ்த்தவாறு கூறி - தருமபுத்திரராசனும் இவ்வாறே தன்னுடைய வுள்ளத்தில் வந்தபடியே சொல்லி, - என் கருத்தினில் என் பெறுவது - என்னுடைய எண்ணத்தால் என்ன பெற்றுக் கொள்ளக்கூடும், - விதியினை யாவிரே எதிர்வெல்வார் - விதியினை எதிராக வெல்லத்தக்கவர் யாவருளார், - மன் கருத்தையும் - எமதிராசருடைய எண்ணத்தையும், - அவன் திரு உள்ளம் நிகர் மகன் கருத்தையும் நோக்கி - அவருடைய திருவுள்ளத்திற்கொத்த மகனாகிய துரியோதனனுடைய எண்ணத்தையு முய்த்துணர்ந்து, - நீ நின் கருத்தை உரை யென்ன - (இவ்விஷயத்தில்) நீர் உமது கருத்தைக் கூறுக வென்று வேண்டிக்கொள்ள, - விதூரனும் நிகழ்த்தன உரைக்கின்றான் - விதூரனும் (அத்தினுபுரியில்) நடந்த சம்பவங்களைச் சொல்லுவானாயினான். எ-று.

மன் திருதாட்டிான். நின் சருத்தை நீயுரையென்று தருமன் கேட்டதற்கு வி
தான் தன்சருத்தை நேரே கூறுது துரியோதனனுக்குத் திருதாட்டிாணுக்கும் அவ
ர்களுடைய தீயநிலை. யொழிக்குமாறு வஞ்சகச் சூதினால் ஐவருடைய வாழ்வை
க்கவாலாசாதென்று கூறினேன், அவரென் புத்தியைக் கேளாராயினரென்று கூறுமு
கத்தாலொருவாறு குறிப்பித்தான். நேரேகூறுது குறிப்பாற்றெரிவித்ததென்னை
யெனின்; ஐவரையழைக்கும்படி தூது வந்த தான் அசற்கு மாறாசச்சொல்லுவது த
ன்னையனுப்பிய மன்னனுக்குத் தான்வஞ்சகஞ் செய்ததாய் முடியுமென்று சருத்யெ
ன்க. பின்வருஞ் செய்யுளையுங்கட்டி யீதுணர்க. (௬௮)

இங்குநீ யெனக்கியம்பியயாவையுமயா னுமன்னவர்கேட்ப
வங்குநீர்மையின் மொழிந்தனைன்மொழியார்கொலோமதிக்கிற்பார்
பொங்குநீருடைப்பூதலத் தலைவசேன் புனைந்தநின்னிதயத்துத்
தங்குநீர்மையிற் புரிகெனப்புதல்வனைத்தந்தையுந்தகச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) இங்குநீ எனக்கு இயம்பிய யாவையும் - (வஞ்சகமுஞ் சூதுச் தீய
னவென்று) இவ்விடத்து நீ யெனக்குச் சொல்லியபடி யெல்லாம், —யானும் அங்கு
அன்னவர்கேட்ப - யானுமவ்விடத்தில் சுத்திரியோதனனும் பிதாவுந் கேட்டும்ப
டி, —நீர்மையில் மொழிந்தான் - தன்மையாகச் சொன்னேன், —என்மொழியார்
கொல் ஓ மதிக்கிற்பார் - என்சொல்லை யாவராவது மதித்தாரா மதித்தாரல்லர், —
பொங்கு நீர் உடைப் பூதலத்தலைவகேள் - பெருகுகின்ற கடலை ஆடையாகவுடித்த
பூவுலகத்துக்கரசனே கேள், —புனைந்த நின் இதயத்துத் தங்கும் நீர்மையில் புரிக எ
ன்ன - (சல்லிகேள் லிகளாலே) சிறப்பிக்கப்பட்டதாகிய வுனது மனத்திலுள்ள நினை
வின் வண்ணமே செய்கவென்று, —தந்தையும் புதல்வனைத் தகச்சொன்னான் - பிதா
வாகிய விதூறுந் தருமபுத்திரானுக்குத் தரும்படி கூறினான். ஏ-று.

கொல்லென்பதசைநிலை. ஓசாரமெதிர்மறை. கூறிய வுறுதியை மதித்தணரமா
ட்டாத தீயவழிமுற் கெடுதி நேரிடுமென்றெண்ணி யிரங்கினுனென்க. புதல்வனை
வேற்றுமை மயக்கம். (௬௯)

அன்றுதாழ்புனற்றுறையினிற்கழுநிரைத்தசியவஞ்சனைசெய்தான்
குன்றுபோலுயர்வாழ்மனைக்கொடுந்தழல்கொளுத்திவன்கொலைசூழ்ந்தான்
வென்றுசூதினில்யாவையுங்கவரவேவிரகினுலழைத்திட்டா
வென்றுதானமக்கன்புடைத்துணைவனாயி நுந்ததவ்விசலோனே.

(இ-ள்.) அன்று - (சிறுபிராயமாயிருந்த) அந்நாளில், —தாழ் புனல் துறையி
னில் கழு நிரைத்து - (என்னைக்கொல்லுதற் பொருட்டு) ஆழமான நீர்த்துறையிலே
சமுதவ நிரையாக நாட்டி, —அரிய வஞ்சனை செய்தான் - (அறிந்து தப்புதற்கு) அ
ரிதான வஞ்சகச்செயலைச் செய்தான், —(பின்பு) குன்றுபோல் உயர் வாழ் மனை -ம
லைபோலுயர்ந்த வாழூரில்லத்தை, —கொடுத்தழல் கொளுத்தி வன்கொலை சூழ்ந்தா
ன் - வெய்ய நெருப்புக்கொளுத்தி (நம்மையெல்லாம்) கெடுக்கொலை செய்யச் சூழ்ச்
சிசெய்து யத்தனித்தான், —சூதினில் (விரகினால்) வென்று யாவையுங் கவரவே - சூ
துவிளையாட்டில் வஞ்சக வபாயத்தால் வெற்றிகொண்டு வாழ்வு முழுவது மபகரித்த
ற்கே, —விரகினால் அழைத்திட்டான் - இப்போது (தூதனமண்டபங் காணவென்று
மார்க்கரிட்டு) வஞ்சகமாயழைத்தான், —அவ்விசலோன் - அந்தப்பகைவருன துரி

யோதனன், — நமக்கு அன்பு உடைத் துணைவனும் இருந்தது என்றதான் — எங்களுக்குப் பற்றுடைய பிரதாவாக விருந்தநாளாவது எந்தநாள். — எ-று.

ஏகாரம் முன்னது தேற்றம்; பின்னதீற்றைச். முதல் என்னைக்கொல்லுதற்கு ஆற்றிலே கழுநாட்டினான்; பின்பு நம்மனைவரையுங் கொல்லுதற்கு வாழ்மனையிற்றீ யிடச் சூட்சிசெய்து தருணம் பார்த்திருந்தான்; நம்வாழ்வு முழுவதுஞ் சூதினற்கவ ரவீப்போதும் வஞ்சகமாயழைத்தான். சனனூரம்பமாக விலன் பகைவனாகவேயிருந் ததன்றித் துணைவனாயிருந்திலனென்பதை அவன் கருமங்களாலே திடமாகவுணர்த்தி னான் மேல்வருங் கவியிற் கூறியவாறவனைக் கொல்லுதலுக்கு மென்பதைத் தடுக் காமை யறிவித்தற் பொருட்டென்க. வீடமருத்தி யுணர்வுகெடுத்துவடத்தாற் சட்டி யாற்றி லமிழ்த்தியது முதலானசெயல்களும் உண்டு தானமக்கன்புடைத்தனை வனாயிருந்ததென்றான்.

(௭௦)

மூளையிலேயுயிர்கொல்வதோர்கடுவிடமுற்றிலவன்காழேறி விளையிலேதுசெய்யாதுமற்றவருடன்விளையுநன்பினிவேண்டாம் வளையிலேதமேபுரிந்துமேன்மலைத்திடும்வன்படைகொடுமோதிக் களையிலேநமக்கிருப்புளதென்றனன்காற்றருள்கூற்றன்னான்.

(இ-ள்.) மூளையிலே உயிர் கொல்வது ஓர் கடுவிடம் — மூளைப்பருவத்திலும்பி ராணனை வதைக்க வல்லபமுடைய தொரு கொடிய நச்சுமரம், — முற்றி வண் காழ் ஏறி விளையில் — முதிர்ந்து கடிய வைரமுற்று விளைந்திருக்கின் (அப்பருவத்து), — ஏது செய்யாது — என்ன கேடுதான் சிசுப்பமாட்டாது, — மற்று அவருடைய விளையு ம் நண்பு இனி வேண்டாம் — அத்துரியோதனன் முதலானோருடன் விரும்புகின்ற கேண்மை பாராட்டிகல் இனி வேண்டாம், — வளையில் — போய் நண்பு கொண்டா டினால், — ஏதமே புரிந்து மேல் மலைத்திடும் — அந்நண்பு மேன்மேலும் தீங்கையே செய்து (அவ்வளவில்லாமையாது) பின்பு போரையு முண்டாக்கும், — வன் படை கொடு மோதிக் களையிலே — வலிய படைக்கலங்களாற் றுக்கிக் கொன்றாற்றான், — நமக்கு இருப்பு உளது என்றனன் காற்று அருள் கூற்று அன்னான் — எங்களுக்குக் குடியிருத்தல் கூடியதாயிருக்குமென்று வாயுபெற்ற ஞமன்போன்ற வீமன் கூறி னான். — எ-று.

தாமவருடனே நண்புற்றிருந்தவராதவி ன்நக்டைப விலக்கவேண்டுமென்று கூ றுமுறுதலையில் வந்தமையான் மற்றென்னு ரிடட்சொல் விளைமாற்றுப் பொருட்டு. ஆற்றினீர் விளையாடிய சிறப்பருவத்திலுங் கொலை சூழ்ந்த கொடிய வயல்புடையவ ன் நாவுகைச்சேனை மிடுக்குக் துணைவலியு முற்றாசனாயிருக்கையில் என்னகேடு தானினிச் செய்யானென்று துரியோதனனுடைய கொடுமையை விளக்கிய, மூளையிலே யுயிர்கொல்வதோர் கடுவிடமுற்றிலவன்காழேறிவிளையிலேதுசெய்யாது எ ன்றது ஒட்டலங்காரம். கருதியவாறே பின்னிடாது பொருது கொல்லுந்திறலு டையனென்பது தோன்றக்கூற்றன்னானென்று பண்புந் தொழிலும் பற்றிவந்தவு வமையணி.

(௭௧)

தேறலார்தமைத்தேறலுத்தேறினர்தேறலாமையுமென்று மாறலாருடன்மலைத்துமாறுடன்மருவிவாழ்தலுமுன்னே

யாறலாதனவரசருக்கென்றுகொண்டரசநீதியிற்சொன்னார்
கூறலாதன சொல்வதென்செல்வதென்கொடியவனருக்கென்றான்.

(இ-ள்.) தேறலார் தம்மைத் தேறலும் - ஆராயாது ஐயுறப்படுவாரைத் தெளிதலும்,—தேறினர்த் தேறலாமையும் - ஐயுறவில்லாது தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டவரைப் பின் ஐயுறுதலும்,—என்றும்மாறு அல்லாருடன் மலைதலும் - எந்நாளும் பகையின்றி யிணங்குமியல்புடையாரைப் பகைவரென்று கொண்டு அவரோடு பொருதலும்,—மாறுடன் மருவி வாழ்தலும் - பகைவருடனே கூடிவாழ்தலும்,—அரசருக்கு ஆறு அல்லாதன என்று கொண்டு முன்னே அரசு நீதியிற் சொன்னார் - வேந்தர்க்கு முறைமையல்லாதகாரியங்களை மென்றெடுத்து முன்னே இராசநீதிதாங்களிற் கூறிவைத்தார் 'ஆன்றோர்',—கூறலாதன சொல்வது என் - சொல்லத்தகாதனவற்றைச் சொல்லுவதென்,—கொடியவன் அருகு செல்வது என் என்றான் - அக்கொடியவனுடைய சார்பிற் போகவேண்டியதென்னென்றான் (அருச்சுனன்) ஏ-று.

அங்ஙனங் கூறிய அரசுநீதியை "தேரான்றெளிவுந் தெளிந்தான் கணையுறவுந், டிம்பைதரும்" எனவும், "நடப்புப் பிரித்தல் பகைநட்ட லொற்றிகழ்தல், பக்க யாரையு மையுறுதல்—தக்கார், நெடுமொழி கோறல் குணம் பிறிதாதல், கெடுகாட்டுவகுறி" எனவுந் திருவள்ளுவருங் குமரகுருசுவாமிகளும் கூறிய நீதிதாராலும் பிறர் கூறிய நீதிதாங்களானுமறிக. கூறலாதனவாவன: (வன்படைகொடுத்திக்களையிலேநமக்கிருப்பினது) என்று வீமன்கூறியதும், வரதனாற் பணிப்புறுதொழில் யாவர்நாமறுக்க என்று தருமன்கூறியதுமாம். (எஉ)

விசையனில்வகைமொழிந்ததுமுந்துறுவீமன்மாற்றமுங்கேட்டே
யிசைபெறும்பெயர்நகுலனுந்தம்பியுமேகுதறகாதென்றார்
வசையறும்புகழ்த்துணைவரின்றுரைத்ததேவார்த்தையாயினும்பெற்ற
வசைவிலன்புடைத்தந்தைசொன்மறுப்பதோவென்றனைஞ்செய்வான்.

(இ-ள்.) இவ்வகை விசையன் மொழிந்ததும் - இவ்வாறாக அருச்சுனன் கூறியதையும்,—முந்துறு வீமன் மாற்றமும் கேட்டே - முற்றேன்றிய வீமனுடைய வார்த்தையையுங்கேட்டு,—இசைபெறும் பெயர் நகுலனும் தம்பியும் - கீர்த்திபெற்றபெயரினனாகியநகுலனுமவன்றம்பியான சகாதேவனும்,—ஏகுதல் தகாது என்றார் - (அத்திருபுரிக்குப்) போவது தக்கத்தன்றென்றார்,—அறம் செய்வான் - (அவ்வார்த்தைகளைக்கேட்ட) தருமராசன்,—வசை அறம் புகழ்த்துணைவர் இன்று உரைத்ததே வார்த்தை ஆயினும் - வடுவற்ற கீர்த்தியினையுடைய தம்பியீர் நீவிர் இப்போது சொல்லியதே புத்தியானாலும்,—அசைவு இவ் அன்பு உடைப்பெற்ற தந்தை சொல்மறுப்பதோ என்றான் - மாறுதலில்லாத காதலுடைய பெற்ற பிதாவினது சொல்ல மறுக்கலாமா என்றுசொன்னான் ஏ-று.

முந்துறு வீமனென்பதற்கு பேசுதலிலே முந்திய வீமனென்றுரைப்பினுமாம், அண்மை விளியாதலின் துணைவர் என்றியல்பாய் நின்றது, அல்லதுஉம் முன்னிலைப்புறமொழியெனினுமாம், வார்த்தைகளாலடக்கிய புத்தியை வார்த்தையென்றதும், பெருத தந்தையைப் பெற்ற தந்தையென்றது முபசாரம். உம்மைகளில் முதனான்கும் என்; பின்னது சிறப்பு, ஏகாரம் முன்னது அசை;பின்னது தேற்றம். ஓகாரமென (எஉ) கிரம்மை.

ஆவியார்நிலைபெறுபவர்நீதிசூரியவான்புகழன்றிப்
பாவியாதைங்கணுகுறதொழியினும்பலித்திடுகின்றேனென்றி
மேவியாளுடையைவந்திருக்கவும்வேரிவண்டெழுமன்றம்
காவியார்தொடைக்காவலனெவனமுறுப்பதுகடனன்றே.

(இ-ள்.) நீதி கூர் அரிய வான் புகழ் அன்றி ஆவியார் நிலை பெறுபவர் - நீதி
மிக்கவரிதான பெருங் கீர்த்தியல்லது உயிரை நிலைக்கப்பெறுபவர்தான் (ஒருவரு
மில்),—பாவியானது - சம்பவிக்கற் பாலதென்று,—அங்கு அணுகுறது ஒழியினு
ம் நினைவு இன்றிப் பலித்திடும் - அங்கே போகாதிருந்து விட்டாலும் எண்ணப்பிரகா
ரம் சம்பவித்தேவிடும்,—ஆளுடை ஐயன் மேவிவந்திருக்கவும் - (எம்மை இயல்வர்
ம்) ஆளுதலுடைய பிதா இங்கே அணுகி வந்திருக்கவும்,—வேரி வண்டு எழும் மன்
றல் காவி ஆர் தொடைக் காவலன் ஏவல் - தேன்வண்டுகள் வீசுகின்ற நறுமணமு
டைய குவளை மலர்களி லார்ப்பரிக்கப்பெற்ற மாலையினை யணிந்த அரசருடைய கட்
ட்டையை,—நாம் மறுப்பது கடன் அன்று - நாங்கள் மறுத்திருப்பது முறைய
ன்று. எ-று.

வகாரமீற்றசை. எதிர்மறையை நோக்க உடன்பாடும் அவ்வெதிர்மறைக் கெதிர்
மறைக் கூற்றதலால், அணுகுறதொழியினும் என்பதிலும்மை அணுகுறினுமென்று
எதிர்மறைப்பொருட்டந்தது. மற்றது உயர்வுகிற்ப்பும்மை. தேனின்பொருட்டு வண்
டுகள் (பிறவிடத்தினின்றும்) எழுந்துவருதற்குக் காரணமான நறுமணமார்ந்த காவி
த்தொடையென்று அத்தொடர்க்குப் பொருள் கூறினுமாம். பெரியபிதாவுடையக
ட்டையிலுளும் போகவேண்டும், சிறியபிதாவுடைய வரவினாலும் போகவேண்டும்.
ஒவ்வொன்றுமே நாம் போதற்குக் காரணமாயிருப்ப இவ்விரண்டு மொருங்குநோப்
ட்டபோதும் போகாதிருத்தல் எவ்வளவு முனையினமாகும். அங்கேயணுகுதலாற்
கேசி வருமென்கின்றீர் ஊழ்வலியால் வரப்பாலதான கேசி நாமல்விடம் போகாதிருப்
பினும் வந்தேமுடியும். ஆதலாற் குவருடைய ஆணைக்கியைந்து ஒப்புரவொழுக்கலே
செயற்பாலதென்று தருமன் வகுத்துரைத்ததற்கு. அன்றியெனவும் இன்றியெனவு
முதலிரண்டடியிற்றினுமியைபுத்தொடை சிறந்துவந்ததுமரிசு. (எசு)

நாளையேகுதுமெந்தைவாழ்த்தினநகர்க்கெனத்தருமன்றன்
காளையேவலின்முரசறைந்தெங்கணுங்காவலர்குழுஉக்கொண்டார்
வேளையேறியவரும்படைத்தலைவருமேல்வரும்புனனு
வாளையேறுதண்பழனநாட்டெறிபடைமன்னரும்வந்துற்றார்.

(இ-ள்.) எந்தை வாழ் அத்தினு நகர்க்கு நாளே ஏகுதம் என்ன - எம்பிதாவாழ்
ந்திருக்கின்ற அத்தினுபுரிக்கு நாளேக்குப் போவோமென்ன,—தருமன் தன் காளே ஏ
வலின் முரசு அறைந்து - தருமபுத்திரராசனுடைய கட்டளையால் முரசப்பறை யடித்
து,—எங்கணும் காவலர் குழுஉக் கொண்டார் - எவ்விடத்துக்காவற்காரர் கூட்டமாயி
னார்,—வேளை ஏறிய அரும்படைத் தலைவரும் - நாட்டிட்ட அரியசேனாதிபதிகளும்,—
மேல்வரும் புனனுடு வர்ளை ஏறு தண்பழனநாட்டு - உயர்ந்துவருகின்ற நீரின்கண்
வாளையின்கண் எதிராகச் செல்லுகின்ற குளிர்ச்சியான வயல்வளையுடைய (மருதவள)
நாட்டின்கணுள்ள,—எறிபடை மன்னரும் - அத்திரங்களையுடைய அரசர்களும்,—வர்
துற்றார் - வந்துசேர்ந்தார். எ-று.

நன்கு காவலரென்றது ஊர்காவலராய்ப் பறையடித்துத் திரியுமேவலரை யென்
க. அது (குன்று போற் புயக்காவலர் கொடுத்தடி சுறங்க) என்று இந்நூலாசிரியரும்;
“காவலர் கடுகுதல்” என்று அகப்பொருளுநர் காரநஞ் சுறுமுடித்தானுமுணர்க. வேளை
ஏறிய வென்பதற்கு மாரனிலுமேற்பட்ட வழகுடைமவெனினுமாம். (எடு)

மாதூரங்கமமணிநெடுந்தேர்மதவாரணம்வயவீரா
சாதூரங்கமுந்தந்திரத்தலைவருந்தரணிமன்னருஞ்சூழ்
மீதுரங்கவின்செழுபெருஞ்சேனைசூழ்வேந்தன்மாநகருற்ற
போதுரங்கமுநெளிந்தன்பெம்பொருமையினிருநான்கும்.

(இ-ள்.) மா - குதிரைகளும், — தூரங்கமம் மணி நெடுந்தேர் - குதிரைகள்பூண்ட
மணிகளையுடைய உன்னதமான தேர்களும், — மதவாரணம் - மதயானைகளும், — வய
வீரர் - வெற்றியினையுடைய வீரர்களாமாகிய, — சாதூரங்கமும் - சதுரங்க சேனைகளும்,
— தந்திரத்தலைவரும் - சேனாதிபதிகளும், — தரணி மன்னரும் சூழ - பூவேந்தருஞ்
சூழ்ந்துவர, — உரம் கவின் செழும் - வலிமையுஞ் சிறப்புமமைந்த, — பெரும் சேனை
சூழ் வேந்தன் மாநகர் மீது உற்றபோது - மிகுசேனைகள் வளைந்த தருமபுத்திரரரசனு
டைய இற்திரப்பிரஸ்த நகரின்மீதடைந்தபோது, — பொருமையின் - அப்பாரஞ் சுமக்க
லாற்றாமையால், — இரு நான்கு உரங்கமும் - அட்டமநாகங்களும், — பல் தலையுந் நெ
ளிந்தன - பலதலைகளுந் நெளியப்பெற்றன. என்று.

மாவென்பதை விசேடணமாக்கி மாதூரங்கமம் எனினுமாம். உம்மை சொற்பிரித்து
க்கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. உரம்--சம் = மார்பினுந் செல்லுவது என்பது பொருள்.

ஐந்துபூதமேநிகரெனப்புலன்களோரைந்துமேயெதிரென்ன
வைந்துகாவுமேபொருவெனப்பணிமுடியைந்துமேநேரென்ன
வைந்துவாளியேயுறழ்வெனவேள்வியோரைந்துமேயொப்பென்ன
வைந்துவாசமேதரமெனவைவருமைந்துதேர்மேல்கொண்டார்.

(இ-ள்.) ஐந்து பூதமே நிகர் என்ன - (ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய) பஞ்ச
பூதங்களே யொப்பென்னவும், — புலன்கள் ஓர் ஐந்துமே எதிர் என்ன - பஞ்சப்புலன்க
ளே நிகரென்னவும், — ஐந்து காவுமே பொரு என்ன - பஞ்சதருக்களே சமமானென்ன
வும், — பணி முடி ஐந்துமே நிகர் என்ன - பாம்பினது ஐந்து தலைகளுமே யுலமைபென்
னவும், — ஐந்து வாளியே உறழ்வு என்ன - (மண்மதனது) பஞ்சபாணங்களே யொப்பெ
ன்னவும், — வேள்வி ஓர் ஐந்துமே ஒப்பு என்ன - பஞ்சமகாயாகங்களே நிகரென்னவு
ம், — ஐந்து வாசமே தரம் என்ன - பஞ்சவிசுரர்களே சமமென்னவும், — ஐவரும் ஐந்து
தேர் மேல் கொண்டார் - பஞ்சபாண்டவர்களும் ஐந்து தேர்களின் மீதேறினர். என்று

ஐந்தென்னு மெண்ணுவந்த ஏழுலமைகளுந் தொடர்புபற்றி ஐவரைச்சிறப்பித்து
நின்றன. ஐவரொடி ஐந்து தேரையுஞ் சிறப்பித்தன வெனினுமாம். ஐம்பூதங்களாவன:-
பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம். ஐம்புலன்களாவன:- சத்தம், பரிசம், ரூபம், இர
தம், கந்தம். பஞ்சதருக்களாவன:- சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசாதம், சுறப
கம். பஞ்சபாணங்களாவன:- அரவிந்தம், அசோகம், சூதம், வனமல்லிகை, நீலோற்பல
ம். பஞ்சயாகமாவன:- பிரமயஞ்ஞம், தேவயஞ்ஞம், பிதிரயஞ்ஞம், மானுடயஞ்ஞம்,
பூதயஞ்ஞம். பஞ்சவிசைகளாவன:- இலவங்கம், ஈலம், கருப்பூரம், சாதிகாய், தக்

கோலம், பலபடவருணித்தமையால் (பலபொருளுவமையை யுட்கொண்டுவந்த) உல்
லேகாலங்காரம். (என)

விழியினெஞ்சின்வா நெருப்பினீடுததியின் விதிபடைப்பினிற்றேன்றிப்
பொழியும்வெண்கதிரைவகைமதியும்பொழுதுதித்தனவென்ன
மொழியுமைந்துபொற்றனக்குடைநிழற்றினமுழுமதிவடிவின்
ணிழியும்வெண்கடர்க்கற்றையிற்சாமரமிரட்டினவிருபாலும்.

(இ-ள்.) விழியின் - அத்திரிமுனிவருடைய சண்ணினும், - நெஞ்சின் - விட்டுணு
வினுடைய இருதயத்தினும், - வால் நெருப்பின் - பரிசுத்தமுடைய அக்கினிதேவனது
முகத்தினும், - நீடு உத்தியின் - நெடியபாற்கடலினும், - விதிபடைப்பினின் தோன்றி -
பிரம்சிருட்டியினும் உற்பத்தியாகி, - பொழியும் வெண் கதிர் ஐவகைமதியும் - வீசுகின்ற
வெண்கிரணத்தை யுடைய ஐந்துவகையான சந்திரர்களுமும், - அப்பொழுது உதித்தன
என்ன - அப்போது உதயமாயின் வென்று சொல்லுமாறு - மொழியும் பொன் தனி ஐந்
து குடை நிழற்றின - வியந்து சொல்லப்படும் பொன்மயமான ஒப்பற்ற ஐந்து குடைச
ள் கிழலைச் செய்தன, - முழு மதி வடிவின்சண் இதழும் வெண்கடர்க் கற்றையின் - பூர
ணசந்திர விம்பத்தினின்றும் நீடு தோன்றிய வெள்ளிய நிலாத் தொகுதிபோல, - இரு
பாலும் சாமரம் இரட்டின - இருபக்கத்தஞ் சாமரங்கள் வீசின. எ-று.

‘அத்திரிப்பெயர்த்தணைம்பகந்தலினுஞ், சித்திரக்கனன் முகத்தினும் பிறந்தொளி
சிறந்தோன்’ என்றும், ‘எங்ஙனமாதவனிதயமாமலர்வருமுதயத்திங்கள்’ என்றும் இ
வ்வாசிரியர் முன்வருத்து விளங்கக் கூறினமையா விவ்விடத்து விழியினெஞ்சின் என்
து தொகுத்துக் கூறினாரென்றறிசு. வால் நெருப்பு என்பதற்கு வெண்ணிறமான நெருப்
பென்றுரைப்பினுமாம். நெருப்பு வெண்ணிற முடையதென்பதை ‘அபாஸ்வரம் சுக்லம்ச
லே, பாஸ்வரம் சுக்லம் தேசஸி’ இதன்பொருள் நீரில் விளக்கமில்லாத வெண்மையும்,
நெருப்பில் விளங்கும் வெண்மையும் உண்டு என்பது அன்னப்பட்டரியற்றிய தருக்க சங்
கிரக சூத்திரத்தானும் “உருப்பயிரிசுவன்றழல்செவப்புற்றுலகோர்காணவொளிதாவு, நெ
ருப்பு வெண்மை பென்பது நன்னியாய நின்னைக்குறித்தன்றே” என்று சிவப்பிரகாசன
வாமிகள் கூறுதலானுர்தொளிசு. ஐந்து வெண்குடைகளையும் ஐவகைமதிகளாகவும், அரு
கிலிரட்டும் வெண்கவரினை அம்மதிகளிலிருந்திருந்த வெண்கிரணக்கற்றைகளாகவுமுங்
மித்தந்தண் உவமைக்குற்பத்தி கூறுதன்முதலாகப் புதூற்றுவரைத்தமையாலிது புதமுவ
மையணி.

(சுஅ)

மைத்திறத்தினின்றகிர்வன முகிர்வனவரைத்திறத்தினுமோங்கு
மெய்த்திறத்தனவெழுதிருத்தினுமிகவிடுவனமததாரை
யெத்திறத்தினும்பொருதொழில்புரிவனவேழுறுப்புறத்தாழ்ந்த
முத்திறத்தனவெண்ணலப்பிறப்பினமூரிவெங்களியானே.

(இ-ள்.) மைத்திறத்தின் நின்று அதிர்வன - மேகவருக்கங்களைப்போல் நின்று
முழங்குகின்றனவும், - முகிர்வன வரைத் திறத்தினும் ஒங்கும் மெய்த்திறத்தன - முகிர்
ந்தவனத்திலுள்ள கிரிவர்க்கங்களினு முயர்ந்த வருவெபேரமுடையனவும், - எழு திறத்
தினும் மததாரை மிக விடுவன - எழுவகை யறுப்பாலும் மதசல தாரையை மிகவூற்றுவ
னவும், - எத்திறத்தினும் பொரு தொழில் புரிவன - எல்லாவிதத்தாலும் போர்வினை செ
ய்வனவும், - ஏழ் உறுப்பு உறத் தாழ்ந்த - ஏழுவயவர்கள் மிகப்பதிவுடையனவும், - மு

த்திறத்தன எண் டலப்பிறப்பின - மூவகையான மதிப்புற்ற ஈல்லை தோற்றமுடையனவு
மாமிரரின்னதன, — மூரி வெம் களியானை - வலியவேகமான சளிப்புடைய யானை
கள். எ-று.

மததாரை விடுமேமுறுப்பாவன: — கபோலமிரண்டும், கண்ணிரண்டும், சைத்து
வரமிரண்டும், கோசமொன்றுமாம். இதனை “கரத்தடாப்பாயம் மேட்ராஞ்ச நேத்ராப்பா
ஞ்ச மதச்சுருதி” என்று வடமொழி வகுத்துரைத்தது எண்ணெங்க. தாழ்ந்தவுறுப்பேழா
வன: — சரல் நான்கும், வரலொன்றும், கையொன்றும், கோசமொன்றுமாம். முத்திற
ப்பிறப்பாவன: — நதிச்சார்பிற் பிறத்தல், மலையிற் பிறத்தல், வனத்திற் பிறத்தல் என்பன
வாம். இவற்றிற் பிறந்தயானைகளை முறையே: — நதிசரம், கிரிசரம், வனசரமென்று வ
ழங்குவர். எத்திறத்தினும் பொருதலாவது கோட்டாற் குத்ததனும் இருப்புலக்கை பற்
திக்கையினுள் மோதுதலுங் காலான் மிதித்தலும் வாலாலடித்தலுமாம். (எக)

வன்றபோதனரினுமிகு பொறையனவலனுயர்வனவென்கோ
வென்றபோதகத்தானையின் பெருமையையெங்ஙனம்புகல்கிற்பா
றின்றபோதுடன் முகிலிடை மறைந்தது நிரை நிரை நெறிப்பட்டுச்
சென்றபோது வெம்படைக்கடற் செய்ததோர் சேது பந்தனம்போலும்.

(இ-ள்.) வன் தபோதனரினும் மிகு பொறையன - முதிர்வான தவச்செல்வத்தை
யுடைய முனிவரினு மிகுந்த பொறுமையுடையனவும், — வலன் உயர்வன - வீரத்தான்
மேம்பட்டனவுமாகி, — எண் டோ என்ற போதகத் தானையின் பெருமையை - மதிக்கப்ப
டும் மலைகள் என்னத்தரும் யானை டளுடைய பெருமையைக்குறித்து, — எங்ஙனம் புகல்கி
ற்பாம் - (சரம்) எவ்வாறு வியந்து சொல்ல முடியும், — நின்றபோது உடல் முகிலிடை ம
றைந்தது - நின்றபொழுது சரீரம் முகித்படலத்தில் மறைவுற்றது, — நிரை நிரை நெறிப்
பட்டுச் சென்றபோது - வரிசைவரிசையாக வழிம்கொண்டு போனபோது, — (அத்தோ
ற்றம்) வெம் படைக்கடற் செய்தது ஓர் சேது பந்தனம் போலும் - வெய்ய சேனைகளுக்
கு (போகும் வழியாகக்) கடலிலே செய்யப்பட்ட அணைக்கட்டினை யொக்கும். எ-று.

வெம்படைக்கடற் செய்தது ஓர் சேது பந்தன மென்பதற்கு (இராமருடைய) வானர
சேனைகள் கடலிற் செய்ததொரு சேது பந்தனத்தை யென்று கூறுதலுமாம். சேது என்
பது அணை. பந்தனமாவது கட்டு. கரியபெரிய மலைகளை யிட்டுக் கடலிலே கட்டிய சே
து பந்தனத்தைப் போலச் சேனைக்கடலினிடையே அணியணியாகத் தொடர்ந்து சென்ற
யானைப்படைகள் காணப்பட்டன வென்றது பண்புபற்றிய விரியுமாலங்காரம். (அடி)

சுற்றுநீளமுமுயரமுநிகர்ப்பன சுழியின் மிக்கன தீமை
யற்றுமேதகுநிறத்தனகவினுடையவாயவத்தனவாடி
யெற்றுமாமணிமுரசுமுஞ்சங்கமுமெனுங்குரன்மிகுத்திப்பார்
முற்றுமாதிரத்தளவுமைந்ததயினுள் முடிப்பனவிமைப்போதில்.

(இ-ள்.) சுற்றும் நீளமும் உயரமும் நிகர்ப்பன - சுற்றளவும் நீள அளவும் உன்
னதளவளவும் ஒன்றுக்கொன்று சமத்துவமுடையனவும், — சுழியின் மிக்கன - சுழியான்
மேம்பட்டனவும், — தீமை அற்று மேதகு நிறத்தன - தீய நிறங்களின்றி மேலான நிற
முடையனவும், — கவின் உடை அவயவத்தன ஆகி - சிறப்பமைந்த அங்கங்களை யுடைய
னவுமாம், — ஏற்று மாமணி முரசமும் சங்கமும் என்னும் குரல் மிகுத்து - அடிக்கப்படு

கின்ற மிகவுமகு வாய்ந்த முரசுவாத்தியத்தி னெல்டோலவும் சங்கிஞ்சைடோலவுங் குற்றொனி மிகப்பெற்று, —இப்பார் முத்தம் —இந்தப்பூமியின் சுற்றுப்பக்கமும், —மாநி ரத்து அளவும் - அப்பூமிக்கப்பாலுள்ள அட்டித்தினைளவும், —இமையப்போதில் ஐங் சதி யிஞ்சு முடிப்பன - ஒருமாத்நிறைப் பொழுதில் ஐவகைக்கதிகளுடன் குந்தி முடிச் சுவல்லனவுமாம். எ-று.

உம்மைகள் எண்ணப்பொருளான, சுண்டும் சுற்றென்றது குதிரையின் வயிற்றுச் சு ற்றென்றதிக, மாமணி யென்பதற்குப் பெரிய கண்டாமணியினெல்போலவு மென்று ரைப்பினுமாம். ஐங்கதிகளாவன:— மல்லகதி, மயூரசதி, வானரசதி, லியாக்கிரகதி, இ டபகதி, பின்னிரண்டையு நீக்கிச் சசகதி சரசதி யென்றிரண்டு கூட்டி ஐங்கதி கொள் றுதலும், பிறவாறு கொள்ளுதலுமுண்டு.

(அக)

ஆளினெஞ்சமும்வார்த்தையுஞ்செங்கையுமா சனத்தொழிதாளுங் கோளிலின் புறக்குறிப்பனவெவற்றினுங்குறைகளற்றனவாநி யாளிகுஞ்சரம்வானர முதலியனியக்கினுள்விசம்பெங்குத் தூளிகொண்டிடமிடைந்துவந்தனநெய்ந்துரகதம்பலகோடி,

(இ-ள்.) ஆளின் நெஞ்சமும் வார்த்தையும் - (மேலேறி நடத்துகின்ற) வாதவர் சளுடைய மனமும் சொல்லும், —செங்கையும் ஆசனத்தொடு தாளும் - சுவந்தகையும் இருப்பும் காலும், —கோளில் இன்புறக் குறிப்பன எவற்றினும் - கொள்ளுமையில் வி ருப்பமாபக் குறிப்பிடுவன வெவையோ அக்குறிப்பின்வழி செல்லும் தன்மையிலெல்லா ம், —குறைகள் அற்றன ஆகி - குறைபாடில்லாதனவுமாய், —யாளி குஞ்சரம் வானரம் முதலிய இயக்கினால் - டாளிக்கதியும் யானைக்கதியும் குரர்க்குக்கதியு முதலான சதிலா ல், —விசம்பு எங்கும் தூளி கொண்டிட - வானமுமுதாம் புதுனி யெழுந்து பரந்து மறைக்க, —நெய் துரகதம் பலகோடி - நெடிய குதிரைகளேககோடி, —மிடைந் து வந்தன - நெருங்கிப்போயின, எ-று.

வாதவர் மனத்தாற் குறிப்பிடுவதை யறிந்துஞ் சொல்லாற் குறிப்பிடுவதை யறிந் துக்கையாற் குறிப்பிடுவதை யறிந்தும் ஆசனத்தாற் குறிப்பிடுவதை யறிந்துத் தாளா ற்குறிப்பிடுவதை யறிந்து மக்குறிப்பின்படியே பிறழாது நடக்கும் குதிரைகளென்று அவற்றின் விவேசத்தையும் பழக்கத்தையும் புனைந்து கூறியதாம்.

(அஉ)

வடிவுடைச்சிலகுரகதமுரகதவண்ணமிக்கனவாகிப் படியினிற்சிறிதமைவறமிதித்திலபவனவெங்குதிபேரல முடிவிலிப்படியிசைவரக்கருதயேமுனிவரனுயிர்க்கெல்லா மடிபடைத்ததுபடைத்ததிருகிவற்றினுச்சவயவங்குறையாமல்,

(இ-ள்.) மரசுத வண்ணம் மிக்கனவாகி வடிவு உடைச்சிலகுரகதம் - மரசுதம் ணிபோற் பச்சைநிற மிருத்தனவாய்ச் சிறப்புவாய்ந்த சிலகுதிரைகள், —பவன வெம் கதிபோல - வாயுவினது வேகமான செல்லுகைபோல (ச்சென்றடைவன்றி), —படியினி ல் சிறிது அமைவு உற மிதித்தில - பூமியிற்சிறிதும் அழுந்த மிதித்துச் சென்றனவல் ல, —முனிவரன் - பிரமதேவர், —உயிர்க்கு எல்லாம் அடிபடைத்தது - (மற்ற) மிருக ங்களுக்கெல்லாங் கால்னைச்சிருட்டித்தது, —முடிவு இல் இப்படி மிசை வரக்கருதி யே - முடிவற்றவிப்பூமியின்கண் (அவைகள்) சஞ்சாரஞ் செய்யக்கருதியேயாம், —இ

ங்கு இவற்றினுக்கு (படைத்தது) அவ்வாயும் சூதையாமல் - இவற்றினுக்கிரைகளுக்குப் படைத்தது அங்கினையின்றி யழகாயிருத்தற்பொருட்டேயாம். -எ-று.

சிறிது மென்னுமுந்மை சொக்கது. சந்தருவபுரவிபேரலக்கால்கள் நிலத்திலே யழுந்தமிதிக்காமல் அந்தர சதியாய்ப் போகவல்ல வுபாந்ததாதிக்குகிரைகளைன்பார் பவனவெங்கதிபொல வென்றும், பழமினித்கிறிதலமவுற மிதித்தல்லென்றும், இவற்றினுக்கடி படைத்தது அவையவக்குறைபாய் மென்னுங்குறினார். ஏனையபிரான்களுக்குக் காப்படைத்தது பூமிபிடைத்தற்காகவே தருமனுடையகுத்திரைகள் சிலவற்றிற்குக் காப்படைத்தது அவையவக்குறைவில்லாத வாய்ந்து சிறப்புமதற் பொருட்டேயன்றி அவ்வடிதளால் நடத்தற்கன்றாமென் வுண்மையையமுத்துப் பிறிதுவகுத்தலால் இது அபதுதியலங்காரம். சங்காரகாலத்தொறு மொடுங்கி யொடுங்கிச் சிருட்டிகரலந்தொறுத் தோன்றுதலுடைமையின் முடிவிலிப்படியென்றார். செடுக்காலமழியாதிருத்தலால் உபசாரம்பற்றி யவ்வாறு கூறிப்பதெனினுமாம். (அக)

நீடுமால்வரையடங்குநிலைபெறகிற்குமால்வரைமண்மே
லோடுமால்வரைபுவையெனத்தனித்தனியூர்ந்ததேர்பலகோடி
நாடுமால்வரைகடல்வனமெனுநிலைனுமெயொன்றாகக்
கூடுமால்வரையிலெனப்பரந்தனர்கொடியவெம்படைளிரர்.

(இ-ள்.) நீடுமால்வரை கடங்குலும் நிலைபெறகிற்கும் மால்வரை - செடிய பெரிய மலைகளென்பன வெல்லாம் நிலையாக நிதினின்ற மால்வரைகளாம், - இவை மண்மேல் ஓடும் மால்வரை என்ன - இவைகளோ பூமியின்சன் ஓடிச்சந்துளிக்கின்ற பெரியமலைகளாமென்னும்படி, - தனித்தனி ஊர்ந்த தேர் பல கோடி - ஒவ்வொன்றாக ஓடிதலுற்ற தேர்சர்பலகோடிகளாம், - நாடு மால்வரை கடல் வனம் என்னும் நிலைநாலாமே ஒன்றாகக்கூடும் ஆல் - நாடாகியமருகமும் பெரிய மலையாகிய குறிஞ்சியும் கடலாகிய பெய்தலும் நாடாகிய முல்லையும் என்றசொல்லப்படுகின்ற நிலங்களுன்குமொன்றாயிருக்கக்கூடும், - வரை இல்லென - அந்நான்கென்னும் பேதவரையறையிலே யென்னும்படி, - கொடிய வெம்படைகளிரர் பரந்தனர் - கொடிய வெய்யபடைச்சுவங்கலையுடைய வீரர்ள்பரந்தனர். -எ-று.

ஆல் அரை, இவையென்றசாட்டு தேர்சனையுணர்த்திற்று. உலகினராலே மலையென்று சொல்லப்படுவனவனைத்து மியங்காது நிலையாயிருப்பன. இம்மலைகள் நிலையாய் திற்பலினிச் சந்துளித்துக்கொண்டிருப்பனவென்று தேர்களிலே மலைகளின்றன்மையை ஒப்பித்தற்கண் ஒடுதலின்மையை மலைக்கும், ஒடுதலைத் தேர்க்குக்கூறி வேற்றுமைசெய்தலா விதுவேற்றுமையணி. மருதமுகம் குறிஞ்சியு் ரெப்தலு முல்லையு மென்று நால்வகையரசு பசுப்பிலிலே நில மொன்றுதான் என்னும்படி நாடு, மலை, கடல், காடு என்னுஞ் சார்புகளெல்லாம் ஏகமாய்க்கிலந்து வீர்பரந்து போயினர் என்றதில் உண்மையான நிலப்பகுப்பை பொழித்து ஒன்றென்று பிறிதுபடக்கூறிய அபதுதியலங்காரமும், தருமனுடைய சேனைப்பெருக்குக்கூறிய உதாத்தாலங்காரமும் வந்தன. இக்கவியிலலங்காரங்கள் பலதழுவவுரைக்கப்பட்டிருத்தலாற் சங்கீர்ணலங்கார நயமுமறிக. நிலம் நான்கென்பது தொல்காப்பியர் மதுமாதலின் நாலுமென்பதிலும்மைமுற்று. நிலம் என்னுமிடத்தினைப்பெயர்ந்துவந்த மகரத்திற்கு வகரம் போலியாய் நினைனெ நின்றது. ()

அதிர்முழக்கினகருமுசிலேமுடையண்டர்கோனகல்வாணுக்
கெதிர்முழக்கெனமுழங்கினதனித்தனியின்வியபிடங்கோலு
முதிர்முழக்கிபமவற்றினுமும்மடிமுழக்கினவவைவாரமும்
பிதிர்முழக்கெனமுழங்கினவலம்புரிபுரகரிப்பிழைத்தோர்யார்.

(இள்.) அதிர்முழக்கின கருமுகில் ஏழ் உடை - குமுறுகின்ற தொகையையு
டையனவாகிய கரிய வேற முகில்சகை வாசனமாகவுடைய, —அண்டர் கோன் அகல்
வானுக்கு - தேவேந்திரனது அகன்ற வானுக்கு, —எதிர் முழக்கு என்ன - எதிரொலி
யென்னும்படி, —இன் இயம் இடம் தோதும் தனித்தனி முழக்கின - இனியவாத்திய
ங்கள் இடங்கடோதும் தனித்தனியாரொளித்தன, —அவற்றினும் மும்மடி - (அம்முகின்
முழக்கமும் வாத்தியமுழக்கமுமான) அவற்றின்மும்மடங்காக, —முதிர் முழக்கு இவர்
முழக்கின - முதிர்ச்சியான முழக்கத்தையுடைய யானைகள்பிளியின, —அவை தாமும்
பிதிர் முழக்கு என்ன - அம்மூவகை யொலிகளும் பிதிர்வுடைய பின்னொலி வென்
னும்படி, —வலம்புரி முழக்கின - வலம்புரிச்சங்குவுண் முழக்கின, —உரையில் பிழைத்
தோர் யார் - சர்ப்பார்களிலே (அம்முழக்கக்கேட்டிதவாமல்) உயர்ந்திருந்தவராவர் (ஒ
ருவருமில்.) எ-று.

சுருமுகிலென்பதற்குச் சூர்சொண்டமேமென்னலுமாம். முகின்முழக்கத்தினும
திசமாக வாத்தியகோவுமும், அவற்றினுமதிசமாக யானைகளின் முழக்கமு மகவெல்
லாவற்றினு மதிசமாய் வலம்புரிச்சங்குமு முழக்கினவென்று ஒன்றையொன்று தோ
டுத்து வந்தனமயால் இதுமாலையணி. தொறுமென்னு மிடைச்சொல்லின்னடிடப்பன்மை
யில்வந்தது. இது காஸ்பன்மைமீதுத் தொழிப்பன்மைமீதும் வருவதுண்டு. (அதி)

எடுத்தநீள்கொடியாடைவானகல்வெளியெங்கணுநெருங்கிக்கிழிப்
படுத்தவானமேவானமாய்மறைந்ததுநதுறப்பகிரண்ட
மடுத்தபூநதிவானதிக்கிலதெனவன்புடனுபகாரம்
கொடுத்தமீனெனக்கால்பொரப்பரந்துபோய்க்குளித்தனகுளிர்தோயம்.

(இள்.) எடுத்த நீள் கொடி ஆடை - ஏவலர்கைப்பற்றிய நெடியகொடித்துக்கில்
கள், —வான் அகல் வெளி எங்கணும் கொருங்கி - ஆகாயத்தகன்ற வெளிமுழுவதஞ்செ
றிந்து, —கீழ்ப்படுத்த வானமே வானமாய் - கீழேயாக்கிய (சொடிச்செறிவாகிய) வானமே
வானமாய்த்தோன்ற, —மீதுறப்பகிர் அண்டம் மறைந்தது - மேற்படப்படுத்தர்
காயமறைவுற்றது, —பூ அடுத்த நதி - பூமியிலிருக்கின்றநதியானது, —வான் அதிர்கு
இலது என்ன - ஆகாயநதிக்கில்லையென்று, —அன்பு உடன் உபகாரம் கொடுத்த மீ
ன் என்ன - பிரதியோடு உபகாரமாகக்கொடுக்கப்பட்ட பந்தங்கென்னும்படி, —கால்
பொரப்பரந்து போய் - காற்றுமோதுதலால் (அச்சொடிசன்) மேலேயாம்பிப்போய், —
குளிர் தோயம் குளித்தன - (அவ்வாகாயநதியினது) குளிர்ச்சியான தீர்த்தத்திலமிழ்
ந்தன. எ-று.

கொடியாடைகள் ஆகாபத்திற் காற்றினுற் பரந்து செறிந்து பந்தரிட்டாற்போலாகி
அதன்மேலுளநான் வானத்தை மறைக்க, அந்தொடிச்செறிவே வானமாய்க்காணப்பட்
டது எனவும், கொடித்துக்கில்லன் காற்று வீசுதலினுன மேலேக்கிப் போய் வானநதி
யிற் றோய்ந்து படித்த தன்மை வானத்து நதிக்கில்லையென்று இல்லாத அரும்பன்மையாக

கீய மீன்னைப் பூமியிலிருத்தின்ற நீதியானது உபகாரங்கொடுக்க ஆம்மீன்னை வானாதி
தன்னிடத்தேற்றதெனவுங் கருதும்படி அப்பாவனையைக் கண்டு நிகைக்கும்படி கூறிய
ருத்தல்லால் இது மயக்கவணியையுந் தற்குறிப்பேற்ற வணியையு மங்கமாகக்கொண்டு
வந்த கிச்சுலுங்காரம். பதி: எனனும்வடமொழியீற்று விசர்க்கம் ரகரமாய்த்திரிந்து
புகர் என்றுவிற்து. (அள்)

அமுந்தமேலிடுசேனைபான் னிரிகவுநொந்தமரருக்குரை செய்யச்
செழுந்தராதலமடந்தைபொன்னுலகிடைசெல்லுகின்றதுபோன்மே
லெழுந்ததுவிசரிடைவிடாதெங்கணுமெழுந்தெழுந்தெதிரோடி.
விழுந்ததுவிசுந்தமுத்தனகிலனுறவிசும்புதும்படிநின்றே.

(இள்.) செழும் தராதல மடந்தை - செழுமையுடைய பூமிதேவியானவள், — அ
முந்தமேலிடுசேனையான் மிகவும் நொந்து - (தனக்குப்) பாரம் பொறுக்கும்படி மேற்
பட்ட சேனைகளான் மிகவும் வருந்தி, — அமரருக்கு உரை செய்ய - தேவர்களுக்கு முறை
யிடுகியித்தம், — பொன் உலகிடை செல்லுகின்றது போல் - சுவர்க்கலோகத்துக்குப்
போதல்போல, — மேல் எழுந்த தூளிகள் இடைவிடாது - (சேனைகள் போதலால்) மே
லாக எழுந்த பூதளிகள் இடைவிடாமல், — எங்கணும் எழுந்து எழுந்து எதிர் ஓடி - எவ்
விடத்தும் எழுந்தெழுந்தெதிராக விரைந்து போய், — நிலன் உற விழுந்த தூளியும் -
(முன்னெழுந்தவைகளிற் பூமியையோக்கி) விழுந்து வருகின்ற துகள்களையும், — விசும்பு
உறும்படி நின்னு தடுத்தன - வானுலகத்திற்குப் போகும்படி நின்னு தடைசெய்த
ன. எ-று.

சீகாரமிறகை: கிலன் மகரப்போலி: சேனைகளின் செல்லுகையாற் பூதளிகளி
டைவிடா எழுந்தெழுந்து போக முத்திப்போன தூளிகள் விழுந்துவிடமுடியாத நெ
ருச்சமாய்ப் பித்திப்போருந் தூளிகள் தடையாயிருத்தல் எதுபோலு மென்னில் மிருந்த
சேனைகளாற் பெரும் பாரமுற்று வருந்திய பூமிதேவியானவள் தன்னுடைய துன்பத்
தை முறையிடுற்கு விண்ணுலகஞ் செல்லுதலைப்போலவும், அங்ஙனம் போனதூளி மு
றையிடுமுன்னமே இடையின் மீளுதலைக்கண்டு மீளுகின்ற அத்தூளிகளை மீட்டிமனுப்பு
தற்குத் தடைசெய்து பின்போகின்ற தூளிகள் தாங்குகிறதல் போலவுங் கவிருறித்தலா
னும், பூமிமேலெழுந்த தென்னும்படி மிக்கதூளிகளை வெழுவித்த சேனைப்பெருக்கங்
குறித்தலானும் உதாத்தாலங்காரத்தை யுட்கொண்டு வந்த தற்குறிப்பேற்றவணி. (அள்)

முன்னர்மருதமதலையுஞ்சேனையுமுடுகிவன்பொடுபோதப்
பின்னர்வரசவன்மதலையுந்கானையும்பெருந்தகவுடன்போத
வந்நராதிபரிருவருமிருபுதத்தரும்படையுடன்செல்ல
மன்னர்திபன்னுரகாகணத்திடைமதியெனப்புறப்பட்டான்.

(இள்.) மருத மதலையும் சேனையும் - வாயு குமாரனுன்மீமனுஞ் சேனைகளும், —
முடுகி வன்பொடுமுன்னர் போத - நெருங்கி வீரத்தொழி முன்னுதப்போகவும், — வா
சவன் மதலையும் தானையும் - இத்திரகுமாரனு அருச்சுனனுஞ் சேனைகளும், — பெரும்
தகவுடன் பின்னர் போத - பெருந்தகைமையுடன் பின்னாகச் செல்லவும், — அந் நராதி
பர் இருவரும் - அந்த நகுலசகாதேவ ராசர்களிருவரும், — அரும்படையுடன் இரு புற
த்துச்செல்ல - அரியசேனைகளோ டிருமருங்கும் போகவும், — மன்னர் ஆதிபன் - இரா
காதிராசனுடைய தருமன், — தாரகா கணத்திடை மதி என்னப் புறப்பட்டான் - நகைத்தி
ரக்கூட்டங்களுக்கு நடுவில் விளங்குஞ் சந்திரனைப்போல வெளிப்பட்டான். எ-று.

வீமன்முதலான நால்வரையுஞ் சேனைகளையும் பெரியசிறியதாரைகளாகவும், தருமராசனை அத்தாரைகளுக்கு நடுவிறுலங்குஞ் சந்திரனாகவு மொப்பிட்டிவமை கூறுதலாலிது மறுமொருஞ்ஞவமையணி. முன்னர், பின்னரென்னுமிடைச்சொற்கள் ஈண்டிடப் பொருள் குறித்து நின்றன. இவைகாலப்பொருளிலும்வரும். நர - அதிபன்—நராதிபனென்று வடமொழித்திர்க்க சந்திவிதியால் வந்தது. அவ்விதி முன் வகுத்துக்கூறியது கண்டறிந்.

(அஅ)

அங்கண்மாமிலத்தரசுரத்தம்மகளிர் பேரரும்பிடி மிசைபோதச் செங்கண்மாமயில்யாகபத்தினியும்வண்சினைகையின்பிசைபோத வெங்கண்மாமணிமுரசுயர்த்தருளியமெய்தவாமொழிவேந்தன் றங்கண்மாமகர்கடந்துவண்சாயையுந்தபன்னுமெனச்சென்றான்.

(இ-ள்.) அங்கண் மாகிலத்து அரசுரத்தம் மகளிர் - இடமகன்ற பெரிய பூசலத்தரசருடையபெண்கள்,—பேர் அரும் பிடி மிசை போத - பெரியஅரியபிடியா னைகளின்மேற் போகவும்,—செம் கண் மாமயில் யாகபத்தினியும் - சிவந்தகண்களை யுடைய மாமயில்போலுஞ்சாயலமைந்த யாகபத்தினியாகிப் திரௌபதியும்,—வண்சி விகையின் மிசை போத-சிறந்த சிவிகையின்போகவும்,—மெய் கண் மாமணிமுரசு உ யர்த்தருளிய - மெய்ய கண்ணையுடைய பெரிய முரசுக்கொடியையுயர்த்தருளிய,— மெய்தவா மொழிவேந்தன் - சத்தியந்தவருந் வாக்கையுடைய தருமராசன்,—தங்க ள் மாகர்க் கடந்து- தங்களுடைய மாநகரத்தைத்தாண்டி,—வண்சாயையும் தபன்னும் என்னச் சென்றான் - அழகியசாயாதேவியுஞ் சூரியனுமென்று சொல்லும்படி செல் லுவானாயினான். எ-று.

தம் - பன்மைச்சாரியை. தவாதவென்பதிரு கெட்டுத்தவாவென நின்றது. உய ர்த்தருளிய வென்பதில் அருளென்பது துணைவினையாயுயர்வு குறித்து நின்றது. தங் கள் என்றது வீமன்முதலானோரையுஞ் சுட்டியபன்மை. தொடைநயம்பற்றி யொரு மைப் பன்மையாய் நின்றதெனினுமாம். சாயை—சூரியனதுமனைவி. சாயைபேரல த்திரௌபதியுஞ் சூரியன்போலத் தருமனுமென்று நிரலேகொள்ளப்படுதலாலிது நி ரணிநறையணியெனப்பெய் யதாசங்கியாலங்காரம்.

(அக)

வேறு

ஏ வினபல்லியுமிடத்திலேவரத்
தரவினகுக்கிலுந்தருமன்றன்னெதிர்
வாவினநெடுங்கலைவரத நூல்வலோ
ரோவினருரைக்கவுமுணர்சலாமையால்.

(இ-ள்.) பல்லியும் வின - (தருமராசன் புறப்பெம்போது) கெவுளிகளும் (இ னியில்கு வராமற்போய்விடென்னுங்) குறிப்பால் ஏவும் துன்னியித்தம் சொல்லி ன,—குக்கிலும் இடத்திலே வரத்தாவின - செம்போத்தம் (வலப் புறத்திலிருந்து) இடப்புறத்துப்போகத்தாவின,—தருமன் தன் எதிர் நெடுங் கலை வாவின்-தருமராச னுக்குமுன்பாக நெடியமான்கள்தாவினெதிரிட்டன,—வரதநூல்வல்லோர் உரைக்கவு ம் உணர்சலாமையால் - (இவற்றையெல்லாம் தூர்ச்சகுனங்களென்றறிந்திவற்றின் அபலங்களை) மேலான சகுனதூலகற்றுவல்லுநர் (அரசனுக்குத்) தெளிவித்தனராக

கஅ

வும் அவ்வரசனவற்றைப் பொருட்படுத்தாமையால்,—ஒவினர் - பின்னும் பின்னுமு
ணர்த்துலை யொழிந்தார். எ-று.

தன் ஒருமைச்சாரியை, இவையவசகுனங்களைன்றியுமுணர்வு தருமனுக்
கோவுள்ளது: அதன்மேலு நிமித்திகரிகூறினர். இவற்றையெல்லாம்பொருட்படுத்தா
மைக்குக்காரணம் பெரியபிதாவுடைய அழைப்பை மறுத்திருப்பதாதென்னு மொ
ப்புரவுமிகுதியாம். (௧௦)

மடந்தையரளகமுமாந்தர்மலையு
முடைந்துகடகரிமதமுமுன்னியே
தடந்தொறுமுரலளிதமரினண்புதத்
தொடர்ந்துடன்வரவரச்சோலையெய்தினர்.

(இ-ள்.) மடைந்தையர் அனசமும் - மாதருடைய கூந்தலையும்,—மாந்தர் மரலே
யும்—ஆடவர்களுடையபூமலைகளையும்,—கடம் உடைந்து உருகரிமதமும் உன்னியே—
கபோலங்களிலிருந்து தடையற்றுச் சொரிகின்ற யானைகளின் மதசலத்தையுநோ
க்கி,—தடம் தொறும் முரல் அளி - (வழியிலுள்ள) தடாசங்கடோறு மலர்களிலிரு
ந்தொலிக்கின்ற வண்டுகளானவை,—தமரின் நண்புறத் தொடர்ந்து உடன்வரவர—சு
ற்றத்தவரைப்போல் நண்புமிக்கும்படி எதிர்கொண்டு தொடர்ந்து கூடிவரவர,—சோ
லை எய்தினார் - (அம்மாதருமாந்தருங்கரிக்கும்) சோலையையடைந்தார். எ - று.

ஏகாரம் இசைசிறை. உத்தமசாதிப்பெண்களுடைய கூந்தலுக்கியற்கைமணமு
ண்மையால் அள்கமுமுன்னியென்றார். அல்லது உமாருபெயராயளர்த்திற்குடியமல
ரையென்றுரைப்பினுமாம். தடமென்னு மிடப்பெயர் அல்லிடத்துண்டாகிய மலரை
யுணர்த்தியாகுபெயராய்நின்றது. சோலையெய்துதல் சரிகளுடைய விளையுமாநலா
ல் உயர்திணையுமெறினையும் விரலிச்சிறப்பினுன் முடிந்தவுயர்திணைமுடிபாம். புது
மணத்தை விரும்பித்தொடர்தல் வண்டிகட்கியற்கையாமென்றறிதக. (௧௧)

சம்பகம்பாடலந்தமாலநாண்மலர்
வம்பெழமலைச்சுவார்வாணியாடுவார்
செம்பலவாமிரங்கதலித்திங்கனி
யும்பரினமிழ்தெவுடனருந்துவார்.

(இ-ள்.) சம்பகம் பாடலம் தமாலம் நாண்மலர் - சண்பகமரத்தினது புதியமல
ர்களையும் பாதிரிமரத்தினது புதியமலர்களையும் பச்சிலைமரத்தினது புதியமலர்களையு
ம்—வம்பு எழமலைச்சுவார் - வாசனைகமமும்படி சூடுவார்,—வாவி ஆடுவார் - தடாக
ங்களிலே நீராடுவார்,—செம்பலவு ஆநிரம்கதலித்திங்கனி - சிவந்தபலாவினதும் மா
வினதும் வாழையினதும் மதுரமானபழங்களை,—உம்பரின் அமிழ்து என்ன உட
ன் அருந்துவார் - தேவமயிர்தம்போலப் பலர் கூடிப்புகிப்பார். எ-று

உடனருந்துவாரென்பதற்கு முப்பழங்களை யு மெருங்குபுகிப்பொனினுமாம்.
வினைமுற்றுக்குத் தோன்றாதவினைமுதல் மாதருமாந்தருமென்று வருவித்துக்கொ
ள்ளுக. (௧௨)

பச்சிளங்கமுகின்மென்பானேசூடுவா
 ரச்செழுங்காய்கனிகவர்ந்தருந்துவார்
 கொச்சையங்கடையார்குழுமிவாழ்த்தவே
 வச்சிரம்போல்பவர்மருதநீங்கினார்.

(இ-ள்.) பசு இனம் கமுகின் மென்பானே சூடுவார் - பசியநிறத்தினங் கமுகு
 ளின் மென்மையானபானைகளைக்கொய்தணிகவர், —அச்செழும் காய்கனி கவர்ந்து அ
 ருந்துவார் - அக்கமுகுகளின் செழுமையான காய்ப்பாக்குளையும் பழப்பாக்குளையு
 மும் பறித்துத் தின்னுமவர், —கொச்சை அம் கடையார்குழுமி வாழ்த்தவே - திரு
 ந்தாதவார்த்தையினராகிய மருதநிலமகனீர்தம்முட் கூடிவாழ்த்துதல் செய்ய, —வச்
 சிரம் போல்பவர் மருதம் நீங்கினார் - வைரத்தினம்போலத் தின்னியவீரர் மருதநி
 லத்தூரையகன்று போயினார். எ-று.

தடாநிறைவெண்ணெயுந்தயிருங்கொண்டெதி
 ரடாமுடைநாறுதோளாய்கைதொழப்
 படாமுதன்முல்லையின்பரிமளங்கொளாக்
 கடாமலைவயவர்தண்கானமெய்தினார்.

(இ-ள்.) தடாநிறை வெண்ணெயும் தயிரும் கொண்டு - மிடாக்களில் நிறை
 ந்த நவரீதத்தைதயிரையும் உபகாரமாகக்கொண்டு, —எதிர் அடா - எதிரில்வந்
 து, —முடை நாறுதோள் - முடைமணங்கமழுந் தோள்களையுடைய, —ஆய்கைதொ
 ழ - இடையர் கைகளால் வணங்கிநிற்ப, —படாமுதல் முல்லையின் பரிமளம் கொ
 ளா - படாத வேரினையுடைய முல்லைச்செடிகளின் மலர்வாசத்தைப் பெற்று, —க
 டாம் மலை வயவர் - மதமலையாகிய யானைப்படையையுடைய வீரர், —தண் கானம்
 எய்தினார் - தேளவணமாகிய முல்லைநிலத்தைச்சேர்ந்தார். எ-று.

அடா, கொளாவென்பன செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டுவிதிவையெச்சம்.
 அடாமுடையென்று பிற்கூட்டித் தகாதமுடைமணமென்றுரைப்பினுமாம். இப்பொ
 ருட்கு அடாத என்பதன்று விகாரத்தாற் செட்டதென்றுகொள்ளுக. பசி ஆம் முத
 ல் முல்லையென்றுபிரிந்து, பூங்கொத்துகளுண்டாகப் பெற்றிருக்கின்ற முல்லையெ
 ன்றுரைத்தலுமாம்.

(கூச)

தேனினஞ்செறிதருதெரியல்வேலினுன்
 றுனிரங்கருண்மிருதருமனதலாந்
 கானிலங்குறைதருகலைகளோடிள
 மாணினம்பேர்கலாமருங்குவைகுமால்.

(இ-ள்.) தேன் இனம் செறிதரு தெரியல் வேலினுன் - வண்டினங்கள் நெ
 ருங்குங் குவளைப்பூமாலையினையும் வேலையுமுடையவாசன், —தான் இரங்கு அருள்மி
 ரு தருமனதலால் - (உயிர்களுக்கு) இரங்குகின்ற தருமனென்று (காரணத்திற்கியை
 ந்த) பெயருடையனதலால், —கானில் அங்கு உறைதரு கலைகளோடு இளமான் இ
 னம் - வணத்திலேயிருக்கின்ற ஆண்மான்களும் இளம்பருவத்துப் பிணைமான்களு
 மாகிய கூட்டம், —பேர்கலா மருங்கு வைகும - (அத்தருமன் முதலாயினோருடைய
 வரவைக்கண்டு பயந்து) ஓடாமல் பக்கங்களிலே (நின்றபடியே) நிற்கும். எ-று.

தான் - சாரியை. ஆல் அகை, தருமனுக்கால் அவனும அவ்வன்வழியொழுஞ்
சேனைகளும் பிராணிகளைக் கொல்லமாட்டாத நல்லியல்பை மிகுக்களுமறிந்தன
வென்று கூறுமுகத்தால் உலகினரிலறியாதாரில்லையென்று தருமவியல்பை மிகவிள
க்கியவாறறிக்க. (கரு)

செருவிளங்கானையர் சேனையின்றிற்
வெருவிளம் பொதுவியர் விழைந்து காண்ப்போன்
மருவிளங்கிதழிநீள்வனமுமாமலர்க்
கருவிளங்கன்கொடுகலந்துகண்டவே

(இ-ள்.) செரு இளம் கானையர் சேனையின் திறம் - போர்த்தொழிக் கல்லத
ருண்பருவந்தாடவர்கள் சேர்ந்த சேனைவகையை, - வெருவு இளம் பொதுவியர் வி
ழைந்து காண்ப்போல் - அஞ்சிய இளம்பருவத்திடைச்சியர் (ஒதுங்கிநின்று) காது
ற்றுக் காணுதலைப்போல, - மரு விளங்கு நீள் இதழி வனமும் - நறுமணமுடைய
விளங்குகின்ற நெடிய கொன்றைமரங்காடுகளும், - கருவிள மா மலர்க் கண்கொடு க
லந்து கண்ட - காக்கணங் கொடியினது பெரியமலராகிய கண்ணைக்கொண்டு மரு
விப்பார்த்தன. எ-று.

வகாரமீற்றசை. “மூல்லை, நிறங்கினர்தோன்றி பிறங்கலர்பிடவங், கொன்றை”
என்று பொருளிலக்கணத்தான் மூல்லைநிலத்திற்குக் கொன்றைமரங்களுமுரிமை
யாகக் கூறப்படுதலால் மூல்லைநிலத்தை இதழிநீள்வனமும் என்றார் கானையர் சே
னையின்றிற் ததை அச்சத்தான் மரங்களின்மறைந்துநின்று பொதுவியர்காண்ப்போற்
கொன்றைமரங்களுங் கருவிளக்கொடியொடு புல்லி அக்கருவிளமலராகிய கண்ணு
றோக்கின வென்றறிக்க. கருவிளையென்பதனீற் தைகாரங்கெட்டு அம்சாரியை வந்தத்
ற்குவிதி “வேற்றுமையாயினே கானிற்றுமொழி, யீற்றழிவோடுமம் மேற்பவமுளவே”
என்னுஞ் சூத்திரமென்றறிக்க. சொண்டென்பது கொடுவென விகாரமாயிற்று. வன
மென்றதற்கு அந்நிலமென் நீண்டுக்கூறுத வித்துணைச்சிறப்பின்கூடும். “புல்லியகொ
ம்புதானோர் கருவிளபூத்ததேபோல், ஒல்கியோர் கொம்புபற்றி யொருகணுறோக்கி
நின்றார்” என்று சீவகசிந்தாமணியிற் கூறியதுமுறையுங் கண்டுணர்க. (கரு)

புழைநெடுந்தடக்கைவெம்போதகங்களை
மழைமுகிலெனக்களிமயில்களாடின
தழலெழுகானகந்தண்ணெனும்படி.
செழுமதவருவியின்றிவலைச்சிலே.

(இ-ள்.) தழல் எழு கானகம் தண் எனும்படி - நெருப்பெரிசின்ற (கொடு)வ
னம் (வெப்படங்கு நடுக்கத்தைச் செய்யுங்) குளிரென்று சொல்லும்படி, - செழும
மத அருவியின் திவலை சிந்த - (யானைச்சேனைகள்) செழுமையான மதவூற்றுத்துளி
களைச்சித்த, - புழை நெடும் தடக்கை வெம்போதகங்களை - துளைபொருந்திய நீண்
ட பெரியகரத்தையுடைய வெய்யயானைகளை, - மழை முகில் என களி மயில்கள் ஆ
டின - மழையைப் பெய்கின்ற முகில்களென்றுகருதிக் களிப்புடைய மயில்கள் கூத்
தாடின. எ-று

வகாரமீற்றசை. தண்ணெனும்படியென்பதற்கப்பொருளியையுமாற்றைத் துரு
வாசமுனிச்சருக்கத்தி லிவ்வாசிரியர் “தாபந்தணிந்து தண்ணென்றார்” என்று கூ

றியதானுமுணர்க. மதவீர்த்திலைகளை மழையென்றும், பாணைகளை மேகமென்றுங் கருதிச் சார்கண்டு சுளிக்குறியல்புடைய மயில் கூத்தாடினவென்க. ஒப்புமைச்சார்பினால் ஒன்றைமற்றொன்றாக வுணர்ந்தமை கூறப்பட்ட மயக்கவணி. வட்டாலாரிதனைப் பிராந்திமதலங்காரமென்பர்.

(கௌ)

வனநெறிகடந்துபோய்மன்னவர்க்கெலாந்

தினகரனெனத்தகுசெய்யகோலின

லினமுநிறவழிகளினிரங்குபேரிசைந்

தனிதவன்கிரிவெடுஞ்சாரலெய்தினான்.

(இ-ள்.) மன்னவர்க்கு எல்லாம் தினகரன் என்னத்தரும் - இராசமார்த்தான் டனென்று சொல்லுந்ரகுதியினையுடைய, -செய்ய கோலினன் - செங்கோலினனாகிய தருமராசன், -வன நெறிகடந்து போய் - முல்லைபுழை பாலைபுறமாகிய வனமார்க்கங்களைக் கடந்துசென்று, -இனமுகில் தவழ் தலின் - கூட்டமான மேகங்கடவழித்தலினால், - இரங்கு பேர் இசைத்தனிதம் - ஒலிக்கின்ற பெரிய முழக்கத்தையும் (அம்முழக்காலாகிய) எதிரொலியையுமுடைய, -வன் நெடும்கிரி சாரல் எய்தினான் - அழகிய நெடிய மலைகளின் சாரலையடைந்தான். எ-று.

தினகரனெனினு மார்த்தான்டனெனினு மாந்தித்தனெனினு மொக்கும். தருமனது செப்பத்தன்மையைக் கோலின்கணற்றிச் செய்யகோலென்றார்; வீரக்கழலென்பது போலென்க. மருதநிலங்கடந்தபின் முல்லைநிலங் கடந்து பாலைகடந்து குறிஞ்சியில் வந்தானென்க. இரங்குகின்றும் பேரிசையென்றுங் கூறப்பட்டமையாற்பின் தனிதமென்பதற் கவ்வாறுரைசெய்யப்பட்டது.

(கஅ)

குன்றுறைகடகரிக்குழாங்கன்சேனையி

னென்றியகனிதுகண்டுட்கியோடின

துன்றியபுறவிபச்சவடுகண்டுடன்

சென்றிலவெகுண்டி வன்சேனையானையே.

(இ-ள்.) குன்று உறை கடகரிக்குழாங்கன் - மலைகளில் வசிக்கின்ற மதயானைக் கூட்டங்கள், -சேனையின் ஒன்றிய கனிது கண்டு உட்கி ஓடின - (இந்தச்) சேனைகளிற் கூடிய யானைகளைக்கண்டு வெருவியோடின, -துன்றிய புற இபச் சவடுகண்டு - நெருங்கிய வேற்றின யானைகளின் புறங்காட்டிய தடிச்சுடைபடப்பார்த்து, -இவன் சேனையானை - இத்தருமனுடைய சேனைகளாயிருக்கின்ற யானைகள், -வெருண்டு உடன் சென்றில - கோபங்கொண்டு பின்னொடர்ந்து போகாதொழிந்தன. எ-று.

எகரமீற்றைக. குன்றுறைகடகரிக்கூட்டங்கள் தருமனுடைய யானையைக்கண்டு வெருவியோடிவீட்டன. அந்தயானைகளினுடைய அடிகளழுந்திய சவடுகள் புறங்காட்டிய சவடுகளாயிருந்தமையால் அஞ்சிமுதுகிட்ட அலைகளைத் தொடர்ந்து பின்போதல் வீரமன்றெனக்கருதித் தருமனுடைய யானைகள் போகாது நின்றுவிட்டன என்று யானைச்சேனைகளின் விருத்தாந்தங் கூறவே வெருவீப்புறங்கொடுத்த வேந்தரைத் தருமன்முதலாயினோர் தொடராரென்பது நன்குவிபுறுத்தப்பட்டு அன்னோர் வீரமுமேன்மையும் விளக்கியவாறுங் காண்க. இது உதாததாலங்காரம். (கக)

வாளியின்வரும்பரிமாவின்வண்ணுரத்
தூளிகள்விசும்புறத்துன்றியோங்கலா
லாளிகள்நிகரமென்றதிர்த்துபாய்வன
மீளியர் வேலின்வாய்வீழ்த்துமாய்ந்தவே

(இ-ள்.) வாளியின் வரும் - ஆம்புபோல் வேகமாயோடுகின்ற, —பரி மாவின் வண்ணுரத் தூளிகள் - (வீரர்களைத்) தாங்குதலையுடைய குதிரைகளினழகிய குழம்புக ளாலெழாநின்ற பூதூளிகள், —விசும்பு உறத் துன்றி ஒங்கலால் - ஆகாயத்தைப்பொ ருந்த நெருங்கி யெழுந்தலால், —சிகரம் என்று அதிர்த்து பாய்வன ஆளிகள் - (அத்து னியெழுப்பத்தை) மலைச்சிகரமென்று கருதி அதிர்ச்சியோடும் பாய்ந்தனவான சிங்கங் கள், —மீளியர் வேலின்வாய் வீழ்த்து மாய்ந்த - (அத்தூளிகளான் மறைக்கப்பட்டு கின்ற) வீரர்களுடைய வேல்களினிடத்து வீழ்த்திறந்தன. எ-று.

ஏகாமிற்றசை, பாய்வன இயல்பாற் பிறழ்த்தகாலவழுவுமைதி. வேலென்பது ஆயுதப்பொதுவுமாதலால், ஈண்டடைக்கியவுற ஈட்டியென்று கொள்ளுக. தூளியெ ழுப்பத்தை மலையாக நினைத்தமயக்குஞ் சொல்லப்பட்டதனால் இது மயக்கவணி. ()

கார்தவழ்கொடுமுடிக்கானமால்வரை
வார்தவழ்முலையரமாதரார்செவி
தார்தவழ்தடம்புயத்தரணிமன்னவர்
தேர்தவழோரையிற்செவிடுபட்டவால்.

(இ-ள்.) கார்தவழ் கொடு முடிக்கான மால்வரை - மேகந்தவழு முயர்வான சிகரங்களை யுடைய கோலைபொருந்திய மலைகளில் வசிக்கின்ற, —வார்தவழ் முலை அ ரமாதரார் செவி - கச்சணிந்த தணங்களை யுடைய அரமசளிர்நது காதுகள், —தார்தவ ழுத் தடம் புயத் தரணி மன்னவர் தேர்தவழ் ஓதையில் - மாலையகைகின்ற விசாலமா ன புயங்களை யுடைய பூவேந்தரது தேர்களுடொமரவத்தினால், —செவிடு பட்ட - செவிடாயின. எ-று.

ஆல் அசை. ஐவரும் பிறருமாகிய மன்னர்களுடைய தேர்களுடாகின்ற வோ தையினூல மலையரமசளி ருடைய செவிகள் செவிடாயின என்றபடி மட்டற்ற பெ ருமுழக்கினை சுரோத்திரக்கருவி இயல்புடெட்டுச் செவிடாகுபாதலி னங்ஙனம் கூ றினார். தேர்ச்செலவின் மிகுதி கூறியவாறு. (க௦௧)

வரைநிலங்கழிந்தேறிமகரவாரிதித்
திரைநிலம்புகுந்தனன்சேனைகுழுவரப்
புரைநிலங்கடந்தறம்புரியுநீர்மையா
னுரைநிலங்கடந்தசீருரைகொள்பேரினான்.

(இ-ள்.) புரைநிலம் கடந்து அறம் புரியும் நீர்மையான் - கீழ்மையாகிய நிலை யைக்கடந்து புண்ணியஞ் செய்யு மியல்பினால், —உரை நிலம் கடந்த சீர் உரை கொ ள் பேரினான் - வாக்குக்கதிமான பூவுலகிலடங்காத புகழ்மொழியைக் கொண்ட தருமராசன், —சேனை குழுவர - (நால்வகைச்) சேனைகளுந் தற்குழ்த்துவர, —வரை நிலம் கழிந்து - மலைநாட்டைக் கடந்து, —மகர வாரிதித்திரை எறி நிலம் புகுந்தன

ன் - சுருமற்சங்கன் திரிகின்ற கடலினது திரைவீசதலையுடைய நெய்தனிலத்திற்
சேர்ந்தான். எ-று.

புரைநிலமென்பதில் நிலமென்பதற் சுதுபொருளாமாறு 'பொருதொழிலங் க
டைநிலத்திற் கிடந்ததே' என்றிவ்வாசிரியர் பிற்குதியதானுமுணர்க. உரைநிலங்கட
ந்தவென்பதற் கடந்தவென்பதை உரையொடுங் கூட்டுக. உரைகளினிலையைக் கட
ந்த சீரெனினுமாம். (௧௦௨)

ஒளிநலந்திகழ்வினையுறங்குநன்னிழற்
களிநயஞ்சுரும்பிமிர்கண்டல்வேலிகுழ
புனிமமுங்கரனலும்பொற்பநோக்கஞ்
னனினமும்புறந்தருகயனவேந்தனே.

(இ-ள்.) நளினமும் புறந்தரும் நயன வேந்தன் - செந்தாமரை மலரும் (அழகு
ற்குத்) தோற்றுப்பின்னிகெங் கண்களையுடைய தருமாதன்.—ஒளி நலம் திகழ்வன
உறங்கும் - ஒளிச்சிறப்பு விளங்குஞ் சங்குசன் துயிலுகின்ற,—நல் நிழல் - நல்ல நி
ழலேத்தருகின்ற,—களி சுரும்பு இமீர் நயம் கண்டல் வேலிகுழ புனிமமும் - சளிப்
புடைய வண்டிகள் மூசும் பரிமளங்காலுகின்ற தாழைகள் வேலிபோற் குழப்பெ
ற்ற மணற் குன்றுகளையும்,—கானலும் - உப்பளங்களையும்,—பொற்ப நோக்கினுன்
விளங்கக்கண்டான். எ-று.

ஏகாமீற்றசை. நளினம் ஆகுபெயராய்ப் பூவை யுணர்த்திற்று. புனிமமங்
கானலும் பொற்ப அனைவனை நோக்கினு நென்னுமாம். நளினமும் என்பதிலும்
மை யுயர்வுசிறப்பு. ஏனையிண்டு மென்னும்மைகள். (௧௦௩)

பெருங்கடமலைக்குலம்பெயர்த்தும்வந்தன
மருங்கடர்போரணை வகுக்கவேயென
வீருங்கடகளிறு தேரெண்ணில்சேனைகண்
டருங்கடல்வாய்திறந்தலறியார்த்ததே

(இ-ள்.) அரும் கடல் - அரியகடலானது.—இரும் கடகளிறு தேர் எண் இல்
சேனை கண்டு - பெரியமதயானைகளையும் தேர்களை யு மளவற்ற சேனைகளையுங்கண்
டு,—பெரும் கடம் மலைக்குலம் - பெரிய சாலையுடைய மலைக்கூட்டங்கள்,—பெயர்
த்தும் மருங்கு அடர் போர் அணை வகுக்கவே வந்தன என்னு - பின்பும் பக்கத்தில் வி
சாலமுடைய பெரிய சேதுபந்தனஞ் செய்தற்கே வந்திருக்கின்றன வென்று,—வா
ய் திறந்து அலறி ஆர்த்தது - வாய்விட்டலறி யாரவாரித்தது. எ-று.

சுற்றேகாரமசை. மற்றது தேற்றேகாரம். களிறுகளையுந் தேர்களையும் தூர்த்துக்
கட்டுநிற்கான மலைகளென்றும் வீரர்களை அணைகட்டுவோரென்றும் கருதிக் கடல்
தான் திடர்ப்படுங்காலமாயிற்றே யென்றலறியழுததென்றறிக. முன்னுளில் இராம
ருடைய சேனைகள் மலைகளைக் கொணர்ந்து கடலைத்தூர்த்துச் சேதுபந்தனஞ் செய்
த செய்தியை நினைத்துப் பெயர்த்து மென்றதனால் உம்மை இறந்ததுதழியவெச்
சும். களிறுகளையுந் தேர்களையு மலைகளென்று கருதியது மயக்கவணி. இதனையங்க
மாகக்கொண்டு (கடல்தன்னியல்பிலார்த்ததை அங்ஙனங் கருதி யார்த்ததாகக் கவிக.

றிய) தற்குறிப்பெற்றவணி வந்தது. இதனை வடதுலார் உத்ப்மேஷாலங்காரமென்
பர். (க௦௪)

நன்னெடுந்துறையெலாநாள் கோமோ
நன்னெடும்பனங்கனியெடுத்தருந்தினர்
புண்ணையின்புதுமலர் புனைந்துகையின்
மென்னிழல்வகினர் விலாசவீரரே.

(இ-ள்.) விலாச வீரர் - வினையாட்டினை யுடைய வீரர்கள், - நல் நெடும் துறை
எல்லாம் - நல்ல நெடிய நீர்த்துறைகளோடும், - நானி கோமோடு நெடும் பனை இன்
சுனி எடுத்து அருந்தினர் - சேங்காய்களையும் நெடிய பனையினது இனிய பழங்களை
யுமெடுத்துப் புசித்து, - புண்ணையின்புதுமலர் புனைந்து - புண்ணாமங்களின் புதிய
பூக்களைச்சொய்து ருடி, - கையையின் மெல்லிழல் வைகினர் - தாழைகளினது மெ
ன்னிழவிலே இருந்தினைப்பாறினர். எ-று.

எசாயிற்றைச, ஓடி எண்ணுப்பொருட்டு. நானிகோம் ஆகுபெயர். அருந்தி
னார் முற்றெச்சம். புண்ணை, கையை முதலியன நெய்தனிலக் கருப்பொருளாதலால்
அங்கனங் கூறினார். விலாசம் இடம்பெண்ணுமாம். (க௦௫)

நாநலம்புனல்கெழுநாடுங்காணமு
மேனலம்புனக்கிரியிடமுநெய்சலங்
காணலுயிவ்வகைகடந்துகாவலன்
துநலந்திகழ்பதிதோன்றவெய்தினர்.

(இ-ள்.) நாநலம் புனல்கெழுநாடும் - நாவுக்கினிமையான நீர் பொருத்திய
மருதநிலத்தூறையும், - காணமும் - முல்லையாலையென்னும் வனங்களையும், - அம் என
ல் புனக்கிரி இடமும் - அழகிய தினைக்கொல்லையுடைய மலைநிலமாகிய குறி
ஞ்சியையும், - காணல் அம் நெய்தலும் - உப்பளங்கையுடையவழியெடுத்தனிலத்
தையும், - இவ்வகை கடந்து - இவ்வாறே கடந்து, - காவலன் துநலம் திகழ்பதி
தோன்ற எய்தினர் - துரியோதனராசனதுதய்ய அழகுவிளங்குகின்ற அத்தினாபுரி
சண்ணுக்குப்புலப்பட அணிமையிற் போயினார். எ-று.

எனலம் புனம், நெய்தலங்கானலென்பவற்றிலம்மிரண்டும் சாரியையெனினுமா
ம், நெய்தலங் கானலென்பதற்கு நெய்தற்பூக்கையுடைய கானலெனினும், இவ்வகை
யென்பதற்கு இவ்வாறுபுகையெனினும் பொருந்தும். காவலனென்பதற்குத் திருந
ராட்டினென்றதைத்தல் சிறப்பினும்.

அத்தினாபுரிதனக்கருகுவால்வளை
முத்தினிலவெழுமுனைக்குந்தாமரைத்
தொத்தின்பொய்கையஞ்சுரும்பருமலர்க்
கொத்தினசோலையுங்குறுகிவைகினர்.

(இ-ள்.) அத்தினாபுரிதனக்கு அருகு - அத்தினாபுரிக்குச் சமீபத்தில் - வால்வ
ளை முத்து இனம் நில எழ - வெண்ணிறமான சங்குகளின்ற முத்துக்குவிடலின்
றும் நிலவுண்டாசு, - முனைக்கும் தாமரைத் தொத்தின்பொய்கையும் - (பகலிலும்)

குவிக்கின்ற தாமரையும் புகழையுடைய வாவிக்கரைகளிலும், —சுரும்பு அருமலர்க்
கொத்தினசோலையும் - வண்டிகள் விட்டுப்பிரியாத பூங்கொத்துக்களையுடைய சோ
லை ரிழவிலும், —சூதுகிவைகினர் - சென்றிருந்தார். ஏ-று.

அருதவென்னும் பெயரச்சவீற்றுத்தகரம் விகாரத்தாற்கெட அருவென்றாயி
ற்று. பொய்கை, சோலையென்பன வாகுபெயர்கள். பகலிலே யலர்ந்திருந்த தாம
ரைப்பூக்கள் சங்கீன்றமுத்துக்களிலிருந்து நோன்றிய நிலாவினாற் குவித்து முகை
யாமினவென்றறிக. இது அகிசயாலங்காரம். (கௌ)

மொட்டினபருமணிமுடிக்கெட்டேர்ப்பரி
வெட்டினபரிகளும் வெம்மையாறின
மட்டினபரிமளமரங்கள் யாவையும்
கட்டினகழைபொருகவளையானேயே.

(இ - ள்.) மொட்டின - முகைகளின் நன்மையுடையனவாகிய, —பருமணிமு
டிகொள் தேர்ப்பரி - பருத்தமணிகளினழைத்த கூம்புகளையுடைய தேரிட்கட்டியகுதி
ரைகளும், —வெட்டினபரிகளும் - (வேறுகவந்த) பாய்பரிகளும், —வெம்மை ஆறின -
இளைப்பாறின, —மட்டின பரிமள மரங்கள் யாவையும் - தேனுடையனவாய்நறும்
ணங்கமழ்கின்ற மரங்களெல்லாம், —சுழை பொரு கவள யானே கட்டின - மூங்கிற்குத்
துக்கோலைச்சுளிக்கின்ற கவளத்தையுண்ணும் யானைகள் கட்டுப்பட்டன. ஏ-று.

ஏகாரமீற்றசை. வெட்டினபரி (தேரிலேபூணுமல்வந்த) ஏறுகுதிரை. கட்டப்
பட்டனவென்பது சட்டினவெனச்செய்வினைவடிவாய்நின்றது. “தேவநாரத்தஞ்ச
ந்தினுட்பூட்டிலை சிலமா” என்று கம்பப்புவலர் அவ்வாறு கூறியதுங்காண்க. (கௌ)

தரித்தனர் வீரருந்தத்தமாதருந்
சரித்தனசும்மைகடங்குபண்டியும்
பரித்தனநன் னிறப்படங்குவிடுகள்
விரித்தனரிடந்தொலும்வேந்தரெய்தினார்.

(இ - ள்.) வீரரும் தத்தம் மாதரும் தரித்தனர் - வீரர்களும் அவ்வவர் மாதர்க
ளுந்தங்கினர், —சும்மைகள் தங்குபண்டியும் சரித்தன - (பண்டச்) சமைகள் தங்கப்
பெற்றசகடங்களும் (அச்சுமைகளைச்) சரித்துக்கொட்டின, —நல் நிறம் பரித்தன ப
டங்குவிடுகள் - சிறந்த சித்திரவண்ணங்களைப்பொருந்திய கூடாரவீடுகளை, —இடந்
தொலும் விரித்தனர் - பற்பலவிடங்களிலும் விரித்தாக்கினர், —வேந்தர் எய்தினர் -
அப்பாசறைகளில் அரசர்கள் புகுந்திருந்தார். ஏ-று.

படங்கு உரப்பானபுடவை. அரசர்முதலாயினோர் தூரதேயம்போகும்போது தன்
கவிரும்பிய இடங்களில் உயர்வாகவும் பதிலாகவும் கால்கள் நாட்டி அவற்றின்மேற்
படங்குகளை விரித்துக்கட்டி மாளிகைகள்போல அறைகளுங்கூடங்களும்மைத்து
அக்கூடாரங்களிறற்கும் வழக்கத்தைப் பலசாவியங்களினுங்காண்க. விரித்தனரை
ன்பதற்கேற்ப வினைஞரென்னும் வினைமுதல் வருவித்துரைக்க. (கௌ)

கைவருதண்டுடைக்காளோனெஞ்சிலை
கைவருசெங்கையான்ருரைவெம்பரி
மெய்வருகுமரன்வேல்விடலைவேந்தனோ
டைவருமமர்ந்தனரான்மையேறனார்.

(இ - ன்.) கைவரு தண்டு உடைக் காளோ - கையிற்பொருந்திய கதாயுத்தை யுடையவீமனும், - வெம் சிலை கைவரு செங்கையான் - வெப்பவிலைப்பிடித்தசெ ங்கையையுடைய அருச்சுனனும், - தாரை வெம்பரி மெய்வரு குமரன் - நேரோடுத லையுடையவேகமானகுதிரைகளின்குணகுணவியல்பறிந்தநகுலனும், - வேல்விடலை - வேலைத்தாங்கியசகாதேவனும், - வேந்தனோடு ஆண்மை ஏது அன்னர் ஐவரும் - த ருமராசனுமாகிய ஆண்மையிற்சிங்கவேற்றுக்கு நிகரானபஞ்சவர்ணமும், - அமர்ந்த னார் - (படங்குவீடுகளிற்புகுந்து) வீற்றிருந்தனர். ௭-று. (கக௦)

மறத்திருந்தானையான்வஞ்சமெண்ணினா
னறத்திருந்திலனெனவஞ்சியந்தவூர்
புறத்திருந்ததுனெனப்புனிதன்பாசறை
நிறத்திருந்ததுபிறநிகர்ப்பவிலையே.

(இ - ன்.) மறத்து இரும் தானையான் - முரண்டன்மையினவாகிய மிகு சே னைகளையுடைய துரியோதனன், - அறத்து இருந்திலன் வஞ்சம் எண்ணினான் என் னு அஞ்சி - தருமவழியினின்றிலன் வஞ்சகத்தைக்கருதினென்று அச்சுற்று, - அந்தவூர் புறத்து இருந்தது என்ன - (துரியோதனனுடைய) அத்திருபுரியானது (புறப்பட்டு) வெளியேயிருந்ததுவென்று சொல்லும்படி, - புனிதன் பாசறை நிறத் திருந்தது - தூயனாகிய தருமராசனுடைய படங்குமாளிசைவிளங்கியிருந்தது, - பிற நிகர்ப்ப இல்லையே - (இப்படிக்கன்றி) நிகர்க்குமுவமைவேறில்லை. ௭-று.

ஏகாரவீற்றை. அறத்தினில்லாது வஞ்சகச்செயலைக்கருதிய துரியோதனனு டைய மாடமாளிகைகளமைந்த அத்திருபுரியானது அவனுடனிருத்தலையஞ்சிவெ ளிப்பட்டுப்புறத்தேயிருந்ததுபோலத்தருமராசனுடையபாசறைவிளங்கிச்சிறந்திருந்த தென்றபடி, இதுபண்புற்றிவந்த நியமவுவமை. (கக௧)

மீண்டவர்வரிசிலைவிதூரனெவலார்
பாண்டவர்வரவுமுன்பணிந்துகூறவே
மாண்டவர்குறிப்புருமாயவஞ்சகம்
பூண்டவர்களித்துமெய்ப்புளகமேறினார்.

(இ - ன்.) மீண்டவர் - (இந்திரப்பிரஸ்தகருக்குப்போய்த்) திரும்பிவந்தவர் - வரிசிலை விதூர்ன் எவலால் - நீண்டவிற்படையையுடையவிதூரனுடையவெலினுற் சென்று, - பணிந்து - (திருதராட்டியோடு) வணங்கி, - பாண்டவர் வரவு கூறவே - ப ஞ்சபாண்டவர் வந்திருக்கிற செய்தியைச்சொல்லுதலும், - மாண்டவர்குறிப்புரு மா யவஞ்சகம் பூண்டவர் - உயர்வுடையோர் தினைக்கவும்படாதபடமானவஞ்சகத்தை யாபரணமாகப்பூண்ட அத்துரியோதனனாகியார், - களித்து மெய்ப்புளகம் ஏறினார் - ம னைக்களிப்புற்றுச் சரீர்ப்புளகமுண்டாகப்பெற்றார். ௭-று.

“மாண்டருணத்தொடிகம்கட்டேறு” என்றுற்போல மாண்டவரென்றது மாட்சிமையுடையோரென்னும்பொருளில்வந்தது. குறிப்புருதவென்னும் பெயசெச்சத்திறுவிசாரத்தாற்கெட்டது. வஞ்சகம்பூண்டவரென்பதற்கு வஞ்சகத்தை யுட்கொண்டவரென்னுமாம். உளித்தது கிளாருர்வந்தனரென்னுமுவகைபற்றியன்று மாயச்சூதாட்டத்தாலவருடைய வாழ்வுமுழுவதும் வருதலிற்றைவேறுமென்னும் கருத்துப்பற்றியென்றதிக. புளகம் - சரீரப்பொடிப்பு. (ககஉ)

தேசறையிடங்கருந்தேங்கொள்கானமு
மூசறைமதுகரமொய்த்தசோலையும்
வீசறல்வனநதிவிதமுமேல்கொளப்
பாசறையிருந்தவாபகரலாகுமோ.

(இ - ள்.) தேச அறை இடங்களும் - பிரகாசமான அறைநிலைக்களங்களும், — தேன் கொள் கானமும் - மதுவனங்களும், — மூச அறை மதுகரம் மொய்த்த சோலையும் - மூசுகின்ற ஒலியையுடைய வண்டிகளாபடிந்திருக்கப்பெற்ற சோலைகளும், — வீச அறல் வன நதிவிதமும்மேல்கொள்ள - வீசுகின்றதிறையையுடைய விதம்விதமான நதிகளும் (ஆகிய இவற்றையெல்லாம்) மேற்கொண்டுவளைத்து, — பாசறை இருந்தவா பரலாகுமோ - (ஐவருடைய) படங்குவீசுருந்தசிறப்பு என்னுற்சொல்லுந்தாமுடையதோ. ஏ - று.

மதுவனங்களையுஞ் சோலைகளையும் நதிகளையுமுட்பட வைத்து மேலேகவித்து அறைவகுப்புக்களையுடையதாயிருக்கின்ற பாசறையிருந்த சிறப்புச்சொல்லமுடியாதென்று வியந்துகூறியதாம். “தேன்மொழி...வலிவரின் ஈறுபோய்...மெலிமிகலுமாம்” என்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றால் தேன் + கொள் = தேங்கொள் என்றுபுணர்ந்தது. (ககங்)

விருந்துறுசேனை வெவ்விரரின்னமு
தருந்தினர்மெய்குளிர்த்தசைவுதீர்தலும்
வருந்தினரிவர்துயில்வதியவேண்டுமென்
றிருந்தபனனுமிவர்க்கிரவுநல்கினுன்.

(இ - ள்.) வெம் சேனை வீரர் - வெய்யசேனாவீரர்கள், — விருந்து உறு இன் அமுது அருந்தினர் - விருந்தாகக்கிடத்த இனிய போனசத்தையுண்டு, — மெய்குளிர்த்து அசைவு தீர்தலும் - சரீரங்குளிர்த்திளைப்பு நீங்குதலும், — இரும் தபன்னும் - பெருமையுடைய சூரியனும், — இவர் வருந்தினர் துயில் வதியவேண்டுமென்று - இவர்கள் (வழிவந்து) தளர்வுற்றனர் (அத்தளர்வுதீர்) நித்திரையெய்யவேண்டுமென்று - இவர்க்கு இரவு நல்கினுன் - இவர்களுக்கு (தானத்தமிழ்நுநித்திரைக்கேற்ற) இரக்காலத்தை (யுண்டாக்கி)க்கொடுத்தான். ஏ - று.

தபன்ன தன்னியல்பிலத்தமிக்கவுண்டான இராப்பொழுதை அத்தபன்னகருதிக் கொடுத்ததாகக்கவிசூரித்தலாவிதுதற்குறிப்பேற்றவணி. (ககச)

மண்வளர்பெரும்புகழ்மன்னரைவரும்
பண்வளர்நல்லிசைப்பலமகிபெருங்

கண்வளர்பா லோயங்காணவெண்ணியே

விண்வளர்குபேரனும்விழைந்துதோன்றினான்.

(இ - ள்.) மண் வளர் பெரும் புகழ் மன்னர் ஐவரும் - பூவுலகமுழுவதிலும் பரந்த மகாகீர்த்தியினையுடைய ஜந்தாசர்களும்,—பண் வளர் நல் இசைப் பல மகி பரும் - பண்ணிவ்வளருந் கீர்த்தியினையுடைய பற்பலவேந்தரும்,—கண் வளர் பா லோயம் காண எண்ணி - கண்டியில்கின்ற பாசறையைக் காண்கருதி,—விண் வளர் குபேரனும் விழைந்து தோன்றினான் - வானத்திற்கலைவளராரின்ற சந்திரனும் வீரு ம்பி வெளிப்பட்டான். ஏ-று.

கீர்த்தியைக்குறித்துப் புலவர் பாடிய கவித்திறங்கலையாழிவரைத்துப்பண்ணுங் கியையப்பாடுதல் வழக்கமாதலிற் பண்வளர்நல்லிசையென்றுவிசேடித்தார். தன்னி யல்பிலுதித்தசந்திரனைப் பாசறைச்சிறப்புக்காகவிரும்பி யுதித்ததாகக்குறித்தலாலி துவந்தற்குறிப்பணியாம். (கரு)

மருண்மிகுசகரும்பினாமணந்தசோலையி
 னிருள்களினிடையிடையெறித்தவெண்ணிலா
 வருளுடைமைந்தர்தோளணைந்தமங்கையர்
 புரிசுழனெகிழ்ந்தவெண்போதுபோலுமே.

(இ - ள்.) மருள் மிகு சகரும்பு இனம் மணந்த - மயக்கமிகுந்த வண்டுக்கூட் பங்கன்பொருந்திய,—சோலையின் இருள்களின் இடை இடை எறித்த வெண் னிலா - சோலைகளாலாகிய இருளில் இடையிடையே (புள்ளிபுள்ளியாக) எறித்தவெ ன்ளியநிலவானது,—அருள் உடை மைந்தர் தோள் அணைந்த மங்கையர் - அன்பு டையவாடவர்களது புயங்களைமருவியபெண்களுடைய,—புரிசுழல் நெகிழ்ந்த வெ ண் போது போலும் - பின்னலானகந்தலினின்றும்புலைந்தவெள்ளியமலர்களையொ ட்கும். ஏ-று.

வராரீற்றசை, சந்திரிகையைப்பறவியெறிக்கவிடாது தடைசெய்தசோலைகள் காலையாகிய இருளையுண்டாக்க அவ்விருளில் தலைச்செறிவற்றநீக்கங்களினிடையே நிலவுதுள்ளிதுள்ளியாகவிளங்குந்தன்மை ஆடவரைக்கடியமங்கையாதுகூடந்தலவிழு ந்துபரவிய மல்லிகைமுதலானவெண்மலரைப்போலுமென்றபடி. சோலைகளினிருட்க ள் குழல்போலும்; இடையிடையெறித்தவெண்ணிலாப் போதுபோலு மென்றிரண் டிடத்தும் போலுமென்னுமொவ்வருபு விரிந்ததில்லாதோரிடத்துவிரிந்ததினால் இது பண்புபற்றிவந்தஒருவழிப்போலியுலகையணி. (ககக)

கானிடைசிலசிலகடிகொடேனுமிழ்
 துநிறமுல்லைகண்மலர்ந்துதோன்றுமால்
 வானிடைமுறைமுறைவளருமாமதி
 மேனியினமிழ்துமிழ்விந்துவென்னவே.

(இ - ள்.) கானிடை - வனத்தில்,—கடிகொள் தேன் உமிழ் - வாசனையான தேன்முகியைக்காலுகின்ற,—துநிறம் சில சில முல்லைகள் மலர்ந்து,—சுத்தமானநி றத்தையுடைய சிற்சில முல்லைச்செடிகளலர்ந்து,—வானிடை முறை முறை வள

ரும் - ஆகாயத்தில்முறைமுறைபாக (வொளி)வளருகின்ற,—மாமசி மேனியின் அமித்து உமிழ் விந்து என்ன - பூரணசந்திரனுருவத்திற்ககிந்த அமுதத்தைதக்கான்ற துள்ளிகளைப்போல,—தோன்றும் - காணப்படும். ஏ-று.

வகாரமிசைநிறை. சத்தான்னமென்பதுபோலத்தூநிறமாவதுமற்றநிறங்களின் கலப்பற்றசத்தவெண்ணிறம்; மலர்களைநோக்கியங்கவங்குகூர். முறைமுறைவள ர்தலாவது ஒருபகஷத்தில் வளராத தேய்த்து, மற்றப்பக்கத்தில்வளர்ந்து, பின்னுந் தேய்த்து, பின்னும்வளர்ந்திவ்வாமேபலகால்வளருதல். விந்து துள்ளி. மாமசியினது அமுத முல்லைச்செடியளின்மீது துள்ளி துள்ளியாகச்சிந்தக்கிடந்ததன்மையென்ன ம்படி அம்முல்லைகள் வெண்மலர்களை மிகவுடையனவாயினவென்றபடி. இது புகழு வண்மயணி. (கக௭)

பொருவில்வெண்ணிடுகொடுபொதிந்ததென்னவே
பரிநெடுந்தேர்மிசைப்பானிலாவெழத்
கிரணவெண்படைக்கெதிர் கெடாமனின்றபே
நிருளெனவிளங்கினயானை வெள்ளமே.

(இ - ள்.) பரி நெடும் தேர் - குதிரைகள்பூணப்படும்செடியதேர்கள்,—மிசைப் பால் நிலா எழ - மேல்வெள்ளிய நிலாவெறித்தலால்,—பொரு இல் - ஒப்பற் ற,—வெண் துகில் கொடு பொதிந்தது என்னவே (விளங்கின) - வெண்ணிறவண் திரத்தினிலேமூடிக்கட்டினாற்போலக் காணப்பட்டன,—யானை வெள்ளம் - யானை வெள்ளங்கள்,—கிரண வெண் படைக்கு எதிர் - சந்திரகிரணமாகிய வெள்ளியப டைக்கலங்களுக்கெதிரே,—கெடாமல் நின்ற பேர் இருள் என்ன விளங்கின - அழி யாதுநின்றமிக்கவிருளென்னும்படி தோற்றப்பட்டன. ஏ-று.

வகாரம் முன்னது இசை நிறை; பின்னதிற்பைசை. தேர்களின்மீதெறித்தநிலவு தேர்களைவெண்ணிடுவதையிட்டு மூடிக்கட்டினதன்மைபோலவும், நிலவெறிக்ககின்ற யானைகள் அந்தக்கிரணங்களாகிய படைகளுக்கெதிரே சிவதயாதுநின்றவிருட்படல ம்போலவும் விளங்கினவென்றநிக. இவைநிதர்சனலங்காரம். எழுவென்னுமெச்சங் காரணப்பொருட்டாய்நின்றது. வெள்ளமிண்ணிருதிப்பொருட்டு. (கக௮)

பரியனகந்துகம்பரிந்துமாமதத்
கரிசிலபாகையுங்கைகடந்தன
வரிவையர்பலர் துரிலனந்தலோடுதஞ்
சுரிசுழன்மேகலைசோரவோடினார்.

(இ - ள்.) மா மதக் கரி சில - மிகுமதத்தையுடைய சிலயானைகள்,—பரியன கந்துகம் பரிந்து - பெரியகட்டுத்தறிகளைச்சாய்த்து,—பாகையும் கை கடந்தன - பாகர்களுக்குமடங்காதுதப்பியோடின,—அரிவையர் பலர் (அதுகண்ட)பெண்கள நோக்கி,—தயில் அணந்தலோடு - உறங்குகின்ற நித்திரையுடன்,—தம் சுரி குழல் மேகலை சோர - தங்களுடையகட்டியகூந்தலும் மேகலாபரணமுங்குலேவுற,—ஒடி னார் - (அஞ்சி)ஒடினார்கள். ஏ-று.

கந்துகங்களைச் சாய்த்து அவைசாய்ச்சங்கிலிவளைப்பக்கழற்றியோடினவென்
க, அங்கத்தலுஞ் சரிசுழலுமேகையுமென்னுமுள்ளும் சோரவென்னுயொருபொ
துவினை பான்முடிக்கப்பட்டதனால்துசகோக்துபலக்காரம். (ககக)

நீதிநுந் நுக்கனி லிரைத்தமாவதன்
கோடிதவெயிந்துகைக்கொள்ளுமோதையான்
மாடுறுபொய்கர்வாய்வித்தபுள்வெளி இப்
பேடெடுகிசேவல்மெய்பிரிந்துகேடுமால்.

(இ - ன்.) தீது தருக்களில் திரைத்த மா - நெடியவிலுக்கங்களில் வரிசை
யாகக்கட்டப்பட்டயானைகள், — அதன்கோடு இற எறித்து - அவ்விருக்கங்களுடை
ய சாகைக்கீழ் முறித்து, — கைக்கொள்ளும் ஒதையால் - கைக்குழலாது மோசையினு
ல், — மாடுறு பொய்கர் வாய் வித்த புள் வெளி - அதுகேயுள்ள சோலையிற் றங்கியி
ருத்த பறவைகள் அஞ்சி, — பேடெடு சேவல் மெய் பிரிந்து - பேடுகளுஞ் சேவல்க
ளு செருங்கியுற்ற அணைபிரிந்து (பறந்துபோய், — நேடும் - (ஒன்றையொன்று) தே
டுகனவாயின. எ - று.

ஆல் - அசை. தருக்களென்று பன்மையாகக் கூறிப்பின்பு அதனென்றது வரு
வன்றோவெனின், அன்று; தொகுதியொருமையாய் நின்றலாவென்க. மெய்பிரித
லாவது பெடையைச் சேவல் சிறகாலணைத்த வுடற்பரிசம் பிரிதல். “பாதிமஞ்சிறை
யிடைப்பெடையைப்பாடணைத், தோடிமந்துயில்வகண்டியிப்புவீங்கினுன்” என்று
கம்பராமாயணத்திற் கூறப்பட்டது முணர்க. (கஉ௦)

ஊதையின்மரனசையுறப்பொருவட
மோதுறுமுளையுடன்முடுகுவேட்டமாய்த்
தீதறுபரிசிலசெவ்வன்பாசறை
மாதிரமுறப்பலவாளிபோதுமால்.

(இ - ன்.) தீது அறு சில பரி - குற்ற மற்ற சிலகுதிரைகள், — ஊதையின் ம
ரன் அசையுற - காற்றினாலே மரமசைய, — பொறு - அவ்வசைவைப் பொறுதனவா
ய் வெருண்டு, — வடம் மோதுறம் முளையுடன் - கயிற்றெடு (கூடிய) பிடுங்கப்பட்
ட முளைக்கட்டைகளுடனே, — முடுகு வேட்டமாய் - வேகமான ஓட்டமாக, — செல்
வன்பாசறை மாதிரம் உற - ஐசுவரிய சம்பன்னுகுய தருமராசனுடைய படங்
கு மானிகைப்புறப் பக்கங்களைப் பொருத்த, — பலவாளி போதும் - பலசுற்றுப்போ
கும். எ - று.

ஆல் - அசை. மரம் என்பது மரன் எனப்போலியாயிற்று. சோம்புதலின்நி வி
ரைத்து செல்லும் வெருட்சியுடைய நற்பரிசுளென்பார் மரனசையுறப் பொறுவென்
றார். (கஉக)

ஆடுவர்கிலர்கிலரைவர்வான்புகழ்
பாடுவர்கிலர்கிலர்பாயலின்புறக்
கூடுவர்கிலர்கிலர்கோதைமாதரோ
டுடுவர்கிலர்கிலரோகைவிரரோ.

(இ - ள்.) ஓகை வீரர் சிலர்சிலர் ஆடுவர் - மதித்துடைய வீரரிற் சிற்சிலர் கூத்தாடுவர், — சிலர் சிலர் ஐவர் வான் புகழ் பாடுவர் - வேறெதிரிலர் பஞ்சபாண்ட லர்களுடைய மாகித்திப் பிரபந்தக்களைப் பாடா திற்பர், - சிலர் சிலர் பாயல் இன்பு றக் கூடுவர் - சிற்சிலர் சயனங்கனிற் சுழறுபடி கூடுவர், — சிலர் சிலர் றோனதயா தரோடு ஊடுவர் - சிற்சிலர்மலைபுனைந்த பெண்களுடனே பிணங்காநிற்பர்.

வகாரமீற்றைசை. புகழ் ஆகுபெயர்.

(௧௨௨.)

பஞ்சவர்வாழ்வுறுபதம்பொருமையின்
வஞ்சகமியற்றுவான்மனங்கொலென்னவே
மிஞ்சியகுளிர்மதிமேற்பொருதிநற
செஞ்சுடரவஞ்ஞாநிசையிற்றேன்றினான்.

(இ - ள்.) பஞ்சவர் வாழ்வுறுபதம் பொருமையின் - பஞ்சபாண்டலர்கள் வாழ்ஞ் செல்வநிலையைச் சகிக்கமாட்டா யொலால், — வஞ்சகம் இயற்றுவான் மனம் என்ன - வஞ்சகஞ்செய்வோனாகிய துரியோதனனுடைய வன்னத்தைப்போல, — மிஞ்சிய குளிர் மதி மேற் பொருது - மேம்பட்ட சேன சந்திரன்மேற் பொருமையற்ற, — இகல் செம் சுடரவன் - பாறுடாகிடைய செங்கிரணமுடையோனாகிய சூரியன், — குண திசையில் தோன்றினான் - சிறுச்சுத்திக்கு லுதயஞ்செய்தான். எ - று.

கொல் - அசை. மாறுபாடாவது மதிக்குக் குளிர் வெண்கிரணமுடைமையும் பரிதிக்குச் சுடு செங்கிரண முடைமையுமாம். இது மறுபொருளுவமையொடு கூடிய தற்குறிப்பணி.

(௧௨௩.)

வேறு.

துயிலுணர்ந்துபைந்தொடையன்மார்பினான்
வெயிலெழுந்துதன்விரதமுற்றவின்
பயில்பெருஞ்சனம்பாசறைப்படுத்
தெயில்வளைந்தமாலகரியெய்தினான்.

(இ - ள்.) பைந்தொடையல் மார்பினான் - பசிய (குவளைப்பு) மாலையைப் புனைந்த மார்பினையுடைய தருமராசன், — துயில் உணர்ந்து - நித்திரை தெளிந்து, — வெயில் எழுந்து தன் விரதம் உற்றவின் - சூரியோதயமாகத் தன்னுடைய சாலேக்கடன் சுழித்தபின்பு, — பயில்பெரும் சனம் பாசறைப்படுத்த - பயிலுகின்ற மிகுபரிசனங்களைப் பாசறையிலிருக்கவிட்டு, — எயில் வளைந்த மாலகரி யெய்தினான் - மதிவிலு வளைக்கப்பட்ட பெரிய நகரத்தை யடைந்தான். எ - று.

“வீனையெஞ்சுகிளவியுய்வேறுபல்குறிய” என்று தொல்காப்பியரும் “சொற்றியினுப்பொருடியரியாவின்னெஞ்ஞற” என்று நன்னூலாருங் கூறியபடி எழுவென்னும் வீனையெச்ச மெழுந்தெனத் திரிந்து நின்றது. விரதமென்றது ஈண்டுச் சந்தியாவந்தனத்தைக்குறித்தது.

(௧௨௪.)

இருமருங்கினுயிலே ஞாநால்வருங்
தருமவல்லிபுந்தா னுமாகவே

யருபு - நந்லேறனையவாண்மைபரன்
குரவனன்புறுங்கோயினண்ணினான்.

(இ - ள்.) அரும் மடங்கல் ஏறு அனைய ஆண்மையான் - அரிய சிங்கவேறு போலு மாண்டகையையினையுடைய தருமராசன், - இரு மருங்கினும் இளைஞர் நால்வரும் (ஆக) - (தனது) இருபக்கத்திலுந் தம்பியர் நால்வரும் வர, - தருமவல்லியும் தானுமாக - தருமபத்தினியாகிய திரௌபதியுந் தானுமாய், - குரவன் இன்புறும் கோயில் நண்ணினான் - தனது பெரியபிதாவாகிய திருதராட்டிரன் இனிது வாழ்கின்ற மாளிகையை யடைந்தான். எ - று.

சுராரிசைதிதை. தானுந்தருமவல்லியுமென்றெண்ணிய பன்மை நண்ணினான் என்று சிதப்பினாளுண்பான் முடிபெய்திற்று. (கஉரு)

சிகைதயன்புறச்செல்லவாயிலோர்
வந்தமைந்தார் தம்வரவுகூறவே
முந்தையெல்லான் மொழியவுன்புகுந்
தந்தமீளிரே வடிவணங்கினார்.

(இ - ள்.) செல்ல வாயிலோர் - செல்ல (மாளிகை) வாயிற்காவலர், - வந்தமைந்தார் தம்வரவுகூறாத அன்புற கூற - அவ்விடத்து வந்தபுதல்வரான தருமன்முதலானோருடைய வருகையை மனமகிழ்வேடு (திருதராட்டிரனுக்கு) விண்ணப்பஞ் செய்பனும், - முந்தையெல்லான் மொழிய உன்புகுந்து - பெரியபிதாவுடைய கட்டளைப்படியே வந்து செறிவிக்க உள்ளே சென்று, - அந்த மீளிரே வடிவணங்கினார் - அந்திருதராட்டிரமன்னனுடைய சேவடிவை வணங்கினார். எ - று.

தம் பன்மைச்சாரியை. கூறவென்பதற்கும் மொழியவென்பதற்கும் கருத்தாவாயிலோரென்று கொள்ளுக. திருதராட்டிரனை நோக்கி வந்ததொன்றும், பஞ்சவரை நோக்கி முந்தையென்று மொன்றோடொன்று சம்பந்தமுறக் கூறினாவென்றற்கு. முந்தைய முந்தந்தையென்னும்பொருட்டு. (கஉக)

தம்பிமைந்தரைத்தழுவிதும்மையின்
ஹம்பிகாணநல்வினையியன்றிலா
ஹம்பிமாரொடுமொத்துவாழ்கநீர்
நம்பியென்றுதன்னயம்விளம்பினான்.

(இ - ள்.) தம்பி மைந்தரைத் தழுவி - (திருதராட்டிரன் தனது) தப்பியினுடைய புத்திரரை மார்புறவணைத்து, - தம்மை இன்று காண எம்பி நல்வினையியன்றிலான் - உங்களை இந்நாளில் என் தம்பிகண்டுமகிழுதற்குப் புண்ணியஞ்செய்திலன், - நீர் உம்பிமாரொடும் நம்பி ஒத்துவாழ்க என்று - நீவிர் உமது தம்பிமாரொடும் விசுவாசமுற்று ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்திருப்பீராகவென்று, - தன்னயம் விளம்பினான் - தனது ஆசிகூறினான். எ - று.

எம்பியென்றது பாண்கலை. உம்பியென்றது துரியோதனாதியரை. இராசகுமராவென்விமுற்றிச்சகலவைபவமுமுற்றிருக்கின்ற இந்திலையிலும்மைக்காணவென்னுங்

சுருத்தால் இன்றுசாணநல்வினையின் திரைநென்றார்.

(கஉ௭)

பாவைதன்செழும்பணிவுகூறலும்
மேவிவாழ்கெனமெய்களிக்கவே
தேவிதன்னுழைச்செல்கவென்றுகொண்
டேவிமைந்தரோடிவைவிளம்பினான்.

(இ - ள்.) பாவை தன் செழும் பணிவு கூறலும் - பாவைபோற் சிறந்த திரைந்
பதியினுடைய தகைமையான வணக்கத்தை (அங்கு நின்றோர்) கூறுதலும்,—மெய் களி
க்க மேவி வாழ்க என்ன - சரீரங்களிப்ப வெகுசால் மிருந்து வாழக் கடைவையென்று
ஆசீர்வதித்து,—தேவி தன்னுழைச் செல்க வென்று கொண்டு ஏலி - மனைவியாகிய கா
ந்தாரியிடத்துப் போயிருவென்று (திரொளபதியை) அனுப்பி,—மைந்தரோடு இவை வி
ளம்பினான் - தன்புதல்வரன் பஞ்சவர்ணருக்கு இவ்வுபசாரங்களைக் கூறுவானாயி
னான். எ - று.

திருதராட்டிரன் திரொளபதி வணங்குதலைக்காணமாட்டாத குருடனாதலால் வண
ங்கினுள்ளேயு பிறரறிவித்தனரென்பது தோன்றப் பணிவு கூறலுமென்றார். பாவை த
ன் வணக்கத்தைத் தான்கூறுதலும் என்றுரைப்பினுமமையும். பாவை உவமவர்குபெ
யார்.

(கஉ௮)

சுருமநீதிசீர்கல்விமந்திரம்
பெருமையாண்மைதாள்பிடுநீடுபேர்
தருமம்யாவுநின்றன்மையர்தலர்
லருமையின்றியேயரசசெல்லுமே.

(இ - ள்.) சுருமம் நீதிசீர்கல்வி மந்திரம் - செய்காரிய பொழுங்கும் நீதியுஞ்
செல்வமுஞ் சாத்திர வுணர்ச்சியு மர்லோசனையும்,—பெருமை ஆண்மை தாள் - கனமு
ம் வீரமு முயற்சியும்,—பிடு நீடு பேர் - மேன்மையு மாகிர்த்தியும்,—தருமம் யாவும் -
புண்ணியமும் அனைத்தும்,—நின் தன்மை ஆதலால் - உன்னியற்கையாலுள்ளனவாத
லின்,—அருமை இன்றியே அரசு செல்லும் - (உனக்குப்) பிரயாசமின்றி எளிதாக இ
ராச்சியம் நடைபெறுவதாகும். எ - று.

(கஉ௯)

இகலெறிந்துநீராசருபமா
மகமுழந்ததும்வண்மைசெய்ததுந்
திகையடங்கலுந்நிறைகொணர்ந்ததுந்
தொகுதிகொண்டநின்றுணைவர்குறினார்.

(இ - ள்.) இகல் எறிந்து நீராசருய மாமகம் உழந்ததும் - பகைவரை யடர்ந்
து வென்று நீ இராசருய மகாவேள்வி செய்ததும்,—வண்மை செய்ததும் - தானங்க
ள் செய்தமையும்,—திகை அடங்கலும் நிறை கொணர்ந்ததும் - அட்டதிக்கரசர்களுந்
நிறை கொணர்ந்து கொடுத்தமையும்,—தொகுதி கொண்ட நின் அணைவர் கூறினார் -
கூட்டமாயிருக்கின்ற உனது தம்பிமார் சொல்லினார். எ - று.

இகலென்பதுந் திகையென்பது மாகுபெயர்கள். நின் அணைவரென்றது துரியோத
னாதியரை பெயைநிக;

(கஉ௦)

எண்டிசா முகத்தெல்லையெங்கணுந்
கொண்டதா குமுன் குருகுலத்துளோர்
துண்டியாமலுந்துணைவர்தம்மொடும்
பண்டுபோலமண்பரவாவைகுவீர்.

(இ - ள்.) என் திசா முகத்து எல்லை எங்கணும் - அட்டதிக்குரளா லெல்லையி
டப்பட்ட பூமி முழுவதும், - முன் குருகுலத்துளோர் கொண்டதாரும் - முன்னே (ந
மது) குருகுலத்தரசராத் கொள்ளப்பட்டதாரும், - துண்டியாமல் தும் துணைவர் தம்
மொடும் - பிரிவுபடுத்தாமல் உமது தம்பியரோடும், - பண்டுபோல மண்பரவ வையகுவீ
ர் - முன்போல மண்ணுலகினர் யாருக்குத்திசெய்ய ஒற்றுமையாயிருக்கக் கடவீர். எ-று.

துண்டித்தவழிப் பூவுலகினரிருகருகி ஒவ்வொரு திறத்தினையுஞ் சிற்சிலர் பரவு
வதன்றி யனைவரும் பரவாராதலின், துண்டியாமல் மண்பரவ வையகுவீரென்றான். ம
ண் ஆகுபெயர். உன்குருகுலத்துளோரென்று பிரித்துரைப்பினுமாம். (கருசு)

சேனிநுத்துதுஞ்சீர்செவிப்படுத
தியானரன்புகுரி னீர்மையன்றி யோ
பூணலம்பெறும்பொற்பொடுங்கனோக்
காணுமரறுசெங்கண்படைத்திலேன்.

(இ - ள்.) சேன் இருந்து - தூத்தேயிருந்து, - தும் சீர் செவிப்படுத்த - உம்
து வைபவங்களைக்கேட்டு, - யானார் அன்பு கூர் இனிமை ஆன்றி - புதிய சாத்தல்குரு மதி
ழ்ச்சியெயல்லாமல், - பூண் நலம் பெறும் பொற்பொடு உங்களைக் காணுமாறு - ஆண்க
லங்களாலலங்காரஞ் செய்யப்பட்ட சிறப்புடன் உங்கள் வடிவத்தைக் காணும்படி, -
செம் கண் படைத்திலேன் - செப்பமான (ஒளியுடைய) கண்ணைப்பெற்றிலேன்.

துஞ்சீரைச் செவியினுலறிந்தேனன்றிக் கண்ணினுலறிந்திலேனென்று அவரை வ
சப்படுத்தி வஞ்சித்தற்பொருட்டு மிகு சாதன்மையுடையான்போலப் பாவனை செய்தா
னென்க. (கருசு)

நேயமுண்கிபோனெஞ்சொடின்னசொற்
றாயமைந்தரைச்சொல்லிநீவிர்போ
யாயையும்பணிந்தெந்தைதாண்மலர்ச்
சேயபங்கயஞ்சேர்மினென்னலோ.

(இ - ள்.) நெஞ்சொடு நேயம் உண்கிபோல் - மனத்திலண்டள்ளதுபோற் பாகு
னைசெய்து, - இன்னசொல் தூயமைந்தரைச் சொல்லி - இவ்வார்த்தைகளைத் தபடமில்
லாத புதல்வர்க்குத் கூறி, - நீவிர்போய் யாயையும் பணிந்து - நீவிர் சென்று உமது தா
யையும் வணங்கி, - எந்தை தாள் சேயபங்கய மலர் சேர்மின் என்ன - எப்பிதாவின்னு
பாதங்களாகிய செந்தாமரை மலரை (உச்சியிற்) குடுகுவென்றுரைப்ப. எ-று.

வரைந்து கூறுது பொதுப்பட யாயென்றதினால் கார்தாரி சூத்தாதேவி யெனப்ப
டுவோரிலெவரெனினுமாம். எந்தை திட்டிமன். போய் யாயை என்னுஞ் சந்தியில் நிலை
மொழியிற்று யகரமெய் செகிதற்கு விதி இச்சுருக்கத்து முப்பத்தேழாஞ் செய்யுளுரை
யகத்துக் கண்டறிக. யாயையுமென்பதிலுள்மை எச்சம். (கருசு)

இருந்தமைத்தருமேவலோடுசென்
தருந்தமிக்குநேரன்னைதன்னையும்
பரிந்திறைஞ்சினுர்பயிலவாழ்த்தினு
தருந்துபூணினுள்சிறுவர்தம்மையே.

(இ - ன்.) இருந்த மைத்தரும் ஏவலோடு சென்று - அங்கிடத்திருந்த புதல்வரு
ம் (திருதராட்டிரதை) ஏவற்பிரகாரம் போய், — அருந்தகிக்கு நேர் அன்னை தன்னைபு
ம் - சுதயிலே யருந்ததிக்கு திகரண காந்தாரியாகிய தாயையும், — பரிந்து இறைஞ்சினு
ர் - அன்புற்று வணங்கினார், — திருந்து பூணினுள் சிறுவர் தம்மைப் பயில வாழ்த்தினு
ள் - திருத்தமான ஓபரணஞ்சனைப் புனைந்த காந்தாரி (வணங்கிய ஐந்து) புதல்வரையு
மிகவாசீர்வதித்தாள். ஏ - று.

தன் தம்மிரண்டுஞ் சாரியை, குந்தாதேவி சலங்கழி மடந்தையாதலாலும் திருந்
து பூணினுள்ளெனது விசேடித்தவாலும் அன்னையென்றது காந்தாரியை மென்றதிக, சி
தவார் - பஞ்சவர், உம்மைகளிரண்டில் முன்னையர்வு சிறப்பு, பின்னது இறந்தது த
ழிஇயவெச்சம், (சுருதி)

முந்தவந்துதான்முளரிதைதொழு
மந்தவல்லியுபைவர்மைத்தரும்
வந்துநின்றதுமகிழ்வொடுன்னினுள்
குந்திசெய்தவங்கருமென்னலே.

(இ - ன்.) முந்து வந்து தான் முளரி தை தொழும் - முன்னூர் வந்து பரததாம
ரைசனைக் கைகுவித்து வணங்கிய, — அந்தண் வல்லியும் ஐவர் மைத்தரும் - நல்லியல்
புடைய திரௌபதியும் பஞ்சவர்களுடைய சிதவர்களும், — வந்து நின்றலும் - எதிரில்
வந்து நின்றாராக, — குந்தி செய்தவம் கூறும் என்னவே மகிழ்வொடு உன்னினுள் - குந்
தாதேவி செய்த தவமதிகமாமென்று மகிழ்ச்சியுற்று நீனைத்தாள். ஏ - று, (சுருதி)

லேயைவென்றதோன்மின்னையங்குவைத்
தியாயையும்பணிந்தெழில்கொடோளினார்
போயகண்டமும்போற்றுசுங்கையாள்
சேயையன்புடன்சென்றிறைஞ்சினார்.

(இ - ன்.) எழில்கொள் தோளினார் - சிறந்த புயங்கனையுடைய பஞ்சவர், — லே
யை வென்ற தோன் மின்னை அங்கு வைத்து - மூங்கிலே வென்ற அழகிய தோள்களையு
டைய திரௌபதியை அக்காந்தாரியிடத் திருக்கச்செய்து, — யாயையும் பணிந்து - அ
ன்னையாகிய குந்தாதேவியையும் வணங்கி, — அகண்டமும் போய்ப் போற்று சுங்கையா
ள் சேயை - எல்லாவல்களையும் போய்த் துதிக்கும் பெருமையினையுடைய சுங்காதேவி
யினது புத்திரானு லீட்டுமனை, — அன்புடன் சென்று இறைஞ்சினார் - அன்போடு போ
ய்ப் பணிந்தார். ஏ - று.

அகண்டமென்ப தாறுபெயர்.

(சுருதி)

வேந்தழைத்ததும்விதுரனேவலிற்
போந்தழைத்ததும்புதலவந்ததும்
தாரந்தழைக்கவேதந்தைதந்தைமுன்
மேந்தழைத்ததார்ச்செல்வர்கூறினார்.

(இ - ள்.) தேன் தழைத்த தார்ச் செல்வர் - தேன் துளிக்கும் பூமாவைய யணிந்த பெருஞ் செல்வரான பஞ்சவர், - வேந்து அழைத்ததும் - திருதராட்டிரரரசன் தந்தனைத் (திருமுகம் விடுத்து) அழைத்ததும், - ஏவலில் விதுரன் போந்த அழைத்ததும் - (அத்திருதராட்டிரனுடைய) கட்டளையினாலே விதுரன் (இந்திரப்பிரத்த நகரைச்) சார்ந்து அழைத்ததும், - புதல வந்ததும் - அழைத்ததற்கு நிமித்தமும், - தாம் தழைக்க வே தந்தை தந்தை முன் - தாமகிழும்படி பாட்டனாகிய வீட்டுமனுக்கு முன்னின்று, - கூறினார் - விண்ணப்பஞ் செய்தனர். எ - று. (சுருதி)

புதலவந்தது மென்பதற்குத் திருதராட்டிரரரசன் ஏவ இங்குவந்ததும் எனினுமாம்,
புள்ளலங்கலார்புரிவுரைத்திடக்
கொள்ளைவன்றிறற்குருகுலேசனும்
கள்ளவஞ்சர்வெங்குருவிசெய்யினு
முள்ளதுண்டெனவுண்மைகூறினார்.

(இ - ள்.) புள் அலங்கலார் புரிவு உரைத்திட - வண்டிகள் படுகின்ற மலர் மாலையையணிந்த பஞ்சவர் விரும்பியதை விண்ணப்பஞ் செய்ய, - கொள்ளை வன் திறல் குருகுல ஈசனும் - மிக்க செளரிபத்தையுடைய குருகுலாதிபனை வீட்டுமனும் கேட்டு, - கள்ள வஞ்சர் வெம் கருவி செய்யினும் - கபட வஞ்சகத்தையுடைய துரியோதனாகியார் கொடுமை குழிதும், - உள்ளது உண்டு என்ன உண்மை கூறினார் - (பிரார்த்த வினை வயத்தால் அனுபவிக்கவேண்டியதாய்) உள்ள அளவே உதாருமென்று மெய்யுரை பு கன்றான். எ - று.

கள்ள வஞ்சர் தமது சூழ்ச்சியான் முடிந்த தென்றென்னுவ தறியாமையும் பாவ முமாமன்றி, அவர் குழினுஞ் சூழாதொழியினும் வினாவயத்தான் வரற்பாலது வந்தே முடியும். “ஊழிற்பெருவலியாவுள மற்கொன்று, சூழினுந்தான்முந்தாம” என்று சாத்திரங் கூறுதலால் வினாவயத்தான் வருவதனை விலக்குதற்கு மொருவழி யில்லையென்று கருத்துப்பற்றி, உள்ளதுண்டு என்று தொகுத்துக் கூறினானென்க. (சுருதி)

தாதைதாதையைத்தாமகன்றுபின்
கோதைவெஞ்சிலைக்குருவைமைந்தனைக்
கீதநான்மறைக்கிருபனைச்செழும்
பாதநஞ்செய்தார்புரிவொடேகியே.

(இ - ள்.) தாம் - பஞ்சவர், - தாதை தாதையை ஆகன்று - பாட்டனாகிய வீட்டுமனை விட்டு நீங்கி, - பின் ஏகி - பின்பு போய், - கோதை வெஞ்சிலைக் குருவை - மாலையணிந்த வில்லாசிரியரான துரோணனையும், - மைந்தனை - அசுவத்தாமனையும், - கீத நான்மறைக் கிருபனை - கீதநடையான சதுர் வேதங்களை யோதியறிந்த கிருபாசாரியையும், - பரிவொடு செழும் பாதநம் செய்தார் - அன்புடனே செழுமையான பாதங்களில் வணங்கினார். எ - று.

தரோணனுங் கிருபணுந் தமக்கு வில்வித்தை கற்பித்த குருவாதலின் வணங்கிய
து தகும். சிறுவயதின்னாகிய அசுவத்தாமனே வணங்கிய தெதுபற்றியோகெனின்,
தொழுகுலத்தவனுலாலும் துசாரிய பத்திரஞதலாலு மென்சு. நம் - நமஸ்கரித்தலெ
ன்னம் பொருளில் வந்த வடமொழி. (௧௩௬)

சதுரமாமதைத்தலைவர்தங்களா
லெதிர்மொழிந்தபேராசிரெய்தியே
மதுரமன்றனுண்மாலேமன்னரும்
விதூரன்மந்திரமீளமன்னினூர்.

(இ - ள்.) பா சதுர மதைத் தலைவர் தங்களால் எதிர் மொழிந்த பேர் ஆகி ஸந்தி-
மகிமையான சதுர்வேதங்களை யறிந்த குருவர்களால் எதிரிற் கூறப்பட்ட பெருமையான
ஆசையைப் பெற்று, —மதுர மன்றல் நாண் மாலே மன்னரும் - தேன் மணங் கமழும் பு
திய மாலையைப் புனைந்தவாசர் ஐவரும், —மீள விதூரன் மந்திரம் மன்னினூர் - பின்பு
விதூரனுடைய மாலிகையிற் போய்த்தங்கினூர். ஏ - டு.

ஏகாரமிசைநிறை. மதுரமென்னுஞ் சுவைப்பெய ரதனையுடைய தேனை யுணர்த்தி
யாகுபெயராய் கின்றது. (௧௪௦)

தமதின்மொப்புறத்தம்மதாகவே
யமிழ்தருந்தியங்கவாரிருந்தபின்
நிமிரநாசனன்செய்யுமேனியன்
கமலநாயகன்கடலின்மூழ்கினான்.

(இ - ள்.) அவர் - அப்பஞ்சவர், —மெய்யுற - உள்ளபடி, —தமது இல் 'ஆக' அ
மிழ்து'தமது ஆக அருந்தி - (விதூரனுடைய இல்லம்) தமது இல்லமாசவும் போசனம்
தமது போசனமாகவுங் கருதிப் புசித்து, —இருந்த பின் - அங்கிருந்த பின்பு, —திமிர
நாசனன் - இருளைக் கெடுக்கின்றவனும், —செய்யு மேனியன் - சிவந்த வருவினும், —
சமல நாயகன் - தாமரைக்கு நாயகனுமாகிய சூரியன், —கடலில் மூழ்கினான் - சுமுத்தி
ரத்தில் முழுகினான். ஏ - டு.

ஏகார மிசைநிறை. விதூரனுடைய விடென்றுங் விதூரனுடைய போனைக மென்று
ங் கருதாமற் தமது விடென்றுந் தமது போனைகமென்றுங் கருதி யுண்டிருந்தனரென்
பது கருத்து. எனவே விதூரனுடைய ஐவர்க் குளதான பேதமற்ற வொற்றுமை விளக்
கிய வாறறிக. கண்ணினு னோக்கு வேளர்க்குக் கடலின் மறைதல் போலத் தோற்றுந
லாந் கடலின் மூழ்கினானென்றார். சூரியாத்த மயனங் கூறப்பட்டது மறிக. (௧௪௧)

தினகரன்கரந்திகழ்கமண்டலம்
பனிகொள்செக்கர்தம்படமதாகவே
யினியவந்தனைக்கெறியும்வேலேசேர்
புனிதரொத்ததப்புன்கண்மாலேயே.

(இ - ள்.) தினகரன் கரம் திகழ் கமண்டலம் (ஆக) - ஆதித்தன் கையிலே வி
ளங்குகின்ற கமண்டலம் ஆகவும், —பனி கொள் செக்கர் தம் படம் ஆக - குளிர்ச்சியை

புடைய செக்கர் வாணம் தம்முடைய (சாஷாய) வஸ்திரம் ஆகவுந்தோன்ற, —அப் பு
ன் சண்மாவை - வருத்தத்தைத் தாரா நின்ற ஆம்மாவைப்பொழுது, —இனிய வந்தனைந்
து எழியும் வேலை சேர் புனிதர் ஒத்தது - தருதியான சந்தியாவந்தனஞ் செய்தற்பொருட்
தெ திரையடிக்கின்ற கடலையடைந்த தூய துறவோர் என்று சொல்லும்படி நின்றது.

ஏகாரச முன்னதிசைநிறை பின்னதிற்றசை, அது சாரியை, சுமண்டலம் - வட்ட
வடிவினதாகிய சலபாத்திரம், கையிலே கமண்டலத்தைத் தரித்துச் சரீரத்திற் காலித்
துசபுனைந்து அஸ்தமயன சந்தியா கருமஞ் செய்யக் கடலையடைந்த தாபதரை பொற்
தது மாவைக்கால மென்றதில்; தினகரனைக் கமண்டலமாகவுஞ் செக்கர் வாளைக் காவி
ந்துசாகவு முருகனிக்கவே அவ்விரண்டையுடைய மாவைக்காலம் அவ்விரண்டையுடை
ய முனிவராயிற்றென்றது கிரப்புருவசவணி. சூரியனத்தமிழ்க்கவே லெப்பமாறிக் குளிர்
நொடங்குமாதலின் அப்பொழுது தோன்றிய செக்கர்வாளைப் பணிகொள் செக்கரென்று
லிசேடித்தார்.

(௧௪௨)

தாய்ந்தமெய்ச் செழுங்குதிரவன்கர
மேய்ந்தவப்பதத்தெழிலெறித்தலா
லாய்ந்துபத்திகொண்டடர்பகம்பொனல்
வேய்ந்ததொக்குமால்வேந்தன்மரடமே.

(இ - ள்.) சாய்ந்த மெய்ச் செழும் கதிரவன் கரம் - கார்த்தியவருவத்தினையுடை
ய வழகிய சூரியனது கிரணம், —ஏய்ந்த அப்பதத்து எழில் எறித்தலால் - பட்ட அவ்
வானசத்தினின்றும் செவ்வொளி கிசத்தினால், —வேந்தன் மரடம் - விதுரனுடைய
மாறிகை, —ஆய்ந்து பத்தி கொண்டு - ஆராய்ந்து வரிகை வரிசையாக, —அடர் பகம்
பொன்னால் வேய்ந்தது ஓக்கும் - பசிய பெற்றற்கட்டினால் வேயப்பட்டதை நிகர்க்கும்.

ஆல் - அசை. மால் என்றுபிரித்துப் பெருமையென் துரைப்பினுமாம். அத்தமிழ்
த சுமயத்துச் சூரியனது கிரணம் வான்முதிற் படலத்திற் பட்டுச் செவ்வான முண்டா
ச அச்செவ்வொளி யரசமானிசையின் மேற்பட்டு விளங்குதல், செம்பொற்றசட்டினால்
அம்மானிகை வேயப்பட்டதென்னும்படி யிருத்ததென்றிக.

(௧௪௩)

மன்குலத்துளோர்வஞ்சகஞ்செயா
ரென்குலத்துளோரென்கொலிதெனத்
தன்குலத்துளோர் தமைவிலக்கவோ
நன்குலத்துளோ னுதயங்ண்ணினான்.

(இ - ள்.) மன்குலத்துளோர் வஞ்சகம் செய்பார் - அரசகுலத்தினர் வஞ்சகம்
புரிபார், —என் குலத்துளோர் சது என் கொல் என்னு - என்னுடைய குலத்தகர் வஞ்
சகச் செயல் கருதியது என்னலிரிதமென் நெண்ணி, —தன் குலத்துளோர் தம்மை வி
லக்கவோ - தனது வம்மிசத்தரசர்னை அவ்வஞ்சகஞ் செய்யாது விலக்குதற்காகவோ, —
நன் குலத்துளோன் உதயம் நண்ணினான் - ஈல்ல வம்மிசமுதல்வானை சந்திரனுதயஞ்
செய்தான். எ - று.

இதவென்னுஞ் சுட்டுச் செய்யுளில் நீண்டுசுதுஎன நின்றது.

(௧௪௪)

குருகுலாதியன்கொடியநெஞ்சமே
யிருணிநைந்ததென்றியாமலெறுக்கவோ

மரபிலாதிபாந்தியுமெண்ணினுட்.

சரியென்னுமாகாணலானதே.

(இ - ள்.) குருகுல ஆதிபன் சொடிய நெஞ்சமே - குருகுல மன்னனான துரியோதனனது சொடிய மனத்தான், - இரண் நிறைந்தது என்னுளாம் வெறுக்கலோ - இருள் நிரம்பப் பட்டதென்று நான்சன் வெறுக்கலாகுமா, - எண்ணின் - ஆரோகிக்குங் கால், - மரபில் ஆதியாம் மதியும் - அச்சுருகுல வயிச்சத்து முடிவென சந்தரஜம், - உள் சரியன் என்னுமா காணல் ஆனதே - உள்ளிடங் சரியெனென்குந் தன்மை பிரத்தியக்ஷமாயநியப் பட்டது. எ - று.

ஒகாரம் எதிர்மறை, ஏகாரம் நற்றவை, எண்ணின் என்ருருக்கு கொண்டு மனத்தினுள்ளென்றுரைப்பினு மமைபும். மதியினதுச்சுருமை கண்கூடாக வறியக்கிடந்த தென்றதினில், துரியோதனனது மனக்கருமை கண்கூடாக வறியப்படுவது செய்காரியம்பற்றியனுமானத்தா லநியப்பட்டுத்தெனக் கொள்க. இங்கே இருபென்றது வஞ்சகத்தை, மரபின் முதல்வனுட் சரியனாயிருத்தலால் அம்மரபிற் றோத்திய துரியோதனனுக்கும் இருண்மனமுண்டாயிற்றென்று குறித்தலாலது ஏதுவனின்மீதாற்படும். (கசரு)

உண்ணிலாவுபேரொளிமழுங்கினீள்
வெண்ணிலாவினுல்வெருத்தவெங்குலுங்
கண்ணிலாண்மகன்கடுமைபஞ்சிரம்
மண்ணிலார்வெளாவடிவமெய்தினார்.

(இ - ள்.) உள் நிலாவு பேரொளிமழுங்கி - உள்ளே பரவியிருக்கின்ற பெரும் பிரகாசமழுங்குதலுற்று, - நீள்வெள் நிலவினுல் எச்சனும் வெருத்த - மிகுந்தவெண்ணிறமான நிலவினுள்ளெவ்விடமும் வெருப்புற்றன, - கண் இல்லான் மகன் கடுமை அஞ்சி - குருடனான திருதார்த்திர குமாரனாகிய துரியோதனனது கொடுமைக் கச்சமுற்று, - மண்ணில் வெளாவடிவம் எய்தினார் யார் - இப்பூமியில் வெருக்காத வருடையவராயுள்ளார் யாவர். எ - று.

சந்திரனது பிரகாசத்தினுலெனத்தும் வெருத்தன; அச்சந்திரனது வம்மிசத்தவனான துரியோதனனது கொடுமையினு லேச்சமுற்றுப் பூவுலகினர் சரீரம் வெருத்தனர் என்பது வெற்றுப் பொருள் வைப்பணி. (கசக)

விர்தைவாழ்வுகூர் விறன்பிருத்ததோன்
முந்தையோதைமாமுடிசயர்த்தவன்
சிர்தைகா முறத்தெரிவைவந்தினர்
தந்தைகேயியிறந்ருனுநண்ணினார்.

(இ - ள்.) விர்தை வாழ்வுகூர் விறல் மிகுத்த தோன் - கிரஸ்குமியினது வாழ்வுமிக்க வலிமை மிகுதிய தோளையுடையவனும், - முந்தை ஓதை மாமுரசு உயர்த்தவன் - முதன்மையான சத்தத்தைபுடைய முரசுக்கொடியை யுயர்த்தியவனுமாவிய தருமராகன், - சிர்தை காமுற - மனமேகைக்க, - தெரிவை தானும் - திரௌபதியும், - இளம் தந்தை கோயிலில் வந்து நண்ணினான் - (தருமனது) சிறியபிதானான விதரனது மாளிகையில் (அத்தருமன் பக்கமாக) வந்திருந்தான். எ - று.

முரசுயர்த்தவனது சிர்தை காமுறுகின்ற அத்தெரிவை யென்றுரைப்பினுமாம்.)

மங்குலச்சுற்றுமாமண்டபத்திடைக்
கங்குலிற்றடங்கண்டுயின்றபின்
பொங்குலேப்படும்பொற்றசும்பெனச்
செங்குலக்கதூர்த்திகிரிதோன்றவோ.

(இ - ள்.) மங்குலச் சுற்றுமா மண்டபத்திடை - மேகஞ் சூழுகின்ற பெரிய மண்டபத்தில், - சங்குலில் - இரப்பொழுதில், - தடம் கண் டுயின்றபின் - விசாலமர் ள் எண்கள் நித்திரை செய்தபின்பு, - பொங்கு உலேப்படும் பொன் தசம்பு என்ன - பரந்த உலேமுடித்தனலிலிட்டுக் காய்ச்சியபொற்குடமென்னும்படி, - செம் குலக்கதூர்த்திகிரி தோன்ற - சிவந்த கூட்டமான கிரணங்களுடைய சக்கராகாரமான சூரியனுடைய மாசு. எ - று.

ஞ்சாரழிற்றசை. திகிரிபோலச் சுண்ணப்படுதலாற் திகிரியன்றார், பொற்றசம்பு போலச் சூரியனும் அப்பொற்றசம்பின் புதமெல்லாம் வளைந்தொளிருங் கனல்போலச் சூரியனுடைய பக்கமெல்லாம் பிரகாசமான கிரணங்களுந் தோன்றுதலால் உலேப்படும் பொற்றசம்பென வென்று கூறினார். (கசஅ)

பர்யன்மன்னுகண்படையுணர்ந்துளந்
தூயவன்பொலஞ்சுடர்பணிந்தபின்
சாயையன்னதன்மம்பிராரோடுஞ்
சீயமென்னவேதிகழவைகினுன்.

(இ - ள்.) உள்ளந் தூயவன் - சுத்தமான மனத்தையுடையனாகிய தருமராசன், - பாயல் மன்னு கண் படை உணர்ந்து - சயனத்திற் பொருந்திய நித்திரை தெளிந்து, - பொலம் சுடர் பணிந்த பின் - அழகிய சூரியனை வணங்கிச் சந்தியாகருமஞ் செய்தபின், - சாயை அன்னதன் தம்பிராரோடும் - (விடாது தொடர்கின்ற) நிழலையொத்த தன்மம்பிராரோடும், - சீயம் என்னவே திகழ வைகினுன் - சிங்கம் போலப் பெருமிதந் தோன்ற விற்றிருந்தான். எ - று.

உள்ளந் தூயவன் என்பதற்கு தூய உள்ளத்தினனுய் என்று குறிப்புவினை யெச்சப் பொருள் கொள்ளினுமாம். சந்தியா வந்தனத்தைச் சுடர்பணிதலென்றார். (கசக)

முனிவரர்க்கெலா முதன்மையாகவே
தனதனிற்பெருந்தானமுய்த்திடும்
பனுவல்வித்தகப்பாவலர்க்கெலாந்
கனமெனத்தருங்கனகமாரியே.

(இ - ள்.) முனிவர்க்கு எல்லாம் - பிராமணேத்த்மரணைவர்க்கும், - முதன்மை யாகவே தனதனில் பெரும் தானம் உய்த்திடும் - தலைமையாகக் குபேரனைப்போல மிகு பொருளைத் தானஞ்செய்யா நின்றான், - பனுவல் வித்தகப் பாவலர்க்கு எல்லாம் - சாத் திரவழிவினமிக்க சுவீகாணர் யாவர்க்கும், - கனம் என்னத்தரும் கனகமாரி - மேகம் போலப் பொன்மழை யுதவுகின்றவனுயினுன். எ - று.

ஏதாரம் ஈற்றகை, செல்வமிருதிபற்றித் தனதனையுங் கைமாறு சுருதாத கொடை மிகுத்தோன்றக் கனத்தையு முவமித்த பயனுவமைகள் வந்தன. கனமென்னும் பொதுப்பெயர் ஈண்டுப் பொன்மழை பெய்யும் புட்கலாவர்த்த மேகமென்னுஞ் சிறப்புப் பொருளில் வந்தது. (சுரு)

கண்டுகண்டுதன் கழல்வணங்குமா
மண்டலேசருமாலேமன்னருங்
கொண்டுவாழ்வுநகருகதங்குடை
தண்டுசாமரந்தந்தநில்குமே.

(இ-ள்.) கண்டு கண்டு தன் கழல்வணங்கும் - காட்சிபெற்றுத் தன்னுடைய கால்களைப் பணிசென்ற, —மா மண்டல ஈசரும் - பெரிய மண்டலாதிபதிகளாகிய நெடுநில வேந்தரும், —மாலே மன்னரும் - மாலே புனைந்துடைய மற்ற அரசரும், —கொண்டு வாழ்வு - பெற்றுய்யும் வண்ணம், —குரகதம் குடை - குதிரைகளையுஞ் சத்திரங்களையு ம், —தண்டு சாமரம் தந்தி ஈல்கும் - சிவிகைகளையுங், கவரிகளையும், யானைகளையும் பரிசுகளாகக் கொடுக்கா நின்றான். எ - று.

ஏதாரமீற்றகை, இக்கலியில் நல்கும் என்றும் முற்கலியில் உய்த்திடும் தரும் என்றும் செய்யுமென்னும் வினைமுற்றுக்கருநாய்தினையாண்பாற் பொருளில் வந்தன. முன்னே மண்டலேசரென்றதனது பின்மன்னரென்று சிற்றரசரை. (சுரு)

பூந்தண்மாமலர்ப்பூவைகொங்கைதோ
யேந்துதோ ளினுனிவணிருந்துழிப்
பாந்தளங்கொடிப்பாரமகிபனைச்
சேர்ந்தமன்னர்தஞ்செயல்விளம்புவாம்.

(இ-ள்.) பூந்தண் மாமலர்ப் பூவை கொங்கை தோய் - பொலிவான குளிர்ந்த பெருமையினையுடைய தாமரைமலரசனியாகிய திருமகனுடைய தனங்களமுந்திய, —ஏந்து தோளினை - உயர்ந்த புயத்தை யுடைய தருமராகன், —இவண் இருந்துழி - இவ் விடத்திருக்கும்போது, —பாந்தள் அம் கொடிப் பார் மகிபனைச் சேர்ந்த - அவலக்கொடியையுடைய பூமிக்கரசனுடைய துரியோதனனை யடுத்திருக்கின்ற, —மன்னர் தம்செயல் விளம்புவாம் - அரசர்களுடைய செய்கையைச் சொல்வாம். எ - று.

திருமகள் வாழும் புயமென்பார் பூந்தண்மாமலர்ப்பூவை கொங்கைதோய் தோ ளினுனென்றார். திருமகளுக்கொப்பான திரௌபதியினது கொங்கையென்று பொருள்கூறி ஆகுபெயரெனக் கொள்ளினு மமையும், பாந்தளங் கொடியென்பதில் அம் - சாரியை.

(சுரு)

வேறு.

தானுமாமனுங்குறித்ததம்பிமாருமங்கர்தங்
கோனுமாரிற்றதைத்தைகொடுமரக்கைவிதூறனும்
வானுலாவுபுகழ்படைத்தமைந்தனுந்துரோணனு
மேனையோருமவந்துகூடியினிதிருந்தவெல்லையே.

(இ-ள்.) தானும் மாமனும் - துரியோதனனுஞ் சகுனிமாமனும், —குறித்ததம் பிமாரும - துச்சாதனன் முதலாகக் குறிப்புற்றதம்பியரும், —அங்கர் கோனும் - அங்கதேயத்தார்க்கரசனாகிய கன்னனும், —மாசு இல் தந்தை தந்தை கொடுமரக்கை

விதரணம் - குற்றமற்ற பாட்டனாகிய வீட்டுமனும் விற்றாங்கிய காதலையுடைய விதரணம்—வான் உலாவு புசுப் படைத்தமைந்தனும் துரோணனும் - வானுவகத் தும் வியாயகமான கீர்த்தியைப் பெற்ற குமாரனாகிய அசுவத்தாமனும் துரோண சாரியும்,—வையோரும் வந்துகூடி இனிது இருந்த எல்லை - மந்தையோரும் வந்துகூடி நன்கிருக்குந்தருணத்தில். எ-று.

ஏகாரமீற்றசை. தந்தை தந்தை யென்பதெண்ணும்மை தொக்கது. துரோணனு மைந்தனுமெனமுறையிற்குறுது மைந்தனை முற்கூறியது வழிமோனைத் தொடைநோக்கியென்றறிசு. (சதுசு)

மண்டபத்தினமுருகாண்மன்னரைவார்தம்மைநீ
கொண்டமைப்பின்வருகவென்றுகொற்றவன்பணிக்கவே
வண்டுசுற்றுமாலேமார்பன்வண்பிராதிகாமிவா
னண்டாரகற்பமெனவிருந்தவரசார்தம்மையனுசினான்.

(இ-ள்.) மண்டபத்தின் அழகு காண - (தூதன்) மண்டபத்தின் சிறப்புநோக்கும்மடி,—மன்னர் ஐவர் தம்மை நீ கொண்டு இமைப்பின் வருக என்று - அரசரான பஞ்சபாண்டவரை நீ (போய்) அழைத்துக் கொண்டு கணப்பொழுதில் வருவாயாகவென்று,—கொற்றவன் பணிக்க - துரியோதனன் (பிராதிகாமிக்குக்) உட்டளையிட,—வண்டு சுற்று மாலே மார்பன் வண்பிராதிகாமி - வண்டிகள் குழும் மலர்மாலேபுனைந்த மார்பினனாகிய பிராதிகாமியென்பான்,—வான் அண்டார் கற்பம் என இருந்த அரசர் தம்மை அனுசினான் - வின்னுவலகத்துத் தேவர்களது கற்பகமுதலான பஞ்ச தருக்களைப் போன்ற பொலிவுடனிருந்த அரசரைவரையுங் கிட்டினான். எ-று.

ஏகாரமிசைநிறை. கற்பகமென்பது கற்பமெனவிகாரமாயிற்று. ஐவருக்குத் தனித்தனி கற்பகத்தையே யுவமைகூறிய தெனினுமாம். “கற்பகம் கலங்கிவிழ்ந்த தன்மைபோற் காண விய” என்று சேவகசிந்தாமணியிற் கற்பகத்தையுமறித்துக் கூறியதுங் காண்க. பிராதிகாமி துரியோதனனது சாரதி. (சதுசு)

சென்றியாகபதிகமுற்றிருப்பதம்பணிந்துநீ
ணின்னுவாய்புதைத்தறங்கணிலைபெறுஞ்சொனீதியாய்
வென்றிவிரன்மண்டபத்துன்விரிவுகாணவேண்டுநீ
யென்றுகூறியேவினானிங்கென்னை யென்றியம்பினான்.

(இ-ள்.) சென்று - (பிராதிகாமி) போய்,—யாசபதி கழல் திருப்பீடம் பணிந்து - யாகாதிபதியாகிய தருமராசனுடைய வீரக்கழலணியப்பட்ட திருப்பாதங்களை வணங்கி,—நீன் நின்று வாய்புதைத்து - தூதராக நின்று (கையினாலே) தனது வாயைப்பொத்திக் கொண்டு,—அறங்கள் நிலைபெறும் சொல் நீதியாய் - தருமங்கணிலையுறுதற்கேற்ற சொல்லையும் நீதியினையுமுடைய பெரியீர் கேட்டருள்க,—கென்றி வீரன் மண்டபத்தின் விரிவு நீ காணவேண்டும் என்று கூறி - சயவீரனாகிய துரியோதனராசன் தூதனமண்டபத்தின் விசாலத்தைத் தேவரீர் காணவேண்டும் என்று சொல்லி,—இங்கு என்னை வலினான் என்று இயம்பினான் - இவ்விடத்து அடிமேனை அனுப்பினானென்று விண்ணப்பஞ் செய்தான். எ-று.

அறங்கள் நிலைபெறுஞ்சொல் நீதியாயென்பதற்குத் தருமங்கணிலைபெறுதற்
கேற்ற சாத்திரம் விதித்த நீதியை நடாத்துவீர் என்றுரைத்தலுமொன்று. இப்பொ
ருட்குச் சொல் - ஆகுபெயர், அறங்கள் நிலைபெறுஞ் சொல் - தருமசாத்திரம், எ-று

ராயசூயபன் னிதன் னையெந்தையில் வில்லியாயொடும்

போயிருந் தவருக வென்று புரையிலா மனத்தினுன்

சீயமன்ன துணைவரோடு சென்று புக்குந் நறியில்

பேயிருந்த தெனவிருந்த பிடி லாணையெய்தினுன்.

(இ-ள்.) புரை இல்லா மனத்தினுன் - மாசற்ற வுள்ளத்தினனாகிய தருமராச
ன் (பிராதிசாரி சொன்னதைக்கேட்டு அதன்பின்), -ராய சூயபன்னிதன்னை எந்தை
இல்லில் யாயொடும் போயிருந்து வருக என்று - ஓராச சூய பத்தினியாகிய தி
ரொளபதையை (நோக்கி நீ) எம் பெரிய பிதாவினது மானிகையிற் போய் எம் மன்
னையொடிருந்து வாவென்று (அனுப்பி, -சீயம் அன்ன துணைவரோடு சென்று பு
க்கு - சிங்கத்தையொத்த (வீரத்தன்மையிற் சிறந்த) தம்பியர்களுடனே போயுட்பு
குத்து, -நன்றியில் பேய் இருந்தது என்ன இருந்த - நன்மையென்பது சிறிதேலு
மில்லாத பிசாசு இருந்தது போலிருந்த, -பீடி இல்லாணை எய்தினுன் - உயர்குண
மற்ற (சயவனுன்) துரியோதனனைச் சமீபித்தான். எ-று.

“எட்டையவும்” என்பதினால் வடமொழி யெட்டாமொற்று யசரமாயும், “ரவ்
விற்கம் முதலாமுக்குறிலும்” என்னும் வித்பெருது ரகாரமுதலாகவும் ராயசூயமெ
னநின்றது. சிறிய பிதாவினது பிள்ளைகளுடைய பெருவாழ்வு கண்டு பொருமை
யுற்று அவர்களுடைய வாழ்வு முழுவதும் வஞ்சகக்குதாட்டத்தாற் கவர நினைத்த
பெருங் கேடளுதலால் நன்றியில் பேயிருந்ததென விருந்த வென்றும் பீடி லாணை
யென்று கூறினார்.

(கருசு)

மன்னிருந்த பேரவைக்கண்வந்து முந்தைவரிசையான்

முன்னிருந்த தா தைவமிச முதல்வன் ஞான விதுரனென்

றின் னிருந்த தலைவர் தா னிறைஞ்சி முன்னரிட்ட தோர்

யின் னிருந்த வாசனத்தின் மீதிருந்து வினவினான்.

(இ-ள்.) மன் இருந்த பேரவைக் கண் வந்து - துரியோதனனிருந்த பெரிய
சபையில் வந்து, -முந்தைவரிசையால் - பழைய முறைப்படி, -முன் இருந்த தா
தை - முன்னராக விருந்த பெரிய பிதாவும், -வமிச முதல்வன் - குலாதிபதியாகிய
வீட்டமனும், -ஞான விதுரன் என்று - அறிவிற் சிறந்த விதுரனுமென, -இன்னி
ருந்த தலைவர் தான் இறைஞ்சி - நன்கிருந்த மேலோருடைய பாதங்களைவணங்
கி, -முன்னர் இட்டது ஓர் மின் இருந்த ஆசனத்தின்மீது - முன்னுக்கவைக்கப்பட்
டதொரு பிரகாசமுடைய ஆசனத்தின்மேல், -இருந்து வினவினான் - வீற்றிருந்து
சொல்வானாயினான். எ-று.

“என்று மெனவு மொடுவு மொரோவுழி, நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு
நெரும்” என்பது விதியாகலின்; என்று என்பதைத் தாதை யொடும் வமிசமுதல்வ
னெடுக்கட்டிக.

(கருசு)

இந்தமண்டபஞ்சமைந்தவினிமைதன்னை யென் சொல்வேன்
முந்தைமண்டபங்களுக்குமுதன்மையானதேவரு
ரந்தமண்டபத்துமில்லையதனை! ன்றிமண்ணின்மே
லெந்தமண்டபத்துமில்லையிதனிணுள்ளவெழிலரோ.

(இ-ள்.) இந்த மண்டபம் சமைந்த இனிமை தன்னை என் சொல்வேன் - இந்தமண்டபஞ் செய்யப்பட்ட சிறப்பை எங்ஙனஞ் சொல்லுவேன்,—இதனின் உள்ளவழில்—இந்தமண்டபத்திலமைந்திருக்கின்ற சிறப்பு,—முந்தை மண்டபங்களுக்கு முதன்மையான - பூர்வமண்டபங்களுக்கெல்லாம் தலைமையாகிய,—தேவருர் அந்த மண்டபத்தும் இல்லை - தேவருலகத்திலுள்ள (சுதன்மை யென்னும்) அம்மண்டபத்தினுமில்லை,—அதனை அன்றி - அதையல்லாமலும்,—மண்ணின்மேல் எந்த மண்டபத்தும் இல்லை - பூவுலகிலுள்ள எம் மண்டபத்தினுமில்லை. ஏ-று.

அரோ - அசை நிலை.

(கருஅ)

எனவியந்துதருமராசனிவிதியம்பயாவிவெஞ்
சினவிலங்கலென்னுமாறுசேரவந்தவினை ஒரு
மனுவிளங்குமுறைமையான்வணங்கிமன்னர்மன்னன்முன்
றனதனங்கிருப்பதன்னதவிசின்மீதுவைகிறார்.

(இ-ள்.) என்னவியந்து தருமராசன் இனிது இயம்ப - என்று வியந்துதரும சரானினியமொழிகூற,—யாளி வெஞ்சின விலங்கல் என்னுமாறு - யாளியுங் கொஞ் சின்புலியுமென்னும்படி,—சேரவந்த இளைஞரும் - கூடிவந்த தம்பியரும்,—மனு விளங்கு முறைமையான் வணங்கி - மனுதீதியிற் சொல்லப்பட்டி விளங்கும் கிரமப்படி (வணங்கப்படுவோரை) வணங்கி,—மன்னர் மன்னன் முன் - அரசர்க்கு சிறுனதுரியோதனனுக்கு முன்பாக,—தனதன் இருப்பு அன்ன தவிசின் மீது வைகிறார் - குபேரனது ஆசனத்துக்கு நிகரான வாசனத்தின் மேல் வீற்றிருந்தனர்.

அங்கு அசை நிலை. அது சாரியை. அங்கே தனதன் இருப்பது என்று சொல்லுமாறு இடப்பட்டிருந்த சிறந்த வாசனத்திலென்றுரைத்தலுமொன்று. இளைஞரும் என்பதிலும்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சம், விலங்கல் சிங்கமெனினுமாம் (கருக)

புரைகொள்பாவமேநிறைந்துபுண்ணியங்குறைந்துநீ
ணரகினுழிகாலம்வாழ்நிராகர்வாழ்வினுள்ளதுந்
தரணிமீதுபெறுகவென்றுதந்ததொக்கும்வாணுளோ
ராவவேறுயர்த்தவீரனன்றிருந்தபெருமையே.

(இ-ள்.) அவ ஏறு உயர்த்த வீரன் அன்று இருந்தபெருமை - ஆச்சுதப்பக் கொடியை யுயர்த்திய வீரனானதுரியோதனன் அன்றைக்கு (அச்சபையில்) வீற்றிருந்த பெருமிதப் பொலிவு,—புரை கொள் பாவமேநிறைந்து - குற்றமான பாபிகமே நிரம்பி,—புண்ணியங் குறைந்து - தருமங்குறைந்து,—நீன் நாகின் ஊழிகாலம் வாழ்நி - பெரிய நரகத்தில் உகமுடிவுகாலம் வரையும் (பின்பு) வசிக்கக்கூடவாய்,—நாகர்வாழ்வின் உள்ளதும் தரணிமீது பெறுக என்று - தேவர்வாழ்ந்திருக்குஞ் சுவ

ர்க்கபதவியிலுள்ள இன்பதுகர்ச்சியையும் பூவுலநெற்றானே பெற்றனுபவிக்கநடவை யென்று,—வானுளோர் தந்தது ஒக்கும் - தேவர்கள் அத்துரியோதனனுக்குக் கொடுத்தது போலும். எ-று.

துரியோதன, நீசெய்யும் வஞ்சனை யமுக்காறு முதலான கொடும்பாதகங்க ளினுற் கொடிய நரகலோகத்திலே மிக்கவேதனையை யனுபவித்தற்குரியை. இனியு னக்குத்துன்பமேயுன்றி யின்பமென்பது கிடையாது. ஆதலின், அற்பகாலாவது தேவலோக விற்பதையும் பெருமையையும் இப்போதே இப்பூயிற்றானே பெற் றக் கொள்ளென்று தேவர்கள் அத்துரியோதனனுக்கு இரங்கிக்கொடுத்தா லெப்படியோ அப்படி மேம்பாடு மூலகையுடையனாக விரும்புதானென்பது கருத்து. அவன து ராசவாழ்வைத் தேவலோகவாழ்வொடு தொடர்பு செய்துரைத்தலால் இது உடற் றுவிற்சிடணி. (கசடு)

மாயமொன்றுமெண்ணலாமனத்தின் மிக்கமாமனு நீயுமின்றுசூதுகொண்டுநிசுழ்விலாசமயர்விரோ வாயவென்றியையனில்லிவமுதமன்னபோனாகம் போயருந்துமனவுமிங்கிருந்துபோதுபோகவே.

(இ-ள்.) ஆய வென்றி ஐயன் இல்லில் - உண்டான வெற்றியையுடைய பிதாவினது மாளிகையில்,—போய் அமுதம் அன்ன போனாகம் அருந்தும் அளவு ம் - சென்று தேவாமிர்த்தத்தக் கொப்பான இனியடோசனமுண்ணத்தொடங்கும் வரையும்,—இங்கு இருந்து போது போக - இம்மண்டபத்திருந்து பெருது போ க்காக,—நீயும் மாயம் ஒன்றும் எண்ணலாமனத்தின் மிக்க மாமனும் - நீயும் வஞ் சகஞ் சிதிது மெண்ணமாட்டாத சுத்தமனத்தின் மேம்பட்ட சகுனிமாமனம்,—இ ன்று சூது கொண்டு நிகழ் விலாசம் அயர்விரோ - இன்றைக்குச் சூதாடிகுவிையைக் கொண்டு வழங்குகின்ற விளையாட்டைகடந்து வீர்களா (என்றான் துரியோத னன்.) எ-று.

என்றான் என்னுஞ் சொல்லெச்சம் வருவித்தமைக்கப்பட்டது. தருமராசனுந் தம்பியரும் வீற்றிருந்த போது, துரியோதனன் தருமராசனோக்கிச் சகுனியுந் தும் போனகமுண்ணுஞ் சமயம் வரும் வரையு நிங்கிருந்து சூது விளையாடுவிராவெ னறு சொன்னான். அதுகேட்ட தருமன் கூற்றைப் பிற்கவிகளாற் காண்க. (ககக)

மீதெடுத்தவஞ்சராகுவெகுளிசெய்தல்பிறர் பெருங் கோதெடுத்தாரைத்தனன்புகொண்டயிர்த்தல்சொடியவெஞ் சூதெடுத்தவிழைதலுற்றருள்பிழைத்தலின்னவே மீதெடுத்ததானின்முன்புநீயவென்றுசெப்பினார்.

மீது எடுத்த வஞ்சர் ஆகி வெகுளி செய்தல் - மேற்பட்ட வஞ்சசத்தை யுடைய மாய்க் கோபித்தலும்,—பிறர் பெருங்கோது எடுத்து உரைத்தல்-பிறருடைய பெரிய வசையையெடுத்துச் சொல்லுதலும்,—எண்பு கொண்டு அயிர்த்தல் - முன்சிறுகித் துப்பின் அச்சிரேகையையுறுதலும்,—கொடிய வெம் சூது எடுத்து விழைதல் - பொல்லாத கொடிய சூதாட்டத்தை மேற்கொண்டு விரும்புதலும்,—உற்றருள் பி

வழத்தல் இன்னவே - சொன்ன சபதத் தவறுதலுமாகிய இவைகளே, — தீய என்று - கொடிய பாவங்களென்று, — முன்பு - முன்னே, — தீது எடுத்த துலில் செப்பினர் - பாவங்களை விலக்கிய தருமசாத்திரத்திலே கூறிவைத்தார் (அறிவுடையோர்) எ-று.

ஏனைய பாவங்களினின்றும் மிப்பாவங்களைப் பிரித்தலால் ஏகாரம் பிரிதலையால் வந்தது. இங்கே சூதாட்டத்தைத்தேன்று நிந்தித்துச் சொல்ல விரும்பியோன் அதனை வலியுறுத்தற்கு மற்றும் பலபாதகங்களையு மதனோடு சேர்த்துக் கூறியதினால் இது ஒப்புமைக்கூட்டவணி. இதனை உடனாவர் துல்லியமையாகிதாலங்காரமென்பர். சத்திரிய வருணத்தார்க்கு வஞ்சனையென்பது சிறிதாயினுந்தகாது. வெளியாக நின்று ஆபதங்களாலஞ்சாது போர்செய்வதன்றி யச்சங்கொண்டு வஞ்சனையாற் சூதாடுவது மிகவியிலாம். ஆதலிற் சூதாட்டத்தை விரும்பக்கூடாது என்பது முதலாக விவாசபாரதம் விரித்துக் கூறிற்று. (கூஉ.)

வாதுகொண்டிகாதல்குருமாமனோடுவஞ்சனைச்
சூதுகொண்டுபொருதழிந்துதோல்வியெய்தவேண்டுமோ
தாதுகொண்டுதேனிரங்குதாமமார்பகெஞ்சினீ
சேதுகொண்டததுதுமக்களிப்பனிம்பரென்னவே.

(இ - ள்.) தேன் தாது கொண்டு இங்கு தாமமார்ப - வண்டிகள் பராகங்களைக் கவர்ந்து சொண்டு ஒலிக்காரின்ற (நந்தியாவர்த்தப்) பூமாலையைப் புனைந்த மார்பினை யுடையோய் (கேள்), — காதல் கூரும் மாமனோடு - ஆசைமிக்க (சகுனி) மாமனுடன், — வாது கொண்டு - வாதாடி, — சூது கொண்டு பொருது அழிந்து - கவறு கொண்டு விளையாடிப் (பந்தயப்பொருளை) இழந்து, — தோல்வி எய்த வேண்டுமோ - தோல்வியைப் பெறவேண்டுமா (வேண்டாம்), — நீர் நெஞ்சில் கொண்டது ஏது - நீங்கள் மனத்தில் விரும்பிய பொருளுதுவோ (சேட்பிராயின்), — எது துமக்கு இம்பர் அளிப்பன் என்ன - அப்பொருளை யுங்களுக்கிப்போதே கொடுப்பேனென்று தருமராசன் கூறு. எ - று.

ஏகாரமீற்றைச. ஓகாரமெதிர்மறை. சூதாட்டத்திலுண்மையை மாற்றிப் பொய் பேசுதலுஞ் சம்பவிக்குமாதலி னதுபற்றி வாதாதலுக்குமென்பது கருதி வாது கொண்டென்றும், வஞ்சகச் சூதாட்டத்திற் சகுனி வலியுதலால் அவனோடு சூதாடித்தோற்றிழக்கும் பொருளைத் தோல்வியெய்துவதிலின்றிப் பிரிதியாகவே கொடுத்திழத்தல் நன்றென்பது விளக்கப் பொருதிழந்து தோல்வியெய்தவேண்டுமோ துமக்களிப்பனென்றும், தன்னைத்தோற்றித்தத் தன்வாழ்வைப் பெறுநினைவினரென்பது தோன்ற நெஞ்சினீரேது கொண்டதென்றுக் கூறினான். மார்ப என்மொருருமையால் விளித்துப்பின் நீரென்று பன்மையாகுகறியது என்னையெனின்: சூதாடுமாறு கேட்டவன் றுரியோதனதைதலால் அவனுக்கே மறுமொழி கூறவேண்டுமாதலி னவனைக் குறித்தொருமையாகவும், சூதாடுவாழ்வு கவரக்கருதியது சகுனியுமாதலின் அவனை யுஞ்சேர்த்துப்பன்மையாகவும் கூறினனென்றறிக. வண்டிகள் தேனைக்கவருதலன்றிப் பூந்தாழையுங் கவருமோவெனின்; கவரும்: தேன்கூடு செய்தற்பொருட்டென்க. (1)

ஒப்பிலாதவேள்விமன்ன னுரையுணர்ந்துச சகுனியுந்
தப்பிலாதகவ றுருண்டதாயமெங்குமொக்குமால்

வைப்பிலாண்மையன்றிவேறுவஞ்சமில்லையுண்டெனச்
செப்பிலார்கொலிவனையாடவருகவென்றுசெப்புவார்.

(இ - ள்.) ஒப்பு இல்லாத கேள்வி மன்னன் உரை உணர்ந்து - சமானமற்ற யாகாதிபதியாகிய தருமன் சொல்லிய வார்த்தையையறிந்து, - சகுனியும் - சகுனி யும் (புகல்வான்), -தப்பு இல்லாத கவறு உருண்ட தாயம் எங்கும் ஒக்கும் - மாறு பாடற்ற கவறுனதுருண்ட தாயமானது இருபக்கத்தும் சமமாகவே கொள்ளப்படும், -வைப்பில் ஆண்மை அன்றி வேறு வஞ்சம் இல்லை - ஆவ்வப் பதத்தில் வைக் குத் திறமொழிய வேறு கபடமில்லை, -உண்டு எனச் செப்பில் - வஞ்சகமுண்டென் று சொல்லின், -இவனை ஆட வருக என்று ஆர்கொல் செப்புவார் - இவனை வினா யாடவாவென்று ஆர் சொல்லுவார். எ - று.

மேற்கவியில் வஞ்சனைக்குதுகொண்டு பொருது என்று தருமன்கூறியது கே ட்சிச் சகுனி சபையாரைநோக்கி, கவறுருண்டதும் நானுடிகையில் எவ்வாறொ ள்ளப்படுமோ அவ்வாறேதருமனாகும் போதும் கவறுருண்டவிதத்தால் வெற்றிதோ ல்விக்கொள்ளப்படும் இவ்வினையாட்டில் வஞ்சமென்பதில்லை: உண்டென்றுமேலுஞ் சொல்லுவானாயிற் பயமுற்றவனை வினையாடவாவென்றொருவருங் கேட்கமாட்டார் கனென்றான். என்னுமிதானே சூதாடிகலாவுசியகமன்றென்றும், இவ்வாட்டத்தைமு ன்னை சிந்தித்திருக்கவில்லை யென்றும் பாவனைசெய்து மனக்குறிப்பை மறைத்தா னென்றறிக்க. (கசச)

வேணுமாகில்வேணுமன்றிவிசுகெனக்கழன்றுதா
ணுணுமாகில்விடுதியேநடக்கவென்றுநவிலுவீர்
பூணுமாகிலினிமையோடுபொருதுமற்றிருந்தநீர்
காணுமாறுநாணுமின்றுகற்றவாறியற்றலாம்.

(இ-ள்.) வேணுமாகில் வேணும் - சூதுவினையாடுவது தருமராசனுக்கு விரு ப்பமானால் (எனக்கும்) விருப்பமேயாம், -விசுகெனக்கழன்று தான் நானுமாகில் - இதுவஞ்சனையென்று தான் நழுவிராணுவானாயின், -விடுதியே நடக்க என்று நவி லுவீர் - விடுதிக்கே போகலாமென்று சொல்லியனுப்பும், -பூணுமாகில் இனிமை யோடு பொருது - சூதாட்டத்திற் றொடங்குவானாயிற் பிரீதியோடு வினையாடி, - மற்று இருந்தநீர் காணுமாறு - வேறிங்கிருந்த நீவிர் காணும்படி, -நானும் கற்றவா று இன்று இயற்றலாம். நானுந் தெரிந்தபடி இன்றைக்கு நடத்தலாம். எ-று.

சிலநாள்திரும்பி வசித்தவிடப்படுதலால் விடுதியென்றாயிற்று.

• நீடுகின்றதருமநீதிநிருபகேள்விழைந்துநா
மாகுகின்றகுதில்வெற்றியழிவுநம்மிலொக்குமால்
வாடுகின்றமிடியர்போலவஞ்சமென்றுரைத்துநீ
யோடுகின்றதொட்டுகின்றவொன்பொருட்குலோபியோ.

(இ-ள்.) நீடுகின்ற தருமநீதி நிருப கேள் - வெகுநூல் நிலைத்திருக்கத்தகுந் தருமத்தையும் நீதியையுமுடைய அரசே கேள், -விழைந்து நாம் ஆடுகின்ற குதில் வெற்றி அழிவு - வீரும்பிராம் வினையாடுகின்ற குதில் (உண்டாகும்) வெற்றியிற் தோ ல்விடும், -நம்மில் ஒக்கும் - நம்மிருவருக்குஞ் சமமாகும், -வாடுகின்ற மிடியர்போ

ல - தேய்பித் திரிசென்ற திரித்திரைரப்போல, - வஞ்சம் என்று உரைத்து நீ ஒடுகின்றது - வஞ்சக சம்பந்தமான தென்று சொல்லி நீ (அஞ்சி) ஒடுவது, - ஒடுகின்ற ஒன் பொருட்டு லோபியோ - பந்தயஞ் செய்கின்ற ஒள்ளிய திரவியத்திற்கு லோபியாகியோ, எ-று.

நாயிருவருஞ் சூதாடுகையில் வருக்கு வெற்றிபென்றும், வருக்குத்தோல்வியென்றும் முன்கூறித்துரைக்கபடாத. இத்தன்மை யிருவருக்கு மொக்கும். அங்ஙனமாகவும் பந்தயஞ் சமர்ப்பித்தற்குப் பொருளில்லாத மியயரைப்போல நீ நழுவுதல் திரவியத்திற்கு லோபித்தோ என்று தருமராசனை நோக்கிச் சகுனி மேன்மேலுங் கூறியபிரமணொழும்புநாளுயிருவென்பதிக்கலியினும் பிற்கலியினுமறிக. (சுகசு)

யானெறிந்தகவறுவெல்லெனினிசைவெனக்கிழத்திநீ
தானெறிந்தகவறுவெல்லெனினிசைநிரட்டிதருருவன்
மேனெறிந்துதேனுநார்க்துதேனெடுக்குமாலையோ
யானெறிந்தகொலைஞர்போலவஞ்சல்வருதியாடவே.

(இ-ள்.) தேன் எறிந்து தேன்றுகூர்ந்து தேன் எடுக்கும் மாலையோய் - லண்டு கள் மோதித் தேனைப்பருகி (க்கூட்டிலே கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தற்குந்) தேனையெடுக்கின்ற ருவளைப்பூமாலையைப்பினைந்த ஆரசேகை, - யான் எறிந்த கவறு வெல்லின் இசைவு எனக்கு இழத்தி - யானெறியுங்கவற்றினால் வெற்றியுண்டாகுமாயின் (இருவரும்) இசைந்து வைத்த பந்தயப் பொருளை (மார்த்திரம்) நீயெனக்கிழந்துவிடு, - நீதான் எறிந்தகவறு வெல்லின் - நீயுருட்டுங் கவறு வென்றால், - அதின் இரட்டி தருருவன் - இசைந்துவைத்த பந்தயப் பொருளி லிருமடங்கு நானுனக்குத்தருவேன், - ஆன் எறிந்த கொலைஞர் போல அஞ்சல் ஆடவேவருதி - பசுவைவெட்டிக் கொன்ற சண்டாளரைப் போல அஞ்சாதே சூதாடுதற்குத் துணிந்துவா, எ-று.

தனக்குவெற்றியுண்டாகும் போது கிடைக்கும் பொருள் சிறிதும், தருமனுக்கு வெற்றியுண்டாகும் போது கிடைக்கும் பொருள் பெரிதாமாயிருக்கச் சம்பவித்தாலிவ் வழிபாற்றருமனது மனஞ் சூதாட்டத்திற் பிணிப்புறு மென்று சூழ்ந்து இவ்வாறு சகுனி கூறினுவென்றறிக. லண்டிகள் மோததல் உள்ளிருக்குந்தேனை துகர்த்தரு வாய்ப்பாச முகைமுறுக்கவிழ்ந்து விரிதற்பொருட்டென்றறிக. கோவதை செய்வதற்குக் கடுந் தண்டம் விதித்தல் வேதாசுமனெறியொழுகு மக்காலத்தரசரது காரியமாதலால், ஆனெறிந்த கொலைஞர் போல அஞ்சலென்றுவருமயாக்கிக் கூறப்பட்டது. (சுகள்)

என்றுமாமனுந்நுரைப்பவிவைதமக்கவ்வவையிலவே
ரொன்றுமாமாறுரைத்திடாதுதிட்டிரன்னிருக்கவும்
வென்றுமாறடர்க்கும்வாகைவிசயனுமவெருண்டெங்
கன்றுமாறுரைத்தன்னகொல்கன்னனென்னுமன்னனே.

(இ-ள்.) என்று மாமன் உற்று உரைப்ப - என்று மாதலான சகுனி நேர்ந்து சொல்ல, - இவை தமக்கு - இவ்வார்த்தைகளுக்கு, - அவ்வவையில் - அந்தச் சபையில், - மாறு வேறு ஒன்றும் உரைத்திடாது உதிட்டிரன் இருக்கவும் - பிரத்தியுத்தரம் வெருண்டுக் கூறாமல் தருமராசன் சம்மாவிருத்தலும், - வென்று மாறு அடர்க்கும்

வாகை - வெற்றிகொண்டு பகைவரைத் தொலைக்கும் வாகைமாலேபிணந்த, —விசய
னும் வெகுண்டு உள்ளம் கன்றுமாறு - அருச்சுனனுஞ் சினந்து மனங் கன்றும்ப
டி, —கன்னன் என்னும் மன்னன் உரைத்தனன் - கன்னராசன் சொல்லுவானாயினான்.

கொல் அசைநிலை. ஏகாரமீற்றசை. விசயனுமென்பதிலும்மை தருமனுமேய
ன்றி யென்று பொருடருதலாலிதந்தது தமிழிய வெச்சம். மோது போரிலெங்குனு
ய்த் யினேளுரோடுமென்று பிற்கவியிற்கூறிய தாப்பிசைப் பொருள் விசயனும் வெ
குளுதற்கேதுவாயிற்று. (ககஅ)

போதுபோருமாறிருந்துபொருதும்வருதியென்னவுஞ்
சூதுபோருமஞ்சியெதொலைந்துளந்துளங்குவாய்
மோதுபோரிலெங்குனுய்தியினேளுரோடுமுடுகுதேர்
மீதுபோயுன்னகரிதன்னின்விரைவினெய்துகென்னவே.

(இ-ள்.) மோது போருமாறு இருந்து பொருதும் வருதி என்னவும் - பொரு
து போரும்படி (வினையாட்டாக) இருந்தாடுவேம் வாவென்று கேட்கவும், —சூது போ
ரும் அஞ்சியே தொலைந்து - சூது போருக்கு மஞ்சிப் பின்னிட்டு, —உள்ளம் துளங்கு
வாய் - மனங்கலங்குகின்றனை, —மோது போரில் எங்குன் உய்தி - (இவ்வாறான நீ ஆயு
தத்தால்) மோதுகின்ற சமரில் எவ்வாறு பிழைப்பாய், —இனேளுரோடும் முடுகு தேர்
மீது போய் - தம்பியரோடும் வேகமான தேரின் மேலேறிப்போய், —உன் நகரிதன்னில்
விரைவின் எய்துக என்ன - உனது இத்திரப்பிரஸ்த நகரில் விரைந்து சேர்குதி யென்று
கூற. எ - று.

ஏகாரமுன்னதிசைநிறை, பின்னதீற்றசை. சூது போரும் என்பதிலும்மை இழிவு
சிறப்பு. மோதுபோரிலெங்குனுய்தியினேளுரோடுமென்று முன்கூட்டியும் பொருள்கொ
ள்ளுதல். (ககக)

இல்லெடுத்துவிரகிடுமெமையழைத்துமாயைகூர்
வல்லெடுத்துவருதலான்மறுத்தனன்மகிபனும்
சொல்லெடுத்துவைதவாய்துணிப்பனென்றுகன்னன்மேல்
வில்லெடுத்தனன்பொருமல்வீரவாளிவிசயனே.

(இ - ள்.) இல் எடுத்து - தூதன் மண்டபஞ்செய்து, —விரகிடுமெம்மை அ
ழைத்து - வஞ்சகநிலைவுகொண்டெம்மை வருவித்து, —மாயை கூர் வல் எடுத்து வருத
லால் - மரீயமிக்க சூதாடு கருவியை நீ யெடுத்துக்கொண்டு வருதலினால், —மகிபனும்
மறுத்தனன் - அரசனும்மறுத்துரைப்பானாயினான் (அதுநிற்க), —சொல் எடுத்து வைத
வாய் துணிப்பன் என்று - (நகரத்) சொற்கொண்டு நிந்தித்துரைத்த (உனது) நாயை
யறுப்பேனென்று, —வீரவாளி விசயன் - வையித்த அத்திரபரீகைஷயில் வல்ல அருச்சு
னன், —பொருமல் - சகிக்காமல், —கன்னன் மேல் வில் எடுத்தனன் - கன்னனை யெதிர்
குறித்து விற்பனையை யெடுத்தான். எ - று.

ஏகாரமீற்றசை. இல்லெடுத்தென்பதில் எடுத்தென்பது செய்தென்னும் பொருளில்
வந்தது. “குணதரவீச்சரமெடுத்தான்” என்றிவ்வாறு பிறர் கூறுதலுங்காண்க. (கௌ)
உஉ

ஏதிலாரினெம்பிநீயிருக்கவென்றிருத்திமுன்
காதிலாரென்னுடன்முனைந்துகண்விழிக்கவல்லபே
ரோதிலாண்மைகூன்றுமென்றுருத்தெழுந்துமாயநின்
சூதிலாடல்புரிதுமென்றுதருமனுந்தொடங்கினான்.

(இ - ள்.) ஏதிலாரின் - நொதுமலரைப்போல, - எம்பி நீ இருக்க என்று முன்
இருத்தி - தம்பி நீயிருவென்று முன்னிருத்தி, - காதில் ஆர் என்னுடன் முனைந்து கண்
விழிக்கவல்ல பேர் - பொருது கொல்லத் தொடங்குவேனாயின் என்னுடனே யெதிர்த்
துநின்று கண்விழிக்க வல்லவர் யாவருளர், - ஒதில் ஆண்மை குன்றும் என்று உருத்து
எழுந்து - (தன்விரத்தைத்தானே) சொல்லுகின் ஆண்மைக்குக் குறைவாகுமென்று சின
த்தெழுந்து, - நின்மாயச் சூதில் ஆடல் புரிதும் என்று - உனது வருசகச்சூதாடலை
நடத்துவமென்று, - தருமனும் தொடங்கினான் - தருமராசனுமாரம்பித்தான். எ - று.

போர் செய்யமாட்டாதவனு யொதுங்கியிருந்திலேன் யான் பொரத் தணிவேனா
யின் எதிர் நிற்பாரியார். ஆண்மையைத்தானே கூறுவதிழிபு. இவ்வாறாகவும் நான்மைந்
திருக்கின்றேன் அப்படியே நீயுள் சினக்காதிருவென் நறுச்சுன்னையமைத்தி, மேலு
மொருவருக்கொருவர் முனையாதவாறு பாரமுடிப்பித்தக்கருதிச் சூதாடத் தொடங்கி
னானென்பது கருத்தி. (௬௭௧)

நின்னைவெல்லிமொட்டம்யாவுநீகொடுக்கநீயிவன்
நன்னைவெல்லின்யான்விரந்துதருவனென்றுதருமனைப்
பின்னைவெல்லொனாதெனப்பிணிப்புடன்மருட்டினான்
மின்னைவெல்லும்வெய்யசோதிவேவிராசராசனே.

(இ - ள்.) மின்னை வெல்லும் வெய்யசோதி வேல் இராச ராசன் - மின்னல்னை
மேம்பட்ட கடிய வொளியைக் காலும் வேலையுடைய இராசாதிராசனாகிய துரியோதன
ன் (தருமராசனோடுக்கி), - நின்னை வெல்லின் ஒட்டம் யாவும் நீ கொடுக்க - உன்னைச்
சகுனி வெல்லுவானாயின் பந்தயப் பொருளெல்லாம் நீ கொடுக்கக்கடவை, - நீ இவன்
தன்னை வெல்லின் - நீயிச்சகுனியை வென்றால், - (ஒட்டம் யாவும்) யான் விரந்து
தருவன் என்று - (பந்தயப்பொருளனைத்தையும்) யானே தாமதமின்றி யுனக்குத் தருகு
வனென்றும், - பின்னை தருமனை வெல்லொனாது என - ஆனால் உன்னை (சூதாட்டத்
தீர்ச்சகுனி) வெல்ல முடியாதென்றும், - பிணிப்புடன் மருட்டினான் - (அச்சூதாட்டத்
தில்) மனக்கவர்ச்சியுமடங்கி மருட்டி மொழியுங் கூறினான். எ - று.

ஏகராயிற்றைக. இவன்றன்னை யென்பதில் தன் சாரியை, தருமராசன் சூதாடித்
கிசைந்தபோது அவனைத் துரியோதனன் பார்த்து, நீ தோற்றாத பந்தயப்பொருளெல்
லாம் நீ கொடுத்தல் வேண்டும்; சகுனி தோற்றாத பந்தயப்பொருளெல்லாம் யானே த
ருவன்; எனக்காகச் சகுனி யுன்னொடு சூதாவான் இங்கிருக்கின்ற அரசர்களும் மற்றவ
ர்களும் இதற்குச் சாட்சியாகவருப்பரென் நின்னோர்ன்வற்றையுஞ் சொன்னென்று
வியாச பாரதர்க்குறுகின்றது. தருமனையென்றது முன்னிலைப்புறமொழியாகப் வந்தமை
யால் அங்ஙன முரைசெய்யப்பட்டது. (௬௭௨)

அவிர்பசம்பொன்மீனியாரியாசனத்திழிந்துபூர்
தவிரெலொன்மிடப்புருந்துதருமன்வைகமாமனு
நவிரறுத்திசைப்புறத்துநன்னிலக்குறித்துநீள்
புவிபெறுங்கருத்தினேருந்தனன்பொருந்தவே.

(இ - ள்.) தருமன் - தருமராசன், — அவிர்பசம்பொன் - விளங்குகின்ற பசம்
பொன்றாச் செய்யப்பட்ட, — மீனியாளி, ஆசனத்து இழிந்து புகுந்து - இளஞ்சிங்கந்தாங்
கிய வாசனத்து நின்று மிறங்கிப்போய், — பூந்தவிசில் ஒன்றிட வைக - பொலிவாசன
த்திற் பொருந்தியிருக்க, — மாமனும் - மாதுலனான சகுனியும், — நீள் புவி பெறும் கருத்
தினேடு - பெரிய பூமியை யபகரிக்கு நினைவுடன், — நவிர் அறம் திசைப் புறத்து நலநி
லம் குறித்து - தோல்வியற்ற திக்கில் வெற்றித்தானத்தைக் குறித்துணர்ந்து, — பொரு
ந்தவே இருந்தனன் - வாய்ப்பாக விருந்தான். ஏ - று.

குதுவினையாடுமிடத்திற் தருமராசன் முதலிருந்தபின், சகுனியென்பான் அத்தரு
மனுடைய இராச்சியத்தைச் சூதாட்டத்தில் வென்று கவரும்படி நினைத்து, அவ்வெற்றி
க்கியையத் தானிருக்க வேண்டுமிடத்தைத் தெரிந்து, தருமனிருந்த திக்குத் தோல்வித்
தானமாயிருக்கும்படி தான் வெற்றித்தானத்தே யிருந்தானென்றறிக்க. மாமனும் என்பதி
ல் உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சம். (களக)

கவளயானை பணையிலயா விகால்வகுத்த பலகையிற்
பவளமானநீலமானகருவி முன்பரப்பினார்
தவளமானகவறுகைதரித்துமெய்தரித்ததார்
அவளமானநிருபர்தம்மிலாடவேதொடங்கினார்.

(இ - ள்.) கவள யானை பணையில் யாளி கால்வகுத்த பலகையில் - கவளத்தை
புண்ணுகின்ற யானையினது தந்தத்தாற்செய்யப்பட்ட பருமையற்ற யாளியினது உருவ
மைத்த சித்திரக்கால்வகுக்கப்பட்ட பலகையின்மீது, — பவளமான நீலமான கருவி மு
ன் பரப்பினார் - பவளநிறமு நீலநிறமுமுள்ள சூதாடு கருவியை முன்பாகப் பரப்பிவை
த்தார், — தவளமான கவறுகைதரித்து, — வெண்ணிறமான குமிழைக் கையிலெந்தி, — மெ
ய்தரித்த தார்துவள - மாப்பிலணிந்த மாலைபுரள, — மான நிருபர் - மான குணத்தையு
டையவேந்தர், — தம்மில் ஆடவே தொடங்கினார் - தங்களுளாட வாரம்பித்தார். ஏ - று.

பவளமான கருவி நீலமான கருவியெனக் கூட்டுசு, மானநிருபர் என்பதில் மான
ம் - வலிமையெனினுமாம். யானைக் கொம்பிற் செய்த கவறுதலிற் தவளமானகவறென்
ருர். (களச)

சாரம்வைத்த சிந்தைமன்னனிசைவெனக்கழுத்தின்முத்
தாரம்வைத்துநீயுமாறழைக்கவென்னமாமன்மேல்
வாரம்வைத்தநெஞ்சினுமுவருகவென்றுமாமணிச்
சாரம்வைத்தவலயமொன்றுதானுமுன்னர்வைக்கவே.

(இ - ள்.) சாரம் வைத்த சிந்தை மன்னன் - தயாளகுணமமைந்த மனத்தினனாகிய
தருமராசன், — கழுத்தின் முத்து ஆரம் இசைவென வைத்து - தான் கழுத்திலணிந்த

முத்தமாலையைப் பந்தயமாக்கவைத்து, —நீயும் மாறு அழைக்க என்ன - இதற்கெதிரான ஒட்டத்தை நீயும் வருவி யென்று சொல்ல, —மாமன் மேல்வாரம் வைத்த நெஞ்சினும் - சகுனிமாமனிடத்தன்பு வைத்த வுள்ளத்தினனாகிய துரியோதனனும், —வருக என்று - வருவித்து, —மா மணிச் சாரம் வைத்த வலயம் ஒன்று - மாணிக்கரத்தினபிழைந்தவொரு வாருவலயத்தை, —தானும் முன்னர் வைக்கவே - தானும் முன்பாக வைக்க. எ - று.

துரியோதனன் வாகுவலயம் வருக வேன்னுதலும் அவனது தனிகாரியுடனே கொடுவந்து கொடுத்தனனாதலின், வருகவேன்று மாமணிச்சாரம் வைத்த வலயமொன்று வைக்கவேன்றார். தானுமென்பதிலும்மை யிறந்தது தழீஇப வெச்சம். (௧௪௩)

இருவருங்கவற்றினாலெழிந்தபோதெழிந்தவா
செருவருங்குறிக்கலாவுபாயமாயிருத்தலான்
மருவரும்புயத்தலங்கன்மாமன்வெல்லமன்னருள்
வெருவருங்களிற்றினுனுமேல்விருப்பமிஞ்சினுள்.

(இ - ள்.) இருவரும் கவற்றினால் எழிந்தபோது - தருமராசனுஞ் சகுனியுங்கவறுகொண்டிருட்டினைபோது, —மருவரும் அலங்கல் புயத்து மாமன் எழிந்தவாறு - வாசனை வீசுகின்ற மலர்மாலை புனைந்த தோள்களையுடைய சகுனி மாமன் உருட்டியதன்மை, —ஒருவரும் குறிக்கலா உபாயமாய் இருத்தலால் வெல்ல - மந்தெல்லாரும் குறித்துணர்வரிய உபாயச செயலாயிருத்தலினால் (அச்சகுனி) வெற்றியுடைய, —மன்னர் உள் வெருவரும் களிற்றினனும் - அரசர் மனமஞ்சாதற்குக் காரணமான யானைப்படை யையுடைய தருமராசனும், —மேல் விருப்பம் மிகுச்சினுள் - மேன்மேலுஞ் சூதாடுதலில் அபிமான மிகுந்தவனாயிருந்தான். எ - று.

முதன்முறை தோற்றலு மிரண்டாந்தடவை மூன்றாந்தடவை ஆடி வெல்லலாடுமென்றெண்ணியபிமானத்தாலானை மிகுந்தான். தோற்றவ ரீனி வெல்லலாமென்றும் வென்றவா பின்னும் வெல்லலாமென்று மெண்ணிச் சூதாட்டத்தை மேன்மேலும் விரும்புதல்வழக்கமென்றிச. (௧௪௪)

வைத்தவாரமவனெடுக்கமாயவன்கொடுத்ததன்
மெய்த்தவாததேர்குறித்துமிளவும்பரப்பினுள்
மொய்த்தவாசமாலேமார்பின்முடிமகிபன்மகிழ்தரப்
பொய்த்தவாடல்வல்லமீளிபொருதுவென்றிபுனையவே.

(இ - ள்.) வைத்த ஆரம் அவன் எடுக்க - (தருமனாலே பந்தயமாக) ஏவக்கப்பட்டமுத்தாவளியைச் சகுனிஎடுக்க, —மாயவன் கொடுத்த - இருட்டிண்பகவானுந்கொடுக்கப்பட்ட, —மெய்த்த வாத நல் தேர் குறித்து - கைவந்த வாயுவேகமான நல்ல தேரை (த்தருமன்) பந்தயமாக வைத்து, —மீளவும் - பின்பும், —பரப்பினுள் - கவற்றையுருட்டிப் பரப்பினுள், —மொய்த்த வாச மாலை மார்பன் முடிமகிபன் மகிழ்தர - தங்கிய நறுமணம் கமழு (நந்தியாவர்த்த) மாலை புனைந்த மார்பினையுடைய மகுடவர்த்தனனான துரியோதனன் மணக்களிற்கும்படி, —பொய்த்த ஆடல் வல்லமீளி - வஞ்சகச்சூதாட்டத்திற் கைவந்த சகுனி, —பொருது வென்றி புனைய - ஆடி வெற்றிகொள்ள. எ - று.

தேர்கொடுத்தபின்னுமாறுசெப்பியுள்ளதேர்மதக்
கார்கொடுத்துமெண்ணிலாதகவனமாக்கொடுத்துமப்
பார்கொடுத்துமரசுகூர்பதங்கொடுத்துமுரியதம்
மூர்கொடுத்துமதனினுள்ளபொழிவுருமலோடவோ.

(இ-ள்.) தேர் கொடுத்த பின்னும் - (பந்தயமாகக் குறித்த) தேரையிழந்த பி
ன்பும், —மாறு செப்பி - வேறு பந்தயஞ் சொல்லி, —உள்ள தேர் மதக்கூர் கொடுத்த
ம் - தமக்காக விருந்ததோர்களையும் மதஞ் சொரிதலையுடைய மேசும் போலுங் கரிய யா
கைகளையும் கொடுத்தும், —எண் இல்லாத கவனமாகக் கொடுத்தும் - கணிப்பற்ற வேசமா
ன குதிரைகளைக் கொடுத்தும், —அப் பார் கொடுத்தும் - அங்கிராமங்களைக் கொடுத்த
ம், —அரசு கூர்பதங் கொடுத்தும் - அரசிருந்தாளு மிராசதானியைக் கொடுத்தும், —
உரியதம் ஊர் கொடுத்தும் - தமக்குரிய லூர்சனைக் கொடுத்தும், —அதனின் உள்ளம் ஒ
ழிவுருமல் ஓடவே - அச்சூதாட்டத்தில் விருப்பந் தடைபடாது முந்திச் செல்ல. எ -று

உள்ளமாகுபெயர். தேர்—பொற் கிண்கிணி மாலைகளாலும் பொன்னரசிலை மாலை
களாலு மலங்கரிக்கப்பட்ட எவ்வெட்டுக் குதிரைகள் பூண்டிள்ள ஆயிரந் தேர்களென
வும், பின்னும் லக்ஷந்தேர்களெனவும், மதக்கூர் - நெடிய கொம்புகளையுடையனவும்
பொன்னுபரணங்கள் பூண்டிள்ளவைகளுமாகிய ஆண் யானைகள் ஆயிரமும், பிடியானைக்
ளாயிரமுமெனவும், பொற்பணிசுளர்ச்சிறப்பிக்கப்பட்டனவும்பொர்க்குபயோகப்படுவன
வாயுஞ்சிறந்துள்ள அநேகலக்ஷங்குதிரைகளெனவு மிதன் முதலானில் வித்தரிக்கப்
பட்டமை யதிக. (௧௪௮)

வெங்கிராதவனமெரித்தவிசயனுக்குவிஞ்சைய
னங்கிராமகிழந்தளித்தவாடன்மாவுமளகநீர்
பொங்கிராமணஞ்சிறந்தபோகமாதர்பலருமன்
றிங்கிராநரேசனுற்றவிசைவினாலளிக்கவே.

(இ-ள்.) வெங் கிராத வனம் எரித்த விசயனுக்கு - கொடிஉவேடர் சஞ்சரித்த
லையுடைய காண்டவவனத்தைபெரித்த அருச்சுனுக்கு, —விஞ்சையன் அங்கு இராம
கிழந்து அளித்த ஆடல்மாவும் - (சித்திராங்கதனென்னும்) கந்தருவராசன் அங்கே
இரவின் மகிழ்ச்சியொடு கொடுத்த போர்க்குதிரைகளையும், —பொங்கு இராமனம்
சிறந்த அளக நீர் போக மாதர்பலரும் - மிக்க கங்குற் பொழுதின் மணஞ்சிறக்கப்
பெற்ற கூந்தல் நீண்ட போகலுதிரைகளேசரையும், —அன்று இங்கு இரா நரேசன் -
அன்றைக்கு இச்சபையிலிருந்து தருமராசன், —உற்ற இசைவினால் அளிக்க - நேர்ந்தி
சைந்த பந்தயமாகத் தோற்றுக் கொடுக்க. எ -று.

கிராதர் + வனம் - “சிலவிசாரமாழையர்கிணை” என்னும்விதியாற் கிராதவனமென்று
யினமையதிக. அங்சென்றது கங்காநதிக்கரை. இதனை “புத்திரன்பேரர்கங்கைப்பூந்
துறைமிடைந்தபோதிற், குத்திரவிஞ்சைவேந்தன் குறுகிவெங்கொடும்போர்செய்ய”
என்று திரௌபதிமாலையிட்டசூருக்கத் தெட்டாஞ்செய்யுள் கூறுவதரவணர்க. விஞ்
சையனளித்த குதிரைகளுள் தாமெனவும், போகமாதர்பலர் மங்கைப்பருவத்தினரும்
உருவிற்சிறந்தவர்களும், உயர்வான ஆபரணங்களும், பட்டுவஸ்திரங்களும் தரித்தவர்
களும், சுகந்தசரீரமுள்ளவர்களும், சங்கீதபரதங்களிற் சாமர்த்தியமுடையவர்களுமா

ன இலக்கூற்றாசிரிசெனவும், பலருமென்றெண்ணும்மைய யாக்கவும்மையுமெனக் கொண்டு யசமாணனித்தில் விசுவாசகுணமுடையவரும், வேறுநற்குணங்களோடு கூடியவருமான தாசர் இலக்கூம்பேரையும் பந்தையமாக்கித் தோற்கவென்றும், அநேககிரவியக்கடாரங்களையுஞ்சிவிகைமுதலானவர்களுக்கும்வாறுதோற்கவென்றுங்கொள்க

யாவையுங்கொடுத்திருப்பவிரோடுமெய்த்தவக்
கோவையுங்குறிக்கவென்றுகுருகுலேசன்மொழியவே
யீவையுங்குறித்துவெற்றியெய்தவெய்தவிவர்கடம்
வீவையுங்குறித்துவென்றிமேன்மையான் விளம்புவான்.

(இ - ள்.) யாவையும் கொடுத்து இருப்ப - மேற்சொல்லப்பட்ட பொருளனைத் தையுஞ் குறித்தோற்றத்தினுற் கொடுத்துத் தருமராசனிருக்க, — இளைஞரோடு மெய்த்த வக்கோவையும் குறிக்க என்று - தம்பிமாரோடு சத்தியவிரதத்தையுடைய தருமராச னையும் பந்தையமாக்குறிக்கவென்று, — குருகுல ஈசன் மொழிய - குருகுலத்தரசனான துரியோதனன் சொல்ல, — ஈவையும் குறித்து வெற்றி எய்த எய்த - (முன்குறித்த) இவற்றையும் பந்தையமாக்கி வெற்றிபெறும்படிபெறும்படி, — இவர்களுதம்வீவையும் குறி த்து - இப்பஞ்சவர்களுடைய ஆழிவையுங்குறி, — வென்றிமேன்மையான் விளம்புவா ன் - வெற்றிமேம்பாட்டையுடைய சகுனி கூறுவான். ஏ-று.

இவையென்னுஞ் சுட்டுச் செய்யுளில் ஈவையென நீண்டது. பந்தையப்பொரு ளாகக் குறித்தலால் இவையென வற்றினையார் கூறினார். எய்தவெய்தவென்னு மிக்குத் தனித்தனி பலகாலாடிவெல்லுதலைக்குறித்த பன்மையில்வந்தது. (சஅ0)

உன்னையுங்குறித்துவன்புரைத்ததம்பிமாரினர்
தன்னையுங்குறித்திசைந்துநருகவந்துபொருகெனப்
பின்னையுங்குறிப்புறாதுபொருதுகைபிழைக்கமே
லென்னையுங்குறிப்பெனமுன்விரகினாலியம்பினான்.

(இ - ள்.) உன்னையும் குறித்து - உன்னையும் பந்தையமாக்கி, — வன்பு உரைத் த தம்பிமார் இனம் தன்னையும் குறித்து - வன்மொழி கூறியதம்பிமார் கூட்டத்தையு ங்குறித்து, — இசைந்து நருக வந்துபொருக என்ன - பந்தையமாக நியமனஞ்செய்து தா வந்து ஆதாரி என்று சகுனிகூற, — குறிப்புறாது பின்னையும் பொருது கைபிழை க்க - (கூறாதிதீதென்று) குறிக்காமற் பின்னுமாடிக் கைபிழைத்துவிட, — மேல் உம் குறிப்பு என்னை என முன்விரகினால் இயம்ப - (உன்னையுந் தம்பியரையு மிழந்தமையால்) இனி யும்தெண்ணம்யாதென்று எதிரிற்றானே கபடமாகச் சொல்ல. ஏ-று.

ச துரங்கசேனைகளையும் கிராமங்களையு மூர்களையு மிராசதானியையு மடிமைகளையுந் திரவியக்குவியல்களையு மாபரணங்களையுந் தோற்ற அளவிலமையாது உங்களையுந்தோ ற்றீர் இனி ஒட்டமாக எப்பொருளை வைத்தாடுகிறென்று சகுனிதருமனைநோக்கி மாண பங்கமுண்டாகச் சொன்னானென்பது தோன்ற முன்விரகினாலியம்பினானென்றார்.

மெய்வருந்திறத்தினும்மெவெல்லுமாறுவேறலா
லைவருந்திருந்தவெங்குளடிமையின்னராயினீர்

மைவருந்தடங்கண்வேள்விமாதூதன்னை யொட்டி நீ
கைவருங்கவற்றினின்மெறிகவென்று கழறினான்.

(இ - ள்.) மெய்வரும் திறத்திலும்மை வெல்லுமாறுவேறல்ல - (உாதொருமாய
மின்றி) சுத்தமானவழியாலாடி உங்களை வெல்லுவவகையால் வென்றதினால், — ஐவரும்
திருந்த எங்கள் அடிமையின்ராயினர் - நீவிரைவரு மிணக்கமாக எந்சுருக்கடிமைந்தார்
ராயினர், — மைவரும் தடம் சண்டேள்வி மாதூதன்னை ஒட்டி - மைதிட்டிய கரிய வி
சாலமான நயனங்கனையுடைய மர்சபத்தினியாகிய திரௌபதி மைட்டந்தமமாகி, —
நீகைவரும் கவற்றின் இன்னம் எறிக என்று கழறினான் - நீ ஈன்சுதிந்தெந்திடுல் இ
ன்னமுமுருட்டினையாடென்று (சுருளி) கூறினான். எ-று.

அடிமையின்னரென்று விரித்தல் விகாரம். மாயச்சூதாடவில்லை, முறைமைபா
னசூதாடியேவெல்லுதலால், நீவிரைவரும் அடிமையாயினர். நீவிரடிமையாகமுன்ன
மே திரௌபதியைப் பந்தயமாகவைத்துச் சூதாடலாம், அடிமையானபின்படனை நீர்
பந்தயந் குறிக்கலாகாது. அவ்வாறாயினும் நாண்சம்மதிக்கின்றேன். நீ அவனைப்பந்தை
யமாகக் குறித்தினனாள் சூதாடுகவென்று சுருளி கூறினானென்னும் விரிவை யிக்கவி
யிற் சுருங்கக் கூறினாரென்றறித, இக்கருத்தை “மன்றோற்றான் வெஞ்சூதாயின்” எ
ன்னும் இருதூற்றுமுப்பத்தைந்தாங்கவிகொண்டு முடித்தனர்க, (சுடிஉ)

அன்ன போதிலருள்விதூரனந்தனைப்புகன்றெழா
நின்னபோதமன்றிவேறுநிருபர்தாநினைப்பரோ
வின்னபோதுமோநமக்கியற்கையன்றிதென்றுநீ
சொன்னபோதுநேபமைந்தர்சொன்னசொன்மறுப்பரோ,

(இ - ள்.) அன்ன போதில் - (திரௌபதியைப் பந்தையங்குறித்தாடுகிடுவென்ற)
அச்சமயத்தில், — அருள்விதூரன் அந்தனைப் புசன்று எழா - அருளுடைய விதூரன
வன் குருடனாகிய திருதராட்டிரனைக்குறித்துப் பேசி வெழுந்த, — நின் அபோதம்
அன்றி - உம்முடைய அறிவில்லாமையினால் அஃதுடன்பட்டரன்றி, — வேறு நிருபர்
தாம் நினைப்பரோ - பிறவேந்தரெவராவது இவ்வாறு கருதுவாரோ கருதார், — இன்
னபோதுமோ நமர்கு - இத்தன்மையானசெயல்கள் நமக்கிக்குமோ, — (நமக்கு) இது இ
யற்கையன்று என்று சொன்னபோது - நமக்கிதுதருதியற்றதென்று போதித்தபொ
ழுது, — நேய மைந்தர் சொன்ன சொல் மறுப்பரோ - அன்புடைய புதல்வர் சொன்
ன சொல்லை மறுத்து மாறுசெய்யத் துணிவரோ, எ-று.

இது முதலாக நான்கு செய்யுளுமொருதொடர். அபோதம் என்னும் வடமொழி
யிலே முன்னின்ற அகார மெதிர்மறைப்பொருளில் வந்த உபசர்க்கம். ஓகாரமூன்று மெ
திர்மறை, நமக்கென்பதுபின்னுங்கூட்டப்பட்டது. (சுடி௩)

திருகுநெஞ்சின்வஞ்சராஜியினை ஞர்திமைசெய்தகா
லுருகுகின்றதாதைநீயுடன்படுத்திருப்பதோ
மிருகமன்றுபறவையன்றிரக்கமின்றிமேவுநின்
னருகுவந்தனைந்ததெங்களுவிவிலாமையாகுமே,

(இ - ள்.) இளைஞர் - சிறுவர், - திருகு நெஞ்சின் வஞ்சராகி - மாறுபட்ட மனத்தின் வஞ்சனையுடையராய், - நிமை செயற்கால் - பொல்லாங்கியற்றினால், - உருகுநின்றதானை நீ உடன்படுத்தி ரூப்பதோ - (புதல்வரில்) மனக்கசியுடைய பிதாவாகிய நீர் அப்பொல்லாங்கிற்குச் சம்மதி செய்திருக்கலாமா, - மிருகம் அன்று பறவை அன்று - (இது) மிருகங்களினியல்புமன்று பசுவின்னியல்புமன்று, - இரக்கம் இன்றி மேவும் நின் அருகுவந்த அணைந்தது - இரக்கமற்றிருக்கின்ற உம்முடைய சார்பில்வந்து கூடியதற்குக்காரணம் - எங்கள் அறிவில்லாமை ஆகும் - எங்களுடைய புத்தியினமேயாம். எ-று.

செய்தக்காலென்பது விவரத்தாற் செய்தகாலென்றாயிற்று. நீர்பிதாவாயிருந்தலினாலெல்லாப் புதல்வரிலு முருக்கம்வைத்திருந்தல்வேண்டும், பஞ்சபாண்டவரும்குப்புத்திரமுண்டியினராயிருக்க அவர்களுக்குப் பெருங்கொடுத்திமையைத் துரியோதனன்முதலாயினோர் செய்தால், இது செய்யத் தகாததென்று போதித்து அத்திமைநிகழ்வொட்டாது தடைசெய்தல்வேண்டும். அங்ஙனந்தடைசெய்யாது அத்திமைக்குடன்பட்டிருக்கலாமா! இது விவேகவியல்பில்லாத மிருகபசுதிகளினியல்புமன்று உணர்வற்ற கொடுந்தன்மையுடையோரென்று முன்னியுமறிவில்லாமையா லுமதருகுவந்தனைந்தோம் என்று திருதராட்டிரனதிரக்கமற்ற வஞ்சகத்தன்மையை விதரன் தன்னறிவில்லை கூறித் தன்னைத்தாழ்த்தி வெறுக்குமுகத்தானும் வெளிப்படுத்தினுணைந்திக.

(கடிச)

பின்பிறந்ததம்பிமைந்தர்பீடழிந்திரங்கவே

முன்பிறந்ததமையன்மைந்தர்மொயம்பினுலடர்ப்பரோ

வன்பிறந்ததேனுநீதியழியநீநடத்தினு

லென்பிறந்துமுடியுமண்ணிலெண்ணில்காலமின்னுமே.

(இ - ள்.) பின் பிறந்த தம்பி மைந்தர் பீடி அழிந்து இரங்க - பிற்றோன்றலாகிய தம்பியினுடைய புதல்வர் பெருமைகெட்டேங்கும்படி, - முன்பிறந்த தமையன்மைந்தர் மொயம்பினில் அடர்ப்பரோ - முற்றோன்றலாகிய தமையனது புதல்வர் வலிமைகொண் டுமிக்கண் செய்வாரா, - அன்பு இறந்ததேனும் - (தம்பியினது குமாரரிடத்துப்) பற்றுக்கிற்கு றெனினும், - நீதி அழிய நீ நடத்தினால் - உலகநீதி கெடும்படி நீர் நடத்தினீராயின், - மண்ணில் - பூவுலகில், - இன்னும் என் இல் காலம் - மேலுமெண்ணில்காலத்துக்கு, - என்பிறந்து முடியும் - என்ன (அபகிர்த்தியுங் கேடும்) உண்டாகி முடியும். எ-று.

தம்பியெனவும், தமையனெனவும் வாளாகுறது பின் பிறந்த வெனவும், முன்பிறந்தவெனவும் அடைமொழி கொடுத்தோதியது திருதராட்டிரனும் பாண்டுவும் ஒருவயிற்றேராகிய சகோதரரென்று விளக்குதற் பொருட்டாம். இந்தவுலக மழிதற்கின்ன மெண்ணரிய நாட்களுண்டென்றும், அத்தனைகாலமு மிக்கேடு பற்றியவபகிர்த்தி நிலைத்திருக்குமென்றும் காலஞ்செல்லச் செல்லப் பெருங்கொடுமை நிகழுமென்றும்றிவித்தற் கங்ஙனங்கூறினான்.

(உடிசு)

மருமமிஞ்சவிவனைவென்றவஞ்சமன்றிமற்றிவன்

றருமவஞ்சிதனையிசைந்துபொருதுமென்கைதருமமோ

கருமமன்றுனக்குநாசகாலம்வந்ததாகலிற்

பெருமதஞ்சமின்றிநெஞ்சுபெருமென்றுபேசினான்.

(இ - ள்.) பெரும - பெருமானே, —மருமம் மிஞ்ச இவனை வென்ற வஞ்சம் அன்றி - இரகசியம் மிக இத்தருமபுத்திரனைச் சயித்த கபடமுமே யல்லாமல், —இவன் தரும வஞ்சிதனை இசைந்து பொருதும் என்னை தருமமோ - இவனுடைய தருமபத்தினியைப் பந்தயமாகவைத்துச் சூதாடுவேமென்று கேட்டது நீதியாகுமா (ஆகாது), —சருமம் அன்று - ஆதவான் இது (செய்யத்தக்க) காரியமன்று, —உனக்கு நாசநாஸம் வந்தது ஆகவில் - உனக்குக் கெடுகாலம் சம்பவித்த விட்டது ஆதலினாலே, —தஞ்சம் இன்றி நெஞ்சு பேரும் என்று பேசினான் - நடுவுநின்றலை பொழிந்து (உன்) மனம் ஒருபாற் கோடுகின்றதென்று (விதூரன்) கூறினான். எ - று.

மருமம் - இரகசியம். சுண்டுத்தஞ்சமென்றது நடுவுநிலையை. வென்ற வஞ்சம் வென்றமைக்கேதுவாகிய வஞ்சமென எச்சம் காரியப்பொருட்கண் வந்தது. மற்று - வினைமாற்று. அநேக அந்தரங்க ஆலோசனைகள் செய்து கபடமாக வென்றதன்மேலும் என்பான் மருமமிஞ்ச விவனை வென்ற வஞ்சமன்றி என்றும், ஒருவனுடைய தருமபத்தினியைப் பந்தயமாக வைத்துச் சூதாடும்படி கேட்டல் மூற்றும் நியாயவிரோதமாகிய கேளாக்கேள்வி யென்பான் மற்றிவன் தருமவஞ்சிதனை யிசைந்து பொருது மென்னை தருமமோ என்றும், இதனை இவ்வளவில் நிச்சயமாய் விட்டுவிடுதல் வேண்டுமென்பான் கருமமன்றென்றும், இக்கூட்டத்துள் இசை எவர் செய்யினும் முடிவு நின்மேலதே என்பான் உனக்கு என்றும். கூறினான்.

(கஅசு)

விதூரனொத்துநீதி கூறவிழியிலாமையன்றியே
வெதிரெனுங் சொல்லென்னுமாறு விழியிலா னும்வைகினான்
சதுர்புரிந்த சகுனி சொல்லையொதிர்புரிந்து தருமனு
மதிரவஞ்சமுதிரவந்தவருளிலா னொடாடினான்.

(இ - ள்.) விதூரன் கொந்து நீதி கூற - (இப்படி) விதூரன் (தன்மயனை) கொந்து நீதிமொழிகளை எடுத்துச் சொல்ல, —விழி இலாமை அன்றி - குருடல்லது, —வெதிர் எனும் கொல் என்னுமாறு - செவிடனுமோ வென்று சொல்லும்படி, —விழியில்லா னும் வைகினான் - திருதாரட்டிரனும் (அதற்கொன்றும் பேசாமல்) இருந்தான், —தருமனும் சதுர்புரிந்த சகுனி சொல்லை எதிர்புரிந்து - (அப்போது) தருமபுத்திரனும் (உபாய) சாதாரியத்தை விரும்பிய சகுனியினது கூற்றை எதிரேற்று, —வஞ்சம் அதிர முதிர்வந்த அருள் இலான் ஒடு ஆடினான் - கபடமானது அதிரவும் முதிர்வும் பிறந்த அருளிலியாகிய சகுனியோடு (சூது) விளையாடினான். எ - று.

வெதிரனுமென்று பாடமோதலுமாம். முன்னெல்லாந்தனக்குப் பற்றுக்கோடில்லாமையாலொடுங்கியினுத்த வஞ்சகமானது தன்பொல்லாங்கு விளைதற்கிடமான சகுனிபிறந்தபின்பே அவனைப்பற்றினின்று தலையெடுத்து அதிர்ந்துமுதிர்ந்ததென்பது விளக்குதற்கு அதிரவஞ்சமுதிர்வந்தவென்றும், இரக்கமற்ற பாவியென்பது விளக்குதற்கு அருளிலானென்றுங் கூறினான்.

உ.ந.

(கஅசு)

காயமுற்றும்வஞ்சமேகலத்ததன்னதன்வன்மே
னேயமுற்றுகின்றுதானுகர்பிடித்ததென்னவே
மாயமுற்றகவறுமந்தமாமன்வல்லபத்திலே
தாயமுற்றிடங்கொடாதுதருமனைச்சதித்ததே.

(இ - ள்.) மாயமுற்ற கவறும் - மாயத்தன்மையமைந்த குறும், —காயம் முற்றும் வஞ்சமே கலத்ததுஅன்னகன்வன் மேல் நேயம் உற்று நின்று - சரீரமுழுவதும் வஞ்சகமே பரவிச் செறிந்தாலொத்த கபடனாகிய சகுனியிடத்து அன்புகூர்ந்தனுகி நின்று, —தானும் நிகர்பிடித்தது என்ன - தானும் தனக்கேற்ற சமானமானவொரு சிநேகனைத் தேடிப்பிடித்த தென்னும்படி, —அந்தமாமன் வல்லபத்திலே தாயம் உற்று - அச்சகுனிமாமனது சாமர்த்தியத்திற் சம்பந்தப்பட்டு வெற்றிகொண்டி, —இடம் கொடாது தருமனைச் சதித்ததே - தருமன் வெல்லுதற்கிடங்கொடுக்காது அத்தருமனை மோசஞ்செய்தது. எ-று.

தான் கருதிய பொல்லாங்கனைத்தையும் விளைவிக்கவல்லதொரு செயல்யாதென்று சகுனி தேடிச் சிநேகிக்கக்குறிப்பிட்ட குதானது தானும் எவரைச்சார்ந்திருந்தால் முழுத்தீமையையுஞ் சோர்வின்றிச் செய்து மகிழ்ச்சி கொண்டாடலாமென்று வெறுகாலத்தோர்த்து சகுனியே எனக்குச் சமமானவனென்று அவனொடுவந்து கலந்ததென்னும்படியென்பார் அங்ஙனங்கூறினார். தானுமென்பதி லும்மை சகுனி தன்னை நிகர்த்தேடிப்பிடித்ததுமேயன்றி யென்னுங்கருத்தைத் தந்தது.

இன்னதாயம்வேண்டுமென்றறிந்தபோதுமற்றவன்
சொன்னதாயமேபுரண்டுசோர்விலாமல்வருதலிற்
றன்னதாயவரசவாழ்வுதரணிமன்னன்னல்கினு
ன்னன்னதாயபோதுநெஞ்சசைக்திலாநசஞ்சலன்.

(இ - ள்.) இன்ன தாயம் வேண்டும் என்று எறிந்தபோது - இன்ன விருத்தத்தால் வெற்றியுண்டாக வேண்டுமென்று சொல்லிக் கவறுருட்டினபோதெல்லாம், —மற்றவன் சொன்னதாயமே சோர்விலாது புரண்டுவருதலின் - அந்தச்சகுனிகூறிய விருத்தங்களே வழுவாவண்ணமுருண்வெருதலால், —மன்னன் - தருமராசன், —தன்னது ஆய அரசு - தனதாயுள்ள இராச்சியத்தையும், —வாழ்வு - வாழ்விற்சேதுவான பொருள்களையும், —தரணி - பூமியையும், —நல்கினான் - (தோற்றுக்) கொடுத்தான், —அன்னது ஆய போதும் - அல்வாறுசம்பவித்த சமயத்திலும், —அசஞ்சலன் நெஞ்சு அசைத்திலான் - சஞ்சலமற்றவனாகிய அத்தருமன் சிறிகாயினும் மனத்தளர்ந்திலன். எ-று.

தாயமென்பது அதற்கேற்ற விருத்தத்தை யுணர்த்தியாகுபெயராய் நின்றது.
மற்று-அசை. (சுஅக)

வேறு.

முரசினையுயர்த்தகோமான்மொழித்தனமுழுதுந்தோற்றுப்ப
பரவுவதொன்றுமில்லாப்பான்மைமோடிருத்தகாலே

விரைசெறியலங்கல்சோரமெய்குலைந்துள்ளம்வெம்பி
யரசவைநிருகதோர்தம்மிலருளிஞலுதிந்துநொந்தார்.

(இ - ள்.) முடிசனை உயர்த்த கோமான் - முரசுக்கொடியை யுயரநாட்டிய
தருமாசன், —மொழிந்தன முழுதும் தோற்று - மேல்வருத்த பொருளனைத்தை
யு தோற்றிழந்து, —பரவுவது ஒன்றும் இல்லாப் பான்மையோடு இருந்த காலை -
பந்தயமாகப் பாவிலைத்தற்கு ஒருபொருளு மில்லாததன்மையோடுருந்த சமயத்தி
ல், —அரசு அவை இருந்தோர் - இராசசபையினுள்ளோர்; —விரை செறி அலங்கல்சோ
ர - வாசனையமைந்த மாலைகள் கெழிது, —மெய்குலைந்து - சரீரடிக்குற்று, —உள்
ளம் வெம்பி - மனம் புழுங்கி, —தம்மில் அருளினால் அழிந்து நொந்தார் - தனித்த
னி தங்களுள்ளே கருணையினால் மனகெழிந்து வருந்தினார். எ-று.

தருமனோடுகட்ட அன்பானன்றி யருளால் நொந்தாரென்றறிக. அருளாவது
நட்புமுதலிய காணத்தொடர்பு நோக்காது யாவரிடத்து மியற்கையாசச் செல்
லுமியல்பினதாகிய இரக்கம். (௧௯௦)

குருமரபுடையவேந்தன்கொடியனோகொடியனென்பார்
மருமகனுயிருச்சிந்தமாமனோமறலியென்பார்
தருமனித்தனைநாட்செய்ததருமமும்பொய்யோவென்பார்
ருருமினுக்கொடியனீமனுருத்தினியெழுமோவென்பார்.

(இ - ள்.) குரு மரபு உடைய வேந்தன் கொடியன் ஓ கொடியன் என்பார் - குருவம்மிசத்துதித்த இவ்வரசன் கொடியவருளெல்லாம் பெருங்கொடியனெ
ன்று சொல்லுவார், —மருமகன் உயிருக்கு இந்த மாமனோ மறலியென்பார் - மருக
னுடைய உயிர்க்கவருதற்கு யமன் இந்தச் சகுனிமாமனோ வென்று சொல்வா
ர், —தருமன் இத்தனை நாள் செய்த தருமமும் பொய்யோ என்பார் - தருமராசன்
இவ்வளவுநாளுஞ்செய்த புண்ணியங்களும் பொய்த்தனவோ வென்று சொல்வா
ர், —உருமினுங் கொடிய வீமன் உருத்து இனி எழுமோ என்பார் - இடியேற்றி
னுங் கடியனுளிய வீமசேனன் (இவ்வவமானமுற்றும்) இனிக்கோபங்கொண்டெழும்
புலரனோ வென்றுரைப்பார். எ-று.

ஓகொடியன் என்பதில் ஓகாரம் கொடுமையின்மிகுதி குறித்து நிறைபாற்சி
றப்புப்பொருட்டு. மருமகனென்றது துரியோதனனை. இப்பெருங்கெடுமூந்து
செய்தற்குமமைந்துமுடித்ததனுலாகிய செற்றம் பின்புதுரியோதனனைக் கொலை
புரிந்தே முடிவாகுமென்னுங் கருத்துப்பற்றி இம்மாயச்சுதாடிக்காரணனுயிருந்
தசகுனியை அம்மருமகனுயிருக்கு மறலியென்றும் புண்ணியத்தலையெடுக்கவொட்
டாத போகூழ்தருமனுக்கும், ஆகூழ்துரியோதனனுக்கும் நிகழுந்தருணமாதலிற் கா
லவசத்தாற்பொய்ச்தனபோலத் தோன்றினும் பின்புதலையெடுத்துச் சயஞ்செய்யு
மென்பது பற்றி உயர்வுசிறப்பும்மையும், கழிவிரக்கம் எதிர்மறையென்னு மிரு
பொருட்பட ஓகாரமும் புணர்த்துத்தருமமும் பொய்யோவென்றுங் கூறினார். ()

பார்த்தளையுயர்த்தவேந்தன்பார்த்திலனுறவுமென்பார்
மாயந்தவேயறமுந்தேசமனுநெறிவழக்குமென்பார்

பூந்தழற்றேந்தபாவைபுண்ணியம்பொய்யாதென்பார்
சேந்தனைநிருகண்பாரீர்தேவர்கோன்மதலையென்பார்.

(இ - ள்,) பாந்தன் ஏறு உயர்த்த வேந்தன் - ஆண்பாம் பெழுதிய கொடியையுடைய தூரியோதனாசன், — உறவும் பார்த்திலன் என்பார் - நீதியைப்பாராததுமன்றிச் சுற்றத்தொடர்பையு நோக்காது விட்டானென்று கூறுவர், — அறமும் தேசம் மனுநெறிவழக்கும் மாய்ந்தவே என்பார் - புண்ணியமும் புகழுமனுநீதிவழக்கமும் பொன்றிவிட்டனவே யென்பார் (சிலர்), — பூந்தழல் பிறந்தபாவை புண்ணியம் பொய்யாது என்பார் - பொலிவாகிய யாகாக்கினியிலுதித்த பாவைபோலும் வனப்புடைய திரைபதியினுடைய தருமம் பொய்படமாட்டாதென்பார் (சிலர்), — தேவர்கோன் மதலை இருகண் சேந்தனை பாரீர் என்பார் - தேவேந்திரகுமாரனாகிய அருச்சுனன் (கோபத்தால்) இருவழிகளுஞ் சிவப்புத்தனை காண்மினென்றுரைப்பார் (சிலர்) என்று.

பாலுட்டினோர்க்கும் விடத்தையேகொடுக்கும் பாம்பின் நன்மையையுடைய கொடுங்கயவனென்பது போதரப் பாந்தனேயுயர்த்த வேந்தனென்றும், அறம் புகழ் நீதியனைத்திற்குங் களஞ்சியமாயிருந்த குருகுலத்தி லித்த நனைக்கொடுமை நிகழ்ந்தனவாயின் இனி ஏனையமரபுகளில் அவ்வறமுதலியன நிகழாது கொடுமை நடைபெறுமென்பது கூறவும் வேண்டுகோ வெண்ணுங்கருத்தால் மாய்ந்தவே யறமுந்தேச மனுநெறி வழக்குமென்றுங்கூறினர். பாந்தனேயு பாவை என்பன ஆகுபெயர்.

(தகஉ)

பழியுடைத்தந்தையொன்றும் பகர்கலாதிருக்குமென்பார்
விழியுடையவரையன்றோமேன்மையோர்வெறுப்பதென்பார்
ரழியுமேயினான்மைந்தரரும்பெருஞ்செல்வமென்பார்
வழிவழியாகநிற்கும்வசையென்புரிந்ததென்பார்.

(இ - ள், பழி உடைத் தந்தை ஒன்றும் பகர்கலாது இருக்கும் என்பார் - பழியையுடைய பிதாவாகிய திருதராட்டிரன் (இக்கொடுஞ்செயல் நிகழுதலிந்தும் மகனைத்தடுக்குங்கடனுடையனாகவும்) ஒன்றும்பேசாது ஒத்திருக்கின்றான் (இவ்வென்ன அதிசயமென்பார் சிலர்) — விழியுடைபவரை அன்றோ மேன்மையோர்வெறுப்பது என்பார் - (அதுகேட்டோர்) எண்ணுடையநல்லோரையன்றோ மேன்மக்கர்குறை கூறுவது (உணக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணு மில்லாத குருடனையும் குறைகூறுவாரா) என்றுரைப்பார், — இவனுல் மைந்தர் அரும் பெரும் செல்வம் அழியுமென்பார் - (இக்கொடுமைக் கிணந்து நின்றித்ருதராட்டிரனுல் புதல்வருடைய பெறுதற்கரிய பெரும்பாக்கியங்களெல்லாம் நாசமாகுமேயென்பார்) சிலர், — இவன்புரிந்தது வழிவழியாகநிற்கும் வசையென்பார் - இத்திருதராட்டிரன் செய்தது சந்ததிசந்ததியாகத் தொடர்ந்து நிலைநிற்கும் பெருவசையேயென்றுரைப்பார். என்று.

இசை யெச்சமாய்கின்ற உணக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணு மில்லாத குருடனென்பனமுதலாயின வருவித்துரைக்கப்பட்டன. இக்கவியிலு முற்சலிகளிலும் வந்த என்பார் என்பன பன்னிரண்டும் இறந்தகாலத்தை யெதிர்காலமாகக் கூறிய காலவழுவமைதி.

(ச.கூஉ)

இன்னனதாணிவேந்தரிருந்துழிவிருந்துகூற
மன்னனுந்தம்பிதாநுமாமனுமராவண்மைத்
கன்னனுந்தம்மினெண்ணிக்கங்கைமாமகனைநோக்கிப்
பன்னகதுவசன்கேட்டோர்பலருமொப்பனிநகச்சொல்லான்.

(இ - ன்.) இன்னன - இவையெல்லவற்றை, —தாணிவேந்தர் இருந்துழி
இருந்துகூற - ஸ்ரீமய்யாரா மாகாள் தாமிருந்தல் டங்கனிலிருந்தடியேமொழி
ய, —மன்னனும் தம்பிதானும் மாமனும் மாறாவண்மைக் கன்னனும் - துரியோ
தனராசனுந் தூர்ச்சாதனனுஞ் சகுனியும் தடையுறமுற் கொடுக்குமீகையிற் சிறந்த
சன்னனுமாகிய துட்டசதுட்டயரும், —தம்மின் எண்ணி - தம்முட்கூடி ஆலோசி
த்துக்கொண்டு—பன்னகதுவசன் - (அவருள்) அரவக்கொடியோனான துரியோத
னன், —கேட்டோர்பலரும் பெய் பனிக் - (தான்சொல்லும் கொடுஞ்சொற்களைச்)
கேட்டவரெல்லாஞ் சரீரங்குலையுட்படி - கங்கைமாமகனைநோக்கி சொல்லான் - க
ங்காசுதனுகிய வீட்டுமனைப்பார்த்துக் கூறுவானாயினான். ஏ -று.

எண்ணி யென்னுமெச்சம் நால்வருடைய வினையுமாயினும் அவருளொருவனு
டைய வினையேயாகிய சொல்வானென்பதனேடி முடிந்ததறிக்க. இவ்வாசிரியர்
குருகுலச்சருக்கத்தில், எண்பத்தைத்தாங்களியில் 'வெஞ்சிலைவினோதுணந்தானும் ஓடி
எடுத்தான்' என்று கூறியதில் இருவருடைய வினையாகிய ஓடிபென்னுமெச்சம்
எடுத்தானென்று ஒருவர்வினையோடு முடிந்ததுங்காண்க. (சகூச)

தண்ணியதருமன்செய்தபாவமோசகுனிசெய்த
புண்ணியநெறியோவந்தப்பொதுமகன்யாகுசாலை
நண்ணியதவருமற்றைநால்வருந்தகைமைகூர
வெண்ணியமதியோவெண்ணிநிக்குணம்மகிளைந்ததென்றான்.

(இ - ன். எண்ணின் - சிந்திக்குங்கால், —இங்ஙனம் வினோத்தது - இவ்வாறாக
வந்து சம்பவித்ததற்குக் காரணம், —தண்ணிய தருமன் செய்த பாவமோ - தண்
னளியுடைய தருமராசன் இயற்றியபாதகமோ, —சகுனி செய்த புண்ணிய நெறி
யோ - சகுனிமாமன்செய்த தருமவழியோ, —அந்தப் பொதுமகன் யாகுசாலை நண்
னியதவரு - ஐவர்க்கும் பொதுப் பெண்ணுகிய அந்தத் திரௌபதி வேள்விச் சாலை
யிற்சென்று யாகபத்தினி பாயிருந்தருற்றமோ, —மற்றை நால்வரும் தகைமைகூர எ
ண்ணியமதியோ - தருமனையொழிந்த வீமன்முலான நால்வரும் பண்புகூரத் தோ
ந்தகொண்ட புத்தியோ, —என்றான் - என்று துரியோதனன் கூறினான். ஏ -று.

பாவமுதலான இந்நான்குசாணத்தி லொவ்வொன்றையுமென்பது தாற்
பரியமாதலின் ஓகாரத் தெளிகிலையில்வந்தது, இங்ஙனம் வினோதற்கேது இந்நான்
சுன்னுளது சொல்லுகவென்றுரைத்து ஓகாரம் வினாப்பொருளில்வந்ததெனினு
மாம். (மகூதி)

தகாமொழிதலைவன்கூறத்தவத்தினுலுயர்ந்தகோவு
நதாமரபியற்கையன்றுகம்மினும்புன்மைகூறல்

பிரகாரநிகழ்த்துதலென்றும்விடுகெனச் செவியிற்சற்றும்
புகாதுளம்வெகுளிகூரப்பிரிந்தனன்போதமிழல்லான்.

(இ - ன்.) தலைவன் தகாமொழி கூற - துரியோதனராசன் (இப்படியே) தகாதவார்த்தைகளைச் சொல்ல, - தவத்தினால் உயர்ந்த கோவும் நகா - தவத்தான்மேம்பட்ட வீட்டுமனுக் (இகழ்ச்சி) நகை செய்து, - நமில் நாம் புன்மை கூறல் மரபு இயற்கை அன்று - எங்களுக்குள்ளே நாங்கள் வசைசொல்லுவது நமது வாய்மிகத்திற்குச் சுபாவமன்று, - இனிமிகாது நிகழ்த்த செற்றம் விடுக என்ன - மேலும் மிகுசாமல் முன்னுண்டான கோபத்தை விட்டிடுக லென்று (பலவாறு புத்தி) போதிக்க, - போதம் இல்லான் - அறிவிலியாகிய துரியோதனன், - செவியில் சற்றும் புகாது - தனது செவிகளில் (அப்போதனை) சிறிதும் கொள்ளாமல், - வெகுளி கூரப்பிரிந்தனன் - கோபத்தை அதிகரிக்கச் செய்தான். எ-று.

சுண்ணத் தவமென்றது மாணுத்தமனுட்டிக்கும் பிரமசரிய விரதத்தை. செவியிற்சற்றும் புகாதெனவே மனத்திற் புகாமை கூறாதே விளங்கிக்கிடத்தது.

இரங்கிகின்ற நுருநெஞ்சினிரியைதன் பிரகாவைநோக்கி
யரங்கடிசமரவேலானமுல்பொழிபுருமிற்சொல்வா
ஹரங்குமுடிருந்ததோளா ஹரிமையினெமக்குத்தோற்ற
துரங்கமுங்கனி ஹந்தேருந்துறைதுறைகவரச்சொற்றி.

(இ - ன்.) அரங்கடி சமரவேலான் - அரத்தாற் றேய்த்தக் கூர்மையாக்ப்பட்ட போர்வேலையுடைய துரியோதனன், - இரங்கிகின்ற உருகும் நெஞ்சின் - (ஹரப்பொருட்டு) அதுதரப்பட்டு நின்று கசிகின்றமனத்தினையுடைய, - தன் இளையபிதாவைநோக்கி - தனது சிறிய பிதாவான விதானைப்பார்த்து, - அழல் பொழி உருமின் சொல்லான் - நெருப்பைச்சிதறுகின்ற இடியேறென்னும்படி (கொடிதாகக்) கூறுவான், - உரம் குடி இருந்த தோளான் - வலிமைவாய்ந்தெய்த புயங்கலையுடையான தருமன், - உரிமையின் எமக்குத்தோற்ற - எமக்கு உரிமையாய்த் தோற்றுவிட்ட, - துரங்கமும் சுளிறும் தேரும் - குதிரைகளையும் யானைகளையும் தேர்களையும், - துறைதுறை கவரச் சொற்றி - துறைதோறும் கைக்கொண்டவரும்படி (வலருக்குக்) கட்டளைசெய்த. எ-று.

இரங்கிகின்ற நுருநெஞ்சின் என்னும் அடைமொழிகளைத் தன் என்பதனோடு சேர்க்காது இளையபிதாவுக்குச்சேர்க்க, அரங்கடிவேல் என்பதற்கு அர்த்தையுமுறிக்கின்ற வையரித்த கடுவேலென்றுரைப்பினுமாம். துரியோதனன் கூறும் சொற்கள் பொருளாலு மாறவார்த்தாலும் அழல்சிதறுமிடியை யொத்தவின் அங்ஙனங்கூறினார்.

(கூகூ)

தொல்லைமாநகருநாடுந்தோரணநாட்டச்சொற்றி
யெல்லையினிரிதிகளெல்லாமிம்பரேயெடுக்கச்சொற்றி
நல்லெழின்மடவார்தம்மைநம்பதியெய்தச்சொற்றி
சொல்லியவினைஞர்தா முந்தொண்டி வராகச்சொற்றி.

(இ - ள்.) தொல்லைமாநகரும் நாமும் தோணம் காட்டச் சொற்றி - பழைய பெரிய (இந்திரப்பிரஸ்த நகரையும்) (அதைச்சேர்ந்த) நாகேளையுச் தோணமுதலாயின தூக்கி உலங்காரஞ் செய்யச் சொல்லுக, - எல்லையில் நிதிகள் எல்லாம் இப்போ எடுக்கச் சொற்றி - (அங்குள்ள) அளவிறந்த திரவியங்களை யெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு இவ்வத்திபுரிக் கே கொண்டுவரச் சொல்லுக, - எல் வழில் மடவார், தீர்மை நம்பதி எய்தச்சொற்றி - (பந்தரயமாக முன்னேகுறித்திழந்த) போழுகுடைய தாசிகளை எம்மூர்க்கு வரும்படி சொல்லுக. - சொல்லிய இளைஞர்தாமும் தொண்டினரை கச் சொற்றி - முன்குறித்த தாசர்களையும் குறித்த இளைமையாரான பஞ்சவர்களையும்) எமக்கு வேலைசெய்வோராகும்படி சொல்லுக. எ-று.

தாசிகளைப்போலவே அநேகதாசர்களையும் பந்தையங்குறித்துத் தோற்றமை விசேடவுரையின் முந்தக்கூறியது கண்ணினர்க. அத்தாசர்களையு மிவ்வவவையு மொருங்கு குறித்தற்குச் சொல்லிய விளைஞர்தாமு மென்று சுருங்கச்சொல்லிய துமறிக. தோணமுதலியவற்றால் நகர்நாடுகளைச் சிறப்பித்தல் தான் அவற்றைப் பெற்ற மகிழ்ச்சிக்கொண்டாட்டத்தின் பொருட்டும் யார்க்குக் தெரிவித்தற்பொரு ட்கொம்.

(௧௯௮)

இவர்தமக்குரியளாகியாகபத்தினியுமான
துவரிதழ்த்தவளமூற்சுரிசுழறன்னையின்னே
யுவரலைப்புணரியாடையுலகுடைவேந்தர்காணக்
கவர்தரப்புக்கறியென்றான்கண்ணருள்சிறிதுபில்லான்.

(இ - ள்.) கண் அருள் சிறிதும் இல்லான் - சிறிதாயினுங் கண்ணோட்டமி ல்லாத (வன்கண்ணனாகிய) துரியோதனன், - இவர்தமக்கு உரியளாகி யாகபத்தினி யுமான - இந்த ஐவர்க்கும் மனைவியமாகிப் பின்பு யாகபத்தினியாகவுமமைந்த, - து வர் இதழ்த்தவளமூற்சுரிசுழல் தன்னை - பவளம்போலும் சிவந்த ஆதரத்தையும் வெ ண்மையானபற்களையுஞ் சுற்றிமுடிக்கப்பட்ட கூந்தலையுமுடைய திரௌபதியை, - உவர் அலைப் புணரி ஆடை உலகு உடை வேந்தர் காண - உவர்ச்சவைபொருந்தி ய திரைகளை வீசுகின்ற கூலைத் துஹாகக்கொண்ட பூவுலகமன்னர் காணும்படி, - இன்னே கவர்தரப் புகறி என்றான் - இப்போதேபிடித்துவரும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க வென்று கூறினான். எ-று.

கண்ணருளெனினுங் கண்ணோட்டமெனினுங் கருணையெனினுமொக்கும். "கண்ணுக்கணிகலங் கண்ணோட்டமெனினேற் புண்ணென்றுணரப்படும்" என்றார் திருவள்ளுவர். "கண்ணுக்குப்புனை மணிப்பூண் கண்ணோட்டமென்பதெல்லாங் கரு ணையன்றோ" என்றிவ்வாசிரியர் கூறியதுங்காண்க. ஐவர்க்கொருத்தியா யுள்ளவள் வேசையேயன்றிப் பத்தினியல்லள் என்பதும் யாகநாம் பத்தினியாயிருத்தற்குச் சிறிதாயினுந்தகுதியற்ற அவளை யாகபத்தினியாகக்கொண்டது விபரீதமென்பதும் விளக்குதற்கு இவர்தமக்குரியளாகி யாகபத்தினியுமான என்றான். துகரிதழ்த்த வளமூற் சுரிசுழ் வென்னுந் தொடர் பொருட்பகைத் தொடையுமன்மொழியுமான

அறந்தருமைந்தன்றன்னையறனலாதியற்றிநம்பி
திறந்தருசெவ்வமயாவுந்திமையிற்கவர்தலுற்றாய்

மறந்தருவாயும் என்றுமணந்தருவாயும் என்று
நிறந்தருபுகழுமன்றுநெறிதருமதியுமன்று.

(இ - ன். நம்பி - தம்பிகேள், —அறந்தருமைந்தன் தன்னை அறன் அல்லாது
இயற்றி - தருமபுத்திரனைத் தருமத்திற்குடாதசெயல்புரிந்து, —திறம் தருசெல்வம்
யாவும் தீமையில் கவர்ந்துற்றாய் - பலவகைப்பட்ட செல்வங்களனைத்தையும் தீய
வழியால் அபகரிக்கத்தொடங்கினாய், —மறம் தருவலியும் அன்று - இது மறத்த
ன்மைபான் வீரமுமன்று, —மணந்தருவாயும் என்று - மங்கலகரமாகிய வாழ்க்கையு
மன்று, —நிறம் தருபுகழுமன்று - ஒளியைத்தருங் கீர்த்தியுமன்று, — நெறிதரும்
மதியும் அன்று - ஒழுக்கத்தைத்தரும் புத்தியுமன்று. ஏ-று.

மூர்க்கனாகிய துரியோதனனைத் தன்வசப்படுத்துகிறித்தம் ஆணைச்சிறப்பிக்கு
ம் நம்பியென்னும்பெயராகுநிறுன், அல்லாதது அலாதெனத் தொகுத்தலாயிற்று.
அறன்அல்லாததென்றது மாயக்குடாட்டத்தை. மிக்ககொடுஞ்செயலென்பதை வலியு
றுத்தற்கு அறனலாகியவற்றி என்றதன்மேலுந் தீமையிற்கவர்தலுற்றயென்றுங்குநி
றான். பகையரசரிடத்து ஸீர்த்தம் பொருள்கவருதலன்றி உற்றதுணைவரிடத்து மா
யக்குதார்கவருதலாகிய இத்தீச்செயலால் வலி, நல்வாழ்வு, மதி என்னுமிவற்றிற்கு
நாசமெய்துமாதலின் இவ்வாறுகுகிறுன். (உ00)

திருத்தகமொழிந்தவெல்லாஞ்செய்தனையெனினுஞ்செவ்வி
மருத்தருதெரியன்மாலேமாசிலாமன்னார்முன்ன
ருருத்தருகற்பி னோயுரையலாதுரைக்குமாற்றந்
கருத்தினினினையல்கண்டாய்கடவுளர்கற்பம்வாழ்வாய்.

(இ - ன்.) திருத்தக மொழிந்த எல்லாம் செய்தனை எனினும் - செல்வமிரும்
படி நீகூறியமற்றெல்லாஞ் செய்தாயாயினும்; —செவ்வி மருத்தரு தெரியன்மாலே -
அழகிய நறுமணங்கமழும் தகுதியான ஆராய்ந்து முடித்த மாலையைப்பூனைத்த, —
மாசு இல்லா மன்னர் முன்னர் - குற்றமற்றவரசர்களுக்கு முன்னிலையில், —உருத்
தரு கற்பினோ - சிறந்தவருவையுங் கற்பினையுமுடைய தீரோபதியை, —உரை ஆல்
லாது உரைக்குமாற்றம் - சொல்லத்தகாத சொற்களைச்சொல்லுதலை, —கருத்தினில்
நினையல்கண்டாய் - மனத்தில் கினையாதேவிடு, —கடவுளர் கற்பம்வாழ்வாய் - (கற்
புடையானோ வடுமொழிந்திகழாதிருக்கு மிந்நன்மையினால்) தேவருடைய ஊழிசா
லத்தும் வாழ்த்திருக்கக்கூடிய, ஏ-று.

சதுரங்கசேனைகளைக் கவருதலுந் திரவியங்ளையெடுத்தலு மாகிய இவற்றை
ச்செய்தலுனைக்குச் செல்வத்தைப் பெருக்குதற்காகுமென்று கொண்டாலுங்கற்பிற்
சிறந்தவளை வசைகூறுதொழியென்றும் அவ்வாறொழிந்தவிடுவையாகில் நீ மனுட
கற்பமனவின்மேல் தேவகற்பகாலம்வரையும் வாழ்த்திருப்பாயென்றுமறிவுகொருத்தி
றான் என்பதாம். கண்டாய் முன்னிலையசை. (உ0க)

விண்ணிலங்கருகித்தோன்றுமேதருவடமீனென்று
மண்ணிலங்குவமைசொல்லமடந்தையார்யாருமில்லாப்
பண்ணலங்கடந்தமென்சொற்பா வையைப்பழிக்கநீயின் [றான்.
நெண்ணின் முன்கேட்டவார்த்தைக்கேற்றதுன்னெண்ணெமென்

(இ - ன்.) வீண்ணில் அங்கு அருகித்தோன்றும் - வானத்தின் ஆவ்வடதிக்
ல் அரிதாகக்காணப்படுகின்ற, - மேதகு வடமீன் அன்றி - மகிமையுடைய அருந்ததி
யேயன்றி, - மண்ணில் அங்கு உவமை சொல்ல - பூவுலகில் ஒப்பாகச்சொல்லுதற்கு,
மடந்தையர் யாரும் இல்லா - சுற்புடையபெண்களெவரேனும் இல்லையென்னும்
படியான், - பண்ணலம் கடந்த மென்சொற் பாவையை - யாழிசைடைவென்ற இனி
யமென்சொற்களையுடைய திரௌபதியை, - நீ இன்று பழக்க எண்ணின் - நீயின்
றைக்கு வகைசூற நீனைத்தால், - உன் எண்ணம் - உனது அந்நினைவானது, -
முன்சேட்ட வார்த்தைக்கு ஏற்றது என்றான் - முன்னொளிர் சேட்டறிந்த சங்கதிக்கு
இலையர் திருக்கின்றதென்று கூறினான் (விதூண்) எ - று.

வடமீனென்ற சொற்பின் வருதலால் அங்கென்றது வடபக்கத்தையென்பது
பொருத்தமுடையதேயாம். அருந்ததி நகரத்திரம் மிக துண்ணியதாய்க் காணப்படு
தலாலும், மரணகாலங் கிட்டுதலுற்றார்க்குத் தோற்றது மறைதலானும் அருகித்
தோன்றுமென்று விசேடிக்கப்பட்டது. இக்கருத்தை “உலக்குகளாணித்தாயினர்க்
கொளிக்கு மீனோக்கும், நலத்தினோர்” என்பதனாலுமறிக. பாவை - ஆடுபெயர்.
பண் நலங்கள் தந்தவென்று பகுத்துரைக்கோடலுமாம். (202)

கேட்டசொல்லின் வருக கேதனன்கேட்பமீண்டும்
வாட்டமில்லன்பினோடுமெனங்கனிந்துருகவீழ
நாட்டமுநன்னீர்மல்கநாவமிழ்தூறப்பின்னுங்
கோட்டமில்லிந்தையானுங்குரிசிலுக்குரைக்கலுற்றான்.

(இ - ன்.) சேட்ட சொல் வினவும் நாக கேதனன் கேட்ப - (முன்) கேட்ட
வார்த்தை என்றதென்னோவென வினாவிய நாகக்கொடியோனான துரியோதன
ன் கேட்டறியும்படி, - கோட்டம் இல் சிந்தையானும் - திருக்கற்ற மனத்தினனாகி
யவீதூறும், - மீண்டும் வாட்டம் இல் அன்பினோடு மனம் கனிந்து உருகி வீழ - பி
ன்னரும் வாடாத பரிவுடன் உள்ளங் கசிந்துருகிச் சிந்தவும், - நாட்டமும் நல் நீர்
மல்க - கண்களு (மன்பினால்) நல்ல நீரைச் சொரியவும், - நா அமிழ்து ஊற - நாவி
லிருந்தியிய நீர் பெருகவும், - குரிசிலுக்கு பின்னும் உரைக்கலுற்றான் - அவ்வரச
னுக்குப் பின்னுஞ் சொல்லுவானாயினன். எ - று.

பஞ்சபாண்டவர் துரியோதனதிய ரென்னு மிருதித்தாருஞ் சிறந்திருக்கவே
ண்டிமென்றன்றி, ஒருபாலா ரின்புறவும் மற்றொருபாலார் துன்புறவும் வேண்டுமெ
ன்னும் கருத்தற்றவனெலாற் கோட்டமில் சிந்தையானெனவும், திரௌபதியைத்
துரியோதனன் பழித்துக் கூறியது விதூணுடைய கருத்திற்கு மாறுதலாற் கோப
ங்கொள்ள வேண்டியவனுயினு மதுகொள்ளாது இவனுக் கிதனாற் கேடுசம்பவிக்கு
மே பென்றிறங்கினனாதலின் மீண்டும்வாட்டமில்லன்பினோடு மென்றும், காரணத்தொ
டர்பை நன்கு விளக்கல் வேண்டிமென்பதனாற் பின்னுமுரைக்கலுற்றானெனவுங்
கூறப்பட்டன. (203)

தானவராகியும்மைத்தனித்தனிசிறந்தோர்யாரு
மானவராகியும்மைவந்தனரிம்பரென்றே
தானவர்பொறைபொருமற்றராதலமென்னுஞ்செங்கண்
மானவராகவேதமலர்முனிதனக்குச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) உம்மை - முற்பிறப்பில்,—தானவராகி தனித்தனி இற்தோர் யாரும் - அசுரர்களாயிருந்து தனித்தனியே மாண்டுபோனவரெல்லாரும்,—இம்மை மானவராகி இம்பர் வந்தனர் என்றே - இப்பிறப்பிலே மனிதர்களாக இப்பூமியிற் பிறந்திருக்கிறார்களென்று,—தாரதலம் என்னும் செங்கண் மான் - பூமியென அசொல்லப்படுகின்ற சிவந்த கண்களையுடைய மங்கைபானைகள்,—தான் அவர்பொறைபொருமல் - தான் அவர்களுடைய பாரத்தைச் சுமக்கமாட்டாமல்,—அவராக வேதமலர் முனி தனக்குச் சொன்னான் - ஆசையற்றவரும் வேதத்தையறிந்தவரும் செந்தாமரைமலர்சனருமாகிய பிரமதேவருக்கு முறையிட்டான். ஏ - று.

ராகம் என்பது இச்சை. மறுதலைப்பொருளுணர்ந்தும் அவ என்பதனோடு கூடி அவராகமென்றாயிற்று. அவமானம், அவபத்தியம், அடங்குத்தியமென்பவற்றிலும் மறுதலைப்பொருளுணர்ந்தியது சாண்க. முன்னே விசோசனன், மயன், தான், வராகன், சுவேதசன், லம்பன், கிசோரன், சுஷர்ப்பாணு, அரிட்டன், கரன், விப்பிரசித்தி, பிரலம்பன், விருத்திரன், பம்பன், வலன், நகுசி, சாலநமிமுதலான பெருந்தொகையான அசுரருக்கும்; இங்கிரன், அக்கினி, மயன், வருணன், வாயு, பதினெருருத்திரர், பன்னிருசூரியர், விசுவதேவர் முதலான பெருந்தொகையான தேவர்களுக்கும் மகாயுத்தமுண்டாயிற்று. திரிலோகத்து மிதற்குச்சமானமான பெரும் போர் நடந்ததில்லை. இந்த மகாயுத்தத்தில் இருபக்கத்தும் அநேகலக்ஷம்பேர் ஆயுதங்களாலாறுபட்டிற்று. பிணமலைகளாய்க் குவிந்தனர். இப்படியே போர் நடக்குஞ்சமயத்தில் அசுரராலே தேவரெல்லாமடர்க்கப்பட்டுத் தோற்றோடி நராயணரைத் தியானித்தனர். அப்போது நராயணர் சக்கரமுதலான பஞ்சாயுதங்களுந் தரித்துக் கருடன் மீதேறித் தோற்றக்கண்டு, தேவர்கள் பணிந்து துதித்துச் சகாயஞ் செய்யுமாறு வேண்டிக்கொண்டு பின்பு துணிவோடு திரும்பிப்போயெகிர்த்து அசுரோடு போர் செய்யத்தொடங்கினார்கள். அதுகண்ட அசுரர், தோற்றோடின மதவரெல்லாம் இவனுடைய பலத்தினாலன்றோ மீண்டும் வந்து முனைந்தார்கள். ஆதலால் இவனையே முதற்கொல்ல வேண்டுமென்று துணிந்து அநேக ஆயுதங்களை அந்நராயணர்மேற்பிரயோகித்தனர். இவ்வாறே யிருந்திரத்தார்க்கும் உக்கிரமான போர் நடந்தது. பின்பு நராயணர் சக்கராயுதத்தைப் பிரயோகித்து அசுரர்களைத் துணித்து நாசஞ் செய்து பாம்பனைமேற் பள்ளிகொண்டிருந்தார். இப்படி வெகுநாளஞ்சென்றபின், அவ்வசுரர் மனிதராய் வந்துதித்து நிறைந்திருத்தலையறிந்த பூமிதேவி தன்னாலே பாரஞ்சுமக்கமாட்டாத செய்தியைப் பிரமதேவருக்குத் தெரிவித்து, அப்பிரமதேவரோடும் போய் நராயணரைக்கண்டு பரவி, சுவாமி, முன்னே போரில் மடிந்துபோன அசுரரெல்லாம் பின்பும் பூமியிலே மாணிதராசவம்மிசெத்திற் பிறந்து வெகு சேனைகளையுந் திரட்டிக்கொண்டு தரும விசோதர்களாய் நிறைந்திருக்கிறார்கள். இதனெனைக்குப் பெரும் பாரமுண்டாயிற்று. ஆதலால், தருமவிசோதர்களாகிய அவ்வரசகூட்டத்தைச் சங்கராஞ்செய்து என் வருத்தத்தைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்ட நராயணர், அப்படியே செய்யலாமென்று வாக்களித்தருளிப், பின்பு தாம் பூமியிலே மனிதாவதார மெடுக்கத் திருவுளங்கொண்டு, அவ்வாறே யவதரித்துக் கிருட்டிணரென்னுந் திருநாமத்துடனிருக்கின்றார். தருமத்திற்கு விசோதஞ்செய்யுந் துட்டர்களைக் கொண்டு பூமிபாற் தீர்த்துச் சிட்டபரிபாலனஞ் செய்தருளுவார் என்று விதுவன் விஸ்தாரமாய்க் கூறியதின் சுருக்கமிது. இவ்விருத்தாந்தத்தைக்கொண்டெகவிப்பொருளை வகுத்தறிக்க.

(20ச)

நான் முகன்றானுமேனைநாகருநாகர்கோனும்
பான் முகந்தெறியும்வேலைப்பாம்பனைப்பள்ளிகொள்ளுந்
தேன் முகங்கனிக்கும்பச்சைச்செவ்வெண்ணெய்மாலே
மான் முகங்கண்டு கூறவந்தவாமாலுங்கேட்டான்.

(இ - ள்.) நான் முகன் தானும் - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவரும், -
வனை நாகரும் - மந்தைத் தேவரும், - நாகர் கோனும் - தேவேந்திரனும், - பால் மு
கந்து எறியும் வேலை - (திரைகள்) பாலையள்ளி யெதிகின்ற பாற்கடலில், - பாம்பு
ஆனைப் பள்ளி கொள்ளும் - (அனந்தனென்னும்) சர்ப்பசயனத்திற்றுயிலுக்கின்ற, -
தேன்மூடம் களிக்கும் - வண்கள் வாயினால் (தேனுண்டு) களித்தற்கிடமான, - பச்
சைச் செவ்வி வண் துளப மாலே - பச்சைநிறமான புதியவழகிய துளசிமாலையைப்
புனைந்த, - மால் முகம் கண்டி கூற - நாராயணருடைய திருமுகக்காட்சி பெற்றுவி
ண்ணப்பஞ்செய்ய, - வந்தவா மாலும் கேட்டான் - வந்த அச்செய்தியை நாராயண
ருங் கேட்டருளினார். எ - று.

மாலுமென்பதிலும்கம சிறப்பு, வனையழன்றுமெண். பள்ளிகொள்ளுமென்னு
மெச்சம் மாலென்னுங் கருத்தாப்பெயர் கொண்டது. (206)

மின்னிடை விளங்குமேகமேனியான் வனிமானை
மின்னிடைவந்துதோன்றுகிருபரானவரையெல்லா [ள்]
முன்னிடைகடையொன்றின்முற்றும்வெம்முரண்கொள்கால
றன்னிடைவிடுதுமென்றுசாற்றியேதளர்வுதீர்த்தான்.

(இ - ள்.) மின்னிடை விளங்கும் மேக மேனியான் - மின்னலானது தன்ன
கத்து விளங்கப்பெற்ற மேகத்துக்கொப்பான திருவுருவத்தையுடைய நாராயணர், -
மின்னிடை வந்து தோன்று கிருபரானவரை எல்லாம் - உன்னிடத்தே வந்துநப்பித்
த அவ்வரசர்களையெவரையும், - முன் இடைகடை ஒன்று இன்றி - முற்சந்தி நடு
ச்சந்தி பிற்சந்தி யொன்றுமில்லாமலே, - முற்றும் - அனைத்தும், - வெம்முரண்
கொள் காலன் தன்னிடை விடுதுமென்று சாற்றியே - வெய்ய மறத்தன்மையினை
யுடைய யமனிடத்தே அனுப்புதுமென்று சொல்லி, - அவனி மானை தளர்வு தீர்த்
தான் - பூமிதேவியை வருத்தமாற்றினார். எ - று.

விட்டுணுவின் திருமேனி நீலவண்ணமும் மாப்பில் வசிக்கு மகாலக்ருமி
யினதுருவம் பொன்வண்ணமுமுடைமையால் அதுபற்றி மின்னிடை விளங்கு மேக
மேனியானென்று விசேடித்தார். மின்னிடையென்பதனை உவமத்தொகைப்புறந்து
வந்த அன்மொழித்தொகையாகக் கொண்டு மின்போலுமிடையினையுடைய திருமக
ளென்று பொருளுரைத்தலுமொன்று. (207)

அந்தவன் நிகிரியானுநம்மிலோரரசனாடி
வந்தவதரித்தானென்றுமண்கொலாமவார்த்தையான
தெந்தவல்வினையாலெவ்வாரெய்துமென்றிதற்கேசால
நொந்துநண்டியில்பெறுதேநோதகப்புரிந்தேதம்மன்னே,

(இ - ள்.) அந்த வன்திகிரியானும் - வலிய சக்கராயுதத்தையுடைய அந்நாராயணரும், - நம்மில் ஓர் அரசனாகி வந்து அவதரித்தான் என்று - எம்மினத்தில் ஒருவேந்தனாகி வந்தவதாரஞ் செய்திருக்கின்றாரென்று, - மண் எல்லாம் வார்த்தை ஆனது - பூமிமுழுதுஞ் சொல்லுண்டாயிற்று, - எந்த வல் வினையால் எவ்வாறு எய்துமென்று - எந்தத்தீச் செயல்காரணமாக எவ்வாறான கேடு சம்பவிக்குமோ வென்று, - இதற்கே சாஸ நொந்து - இதற்காகவே மிகக்கிசேசமுற்று, - கண் துயில் பெருநே நோ தகப்புரிந்தேன் - கண்ணுறக்கமின்றி வருந்திக் கொண்டிருக்கின்றேன். எ - று.

மன்னுமோவுமசை, தெய்வத்தன்மையுடையவர் மாணுடமாய்ப்பிறத்தலால் அவதரித்தானென்றார். அவதரித்தலாவது மேலான நிலையிலுள்ளவர் அந்நிலையிற் பதிவாக வற்பவமெடுத்தல். அழிவுக்குமுன்னுந் தகந்தையென்று முதமொழியிருத்தலால் நாசமுண்டாகுமென்பது குறித்து எந்தவல்வினையா வெய்துமெனப்பட்டது. (1)

ஒருதிருத்தவனிமுற்றுமொருமையாற்புரக்குநீவி
ரிருதிருத்தவருதும்மிசேகலுறுமனத்திரானுல்
வருதிருத்தானே வேந்தர்வகைப்படக்குழுஉக்கொண்டோடிப்
பொருதிருப்பதற்கேசற்றும்புரிவிவீர்புரிகின்றீரே.

(இ - ள்.) சுற்றும் புரிவிவீர் - சிறிது மனப்பற் றைந்தரே (கேளும்), - அவனிமுற்றும் - பூமி முழுவதையும், - ஒருதிருத்த ஒருமையால் புரக்கும் நீவிர் இருதிருத்தவரும் - ஒரேபகுதியாக ஒற்றுமையாய்க் காத்தாளவேண்டிய நீக்களிபு பகுதியாரும், - துமில் இகல் உறு மனத்திரானுல் - உங்களுக்குள்ளே பகையுற்ற வுள்ள முடையராயிருப்பின், - வருதிருத்தானே வேந்தர் குழுஉக் கொண்டு வகைப்பட - (போர்த்துணையாக) வருகின்ற நால்வகைச் சேனைகளையுடைய மன்னர்கள் கூட்டமாய் அணியணியாக, - ஒடிப்பொருது இறப்பதற்கே புரிகின்றீர் - சென்று போர் செய்து மடித்தற்கே விரும்புகின்றீர் (போலும்) எ - று.

புரிவிவீரென்பதற்கு அன்பிலீராய் என்றுரைப்பினுமாம்.

(உ௦அ)

என்றவனுரைப்பத்தா னுமெறிந்துகைநகைகொண்டாடி
யன்றவனிதயம்வெம்பவவமதிபலவுங்கூறி
நின்றவனொருவன்றன்னேநீநனிவிவைவினோடிச்
சென்றவனிருத்தகோலத்தெரிவையைக் கொணர்தியென்றான்.

(இ - ள்.) என்று அவன் உரைப்ப - என்று (இவ்வாறு உய்த்துக்கேற்ற வுறுதி மொழிகளை) அவ்விதரன் கூறவும், - தானும் - துரியோதனனும், - கை எறிந்து - கையை யடித்து, - நகை கொண்டாடி - (இகழ்ச்சிக்குறிப்பொடு) சிரிப்புக் கொண்டாட்டமுற்று, - அன்று அவன் இதயம் வெம்ப அவமதி பலவுங் கூறி - அன்றைக்கு அவ்விதரன் மனங்கொதிக்கும்படி அவமதிப்பான நீந்தைமொழிக ள்நேகஞ் சொல்லி (ப்பின்பும்), - நின்றவன் ஒருவன் தன்னை - அவ்விடத்து நின்ற ஒருவனை நோக்கி, - நீ நனி விரைவின் ஒடிச் சென்று - நீ மிக விரைந்தோடிப் போய், - அவன் இருந்த - அவ்விருக்கின்ற, - கோலத் தெரிவையைக் கொணர்தி என்றான் - சிறப்புடையளாகிய திரௌபதியைக் கொண்டுவா என்று கட்டளையிட்டான். எ - று.

ஒருவனென்று தேர்ச்சாரதியாகிய பிராதிசாமியை. தன்னெண்ணத்திற்கிணங்காத வார்த்தைகளை விதரன் கூறினனென்ற வெறுப்புப்பற்றி மறுப்புத்தோன்றக்கையெறிந்ததென்றறிக்கை வழங்குகென நின்ற தூணிடை யறைந்துரைக்கு மிவைகாவலன் என்றிவ்வாசிரியர் பிற்கூறியதுங் காண்க. (20௯)

பெருந்தகையேவலோடும் பிராதிசாமியும்பியும்ங்கேகி
வருந்தியமனத்தனுகிமாசதுமரபின்வல்லி
யிருந்துழியெய்துருமலிடைவழிநின்ற மிள
விரைந்தனனோடிவந்துவேந்தனுக்கேற்பச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) பெருந்தகைவலோடும் பிராதிசாமியும் அங்கு ஏகி - முதன்மைத் தன்மையையுடைய துரியோதனனதுவவலாற் பிராதிசாமியும் அவ்விடத்தை நோக்கிச் சென்று, - வருந்திய மனத்தனுகி - கிலேசமுற்ற சிந்தையனும், - மாச அறம் மரபின் வல்லி இருந்துழி எய்துறமல் இடைவழி நின்று - குற்றமற்ற குலப்பெண்ணாகிய திரௌபதியிருக்கின்ற விடத்தையனுசரமல் நடுவழியிலே நின்று (ஒருகுழ்ச்சி சிந்தித்துக்கொண்டு), - மிள விரைந்தனன் ஓடி வந்து - மீண்டு விரைவாக ஓடிவந்து, - வேந்தனுக்கு ஏற்பச் சொன்னான் - துரியோதனனுக்கு (கேட்போர்க்குப்) பொருத்தமாறு விண்ணப்பஞ்செய்தான். எ - று.

திரௌபதியிருக்குந்தானத்தை அணுகுந்தகுதியற்றவனென்பது விளக்குதற்குப் பெருந்தகையேவலோடு மேகியென்றார். சிறிதந் தாமதமின்றி வலிய அச்சொல்லோசை போருங்கதியோடு கூடிப் போயென்றுரைத்தலுமாம். இடைவழி நின்றும் என்று உம்மீறாகக் கொள்ளுதலுமாம். திரௌபதியவமானப்பட்டு வருந்தாமல் முடிவுசெய்தற்கேற்ற தோருபாயம் யாதென்று தன்மனத்தோடு தேர்ந்து கொண்டு பிராதிசாமியவந்து அத்திரௌபதி கூற்றென்று சொல்லினனென்றுணர்க, அக்குற்றைப் பிற்கவியிற் காண்க. (௨௧0)

லெறு.

என்னைத்தோற்றுமனுநெறிகூரிசையோன்றன்னைத்தோற்றனனோ
தன்னைத்தோற்றுத்தனதுமனத்தளர்வாலென்னைத்தோற்றனனோ
முன்னைத்தோற்றுத்தோற்றபொருண்முற்றுக்கவருமுறைபய்விப்
பின்னைத்தோற்றபொருள்கவரப்பெறுமோநினைக்கப்பெறுதென்றான்.

(இ - ள்.) மனுநெறிகூர் இசையோள் - மனுநீதியின் மிக்க கீர்த்தியினையுடைய தலைவர், - என்னைத் தோற்று தன்னைத் தோற்றனனோ - முதலென்னைத் தோற்றுப் பின்பு தம்மைத் தோற்றவரா, - தன்னைத் தோற்றுத் தனது மனத்தளர்வால் என்னைத் தோற்றனனோ - (அவ்வாறன்றி) முதலே தம்மைத் தோற்றுப் பின்பு தம்முடைய மனவருத்தத்துடன் என்னைத் தோற்றனரா, - (முன்னை) தோற்ற பொருள் முழுதும் கவரும் முறை அன்றி - (தம்மின்) முந்தித் தோற்ற பொருளெல்லாக் கவாந்து கொள்ளு முறைமையல்லாமல், - முன்னைத் தோற்று பின்னைத் தோற்ற பொருள் கவரப் பெறுமோ - தம்மை முந்தித் தோற்று அதன் பின் தோற்ற பொருள் கவரத் தருமா, - நினைக்கப் பெறுதென்றான் - நினைக்கவும் படாதென்று சொன்னான். எ - று.

முன்னையென்பது தோற்றவென்பதனோடுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது. ()

செல்வப்பாளை திருவுள்ளமிது வென்றத்ததேர்ப்பாகன்
சொல்லப்பாவிதரியாமம் துச்சாதனை முகநோக்கி
யல்லற்பான்மை பெற்றழித்தவைவர்க்கொருத்தியாகியவம்
மல்லற்பான்வழிபாடோமன்போவையினழையென்றான்.

(இ - ன்.) செல்வப்பாளை திருவுள்ளம் இது என்று - பாக்கியவதியாகிய
திரௌபதியினுடைய திருவுள்ளக் கருத்திதுவென்று, —அந்தத் தேர்ப்பாகன் சொ
ல்ல - (குந் குலத்தவனா) அந்தப் பிராதிகாமி விண்ணப்பஞ்செய்ய, —பாவி தரியாம
ல் துச்சாதனை முகம் நோக்கி - பாபகாரியான துரியோதனன் அச்சொல்லைக்
கேட்டுச் சகிக்கிராமல் துச்சாதனனது முகத்தைப் பார்த்து, —அல்லல் பான்மை பெ
ற்று அழித்த - துடரின் பகுதியைப் பெற்று மோசப்பட்ட, —ஐவர்க்கு ஒருத்தியா
கிய - ஐந்துபேர்க்கும் ஒரு பெண்டாயிருத்த, —அம் மல்லல் பான்மை வழியா
றே - சிறப்பான கருங் குவளை மலர்போலுங் கண்களையுடைய அத்திரௌபதியை, —
பேர் மன் அவையின் அழை என்றான் - பெரிய ராசசபையில் அழைத்துவாவென்று
ஆஞ்ஞாபித்தான். எ - று.

வியாசபாரதத்தில் இப்பிராதிகாமி குதசாதியான் என்று சொல்லப்பட்டான்.
சத்திரியனுக்குப் பிராமணப்பெண்ணிடத்தப் பிறந்தவை குதகுலத்தானெனப்படுவா
ன் என்பது “சூத்திரியாதவிப்ரகத்யாயாம் குதோபவதி ஜாதி:” என்னு மனுஸ்மிரு
திவாக்கியத்தாலறிக. பான்மை - னழின்றன்மை. “நற்பால்லனை” என்று திருச்சிற்
றம்பலக்கோவை கூறுவதுங்காண்க. வேசி பென்றிகழ்தற்கு ஐவர்க்கொருத்தியாகி
யவென்றும், நாணிலியாய் ஐவர்க்கொருத்தியான அவள் ஒதுக்கமின்றி வெகுபேர்
முன்னிலையில் வரலாபென்னுங் கருந்தால் மன்போவையினழையென்றுங்கூ
றினான். (உகஉ.)

நேன்றான்வெங்கடகடகளிற்று துழைவேலரசனுவாறுமே
யான்றோர்கேட்கிற்செவியுதைசுருமழல்கால்வெஞ்சொலறனில்லான்
ரேன்றாநயன் ததுணைவனைப்போற்றுணைக்கண்கிலிற்சூழ்த்திருந்த
வின்றான்ல்லத்திருந்தானோபிகலோடெய்திரிவைசொல்வான்.

(இ - ன்.) நேன் தான் வெங்கண் கடகளிற்று துழைவேல் அரசன் துயறவ
மே - வலிய காலையும் வெய்ய கண்ணையுமுடைய மதயானைகளிற் சென்று புதை
கின்ற வேலையுடைய துரியோதன ராசன் அவ்வாறு சொல்லுதலும், —ஆன்றோர் கே
ட்கின் செவியுதைக்கும் - தக்கோர் கேட்கின் (பின்னுமத்தன்மையானது கௌய
ன்னம்) காதுகளைப் பொத்தும், —அழல் கால் வெஞ் சொல் - நெருப்பைச் சிந்து
கின்ற கொடிஞ் சொல்லுரைக்கும், —அறன் இல்லான் - தருமம் பாராத பாவியாகிய
துச்சாதனன், —தோன்று நடனத் துணைவனைப்போல் - உருத்தெரியாத குருட்டிக்
கண்களையுடைய நாயகனைப்போல், —துணைக்கண் துகிலில் சூழ்த்திருந்த - இருவி
ழிகளையும் வஸ்திரத்தினுற் சுற்றிக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற ஈன்றான் இல்லத்து
இருந்தானே - நாய்முறையான கார்தாரியினது மாளிகையிலிருந்தவளாகிய திரௌ
பதியை, —இசுலோடு எய்தி இவை சொல்வான் - வலாற்காரமர்க்க் கிட்டிசின்ரு இ
வைகளைச் சொல்லுவான். எ - று.

துழைவேல் - வினைத்தொகை. திருதாட்டிாணுக்குக் காந்தாரியை பணம்பேசினபோது சம்மதித்திருந்த காந்தாரியை நோக்கிச் சுற்றத்தவர் சிலர் உனக்கு நாயனாகக் குறிக்கப்பட்ட திருதாட்டிான் குருடனென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட காந்தாரி விசிவசத்தாற் கிடைத்த அந்நாயகனையன்றி மற்றொருவரையும் விழித் தினி நோக்கேனென்று ஒரு வஸ்திரத்தினால்தனது கண்களைக் கட்டி வென்றைக்குப் பவ்வாறே யிருக்கின்றனாதலின், தோன்று நபனத்துணைவினைப் போல் துணைக்கண்துகிலிற் சூழ்த்திருந்தவென்றார். இதனை 'குலத்தவன் விழியிலா மகனெவத்தயர் சொல்ல, விதியளித்ததென்றுள மகிழ்ந்தவன்' என்றும், 'இமைத்தகண்ணினே மலர்த்தினிநோக்கிலென் யானொருவரையென்று, சமைத்த பட்டமொன்றினிற்பொதிபெதும்பையை' என்றும் சம்பவச்சக்குரத்த இருத்த ஆன்ருங் கவியும், இருபத்தாண்காங்கவியுங் கூறியவாற்றாலறிக.

(௨௧௬)

தானே சூதுபொருதழிந்து தலைவன்றவச் சூன்பதியான

கோனே சொல்லியாவையுமுன்கொடுத்தான் சொந்தபினைவினைசவு
யானே யென்னும் வீமன் முதலினையோ ரென்றுமென்னோள்வி
யானே யென்றுக்குறித்திழந்தான்வழிக்கால்வென்றோம்வருவாயே.

(இ - ள்.) உன்பதியான கோன் - உன்னுடைய நாயகனாகிய தருமாசன், — தானே சூதுபொருது அழிந்த - தானாகவே சூதாடித்தோற்று, — யாவையும் முன் சொல்லி தலைவன் தனக்குக் கொடுத்தான் - எல்லாப்பொருள்களையும் முன்னேபந்த யமாகச்சொல்லி எம்மரசனுக்குக் கொடுத்தான், — கொடுத்தபின் - அவ்வாறு கொடுத்தபின்னும், — இசைவு வீமன்முதல் இளையோர் என்றும் - பந்தயம் வீமன்முதலான சம்பியரென்று சொல்லியும், — யானே என்றும் - அதன்பின் யானே (பந்தயம்) என்று தன்னைச்சொல்லியும், — என்வென்விமானே என்றும் குறித்து - எனது யாகபத்தினி (பந்தயம்) என்று சொல்லியும், — இழந்தான் - (சூதாடித்) தோற்றுவிட்டான், — வழக்கால் வென்றோம் வருவாய் - (சூதாடி) முறைப்படி வெற்றிகொண்டோம். வரக் கடவை. ஏ - று.

மற்றொருவரு மேவாமற்றனதெண்ணத்தாற் பொருதென்பது சுருத்தாகலின் தானே யென்பதிலேகாரம் பிரிநிலை. சுற்றது அசை. வினையுமுன்று மிசைநிறை. இளைஞரைத் தனித்தனி யொட்டியிழந்தபின்னரே தன்னைத் தருமன் குறித்திழந்தானென்று வியாசபாரதங் கூறுதலால்; யானே யென்று மென ஈண்டு முன்வைத்தது கவித்தொடைநோக்கி யென்க.

(௨௧௭)

பொருனைச்சிரிக்கும்பூங்கோயில் புனல்வாவிநிலென்றெங்கும்குல

மன்னைச்சிரித்தசெங்குனிவாய்மாருகிரங்கியழுதாற்ற

மின்னைச்சிரிக்குதுண்ணிடையாய்வேந்தர்க்கெதிருன்மெய்க்கணவன்
றன்னைச்சிரிக்கவிருக்கின்றசளநீகாணிற்றறியாயே.

(இ - ள்.) மின்னைச்சிரிக்கும் துண் இடையாய் - மின்னலைப்பழிக்குஞ் சிற்றிடையையுடைய திரௌபதியே, — பொன்னைச்சிரிக்கும் பூங்கோயில் புனல்வாவி இல்லென்று - இலக்குமியை நகுக்கின்ற பெருஞ்சிறப்புடைய பொலிவான மாளிகைமண்டபத்தில் நீர்வாவி இல்லையேயென்று, — எங்கள் குலமன்னைச் சிரித்தசெ

ங்கனியாய் - அந்நாளிலெங்கள் குலத்தரசனைப் (பழித்து) நகை செய்த சிவந்த (கொவ்வங்) கனிக்கொப்பாண் வாயானது, — மாறாது இரங்கியழுது அரற்ற - ஓயாமலிரக்கமுற்றழுது புலம்பும்படி, — வேந்தர்க்கு எதிர் - அரசர்களுக்கு முன்பாக, — உன் மெய்க் கணவன் தன்னைச்சிரிக்க இருக்கின்ற சளம் - உன்னுரிமைநாயகன் தன்னை (ப்பலரும்) சிரிக்கும்வண்ணமிருக்கின்ற நடுக்கத்தை, — நீ காணில் தரியாயே - நீ கண்டாற்றுகமாட்டாயே. எ - று.

பொன்னைச் சிரிக்குமென்பதற்குப் பொன்னுலகத்தைச் சிரிக்குமென்றுணைத்தலுமாம். முன்னே சிரித்தவாய் இப்போ தழுதாற்றும்படியாய்விட்டதே யென்றபடி. கனி - தூதுளங்கனியெனினுமாம். இரங்கி யெனவே கவலைகுறித்தவாற்றிக. “ஏந்தரு மயிலஞ்சாய விறைவனுக் கிரங்கியெங்கி” என்னுஞ் சேவகசிந்தாமணிச் செய்யுளிலிரங்கியென்பதற்கிவ்வாறு நச்சினுக்கினியாருரைத்தது காண்க. இத்திரப்பிரஸ்தத்திலே தெளிபளிங்கினுற் செய்யப்பட்டிருந்த ஒரு சாலையிலே துரியோதனன் பிரவேசிக்கும்போது அதிலே தண்ணீரில்லாதிருக்கத் தண்ணீர் நிறைந்த வாவியிடமென்றுசொலித் தனது வல்திரத்தைத் தூக்கி யொதுக்கிக் கொண்டெபோனதைக்கண்ட திரௌபதி துரியோதனனுடைய பிராந்தியைக்குறித்து நகைத்தாள். கோயில் புனல் வாவியிலென்று.....மன்னைச் சிரித்த செங்கனியாய் என்ற விருத்தாந்தமிது. இதனை இச்சருக்கத்துப் பதின்மூன்றாவ் கவியுரையினுங்கண்டறிக. (உகதி)

தலத்துக்கியையாதைவரையுந்தழுவித்தழுவித்தனித்தனியே
நலத்துப்பொய்யேமெய்போலநடிக்குஞ்செவ்விலனுடையாய்
குலத்துப்பிறந்தாயாமாகிற்கூசாதென்பின்போதுகெனப்
பெலத்திற்செங்கைமலர் தீண்டிப்பிடித்தான்சூழ்ச்சிமுடித்தானே.

(இ - ன்.) தலத்துக்கு இயையாது - பூமிக்கு ஏற்காதவண்ணமாய், — ஐவரையும் தனித் தனியே தழுவித் தழுவி - பஞ்சவரையும் ஒவ்வொருவராகக் கூடிக்கூடி, — நலத்துப் பொய்யே மெய்போல நடிக்கும் - பொய்யன்பை மெய்யன்பாகக்காட்டிப் பாவனை செய்கின்ற, — செவ்வி நலன் உடையாய் - அழகின் பயனுடைய திரௌபதியே, — குலத்துப்பிறந்தாயாமாகில் - நீ நற்குடியிலுதித்தவளேயாயின், — கூசாது என் பின்போதுக என்ன - நாணமெனக்குப் பிள்ளை வரக்கடவாயென்று, — சூழ்ச்சி முடித்தான் - தூராலோசனை (செய்து செய்தபிரகாரம்) நிறைவேற்றின துச்சாதனன், — பெலத்தின் - வலிதாக, — செங்கை மலர் தீண்டிப் பிடித்தான் - சிவந்த கையாகிய மலரைத் தீண்டிப்பற்றினான். எ - று.

ஒருவர்க்கொருவர் சகோதரரான ஐந்துபேரையுந் தனித்தனி புணர்ந்த வரையின் மகனென்பான் தலத்துக்கியையாதைவரையுந் தழுவித் தழுவியெனவும், எனக்கு மிகு பிரீதி உம்மிடத்திற்குள் உம்மிடத்திற்குணென்று தனித்தனி அத்தரங்கத்திற்குநி மயக்குமியல்புடைய பரத்தையென்பான் நலத்துப் பொய்யே மெய்போல நடிக்குமென்றும், அங்ஙன மயக்குதற்கான சுந்தரியென்பான் செவ்வி நலனுடையாயென்றுங்கூறினான். செவ்வி நலன் பருவமு மழகுமெனினுமாம். குலத்துப்பிறந்தாயாமாகில் என்றது குலஸ்திரியே யாகில் என்றவாரும். ஆம் சாரியை, போதியென்பது வருதியென்னும்பொருட்டு “என்னெயிம் போதி” என்று இராமாயணங்கூறவதுங்காண்க. தூராலோசனையிற் சிறந்த துட்ட சதுட்டயரு ளொருவனதலின், துச்சாதனைச் சூழ்ச்சி முடித்தானென்றார். (உகசு)

சிலைவாயங்கையவன் தீண்டச்செல்லாளாகியல்லதுழ்ந்து
துலைவாயமுல்போனெடி துமிராவுள்ளத்தளராவுடனடுங்காக்
கொலைவாயெயினர் கொல்லுநிலங்குறித்துச்செறித்தகொடியநெடு
வலைவாயொருதரனகப்பட்டமான் போன்மாமிமருங்குற்றான்.

(இ - ன்.) சிலைவாய் அங்கையவன் தீண்ட - விற்பொருந்திய சிறுத்த கையின்
ஞெய் துச்சாதனன் தீண்டிப்பிடிக்க, - செல்லாளாகி அல்லல் உழந்து - போகமா
ட்டாதவளாய்க் கிலேசமுற்று, - உலைவாய் அழல்போல் நெடிது உயிரா - (கொல்ல
னது) உலைமுடித்து (உள்தும்) நெருப்பைப்போலப் பெருமூச்சுவிட்டு, - உள்ளம் தள
ரா உடல் நடுங்கா - மணத்தனர்த்து சரீரம் நடுங்கி, - கொலைவாய் எயினர் - கொலைத்
தொழிலில் வாய்ப்புடைய வேடர், - கொல்லு நிலம் - கொல்லும் வனத்தில், - குறி
த்துச்செறித்த - கருகிவளைத்துக் கட்டிய, - கொடிய நெடு வலைவாய் ஒரு தான் அ
கப்பட்ட - கொடிய நெடிய வலையிலே தனியே அகப்பட்டுக்கொண்ட, - மான்
போல் மாமிமருங்கு உற்றான் - மாலைப்போல (வருந்திக்குலைந்து) மாமியான கா
ந்தாரியினது பக்கத்தை யணுகியோதுங்கினான். எ - று.

முன்னுன கையென்பது தோன்றச்சிலைவாயங்கையென்றார். அங்கை உட்கை
யெனினுமாம். வேடருடைய வலைக்குள்ளைப்பட்டமான் வருண்டு தப்பும் வழியி
ன்றிப் பதைபதைத்தாற்போல மறுகியோடி மிக வருந்தினனென்பதாம். வலைவா
யொருதரனகப்பட்டமான் போலென்றது தொழில்பற்றிவந்த வுவமாலங்காரம். (உக)

பூவார் குமுடிதளர்வொடு தன்புறஞ்சேர்பொழுதுஞ்சிறிதிரங்கா
னிவா வென்றேயருகி நத்திநெடுங்கண் பொழியுநீர் துடையான்
மேவாரல்லர்தமரழைத்தான்மேலுன்கருத்துவிளம்பிவரப்
பாவாயஞ்சா தேகென்றாள் பலபாதகரைப்பயந்தாளே.

(இ - ன்.) பல பாதகரைப்பயந்தான் - வெகு பாதகரைப் பெற்றவளாகிய கா
ந்தாரி, - பூவார் குமுடி தளர்வொடு தன்புறம் சேர்பொழுதும் சிறிது இரங்காள் -
மலர் நிறைந்த கூந்தலையுடைய திரௌபதி தன்னருகில் வந்தடைந்த போதுஞ்சிறிது
மிரங்காதவளாயும், - நீ வா என்றே அருகு இருத்தி நெடும் கண் பொழியும் நீர் து
டையான் - (அம்மா) நீ யிங்கே வாவென்றேற்று அருகேயிருக்கச் செய்து அவளு
டைய நெடிய கண்களிலிருந்து சொரிகின்ற சோகபாஷ்பத்தைத் துடையாளா
யும், - பாவாய் - திரௌபதியே, - மேவாரல்லர்தமர் அழைத்தால் - பகைவரல்லர் சுற்
றத்தவர் அழைத்தால், - மேல் உன் கருத்து விளம்பிவர - இனி உன்னெண்ணத்தை
யுஞ்சொல்லி வரும்பொருட்டு, - அஞ்சாது ஏகு என்றான் - அஞ்சாமற்போவென்று
சொன்னான். எ - று.

துச்சாதனன் அழைக்கும்போது அவனைத்தடுத்துத் திரௌபதியைக்காக்கவே
ண்டியவன், அப்போது செய்யாததுமன்றித் தன்புறத்தே வந்தடைந்தபோதுஞ்செ
ய்யாதவளாய், அவ்வளவிலுமமையாது, போவென்றுஞ்சொன்ன இக்கொடித்தன்
மைதோன்றப் பலபாதகரைப் பயந்தாளென்றார். தன்புதல்வர் பாதகரைப்பதற்
தும் போவென்றுகூறியது மிகப்பெருங் கொடுமைபாடுமென்பதும் அதனாற் பெறப்
பட்டது. பின்னர்தான் பலரைப்பெற்றவளுக்கிரக்க மியல்பாகவே யமைந்திருக்கமெ

ன்பதற்கு மாறாகக்கொடுத்தன்மையுண்டாயது சுற்புத்திரல்லாத பாதகரைப் பெற்றமையமென்பது விளக்கியவாறுமாம். இங்ங் அருகிருத்திக் கண்ணீர் துடைத்துக் காத்தலே யறத்தாராமென்பார். அவற்றைக் காத்தாரியிடத்து மறுத்தலைப்படைவெத்தோதினார். (உகஅ)

தண்டார்விடலைதாபுரைப்பத்தாய்முன்னனுநித்தாமரைக்கைச் செண்டாலவளபைங்குழல்பற்றித்தீண்டா னாகச் செல்கின்றான் வண்டார்குழலுமுடன்குலையமானங்குலையமனங்குலையக் கொண்டாரிருப்பரென்றுநெறிக்கொண்டாளந்தோகொடியானே.

(இ - ள்.) தாய் உரைப்ப - மாதாவாகிய காந்தாரி (இவ்வாறு) சொல்ல, — தன் தாய் விடலை தாய்முன் அணுகி - குளிர்த்தியான மாலையை அணிந்த துச்சாதனை தனது தாய்க்கு முன்பாகக் கிட்டி, — தாமரைக் கைச் செண்டால் - தாமரை மலர் போலுங்கையிற் பிடித்த செண்டினால், — அவன் பைங்குழல் பற்றி - அத்திரௌபதியினுடைய பசிய கூந்தலை (சுற்றிப் பிடித்து), — தீண்டா னாகச் செல்கின்றான் - தான் தொடாதவனாகிப் போகின்றவனானான், — கொடியான் - கொடி போலு மியல்புடைய திரௌபதி, — வண்டு ஆர் குழலும் உடன் குலைய - வண்டிகள் ஆர்ப்பரிக்குங் கூந்தலும் உடனே குலைந்திடவும், — மானம் குலைய மனம் குலைய - மானகுணத்திடு மாறவும் இதயங்கலங்கவும், — கொண்டார் இருப்பார் என்று - தன்னைக் கைக்கொண்ட நாயகர் (அச்சபையில்) இருப்பரே யென்றுன்னி, — அந்தோ நெறிக்கொண்டான் - ஐயோ (இவ்வளவு எளிதரவாக) வழிக்கொண்டான். எ - று.

அழைத்தவர் பகைவரல்லர் தமராதலின் உன்னுள்ளக் கருத்தை யுண்டிதுவரும் படி போவென்ற வார்த்தையைக் கேட்டுத் துச்சாதனை தன்னினவுக்குத் தடையுண்டாகவில்லை யென்றுத் கொண்டு திரௌபதியைப் பிடித்துச் சென்றானென்பது கருத்து. அந்தோ வென்னு மிடைச்சொல் இரங்கற் குறிப்பு வெளிப்படுத்தி நின்றது. இதனை “அந்திற்றேவு மன்னிற்றேவும், அன்னபிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்” என்னுந்தொல்காப்பியச் சூத்திரவுரையிற்காண்க. (உகக)

குழங்கனல்வாயுருமன்றித்துளிவாய்முருகிலுமகிதலத்து வீழுகொல்லோவுற்பாதம்வீரவிறந்தென்றெவெருஉக்கொள்ளத் தாழும்பெரியகரியகுழறாரோடையைத்தழிஇக்கொண்டி வாழுஞ்சுரும்புகழன்றதற்றமண்மேலேழுத்துவருகின்றான்.

(இ - ள்.) குழும் கனல்வாய் உரும் அன்றி - பாம்புகின்ற தழல்வாய்க்கு இடியேறு தான் வீழ்வதல்லாமல், — துளி வாய் முகிலும் - மழைத்துளியைப் பெய்கின்ற மேசமும், — மகிதலத்து வீழும் கொல்லோ - பூமியில் விழுமோ, — உற்பாதம் வீரவிறந்து என்றே யேருஉக் கொள்ள - கேட்டுக் கறிகுறி சம்பவித்ததென்று (கண்டோர்) அச்சமடையும்படி, — தாழும் பெரிய கரிய குழல் தாரோடு அலைய - சரிந்த நீண்டகரும்பு கூந்தல் மாலையுடனே குலைய, — தழிஇக் கொண்டு வாழும் சுரும்புகழன்று அன்றி - (அக்கூத்தன்மாலையைச்) சார்ந்திருந்து (தேனுண்டு) வாழ்த்த வான்கள் சுற்றி யார்ப்பரிக்க, — மண்மேல் இழுத்து வருகின்றான் - நிலத்திலே (அத்திரௌபதியை) இழுத்துக் கொண்டு போவானுயினான். எ - று.

கனல்வாயுருவொப்பதற்கு நெருப்புக்காலும் வாயையுடைய இடியேமென்று வீட்டிலிருக்கையாற் பொருள் கோடலுமாம். பொன்மயமான பூமாவையுடனே கூடிய கருங் கூந்தல் குலைந்து கீழ்த்தமையை மின்னொடுகடிய முகிலின் வீழ்ச்சி யாகப்படுவதென்று கூறினாரென்க. 'தாருங்குமுது மின்னுடனே தலஞ்சேர்கொண்ட லெனவீழ்' என்று இருந்து மூப்பத்தொராஞ் செய்யுள் விளங்கக் கூறியதுங் காண்க. (உஉ௦)

தழலோனென்னுங்கற்புடையதனிநாயகிதன்றாமதநுங் குழலோவரகக்கொடிவேந்தன் குலமோகுலைந்ததிவனென்பார் நிறுலோபுவிக்குநெருப்பன்மீருநெறியொன்றில்லாநீடுபொலங் கழலோன்மதிவெண்குடையென்பார் கையாற்கண்டகண்புடைப்பார்.

(இ - ன்) தழலோ என்னும் கற்பு உடைய - அக்கினி யென்று சொல்லத்தகு ந்தாய கற்பினையுடைய - தனிநாயகிதன் - (கோறு) ஒப்பற்ற இரொளபதிவினது, - தாமதமும் குழலோ - மலாணியப்பட்ட பரிமளம் வீசங் கூந்தலோ, - உரக்கொடி வேந்தன் குலமோ இவண் குலைந்தது என்பார் - சர்ப்ப கேசனான துரியோதன னது வம்மிசமோ இவ்விடத்துக் குலைந்தது என்று சொல்லுவார், - நெறி ஒன்று இல்லா - நீதிவழி சிறிது மொழுகாத, - நீடு பொலம் கழலோன் மதி வெண்கு டை - பொன்னுலாகிய நெடிய வீரக்கழலையணிந்த துரியோதனனுடைய சந்திர னை மொத்த வெண் கொற்றக்குடையானது, - புவிக்கு நிறுலோ நெருப்பன்றோ எ ன்பார் - பூமியிலுள்ளார்க்கு நிறுலாயுதவுகின்றதா நெருப்பாய் வாட்டுவதன்றோவெ ன்றுரைப்பார், - கண்ட கண் கையாற் புடைப்பார் - (திரொளபதி குலைவொழிப் போதலைப்) பார்த்த வழிகளை. (இரத்தக்கொடுமையை யென்பார்த்திரென்று தண்டி த்தல்போல) தமது கையினாலே மோதுவார். எ - று.

தனி நாயகி யென்பதற்குத் துணையின்றி யிப்போது தனியனாகிய நாயகியெ னினுமாம். திரொளபதியினுடைய கூந்தல் குலையும்படி வலிதிலிழுத்துப்போந்த கொடுஞ்செயலாலே துரியோதனுதியருக்கு விரைவிற கேடுசம்பவித்தல் திடமெ ன்றுட் கொண்டு, கூந்தலின் குலைவைக் கூந்தலின் குலைவாகவெண்ணுது மறுத்து த்துரியோதனை முகலாநோர் கேடுற்றுக் குலைதலாகக் கூறினார் கண்டோர் என் பது கருத்து. இது பொருள் பற்றிய அவதூதியலங்காரம். உலகுக்கு நிறுலாயிரு க்கற்பாலாகிய வெண்குடை அவ்வாறன்றி அதற்கு மாறாக நெருப்பாயிருக்கின் றதென்றது கூடாவியற்கையின் பார்ப்பட்ட குணவலதுதியலங்காரம். தழலோ எ ன்பதி லோகாரஞ்சிறப்பு. குழலோ நிறுலோ வெண்பயற் றோகாரமிரண்டு மெதிர் மறை. குலமோ நெருப்பன்றோ வெண்பயற் றோகார மிரண்டுக் தெரிநிலை. 'பொ ன்னென் னென வியு கெடமுறையின், முன்னர்த்தோன்றும் லகாரமகாரஞ், செய் யுண்மருங்கிற் றொடரியலான' என்னுந் தொல்காப்பிய விதியால், பொன்னென் னுமொழி யீற்றுக்காரமெய் கெட்டு லகரவுயிர்மெய்யு மகரமெய்யும் பொருந்திப் பொல மென்றாயிற்று. (உஉ௧)

காட்டுந்திறல்வெஞ்சிலைவிசயன்கையால்வகிர்ந்துகடி கொண்மலர் குட்டும்பனிச்சரசுவெண்புழுதித்துகளேறியதென்றழுதுரைவார்

மீட்டுந்தடாமலேகென்றுவிட்டாண்மைந்தரிட்டவினை
கேட்டுங்கொடியன்காந்தாரிகிளையோடிவந்தேகெடுமென்பார்.

(இ - ள்.) திறல் காட்டும் வெம் சிலை விசயன் - வீரத்தைத் தெரிவிக்கும் வெய்ய விற்படையை யுடைய அருச்சுனன், —கையால் வகிர்ந்து - தனது கையினாலே (சிக்கறுத்துப்) பகுதிப்படுத்தி, —கடி கொள் மலர் குட்டும் பனிச்சை - பரிமளபாண பூக்களைச் சூட்டிய பனிச்சையாய் முடிக்கப்பட்ட கூந்தல், —இவன் புழுதித்துகள் ஏறியது என்று அழுதுகைவார் - இத்தருணத்திற் பூதுளியாகிய அழுக்கேறப்பட்டதே யென்று அழுது வருந்துவார், —கொடியன் காந்தாரி - பெரும்பாதகியான்காந்தாரி, —மைந்தர் இட்ட வினை கேட்டும் - தன் புதல்வர் செய்த பொல்லாங்கைக் கேட்டறிந்தும், —மீட்டும் - பின்பும், —தடாமல் ஏகு என்று விட்டான் - இத்திரௌபதியைப் போகாதிருக்கும்படி தடை செய்யாமற் போகென்று விட்டான், —கிளையோடு இன்றே கெடும் என்பார் - (இப்பெருந் தீவினையால்) சுற்றத்தாரோடும் விரைவிற் கெட்டுப் போவான் என்றுரைப்பார். எ - று.

அருச்சுனனது வில்லாண்மை திரௌபதியினது சுயம் வரத்தில் மற்றவராலும் வளைக்க முடியாத வில்லை வளைத்திலக்கெய்ததினாலும், காண்டவனமெரித்த போது அக்கினி தேவனுக் குதவியாய் நின்று காண்டவமென்னும் விற்பரித்துத் தேவரையும் புறங்காட்டச் செய்ததினாலும் காணப்பட்டதாதலிற் காட்டித்திறல் வெஞ்சிலை விசயனென்று விசேடித்தார். இங்ஙனம் வீரமுடையானாய்ந்து முடித்த அருமையான கூந்தல் புழுதி யேறும்படி செய்த பக்கச்சாரர் அவ்வருச்சுனனுடைய பூயாது தப்புதலரிதென்பதும் அவ்விசேடித்தாற் றேற்றிநின்றதறித. தன் மைந்தர் செய்த கொடுஞ் செயலறிந்தகொண்டும் போவென்று திரௌபதியை விட்டதினாலே தானும் கொடுமைக்கியைந்த வளாயினளென்பதற் கையமின்றாதவினாலும், செய்த தீவினை பின் வரும் பிறப்பிற் கெய்துமாயினும்; பெரும்பாதகமும் பெரும் புண்ணியமும் பிறப்பிற்றினு மனுபவிக்கப் படுமென்பது பதினாற் சூத்தாதலின் அத்தெளிவுபற்றியுங் கொடியன் காந்தாரி கிளையோடிவந்தேகெடு மென்பாரென்றார். கெடுமென்னுஞ் செய்யுடென் வாய்பாட்டு முற்றவினை பெண்பான் முடிவில் வந்தது. இன்றே யென்ப தீண்டு விரைவினென்னுந் தாப்பரியப்பொருளி னின்றது, பனிச்சை கூந்தலை முடிக்கு மைவகை களிலொன்று. (உஉஉ)

இரும்போநெஞ்சம்மாமனிதற்கிசைந்தா னெஞ்சவிரும்புதென்பார்
பெரும்போரரசர்பெண்ணுடனேபிறந்துஞ்சிறப்பெருநென்பார் | பா
பொரும்போர்விமன்பொறுத்தா லும்பொற்றேர்விசயன்பொருனென்
ரரும்போரரசர்தகாதென்றால்வருமோவிந்தவழிவென்பார்.

(இ - ள்.) இம்மாமன் - மாமனாகிய இந்தத் திருநாட்டரசன், —இதற்கு ஒக்க இருந்து இசைந்தான் - (திரௌபதியையும் பந்தயங்கூறித்துச் சூடாடவேண்டுமென்கிற) இந்தத் துராலோசனைக்குத் தானும் கூடியிருந்து சம்மதித்தான், —நெஞ்சு இரும்போ என்பார் - இவனுடைய மனங் கடிய இரும்புதானே என்று கூறுவார், —பெரும்போர் அரசர் பெண்ணுடனே பிறந்தும் - பெரிய போர்த்தொழிற்குரிய துரியோதனாகிய ஒரு பெண்ணுடனேகூடிப் பிறந்தவராயிருந்தும், —சிறப்பெருந் என்பார் - (பெண்ணை யில்வளவு) கோபித்துவருத்தத் தகாரென்று சொல்வார் (சில

ரி),—பொரும் போர் வீமன் பொறுத்தாலும் - பொருகின்ற யுத்தவன்மையுடைய வீமன் சகித்திருப்பினும், - பொன் தேர் விசயன் பொருள் என்பார் - அழகிய தேரையுடைய அருச்சுனன் சகித்திருக்கமாட்டானென்று சொல்லார் (சிலர்),—அரும் போர் அரசர் தகாது என்றால் - அருமையான (இந்தச்) குதுபோரைத் தகாததென்று தருமராகன் முதலானோர் (முற்றும் மறுத்துக், சொல்லிவிட்டால்,—இந்த அழிவு வருமோ என்பார் - இரத்தக்கேடு சம்பவிக்குமோவென்று சொல்லுவார் (சிலர்).) எ - று.

முற்கவியிற் கார்தாரியினது கொடுமை கூறிடதால், இக்கவியில் இம்மாமனென்றது சருனியை பெண்பது சிறப்பின்றும். திரௌபதியைக் கண்டு வருந்துவோர் கூற்றாதலின், திரௌபதிக்கு மாமனென்று குறித்தார் திருதாட்டியரையென்க. தூற்றுவர்க்குச் சகோதரியாய்த் துச்சினை யென்றொரு பெண்ணும் பிற்தாளாதலிற் பெண்ணுடனே பிறந்துஞ் சேர்ப்பொருளென்றார். பெரும் போரரசரென்று விசேடித்தது மகாயுத்தத்தில் வீரருடனே வெங்கிடாதெதிர்த்துப் பொருவுதன்றிப் பெண்ணையுபொரு பகையாகக் கொள்ளலாமாவென்று கிங்கித்தவாரும். பெண்ணுடனே பிறந்து மெண்பதி லும்மை பெரிநிலையிலும், வீமன் பொறுத்தாலுமெண்பதிலும்மையும் வருமோ வெண்பதிலோகாரமும் எதிர்மறையிலும், இரும்போவென்னுமோசாரம் வினாவிலும் வந்தன. போரென்றபதஞ் சூதடனே சேர்க்கப்பட்டுச் சூதுபோரென்று வரங்கப்படுதலால் அரும் போரென்பதற்கப்பொருளியையுடையதேயாம். (உ.உக)

என்னே குடியிற் பிறந்தாருக்கிருப்பன்றிவ்வுரிவியென்பார்

முன்னேயோடி முறையிட்டான் முனியுங்கொல்லோ ஹையென்பார் பின்னேயிரங்கியமுதருதுபேதுற்றின்னல்பெரிதுழப்பா

ரன்னே துன்புகூர்ந்தின்பமாவா யென்றேயருன்புரிவார்.

(இ - ன்.) என்னே குடியில் பிறந்தாருக்கு இவ்வூர் இருப்பன்று என்பார் - இவ்வென்ன விபரீதம் நற்குடிப் பிறப்பினர்க்கு இனி யிவ்வூர்வாசத்தானமாமாட்டா தென்று சொல்லுவார்,—முன்னே ஓடி முறையிட்டால்எம்மை முனியுங்கொல்லோ என்பார் - (இத்திரௌபதியைச் சபையிற் கொண்டுபோதற்கு) முந்தியோடிப்போய் (த்திரௌபதியைத் துன்பப்படுத்தாவண்ணம்) விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளுமோமாயின் எங்களை வேந்தன் கோரிப்பாடுதே வென்றாலோசிப்பார் (சிலர்),—பின்னே இவங்கி அழுது அழுது பேதுற்று இன்னல் பெரிது உழப்பார் - (அத்திரௌபதிக்குப்) பின்னேபோய் அழுதழுது மனத்தடுமாறி மிகத்துன்பப் படுவார் (சிலர்),—அன்னே துன்பம் சேர்ந்து இன்பம் ஆவாய் என்ற அருள் புரிவார் - தாயே (உனது) கிலேசமெல்லாம் தொலைத்து மகிழ்ச்சியுடையயாருகவை வருந்தாநீதென்று தேற்றுவார் (சிலர்.) எ - று.

குடிப்பிறந்தார் மேல்லைத்துக் கூறுது இருப்பின்றிவ்வுருளே இடத்தன்மேல் லைத்துக் கூறியது “கொடுங்கோன் மன்னர் வாழுகாட்டிற் கம்புலிவாமுங்காடு நன்றே” என்றெண்ணி கல்லோரெல்லா மிவ்வுரிலிருக்காது துறந்துபோய்விடுவரென்னுங் கருத்தை வலியுறுத்தற் பொருட்டென்க. இன்பமுடைய யாவாயென்ற பாலதை இன்பமாவாயென்றது உடையபொருளை உடைப்பொருளாற் கூறியதே ருபசாரம். (உ.உச)

படைவன்வளிற்றுப்பலபுரவிப்பைம்பெரத்தடந்தேர்ப்பாஞ்சாலர்க்
 விற்றவன்பாஸையாங்காணவியையோபடுவதென்றுரைப்பார்
 பொறைவன்சிந்தைத்தருமனுக்குப்பொய்ச்சூதறிந்தம்பொரவென்ன
 குறைவந்ததுதன்விதிவலியாற்குறைந்தான்யாவுங்கொடுத்தென்பார்.

(இ - ள்) பறை வன் களிந்துப் பல புரவி - பிளிறுகின்ற வலிய யானைக
 ளையும் அநேக குதிகாசனையும், - பைம்பொன் தடம் தேர்ப்பாஞ்சாலர்க்கு இறை
 வன் பாஸை - பசிய பொன்மயமான பெரிய தேர்க்கையுமுடைய பாஞ்சாலதேயத்தார்
 கொடாளுகிய யாக்கேனைது புரல்வி, - யாம் காண இவையோ படுவது என்று உரை
 ப்பார் - நாங்கள் கண்ணுற்பார்க்க இப்பாடுகள் படலாமோவென்று சொல்லுவார், -
 பொறை வன் சிந்தைத் தருமனுக்கு - பொறுமைக்குணச் சிறப்பமைந்த வுள்ளதை
 யுடைய தருமாசனுக்கு, - பொய்ச்சூது அறிந்தும் - வஞ்சகச்சூதென்பது தெரிந்
 தும், - பொர என்ன குறைவந்தது - இச்சூது போரை நடாத்தும்படி என்ன குறை
 நேரிட்டது, - தன் விதிவலியால் யாவும் கொடுத்து குறைந்தான் என்பார் - தனது
 கைவலியால் எல்லாப்பொருளையுந் தோற்றுக்கொடுத்துத் குறைவுடையனானென
 ன்றார். எ - று.

படைகளையுடைய மகராசனது புத்திரிக்கீழ் வலக்கண்கள் தகாவென்பாரங்
 வனங்கூறினார். பறையை முதுகில் ஏற்றப்பட்ட களிநெணினுமாம். (௨௨௬)

நெடுமாதகரிந்நனமனைத்துநோம்பெறக்கண்டிவைகூற
 வடுமாமாபிற்குறத்தேநீமன் பிபரவையின் முன்புக்காள்
 கொடுமாமலாக்கண்புனல்சோரக்குலைந்தேகிடந்தருழல்சோரத்
 தடுமாறுள்ளந்தனிச்சோரத்தலைநாளைத்தழல்போல்வாள்.

(இ - ள்,) நெடு மாதகரில் சனம் அனைத்தும் - நெடிய பெரிய அவ்வத்தின
 புரியில் வாழும் பிரசுசகனெல்லாரும், - நேயம் பெறக்கண்டு இவை கூற - அன்பு
 கூர்ந்தோராய்க் கண்டு இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்ல, - தலைநான் அளித்த தழல்போல்
 வாள் - நுன்னுனிற்றன்னையின்ற யாகாக்கினியைப் போன்ற பரிசுத்தையான நி
 ரோபதி, - மாமலர்க்கண் கொடும்புனல் சோர - பெரிய (குலனை) மலர்போலுங்க
 ண்நளினின்றுங் கொடியதீர் சிந்தவும், - குலைந்தேகிடந்த குழல்சோர - (துச்சாதன
 னிழுத்தபோது) குலைந்திருந்த கூத்தல் தாங்கவும், - தடுமாறு உள்ளம் தனிகோர -
 மறுக்கவெய்திய மனத்துணையின்றிச் சோர்வடையவும், - மாமாபிற்குவடு உறத்தே
 மும் மன்பேரவையின் முன் - பெருமைமான குலத்திற்கு வசையை நிக வுண்டாக்
 குந் துரியோதனனுடைய சபைக்கு முன்னாக, - புக்காள் - போயினான். எ - று.

பின்பு துரியோதனன் முதலியோரைக் கொல்லமாறு வான் முதலிய படை
 க்கலங்களை எடுப்பித்தற் குபயோகமாயிருத்தல் பற்றி அவனுடைய சண்ணீரைக்
 கொடும்புனலென்று விசேடித்தார். (௨௨௭)

நானே முதலநாற்குணனுநண்ணங்கற்புநயந்தணிந்த
 பூனையனையாளமுதாரற்றிப்புன்பேரவையிற்புகுஞ்சோகங்
 காணேமென்றுநிலனொக்கிக்கதிர்நோனிருபரிருந்திரங்கக்
 கோணேநேர்பாடாயிருந்தான்குருடென்றுரைக்குங்கொடியோனே.

(இ - ள்.) நானே முதலாம் நாற்குணனும் - நான் முதலான நான்கு குணங்களும், - நன்னும் சுற்பும் - சார்ந்த சுற்பும் (ஆகிய நிலைவந்தும்), - நயந்து அணிந்த பூணே அனையான் - விரும்பி யணிந்த மல்கலியமென்னும் ஆபரணம்போல நீங்காதுடையாளாகிய திரௌபதி, - அழுது அழ்நீ - அழுது புலம்பி, - புன்பிரகவியில் புகும் சோகம் காணேம் என்று - இழிய பெருஞ்சுரையிற் பிரவேசித்தின்ற துக்கக் காட்சியைக் காணமாட்டேமென்று கருதி, - சுதிர் வேல் திருமர் நிலன் நோக்கி இருந்து இரங்க - ஒளிநுகின்ற வெந்தடைபயமுடைய அசுவயிதேர் தலைகுனிந்து) நிலத்தைப் பார்த்திருந்து வருந்த, - குருநின்று உலாக்கும் கொடியோன் - அந்தகனென்று செல்லப்படுகும் பெரும்பயி, - கோணே நேர்பாடாய் இருந்தான் - கொடிய தீமையைத் தனக்கியைந்த நீதியாகக் கொண்டிருந்தான். எ - று.

நாற்குணனாவை: - நான், மடம், அச்சம், பயிப்பு என்பனயாம். பூணென்னும் பொதுப்பெயரின்குத் தாலியென்னுஞ் சிறப்புப் பொருளில் வந்தது. சுதிர் வேல் விளைத்தொகை. பிறவேந்தரெல்லா மிந்தத் தகை உண்மையைக் காணலாகாதென்று தலைகுனிந்து நிலங்குக்கத் திருதாட்டிரன் மாதானாகவும் ஈபந்தர் செபுந் தீமையைத் தடுக்காது அதற்கியைந்திருந்த பொல்லாக்குதோன்றக் குருமென்றுரைக்குங் கொடியோனென்றும், கோணே நேர்பாடாய் நுர்தானென்றுங் கூறினார். மற்றையோர் நேரை வளைவாகக்கொண்டனர். இவன் விளைவை நேராகக்கொண்டான் என்று பொருடொளித்தலாலிது விரோதாலங்கரத்தின்பாற்படும். (உஉஎ)

மேகங்குருதிபொழிந்தகல்வான் மீனும் பகலே மிசவினங்கிப் பூகம்பமுமுற்றுற்பாதமபொதியா வும்புரிந்தனலா
னாகம்புனைபொற்றுவுரனுடன விலாநின்ற நால்வருமே
சோகம்பிறவாதிருந்தார் மற்றொழிந்தார் யாருஞ்சோகித்தார்.

(இ - ள்.) மேகம் குருதி பொழிந்து - முகில்கள் இரத்தமழைபெய்து, - அகல்வான் மீனும் பகலே மிசவினங்கி - விசாலமான ஆராயத்தில் கஷத்திரங்கனும் பகற்காலத்தில் அதிகம் பிரகாசித்து, - பூகம்பமும் உற்று - பூமி நகிக்குமு முண்டாகி, - உற்பாதம் - (இவ்வாறு) கெடுகுறிசன், - போது டாஷும் புரிந்தன - உகற்காலமுமுவுது நிகழ்த்தன, - நாகம் பனை பொன் துவசனுடன் கலிலாநின்ற - நாகமெழுதிய சிறந்த சொடியை யுடையோனாகிய துரியோதனனோடு செந்ததுச் சொல்லப்படுகின்ற, - நால்வருமே சோகம் பிறவாதிருந்தார் - நான்கு பெருமாத்தீர் அக்கமுண்டாகப் பெருதிருந்தார், - மற்று ஒழிந்தார் யாரும் சோகித்தார் - இவரை யொழிந்தோரனைவரும் துக்கித்தார். எ - று.

சூருதி மழை பெய்தல், பகலிலே கஷத்திரங்கள் விளங்குதல், பூகம்பமுண்டாதல் என்னு மிவை பெருங்கேடு சம்பவத்தற் கூறியுளிகளாம். அவற்றின்கூறும் சூருதி மழை பெய்தல் இராச்சியத்திற்கு மாசனுக்கும் நாசமுண்டாதற் குற்பாதமெறு பல துல்கள் கூறுகின்றன. ஆல், அசை. நாகம் - பரம்பிரெல்கு வருக்கம், நால்வரென்றது துரியோதனன், சகுனி, கன்னன், துச்சாதனன் என்னுந் துட்டசதுப்டயர்களை. (உஉஅ)

நீமன்கதைமேற்கைவைக்கவிசயன் சிலேமேல்விழிவைக்கத்
தாமம்புனைதோளிளையோருந்தத்தங்கருத்திற்சினமுட்டத்

தாமம்பரிசெந், பழல்கிச் சோனைமேகஞ் சொரிவதுபோர்
 னும்க் தருமென்னத்தஞ்சொன்னையோராறகவினுற்றான்.

(இ - ள்.) விமன் கதைமேல் கைவைக்க - திரிபுபதியைச் சபையிற்கொணர்ந்
 தபோது) விமசேனை தண்டாயுதத்திலே கைதீண்டவும், — விசயன் சிலைமேல் வி
 ழிச்சவர்க - அருச்சுனன் வில்லிற் பார்வை செலுத்தவும், — தாமம் புனை தோள் இளை
 யோரும் - மாலையணியப்பட்ட தோள்களைப் பட்டய (அருவசகாதேவநான்) தம்பியரு
 ம், — தம் தம் கருத்தில் சினம் மூட்ட - தத்தம் மனத்திற் கோபாக்கினியைச் சொலி
 யுயிச்சவர், — தாமம் இ செம் தழல் ஆவியச் சோனை மேகம் சொரிவதுபோல் - பு
 கைமொழுகின்ற செந்நிறமான காட்டிற்கினி தணியுமாறு விடாமளமுடைய முகில்
 கொரிதல்போல், — நாமம் தருமன் என்னைத்தக்கோன் - தருமனைன்று பெயர் கூறுத
 ற்குத் தருதியுடையானான மூத்தோன், — இளையோர் ஆற கவினுற்றான் - தம்பியர்
 காவ்லுஞ் சினத் தணியுமாறு சொல்லுவானாயினான். எ - று.

தம்பியர் போர்செய்தற்குப் பட்டயெடுக்கத் தொடங்குஞ் சினக் குறிப்பைக் க
 ன்கி தருமபுத்திரன் அவர்கள் கொண்டகோபம் பெருங்காட்டிற் பற்றி பெயரிந்த
 பெருநெருப்புக் கவல் ஞானமுதலியவற்றிலுள்ள நீராற்றணித்தற்கரிதாய் நின்றது
 முகில் பெய்த சோனாவருடத்தா வெவ்வாறு தணித்ததோ அதுபோல மற்றவரா
 லுந் தணித்தற்கரிய பெருங்கோபத்தை மாற்றமாறு போதிக்கலுற்றானென்பது
 கருத்து. (உஉக)

தேம்போதனைத்துமெம்சாயுஞ்சிலபோதெருஞ்சிலபோது
 வேம்போதற்குவாழ்வெல்லாம்வெய்சாணுடனேனெவாவோ
 னாம்போதாசுமதுவன்றியாய்பொருள்களம்முறையே
 போம்போதனைத்தும்போமுன்னம்பொறுத்தீரின்னம்பொறுமென்றான்.

(இ - ள்.) தேன்போது அனைத்தும் மெய்சாயும் சில போது - தேனுடைய
 (சிலசாதி) மலர்களைல்லாம் மெய்வாடுகின்ற சிலசமயத்தில், — சிலபோது அலரும் -
 (வேறு சிலசாதிப்) பூக்கள் விரிவனவாயிருக்கும், — வேம்போது அங்கு வாழ்வ எ
 ல்லாம் வெங்காணுடனே வேவாவோ - (வனம்) எரியும்போது அவ்விடத்து வாழ
 வனவெல்லாம் வெம்பமான அவ்வனத்தொடுகூட எரிந்துபோகமாட்டாவோ, — ஆம்
 போது ஆறும் - (சகல வஸ்துக்களும்) ஆகுங்காலத் துவளாகும், — அது அன்றி -
 அதையெய்மன்றி, — ஆய பொருள்கள் - உண்டாகிய வஸ்துக்கள், — போம்போது அ
 ம்முறையே அனைத்தம் போம் - போகுங்காலத்து அம்முறைப்படியே சமஸ்தமு
 மழிவனவாம், — முன்னம் பொறுத்தீர் - முன்னெல்லாஞ் சகித்திருத்தீர், — இன்னம்
 பொறும் என்றான் - இன்னமுஞ் சகித்திருக்கின்றான். (தருமபுத்திரன்.) எ - று.

அநேகசாதிப் பூக்கள் லாடுஞ்சமயத்து வேறு சில சாதிப்பூக்கள் மலர்வன
 வாமென்றது நாக்களும் உலகர் பலரும் வருந்துஞ்சமயத்துத் துரியோதனதுபிற்
 களிப்புறுகின்றார் என்னும் பொருடொணிப்பித்தலால் இது ஒட்டணி. ஒருவரு
 க் துக்குத் துண்பகாலம் மற்றொருவருக்கத்திற் கிண்பகாலமாயிருக்கும்படி சாச
 னப் பகுப்புக்களை முன்னமே பகவான் அமைத்திருத்தலினால் அதிசயப்பட்டுக்
 கோபியாதவங்கு முன்றவாறாயிற்று. முன்னம் பொறுத்தீரென்றது, ஆற்றிற் கழு
 நாட்டியும், விடமருத்திரும், மனைக்குத் தீயிட்டும், கொலைகுத்த சமயங்களிற்

பொறுத்திருந்ததையென்றறிக. தேம்போதனைத்தம் சிலபோது மெய்சாயும்; சில போது அலருமென்று கூட்டிப் பொருளுரைத்தலு மொன்று. “தேன்மொழி வலிவ றின், சுறுபோய் வலிமெலி மிகலுமாம்” என்னும் விதியால், தேன் என்பதின் சுற்று னகரங்கெட்டு மகரமெய் தோன்றப்பெற்றுத் தேம் என்றாயிற்று. (உருக)

வாருங்கண்ணீர்வளர்கொங்கைவரைமேலருவியெனவிழத் தாருங்குமுலுமின்னுடனேதலஞ்சேர்கொண்டலெனவிழக் கூருந்துயரினுடன்விழந்துகோகோவென்றுகோச்சுபைபிறிற் சோரும்கொடியைமுகஞேக்கித்துச்சாதனன்மெய்சுடச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) வாரும் கண்ணீர் - ஓழுக்குகின்ற கண்ணீர், - வளர் கொங்கைவரை மேல் - வளர்ந்திருக்கின்ற தனங்கனாகிய மலையில், - (வரைமேல்) அருவி எனவிழ - மலையில் அருவிநீர் வீழ்வதுபோல (இடைவிடாது) வீழவும், - தாரும் குமுலும் - மலையும் கூந்தலும், - மின்னுடனே தலம் சேர் கொண்டல் என் வீழ - மின்ன லோடு பூரியின்கண் வீழ்கின்ற மேகமென்னும்படி (குலைந்து) விழவும், - கூரும் துயரினுடன் வீழ்ந்து - மிகுகின்ற சோகத்தொடுவிழுந்து, - கோகோர் என்று கோச்சபையிற் சோரும் கொடியை முகன் நோக்கி - கோகோவென்று புலம்பி அரச சபையில் வாடுகின்ற (வஞ்சிக்) கொடிபோலும் திரைபதியினது முகத்தைப்பார்த்து - துச்சாதனன் மெய்சுடச்சொன்னான் - துச்சாதனனுனவன் (உள்ளமுமேயன்றி) உடம்புங் கொதிக்குமாறு கூட்டுனான். எ - று.

கண்ணீரிடையாறு தொழுமுமாறு வேத்தவையில் வீழ்த்தமுகின்றவருக்கிங் கித் துயர்நீங்காது விட்டதமன்றி அதன் மேலும் வடமொழிகளைக்கூறி வருத்தமுஞ்செய்தானெனவே அத்துச்சாதனையுள்ளீட்டோரது வன்கண்மை விளங்கியவர்தறிச. பிறகுந் நோக்கக் கூடாத கற்புடையானே நோக்கியது இழியவியல்பெனப்பதுதோன்ற முகஞேக்கியினக் கூறினார். வசை மொழிகளைக் கேட்டலினுள்ளங்கொதிக்க அக்கொதிப்பினற் சரீரமும் வெதும்புமாதலினே மெய்சுடச்சொன்னானென்பதி லும்மை தொக்கு நின்றது. கொடி உவமவாகுபெயர். கொங்கைவரையென்பது உருவகணி. அருவி யென வீழ்வென்ப துவமையணி; மின்னுடனே தலஞ்சேர் கொண்டலென வீழ்வென்பது இல்லுவமையணி. (உருக)

மன்வந்திருந்தசங்கத்துன்மர்மனி ருந்தானைவருமுன் முன்வந்திருந்தார்முன்கொண்டமுறையான்முயங்குமுடிவேந்தர் மின்வந்தனையதுண்ணிடையர்யிழிநீர்சொரிந்துமெலியவுனக் கென்வந்ததுகொல்பொ துமகளிர்க்கரிதோவிழிநீரெ றிதென்றான்.

(இ - ள்.) மின் வந்து அனைய துண் இடையாய் - மின்னல் வந்திருந்தாலொத்த சிறிய இடையினையுடையாய்கேள், - மன் வந்திருந்த சங்கத்து உன் மாமன் இருந்தான் - அரசர் வந்திருக்கின்ற சபையில் உன்னுடைய மாமனிருக்கின்றார், - முன் கொண்ட முறையால் முயங்கும் முடிவேந்தர் ஐங்கும் - முன்னே உன்னைக் கைக்கொண்ட முறைப்படி கூடுகின்ற மகுடம்புனைந்த மன்னவர் ஐந்துபேரும், - உன்முன் வந்து இருந்தார் - உனக்குமுன்பாக வந்திருக்கின்றார் (உனக்குரிய இவர்களைல்லாமிக்கிருக்கயும்), - விழிநீர் சொரிந்து மெலிய உனக்கு என் வந்தது கொல் - கண்ணீர் செறி வருந்துதற்கு உனக்கென்ன அபாயம் சம்பவித்தது, - பொது மகளிர்க்கு விழிநீர் அரிதோ -

பொதுப்பெயர்களாகிய வேசியர்க்குக் கண்ணீரரியதா, —என்று என்றான் - (நிலைத்த போதே) எளிதினுண்டாவதாகுமென்று கூறினான் (துச்சாதனை). எ - று.

ஓமத்தீ வளர்த்துத் தருமபுத்திரருக்குத் திரௌபதியை விவாகஞ் செய்த பின்பு அக்கினியில் முழுகியெழுந்த திரௌபதியைப் பின்பு ஹீமன் விவாகஞ் செய்தான் மந்தை த்தம்பியரு மிவ்வாறே விவாகஞ் செய்தனர். பின்பு சிலகாலம் கழிந்தபின் ஒவ்வொருவ ருட்காலத்திற் கொவ்வொருவராக ஐந்துபேரும் திரௌபதியைக் கடியிருந்தனராதலி ன், முன்சொண்ட முறையான் முயக்குமுடிவேந்தரென்றான் என்று ஐவரைப் புணர் ன்த வேகி யென்றிகழ்ந்தவாரும், இவ்விசேடத்தைச் சாதிர்த்தற்குப் பொதுமகனிர்ச்சரி தோ விழிகிறென்று சாமானியத்தையெடுத்துக் கூறியதினால் இது அர்த்தாந்தர நிலா சாலக்காரம். (உருஉ)

பொல்லாவசையே புகழ்ப்பூணுப்புல்லன்புகலனிதற்கொன்றுஞ் சொல்லாதிருந்தபேரவையைத்தொழுதா ளழுதான் சோர்வுற்றான் மல்லார்தின்னோண்மாமாவோமந்தாகினியாண்மதலாயோ வெல்லாநெயிபுமுணர்ந்தவருக்கிதுவோமண்ணிலியல்பென்றான்.

(இ - ள்.) புகழ் பூணுப் புல்லன் - கீர்த்தியாகிய ஆபரணத்தைப் புணர்ந்தறியாத கயவனு துச்சாதனை, —பொல்லா வசையே புகல் - ஹேமன் வடுமொழிகளையே கூ ரு, —இதற்கு ஒன்றும் சொல்லாதிருந்த பேரவையை - இந்நிலைதையைக் குறித்து ஒன்று ம் பேசாதிருந்த பெருஞ் சபையை நோக்கி, —தொழுதான் அழுதான் சோர்வுற்றான் - வணங்கிப் புலம்பி வரட்டமுற்றான், —மல் லார்தின்னோன் மாமாவோ - மற்போர்க்கி யைந்த வலிய புயங்கனையுடைய மாதலரே, —மந்தாகினியான் மதலாயோ - கங்காதே வி புத்திரரே, —எல்லா னெறியும் உணர்ந்தவருக்கு - எல்லா நீதியும் தெரிந்த மேன்மக்க ளுக்கு, —இதுவோ மண்ணில் இயல்பு என்றான் - (நீதமொழியாது) இவ்வாறு மெளன மாயிருப்பதோ உலகவழக்கமென்று கூறினான். எ - று.

புகழுக்கேதுவாகியகல்வி, ஒழுக்கம், வீரமுதலியவற்றொரு மேன்மையுமில்லா தவனு மிழிகுணவியல்புடையவனுமாதலால் புகழ்ப்பூணுப் புல்லனென்றும், நலவார்த் தை சிந்திதுமின்றி முழுவதும் வடுமொழியென்பதறிவித்தற்குப் பிரிநிலையேகாரங் கொ டுத்து வசையே யென்றுங் கூறினான். நான் இப்போது புறப்பணி ஒற்றை வஸ்திரத்து டனிருக்கிறேன் என்னைச் சபையிலிருக்காதே என்று திரௌபதி பலவாறு சொல்லவு ம், நீ ஐந்துபேருக்குப் பொதுப் பெண்டாகிய வேகி; நீ சபையில் வரக்கூடாதா? நீ ஒரு வஸ்திரத்துடனிருந்தாலென்ன வஸ்திரமில்லாதவனாயே யிருந்தாலென்ன; நீ யென் னருக்கடிமைக்காரி எக்களிடத்தில் வேலைக்காரர் அநேகர் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் லெ வரையாவது நாயகனாக ஏற்றுக்கொள் அல்லது இந்தக் கௌரவர்கள் துறப்போலெவ ரையாவது மணந்துகொள் கீனாக மயக்குவார்த்தைகளைப் பேசிப் பிதற்றாதே என்று அநேகபிரகாரமாகத் துச்சாதனை கூறிய வசைமொழிகண் மிகப்பல, அவற்றை வியாச பாரதம் விரித்தவாறு கூறுது இவ்வாசிரியர் மிகச் சுருக்கிச்சுருகிறென்றறிக்க. “ஒருசார் னவ்வீற்றுயர்கிணைப்பெயர்க்கண் அயனீட்சியதனோடும்போதல் அவற் றோடோஷமல்” என்பன வற்றில் அவற்றோடோஷமல் என்னுமில்லக்கணவிதியால் விரிய் டைந்த மாமன் என்னும் பெயர் சுற்றயனகரம் நீண்டு மீது கெட்டு மோகாரம் பெற்றும் மாமாவோவென்றாயிற்று, ஈண்டு மாமன் விதுரன். இதுவே என்பதிலோகார மெதிர் மறை. (உருக)

இன்னப்படுஞ்சொற்பாஞ்சாநெயிரக்கந்தனைக்கண்டி ரக்கமுரு
மன்னந்நிலையோய்தவறுரைத்தல்வழக்கோவடமீன்னையானே
யென்னக்கழறிநீபுரைத்தவெல்லாமரசற்கியம்பென்றான்
முன்னர்ப்புகலுங்குருகுலத்தோர் முதலாம்வாழ்மைமொழியோனே.

(இ - ள்.) முன்னர்புகலும் குருகுலத்தோர் முதலாம் - முன் வியந்து சொல்ல
ப்பட்ட குருகுலத் தரசருக்கு முதன்மையுடைய, -வாய்மை மொழியோன் - உண்மை
ரைக்கினனாகிய லீட்டுமன், - இன்னல் படும் சொல் பாஞ்சாலி இரக்கம் தனைக்கண்டு இ
ரக்கம் உரு - தன்ப்படும் சொற்களை மொழியும் பாஞ்சால தேயத்தவளான திரௌப
தியினுடைய புலம்பலைக் கண்டு இரங்கி, -மன்னற்கு இனையோய் - துரியோதனராச
னுக்குத் தமீ கேள், -வடமீன் அனையானே தவறு உரைத்தல் வழக்கோ என்னக் கழ
றி - அருந்ததிக்கு நிகரான கற்புடையானே வரை கூறுவது நீதியோவென்று சொல்லி, -
நீ உரைத்த எல்லாம் - நீ கூறிய செய்திகளை யெல்லாம், -அரசற்கு இயம்பு என்றான் -
மன்னவாமிடத்துச் சொல்லுதி பென்று (திரௌபதியை நோக்கிச்) சொன்னான். எ -று.

உரைத்தவெல்லாமாலான முன்னே பிராநிகரமி திரௌபதியினது கூற்றரசுச் சொ
ல்லிய செய்திகள். (உருச)

மன்றோற்றன்னவெஞ்ஞதா கில்வழக்காற்கொண்மின்மன்னவைவரின்
முன்றோற்றன்னோவென்னையுந்தான்முன்னையிசைந்துதனைத்தோற்ற
பின்றோற்றன்னோகரியாகப்பெரியோருண்மைபேசுகென
மின்றோற்றனையதுண்ணிதையாள் விழிநீர்வெள்ளமிசைவீழ்த்தாள்.

(இ - ள்.) மின் தோற்று அனைய துண் இடையாள் - மின்னலானது தோற்றதெ
ன்று சொல்லுஞ் சிறந்த சிந்திடையையுடைய திரௌபதி கூறுவாள், -மன் வெம் கு
று தோற்றன்ன ஆகில் வழக்கால் கொண்மின் - அரசன் கொடிய சூதிலே தோற்றிருந்
தானாகில் முறைப்படி (என்னையும்) கவர்ந்தகொள்ளும், -என்னையும் முன் தோற்றன
னோ - (ஆனால்) என்னையும் (தன்னைத் தோற்றதற்கு) முன்னே தோற்றுவிட்டானோ, -
தான் முன்னே இசைந்து தன்னைத் தோற்றபின் தோற்றனனோ - தான் முந்தியே பந்த
யங் குறித்துத் தன்னைத் தோற்றமின்பு தோற்றனனோ, -மன் அவையில் பெரியோர் கரி
யாக உண்மை பேசுக என்ன - இராசசபையில் (இருக்கின்ற) பெரியோரே சாட்கியாக
மெய்ச் சங்கதிகளைச் சொல்லுங்கொண்டு வினாகி, -விழிநீர் வெள்ளமிசை வீழ்த்தாள் -
கண்ணீர் சிந்தினதாலுண்டாகிய வெள்ளத்தில் விழுந்தாள். எ -று.

காயசன் பெயலரசுச் சொல்லலாகாமபற்றி மன்னென்ற ளாதலின் மன் னண்டுத்
தருமராகன். என்னை அரசன் பந்தயங் குறித்துச் சூதாடவேண்டியதில்லையென்று நான்
சொல்லவில்லை. என்னைக் கவர்ந்து கொள்ளலாம். ஆனால், அரசன் தன்னைத் தோற்ற
மின்பு என்னைத் தோற்றானோ என்னைத் தோற்றமின்பு தன்னைத் தோற்றானோ இராச
சபையிற் சண்ட பெரியோரே மெய் சொல்லுங்கொண்டு விண்ணப்பஞ் செய்தனர்.
எதுபற்றியெனின், அரசன் தன்னைமுதற்றோற்றுப் பிறருக்கடிமையானபின் அடிமைப்ப
ட்டவனுக்கு மண், பெண், பொன் முதலான யாதொரு பொருளுக்கு முரிமையில்லையா
தலின் தான் அவனுடைய பொருளாகாமையாலென்னுங் கருத்துப்பற்றியென்க. (உருரு)

மையோடரிக்கண்மழைபொழியவாடுங்கொடியின்மொழிக்காகார்
வெய்யோனெண்ணந்தனக்காகார்விறல்வேல்வேந்தர்வெருஉக்கொண்டு

பொய்யோவன்றுமெய்யாகப்படுனையோ வியம்போலிருந்தாரை
யையோநவந்தக்கொடுமையையா முறைக்கும்பொழுதைக்கதிபாவம்.

(இ - ள்.) ஹில் வேல் வேந்தர் - வலிய வேலைபுடைய அரசர், — ஒருசெங்கொண்டி - அச்சங்கொண்டி, — மையோடு அரிச்சன் மழை பொழிய வாநிம் - ஸை நீட்டப் பட்ட செவ்வரிபரந்த விழிகள் சோசபாஷ்பமாகிய மழையைச்சிந்த வாட்டமுதுகின்ற கொடியின் மொழிக்கு ஆரார் - கொடியோலுந் திரௌபதியினுடைய சேள்வ மொழிக ளுக்கு உத்தரஞ்சொல்ல மாட்டாதவராயும், — மெய்யோன் எண்ணத் தனக்கு ஆகார் - துரியோதனனுடைய எண்ணத்திற்குடன்படாதவராயும், — பொய்யோர் அன்று மெய்யாகப் புனைவியம்போல் இருந்தார் ஐ - பொய்யன்று உண்மையாகச் சித்திரப்பாவையையப்போலவே (பேராமலும் அசையாமலும்) இருந்தனர், — ஐயோ அந்தக் கொடுமையை நாம் உரைக்கும் பொழுதைக்கு அதிபாவம் - ஐயோ அக்கொடுமையைச் சுட்டி நான் சொல்லுங் காலத்துக்கும் பெரும் பரவமுண்டாம், எ - று.

அச்சமின்றி நடுநிதிகளும் விழலுடையவராவும் வெருக்கொண்டு பேசாதருந்த குற்றமேயென்பார் ஹில்வேல் வேந்தரென்று விசேஷத்தார். ஒருசபையில் இடருந்நோர் முறையிட்ட செய்தியைச் சேட்டவர் கோடாது நடுநிதிகளில் வேண்டும்; அப்படிக்கன்றி அச்சமுதலான எத்தாரணம் பற்றியாவது நீதி கூறுதவர் நீதி கேட்குச்சொல்லுவார்ச்குண்டாகும் பெரும் பாவத்தில் அரைப்பங்கு பாவமெய்துவரென்று தருமராக் திரை கூறுவதால், நீதிகூறுதொடுக்கியிருந்த கொடுமைபற்றிச் சொல்லும்போது ஆதராமாயிருந்து சுழிந்த காலத்திற்கு மதிபாவமென்றார். எனவே நீதி கூறுதொருடைய பாவம் பெரிதென்பது கூறுதே அமைந்து கிடந்தது காண்க. பாவிகளின் மிஞ்சிய பாவியாதலின் வேறு பெயர் கூறுது மெய்யோன் என்றமாத் திரையே துரியோதனனென்ற நியக் கூறினார், இருந்தாரை, பொழுதைக்கு என்பவற்றில் ஐயிரண்டுஞ் சாரியை. (1).

அல்லார்கூந்தல்விரித்தமயிலணையாளா ந்தவதற்கொன்றுஞ் சொல்லாதுமங்கணம்போலத்தொல்போர் வேந்தர் சூழ்ந்திருப்ப மல்லாந்தடந்தோள்விகருணனும்வாய்மைக்கடவுள்வாள்வேந்தர் பொல்லாநெறியிலணைவிரும்போகாவுண்ணற்புசலிரே.

(இ - ள்.) அல் ஆர் கூந்தல் விரித்த - இருள் நிறைந்த கூந்தலை விரித்த, — மயில் அணையாள் அரற்ற - (சாயலினால்) மயிலையொத்த திரௌபதி புலம்ப, — அரற்கு ஒன்று ம் சொல்லாது - அத்திரௌபதியினுடைய வினாவுக்கு (தக்கதென்றவது தகாததென்றவது) ஒருத்தராமுஞ் சொல்லாமல், — தொல் போர் வேந்தர் - பழமையிணையுடைய போரரசர்கள், — ஊமர் சணம்போலச் சூழ்ந்திருப்ப - ஊமர் கூட்டம்போற் சூழ்ந்திருந்தனராக, — மல் ஆர் தடம் தோள் விகருணனும் வாய்மைக் கடவுள் - மத்தோர்க்கு வாய்ப்புடைய பெரிய புயங்கலையுடைய விகருணனாகிய மெய்ப்பேசுந் தெய்வத்தன்மையிணையுடையோன், — வாள் வேந்தர் - வாட்டபடையிணையுடைய அரசர்களே (கேண்மின்), — அணைவிரும் - நீக்களெல்லும், — பொல்லா நெறியில் போகாவண்ணம் - நியவழியிற் போய் நரகிலமுந்தாமப்பொருட்டு, — புசலீர் - தருமநீதியைச் சொல்லுமின், எ - று.

ஏசாரமீதானை, அரசர் இவ்வினாவைப் பற்றித் தங்களுடே பேசுதலும் பிறரோடு பேசுதலுமின்றிக் கேளாதவர், போலிருந்தனராதலின் ஊமர்கணம் போலிருப்பவென்றார், தாகுதண்ணியமின்றி நீதிக்கும் விழலுடையிரென்பான் காள்வேந்திரென்று

விசேஷத்துக் கூறினான். பொல்லாநெறியி லொழுதுவாநெய்துவது நாகாதலி னைங்ஙனமு
ரைக்கப்பட்டது. வாய்மைக்கடவுள் என்னுமெழுவாப் பின்வரு நாலாங்கலியிற் சொன்
னான் என்னும் பயனிலை கொண்டு முடிந்தது. ஆதலின்கீழ்முதல் அத்வையுந்
குளகம். (உகங்)

முறையே வென்றென்றவனி கலமுழுதுமுடையான் முடித்தேவன்
நிறையோடழிந்துவினவவுநீர்நினைவுற்றிருந்திநினைவற்றோ
வினையோன் முனியுமெனநினைந்தோவிருந்தா லுறுதியெடுத்தியம்பல்
குறையோகண்கண்டது நானுங்குலத்துப்பிறந்தோர்குறோரோ.

(இ - ள்.) அவனி தலம் முழுதும் உடையான் முடித்தேவி - பூமிப்பரப்பு முழு
வையுமுடையோனாகிய தருமராசனது பட்டத்தேவி, — முறையோ என்று என்று -
முறையோ முறையோ வென்று, — நிறையோடு அழிந்து வினவவும் - தனையையோடு
மனமழிந்து வினாவும், — நீர் நினைவு உற்று இருந்தீர் - நீவிர் (சேட்டு) அழிந்து பேசா
திருக்கின்றீர், — நீனைவு அற்றோ இறையோன் முனியும் என நினைந்தோ - சிந்திக்கு மு
ணர்வற்றோ அல்லது அரசன் வெகுளுவானென்றுன்னியோ (அங்வாதிருப்பது), — இரு
ந்தால் உறுதி எடுத்த இயம்பல் குறையோ - நீதியுளதேல் அச்சையெடுத்தும் கூறுவது
குற்றமா, — சண் கண்டது நானும் குலத்துப் பிறந்தோர் கூறாரோ - பிரத்தியகூடமாயி
ந்த விடயத்தை எப்போதும் மேலான குலத்தினுதித்தவர் சொல்லாரோ (சொல்
வார்), ஏ - டு.

இராசகுய வேள்வி முற்றிச் சம்ராட்டென்று பெயர் பெற்றதனைன்பது தோன்
ற அவனிதலமுழுதுமுடையான் என்றும், அந்தப்புரத்திலிருக்கு மரியாதைக்குரியான்
இங்ஙனம் எளிதரவாய்ச் சபையிற் கொணரப்பட்டு வருந்தவென்பது தோன்ற முடித்
தேவி யென்றும், நிறையோடழிந்து என்றும், அச்சமுதலான சாரணம் பற்றி நடுவுநி
லை தவறலாகாதென்னுங் சருத்தால் இறையோன் முனியுமென நினைந்தோவென்றும்,
நீதி, வாய்மை முதலான நற்குணங்கள் நற்குலத்துதித்தாரிடத் தியல்பாயுள்ளனவென்
பதுவிளங்கக் கண்கண்டதுநானுங் குலத்துப்பிறந்தோர் கூறாரோ வென்றுங் கூறினான்.

தன்னே ரில்லாநெறித்தருமன் தனவென்றுரைக்கத்தக்கவெல்லா
முன்னேதோற்றுத்தங்கனையுமுறையேதோற்றுமுடிவுற்றான்
சொன்னேருரைக்குத்தான்பிறர்க்குத்தொண்டாய்விட்டுச்சுரிசுமுலைப்
பின்னேதோற்குவுரிமையினுற்பெறுமோ வென்றுபேசினோ.

(இ - ள்.) தன் நேரில்லாநெறித் தருமன் - தனக்கொப்பில்லாத ஒழுக்கச்சிறப்பு
டையதருமராசன், — தன என்று உரைக்கத்தக்க எல்லாம் முன்னே தோற்று - தன்னு
டைய பொருள்கள் என்று சொல்லப்படுவனவனைத்தையும் முன்னே தோற்றிழந்து, — த
ந்க்ளையும் முறையேதோற்று முடிவுற்றான் - (பின்பு) தம்பிமாரையுந்தன்னையும் படிப்
படியே தோற்று முடிவெய்தினான், — சொல்நேர் உரைக்குத் தான் பிறர்க்குத் தொண்
டாய்விட்டு - பேசியிசைந்தபிரகாரம் (தருமராசன்) தான் பிறருக்கு அடிமையாகிக்கொ
ண்டு, — பின்னே சுரிசுமுலைத் தோற்க உரிமையினுற்பெறுமோ என்று பேசினோ - அத
ன்பின் திரௌபதியைச் சூதித்தோற்க உரிமையுண்டோவென்று (நீதி) சொல்ல மாட்டி
னோ. ஏ - டு.

தருமன் தன்னுடைய பொருள்செல்லாம் முன்பு தோற்றிழந்தான்: பின்பு ஒவ்வொருவராகத் தம்பியரைத்தோற்றான். அதன்பின் தன்னையுத்தோற்றான்: அவ்வளவு தான் முடிவு. தான் பிறருக்குத் தொண்டாதற்குமுன்பு சுதந்திரமுடைமையால் தனக்குரியபொருள்களைத் தன்பொருளாகக்கருதிப் பந்தையங்குறிக்கலாம்; தான் பிறருக்குத் தொண்டிப்பட்டபின் தொண்டிப்பட்டவனுக்குச் சுதந்திரமில்லாமையால் தனக்குமனைவியென்று பந்தையங்குறிக்கவுரிமையிலலை. ஆதலால் அப்படியானபோது குறித்தபந்தையப்பொருள் வெற்றியுற்றவருக்குச் சேர்வதற்கிடமில்லை என்பதிற்தன்விளக்கமாம். தருமனென்று முன்னொருமைமாகக்கூறிப் பின் தந்தலையென்று பன்மைகூறியது, ஒற்றுமைமையாக்ருதித் தம்பியரைத் தருமனாகிசேர்த்தவழிப் பன்மையாதலின் வருவன்மைமயிசு. (உ௬௯)

என்னுமன்னர் முகநோக்கியெல்லாரிதயங்களுமகிழ்ச்சொன்னுவை வருந்தக்கொன்னென்றவனுக்கொருபேரூட்டியபின்னன்னுமனத்தோடமுன் மூளநயனஞ்சிவக்கநஞ்சின்வடிவன்னுனிளவன் முகநோக்கியருக்கன் குமரனதைகின்றான்.

(இ - ன்.) என்னு - என்நிவ்வாறு, — எல்லார் இதயங்களும் மகிழ்மன்னர் முகம் நோக்கிச் சொன்னான் - (கேட்ட) யாவருடைய மனங்களும் மகிழும்படி அரசருடைய முகங்களைப்பார்த்துக் கூறினான், — எவரும் - (அப்போதே) யாவரும், — தக்கோன் என்று அவனுக்கு ஒருபேர் சூட்டியபின் - மோக்கியனென்று அவ்விசருணனுக்கு ஒருபட்டப்பெயரிட்டபின்பாக, — அருக்கன் குமரன் - சூரியகுமாரனான கண்ணன், — நஞ்சின் வடிவன்னான் இளவல் முகம் நோக்கி - சரீரமுழுவதும் விடத்தாலாக்கப்பட்டாற்போன்ற துரியோதனனுடைய தம்பியாகிய விக்ருணனது முகத்தைப்பார்த்து, — மனத்தோடு நல் நா அழல் மூன் - உள்ளமுநல்லநாக்கும் நெருப்பெழவும், — நயனம் சிவக்கந - கண்கள்கிவப்பேறவும், — அறைகின்றான் - சொல்லுகின்றவனுனான். வ - டு.

எல்லார் என்றோரெனும் துரியோதனன், சருனி, துச்சாதனன், கன்னனென்னுநால்வருமொழியுக்கொள்க. எவருமென்பது மது. இவ்வாறு கேடுகூழ்ந்தவன் தமயனென்ற நிந்தம் அவனுடைய நினைவுக்குமாறாக மற்றவருஞ்சொல்லாத நீதியை யெடுத்துக் கூறிய வயர்குணவிசேடம்பற்றித் தச்சோனென்றொரு பெயர்சூட்டினர். சூட்டவே அவன்கூறியதொர்த்துச் சம்மதமானநீதியாய் முடிந்ததே என்பதும் அந்நாலோலோகித்திகாறுஞ் செய்துமுடித்ததொருவாறு குலைவுறுகின்றதேயென்பதும் பற்றிமிகக்கோபமுடையவனுனைன்பார் நன்னுமனத்தோடமுன்மூள நயனஞ்சிவக்கவென்று விசேடித்தார். ஒவ்வோரங்கமனவில் நஞ்சுடைய பாம்புமுதலான துட்டசெந்துக்களினுரிக்கக்கொடிய துர்ச்சனைனென்பது தோன்றத் துரியோதனனை நஞ்சின் வடிவன்னுனென்று “ஈக்குவிடந்தலையிலெய்தமேதேளுக்கு, வாய்த்தவிடங்கொடுக்கில்வாமுமே-நோக்கரிய, பைங்கணரவுக்குவிடம்பல்லளவே, துர்ச்சனைருக்கு, அங்கமுமுதம்விடமேயாம்” என்று அதுபவநீதிதூங்கருத்தமமையக்கூறியதமதிசு. (உ௭௦)

இருக்கின்றதரணிபரினின்னறிவாலுயர்ந்தனையோவிராசநீதி [பாரற்றோருருக்கொண்டிருத்திரந்தனையோநினையொழிந்தால்வழக்கொருவர்குறிப்மருக்கொண்டதொடைமுடியாய்மொழிகெனகின்னுடன் கேட்கவந்தாருண்டோவுரைக்கும்பேர்தெவருடனுமுணர்ந்தனோவுரைப்பதெவருத் தான்மன்னே

(இ - ள்.) மருக்கொண்ட தொடைமுடியாய் - வாசந்நமுழர் பூமலையுனைந்தமுடியையுடைய விகருணு, — இருக்கின்றதரண்பரின் இன் அறிவால் உயர்ந்தனையோ - இருக்கின்றவெந்தரில் தக்கவிலைகத்தான்மேம்பட்டாயோ, — இராசநீதி குருக்கொண்டுமுதிர்ந்தனையோ - அரசநீதிகளிற் குருத்தவழைத்து முற்றினையோ, — நீனை ஒழிந்தால் வழக்கு ஒருவர் குறிப்பார் அன்றோ - உண்ணித்தவிர்த்தால் இவ்வழக்கை உற்றுணருவர் ஒருவருமில்லாமலோ, — மொழிகளை நின்னுடன் கேட்கவந்தார் உண்டோ - சொல்லுகவென்று உன்னை எவராவது கேட்கவந்தாரா, — உரைக்கும்போது - உத்தரஞ்சொல்லும்போது, — எவருடனும் உணர்ந்து அன்றோ உரைப்பது என - எவரோடும் ஆலோசித்தன்றோ சொல்லத்தகுமென்று, — உருத்தான் - சோயித்தான். ௭ - று.

மன்னும் ஒவும் அசைகள். முன்னோகாரநான்குமெதிர்மறைப்பொருளையுள்ளடக்கிய பின்னாவாகவந்தன. இத்தாமோகாரந் தெரிதிலைப்பொருளில் வந்தது. விகருணன் உத்தரங்குதியது தங்கதன்மென்பது சுண்ணைதாற்பரியமாம். (உசக)

தான்படைத்தபொருளனைத்துந்தம்பியர்களுடன்றோற்றுத்தனையுந் தோற்றான் மீன்படைத்தமதிமுகத்தா ளிவன்படைத்ததனமன்றிவேறே கொல்லோ வான்படைத்தநெடும்புரிசைமாநகருந்தனதில்லும்வழங்குமாயின் [ரோ. யான்படைத்தமொழியன்றையெங்க ணுமில்லென்பட்டா ளில்லாளன்

(இ - ள்.) தான் படைத்த பொருள் அனைத்தும் - (தருமன்) தான் ஈட்டிய செல்வங்களெல்லாவற்றையும், — தம்பியர்களுடன் தோற்று - தம்பியாரோடும் தோற்றிழந்து, — தனையும் தோற்றான் - தன்னையுந்தோற்றுவிட்டான், — மீன்படைத்த மதிமுகத்தாள் - கயன்மற்சத்திற்கொப்பான கண்களாமெந்த சந்திரன்போற் சிறித்தமுத்தனையுடையளாகிய திரௌபதி, — இவன் படைத்த தன்ம அன்றி வேறே கொல்லோ - இத்தருமன்பெற்ற செல்வமேயாமன்றி வேறுகுமோ, — வான்படைத்த நெடும் புரிசை மாநகரும்தனது இல்லும் வழங்குமாயின் - மேகமண்டலத்துயர்ந்த நெடியமதிலாற் சூழப்பட்ட பெரியப்பட்டணத்தையும் தனது இல்லையும் (பந்தயமிசைத்து) கொடுத்தனையொழல், — யான் படைத்த மொழி அன்றோ - நான் உண்டாக்கிய சொல்லாயிருக்கவில்லையே, — எங்கணும் - பல்நூல்களிலும், — இல்லாள் இல்லென்பட்டாள் அன்றோ - மனைவிலில்லென்ற மொழியாற்சொல்லப்பட்டாளல்லவா. ௭ - று.

தான்படைத்த என்பதில் தருமனென்பது அதிகாரத்தாற் குறித்துரைக்கப்பட்டது. மீன் உவமவாகுபெயர், படைத்தவென்னும் பெயரெச்சம் முகமென்னும்பெயர்கொண்டது. அப்பெயரெச்சம் மதியென்னும் பெயர்கொண்டதாக வைத்துக் கயன்மீன்திரண்டனைத் தன்னிடத்துப்பொருந்திய மதியுளதெல் அதனையொக்கு முகத்தினனென்று இல்லுவமையாகக்கொள்ளினுமாம். வழங்குமாயின் என்பது காலவழுவுமைதி. 'தருமன் தன்னைத்தோற்றபோதே யாதொரு பொருளுக்கு முரிமையற்றவனாயினுதலின், அவ்வளவில் முடிவுண்டாயிற்று. உரிமையற்றபின்னே ஆடியாகுதிற்குப் பந்தயமாகக்குறித்தபொருள் வென்றவனுக்குச்சேரமாட்டாதென்னுங்கருத்தாற்குறிய 'தன்னேரில்லாமொழித்தருமன்' என்னும் விகருணன் கூற்றை விடயீசரித்துக்கண்ணைகறிய எதிர்ப்பிராயம்வருமாறு: — தருமன் தன்னைத்தோற்றஅளவில் முடிவாயிற்று அதன்பின்னடியாகுதபெருததெனினுமாகு. தருமன் தன்னைத்தோற்றமுன்னடியாகுதிற் குறித்தபந்தயப்பொருளிலே திரௌபதியுமடங்குகளாதலின் தோற்கப்பட்டான், எவ்வாறெனில் தருமன் தன் பொருளனைத்துந்தோற்றான், அதன்பின் தன்னையுந்தோற்றான். திரௌபதியுந்தரு

மனுடைய பொருளெயாம். ஆதலின், திரௌபதியும் அப்போதே தோற்கப்பட்டாள் என்று நியாயலக்கணங்கூறிய பூர்வசாதன உத்தரசாதன சாத்தியங்காலம் விளக்கினன். ஆயின் மனைவிக்குப் பொருளென்று பெயரில்லையெயெனின்; பொருளென்றது பொன்; பூமி, இல்லென்று பலவற்றையும் குறிக்கும். இவற்றுள் மனையாளுக்கு இல்லென்றபெயரைநான்புதிதாக உண்டாக்கவில்லை, வெகுநூல்களிற் பண்டிதர் கூறியவைத்தார். தருமன் மாரகருத்தன தில்லுஞ் சூகிற்றேற்று வழங்கினன்; இல்லென்று மனைவிக்குப் பெயராதலின் மனைவியைப் தேற்றுவிட்டாள் என்பது. இல்லென்று மனையாளுக்குப் பெயராமாறு நிகண்டில் “இல்லவஞ்ஞம பண்ணிருடும்பினியில்லையல்லாள்” என்பதனாலும், இராமாயணத்தில் “டானிழைத்திடில் இழந்தின்னுயிர் சுமக்கும்” என்றும், கந்தபுராணத்தில் “சத்தார்பிரகு தனது இல்லைத் தழிந்தசாலை” என்றும், சீவகசிந்தாமணியில் “இல்லினுளிரண்மகனைச் சுற்றமே” என்றும், சீருவளஞ்ஞவர்குறவில் “புச்சுப் புரிக்கில்லிலோர்க்கில்லை” என்றும் கூறப்பட்டமையானும் அறியக்கிடத்தலின் யான்படைத்தமொழியன்றேயென்றும், எங்ஙனும் இல்லெனப்பட்டாள் இல்லாளன்றோ வென்றுங் கூறினானென்றுணர்க. மாநகரையுந் தனது இல்லையுந் தோற்றான் என்பதில் இல் வீட்டைக்குறித்துகின்றது. இல்லென்று மனைவிக்கும் பெயரானது பற்றி வீடென்னும் பொருளில்வந்த இல்லென்னுஞ்சொல்லை மனையாளென்று சாதித்தது போலிநியாயத்தினாலாதலின்; அது அங்கீகாரமன்றும் முடியும். “மத்தியபதம் அர்த்தா நாமநேகத்தவே நல்யாத்” என்று நியாயலக்கணங் கூறுகின்றது. இதன் பொருள் (நிறர்சனத்திரயங்களில் வரும் பதங்களில்) மத்தியபதமானது அநேகார்த்தத்தில் வரலாகாது என்பதாம். அநேகார்த்தந்தருஞ்சொல் வந்தாரும்யாதாயினும் ஒருபொருளைமாத்திரம் பூர்வோத்தரசாத்தியங்களுக்கிடையிற் குறித்து நிற்கலாம். ஒன்றின் மிக்கபொருளை ஒருநியாய முடிபுக்குட் குறிக்கின் வழுவாம். எவ்வாறெனில்:—வேண்டாமனுடரைக்கடிக்கும், இங்கே பூத்தநிற்பது வேங்கை; ஆதலின் (பூத்து நிற்கின்ற) இது மனுடரைக் கடிக்கும் என்று முடிந்து நியாயலக்கணவிதியின் வழவிய நியாயப் போலியாம். இல் என்னும் பதத்தையும் கன்னன் இவ்வாறே முன்னொருபொருளிலும், பின்னொருபொருளிலும் பிரயோகித்து மேற் கூறிய நியாய சூத்திரக் கூற்றிற்கணங்காத போலிநியாயத்தான் முடித்தது உய்த்துணர்க. மத்தியபதமாவது யாதென்பது முதலியன பலவும் விரிப்பிற்பெருகும்; தருக்கநூலிற்காண்க. ()

மைக்கோதிலக்கையுடையன்மதியுடையன்பொறைபுடையன் வரிசையாக நக்கோனென்றாசரெல்லாமுரைத்தபெயரிவன்றனக்கேதக்கதம்மா [நமிக்கோர்மற்றுங்கோர்ப்போல்னேறுண்டோமகிதலத்துவேந்தராகித்[ரே, தொக்கோர்யானுவன்றமொழிக்கேகிர்மொழி புண்டாமாகிற்சொல்லுவீ

(இ - ன்.) மைக்கோது இலக்கை உடையன் - மயக்கமற்ற குற்றமற்ற சாத்திரவுணர்வுடையவன், —மதி உடையன் - விவேகமுடையவன், —பொறை உடையன் - பொறுமை உடையவன், —தக்கோன் என்று = (ஆதலாலிவன்) தக்கோன் என்று, —அரசர் எல்லாம் வரிசையாக உரைத்தபெயர் - (இங்கிருக்கின்ற) வேந்தர் யாவரும் பெருமையாகக் கூறிய பட்டப்பெயர், —இவன்றனக்கே தக்கது = இவ்விசுருணனுக்கே தகும், —மகிதலத்து வேந்தராகித்தொக்கோர் - பூவுலகிலரசர்களாய்க் கூட்டமாயிருக்கின்றோர், —உங்களைப்போல் மிக்கோர் மற்று வேறு உண்டோ - உங்களைப்போல மேம்பாடுடையோர் வேறுண்டோ (இல்லை), —யான் துவன்றமொழிக்கு எதிர்மொழி உண்டாமாகில் சொல்லுவீர் - யான் கூறிய நியாயவார்த்தைக்குப் பிரத்தியுத்தரமிருக்கிற் கூறுங்கள்;

தூய்மை வியப்பில் வந்தது. ஏகாதிபத்தியம் தக்கதென்றது என்னைத் தகாததென்று
கருத்திலவந்தது. 'லரிசையாறுயரவேகமண்டலமகிபர்' என்றிவ்வாசிரியர் முற்கூறி
மதுகாண்டு கரிசையென்பதற்குரைத்தது பொருத்தமா றுணர்க. (உசக)

என்னவெருண்டி கின்றவெல்லேதனிவெழுவுறமுதேர் ளிராசராசன்
மன்னையகொடுங்கோபத்தம்பினையின்னும்பிதனைத் தக்கோனென்ற
மன்னையாசிரியே திரையிம்ம மனபிராணைவரையும்வழக்குவார்த்தை[னோ
தேர் வன்னிளிமொழியினோபுத்தகிதுநிதியெனவுருமித்தொன்னுமன்

(இ - ன்.) என்ன வேகுண்டுகின்ற எல்லைதனி - என்றிவ்வாறுசொல்லிக்
கொய்கின்ற சேமயத்தில், -எழு உறழ்தொன் இராசராசன் - ஊனுக்கு கிரான
கொள்ளையுடைய இராசாதிராசனாகிய துரியோதனன், -தன் அணைய கொடும் கொபத்
தம்பியை - சன்னையோர்த்த வெஞ்சுனைதையுடைய தம்பியாகிய துச்சாதனனோடுகூடி, -
இன்று உற்பிதனைத்தக்கோன் என்ற மன் அகலயின் எதிரே - இன்றைக்கு உனது தம்பி
யைத் தக்கோனென்று மதித்துக்கூறிய இராசசுலபர்குமுன்பாக, -இம் மானம் இல்லா
ஐவரையும் - மானமற்றவராகிய இப்பஞ்சவரையும், -வழக்கு வார்த்தை சொன்ன
விளிமொழியினையும் - விவகரவாக்கங் கூறிய விளிமொழியினையாகிய திரோபதியை
யும், -தனில் உரிதி என உருமின் சொன்னான் - வந்திரங்களை உரிந்துவிடு என்று இடி
யெறு போற் கூறினான். எ - று.

மன்னுமோவுமனசு. என்னன் இவ்வாறு கோபங்கொண்டுசொல்லி எவராவது
தெரிநியாயங் கடிவுறுக்கிடமென்றெண்ணித் துரியோதனன் மிகமுந்திக்கூறினென்ப
தை விளக்க எல்லைதனிலென்றும், தன்கருத்துக்கினைஞ்சப் பொல்லாங்கினைத்தஞ் செய்த
ற்கியைந்த பெருந்துட்டென்பது தோன்றத்துச்சாதினைத் தன்னைய கொடுங்கோ
பத்தம்பியென்றும், தன்கருத்துக்குமாற்றாக விசுருணைத்தக்கோனென்ற அரசரது மதிப்
புக்கொடும், பஞ்சவருந்திரோபதியு மவமானப்பட்ட டெல்லையற்ற துயரடையவுந் தரு
தித் துரியோதனன் துதிநிதியெனக்கூறிய வாசகங் கேட்டோர்க்கெல்லாம் பேரச்ச
முற் துயருமுண்டாக்கிற்றாலின் உருமிச்சொன்னானென்றுக் கூறினார். (உசச)

இந்தகவின்மொழிசெவியினெரிவா ளியெனமுழுகவிருந்தவெந்தர்
தத்தமனமடித்தருகத்தருமன்முகமதினோக்கித்தம்பி[னோக்கி
வித்தகவெங்கதைநோக்கவிறல்வீர் மன்விசய னுந்தன்வில்லைநோக்க[வன்
வொத்தமனனுடையிரோபோருருப்பமடக்கின னுண்மைக்குறுதிபோல்

(இ - ன்.) இத் தகவு இல் மொழி - தகைமையற்ற இவ்வார்த்தை, -செவியின்
ளி வானி என முழுக - சாதுகளில் அக்கினிபாணம் புகுவதுபோற் புக, -இருந்த வே
ந்தர் தத்தம் மனம் மடித்து உருக - சம்பவிலிருந்த மன்னர் தங்கள் தங்கள் இடயஞ்
சோர்த்தருசு, -விதல் மீமன் - விவீபோனாகிய கீமன், -தருமன் முகம் மதி நோக்கி -
தருமராசனாகிய முகமாகிய சந்திரனைப்பார்த்து, -தம்பின் நோக்கி - அருச்சுனை
முதலானவரையும் பார்த்து, -வித்தக வெம்சுதை நோக்க - பயின்றுவைத்த கொடிய
தண்டாயுதத்தைப் பார்த்தவும், -விசயனும் -தன் வில்லைநோக்க - அருச்சுனைந் தன
து கோதண்டத்தைப் பார்த்தவும், -உண்மைக்கு உறுதிபோல்வரன் - சத்தியத்திற் கி
தாரம் போன்றிருக்கின்ற தருமராசன், -ஒத்த மனன் உடை இனையோர் உருப்பம்
ஆடக்கினன் - ஒத்தகருத்தையுடைய அத்தம்பியரது கோபத்தை யாற்றினான். எ-று.

ஒத்த மனனுடைய இனையோர் உருப்ப மடக்கினை என்று பகுத்து, ஒத்தகுத்தி
னையுடையோராகிய நகுலசாதேவர் கோபிக்கவும் அந்நால்வருடைய சினைத்தையும் (பல
வாறுபடுத்தி) மடக்கச்செய்தனனென் றுரைத்தலுமொன்று. (உசரு)

தருகதுகிலெனவெழுந்துதங்களைவன்பொடு துச்சாதனன்சொல்லாமுன்
வருகவெனவரைமார்பின்வாங்காதவுத்தரியம்வாங்கியிந்தா
ரருகணுகிமடவரலைபஞ்சாமற்றுகிலுரிவானடர்த்தபோதி
லிருகைநறுமலர்குவியவெம்பெருமானினையடக்கேதியம்வைத்தான்.

(இ - ள்.) துச்சாதனன் எழுந்து - (திருவிநியென்று துரியோதனன் சொல்
லக்கேட்ட) துச்சாதனன் எழுந்து, - தருக துகில் என வன்பொடு தங்களை சொல்லா
முன் - வஸ்திரங்களைத் தாருமென்று கடுமையாகத் தங்களைச் சொல்லாதமுன்னரே, -
வருக என - (துச்சாதன) வாவென்று, - வரை மார்பின் வாங்காத உத்தரியம் வாங்
கி னந்தான் - மலைக்கு நிகரான மார்பின்னதும் (முன்னொருபோதும்) எடுக்கப்படாத
அங்கவஸ்திரங்களை (ப்பஞ்சவர்தாமே) எடுத்துக்கொடுத்தார், - அருகு அணுகி மடவர
லை அஞ்சாமல் துகில் உரிவான் அடர்த்தபோதில் - (பின்பு துச்சாதனன்) சமீபத்திற்
சென்று திரௌபதியை அச்சமின்றித் துதிவிரியும்படி வலாங்காரஞ் செய்தசமயத்தி
ல், - இருகை நறுமலர் குவிய - இருகைகளாகிய சுல்தபுட்பங்கள் கூம்ப, - எம்பெரு
மான் இனை அடக்கே இதயம் வைத்தான் - எமது அச்சதக்கடவுளுடைய இருபாதங்க
ளிலே மனைதச் செலுத்தினான். ஏ - று.

மரபு, கல்வி, செல்வம், ஒழுக்கம், வீரமுதலியவற்றாலே தம்மின் மேம்பட்டோ
ர்க்கு உத்தரீயமெடுத்து மரியாதை செய்வது வழக்கமாதலாலும் இப்பஞ்சபாண்டவர்
தமது உத்தரீயமெடுத்து மரியாதை செய்யப்பட மரபு முதலியவற்றான் மிக்க கனவா
ன்கள் பிறரவருமில் இவரே யெவரினும் மிக்கோரென்பதற் போன்ற மார்பின்வாங்
காத உத்தரியமென்று விசேடித்தார். நறுமலரென்பது சாதியடை. (உசரு)

ஆருகியிருதடங்கணஞ்சனவெம்புனல்சோரவளகஞ்சோர
வேறுனதுகிறகைந்தகைசோரமெய்சோரவேறோர்சொல்லுந்
கூறாமற்கோவிந்தாகோவிந்தாவென்றாற்றிக்குளிர்த்துநாவி
ஊருதவயிற்றுறவுடல்புளகித்துள்ளமெலாமுருகினுளே.

(இ - ள்.) இரு தடம் சண் அஞ்சன வெம்புனல் ஆருகி சோர - இரண்டு விசை
லமான கண்களிலிருந்து கரிய வெப்பமான நீர் ஆறுபோற் சொரியவும், - அளகம் சோ
ர - கூந்தல் சரியவும், - வேறுன துகில் தகைந்த கை சோர - குலைவுற்ற வஸ்திரத்
தைத் தடுத்துப்பிடித்திருந்த கை சோர்ந்திடவும், - மெய் சோர - சரீரஞ் சோர்ந்திட
வும் (தேகாபிமானத்தையிழந்து), - வேறு ஓர் சொல்லும் கூறாமல் - (நாயகரைச் சுட்டி
யாவது பிறதெய்வத்தைக்குறித்தாவது) வேறொருவார்த்தையுஞ் சொல்லாமல், - கோவி
ந்தா கோவிந்தா என்று அரற்றி - கோவிந்தா கோவிந்தா என்று (விட்டுணுவினது) தி
ருநாமத்தை யெடுத்துத் கூவியபுலம்பி, - குளிர்ந்த நாவில் ஊருத அமிழ்து ஊற -
குளிர்ச்சியான நாக்கில் (முன்னொருபோதுமுருத) அமுதகாரமுதவும், - உடல் புளகி
த்து - சரீரம் புளகமடையவும் பெற்று உள்ளமெல்லாம் உருகினான் - மனங்கசிந்துரு
கினான். (திரௌபதி) ஏ - று.

ஏகாமித்தனசை, எண்ணிற்றீட்டிய மைசரைந்து நீரோகெலத்தலாலும் கோபத் தால் வெதுப்புற்றதினாலும் முறையே அஞ்சனவெம்புலென்றும், அச்சாதனன் பற் றியிருத்தபோது உடுத்திருத்த நிலை குலைவுற்றமையால் வேருள துகிலென்றும், தன் னாலே தடுத்தரசரிதாயும் வேறுதலி செம்வார் இல்லாமைபற்றியு மினியென்செயலாவ டொன்றுயில்லையென்று மாயனையே சிந்தித்தநிலையில் மெய்மறந்தனளாதலின் மெய் சோரவென்றும், அடிமைப்பட்டநாயகர் முறையினோரித்தருணத்திற் காக்கவல்லரல்ல ரென்று நினைவினாலே வேரோர் சொல்லுங் கூறாமலென்றும், காக்குங் கருணைக்கடவுளா தலால் அச்சுதமூர்த்தியைச் சிந்தித்துக் கோவிந்தா கோவிந்தா வென்றாற்றியென்றும், இத்திருமலத்தை யுச்சரித்த விசேடத்தால் நான்லமீர்தசாரம் பெருகினதென்பார் ஊ ராதவயிற்றுறவென்றும், உடல்புளகித்தென்றும், பத்தியிருதியால் உள்ளமெலாமு ருகினுளென்றுங் கூறப்பட்டன. உள்ளமெலா மென்றபன்மை வெயிலெல்லாமென்பது போல வந்த ஒருமைப்பன்மை, அல்லதகமம் மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் என் னுமுள்ளப்பருமபைக் குறித்தபன்மை யெனினுமாம். உபலக்ஷணத்தாற் கோவிந்தவெ ன்றுமேயன்றி அச்சுதா, வாயுதேவா, சித்ரா என்று ஏனைய திருநாமங்களையும் எதித் தோகினுளென்றுங் கொள்ளுக. அருமறைசொல்லிய நாமமாயிரமு முறைத்தழைக்கவெ ன்று பிற்கவி கூறுவதுங்காண்க.

(உசஎ)

அருமறைசொல்லிய நாமமாயிரமு முறைத்தழைக்கவாமர்போற்றுந் திருமலர்ச்செஞ்சிறையோன்றிருச் செவியிலிவண்மொழிசென்றிசைத்தகாலே மருமலர்மென் குழன்மானின்மனநடுங்காகுகைமனத்தேவந்துதோன்றிக் கரியமுகிலையா னும்குறிப்பிறவொர்க்குந்தெரியாமற்கருணைசெய்தான்.

(இ - எ.) அரு மறை சொல்லிய நாமம் ஆயிரமும் உரைந்து அதைக்க - அரிய தேவதக் கூறுகின்ற சகத்திரநாமங்களையு மெடுத்தோதி அழைத்தலும், —அமரர் போற் றும் திருமலர்ச்செம் சிறையோன் திருச்செவியில் - தேவருந்ததிக்கும் பங்கயமலர் போலுஞ் சிவந்த சிறிய திருப்பாதங்களைபுடையதாகிப் அச்சுதக்கடவுளுடைய திருச் செவிகளில், —இவன் மொழி சென்று இசைத்தகாலே - இத்திரௌபதியினுடைய வாச கங்கள் பேரயொலித்தசமயத்தில், —கரியமுகில் அனையானும் - காளமேகத்திற்கொப் பான திருமேனியையுடைய அவ்வச்சுதபகவானும், —மருமலர் மென் குழல் மானின் மனம் நடுங்காவதை - நறுமணங்கமழ மென்மையான கூந்தலையுடைய திரௌபதியி னுடைய உள்ளம் பதைக்காதபடி, —மனத்தே வந்து தோன்றி - அவருடைய மனத்தி ல்வந்து சாந்தித்தியப்பட்டுநின்று —பிறர் எவர்க்கும் தெரியாமல் கருணை செய்தான் - (திரௌபதிக்கேயன்றி) மற்றொருவருக்குந் தோன்றாமல் அனுக்கிரகஞ் செய்தார். —என்று

அமரருமென்னு முயர்வுசிறப்பும்மை தொக்கது. அமரருடைய துதிமொழிகளைக் கேட்டு அவ்வவர்களுக்கிரகஞ்செய்யுஞ் சமயத்தும், ஆபத்துற்றெவ்விடத்தேவரழைப் பரென்று காதலித்துதலுமியல்பு தவிராத கருணைக்கடவுளென்பதும், தேவர்க்குமன்றி அன்புப்பாவர்க்கு மெளிவந்தருளு மியல்புடையாரென்பதும் விளங்க அமரர்போற்றும் சிறையோன் என்றும், திருச்செவியிலிவண் மொழிசென்றிசைத்தகாலையென்றுங் கூறி னார். இவ்வியல்பை 'எப்போதியாவரெவ்விடத்தி லெம்மைநினைப்பரெனநின்ற, ஒப் போதரியான்' என்றிவ்வாசிரியர் கூறியதனுமறிக.

(உசஅ)

உடுத்ததுகிலுணர்விலா னுநிந்திடவும்மாளாமலொன்றுக்கொன்றுங் கடுத்தநிறம்பற்பலபெற்றாயிரமாயிரங்கோடியாடையாகுங்

கொடுத்தருளவுநிகதனபட்டிருந்தபெருந்தவிக்கடங்ஞ்சொன்னாதோடு
புயித்தனர்பதபலவிசரூபிந்தோனுஞ்சலித்திருகையினோதுகின்றான்.

(இ - ள்.) உடுத்த துதில் உணர்வு இல்லான் உரித்திலும் - உடுத்திருந்த ஆடையைய அறிவிலியான துச்சாதனனுரித்திலென்றபோது, - மாளாமல் - (அத்தகில் உரிய பட்டி) முடிவுருமல், - ஒன்றுக்கு ஒன்று ஆங்கு அடுத்த நிறம்பற்பலபெற்று - ஒன்றுக்கொன்று வெவ்வேறான பற்பல நிறங்களைப் பொருத்தி, - ஆழிரம் ஆழிரம் கொடி ஆடையாகக் கொடுத்தருள - பலவாயிரக்கணக்காகவும் கொடிக்கணக்காகவும் துகிலே (அச்சுத்திரான்) மீட்டிக் கொடுத்தருள, - உரித்தன பட்டி - உரியப்பட்ட பட்டிலெஸ்திராங்ங், - இருந்த பெரும் தனிக்கடும் சொல்லாது - இடப்பட்ட ஒப்பற்றபெரிய சாலைவிடைக்காவையால், - பற்பலவீரர் ஓடி எடுத்தனர் - பற்பல வீரர்கள் விரைவாக அவ் வுடைகளை எடுத்து வேறு சாலையளிற்சேர்த்துக்கொண்டிருந்தனர், - உரித்தோனும் இருகை சலித்து இளைத்து நின்றான் - துகிலுரிந்த துச்சாதனனும் இருமக்களுஞ் சேர்ந்து தானுமிடப்பெய்தி நின்றான். ஏ - டு.

உடுத்ததுகிலை உரிதலாகிய விழிதொழில் உணர்வுடையாரிடத் தெய்வநென்பதும், பற்பல துகில்கள் பின்னும் பின்னும் வந்துகொண்டிருக்கு மற்புத்ததிருலே அவளுடைய மேன்மைபுணரத்தக்க அப்போது முணரமாப்பாத அறிவிலியென்பதற்கு தோன்று உணர்விலான் என்றார். உரித்ததுகிலையுரிதனும் அவ்வளவின் முடிவுருமல் வேறுதுகிலிருத்தனும், அதுகையுமுரிதனும் பின்னும் வேறுதுகிலிருத்தனும், இதவெவ்வுருந்தோ, ராதாயந்தோனென்று சொல்லிக்கொண்டு டிக்கவுந்தாசத்தான் அதனுையுரியப் பின்னும் வேறு துகில் காணப்பட்டது. இவ்வாறே முகுத்திரான் மாளாமற் கடவறகொடுத்தருளுதனும் துச்சாதனனு முரித்தொண்டே யிருந்தான். உரித்த ஆடைகள் அந்தக் கூடத்திலடங்காமையால் அநெகவீரர்கள், உரித்த கவறகளை எடுத்துடுத்தப் போய் வெவ்வேறுசாலைகளிற் சேர்த்துக் கொண்டிருந்தனர்; அவ்வாறே கெஞ்சேரமாக வரிந்து துச்சாதனன் கைசலித்தினைத்து நின்றனென்பதாம். (உசவு).

கங்கைமகன் பூதலாநகரவளர்மெய்யுநகடுக்கிக்குண்ணிற்சேராரச் செங்கைமலர் குவித்திவளேகற்பினுக்குமாபினுக்குந்தெய்வமென்று நங்கனாகல்வா னொருமாவகமும்வலம்புரியுமதிருத்தங்கள் பைங்கனசுதருவிண்மலர்மழை பொழிந்துசூரூணியினற்பரிவுகூர்ந்தார்.

(இ - ள்.) கங்கை மகன் முதலான சாவலர் - வீட்டிமனுதியான கெஞ்சர்கள், - மெய் உந நடுக்கித் கண்ணிற் சேரா - சரிமிகநடுக்குற்துக் கண்ணிற் சேர்ப் பெற்றவராய், - செங்கைமலர் குவித்து - சிவந்த கைகளாகிய மலர்களைக்கூப்பி, - ஒம்பினுக்கும் மரபினுக்கும் இயலே செய்வம் என்றார் - சுரப்புக்கும் குலத்திற்கும் இத்திரொபதியே தெய்வமென்று சிபந்து சொல்லினர், - அங்கன் - அகவித்து, - அசல் லானேரும் - அசன்ற வானுலகினரும், - ஆனகமும் வளம்புரியும் அதிர - தேவவாத்தியமும் வலம்புரிச்சங்கு மார்ப்பரிக்க, - தங்கன பைங்கனசு தருவிண் மலர் மழை பொழிந்து - தங்களுடைய பசிப சுவர்மையமான கற்பகதருவிண் பூக்களை மழைபொலச் சொரிந்து, - சுருணையினால் பரிவு கூர்ந்தார் - சுருணைபேரடி ஆதரவு மிகப்பெற்றனர். ஏ - டு.

திரொபதியினுடைய துகிலுரியப்படுந்தோறும் முடிவுருமற் பற்பலவண்ணமான வுயர்ந்த பட்டுவஸ்திரங்கள் மேன்மேலும் வந்துகொண்டிருத்தலை அறிந்த தேவர் அது

சயமுடையராய் அவருடைய சஜித்தவ வுயர்வை மகிமைப்படுத்தித் துற்து வாத்தியமே வத்தாடென தேவதருவின் மலர்களைச் சிந்திமழிந்தார். காவலர் நயிங்கினது இவ்வ த்புதத்தினுமன்றி இக்கவமுடிகுடையான் வினைய வினாக்களுக்குத் தகுதியான விடைகருது சபையில் மௌனமாயிருந்த குத்தம் ஏனை செட்டைக்களைச் சூழமொலெ ன்றகளைவுபற்றியுமாம்.

(௨௫௦)

அருதமுதுசொடும்புலிவாய்க்கப்பட்டமான்வினைபோலாற்றுகின்ற வெழுதரியமடப்பாலைவுங்கண் முகங்களைநோத்திரியாங்கிழிந்த பொழுதுமனம்புகைமூளப்பூந்தடங்குணைன் மூளப்போரின்மூளப் பழுதுபடாவடலாண்மைப்பவனகுமரன்நடக்கைபடைமேல்வைத்தான்.

(இ - ன்.) சொடும்புலிவாய் அகப்பட்ட மான்வினைபோல் அமுது சமுது அா ற்றுகின்ற - கொடிய வேங்கைவாய்க்கப்பட்ட வினைமாண்டோல் அமுது புலம்புகி ன்ற, - எழுதரிய மடப்பாவை - (ஒலியதாற்) சித்திரித்தற்கரிய மடப்பாவையேன - தி ரெளபதி, - தங்கள் முகங்களை நோக்கி இரங்கி வீழ்ந்த பொழுது - தங்களுடைய முக ங்களை யுற்றுப்பார்த்து இரங்கி வீழ்ந்த சகையத்த, - மனம் புகை மூள - உன்னம் புகை யுண்டாகவும், - பூந்தடங் கண் அனல் மூள - பொலிவான அசுன்ற கண்ணே நோ பார்க்கினியுழவும், - போரில் மூள - யுத்தகினைவுண்டாகவும், - பழுது படா திடல் ஆ ண்மைப்பவன குமரன் - (ஒலிபுத்தக்) தோற்காத திறத்தையும் ஆண்மையையுமுடைய வாய்புத்திரான லீமன், - படை மேல் நடக்கை வைத்தான் - சாயுதத்திற் கையை வைத்தான். ஏ - று.

தங்களைன்று ஐவரைச்சுறித்தபன்மை, அவருள் கீமனுடைய செப்சி வீச்சுநிலி ல்வருக்கப்பட்டது, இடிம்பாகுரன், சராசந்தன் முதலிய மகாவீரர்களை யுபதமொது முற்போர்செய்து மொன்றிதலுடையவனுதலின் கீமனுக்குப் பழுதுபடாவடலாண்மை யென்றடைசொடுத்தார். படையெனப் பொதுப்பட மொழிந்தாலும் கீமனுக்குச் சிறந் தது தண்டாயுதமாதலின் அவ்வாறுரை செய்யப்பட்டது.

(௨௫௧)

அருளாருந்தருமபதியாசாதென்றெரைப்பலகாலடக்காரமு மிருளாலவெம்பரிதிவடிவொளிப்பதுபோலமர்புரியாதிருக்கின்றேமான் மருளான்மெய்மயங்கியொருவலியுடையோர்தமைப்போலமதித்தூக்கன் பொருளாகவிருந்தனமோதாற்றுவரும்வருகவெதிர்பொருகவென்றான்.

(இ - ன்.) அருள் ஆரும் தருமபதி ஆகாத என்று எம்மைப் பலகால் அடக்க - இரக்கிறைந்த தருமராசன் (சோயம் வேண்டாம்) என்று எம்மைப்பலதரம் அமை க்க, - மரமும் - நாங்கனும், - இருளால் வெம்பரிதி வடிவு ஒளிப்பதுபோல் - இருளி னால் வெப்பமுடைய சூரியன் கிம்பம் மறைவது போல, - அமர் புரியாத இருக்கின் றேம் - உம்மொடு போர்செய்யாதிருக்கின்றேம், - ஒருவலி உடையோர் தம்மைப்போ லுந்நீள் பொருளாக மதித்தி - வீரமுடையோரைப்போல கீங்கனும் ஒருபொருளை ன்றெண்ணி, - மருளால் மெய் மயங்கி இருந்தனமோ - மருட்சியால் மெய்மறந்திரு ந்தோமா, - தூற்றுவரும் வருக எதிர்பொருக என்றான் - நீவிர்தூற்றுவரு மெதிர்வந் து போர்செய்தபாருங்களைன்று கூறினான். ஏ - று.

தருமபதியுட்குதலான் மீருதடக்கியிருந்தனமன்றி, நாங்கள் உங்களை வீரரென் று பொருட்படுத்தி யச்சத்தாலடங்கியிருந்தனமென்று கருதுவோமின், அஃதெதுபோ

ஹ்மெனின் இருளையோட்டுகின்ற பரிதியானது உவ்விருளுக்கொதுங்கி அவ்விருளான் மறைந்தொளித்திருத்தலை பொய்க்குமென்று துரியோதனனுதியரது வீரத்திழிபுதோன்ற இருளால் வெம்பரிதி வடிவொழிப்பதபோல வம்புரியாதிருக்கின்றமென்றான். வந்தெதிர்த்தப் பொருத்தொடங்கின பின்னன்றி அடிமைப்பட்டதாங்கன் அவருடனே முர்த்திப் பொருதன் முறையன்றதலின் வருக வெதிர்பொருக என்று பொருத்தலை அவர்ப் பகர்த்து முர்த்தவைத்தோதினான். (உருஉ)

கொத்தளாமலர்சொரியாகப் பிடுவான் கொதிங்கற்புங்குறைமாளா மந்திர முமடல்விமன்மானமிலா துரைக்கின்றவலியுங்காணத் தந்தைவிழியிருள்போலத்தருமனத்தோனுந்துச்சாதனை நோக்கிப் பைந்தொடியைக்கொணர்ந்தினியென்மடியின்மிசை யிருத்துகெனப் பணித்திட்டா [னே.

(இ - ள்) தந்தைவிழி இருள்போலத் தரும் மனத்தோனும் - பிதாவினுடைய ஒளியுத்திருண்ட சனைப்போல் விவசுமந்திருண்ட வியல்பிற் தருந்த வுள்ளத்தின னாகிய துரியோதனனும், - துச்சாதனை நோக்கி - துச்சாதனைப்பார்த்து, - கொந்து அளசுமலர் சொரியாக் 'கப்பிடுவான்' சொடும் கற்பும் - கூந்தல் குலைவாற் பூங்கொத்து சர் சிந்தக்கவகின்ற திரௌபதியினுடைய பெரிய பதிவிரதாதருமமும், - கூறை மா ளாமந்திரமும் - (உரியும்போதெல்லாம்) துகிலுற்றுப்போகாமல் மீட்டுமிட்டும் வந்து சொண்டிருக்கு மந்திரவியல்பும், - அடல் விமன் மானம் இல்லாது உரைக்கின்ற வலியு ம் காண - விதையுடைய விமன் (அடிமைப்பட்டதினாலும் பெண்டாட்டியைத் துகிலு ரிந்தவமானப்படுத்துதலைக்கண்டு உதவிசெய்ய முடியாததினாலும்) மானமிழந்து சொல் லுகின்ற மிடுக்கையும் (மேன்மேலும்) காணும்படி, - பைந்தொடியைக் கொணர்ந்து - பசியவரையல்லா யணிந்தவளாகிய திரௌபதியைக் கொண்டுவந்து, - இனி என்மடி யின்மிசை இருத்துக எனப் பணித்திட்டான் - இனி எனது தொடையிலிருத்தென்று கட்டளையிட்டான். எ - று.

துரியோதனன் தனது வஸ்திரத்தையேமேலே யொதுக்கித் தொடையைச்சாட்டி இத்தொடையிலே திரௌபதியைக் கொணர்ந்திருத்தென்று சொல்லினானென்று வியா சபாரதங் கூறுதலால், ஈண்டு மடியென்றது தொடையைக்குறித்ததேயாம். பிற்கவியி ற் புன்றொழிலோன் யானிருக்கக் காட்டிய தன்தொடைவழியே என்று கூறப்பட்டதி னாலும் பொருள் அதுவேயென்று தெளிச. மிகவலமரலுற்றனனென்ப துணர்த்திய கொந்தருமலர்சொரியவென்றும், வைகுந்தநாதனைச்சாட்டி அழைத்தமையைப் பொருட் படுத்தாது சிறுமைதோன்றக்கப்பிடுவனென்றுக்கூறின், கூறை மாளாதிருக்குமற்புத்த தினாலுமவளுடைய கற்புமன்மை யறியத்தக்கதரவும் அப்பொழுதுமறியமாட்டாத அஞ்ஞானமுடைய துரபிமானியென்பார் தந்தைவிழியிருள்போலத் தருமனத்தோனெ ன்றார். என்றது பிதாகண்குருடன் துரியோதனன் மனக்குருடனென் றிகழ்ந்தவாரும். தேவதருவின் மலர்களை வாணோர் சொரிந்தனரென்று முன்சொல்லப்பட்டமையாற் கொந்தருமலர்சொரியவென்றது அவற்றையென்று கொள்ளினுமாம், கூறைமாளாத இரகசியமென்றும், மாளாதபடி செபித்த மந்திரமென்று மிருபொருட்குமியையப் பொதுப்பட மந்திரமுமென்றான். (உருங)

என்றபொழுதருந்ததிக்குமெய்தாதகற்புடையாவிடியேறுண்ட வன்றலைவெம்பணிபோலகடுகடுங்குமாயனையுமறவாளாகிப்

புன்னொழிலோன்யாணிநுக்கக்காட்டியதன்ருடைவழியே புன்வாய்தத்தச் சென்றிடுகவாருயிரென்றெவரும்வெருளுச்சபித்தாடெய்வமன்னுள்.

(இ - ள்.) என்ற பொழுது - இவ்வாறு (அரியோதனன்) சொன்னபொழுது, - அந்நத்திக்கும் எய்தாத கறபுடைபான் வெய்வம் அன்னுள் - அந்நத்திக்கும் வாய்க் தாத விசேடத்தினளாய்க் தெய்வம்போல மகத்துவமுடைய திரௌபதி, - இடியே லு உண்டவன் தலை வெம்பணி போல நடுங்கி - இடியே லு வீழப்பட்டவைய தலைநீ னையுடைய கொடிய சர்ப்பத்தைப் போல நிக்பதைப்புறம், - மாயனையும் மறவாளரி- அச்சதமூர்த்தியையு மறவாது தியானிக்கின்றவளாய், - புன் பொழினை - இழிய செய்கையினனாகிய துரியோதனன், - யான் இருக்கக் காட்டிய தன் தொடைவழியே புன்வாய் சூத்த ஆருயிர் சென்றிடுக என்று - யாணிநுக்கும்படி கான்பித்தனது தொ டைவழியாகவே பறவைகள் அலகினுக்குத்த உயிர்த்தங்கத்தவனென்று, - எவரும் வெருளுச் சபித்தான் - யாவரும் அஞ்சுமாறு சரபமிட்டான். எ - று.

கூறமாள்ப் பெருத தெய்வீகந்தெரியப்பட்டமையாற் தெய்வமன்னுனென்றார் என்றது அவன் இட்டசர்ப்பத் தப்பாதுபலிக்குமென்று சி-முணர்த்தியவாரும், புன்னொ ணப்பொதுப்படக் கூறினானும், சமூகம்பருந்தக்காசமுமுதலான மாயிசபஷணிக ளாகிய பறவைகளென்றினைடைக் கையையுமாறு கொள்க.

(உருச)

அரசவையிலெனையேற்றியஞ்சாமற்றுநிதிண்டியளகத்திண்டி விரைசெயனியினம்படிதார்வேந்தரெதிர்தகாதனவேளினம்புலோரைப் பொருசமரின்முடிதுணித்துப்புலானுதுவெங்குருதிபொழியவெற்றி முரசறையும்பொழுதல்லால்விரித்தருமுனிவினியெடுத்துமுடியேனென்றான்.

(இ - ள்.) அரச அகையில் என்னை ஏற்றி - இராசசபையிலென்னைக் கொடுந் து, - அஞ்சாமல் அளகத்திண்டி துகில்திண்டி - அச்சமின்றிக் கூந்தலைப்பிடித்தும் ஆ டையையப்பிடித்தும், - அனியினம்படி விரை செய் தார் வேந்தர் எதிர் - வண்டுக்கூட்ட ங்கள் தங்கிய பரிமளங்கமரும் பூமலையைப் புனைந்த மன்னர்க்கு முன்பாக, - தசாது னவே விளம்புவோரை - இழியசொற்களைச் சொல்லுகின்றவர்களை, - பொருசமரின் மு டிதுணித்து - மோதபோரிற் சிரசுகளைவெட்டி, - புலால் நாறு வெம் குருதி பொழியு முடைமணங்கமழுகின்ற வெய்ய இரத்தம் பாய்ந்துசொண்டடிப்பு, - வெற்றி முரசு அ றையும் பொழுது அல்லால் - சயபேரிகையடித்து முழக்குங்காணத்து முடிப்பதன்றி, - விரித்த குழல் இனி எடுத்து முடியென் என்றான் - அவிழந்த கூந்தலை இனி யெடுத்து மு டிக்கமாட்டேனென்றும் பிரதிக்கினை செய்தான் (திரௌபதி). எ - று.

செய்யுளாதலின் அளகத்திண்டித் துகில்திண்டியென முறையிற்சுருது தமோதக்க டினார். தலைதமோற்றந்தந்து புணர்த்தல் என்னுந் தந்திரவுத்தி பற்றியென்சு. அளகத் திண்டித்துகில்திண்டித் தகாதன விளம்பிய துச்சாதனையும், தகாதனவிளம்பிய கண்ண ன்றுரியோதனனென்னு மிவர்களையுங் குறித்தற்கு விளம்புவோரையென்று பன்மை கூறியதென்றிச.

(உருடு)

பாஞ்சாஸீக்கரசவையிற்பழுதுரைத்தோனுடலெனதுபடையாமேழி போஞ்சாவினிணஞ்சொரியந்துணைவரொடுகுலமாள்பொருவேன்யானே

திருச்சாலை விளம்பர நித்திருநாட்டில்கேண்மினெனச் செந்திழை
வேஞ்சாலை நுகம்போல வெஞ்சினத்தான் வஞ்சினமும் விளம்புவானே

(இ - ள்.) திருஞ்சாலை விலை பதுனத் திருநாட்டார் கேண்மின் என - மதுரமான் கொல்லிசைமுனி யுடைய செல்வநாட்டரசர்களே தேட்பிராகவென்று முன்னிலைப்படுத்திப்போன்றி,--செம் தீ மூல சாலில் நேம் நறு செய் போல் - செத்திதமான நெருப்பெரியச் சுபராத்திர கொதிக்கின்ற கரசனைப்பான் (பசு) கொம்பையப்போல்,--வெம் கிணத்தால் - கடுங் கைபயங்கொண்டு,--வஞ்சினமும் விளம்புவான் - சபதவார்த்தையுங் கூறுவான் (ஊர்) எவ்வாறெனிய,--பாஞ்சாலிக்கு ஆரசு அவையிலே பழுது உரைத்தோன் உடல் - பாஞ்சாலை தேயத்தின்னாகிய றிரொபதிக்கு இராசசபையில் வசனகவி யாகிய போதனனது சரீரம்,--என்று படைபாடம் மேழி பேரம் சாலின் நிணம் கொரிய--என்றுடைய சூழலாகிய கல்பபை கிண்டு போகின்ற சரல்களினின்றும் ஊடுமுருகி படி,--தலைகொய்சி குலம் மரைய பொருவேன் யானே - சகோதரருடன் குலநாசம் உடையபடி நடக்கே போர்ச்செய்வென், - என்று.

இதுமூலக்கிருகவியுமொறுதொடர். சுற்றேகாரமுதலாக: பேரகும், வேளும் என்னுறு செய்யுமென்வரய்ப்பாட்டெச்சுவசன். “செய்யுமெனெச்சகிற்றுயிர்பெய் சேறலும்” என் னுமிலக்கணலிதியாற் குகரவயிற் மெய்கொட்டு போம் னேம் என்றுங்நன்ன. (2௫௯)

வண்டாருக்குமுல்பிடித்துத் துரிஷிந்தோனுடற்குருநிவாரியன்ளி
யுண்டாகற்குவிர்வதும்முன்னிக் கரத்தாற்புன்லுன்னே னொருகாவென்னைத்
தண்டா ல்வெம்புனவெற்றிமீதெழுக்குவிசூந்நிவவோதண்ணீராசுக்
கொண்டாவிடாந்திவிவனிதுவிவதமெனக்கெனவுங்குடிறுனே.

(இ - ள். வண்ணி ஆறும் குழல் பிடித்துத் துதில் உரிந்தோன் உடற்குருதி - வண் னிக் கொலிக்கும் (பூக்கண்ணிந்த) சுந்தலைப்பிடித்தவனுந் துதிவிரிந்தவனுமாகிய துச்சா சன்னது சரீரத்து (ப்பெருநெய்) உதிரத்தை, —காரி அள்ளி உண்டு - சையினும் கோ லியுள்ளிப்பருதி, —ஆகம் குளிர்வதன் முன் - சரீரங்குளிர்வதன்முன்பு, —இத்தரத்தால் புனல் உண்ணேன் - இத்தகையயினால் நீர்பருகமாட்டேன், —என்கைத்தண்டால் ஒரு காஸ் வெம்புனல் எந்தி - என்னையிலிருக்கிற தண்டாபுத்ததால் ஒருதரம் விருப்பமான நீரையடித்து, —மீது எழுந்து விழும் திவலை - மேலே ஊர்ந்து சிந்துகின்ற துளிக ளை, —தண்ணீராக்கொண்டு - தண்ணீருணவாகவுட்கொண்டு, —ஆவி பரந்திடுவன் - உயிரைப்போனுவேன், —எனக்கு இது விரதம் எனவும் கூறினான் - எனக்கு இதுவுஞ் சபதமாகென்றுரைத்தான். (விமன்) எ - று.

என்று கூட்டி உதிரமாகிய நீரைவென்றுரைப்பினுமாம்.

திரௌபதிசூரிய சபதவாக்குத் தவறாது நிறைவேறும்படி வீமன் சொல்லிய சபதம் வருமாறு:—எங்களுக்குத் துரியோதனத்தியருக்கும் போருண்டாக்கும் அப்போரில் துரியோதனனுடைய தொண்டையத் தண்டாயுதத்தினால் அடித்துப்பிளக்காதுவிடேன்; இராவதென்று சொல்லப்பட்டுத் சூதசாதிப்பெண்ணின் வளர்ப்புமகனாகிய கண்ணனை அருச்சுனன் நாசமாக்கக்கூடவன்; கயவனுன இத்தத்துச்சாதனனது மார்பைக்கிண்டு குருதியள்ளிப் பருகுவேன் அதுவரையும் கையினால் சலபானஞ் செய்யேன் இவ்வாருருதியள்ளிப் பருகுவேன் அதுவரையும் கையினால் சலபானஞ் செய்யேன் இவ்வாருமெல்லாஞ் செய்துமுடிப்பது நிச்சயமென்று சபையை நோக்கிப் பிரதிக்கினைசெய்து

மிக்கவோபத்தோடு தின்றான். அதன்பின் அருச்சுனன் விமலுடைய சபதத்தை அது சரித்து, அண்ணாசேனும், நீர்சபதஞ்செய்தபடி துட்டனாகிய கண்ணையும் அவனைச் சேர்ந்துவரையுஞ் சங்கரிப்பேன். நான் சொல்லியவார்த்தையோ ஒருபோதும் வினாக மாட்டாதென்று சொல்லி ஒப்பந்தபின், நகுலன் சொல்லுவான்:—சபையிர் கேளுங்கள், மாயச்சூதாரும் வஞ்சகநித்திரனாகிய சகுனியைக் கூர்மையான அம்பினாற்கொன்று நரகக்குழிக்குண்புலேனென்று சபதமிட்டான். நகுலனும், தரிபோதன்னுடைய தம்பியையுஞ் சகுனிபுத்திரனையுங் கொல்லுவேனென்று சபதஞ் சொன்னான். (1)

பகலவன் தன்மதலையுயிர்ப்பகைப்புலத்துக்கவர்வனைன்பார்த்தன் சொன்னு ன்ருலனுமற்றென்காததாற்சௌபலநாயகனுயிர்க்குநாசமென்றான் சகுனிதனையிமைப்பொழுதிற்சாதேவன் துணித்திடுவேன்சமரிலென்று னரிசுரிநுபரிவார்மொழிகேட்டெளிதொவிக்கொடும்பழியென்றேங்குகுரே.

(இ - ன்.) பார்த்தன் = அருச்சுனன், —பகலவன் தன் மதலை உயிர் - கண்ணு டைய உயிரை, —பகைப் புலத்துக் கவர்வன் என சொன்னான் = போர்க்களத்திற் பிரி யச் செய்வேனென்று சபதமிட்டான், —நகுலனும் = நகுலரரசனும், —என் கரத்தால் சௌபல நாயகன் உயிர்ச்சு நாசம் என்றான் = எனது கையினாற் சபலதேயத்தரசனான சகுனிக்கு நாசமுண்டாகுமென்று பிரதிக்கொசெய்தான், —சாதேவன் = சகாதேவனை ன்பான், —சகுனிதனை இமைப்பொழுதில் சமரில் துணித்திடுவேன் என்றான் = சகுனி யை ஒருமாத்கிரைப்பொழுதிற் போரில் வெட்டிக் கொல்லுவேனென்றான், —இகல் கிருபர் = (சபையிலிருந்து) வலிமையுடைய வேந்தர்கள், —இவர் மொழி கேட்டு = (நீ மன்முதலான) நால்வர் கூறிய கொடுஞ்சபதவாக்கைக் கேட்டு, —இக் கொடும்பழி எ னரிதோ என்று ஏங்கினார் = இந்தக் கொடியபழி இலகுவானதாவென்று சொல்லியேக் கெடெய்தினார். எ - று.

ஓராரமெதிர்மறை, ஏகாரநீற்றகை. கண்ணைச் சூரியகுமாரனென்பது தெரியா த பார்த்தன் பகலவன் தன் மதலையென்று கூறுவானேவெனின், அது கண்ணென்ப து தோன்றக்கூவி விசேடித்துக்கூறிய கூற்றென்க. சகுனியைக் கொல்லுந் சபதத் தை நகுல சகாதேவரிருவரு மொற்றுமையாற் கூறினார். நகுலன் சகுனிபுத்திரனைக் கொல்லச் சபதங்குறினென்பது மொன்று. இக்கருத்திற்கு உயிர்க்கென்பதனை உயிர் டோலினிய குமாரனுக்கென்று ஆகுபெயரார் பொருள்கொள்ளுக. (உருஅ)

மேகங்கள்வழங்காமல்விண்ணதிர்ந்திட்டுர்கோளும்வெயிலைச்சூழ்த்து பூசம்பம்மிறந்துரிவுமரும்பகலேவிழுந்துடனேபொய்கைவாடி யாகஞ்செய்கெடுஞ்சாலையின்பாலுஞ்செந்நீராயிருந்தவேந்த ராகங்கொளிமழுங்கிற்றவதாவென்றணங்கனையாளமுதபோதே.

(இ - ன்.) அணங்கு அனையார் அவதா என்று அழுதபோதே = தெய்வப்பெண் போலுந் திரைபதி அவதா அவதா வென்று கூவியலறியதருணத்திலே, —மேகங்கள் வழங்காமல் விண் அதிர்ந்திட்டு = கருமுகில் சுஞ்சரித்தலின்றி வெண்மேகத்தினின்று மிடிமுழக்கமுண்டாகி, —வெயிலே ஊர் கோளும் சூழ்த்து = ஆதித்தனைப் பரிவேட்டுரு முத்தும், —பூசம்பம் பிறந்து = பூமி நடுக்கமுண்டாகியும், —உடையும் அரும்பகலே விழுந்து - தாரகைகள் ககிம்பசலில் வீழ்த்தும், —உடனே பொய்கை வாடி = (அவந்த) உடன் பொழுதிலே வரவிமலர்கள் வாடியும், —யாகம் செய்கெடும் சாலையின் பாலும் செந்

நிராயிருந்த - வேள்விமண்டபத்திற் குய்யங்கள்ளினரைத் தாண்டி குருநிலையவா மில்
வாதெல்லாம் (அவர்களுங்கள்) நிகழ்ந்தன, - வேந்தர் ஆங்காள் ஒளி மழுங்கிற்று -
(இவ்வற்பாதங்களைக்கண்ட) அரசருடைய சீரங்களைப் பிரபை குன்றிற்று. எ - று.

பொய்கை ஆகுபெயர். பொய்கைகொடியென்பதற்குப் பொய்கைகள் வறந்தென்
துரைப்பினுமாம். அவநாவென்பது ஆபத்தற்றவர் கொல்லுஞ்சொல். ஐயாவென்
பது போலாம். (உருக)

உற்பாதம்பெரிதெனநெஞ்சகுவாருமென்னுமிவ்வுரைவாரஞ்சி
நிற்பாகும்போம்வழிநேனினைவாரும்பலராகிநிபுழத்தகாலைத்
கற்பான்மிக்ஞயர்வேள்விக்கடன்சுழந்தாமயினைத்தண்ணிவாரதோன் [ன்
பொற்பாதம்பணித்தேத்தியபராதம்புரிந்தனெல்லாம்பொறுத்தி சென்ற

(இ - ள்.) உற்பாதம் பெரிது என நெஞ்சு உருவாரும் - மேலினைத்தேற்ற அ
நிருநிசன் மிகவுத்தமென்று மனமுஞ்சபவரும்; - இவ்வூர் என் ஆம் என்று அஞ்சிநி
ற்பாரும் - இவ்வூரில் என்னகேடு விளையுமோவென்று பாங்கு நிற்கின்றவரும்; - மேல்
போம் வழிநினைவாரும் - (இவ்வூரைவிட்டு) இயிப்போரும் வழியைச் சுந்திப்பவரும்; -
பலராகி நிபுழந்தகாலை - பற்பலராகி நிபுழந்தசனமயத்திலு; - சுண் இல்லாதோன் - அச்
தகளுகிய திருநராட்டிரன்; - கற்பான் மிக்ஞ யவர் வேள்விக்கடன் சுமந்த மடமநிலை
சுதித்தவமேம்படுத்து மகிமைபாண ராசகுமமென்றாரு சுடங்கை வடுத்த திரைபது
யை; - பொற்பாதம் பணிந்து ஏத்தி - அழகிய கால்களில்வீழ்ந்து அதித்து; - புரிந்த
அபராதம் எல்லாம் பொறுத்தி என்னுன்; (அம்மே) செய்த குற்றங்களைபெலளாம் பெர
றுத்தருளென்று வேண்டினான். எ - று.

மடமயில் பண்புத்தொனடிபுறந்துவந்த அன்மொழித்தொகை. இளமைபாசிய
மயிலினையான் என்பது பொருள். சற்புடையவனாதலாலும், யாகச்சடங்கு முற்றின்
வளாதலாலும் வணங்கத்தகுமென்பது தோன்றக் கற்பான் மிக்ஞயர் வேள்விக்கடன்
சுமந்தமடமயிலை யென்று விசேடித்தான். (உரு)

உத்தமமாங்குலமாயிலேயென்கிறுரைநியாமனுனக்குமேரே
மைத்துனராமுறையாவிவ்வுழக்கலாதனைசெய்யுர்மதிபிலாம
லெத்தனைதாழ்விர்புரிந்தாரென்றாலுமளையொன்றுமென்னுதன்னே
பித்தர்மொழியெனக்கருகிமறந்தருளென்றோருகோடித்தந்தினுனே.

(இ - ள்.) உத்தமம் ஆம் குலமயிலே - சிரேட்டகுலத்துற்பலித்த அம்மா; - எ
ன் கிறுவர் - எனது புதல்வர்; - அநீபாமல் - அநியாதனம்மையால்; - உனக்கு மேரே
மைத்துனராம் முறையால் - உனக்கியைந்த மைத்துனவுரிமையால்; - இவ்வழக்கு அவ்
லாதனை செய்தார் - வழக்கமற்ற இச்செயல்களைச் செய்துவிட்டார்; - மதி இல்லாமல்
இவர் எத்தனை தாழ்வு புரிந்தாரென்றாலும் - விவேகமற்று இவர்கள் எவ்வளவு அவ
மானமுனக்குச் செய்தனராயினும்; - அவை ஒன்றும் என்னுது - அவ்வபராதமொன்
றையுந் சிந்தனையிடுகொள்ளாமல்; - பித்தர் மொழி எனக்கருகி இன்னே மறந்தருள் எ
ன்று - உன்மத்தர்பேசிய சொற்குற்றங்களைப் பொருட்படுத்தாது கிடிகுதுபோலக்கருதி
மறந்தருளுமென்று; - ஒருகோடி பித்தினுன் - (கோபத்தினித்துச் சாந்தப்படுத்துத
ற்கேற்ற) அநேகவார்த்தைகளை இடைவிடாது கூறினான். எ - று.

அநியமம் என்றும், மைத்துனராம் முறையால் என்றும் கூறினான் மைத்துனி பெரி வளையாடுவதிற் சிறிதுகுற்றஞ்செய்தனர் அது பொறுத்தற்குமென்பது விளக்குதற்காம். அந்நேகனியுறுத்தற்கு அநியமம் எத்தனை தாறுவு புரிந்தாரானுமென்று பின்னுள் கூறினான். ஒன்றோடொன்றெவ்வாறு வாழ்ந்தனர்களாவதில் பித்தரினென்றார். சொடியென்பது அதிகமென்றும் பொருளில் வந்தது. (உகக)

மைவரையுந் துடங்குதலுண்ணமனச்சோகம்பலமுகத்தான்மாற்றிமைந்தவைவரையுந் தனித்தனியே முகங்கொண்டுகொடுங்கோபமகற்றிநிங்கண்மொவ்வரையும் பொருபுயத்திர்வற்போரிவிழந்தவியனிலமுந்தேருங்கைவரையுந் பரிமாவுஞ்செவ்வுமுய்யாவையுமின்கைக்கொள்விரே,

(இ - ள்.) மைவரையும் தடம் கண்ணுள் மனச்சோகம் - ஆஞ்சனத்தீட்டிய விளையாடல், விழ்க்கையுடைய திரைபதையினுடைய மனோதுக்கத்தை, - பல வகையான மாற்றி - அநேகவிதத்தாற்றினின்று, - மைந்தர் மைவரையும் தனித்தனியே முகங்கொண்டி - புதல்வர்முறையால் பஞ்சவரையும் வெவ்வேறு முத்தமிட்டு, - கொடும் கோபம் அகற்றி - பெருங் கோபத்தையாற்றி, - மெய்வரையும் பெரு புயத்திர் - உருவுமாறுடைய மகையையும் பெரும் புயபலமுடைய செண்மின், - நீங்கள் வல் போரில் இழந்த - சீவிர ஆதர்போரிற்றேற்ற, - வியன் நிலமும் மேரும் கைவரையும் பரிமாறும் - பெரிய பூமியையும் இரத்தங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும், - செவ்வுமும் - திரவியங்களையும், - மாவையும் - மத்துமெல்லாப்பொருள்களையும், - நீண்டும் கைக்கொள்வீர் - நீளவும் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். எ - று.

எந்தேகாரமகை. யாவையுமென்றதனால் மேரும் கைவரையும் பரிமாறுமென எடுத்தோதியவகையொரு கூறுத்தாலாட்சுறும், அடிமைகளும், பிறவுங் கொள்ளப்பட்டன. “வல்லென்கை விதேரழித்தபெயரியந்தே” “வல்லென்தொழித்தபெயரத்திருவழியும்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கும், கண்ணுலாருங் கூறிய தெப்புவியியாலுக்கம்பெருது “வனவெற்றுமைவந்தலும்” என்றும் பொதுவித்யால் லகரம் தகரமாகத்தின்று வற்போரென்கின்றது. “வண்முலைபணங்கிணை” என உகரப்பேறின்றி யிவ்வாறுபிறரோதியது உமறிய பலமுக்கந்தான் மனச்சோகமாற்றியவாறுவது கிமாச்சுணர்கள் அண்டாத சொப்கொண்டு கிராயசமுடையார்ப் பல்வாறு பேசுகிறதைத் தருமபுத்திரரான் கண்டு சார்பார்ப்பு பலந்தியுள் கூறி அடக்க அடக்கினர், இவ்வாறுணபின் திருதாட்டி அண்டைய யாக்காலிலே தெய்வச்செயலாதாரிகள் வந்து கங்குரலிட்டனர்; இன்னும் அநேக துர்க்குணங்களைக்கழிந்தன. இங்கிழ்ச்சியையும், முன்சம்பவித்த உற்பாதங்களையும் திருதாட்டிதானுள் சேனையுற்று என்னகேரி சம்பவிக்குமோவென்றுபயந்து, துரியோதனனைச் சுட்டி மகனே உனக்குக் கேடுகாலத் சம்பித்ததினும் பாண்டவர்களுடைய பத்தினியைச் சம்பியிடுமுன்று இப்படியெல்லாம் அவமானஞ்செய்தாய் சாதாரணமானவளாயினு மிவ்வளவு அவமானப்படுத்தலாகாது. திரைபதியோ சகைற்குணங்கினுஞ் சிறந்தவன், அச்சினியிற்றித்தவன் இப்படியான மனையுடையவனை ஆஞ்சாமல் அவமானப்படுத்தியபோதே நீங்கள் அழிந்துவிட்டீர்களென்றே நினைக்கிறேன் என்றுசொல்லிவிட்டுத் திரைபதியை அழைத்தி அம்மா எனது குலபாக்கியமே, நியெனக்குக் கிரேட்டமான மருமகள். சகல சுருணகுலமங்களுக்கும் ஆதாரமானவன். எல்லாவிதத்தினுஞ் சிறந்த உன்னை முட்டர்கள் ஆலோசனையின்றி அவமானஞ் செய்தனர். ஆனாலும் என்னுடைய கொண்டாடத்தக்கவளாயிருக்கிறாய். ஆதலால்

உனக்கு ஒருவர்தான் தருகிறேன் சேனென்று சொன்னான். அனைத்தேட்ட திரௌபதி மகாராசாவே, மாதலரே, உமக்கு வரங்கொடுப்பது விருப்பமானால், இராசசிவரூபமுண்டையையும், சம்ராட்டென்னும் பட்டாபிடேகம் பெற்றவராயுஞ் சாஸ்திராகுணசேனருமாகிய மகாராசரைக் கயத்தன்மையுடைய கீழோர் அடிமையாயினரென்றும், அவருடைய புத்திரான பிரதிவீர்தியனைத் தாசிபுத்திரனென்றுஞ் சொல்லுகிறார்களே இவ்விரண்மெல்லாதிருக்கும்படி வரத்தரவேண்டுமென்றான். அதற்குத் திருதராட்டிரனும் அப்படியாகுவென்று பின்னுஞ்சொல்லுகிறான். உனக்கு இவ்வொருவரம்போதாது இன்னும் வரத்தருவேன் கேளென்றான். அதேசேட்ட திரௌபதியானவன் மாதலரே, அப்படித்தருவது திருவுள்ளமாயின், மீமசேனன்முதலான நால்வரும் அவர்களுடைய குமாரரும் அடிமைத்தன்மையினின்றும் விலகி ஆபுதங்களோடும் வாசனங்களோடும் சுவதந்திரராகவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அதற்கு அத்திருதராட்டிரனும் அவ்வாறுகுருக. இன்னுமொருவரத்தருவேன் கேளென்று சொல்ல, திரௌபதி மாமர் அதிக ஆசை எல்லார்குமாராது, அன்றியும் வைசியர் ஒருவரக்கேட்கலாம், க்ஷத்திரியர் இரண்டொருவர்களைக் கேட்கலாம், ரூத்திரர் மூன்றுவரங்களைக் கேட்கலாம், பிராமணர் ஆறுவரங்களைக் கேட்கலாம் ஆதலால் க்ஷத்திரியருலத்தினளாகிய நான் இருவரங்களின் மேற்கேட்பது நீதியன்று, என்னைவர் அடிமைநீங்கியதுபோதும் இவ்விவர்கள் தேயமெல்லாம் வெல்ல வல்லவர்களென்றான். “புத்தருமனைமொழிப்பூத்திருவேகேண்டுவெதன்புகலிலீவன், தத்துபரிமன்னவர்மூன்றவறேன் வாக்கென்பவகாற் சாற்றலாலே, கொத்தவிழுங்கருங்குமுலாங்கரங்குவித்துச்சினமடக்கிக்குறிக்கொனாது, வித்தகன்நன் றெண்டகலவிடுத்தியெனத்தந்தின்னும்வேண்டுமெனறான்” “குரவனருண்மொழிமேட்டுப்பபடையுடனேநால்வரையுங்குறித்ததொண்டின், வீரவிதனித்தருளென்றானிததந்தேனினியொன்றுவேண்டுகென்றான், வரமதுவேதயரரசர்வலகிசர்கூத்திரத்தங்கண்மடவார் கேட்ப, தொருசதமோரிண்டொன்றுமூன்றலாதிலையென்றாளுமையேபோல்வான்” என்று வியாசபாரதத்தருத்த நல்லாப்பின்னைக்கவிராசர்பாடிய இவ்விரகவிசனைக்கொண்மறிக. இச்செய்திகளெல்லாங்கேட்டுச் சபையிலிருந்த மேலோர்மதித்துவற்றனர். அப்போது கன்னன் துரியோதனனை நோக்கி மகாராசனே, இப்புலுலகிலக்கெடெண்டென்றி. அவர்களுடைய சாமர்த்தியங்களைக்கண்டு கேட்டுமறித்திருக்கின்றேன். இத்திரௌபதியுடைய சாமர்த்தியம் மற்றவரிடத்துக்கிடையாது. கிழகனைமயக்கி மாயஞ்செய்து வரம்பெற்றுத் துக்கசாகரத்திலமிழந்திய தன்னைவர்களை யெடுத்துக் கரை யேற்றுதற்கோர் ஓடம்போலாயினுளென்று சொன்னான். இவ்வார்த்தைகள் செவிப்படலும் மீமசேனன் மிகவெருண்டு அருச்சுன பார்த்தாயா ருதருலத்தவனை இந்தக்கன்னன் நமக்குப் பெண்டாட்டி கதியாயினுளென்று தாற்பரியப்படுத்தினான். யுத்தியாரடக்குதலால் நாமெல்லாமடக்கியிருந்தமை கன்னன்முதலானவர்க்கு நாமெல்லாம் வீர மற்றவர்களென்று எண்ணப்பட்டிப் பறிப்புக்கிடமாயிற்றே! இக்கன்னனை இப்போறுதே முதற்றண்டித்து மற்றவர்களையுமொருங்கே நாசமாக்குகேனென்றாகக்கரித் தெழுதலும், அருச்சுனனார் தருமபுத்திரராசனும் அநேகபோதனைசெய்து சாந்தப்படுத்தியபின் தருமபுத்திரன் தம்பியரோடு திருதராட்டிரனிடஞ்சென்று கைகுவித்து நின்றான். அத்தருமனுடைய பணிவுமுதலிய மற்றுணங்களை யறிந்த திருதராட்டிரான் இப்பஞ்சவர் களுக்குச் செய்த தீங்குக்காக நாணமுந் துக்கமுமுற்றுச் சும்மாலிருந்தான். பின் தருமபுத்திரன், பெரியபிதாவைநோக்கி மகாராசரே, அடியேன் உமது கட்டளைப்படி இவ்விடம்வந்து செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்தேன்; இன்னும் சட்டளையிலெதுண்டாயின் இடலாமென்றுரைத்தான். அதேசேட்ட குருட்டாசன் மகனே உனக்கெல்லா

நன்மையுமுண்டாகுத. நீ குதிலிழந்த இராச்சியமுதலியவைகளை நீளவுமுனர்குத்தித் தேன். ஆதலால் நீ தம்பியோடும் பத்தினியோடும் சகல சம்பந்தங்களோடும் உறந் திருக்கக்கடவை என்றான். (உஉஉ)

கோமன்றிலிருந்ததியைக்கொண்டி னிநீர்நிலலாமற்குறுசலூரே போமென்றுவரவழைத்துநிதி இக்கொண்டென்கண்மலரேபோல்வானெய்யி யாமென்றுமவனென்றுமிரண்டில்லைவியோயாட்டென்றிநுத்தேயிவ்வா ருமென்பதெனக்கொருவருரைந்திலரால்யா முமுதலறித்திலேமே.

(இ - ன்.) கோமன்றில் நீர் இனி நிலலாமல் - இராசசபையில் இனி நீங்கள் நிற் காமல்,—அருந்ததியைக்கொண்டு ஊரே குறுத போம் என்று - கற்பினால் அருந்தித் கொப்பான திரௌபதியை அழைத்துக்கொண்டு இந்திரப்பிரஸ்தாசுரை அடையுப்படி போங்களைன்று சொல்லி,—வர அழைத்துத் தழிஇக்கொண்டு - (அருகில்) வரும்படி கூப்பிட்டுத் தருமன் முதலாயினோரை மாஃபுதங்களைத்துக்கொண்டு,—எம்பி என் கண் மலரே போல் வான் - எனது தம்பி என் கண்மலர்க்கொப்பாரும்,—யாமென்றும் அவ னென்றும் இரண்டில்லை - நாமென்று மவனென்றும் பேதயில்லை,—வினையாட்டு என் று இருந்தேன் - (தூரியோதனனும் சிங்கனும் புதியசபாமண்டபத்தில் மகிழ்ச்சி யோடுசெய்த) வினையாட்டென்று நினைத்திருந்தேன்,—இவ்வாறு தும் என்பது எனக்கு ஒருவர் உரைத்திலர் - இப்படி முடியுமென்பதை எனக்கொருவருந் தெரிவித்தாரல் லர்,—யாமும் முதல் அறிந்திலேம் - நாமும் (பின்னறித்ததன்றி) முன்னறிகிறிலேம்.

ஆல், ஏ அசைகள். எம்பியென்றது பாண்டிவை. அருந்தி உவமவாகுபெயர். இந்த க்கேடுசெய்தற்குரிய சூழ்ச்சியிலே தான் சம்பந்தப் படாதவனென் மெண்ணுவீத்தற்கு இவ்வாறுமென்பதெனக் கொருவருரைத்திலர் யாமுமுதலறித்திலேமென்றான். (உஉஉ)

என்மைந்தரிவாரிடுகளவன்மைந்தரெனமினையேனிவரேயெம்பி தன்மைந்தருங்களையேயென்மைந்தரெனவளர்த்தேன்சம்புநாட்டு மன்மைந்தருங்களைப்போல்வேறுபடாதித்தனைநாள்வளர்த்தாருண்டோ வின்மைந்தர்நடக்கவெனவிடைகொடுத்தான்விரகிணுகோர்வீடுபோல்வான்

(இ - ன்.) இவர் என் மைந்தர் (என) - தூரியோதனனும் எனது புதல்வரென்று ம்,—நீங்கள் அவன் மைந்தர் என நினைவேன் - நீங்கள் என்றம்பிபுதல்வரென்றுங் சுரு துகிலிலேன்,—இவரே எம்பி மைந்தர் - தூரியோதனனும் தூரியோதனனின் குமாரராகவு ம்,—உங்களைவே என் மைந்தர் என வளர்த்தேன் - உங்களைவே எனது குமாரராகவு ம் பாவித்து வளர்த்தேன்,—சம்பு நாட்டு மன் மைந்தர் - இந்தச் சம்புகிபத்துள்ள எந் தராசுகுமாரர்களாவது,—உங்களைப்போல் இத்தனைநாள் வேறுபடாது வளர்த்தார் உ ண்டோ - உங்களைப்போல் இவ்வளவுகாலமும் ஒற்றுமையாகவளர்த்தவருளர (என்று பசாரஞ்சொல்லிச் சார்த்தப்படுத்தி),—வின் மைந்தர் நடக்க என விடை கொடுத்தான் - வில்வீரர்களே பிரயாணமாகுங்களைன்று அதுமதிசெய்தான்,—விரகிணுக்கு ஓர் வீடு போல்வான் - வஞ்சகத்திற்கொரு களஞ்சியம்போன்ற திருநாட்டிவரன். எ - று.

தன் சாரியை. சம்புத்தீபமெனிலும் நாவற்றீபமெனினுமொக்கும். 'நாவலம்பூல வத்தரார்' என்னிவ்வாசிரியர் கூறியதும், 'கடிமமுநாவலென்றுதென்பானின்றாரண த்நாற்பாரதன்மன்கண்டமுற்றும், இடனுடையநாவலந்திலெனப்பேர்பெற்றது' என்று கந்தபுராணத்துட் கூறப்பட்டதுங் காண்க. அச்சமுற்றுத் தன்னயங்கருதிப் பொய்ய

ன்பு பாராட்டி ஐயென்ப தணர்த்துதற்கு விரகினைக்கொர் விநியோகவானென்றார். அந்நியோகனாகிய பிச்சனாங்கரமுடையவராலால், உங்களுக்குச் செய்யத்தக்கத் தூர விருங்களைச் செய்தார்கள். எவ்வளவு அபராதங்களைச் செய்தவரென்றும் மிகமுதி யோனாகிய என்னை புலகாரத்தரிசையுநோக்கி, ஏங்குகுங்கூகு அவ்வபராதங்களை யெல்லா ம் பொறுத்துவிட்டேனென்றும், நாடிருவரும் எப்போது முக்களுக்கு நன்மையையே சிந்தித் துக்கொண்டிருக்கின்றோம். இப்பொழுது கலாமுண்டாருமென்று முன்னே தெரிந்தால் இக்கருமத்தைத் தொடங்காட்டேன். தூதனசபாமண்டபமொன்று விசித்திரமாய்க் கட்டிடுகும். அதில் நமது புசல்வர்களெல்லாம் வந்து விளையாடிக்கொண்டாடவேண் பினென்று நினைத்த உக்கனையழைப்பிச்சேன். துரியோதனன் முதலாயினோர் கெய்த சிங்கிலுலே விமலார்குண்டான கோபத்திற்கு அவர்களெல்லாமிலங்காரகவர். யுத்திடி ரா, சீயிருத்தபடியால், அப்படிச்சேடு சம்பவிக்காது தணிவுண்டாயிற்று. என் புதல் வர் துட்டரானுண்டு அவர்களுக்கு மோசமுண்டாகாமற் காக்கவும் குடிசனைப்பேணவு ம் சீயிருக்கிறும், நன்மை தீமைதனைத்தெரிவிக்க விதரணிசுக்கிரன். உன்றம்மீமர்ச ன் மகாவீரர் ஆனால், உனக்குச்சதாங்கலமும் நன்மையே விருத்தியாகும். நீ இத்திர ப்பிரஸங்கத்திற்குச் சகலபிரகாரங்களுடனும் போய்வாவென்று சொல்லிய பெரியபிதா வைப்பார்த்த உமது சட்டனையை நீதிசெய்யவனல்லெனென்று நமஸ்காரஞ்செய்து சம ஸ்சபரிவாரங்களுடனும், இத்திரப்பிரஸங்ககருக்குப்போக யத்தனப்பட்டான். இச்ச ரித்திரத்தைக் கொண்டு இக்கவிக்கும் முற்கவிக்கும் இயைபுபிந்து பொருள்விநியு கொள்ச.

(உகச)

படைகொடுத்தா னிவ்விழந்தபார்கொடுத்தானரசர ளப்பிண்டு போல்கெண் குடைகொடுத்தான்குருகுலத்தேகுலங்கொடுத்தானைவருக்குங்குலத்தேகொண்ட தடைகொடுத்தானகப்பட்டுத்தலைபழிக்ககிறையாம்ற்றானேயாம்ம விடைகொடுத்தானிவிநியுமோவயப்புலியைவா னுருள்விநிகின்றே.

(இ - ன்.) இவன் - இத்திருகராட்டிரமகாராசன், - இழந்த பார் பண்டுபோல் அ ரகாள கொய்த்தான் - குதிலிழந்த பூமியை முன்போல் அரசாளும்படி கொடுத்துவி ட்டான், - படை கொடுத்தான் - இழந்த சேனைகளையும் கொடுத்தான், - வெண் குடை கொடுத்தான் - வெண்கொற்றக்குடையினையும் கொடுத்தான், - குருகுலத்தே குலம் கொடுத்தான் - குருவும்மிச்சத்திலே சேர்ந்தவரென்று குலமும் கொடுத்தான், - ஐயரு க்கும் குலத்தே கொண்ட தடை கொடுத்தான் - பஞ்சவர்க்கும் குலமிழந்து அடிமை பென்றிருந்த தடையை விடுத்தெய்துதவினான், - அப்பபட்டிம் தலையழிக்க கிணையாம ல் - (எமது மாபசுக்குக்கியில்) வந்தகப்பட்டனராசவு மவர்தனை மோசஞ் செய்யக்கரு தாமல், - தானே விடை கொடுத்தான் அம்ம - (போதிரென்று) வலியவே அனுமதி கொடுத்தான். கேளும், - வயப்புலியை வாலுருவி விடுகின்றிர் இனிவிநியோ - வீரத்தன் மையினையுடைய புலியை வால்தடவிவிடுகின்றிர் அப்புலி இனிக்கொல்லாது தப்பவிநி மோ விடாது. எ - னு.

ஏகாரமிறைச. அம்ம என்னுமிடைச்சொற் கேட்பித்தற்பொருட்டு. விநியோ என்பதிலோகாரம் எதிர்மறை. கொடுத்தான் என்று படர்க்கைகளுமையார் கூறிப்பின் துரியோதனாகியரை நோக்கி விடுகின்றிரென்று முன்னிலைப்பன்மையார் கூறியது இவ ருடையகருத்துத் திருதராட்டிரனுடைய கருத்தொடு மாநின்றி ஒற்றுமைப்பட்டிருந் தமை தெரிவித்தவாற்றால் கித்தித்துப் பேதப்படுத்துதற்பொருட்டாம், வயப்புலியை

வாறு விலிடுகின்றென்பது மகாவிதான உபசரித்தன புகின்றிர் தவ்வன் ஆய்வு
சரிப்படுத்தொகந் தீமைமையே தப்பாது புரிசுவரென்று பொருள்பயத்தலால் இது
பிரிதாவியிசெய்தி.

(உரு)

வேறு.

மார்தொருநமமேனுமெண்ணி மேதணிகென்னுந்
சாத்திந்துணிந்து செய்தா லென்னுந் தவ்வன்
மோதுதாற்புலவர் சொன்னுநமக்கு ளவுணர்வதன்
பேதறவடர்த்தும்கீழ்நையுருகிநீர் பிழைசெய்திரே.

(இ - ன்.) யாது ஒருநமம் ஏதும் எண்ணியர் அணிக் கென்றுந் - மார்தொருநமம்
ருகிய காரிபத்தையும் (செய்தற்குமுன்) ஆலோசித்து பிழைப்படுத்தினென்றும், -
காதலில் துணிந்து செய்தால் - இக்கைப்படி துணிந்து செய்தால், - என்னுந் தவ்வன்
ஆன்று என்றும் - பின் ஆலோசித்தன் முறையென்குமெனவும், - ஒது தாற்புலவர் சொ
ன்னார் - சாத்திரங்களைக்கற்று வல்ல புலவர் (கீழ்நையுந்) கூறியவற்றினர், - உமக்கு
உன் உணர்வு அற்று அன்றே - உங்களுடைய புத்தியினத்தினுள்ளே, - பேதற அட
ர்த்தும் - அன்புற வருத்தியும், - பின்னை உருகிநீர் பிழை செய்கீர் - பின்பு சாத்திர
து நீர் தவறு செய்கீர். ஏ - று.

இதமுதலிருகவியும் குளகம், செய்வதற் தவிர்த்தும் முன்னர்த்தேர்ந்து கொள்ள
லே முறையாம் அவ்வாறன்றிச் செய்தபின்னர்த் தேருதல் குற்றமாம் என்பதை 'எண்
னித்தணிக்கருமர்தணிர்தபின், என்னுவமென்பதிழுக்கு' என்று திருவள்ளுவர்க
ளியது கொண்டுணர்ச்சு. முன்னடர்த்துப் பின்னருகுவீர் அவ்வடர்த்தலை அவர் பறண
நிருந்து உங்களுக்குப் பெருங்கேடு புரிவாராதலிற் பின்னருகுவீர் பிறையாமென்பத
னே வலியுறுத்திச் சித்தித்தருத்திற் முடித்தற்கு பின்னையுருகி நீர் பிழைசெய்திரென்ப
பட்டது.

(உரு)

தீயினுற்சுட்டசெம்புனாறுமத்தியிற்றிய
வாயினுற்சுட்டமாற்றமாறுமோவடுவெயன்றே
பேயினுற்புடையுண்டாரோமறப்பரோபெரியோரென்றான்
வியினுற்றெடுத்ததண்டாரவேந்தர்க்குவேந்தன்மாமன்.

(இ - ன்.) தீயினுல் சுட்ட செம் புண் ஆறும் - நெருப்பினுலே சுட்ட செந்திற்
ப்புண் மாறி வந்திருந்தலும், - அத்தீயின் தீய வாயினுல் சுட்ட மாற்றம் - அந்நெருப்
பினுல் சொடிய வாயினுலே சுட்டாற்போற் கூறியவகைமொழிசொல்லாகிய வடு, - மா
ற்றமோ வீடுவே அன்றே - திருமர் (எப்பொழுதும்) வடுவாயிருக்குமெயன்றே, - பே
யினுல் புடைபுண்டாரோ - (அப்பஞ்சவர், பிசாசினுடையபட்டுத் தம்வசமிழ்ந்து தநிர்
ற்றமுற்றிருக்கின்றனரா, - பெரியோர் மறப்பரோ என்றான் - (சிறியோர்பெருப்பிழை
செய்தனராயிற்) பெரியோர் அப்பிழையைப் பொறுத்தலிலிருவரோ விடார் என்று கூ
றினான் (யாவனெனின்), - தீயினுல் தெரிந்த தண்டார் - நந்தியாவர்த்தப் பூமினுற்
சுட்டப்பட்ட குளிர்த்தியான் மாலையைப்பினைந்த, - வேந்தர்க்கு வேந்தன் மாமன் - இ
ராசாதிராசுந் துரியோர்தனனுக்கு மாதுலுனை சருகி, ஏ - று.

தாரென்பதனை முக்கியப்பொருளாகிய வேந்தனெடு கூட்டுதல் சிறப்பாதலின்
நந்தியாவர்த்தமென்று வருத்துரைக்கப்பட்டது, "தீயினுற்சுட்டபுண்ணுள்ளாறுமாறு

தே, வாயினுந் தட்டவன்” என்றும், “செறி யோர்பெரும்பிழைசெய்தனராயிற், பெரி யோர்ப்பிழைபொறுத்தலுபரிதே” என்றும் கூறிய நீதிநூல்களின் கருத்தை யதுசரித் திவ்வாயு கூறியதெய்த் பெரும்பிழையை மறவாது உஞ்சாளுக்குத் தீங்குசெய்வது தடமாமென்று வலியுறுத்தற்கேயாம். பேயினுற்புடையுண்டவர் சபாவந்திரிந்து பிதி துருணெய்தவராத் லிற் பேயினுற் புடையுண்டாரோவென்றும் புடையுண்ணுத அவர் மாறாத வகிலுத்தும் அந்னை மறக்காரென்று மேலூர் திடப்படுத்தற்கு மறப்பரோ என் னாக் கூறினான். (உ௭௪)

ச குளிசொன்மருந்கேட்டுத்தம்பியுமங்கர்கோவு முசமுசகோக்கியெண்ணியெம்பிநீமொழிகவென்றான் துகிலினையுரிந்தவன்கைச்சூரனுந்தருமராசன் மகனுடன்வெகுளிதோன்றவழக்குறமொழிதலுற்றான்.

(இ - ள்.) சகுளிசொல் மருதன் கேட்டு - சகுளிசொல்லிய தூர்ப்போதனையை மருகனுன் தரிசோதனை கேட்டு, - தம்பியும் அங்கர் கொவும் முசம் முசம் கோக்கி - துருசனாகிய துச்சாதனனுங் கன்னனுமாகிய இவர்களுடைய முகத்தைத் தளித்தனியுற் றப்பார்த்து, - என்னி - ஆலோசித்து, - எம்பி நீமொழிக என்னுன் - தம்பி நீ சொல் லென்று ஏவினான், - துகிலினை உரித்த வன்கைச் சூரனும். - (திரௌபதியினது) துகி லையுரிந்த வலியகையினையுடைய வீரஞ்சிய துச்சாதனனும், - தருமராசன் மகனுட ன் - தருமபுத்திரராசனுடன், - வெகுளிதோன்ற - கோபமுண்டாச, - வழக்குற மொழி தலுற்றான் - வாதாடிச்சொல்வானுயினான். ௭ - று.

பெண்ணுடைய துகிலையுரிதல் இழிவாமன்றி வீரமன்றாதலின், துகிலினை யுரித்தவ ன்கையென்றும், சூரனென்றுஞ் சொல்லப்பட்டவை புகழ்வதுபோலப் பழித்தவாரும்.

சரதமென்றுண்மையாகச்சபையினியிசைத்துதோற்ற விரதமுங்குளிறுமாவும்யாவையுமிணங்க்தாரோஞ் சரதமென்கொடியுரிநுந்தொண்டொழிந்துரியிராமின் விரதமுன்றறத்துக்கென்தும்பொய்கொலோமெய்யேயன்றோ.

(இ - ள்.) சரதம் என்று - நிச்சயமென்று, - உண்மையாக - உன்னப்படியே, - சபையில் - அவையத்தில், - நீ இசைத்து தோற்ற - நீ பந்தையமாக்கியிழந்த, - இரதமு ம் - தேர்களுக்கும், - சளிறும் மாவும் - யானைகளையும் குதிரைகளையும், - யாவையும் - ம ற்றுமெல்லாப்பொருள்களையும், - மீண்டும் தாரோம் - பின்னுத்தரமாட்டோம், - சரத மென் கொடியும் நீரும் தொண்டு ஒழிந்து உரியிராமின் - (வேண்டாமாயின்) போக மா தாகிய திரௌபதியும் நீங்கலும் அடிமைநங்கிச் சுவாதினராகுங்கள், - உன்னறத்திற் கு என்றும் விரதம் - உனது தருமத்திற்கெப்போதும் விரதமாயிருப்பது, - பொய் கொலோ மெய்யே அன்றோ - அசத்தியமா சத்தியந்தானன்றோ. ௭ - று.

மென்சொடி அன்மொழித்தொகை. இசைத்துதோற்றவனுஞ் சத்தியவிரதனுங் த ருமபுத்திரனுதலின் அவனை நீயென்றும் உன்னென்று மொருமையாகவும், தொண்டு பட்டது தருமனோடு தம்பியாமருமாதலின் அவ்வைவரையு நீர் என்று பன்மையாகவுங் கூறினான். சபையினியிசைத்து தோற்ற இரதமும் களிறு மாவும் யாவையுந் தோற்றப டியே விட்டாலன்றி மீளக்கொள்வாயெனின் நீ கொண்ட விரதவொழுக்க மென்ன பொய்யை விரதமாகக் கொண்டதோ மெய்யை விரதமாகக்கொண்டதோ சொல், சத் திய விரதியாயின் மீளக்கொள்வாயல்லே, அவாலினுந் சத்தியவிரதம் தவறிக்கொள்வா பெனினும் அவற்றை நாத்தரமாட்டேம் என்றிதனை விளக்கமாம். (உ௭௫)

தந்தைதனருளாற்பெற்றிருமிமையுந்தம்பிரமாரும்
பைந்தொடிதானுநீயும்பதிபெயர்ந்தயுயர்ந்தவேயின்
வெந்தழலனையகாணின்வெளிப்படாதுறைமினின்றே
யிந்தமாதரணிகைவிட்டேகுமினெழுமினென்றான்.

(இ - ள்.) உரிமையும் தந்தைதன் அருளால் பெற்றீர் - உரிமையையும் எம்பிரா
வினது தனையினுற்பெற்றீர், — நீயும் தம்பிரமாரும் பைந்தொடி தானும் பதி பெயர்ந்து-
நீயுமுனதுதம்பிரபுந் திரௌபதியும் ஊரைவிட்டு, — உயர்ந்த வேயின் வெந்தழல்
அனைய கானின் - உன்னதமான மூங்கில்கணெருங்கிய சுழிதீப்போலும் வனத்தில், —
வெளிப்படாது உறையின் - மறைந்துவசிப்பிராக, — இன்றே - இன்றைக்கே, — இந்த
மாதரணிகைவிட்டு எழுமின் எழுமின் என்றான் - இந்தப் பெருமையான நகரைக்கை
நெகிழவிட்டு எழுந்து போங்கனென்றான். எ - று. (௨௪௦)

என்றலுத்தந்தைமைந்தனியம்பியவாய்மைகேட்டு
நின்றவாநில்லாவஞ்சநெஞ்சினனாகியமிண்டும்
வென்றிகொளரசனோடும்வெஞ்சிலைவிதாரனோடு
மொன்றியவமைச்சரோடுமுதுவனவுசாவலுற்றான்.

(இ - ள்.) என்றலும் - என்று துச்சாதனன் சொல்லுதலும், — நந்தை - திருத
ராட்டிரன், — மைந்தன் இயம்பிய வாய்மை கேட்டு - துச்சாதனன் கூறிய வாக்கைக்
கேட்டு, — நீண்டும் - பின்னும், — நின்றவா நில்லாவஞ்ச நெஞ்சினன் ஆகி - நின்றபடி
நிலையாது பெயருகின்ற வஞ்சக நிலைவினனும், — வென்றிகொள் அரசனோடும் - வெ
ற்றியடைந்த துரியோதனராசனுடனும், — வெம் சிலை விதாரனோடும் - வெய்ய விற்ப
டையையுடைய விதாரனுடனும், — ஒன்றிய அமைச்சரோடும் - சேர்ந்திருந்த மந்திரி
மாரோடும், — உறவன் உசாவலுற்றான் - பின்வருவனவற்றை ஆலோசிக்கலானான்.

துதினமண்டபஞ்சமைத்து அதுநிமித்தமாயழைத்துச் சூதாடிப் பாண்டவருடை
ய இராச்சியத்ததைக் கவரவெண்ணித் துரியோதனன் பிராவிடத்ததனைத் தெரிவிக்கப்
பிரா அது திதென்று கழறியும் கழறிய தானநிலையினில்லாது பெயர்ந்த மனத்தினனா
யிருந்தான். பின்னிகழந்த அற்புதவுற்பாதங்களை நோக்கி வெருவி மனம் பெயர்ந்து
பாண்டவர்களை யுபசரித்தனுப்பினான். பின்பு துரிதோதனன் முதலியோர் பொருதவ
ராய் வெறுத்துச் செலுத்து நொந்து குறைகூற அதனால் அந்நிலையினின்று மனந்தடு
மாறினானாகலின் மீண்டும் நின்றவாநில்லாவஞ்ச நெஞ்சினனாகி என்று இறந்ததுதழீஇ
யவெச்சவும்மையொடு கூறினார். (௨௪௧)

மேல்வருசருமமெண்ணவெகுளியான் மிக்கவீரர்
நால்வருமெம்மனோர்கணவின்னசிறிதுங்கேளார்
சேல்வரும்பழனநாட்செயலறிந்தெண்ணிவேத
நால்வருமுறைசொல்லென்றானேன்சிலைதூலின் மிக்கோன்.

(இ - ள்.) நோன்சிலை தூலின் மிக்கோன் - வலிய தனுர்வேதத்தில் வல்லுனனா
ன துரோணசாரி, — மேல்வரு சருமம் எண்ண வெகுளியான் மிக்கவீரர் நால்வரும் -
பின்வினையுங்காரியங்களை முன்னெண்ணமாட்டாத கோபாவேசத்தான் மிகுந்த நான்
குவிர்க்கும், — எம்மனோர்கள் நவின்ன சிறிதும் கேளார் - எம்போல்வார் கூறும்புத்
திகளைச் சிறிதுங் கேட்கமாட்டார் (ஆதலின்), — சேல்வரும் பழனநாட - கயன்மற்சங்
கருவாகுகின்ற வயல்வனநாட்டையுடைய திருதராட்டிரராசனே, — செயல் அறிந்து

வேதனால் வரும் முறை எண்ணிச் சொல்லென்றான் - செய்யவேண்டியதைத் தேர்ந்து வேததாற்பிரகாரம் நீயே கூறுகிறென்றுரைத்தான். ஏ - ஹ.

வீரர் நால்வரென்றது துரியோதனன், சகுனி, துச்சாதனன், கண்ணன் என்பவரை.

வினமகனுரைக்கவேளையமைச்சரும்விதூரன்முனு
மன்முறைதவறினின்றேவசையுநவந்திசையுமென்றார்
கன்மன்நெடுங்குன்றன்னுன்கருதியக்கனத்தேமினத்
தன்மனையாவநெஞ்சஞ்சருகெனத்தழைக்கச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) வில் மகன் உரைக்க - துரோணசாரி ஆங்காறு சொல்லுதலும், — ஏனே அமைச்சரும் விதூரன் தானும் - மற்றைமந்திரிகளும் விதூரனும், — மன் முறை தவறின் இன்றே வசையும் வந்து இசையும் என்றார் - நீ அரசரிதவழுவின் இன்றைக்கே வசையும் வந்து பொருந்தமென்றுரைத்தார், — கல்மன நெடும் குன்று அன்னான் கருதி - கல்லைப்போற் கடிய மனத்தினையும் உன்னைமான மலைபோலுந் தோற்றத்தையுமுடைய திருதராட்டிரன் சிந்தித்து, — யாவர் நெஞ்சம் சருகு என - நல்லோர் யாவருடைய மனமுஞ் சருகுபோல் வாடவும், — தழைக்க - தன்மனத்தழைக்கவும், — தன்மனை - தருமபுத்திரற்கு, — சொன்னான் - சொல்லினான். (உளந்.)

உன்னுணர்வுனக்கேயுள்ளதுன்பெருந்துணைவரான
கொன்னுனைவேலோர்வென்றுகொண்டனகொடுத்தலொல்லார்
பின்னுறவுரிமையாவும்பெறுதிறின்பெருமைக்கேற்ப
முன்னுளோர்பலருஞ்செய்தமுறைமையேமுன்னுகென்றான்.

(இ - ள்.) உன் உணர்வு உனக்கே உளளது - சிந்திக்குமுணர்ச்சி உனக்கே மிகவுண்டு, — உன் பெருந் துணைவரான கொல் துணை வேலோர் - உனது மிகுதம்பியரான கொல்லுதுனிவாய்ந்த ஆபுதங்கனையுடையோர், — வென்று கொண்டன கொடுத்தல் ஒல்லார் - வெற்றியாற் பெற்றவைகளை மீளக்கொடுக்கவொட்டார், — பின்னுந் உரிமையாவும் பெறுதி - பின்னாந் உன்னுரிமைகளை யெல்லாம் பெற்றுக்கொள்ளுதி, — தின் பெருமைக்கு ஏற்ப - உனது கனத்துக்கியைய, — முன் உள்ளோர் பலரும் செய்த முறைமையே முன்னாக என்னுன் - முற்காலத்தரசர்பலரும் செய்த ஒழுக்கினையே நீயுஞ் செய்யவிரும்பென்றான். ஏ - ஹ.

உன்னுணர்வு வினைத்தொகை, மற்றியாவரினு நீநெடுநிலை நீ நன்குணர்வை யென்னுந் சருத்தால் உனக்கேயெனப் பிரிநிலையகாரந் கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வென் சொல்லியவாறேவெனின், நீயே பந்தையங்குறித்துத்தோற்ற பொருள்சன் பின்னுனக் குரிமையாகமாட்டாமை யை நீ நன்கறிவை உன்மனமே உனக்கது தெரிவித்தலால் வென்றவர் மீளக் கொடாமையைக் குற்றமென்று சொல்வாய்வே என்றுணர்த்தியவாரும். நான் கொடுத்தற்குமவர் சம்மதியாது வெறுக்கின்றனரென்பதுணர்த்துதற்கு வென்றுகொண்டன கொடுத்தலொல்லார் என்றும், உன்னரசைவைத்தாராருவோர் பிறரல்லாதலின் நீ வருந்துவாயல்லை யென்பதுணர்த்துதற்கு நீன் பெருந்துணைவரெனும், நீ வனவாசஞ்செய்யென்று விளங்கக்கூறுதல் கொடுஞ்சொல்லாதலின் அந்நே மறைத்தற்கு முன்னுளோர்பலருஞ் செய்த முறைமையே என்றுங் கூறினான். (இ - ள்.)

அரசன்மற்றுரைத்தமாற்றமந்தணனுணர்ந்துசெல்வ
முரசுதிரயோத்திமுதூர்முன்னவன்கையுங்கூறி
யுரைசெய்தபடியேயுங்களுலகினையிழந்துசின்னார்
வரைசெய்காநிலைகிவருவநேவழக்குமென்றான்.

(இ - ள்.) அரசன் மற்று உரைத்த மாற்றம் அந்தணன் உணர்ந்த - திருதராட்டிரமன்னன் கூறியவாசகத்தைத் துரோணசாரியறிந்து, — முரக அறிர் செல்வ அயோத்தி மூதூர் முன்னையன் கதையும் கூறி - முரகவாத்திய மொலிக்கின்ற செல்வமிகப் பெற்ற பூர்வீகமான அயோத்தியாபுரிபரசனாகிய இராமசுவாமியினது சரிதையைப் பெரித்துரைத்து, — உரை செய்தபடியே உங்கள் உலகிலே இழந்து - சொல்லியபிரகாரமே உங்களுடைய தேசத்தை விட்டு, — சின்னன் வரை செறி காணில் வைகி வருவதே வழக்கும் என்றான் - சிலாவத்துக்கு மலைகள் நெருங்கியிருக்கின்ற வனத்தில் நீ விரி வகித்துப் பின்பு நகருக்குவருதலே முறைமையாமென்றான். ஏ - று.

திருதராட்டிரமன்னன் சுருக்கிச் சுறிப்பாற் கூறியதைத் துரோணசாரி விளக்கமாபுணர்ச்சி, அயோத்தியாபுரிவேந்தராகிய இராமசுவாமி தம்பிக்கு அரசுகொடுத்துப் போய்ப் பதினான்கு வருடம் வனவாசஞ்செய்த பின்பு வந்து அவ்வரசை நடத்திய கதையைப்புகழி, நீங்கலும் தம்பியரான துரியோதனாகியார் தும்மரசையாளவிட்டுப்போய் வனவாசஞ்செய்த பின்பு இராச்சியத்தைப்பெறுவது நன்றென்றான். திருதராட்டிரமன்னன் தருமபுத்திரர் முதலான பஞ்சவர்ணர்க்கும் சூதிலிழந்த இராச்சியஞ் செல்வம் நாடு நகர் சதுரங்கசேனை முதலியவற்றை மீளவுப் கொடுத்தனுப்ப, முன்விடைபெற்றுக்கொண்டு அப்பஞ்சவர் இந்திரப்பிரஸ்தநகரை நோக்கிப் போகும்போது துச்சாதனன் பொருதவாயுத் துரியோதனனிடத்தில் வேண்டியவாறே சொல்லிக்கொண்டான். பின் சகுனி கண்ணென்னு மிவர்களும் மனம்புழுங்கித் துரியோதனனுக்குச்சொல்லி வாட்டமுறத் துரியோதனன் நெஞ்சுமூன்று நொந்து பிதாவினிடம்போய், என்செய்தீர் வெகுநாளும் எங்கனாற் சயிக்கமுடியாத சத்துருக்களாவெல்லாம் வறியை நன்றாச் சூழ்ந்து சூதாடவென்றொருநகருமத்தை யேற்படுத்தி அதனுலே அவர்களுடைய செல்வங்களை வென்றுகொண்டோம். நீரும் அதற்குடன்பட்டிருந்து, இவ்வாறெல்லாம் அதுகலமானபின், அச்செல்வங்களை நாங்கள் பெற்றனுபவித்துக் களிக்கவொட்டாமல், புத்திரராகிய எங்களுக்குடையுருக அப்பாண்டவருக்கு நிறைவுச்செல்வங்களைமெல்லாங் கொடுத்துவிட்டோ! அவர்கள் தாஞ்சொல்லியபடியே சபதங்களை நிறைவேற்றுவார், பிதாவாகிய நீர் புலவருக்கிப்படித் துன்பத்தை விளைவிக்கலாமோவென்று பலவாறு விலாசரித்துக்கூறக்கேட்ட திருதராட்டிரன் துரியோதனனை நோக்கி நீயே அப்பாண்டவர்க்கநேகபொல்லாங்கியறினாய். இதுவரையில் நீசெய்த தீங்குக்காக அவர்களா லொருநிதையுமுண்டாகாவண்ணஞ் செய்வென் அஞ்சாமலிரு. இனிஅவர்களைப் பகைக்காதேயென்னுதலும் அதுகேட்ட துரியோதனன் நீர் என்னசொன்னாலும், எங்கனால் உபத்திரிக்கப்பட்ட பாண்டவர் எங்களுக்கு அபகாரஞ்செய்யாமலே யிருக்கமாட்டார். நாங்களோ அளவின்றிக்க அவமானங்களையுஞ் செய்தோம். என்றில்லாறுசொன்னாலும் இனி என்னசெய்யத்தக்கது சொல்லென்னத் துரியோதனன் சொல்வான்:—அப்பாண்டவரை யழைத்து மீளவுஞ் சூதாடச் சொல்லி எல்லாச்சம்பத்தையு மபரிப்போம் நாங்கள் தோற்காது அவர்களை வெல்லும்படி எங்களுக்குக்கச் சகுனியிருக்கிறதினால் இதுதான் செய்யத்தக்கதென்றான். அதுகேட்ட திருதராட்டிரன் மனந்திரிந்து அதற்குடன்பட்டு ஒருநாளைப்பார்த்து அல்தினொபுரியையேநோக்கிப் போகின்ற பஞ்சபாண்டவரை யழைத்துவாவென்று ஏவினான். அதனையறிந்த கார்தாரியானவன் தன்னையகனை மிக்க பரிவோடு பிரார்த்திக்கின்றவனாய், யசமானரே சேரும் இந்தத் துரியோதனன் மகாதுட்டன் இவனுலே குலநாசம்வருமென்று இவன்பிறந்தநாளிலே பெரியோர்கள் சொல்லியிருந்தனர். அவ்வாறு முடிபத்தக்க சீமைகளைச்செய்து தன்மார்க்கவினோதனையிருக்கின்றான். இவ

ஹுடைய தூர்ப்புத்திக்கு நீர் சம்மதிக்கொடுக்கலாசாது. அப்படிச் சம்மதித்தினைக்குவீராயின் இதுவரையுந் துரியோதனன் மீது சொல்லிய பொல்லாங்கை இனி யுலகத்தார் உம்மேலதாருவே கூறுவர் என்று நாகாவிதமாகச் சொல்லியதைக்கேட்டும் திருதராட்டிரன் இனிச்சம்பலிப்பதெதுவானாலு மாகுத ானென்செய்வேன் உன்மரன் என் னெடுவிராதாடிப் பிணங்குகுறன். வாழ்ந்தாலென் தாழ்ந்தாலென்னென்று சொல்லி ட்டிருந்தான். ஏவப்பட்டனாதன்போய் இந்திரப்பிரஸ்தாகருக்குப் போகும் இடைவழியிற் பாண்டவரைச் சந்தித்துத் திருதராட்டிரமன்னனுடைய கட்டளையைத் தெரிவித்தான். அப்போது திருதராட்டிரனுடைய கபடத்தையும் துரியோதனன் சகுனி முதலான துட்டர்களுடைய பொல்லாங்கையுமுணர்ந்தும், சம்பலிப்பதெதுவானாலுமாக திருதராட்டிரமகாராசனுடைய ஆஞ்ஞையைக் கடக்கலாசாதென்று தருமபுத்திரராசன் சிந்தித்துத் தம்பியர் முதலாயினோரோடுத் திரும்பி அத்திருபுரியில்வந்து சபையையடைந்தான். அதுகண்ட விதரன் முதலாயினோர் மிகவியசனமுற்றனர். அப்போது தனக்கும் துரியோதனுடையாக்கும் நாககாரணமான சகுனி தருமபுத்திரனைப்பார்த்து முன்னே உன்னுடனே ஆடியகுதில் நீ தோற்ற செல்வங்களைத் திருதராட்டிரமகாராசர் இட்டப்படி உங்களுக்கு மீளக்கொடுத்துவிட்டார். ஆதலின் இனி அவ்வாறு பந்தையம்வைத்தாடவேண்டியதில்லை. தோற்றவர் பன்னிருவருடம் வனவாசமும் ஒருவருடசாலம் நாட்டிலே அஞ்ஞாதவாசமுஞ் செய்யவேண்டும் இப்படிப் பந்தையங்குறித்தாடச் சம்மதியாயின் ஆடவாவென்றுகேட்கத் தருமபுத்திரராசன் சகுனியைநோக்கி அப்படியே யாடுவேன் நீ பின்பு மோசமடையாமையை நினைத்துக்கொண்டு தொடங்கென்றான். அததெரிந்த சபையோர் தருமராசனுடைய இதந்தையுந் சகுனியினது துராகிருதத்தையுமெண்ணித் துக்கமடைந்தார். அப்போது துரோணசாரி அரசனுடைய நினைவையறிந்து சொல்லுவான்:—யுதிட்டிரனேசேன் இப்போது சகுனிசொல்லியபிரகாரமே நீங்கள் ஐவருந்திரோளபதியும் பன்னிருவருடம் வனவாசமும் ஒருவருடம் நாட்டிலே அஞ்ஞாதவாசமும் அந்த அஞ்ஞாதவாசத்தில் மற்றவர் உங்களை அறிந்தாராயின் மீளவும் இவ்வாறு வனவாசமுஞ்செய்யும்படியுந் துரியோதனராசன் சொல்லியவாறே திருதராட்டிரமகாராசன் சம்மதித்து உம்மையழைத்ததேயாதலின், இப்போது அவரெண்ணப்படி வனவாசமும் அஞ்ஞாதவாசமுஞ்செய்துவந்து பின் உங்கள் இராச்சியத்தை நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்றான். இச்சரித்திரத்தை உணர்ந்து முன்னும் பின்னுமுள்ள கவிசுளுக்கு ஏற்பனவறிந்தகூட்டிப் பொருள்விரிவு கொள்ளுக.

(௨௭௫)

அரிவையோடகன்றுநீவிரைவருமடவிபெய்தீர்

சுரர்தினமீராறங்கட்டுன் னுதிர்மன்னுநாட்டி

ஹெருவருமறியாவண்ணமொருதினமுறைதிருங்கள்

பெருவிறலரசும்வாழ்வும்பின் னுறப்பெறுதிரென்றான்.

(இ - ன்.) நீவீர் ஐவரும் அரிவையோடு அகன்று அடவி எய்தி - நீங்கள் ஐவருந்திரோளபதியொடுகூட நகரை நீங்கி வனம் புகுந்து, —அங்கண் சுரர்தினம் நராறு தன்னுதிர் - அவ்விடத்திலே தேவருக்குப் பன்னிரண்டுகாணாயுள்ள மாலுடையுடம் பன்னிரண்டளவும் வசிப்பீராக, —மன்னுநாட்டில் - (அதன்பின்) நிலபெற்ற நாட்டிலே புகுந்து, —ஒருதினம் ஒருவரும் அறியாவண்ணம் உறைதிர் - தேவருக்கு ஒருகாணாகிய ஒருவருடசாலத்துக்கு (உம்மை இன்னொன்று) ஒருவருமறியாதபடி அஞ்ஞாதவாசஞ்செய்யுமின், —பின்னற - (அப்பதின்முன்னுண்டு கழிந்த) பின்பு, —உங்கள் பெ

ருவிறல் அரசும் வாழ்வும் பெறுகின் என்னுன் - உங்களுடைய பிதுபார்க்கிரமத்தபு
னூப்படு பிராச்சியத்தையுந் செல்வத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளக்கடவீரென் றுரைத்
தான். எ - று.

அப்பதினமூன்றாம் நெடுங்காலமல்லச் சுருங்கிய காலமென்று அவர்மனத்தே
றுதற்பொருட்டுச் சுரந்தினமீராரென்றும், ஒருதினமென்றுத் தேவமானத்தாற் கூறி
னான். இராமாயணத்தில் கோசலையைத் தேற்றுதற்பொருட்டு “எத்தனைக்குளவாண்டு
களிண்டவை, பத்தநாலும் பகலல்லவோவென்று.” என்று இராமமூர்த்திகுற்றுக
கவிகுறியதுங் காண்க. (உளக)

மறைந்துறைநாளினும்மைமற்றுளோரின்றொரென்
றநிந்திடிண்மீண்டுமிவ்வாறாணியமடைகிறென்றான்
பிறந்தவிம்மாற்றங்கேட்டுப்பிதாமகன் முதலாயுள்ளோர்
சிறந்ததொன்றிதனிணில்லையிசைந்ததேசெய்யமின்னென்றார்.

(இ - ள்.) மறைந்து உறை நாளில் - அஞ்ஞாதவாசஞ்செய்யுங் காலத்தில், —தும்
மை - உங்களை, —மற்றுளார் - மற்றையோர், —என்று உன்னார் என்று அறிந்திடிண் -
இவ்விடத்திருக்கின்றனரென்றிருந்தனராயின், —மீண்டும் - பின்னரும், —இவ்வாறு - இ
ந்தப்பிரகாரமே, —அரணியம் அடைதிர் என்னுன் - வனத்தின்போய் வாசஞ்செய்யக்க
டவீரென்று கூறினான் (துரோணசாரி), —பிறந்த இம்மாற்றம் - வெளிப்பட்ட இவ்வா
ர்த்தையை, —பிதாமகன் முதலாயுள்ளோர் கேட்டு - கீட்டிமன் முதலாயினோர் கேட்டு
ணர்ந்து, —இதனின் சிறந்தது ஒன்று இல்லை - இப்படிச்செய்தலினும் பார்க்கச் சிறந்த
வழி பிதிதில்லை, —இசைந்ததே செய்யின் என்னார் - இதவே பொருத்தமுடையது இ
ப்படிச்செய்யுங்கொன்றுரைத்தார். எ - று.

அஞ்ஞாதவாசம் அறியப்படாமல் வசித்தலென்னும் பொருளுடையதாதலின் மறை
ந்துறைதலுக் கவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. ஜ்ஞாவுக்குப் பிரதியாக மூன்றாக் கரமும்
யகரவகரமும் வருமென்பது வியாகரண விதியாதலின் அக்கியாதவாசமெனினும்
மையும். (உளஎ)

சரிசூழலையநின்றதிரௌபதிசுருதிமுந்தால்
வரபதிமொழிந்தமாற்றங்கேட்டலும்வணங்கியைவ
ரசசுருமெனதுமைத்தரைவரும்யானுமிண்டு
முரிமையின்றெய்தவெஞ்சூதாடுதலுறுதியென்றான்.

(இ - ள்.) சரிசூழல் அலைய நின்ற திரௌபதி - முடித்த கூந்தல் சூழையநின்ற
திரௌபதியானவள், —சுருதி முந்தால் வரபதி மொழிந்த மாற்றம் கேட்டலும் - வே
தங்கற்றவரும் உபவிதம் புணர்ந்தவரும் உயர்குலத்தினருமான துரோணசாரியைப்
பணிந்து, —ஐவர் அரசரும் - தலைவர்களான பஞ்சவரும், —எனது கைந்தர் ஐவரும் -
எனது ஐந்து குமாரர்களும், —யானும் - யானும், —உரிமை இன்று எய்த - (அடிமை
யான பராதினத்தவிர்ந்து) சுவாதீனத்தை யின்றைக்குப் பெறும்படி, —மீண்டும் வெஞ்
சூது ஆடுதல் உறுதி என்னுன் - திரும்பவுங் கொடிய சூதாடுதலே தருவதாமென்றுள்.

வேதங்கற்ற ஆதிவருணத்தாரை வணங்குதல் குற்றமற்ற செயலென்பார் சுருதி
முந்தால் வரபதி யென்று விசேடித்தார். அடிமை நீங்காது வனத்துக்கேகிக் குறித்த
காலங்கழித்து வந்தபோது பராதினர்க்குஞ் செல்வமுண்டா அடிமையினுடைய செல்
வம் அடிமைக்கொண்டவர்க்கேயென்று அபவாதங் கூறவுங் கூடுமாதலின் அதனை யிப்
பொழுதே தவிர்க்கவேண்டுமென்பார் உரிமை இன்றெய்த வென்றுரைத்தான். (உளஅ)

கையாறுத் துரைத் தமர்த் தருமனுக்கேட்டுநாங்கள்
கையாறுதொண்டராகிதகல்புகல்வழக்குமன்ற
லையுறுதொருகாநின்னமாநிதுமருகுதென்னுள்
மெய்யுறுநிருந்தவேந்தர்க்கிளவுப்பாணனுற்று.

(இ - ள்.) கையல் அங்கு உரைத்த மாற்றம் தருமனும் கேட்டி - திரௌபதி அப்பொழுது கூறிய வார்த்தையைத் தருமராசனுக் கேட்டி, - நாங்கள் கையாறு தொண்டர் ஆகி - நாங்கள் சுயாதீனமற்ற அடிமைக்காரராய், - கான் புகல் வழக்கும் அன்று - வணத்துக்குப் போதன் முறைமையுமன்று, - ஐயுறுது - தரிமாற்றமின்றி, - இன்னம் ஒருகால் அரும் சூது ஆகிதும் என்னுள் - இன்னுமொருமுறை அரியகுதாடலைச் செய்வோமென்று சொன்னான், - மெய்யுறு இருந்தவேந்தர் - (முன்) சாக்நியாகலிருந்த வரசர், - மீளவும் காணனுற்று - இவர் பின்னாமிரு சூழையுங் காண்பாராயினர். எ - று.

ஆல் அசை.

சத்தியவிரதன்னுந் தன்பெருந்தேவியசொல்லப்
பத்தியால்வணங்கிமாயன்பன்னிருநாமமேத்தி
யொத்தவெண்கவறுவாங்கச்சகுனியாதொட்டமென்னுள்
புத்தியால்வலனுமாயன்செய்புண்ணியமனைத்துமென்னுள்.

(இ - ள்.) தன் பெரும் தேவி சொல்ல - உனது மேன்மையுடைய மனைவிகூற, - சத்தியவிரதன்தானும் - மெய்மனமைய விரதமாகக் கொண்டோனாகிய தருமனும், - பத்தியால் வணங்கி மாயன் பன்னிரு நாமம் ஏத்தி - (விட்டுணு மூர்த்தியை) அன் பொரு தொழுது அப்பகவானுடைய துவாதச மகாநாமங்களை யெடுத்தித் துதித்த, - ஒத்தவெண் கவறு வாங்க - சமமுடைய வெண்மையான கவறுகளை எடுக்குமளவில், - சகுனி யாத ஓட்டம் என்னுள் - (உம்முடைய நாடு நகர் திரவியமுதலியவனைத்தறையும் முன் சூதிலிழந்துவிட்டே இப்பொழுது) என்னபந்தையன் குறிக்கவெண்ணுகளை நீர் என்று (இகழ்ச்சிதோன்றக்) கூறினான், - அவனும் - அத்தருமனும் (அதுகேட்டி), - புத்தியால் - விவேகாலோசனையுடன், - யான் செய்புண்ணியம் அனைத்தும் என்னுள் - யானிதுவரையுஞ்செய்த தருமங்கள் எவ்வளவோ அவ்வளவும் (பந்தையம்) என்னுரைத்தான். எ - று.

யான் வென்றேனான் எங்களடிமை விலகினதாயிருக்கும், யான்சென்றேனாயின் எனது புண்ணியமனைத்தும் வென்றவற்கேயாம் என்று கூறித் தருமன் பந்தையஞ்சுமர்ப்பித்தனென்பதினன்றாபரியம். (உ-அ)

உருட்டியகவறுகேமிபுடையவனருளிஞலே
மருட்டியசகுனியெண்ணின்வழிப்படாதுருண்டகலை
யிருட்டியவழியான்மைந்தனியமருமிருண்டிசோரத்
தெருட்டியவுணர்வினமிக் கோன்செப்பியயாவுமென்னுள்.

(இ - ள்.) உருட்டிய கவறு - (தருமபுத்திரராசனுல்) உருட்டப்பட்ட அனருள். - மேமி உடையவன் அருளிஞலே - சக்கிரதாராகிய அச்சுதமூர்த்தியினது அது க்கிரகத்தால், - மருட்டிய சகுனி எண்ணின் வழிப்படாது உருண்ட கலை - மாயக்கிரானாகிய சகுனியினது நினைவின் வழியே போகாமல் உருண்ட சமயத்தில், - இருட்டிய விழியான் மைந்தன் இதயமும் இருண்டிசோர - குருட்டுக்கண்ணாகிய திருநாட்டிரகுமாரனான துரியோதனனுடைய மனமுமிருண்டி தளரும்படி, - தெருட்டிய உணர்வின் மிக்கோன் - தென்னிய வறியின் மேம்பட்ட தருமராசன், - செப்பிய யாவும் வென்னுள் - பந்தையமாகக் குறித்தன முழுவதும் வெற்றியெய்தினான். எ - று.

ஐவருந் திரௌபதியும் புதல்வ னைவருநான பதினொருநாடைய ஆடிமை நீக்க
த்தைத் குறித்துச் செய்ய யாவுமென்று பன்மையாத் கூறப்பட்டது. பந்தையமாகச்
குறித்த புண்ணியமனைத்து மிழந்துவிடாமற் கிடைக்கப்பெற்றதனையும் கூட்டிப் பன்
மைகூறியதெனினுமாம். (௨௨௪)

வென்று தன்னினைஞரோடு மேதகு புதல்வரோடு
மன்மலக் தெரிவையோடு மந்துளோர்தங்கனோடு
மன்று தன்குரவர் பொற்றாள் புடன் வணங்கிக் காணத்
சென்றன னென்பமன் செஞ்செழுநில முடைய கோமான்.

இ - ன். செழு நிலம் உடைய கோமான் - சகல வனங்களுக்கும் உதவவிடமா
கிய நன்னுட்டையுடையனாகிய தருமபுத்திரராகன், - வென்று - வெற்றிசெண்டு,
தன் இளைஞரோடும் - தனது தம்பியரோடும், - மேதகு புதல்வரோடும் - மேம்பாடு
டைய குமாரரோடும், - மன்மல அம் தெரிவையோடும் - விவாகஞ்செய்தகொள்ளப்
பட்ட திரௌபதியோடும் போய், - தன் குரவர் பொன் தாள் அன்புடன் வணங்கி -
தன்னுடைய குரவராகிய திருதராட்டிரன், காந்தாரி, கிட்டுமன், விதுரன், துரோ
ணசாரி என்பவர்களுடைய அழகிய பாதங்களைப் பத்தியோடு பணிந்து, - மந்து உள்
ளோர் தங்கனோடும் - மற்றையோர் பலருடனும், - காணம் சென்றனன் என்ப - வன
த்தை நோக்கிப் போயினர் என்பார். ஏ - று.

மன்னு மோவு மகை, ஊழின் வண்ணமென்றறிவித்தற்குச் செழுநில முடைய
கோமான் காணஞ்சென்றன னென்றார். மற்றுளோரென்றது பிரிவாற்றாது தயருகி
ன்றவராய்த் தாமே கூடிப்புறப்பட்ட ஆனியுடையோரை. குரவர் தானே வணங்கிய
போது அக்குரவர் வாயினுலொன்றுஞ் சொல்லமாட்டாதவராய் விம்மலுற்று மனத்தி
னால் வாழ்த்தினர். அவருள்ளே விதுரன்மாதிரி, தருமபுத்திரரை நோக்கி நீ சத்
தியவிரதியாதலின் தம்பியரோடும் பத்தினியோடும் வணம்பாகவேண்டியது நீதிதான்.
இக்குந்தாதேவியோ வார்த்திசுமுடையவள் இவள் வணத்திற்போய் வருந்தாஞ்சுதிக்க
மாட்டாள். ஆதலின், இம்மாளினையிற் சுகமாயிருக்கலாம் வேண்டுமொபகாரங்களை நான்
செய்கிறேன். நீயிர் பதின்மூன்று வருடங்கனையும் கழித்துவந்து பின் மகிமையடை
யக்கடவர். யுதிட்டிரா நீ தருமதாட்பங்களை யறிவை; விமன் சத்துருவைச் சங்கரி
க்குமுபாயத்தை யறிந்தவன்; பெர்தாட்பங்களை அருச்சுனைநிறத்தவன்; திரவியமீட்டு
ம்வழியை நகுலனறிந்தவன்; தத்துவங்கிச்சயத்தைச் சகாதேவன் தெனியவுணர்ந்தவன்;
புரோகிதராகிய தெளமியர் யாவற்றையு நன்கறித்தவன்; பாரியையாகிய திரௌபதி
மகாபுத்திசாலினியாய்ச் சகல சுருணங்களுமுடையவன். இப்படி வாய்த்திருக்கிறதி
னால் உங்களுக்கொருகேயிரு சம்பவியாது. சகலநன்மைகளுமுண்டாகுமென்று அநேக
பிரசாரமாய்த் தேற்றி விடைகொடுத்தகனென்றறி. (௨௨௨)

ஒழிவுசெய்கருணை நால்வருள்ளமுமொழியவேளை
வழுவுறுமன்னருள்ளம்மரோடயாந்துவிடமக்
குழிவிபானுகர்தனின்றிக்கொற்றமாநகரிமாக்க
டமுலெனவுயிர்த்துமாழ்கித்தனித்தனிபுலம்பலுற்றார்.

(இ - ன்.) ஒழிவு செய்கருணை நால்வர் உள்ளமும் ஒழிய - நீக்குதல்செய்யப்
பட்ட விரக்கத்தையுடையோரான துரியோதனன், சகுனி, கண்ணன், துச்சாதனன்
என்னுந் துட்டசதுட்டயருடைய மனங்களுந் தவிர, - ஏனை வழு வறு மன்னர் உள்
ளம் - குற்றமற்ற மற்றையவர்களுடைய மனங்கள், - மம்மரோடு ஆயாந்து விம்ம - பே

துற்றுத் தளர்ந்து விம்முதலுற, — குழவிபால் துகர்தல் இன்றி — (பால் பருகும், பருவ
த்து) இளங்குழந்தைகள் பால்பருகாதொழியவும், — கொற்றமா நகரி மாக்கள் - வெற்றி
மாநகரத்திலுள்ள சணங்கள், — தழுவென் உயிர்த்து மாழ்கி - நெருப்பென்று சொல்லு
ம்படி மூச்சுவிட்டு வருந்தியும், — தனித்தனி புலம்பலுற்றார் - தனித்தனியே புலம்புவா
ராயினர். ஏ - று.

ஒழிவு செய் கருணையென்பது ஜிதேந்திரிய: என்பதுபோல் வடமொழியியாயம்
பற்றிவந்தது. கருணையற்றவரென்பது கருத்து. “அவித்தபொறியாய்” என்றார் பிற
ரும். “வான்மற்றதனதுளிவழங்கலின்னிசைத், தேன்மற்றதனமடமகளிர் தேங்குமல்,
பான்மற்றதன்பகங்குழவிபாய்சவுட், கான்மற்றதனகளிநல்லாயினையே.” என்று நள
மகாராசன் வணம்புகும்போது பட்டவருத்தத்தை வருந்துக்கூறிய கவிதைபுங்கண்டு,
குழவி தாமே பாணுவாயின வென்றநிக். (உஅக)

நாட்டிடை யெல்லையெப்பொற்றுண றுமலர்சிவக்கவேகிக்
காட்டிடைபுருந்தபோதுங் கலக்கமற் றுவகைகூர்ந்தான்
காட்டிடை யின்பத்துன்பக்கொழு ம்பயன் றுய்த்துமாறி
விட்டிடைபுகுதும்போதுமெய்மமகிழ்விபுதர்போல்வான்,

(இ - ள்.) கூட்டிடை - உடம்பொடு கூடியிருந்து, — இன்ப துன்பக் கொழும்
பயன் துய்த்துமாறி - (புண்ணிபந்தின்) பயனாகிய இன்பத்தையும் (பாவத்தின்பயனா
கிய) துன்பத்தையும் அதுபவித்துத் தொலைத்து அந்நிலைமாறி, — விட்டிடை புகுதும்
போதும் - பேரின்பமுத்தியிற் பிரவேசிக்கும் அவதரத்தும், — மெய் மகிழ் விபுதர்
போல்வான் - சத்தியவின்புறுகின்ற மகா ஞானிகளைப்போன்ற தருமபுத்திரன், — நா
ட்டிடை எல்லை - நாடாயுள்ள எல்லைவரையும், — பொன் தாள் நறுமலர் சிவக்க ஏகி -
சிறந்த பாதங்களாகிய தாமரைப்பூக்கள் (பின்னுஞ்) சிவப்புறம்படி நடந்து சென்று, —
காட்டிடை புகுந்தபோதும் - வனத்திற் பிரவேசித்த சமயத்திலும், — கலக்கம் அற்று உ
வகை கூர்ந்தான் - மனச்சஞ்சலமின்றி மகிழ்ச்சி மிகப்பெற்றான். ஏ - று.

புகுதும்போதுமென்னுமெச்சுவும்மை கூட்டிடை யின்பதுன்பப்பயன் றுய்க்கும்போ
துமென்று அதனைபுற் சழீஇயது. ஐம்பொறிகளுக் தேங்கத் தயக்கப்படுதலாற் கொழு
ம்பயனென்று விசேடித்தார். உயிருக்குடம்பு கூடுபொலிருத்தலாற் கூடென்றார். உடம்
புடனிருந்து இன்பதுன்பங்களை துகரும்போது சஞ்சலப்படாமலும், முத்திநிலையிற்
சஞ்சலப்படாமலுமிருக்கின்ற சேவன்முத்தர்போலென்பாரக்நனங் கூறினார். “அரச
ரோடிருந்துலகவரசாட்சிபுரிந்திடினுமங்கையேற்றுத், தெருவுதேறலைத்திரந்துதின்றி
டினுமிளம்பருவத்தேரிகைவமாரைப், பிரியாமலிருந்திடினுப்பிரிந்துதவம்புரிந்திடினும்
பேசுந்நெல்லாம், விந்நிவன்முத்தருக்கிங்குடம்பாடேயன்றியொன்னும்வ்ரோதமின்
து” என்பதனுலுஞ் சேவன்முத்தரியல்புகாண்க. சிவிகைமீதுந் தேரினீழ்தும்பிரியின்மீ
துங் கரியின்மீது மேறிச்செல்லுமியல்பின்ன கால் கன்றும்படி யெனியனுய் நடந்து வ
னம்புகுந்தபோதுந் துன்புறுது கித்தியாந்திய விவேகத்தா லுவகையெய்தினுனெ
ன்பதாம். நறுமலர் என்பதிற் சாறியடைகாண்க. தாண்மலர் உருவகம். போல்வானென்.
ன்பது புகுதும்மையினி. (உஅச)

ஆ செய்யுள் கருண

குதுபோர்ச்சருக்கவுரை முற்றிற்று.

சபாபருவவுரை முற்றுப்பெற்றது.

MICROFILMED
Positive
Negative
Reel No. 11089
Date; 13/02/92

